

**รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๓/๒๕๑๓ (วิสามัญ)
วันพุธที่ ๒๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม**

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกร่วมการประชุม ๒๑๐ คน กรบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป ขอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ ในวาระที่ ๒ ที่ยังคงอยู่ต่อไป

นายวิรัตน์ ศุภะพันธุ์ (อ่างทอง) : ตามยอดรายการที่พิจารณาค้างอยู่ ในยอดการปราบปราม
ที่ท่านผู้อภิปรายเสนอขอให้ตัด ๒๘๐ ล้านบาทนี้ เท่าที่ได้อภิปรายกันมาแล้ว ในวิธีการตาม
ข้อบังคับข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ก็เป็นเรื่องที่กระผมเห็นว่าเวลาได้เนิ่นนานมาแล้ว และก็ในการพิจารณา
ข้อนี้แหละครับ ก็น่าจะได้พิจารณารวมทั้งมาตรา แล้วส่วนผู้ที่ได้เสนอจะได้อภิปรายในข้อใดนี้
กระผมคิดเห็นว่า ถ้าจะย่นเวลาแล้วก็ท่านประธานก็กรุณาว่า ถ้าอันไหนที่ซ้ำกันก็ขอประทาน
ความกรุณาให้เพื่อนสมาชิกได้งดบ้าง เพราะว่าเป็นเรื่องที่ซ้ำ ๆ กันตามข้อ ๔๘ ข้อบังคับการ
ประชุมข้อ ๔๘ แล้วก็ในข้อ ๔๙ นั้น กระผมก็คิดว่าท่านประธานจะได้ประทานความกรุณาได้
ใช้สิทธิตามสมควรที่ไม่ให้กระผมต้องเสนอปิดอภิปราย ต้องยกมือปิดอภิปรายด้วย นี่
กระผมก็คิดว่า กระผมได้ช่วยท่านประธานมากก็เป็นอันมากในหน้าที่เหล่านี้ เพราะคิดว่าจะ
ขอความกรุณาให้เพื่อนสมาชิกได้ไม่ทำให้เสียเวลาลงไป กระผมก็กราบเรียนท่านประธานไว้
เพื่อที่จะได้ให้เป็นประโยชน์ต่อการประชุมนี้เร็วขึ้น ไม่เสียเวลา

ประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ อย่าเพิ่งนั่งครับ ผมขอฟังประเดี๋ยวนี้ครับ เพราะผม
ฟังไม่ทัน คือคุณขอเสนอความเห็นว่าการอภิปรายในมาตรา ๔ นี้ ตามข้อที่เหลือทั้งหมด
นี้จะให้รวมอภิปรายเสียทีเดียวกัน ใครแปรญัตติข้อไหนก็ว่ากันเสีย แล้วก็ลงมติเป็นราย ๆ
ไปอย่างนั้นใช้ไหม

นายวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ (อ่างทอง) : ครับ ก็ลงมติรวมทีเดียวครับ เพราะว่า ยอดรวมจะว่าจะอยู่ในยอดไหน ก็ให้ท่านผู้มีเกียรติอภิปรายไป

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนครับ ถ้าอย่างนั้นก็มีผู้รับรองไหม ใครรับรอง โปรดยืนขึ้น (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว โปรดนั่ง จะมีท่านผู้ใดมีความคิดเห็นประการใดบ้าง เดียวๆ ขอปรึกษา คืออย่างนี้ครับ เดียวคุณวิรัตน์ ผมยังไม่เข้าใจ ผมจะขอทบทวนให้สมาชิกเข้าใจเสียก่อนนะครับ คือคุณวิรัตน์เสนอมาว่า ในการแปรญัตติต่อไปนี้ ให้สมาชิกที่แปรญัตติไว้ทุกข้อนี้ แปรญัตติพูดมาได้ทุกข้อเสียทีเดียวเลย อย่างเช่นว่า สมมติว่าคุณแปรญัตติไว้ในข้อ ๑๔ ข้อ ๑๘ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ก็พูดเสียทีเดียวเลย แล้วก็ใครจะแปรข้อไหน เมื่อลุกขึ้นพูดก็พูดรวมเสียทีเดียวเลย เพราะบางอันหลักการนั้นกัน เมื่อแปรญัตติกันจนหมดตลอดสิ้นแล้ว เวลาลงมติก็ขออนุมัติต่อที่ประชุมนี้เป็นข้อๆไป ใช่ไหมคุณวิรัตน์ พูดอย่างนั้นใช่ไหม

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : คือตามข้อบังคับนั้น การอภิปราย การพิจารณาในขั้นนี้ พิจารณาเรียงตามมาตรา เพราะฉะนั้น ที่จะบอกว่าในมาตราเดียวกันข้อๆ พูดหมด ผมเห็นว่าก็ไม่ถึงกับผิดข้อบังคับหรอก ถ้าที่ประชุมเห็นว่ามันควรจะทำเช่นนั้น เพื่อย่นเวลาก็อาจจะทำได้แต่เกรงอยู่นิดหนึ่งว่ามันจะพันเผื่อ นั้นสุดแล้วแต่จะพิจารณา เมื่อคนใดคนหนึ่งแปรญัตติไว้สงวนไว้ ๓ ข้อ ถ้าสามารถจะจำกันได้แล้วลงมติได้ถูกต้อง เพราะท่านประธานกำหนดได้อีกทีอย่างนี้ ก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร ผมเห็นว่าเวลาจะช่วยได้มาก แต่ว่าญัตติใดที่เขาสงวนไว้นะ เมื่อก่อนผมเรียนด้วยความจริงใจ ผมเห็นใจท่านประธาน ว่าถ้าการประชุมมันหนักหนา แต่ว่าขออย่าถ้อยยอมในข้อบังคับ เพราะว่าญัตติใดเขาสงวนไว้ ไปยกเลิกเขาไม่ได้ นอกจากเจ้าตัวเขาไม่ตั้งใจ ท่านประธาน มีอำนาจที่จะหยุดการอภิปรายแต่ไม่ใช่หยุดญัตติผู้เสนอ ก็ขอกราบเรียนอย่างนั้น ผมออกจะเห็นด้วยกับคุณวิรัตน์ คนอื่นเห็นอย่างไรไม่ทราบ ผมเห็นว่าจะช่วยย่นเวลาเข้า ไม่อย่างนั้นอยู่ตั้ง ๑๕ วันไม่เสร็จ ผมคนแก่ก็แก่แล้วครับ ๒ วันนี้ ๒ ยาม ๒ คืนนี้จะแก่แล้ว ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : จะมีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีกไหมครับ เอาในแง่เห็นเป็นอื่น

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมกลัวว่าที่ประชุมนี้จะลำบากอย่างมาตรา ๔ นี้มี ๓๑ รายการ สมมติว่า รายการหนึ่งผมแปรญัตติไว้ลด อีกรายการหนึ่งผมแปรญัตติไว้ว่าเพิ่ม

นี้ถ้าลงมติไปมันก็ตรงกันบ้างบางข้อ ไม่ตรงกันบ้างบางข้อ ขอสงวนก็ไม่เหมือนกัน ผมกลัวอย่างนี้ แต่ว่ามีอยู่หนึ่งครั้ง ผมเห็นด้วยกับคุณวิรัตน์ ว่า อย่างอื่น ๆ ผมแปรไว้แบบนี้ครับ ให้ผมว่าอื่น ๆ เรื่อยไปหมดทุกมาตราก็ทีเดียว เพราะมันอื่น ๆ เหมือนกัน เหตุผลก็ซ้ำกัน ให้พูดอีกมันก็อื่น ๆ อยู่แน่แหละ อย่างนี้เห็นด้วยกับคุณวิรัตน์ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ พอผมพูดเรื่องอื่น ๆ ผมไม่ให้ง่ายเลยเรื่องอื่น ๆ พูดทีเดียวหมด ๒๔ มาตราเลย นี่ทีเดียวครับ ๒๔ มาตราเร็วขึ้น แต่ว่ามีบางอัน อย่างมาตรา ๔ ไม่ได้เหมือนกันเลยสักรายการ ผมคิดว่าอย่างนี้ดีไหมครับ คุณวิรัตน์ คือว่าให้ท่านประธานวินิจฉัย มันเหมือนกัน ประเด็นนี้ให้ว่าให้จบเลย เฉพาะประเด็นนี้ ไหวดทีเดียวหมดจบ แต่ว่าบางอันนี้ครับ อย่างกับว่ามาตรา ๔ นี่ บางทีกรรมาธิการ แก่ไม่ได้สงวน ก็ต้องพูดอีก ผมว่ามอบให้ท่านประธานโดยเรามีเจตจำนงตรงกันว่า อยากให้มันเร็ว ถ้าซ้ำกันอย่ามานั่งเอาเรื่องเดียวร้อยครั้งเลย คือว่าพูดก็แค่นั้นแหละไม่มีเหตุผลอีกแล้ว อย่างของผมนยกตัวอย่าง ผมแปรอื่น ๆ นั้นะ อื่น ๆ เอาทีเดียวเลย ขออนุมัติจากที่ประชุม เรียงมาตราจริง แต่ว่ากันเสียฟรีดไปทุกมาตรา อื่น ๆ ก็พูดทีเดียว

ประธานสภาผู้แทน : คือไม่พูดอีกละ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : คือไม่พูดอีกละ เหตุผลมันอย่างเดียวคือผมอื่น ๆ ทุกมาตราจะทำได้หรือไม่ได้ ข้อบังคับก็แล้วแต่ประธานจะวินิจฉัย และผมไม่ติดใจ และก็อาจจะไม่มีใครเสนอเป็นอย่างอื่น แต่ว่ามีเงื่อนไขว่า ถ้าประเด็นซ้ำกัน อย่างราชการลับนี้ มันลับตั้ง ๕ แห่ง ก็กลับทีเดียวว่าเอาหรือไม่เอา หมดเรื่องกันก็เร็วขึ้นครับ เร็วขึ้นเป็นวันเลยครับ ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ขอปรึกษาก่อนครับ คุณวิรัตน์ เจ้าของญัตติจะว่าอย่างไร

นายวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ (อ่างทอง) : ก็โดยข้อบังคับ ข้อ ๔๘ กระผมจะขอทบทวนข้อความว่า ประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่ ต้องไม่พุมเฟือย วนเวียน ซ้ำซาก หรือซ้ำกับผู้อื่น และห้ามไม่ให้เนาเอกสารใด ๆ มาอ่าน นี่ข้อ ๔๘ นะครับ ข้อ ๔๙ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้ผู้นั้นหยุดอภิปรายก็ได้ แม้จะมีได้ฝ่าฝืนข้อ ๔๘ ก็ตาม

ประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณครับ นั่นหน้าที่ผมครับ

นายวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ (อ่างทอง) : ครับ ที่ผมกราบเรียนนี้ ก็เพื่อช่วยให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบด้วย

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อน ที่นี้กำลังจะเสนออันนี้ ก็พูดกันในประเด็นที่คุณใหญ่ขอปรึกษา คือคุณใหญ่ขอต่อรองว่าในรายการไอเท็ม (item) ที่คล้ายคลึงกันนั้นให้ประธานอาจจะวินิจฉัยเอามาเพียงแต่ว่าเฉพาะมาตรา ๔ นี้ครับ เอามารวมที่คล้ายคลึงว่าเสียคราวเดียวจะได้ไหม แทนที่จะทั้งหมด

นายวิรัตน์ ศุชะพันธุ์ (อ่างทอง) : กระผมเรียนตามปัญหาที่ท่านสมาชิกนครสวรรค์ได้กล่าวนั้นก็เฉพาะในยอดที่มีปัญหาก็ลงมติที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง และก็เป็นอย่างนั้นเฉพาะยอดเงินเท่านั้น ปัญหาถ้าหากว่าจะจิตใจให้ละเอียดถี่ถ้วน เฉพาะรายการยอดเงินใดที่ท่านประธานก็วินิจฉัยปัญหานั้นขึ้นมาโดยเฉพาะ ถ้าอันไหนที่ไม่มีปัญหาที่จะต้องติดในประเด็นที่จะต้องลงมติแล้ว กระผมก็คิดว่าให้ผู้อภิปรายได้อภิปรายไปเสียตลอด และก็ท่านผู้รับรองก็ในประเด็นเดียว เพราะชั้นมัธยมก็ในเรื่องนั้น อย่างเดียวกันนะ กระผมก็ขอกราบเรียนท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นผมจะพูดสรุปวิธีการของคุณง่าย ๆ ลงอีกนิด คือเป็นอันว่าเสนอว่ารวมพิจารณาแล้วก็ลงมติเป็นรายการไปเฉพาะอันนี้

นายวิรัตน์ ศุชะพันธุ์ (อ่างทอง) : ครับ

นายไถง สุวรรณหัต (ธนบุรี) : ผมก็ฟังแล้วก็เข้าใจว่าเนื้อหาของมันก็คือว่ากลัวจะล่าช้า ผมอยากจะเตือนนิดหนึ่งว่า ไม่ว่าอะไร จะว่าอะไรก็ว่าไป ขอเตือนนิดหนึ่งว่าเรากำลังพิจารณาการใช้เงินของผู้อื่นเขา ไม่ใช่เงินในกระเป๋าเรานะ จะซื้อโน่นก็ซื้อไป ซื้อนั้นก็ซื้อไป การพิจารณาล่าช้าไม่ได้เสียหาย อย่างที่ท่านกรรมาธิการทำให้ล่าช้า นี่ผมว่าถูกต้อง เราใช้เงินคนอื่นเขา เงินชาวบ้านเขาครับ ถ้าละเอียดสักหน่อย ทำงานล่าช้าถึงความละเอียดนี้มันถูกต้องแต่จะเอาอย่างไรก็เอาเถอะครับ ผมไม่ว่า ผมนอนดึกไม่ค่อยได้เหมือนกันครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : สิ่งที่ผมจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็มีอยู่เพียงว่า อย่างมาตรา ๔ นั้นะครับ มีหลายข้อด้วยกัน ให้สมาชิกท่านใดท่านหนึ่งขึ้นพูดหลายๆ ข้อไปก็ได้ อย่างนั้นใช้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทน : ใช้

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมคิดว่า เวลาของเรา นี่แต่ละคน นี่มีน้อยอย่างผมพูดจริง ๆ อีก ๑๐ กว่าข้อนี้ยังไม่ได้พูด พูดจริง ๆ ๓ ชั่วโมงก็ไม่หมด ท่านสมาชิกจะยอมให้

ผมทำอย่างนั้นหรือ ถ้าผมลุกขึ้นมาแล้ว ผมต้องว่าของผมทุกข้อที่ผมแปรญัตติเอาไว้แบบนี้ครับ ปัญหามันจะเกิดขึ้นครับ ผมว่าเราว่าเป็นข้อๆไป เมื่อประเด็นซ้ำกับอกว่าพอเถอะคุณซ้ำแล้ว ให้คนอื่นเขาบ้าง ที่เขาแปรญัตติไว้จะได้แสดงความคิดเห็นกันต่อไป ผมเกรงว่าเป็นอย่างนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นผมขึ้นมาพูดสัก ๓๐ นาทีหรือ ๔๐ นาทีเพื่อนก็ชักเบื่อแล้ว อ้ายหมอนี่ทำไม มันพูดนานนักหนา เสร็จแล้วเพิ่งได้ ๓ ข้อเท่านั้น อีก ๑๘ ข้อยังรอรออยู่ก็มี อย่างนี้ อะไรจะเกิดขึ้นครับท่านประธาน นี่แหละครับ ผมก็อยากจะเรียนเพื่อนสมาชิกที่มีความหวังดีว่า เอาเถอะครับ ทำงานต้องใช้เวลาบ้าง ไม่มีการทำงานที่ไม่ต้องใช้เวลารอก จะซ้ำบ้างเล็กน้อยก็เพื่อความสมบูรณ์ แล้วก็เพื่อให้เรียบร้อย ผมก็ว่าน่าเสียดายเถอะครับ เสียหน่อยอย่าเสียยากเลยครับ ขอบคุณครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมเห็นด้วยกับที่ท่านประธานที่นำมาปรึกษานะครับ ที่เห็นว่าคนแปรญัตติแปรหลายข้อตามที่ว่า เพราะฉะนั้นเราเอาอย่างนี้ไม่ดีหรือครับ สมมติว่ามาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๘) มีผู้เสนอแปรญัตติอยู่ ๖ กรู๊ป ให้แต่ละกรู๊ปตกลงกันว่าพูดอย่างมากไม่เกินกรู๊ปละ ๒ คน ถ้าสามารถทำกรู๊ปละคนได้ก็กรู๊ปละคนไปเลยอย่างนี้ก็เท่ากับพูด มาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๘) ๖ กรู๊ปก็ ๖ คน เสร็จแล้วฝ่ายสนับสนุนกรรมาธิการไม่ต้องมีดีกว่า ให้กรรมาธิการชี้แจงเท่านั้น ถ้ากรรมาธิการชี้แจงหนึ่งคนตอนแรก ชี้แจงตกท้ายอีกหนึ่งคนก็ ๘ คน ก็เสร็จเรื่อง เดี่ยวเดียวก็ผ่านไป รู้สึกว่าจะง่ายกว่า แต่ถ้าจะให้เรียงตามอนุมาตราต่างๆ อย่างผมนี้ ผมก็ต้องใช้สิทธิพูดทุกข้อ และข้อหนึ่งถ้าผมพูด ๑๐ นาที ผมสงวนไว้ ๑๐ ข้อในมาตรา ๔ นี่มันไม่ยุ่งหรือครับ แล้วจะมากบอกว่าหมดเวลาคุณไกรสรนะ มันหมดไม่ได้มันยังมี ที่ผมจะต้องพูดอนุมาตรานั้นอนุมาตรานี้ อีก เพราะฉะนั้นตกลงกันเป็นกรู๊ปดีกว่าเสร็จแล้วก็ผ่านไป ง่ายๆ ก็ไม่มีอะไรครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาอย่างนี้ดีไหมครับ เดี่ยวก่อนครับ ถ้าสมมติถ้าจะอย่างนั้น ถ้าตกลงเป็นกรู๊ป เพราะว่าผมเองก็ได้ คัดลอกเป็นกรู๊ปมาแล้ว ถ้ากรู๊ปหนึ่งในการพิจารณารวมกัน อย่างสมมติว่ากลุ่มคุณไกรสรนะครับ เสนอแปรญัตติมา คุณไกรสรก็คุณขุนทอง คุณดำรง คุณบุญสวัสดิ์ ก็ตกลงกันเสียว่าในข้อนี้ใครจะพูด แล้วก็กลุ่มคุณอุทัยก็มี คุณวิฑูร คุณบุญเกิด คุณประสิทธิ์ คุณชวน คุณอุทัย ก็ตกลงกันเสียว่าในข้อนี้ใครจะพูด ส่วนจะได้ตอบอย่างไรก็ว่ากันไป อันนี้ก็จะย่นสั้น ถ้ามีฉะนั้นแต่ละกลุ่มใน ๖ คนจะพูดทั้ง ๖ คน อีก ๕ คน

พูดทั้ง ๕ คนอย่างนี้ก็จะลำบาก เพราะฉะนั้นอย่างกลุ่มคุณใหญ่ ก็มีคุณใหญ่ แล้วก็คุณสัมพันธ์ คุณสมบุญ กลุ่มหนึ่ง ถ้าอย่างนี้ก็เร็วขึ้นนิดหนึ่ง

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร): ผมฟังเหตุผล ก็มีด้วยกันทั้งสองฝ่ายและ ครับ เช่นสมมติว่าปัญหาจะ ตามข้อบังคับไม่ต้องสงสัยว่าการอภิปรายในครั้งนี้เรียงมาตรา

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร): ไม่ได้บอกให้เรียงข้อตามมาตรา เพราะฉะนั้น เราจะทำอย่างไรก็ได้ ผมว่าอย่างนั้นเปิดโอกาสให้ ที่นี้ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากชลบุรีท่าน พูดไว้ ผมก็ออกจะเห็นใจท่านเหมือนกันแหละ เพราะเหตุว่าปัญหานั้น เช่นเป็นต้นว่าอย่างนี้ สมมติว่าผ่านมาตรา ๔ ไปได้ ไปถึงมาตรา ๕ งบประมาณของสำนักนายกนี้ยาวเหยียดไปเลย แต่ละข้อ ๆ ที่นี้ถ้าท่านเอามาพูดหลายข้อ ไปจำกัดเวลา ก็ลำบากใจแทน ผมรู้สึกอย่างนั้น จะ มีการผ่อนผันกันได้อย่างไร นั้นสุดแล้วแต่ท่านประธานจะพิจารณาในเรื่องเวลา ก็คือ ถ้ายัง พูดไม่พุ่มเพี้ยงไม่อะไรยังมีสาระ ก็ให้ยืดหยุ่นบ้าง อย่าไปถือเวลาเคร่งครัดนัก เพราะมาตรา ๕ อย่างนี้ยาวเหยียดเลยครับ หลายข้อต่อหลายข้อ นี่ก็น่าเห็นใจ แต่ในเวลาเดียวกัน สำหรับที่ จะไปว่าคนใดคนหนึ่งในกลุ่มพูดแล้ว คนอื่นไม่ให้พูดนะ ไม่ได้ ไปตัดสิทธิเขาไม่ได้ สมาชิก แต่ละคนที่เสนอแปรญัตติ ถ้าเขายอมได้ แต่ถ้าเขาไม่ยอมละครับในกลุ่มอย่างประชาธิปไตย ยอมกันได้ก็แล้วไป แต่ถ้ากรุปอื่นละ ไปตัดสิทธิเขาไม่ได้นี่ตามข้อบังคับข้อ ๔๔ ไปตัดเขาไม่ได้ ผมเห็นว่าที่รวมกรุปนี้ ถ้าจะแย่ง ถ้ายอมกันได้ดีครับ ถ้าเราเห็นแก่เวลาละก็ แต่ว่าสำหรับที่ผม เป็นห่วง ห่วงอย่างสมาชิกจากชลบุรีพูด เพราะว่ามันลำบาก มันหลายข้อ ในมาตราเดียวกัน ยืดยาว และถ้าจะถือเวลาเคร่งครัดนี้เห็นจะลำบากจริง ๆ ถ้าเขาพูดไม่จบ

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอปรึกษา ถือว่าเป็นข้อปรึกษา เดียวครับ คือที่รวมกลุ่มนี้ ก็ไม่มีกลุ่มที่แปรญัตติ ส่วนใหญ่ก็ซ้ำกัน ผมอยากจะทราบเรียนว่า มีกลุ่มคุณใหญ่ คุณสัมพันธ์ คุณสมบุญ กลุ่มหนึ่ง แล้วก็กลุ่มที่ผมเรียนแล้วมีกลุ่มของคุณอุทัย กลุ่มหนึ่ง กลุ่มคุณไกรสร กลุ่มหนึ่ง แล้วก็มามีกลุ่มคุณฟอง คุณสมนึก คุณไพบุลย์ คุณสมคิด นี่อีกกลุ่มหนึ่ง ก็มี ๔-๕ กลุ่ม นอกจากนั้นก็เรียกว่ากลุ่มคุณชาย คุณบุญเท่ง กลุ่มหนึ่ง นอกนั้นก็มาเป็นคนเดียวก็มีไม่กี่คน ถ้าหากว่าเป็นกลุ่มอย่างนั้นรวมกันได้ ก็อนุญาต ก็ไม่มีอะไรมากนักหรอกครับ

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม): ผมว่าท่านประธานใช้ข้อบังคับดีกว่า เพราะว่าเท่าที่ ท่านประธานทำมาและท่านรองประธานทำมาเมื่อคืนผมว่าถูก เป็นวิธีที่ท่านใช้ดุลพินิจและ

แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไปเป็นคราว ๆ และในขั้นนี้ก็มีส่วนใหญ่ของประชาธิปไตยก็ตกลงแล้วว่าเป็นกลุ่ม แต่ว่าวิธีที่จะให้เรียบร้อยไป ท่านประธานก็ใช้ดุลพินิจเอา เพื่อไม่ให้เกิดการอลเวง ผมว่าเท่าที่ทำมาคืออยู่ให้เขาว่าโดยละเอียด ๆ ไปเถิด เป็นเรื่องเงินของเขา อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติชลบุรีพูด แต่อย่างไรก็ตาม ก็เราก็พูดถึงมวญ ก็ชกมาจนอดอ่อนเมื่อยแล้ว ก็รู้แก่ใจกันทุกคน ท่านประธาน ก็ทำโดยว่าคนนี้พูดมากไป ก็ขอผมเข้าใจว่าสมาชิกให้ทางฝ่ายไหนก็ให้ ผมว่าเอากันตามข้อบังคับละท่านทำอย่างที่ท่านมาเรื่อย ๆ ละ แล้วก็ข้อตกลงพิเศษไปอย่างว่า นี่ผมว่าเรียบร้อยไปได้ครับ ผมว่าไปได้ ที่นี้ถ้าพวกไม่มีกลุ่ม อย่างที่กรรมการเขาตัด เขาตัดหรือเขาเพิ่มขึ้นมา คนที่ไม่มีกลุ่ม ท่านก็พอจะรู้ว่าให้เขาพูดบ้าง ผมว่าไปได้รับออมชอมกันไปได้

ประธานสภาผู้แทน : ขอถามเจ้าของก่อน

นายวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ (อ่างทอง) : เมื่อท่านสมาชิกจะให้ท่านประธานเป็นผู้วินิจฉัย กระผมก็เคารพท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง นับตั้งแต่ได้เข้ามาสู่สภานี้ แต่เท่าที่ได้เป็นมาแล้ว กระผมเห็นว่าท่านประธานได้กระทำหน้าที่ให้เป็นที่ถูกใจท่านสมาชิกเสียจนบางทีความรู้สึกของผู้ที่นั่งฟังอยู่หลับไปแล้ว แล้วก็ตามธรรมดา ก็ให้ร่วมการพิจารณากัน แล้วก็บางท่านที่ได้อภิปรายมาแล้วตั้งหลายครั้งหลายหนในเรื่องเดียวกันนี้ ท่านประธาน ก็โปรดคิดดูครับ ว่าผู้ที่เขานั่งฟังที่จะร่วมลงมติรักษาประโยชน์ รักษาประโยชน์ด้วยกัน เงินก็ของผมด้วย แล้วก็ราษฎรเลือกตั้งกระผมมา ก็ให้มากระทำหน้าที่แทน ต่างคนต่างก็รักษาหน้าที่ด้วยกันจะว่าคนนั้นคนนี้เป็นเจ้าของหรือว่ามาทำเงินของใคร เขามอบหน้าที่มา กระผมก็คิดเห็นว่าร่วมกันพิจารณาปรึกษา อันใดควรไม่ควร กระผมก็กราบมอบอำนาจท่านประธานไปแล้ว ถ้าท่านประธานจะถืออำนาจของท่านประธานตามที่ท่านสมาชิกได้มอบความไว้วางใจ กระผมก็ไม่ติดใจ ถ้าท่านประธานจะขออำนาจไว้

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าไม่มีประเด็นแล้ว เพราะเขาไม่ติดใจ ผมก็จะดำเนินไปตามข้อบังคับละครับ คุณสุนทรที่ว่าอย่างไร เดี่ยวคุณสุนทรเห็นจะเริ่มได้เลยครับ

นายสุนทร มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมสุนทร มาศดิตถ์ แห่งนครศรีธรรมราช รู้สึกว่าประเด็นที่เอามาพูดนี้เป็นเรื่องดีมากครับ ผมก็เห็นด้วย แต่ว่าถ้าสังเกตแล้วที่ความล่าช้านี้ล่าช้าจากใคร ท่านประธานก็ปล่อยให้ประชาธิปไตยนี้ก็ดีดีมากครับ แต่บางฝ่ายที่

เขานั่งฟังเฉยๆ เขาก็ไม่พอใจ เป็นเรื่องธรรมดา ทางพรรคประชาธิปัตย์นี้ผมพูดแทนได้เลยว่าเราประชุมกันตกลงจะไม่พูดซ้ำ ไม่พูดซ้อน ให้เร็วที่สุด หัวหน้าพรรคนี้เป็นห่วงมากแล้วเราก็ตกลงกัน แต่พอมาถึงในสภากลับเปลี่ยน เหตุใดที่เปลี่ยนครับ ท่านกรรมการได้โปรดฟังสักหน่อย ท่านสำรวจตัวเองว่าตลอดเวลาที่ท่านไม่ค่อยยกมือขึ้นมาพูด เมื่อคืนนี้กรรมการคนหนึ่งกลับใช้โวหารบอกว่า ประธานไม่ค่อยให้พูด.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ไม่เอาๆ ไม่เกี่ยว ห้ามวิจารณ์สิ่งที่แล้วมา เราจะพูดถึงสิ่งต่อไป ห้ามแล้ว

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ก็ผมจะพูดว่าตอบไม่ตรงประเด็นครับ ขอให้พูดกันด้วยข้อเท็จจริงลูกผู้ชายว่า ๒ วันที่แล้วมานี้มีไหมที่ตอบตรงประเด็น

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ไม่มีปัญหาแล้ว

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ก็ผมจะพูดว่าตอบไม่ตรงประเด็นครับ ฝ่ายที่แปรญัตตินี้ใครจะขึ้นมาพูด ถ้าขึ้นมาพูดซ้ำพูดซ้อน พูดเวียน ท่านประธานก็มีอำนาจตามข้อบังคับให้หยุดพูดได้ แล้วใครจะขยหน้าตัวเองขึ้นมาพูดให้ประธานตำหนิตัก ไม่มีครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละๆ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมขอว่าต่อไปนี้จะเร็ว จัดกลุ่มที่ผมเห็นด้วย ท่านประธานใช้อำนาจ ท่านก็ให้ความยุติธรรมด้วย ผมเห็นด้วย แต่ฝ่ายกรรมการนี้จัดมาซีริบถัก ๓-๔ คน คนไหนตอบ ตอบให้ตรงประเด็น พวกเราพอใจ จ่ายเงินของแผ่นดินนี้จะลงมติโดยไม่พอใจ.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละๆ พอแล้วครับคุณสุรินทร์

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : โดยไม่เคลีย (clear) อย่างนี้ผมไม่เห็นด้วยครับ ผมขอความกรุณาอย่าทำให้เร็วเหมือนกันครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ถ้าอย่างนั้นผมก็ใครจะขอร้องต่อที่ประชุมว่า.....เอา คุณสุจินต์มีอะไรครับ

นายสุจินต์ เชาววิศิษฐ (กรรมการ) : ผมว่าที่ท่าน ส.ส.ผู้มีเกียรติคือคุณช่อโทษที่จะต้องเอ่ยนาม คือคุณวิรัตน์ ที่ได้เสนอนั้น ผมว่าดีแล้ว เป็นเรื่องดีแล้ว เพราะว่าการ

ดำเนินการของสภานี้เราดำเนินการในระบอบประชาธิปไตย เพราะว่ามีผู้สงสัยทางกรรมวิธีการ ก็ได้พยายามชี้แจง แต่ท่านก็ไม่พยายามเข้าใจ ผมว่าในการที่ขอลงมตินั้นก็เป็นแบบประชาธิปไตย เมื่อประชาชนส่วนมากเขาเห็นด้วยในฐานะที่สภานี้ได้เลือกตั้งมาจากประชาชนทั้งนั้น ประชาชนส่วนมากเห็นด้วย ผมว่าก็ลงมติกันได้เลย แทนที่จะมาข้องใจกันอยู่อย่างนั้น ผมว่าถ้าท่านผู้ที่ยังข้องใจอยู่ก็ปล่อยให้ข้องใจไป เมื่อเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย นั่นก็เป็นหลักประชาธิปไตย เราไม่ได้เดินผิดวิถีทางประชาธิปไตยเลยครับ ผมขอเสนออย่างนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณจะเอาอย่างไรผมยังไม่รู้

คุณสุจินต์ เชาววิศิษฐ (กรรมธิการ) : ให้เท่าที่ท่านประธานเห็นพอสมควรแล้วก็ให้คุณวิรัตน์บอกว่าเป็นกลุ่มนั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : ให้เป็นหน้าที่ของผมใช้ไหมครับ ฉะนั้นตกลง เป็นอันว่าจะพิจารณาต่อไป แต่ผมขอร้องเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เราทุกคนทำงานเพื่อรักษาหน้าที่กันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะใคร่รักษาให้เป็นไปตามระเบียบอย่างที่ได้อภิปรายกัน คือว่าในข้อ ๔๘ ขอร้องเพื่อนสมาชิกที่ได้แปรญัตติว่า ในประเด็นที่ซ้ำกันก็กรุณาอย่าฟุ่มเฟือยวนเวียนซ้ำซาก แล้ว ๒ วันที่พูดมาแล้วก็พอกันทีหนึ่ง เรื่องที่ซ้ำ ๆ ที่ว่าอย่างนั้น ๆ ก็ยุติกันเสียที ถ้าเอามาพูดกันทุกหัวข้อประเด็นมันก็ไม่เกิดเรื่องอะไร ผมจะขอความกรุณาอีกอย่างหนึ่ง ถ้าทุกคนเคารพผม ก็ขอให้เห็นใจว่า ในการพูดนั้นได้กรุณาอย่าให้เป็นเจตนาจงใจที่จะเสียดสีซึ่งกันและกันเลย เพราะว่าเราพูดนี้พูดในหลักการเหตุผลเพื่อผลประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมขอรับรองว่า อย่าให้มีการเสียดสี ถ้าว่ากันไปก็มีการโต้ตอบกันมา เสียทั้งเวลาและไม่ได้ประโยชน์ของประชาชนด้วยในการที่จะมาเสียดสีซึ่งกันและกัน กลายเป็นประโยชน์ส่วนตัวไปเสีย เพราะฉะนั้นผมจะถือข้อบังคับโดยเคร่งครัดที่ว่า ในข้อ ๔๘ นี้การใช้การเจรจานั้น ก็ไม่ควรจะฟุ่มเฟือย อีกประการหนึ่งถ้าผู้ใดอภิปรายพอสมควรแล้วก็ขอได้ให้เกียรติกับผมที่จะได้หักท้วงด้วย และนอกจากนั้นก็ก็เป็นกลุ่มก็ขอให้จัดกลุ่มกันอย่างว่า เพราะฉะนั้นผมขอพิจารณาต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๓) คำทดแทนผู้รับอันตรายในการปราบปราม

ประธานสภาผู้แทน : มีคุณทองดีแปรญัตติขอสงวนไว้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): เมื่อวานนี้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ไม่ได้แถลงเกี่ยวกับเงินสำรองเพื่อปราบปราม ตั้งไว้ ๒๘๐ ล้านบาท ข้าพเจ้าก็ไม่มีโอกาส แต่ว่ามาวันนี้ค่าทดแทนผู้รับอันตรายในการปราบปราม ซึ่งตั้งไว้ถึง ๔ ล้านบาท ขอดัด ข้าพเจ้าขอตัดจำนวนทั้งสิ้น ๒ ล้านบาท คงให้ไว้เพียง ๒ ล้านบาท เมื่อวานนี้เมื่ออนุมัตรา (๑๒) อนุมัติ ๒๘๐ ล้านบาทแล้ว ข้าพเจ้าไม่ขอติดใจ

ประธานสภาผู้แทน: เป็นอันว่า ผ่านไป เพราะผู้แปรญัตติไม่ติดใจ ไม่ต้องลงมติเพราะว่าผู้แปรญัตติผ่านไปแล้ว ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา): อนุมัตรา (๑๔) เงินเพิ่มสู้รบของการปราบปราม

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์): กระผมขอแปรญัตติในอนุมัตรา (๑๔) นี้ ไว้เรื่องเงินเพิ่มสู้รบของการปราบปราม เพราะมีความสงสัยและข้องใจ แต่ท่านรัฐบาลครับ ท่านกรรมาธิการ ในฐานะที่กระผมข้องใจ ยังไม่เชื่อความบริสุทธิ์ใจของท่าน ก็ได้โปรดให้อภัยกระผมด้วยในการซักถาม เสมือนกับว่าท่านกรรมาธิการและท่านรัฐบาลนี้เป็นหญิงสาว กระผมเป็นชายหนุ่มก่อนที่จะให้กระผมแต่งงานด้วยในเมื่อกระผมไม่เชื่อความบริสุทธิ์ก็โปรดเปิดโอกาสให้กระผมได้ทบทวนสืบตามผู้ใหญ่ได้บ้างว่าหญิงสาวผู้ที่มีความบริสุทธิ์บ้างหรือเปล่าขอโทษด้วยนะครับ ข้อสงสัยของกระผม กระผมเห็นว่าในอนุมัตรา (๑๒) นั้น เงินสำรองเพื่อปราบปรามและก็มาปรากฏในอนุมัตรา (๑๔) เงินเพิ่มสู้รบของการปราบปราม มีข้อความคล้ายคลึงกัน คล้ายๆ กับว่ามีทั้งล่างทั้งบน คือกระผมเข้าใจว่ามีเงินเพื่อการปราบปรามอยู่แล้ว และก็ยังมีเงินสำรองเพื่อการปราบปรามอยู่ข้างล่าง และก็ยังมีเงินเพิ่มสู้รบเพื่อการปราบปรามอยู่ข้างบน ทำให้กระผมสงสัยจึงอยากจะทำให้ท่านคณะกรรมาธิการได้โปรดชี้แจงให้กระผมหายข้องใจด้วยว่าหมายความว่าอะไรกันแน่ ขอบพระคุณครับ

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมาธิการ): ยอดเงินรายนี้ที่สำนักงบประมาณได้ตั้งไว้เพื่อให้จ่ายเป็นเงินสำหรับเพิ่มในการสู้รบหรือเรียก โดยย่อว่า พ.สร. นั้นได้ปฏิบัติตามระเบียบของคณะรัฐมนตรีซึ่งก็ได้ออกใช้ใน พ.ศ. ๒๕๑๒ ทั้งนี้ก็โดยเหตุที่ว่าตามปกติในการที่ได้มีการสู้รบหรือได้ใช้กำลังทำการปราบปรามผู้ก่อการร้ายในสนามนั้น ก็จำเป็นจะต้องมีการพิจารณาให้ความดีความชอบแก่ผู้ที่ไปปฏิบัติราชการในหน้าที่ และในระเบียบที่ได้เคยกระทำมาแล้วทุกคราว ก็จะเห็นได้ว่าในการที่ได้ใช้กำลังทำการปราบปรามเป็นพิเศษในสนามนั้น ถ้าหากว่า

จะปูนบำเหน็จรางวัลให้แก่เจ้าหน้าที่ซึ่งไปปฏิบัติงานตามหน้าที่นั้น ก็จะทำให้เกิดความขัดข้องขึ้น เพราะเหตุว่าผู้ซึ่งไปปฏิบัติงานนั้นมียศชั้นเงินเดือน บางท่านก็ได้เต็มขั้นแล้วหรือบางท่านก็อยู่ในระยะที่อาจจะขึ้นไปได้บ้าง ขึ้นไปไม่ได้บ้างปัญหาจึงมาอยู่ที่ว่าจะปูนบำเหน็จรางวัลแก่ท่านผู้ซึ่งไปปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ความดีความชอบนั้นอย่างไรจึงได้มีระบบที่ปฏิบัติกันเสนอมานี้ ให้เป็นเงินพิเศษเพิ่มขึ้นโดยไม่กระทบถึงตำแหน่งหน้าที่ยศชั้นที่ปฏิบัติราชการประจำอยู่ กล่าวคือ การไปปฏิบัติในราชการสนามนั้นก็ให้เงินเพิ่มเป็นพิเศษขึ้น ระเบียบเช่นกล่าวนี้นี้ก็ได้เคยกระทำมาในการรบนอกประเทศหรือภายในประเทศเป็นครั้งคราว ตามที่ได้มีประวัติมาแล้ว เงินรายนี้ก็ได้กำหนดขึ้นตามระเบียบที่กล่าวมาแล้วเช่นเดียวกัน ทางคณะกรรมการได้ตรวจพิจารณาในเรื่องนี้ก็ได้เห็นว่าระเบียบที่ได้ดำเนินการมานี้เป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมกับระเบียบซึ่งได้เคยกระทำมาแล้ว โดยเฉพาะวงเงินที่ตั้งมา ๓๐ ล้านบาทนั้น ก็ได้ตรวจดูอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ซึ่งไปประจำอยู่ในสนาม ทางฝ่ายพลเรือน ตำรวจและทหารที่ได้เสนอขอตั้งมานั้นก็เป็นไปตามอัตราค่าจ้างที่ได้ตั้งมาโดยการประมาณ ตามอัตราค่าจ้างที่เวลานั้นก็รู้สึกว่าเป็นการสมควรไม่มากจนเกินไป ตามระเบียบที่กล่าวนั้นก็ได้วางหลักเกณฑ์การจ่าย ให้ปูนบำเหน็จรางวัลแก่ผู้ที่ไปปฏิบัติงานนั้นอย่างต่ำ ๑ ขั้น อย่างสูง ซึ่งแล้วแต่ความดีความชอบ คือได้รับการบาดเจ็บในสนามถึงขั้นทุพพลภาพ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น อย่างสูง ๔ ขั้น อย่างต่ำ ๑ ขั้น ทั้งนี้ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นเป็นการสมควร และขอยืนยันตามอัตราที่ได้ตั้งไว้แล้วนี้

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : สำหรับโครงการเงินเพิ่มสู้รบของการปราบปราม ๓๐ ล้านบาทนี้ ความจริงที่ผมขอตัดนี้ก็มิมีเหตุผลอยู่บ้าง แต่ผมอยากจะทราบเรียนสักนิดว่า ก็ไม่อยากจะพูดถึงความหลัง แต่อยากจะพูดนิดเดียวว่า คำที่ว่าขอตัดนี้ไม่ใช่ว่าเรามีเจตนาที่จะตัดออกไปโดยไม่ให้ผืนแผ่นดินไทยนี้อยู่เย็นเป็นสุข อะไรอย่างที่ท่านเข้าใจนั้นนะ คือเราตัดออกมาแล้วก็ไม่รู้จะเอาสิทธิอะไรไปเพิ่มมันอยู่ตรงนี้ครับ จุดหนึ่ง และจุดที่ ๒ ก็มีอยู่ว่าเงิน ๓๐ ล้านบาทนี้ทำไมต้องเอามาไว้บกลาง เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบไม่มีเชียวหรือ ขัดข้องด้วยเหตุผลอะไรที่เอาไปไว้เอาไปไว้ในงบที่เขารับผิดชอบโดยตรงนะไม่มีหรืออย่างไร นี่ผมสงสัยอยู่แค่นี้ ทำไมจึงมาไว้อย่างนี้ เราได้พูดกันมา ๒ วันแล้วว่า ดูๆ แล้วว่าไม่มีความสุจริตใจอะไรเกิดขึ้น แต่ผมพูดแค่นี้ละครับ ผมขอถามนิดหนึ่งว่า เอาไปไว้ในกระทรวงทบวงกรมที่

เขาได้รับผิดชอบโดยตรงนั้นได้ไหม มีความจำเป็นอะไรถึงเอามาไว้ในงบกลางนี้ ผมติดใจอยู่แค่นี้

ประธานสภาผู้แทน : เดียวครับ คุณไพบูลย์ครับ ผมขอข้อมความเข้าใจนิดหนึ่งนะครับ ที่ผมฟังท่านเมื่อคืนนี้ จะตรงกันไหมนะครับ คือที่ท่านพูดว่าอย่างนี้ ว่าเงินเพิ่มสู้รบนี้ ไปสำหรับพิจารณาปูนบำเหน็จแก่ข้าราชการทหาร และพลเรือนทั้งหมดที่ไปปฏิบัติการในสนามรบ เพราะฉะนั้นเมื่อทุกกระทรวงทบวงกรม ท่านถึงต้องตั้งไว้กองกลาง เพราะว่าไม่รู้ว่ากระทรวงไหน ข้าราชการกระทรวงไหนไปปฏิบัติการรบบ้าง การที่จะใช้เงินจำนวนนี้ต่อเมื่อพิจารณาผลบำเหน็จประจำปีในการสู้รบจึงจะใช้ถ้าไม่มีผู้ปฏิบัติสู้รบก็ไม่ต้องใช้ เป็นเงินเพิ่มประจำตัวข้าราชการ

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : อันนี้ฟังมีปี่นี้ใช่ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทน : มีมาตั้งแต่สมัยผมเป็นนายทหาร ผมก็มีเงินเพิ่มสู้รบครับเผอิญผมเข้าใจ

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : แล้วก็ควรจะจัดได้แล้วครับ มีหลายปีแล้วไม่ควรจะมาไว้อย่างนี้ครับ ผมสงสัยว่าขัดข้องอะไรที่จะมาไปไว้ให้เขาได้รับผิดชอบในกระทรวงทบวงกรมใดกรมหนึ่งโดยเฉพาะขัดข้องอะไร สงสัยแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : คือทุกกระทรวงนะครับ อย่างเช่นข้าราชการในอำเภอนะครับ ในอำเภอที่อยู่ในเขตเซนซิทีฟเอเรีย (sensitive area) นะครับ มีข้าราชการกระทรวงมหาดไทยก็มี ข้าราชการกรมต่างๆ ก็มี ที่ไปปฏิบัติการ เขาถือว่าปฏิบัติการในสนามรบ อันนี้ผมช่วยทำความเข้าใจจะถูกไหมไม่ทราบท่านกรรมาธิการ

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : ถ้าสมมติว่าเอาไปให้กระทรวงทบวงกรมก็มีตัวเลขชัดเจนอยู่แล้วครับ เอาไปไว้ในกระทรวงทบวงกรมให้เขาได้รับผิดชอบโดยตรงเลยไม่ได้หรืออย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทน : คือยังไม่เกิดผลนี้ครับ อันนี้ พอถึงปีเขาจะพิจารณาบำเหน็จปีหนึ่ง เราไม่รู้ว่าจะใช้กับกระทรวงไหนเท่าใด ใช้พิจารณาไม่ใช่พิจารณาข้าราชการประจำพิจารณาเฉพาะข้าราชการที่ปฏิบัติการในสนามเท่านั้นครับ

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : ครับ ผมพอเข้าใจแล้วครับ ถ้าท่านประธานตอบมาอย่างนี้ ผมขอต่อนิดหนึ่งว่า ที่นี้สมมติว่าไม่มี

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : ไม่ใช่ เงินจะเกิดเหลือขึ้นมา

ประธานสภาผู้แทน : เหลือ

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : ตรงนี้แหละครับ คือช่องว่าง ที่ผมขอแปรญัตติ ตรงนี้แหละครับว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น ทุกคนก็คงเข้าใจครับ

นายชวน กิตติวีรพันธุ์ (นครพนม) : กระผมจะไม่พาดพิงถึงใครและจะพูดเฉพาะเงินเพิ่มช่วยในการสู้รบ ๓๐ ล้านบาท แต่ว่าเงินจำนวน ๓๐ ล้านบาทนี้ ก็ยืดยาวมาจนกระทั่งรวมไปในจำนวน ๔,๐๐๐ ล้านบาทของงบกลางในมาตรา ๔ กระผมมีความข้องใจอย่างว่าเงินเพิ่มในการสู้รบ แล้วในรายการเงินเพิ่มในการสู้รบนี้ เมื่อปีที่แล้ว ท่านนำเงินจำนวนนี้ไปซื้อรองเท้าสำหรับเดินป่า เป็นการในการช่วยรบ ท่านไปจัดซื้อรองเท้าทั้งหมด ๖,๔๗๐ ชุด และท่านทำการเบิกเงิน ๑๐,๐๐๐ ชุด ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมโปรดรับทราบด้วยตามสัญญาที่ ๗๙/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๑๑ เป็นเงินทั้งหมด ๑๔ ล้านบาท แพงกว่าของเดิมไป ๗๒.๕ เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นเรื่องเสียหาย ความเป็นจริงในงบกลางนี้ ท่านน่าจะเอาไปรวมในกระทรวงกลาโหม เมื่อถึงกระทรวงกลาโหมแล้ว กระผมจะชี้ให้ท่านเห็นว่าที่ท่านเอามารวมในงบกลาง ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้นอันตรายอะไรจะเกิดขึ้นกับท่าน กระผมขอเท้าความเดิมอีกนิดหนึ่งว่า ที่กรรมการตอบมาไม่ตรงประเด็นทั้งนั้นเลยครับ อยากจะให้ท่านชี้จุดว่าเงินนี้ท่านเอาไปทำอะไร บอกให้ชัดเจนหน่อยครับอย่างอื่นไม่ติดใจครับ อย่างไรมันผ่านให้อยู่แล้ว และไม่ยากให้เสียเวลา อยากจะผ่านไปแต่ทำให้ชี้ให้พอเข้าใจบ้างจะได้ไปบอกชาวบ้านเขาได้ว่าเงินของเขาก่อนหน้านี้เอาไปทำอะไรยังมีรายการอีกมากเหลือเกินที่เงินสับไขว้เขวกันไปอิหฺลยฺญฺญแฉก นี่มันผิดหลัก และจะคัดสำเนาไปส่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมให้ท่านไปสอบข้อเท็จจริง และมันจริง ๆ อย่างนี้ด้วยครับเงินช่วยเพิ่มสู้รบนี้ทั้งภายในและนอกประเทศ แบบนี้ทั้งนั้นครับ ที่เวียดนามได้ เงินเพิ่มในการสู้รบนี้กำลังจะมีปัญหานี้เข้ามาสู่สภา เมื่อถึงกระทรวงกลาโหมแล้วกระผมจะมาเรียนชี้แจงกับท่าน

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมการ) : เฉพาะยอดในวงเงิน ๓๐ ล้านบาทนี้ได้ตรวจดูบัญชีของเจ้าหน้าที่แล้วที่ได้ใช้จ่ายจริงในปีที่ล่วงมาเป็นเงินประมาณ ๒๐ ล้านบาทซึ่งได้ใช้จ่ายให้ไปแล้วนี้เฉพาะที่ใช้จ่ายอยู่ในปัจจุบัน ส่วนที่ได้พันหน้าที่ไปแล้วเพราะเงิน พ.ส.ร. นี้ก็ติดตัวไป แม้ว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ได้พันหน้าที่แล้วก็ตาม เป็นเงินอยู่ ๔ ล้านบาทเศษ รวมยอดที่ใช้จ่ายล่วงมาเป็นเงิน ๒๔,๗๐๐,๐๐๐ บาทเศษ เพราะฉะนั้นงบประมาณที่ตั้งไว้ สำหรับที่จะ

ใช้จ่ายต่อไปเพิ่มขึ้นอีก ๕ ล้านบาทเศษนี้ก็เป็นหลักการที่สมควรทางคณะกรรมการจึงขอเรียนยืนยันตามนี้

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : เมื่อที่ท่านประธานสภาได้ อธิบายชี้แจงเรื่องบนี้นั้น แทนคณะกรรมการ ผมก็อ่อนใจความจริงกรรมการที่อธิบายมานั้นแทบไม่เข้าใจกันเลย เกือบจะกล่าวได้ว่าถือหนังสือหรือถือตำราคนละเล่ม เมื่อมีการประนีประนอมพูดอย่างนี้ก็น่าฟัง แต่ผมคงไม่คิดว่าท่านประธานสภาถูกบีบบังคับให้มาชี้แจงแทนนะครับ

ประธานสภาผู้แทน : เปล่า เผิญผมรู้เรื่อง

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : เพราะฉะนั้นในงบเพิ่มสำหรับการปราบปรามนี้ข้าพเจ้าขอแปรญัตติตัดไว้ทั้งหมด เหตุไฉนจึงขอแปรญัตติตัดทั้งหมด ก็เพราะเรื่องในใจที่เห็นนี้แหละครับ งบที่ผ่านมาแล้วก็ไม่อยากจะพูดถึง ถือว่าเป็นงบที่ซ้อนกันซ้ำ ๆ ซาก ๆ กันและใช้ไม่ถูกแหล่ง เช่นท่านเพิ่มทางบกกลางแต่ไปตัดทางบกกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะงบของตำรวจอย่างนี้ นี่แหละเป็นการข้องใจ เพราะไม่ถูกจุด แต่เมื่อท่านประธานชี้แจงมาอย่างนี้ ข้าพเจ้าพอใจ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : กระผมสมพร จุริมาศ แห่งจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมผู้หนึ่งได้แปรญัตติเกี่ยวกับในรายการที่กำลังอภิปรายอยู่เกี่ยวกับเงิน ๓๐ ล้านบาท กระผมเห็นว่าเงิน ๓๐ ล้านบาทนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง กระผมได้กล่าวแล้ว เรียนให้ท่านประธานทราบแล้วว่าในชั้นกรรมการไม่ได้ชี้แจงรายละเอียดให้เป็นที่น่าเข้าใจ จึงได้มาอภิปรายกันในสภานี้ เงิน ๓๐ ล้านบาทนี้ในตัวหนังสือก็บอกว่าเงินเพิ่ม แต่ว่าที่เงินในงบในรายการที่ใช้จ่ายในการปราบปรามมีอยู่แล้ว เราตั้งงบประมาณ เราทำงบประมาณขึ้นมาใหม่ ๆ ยังไม่ได้ใช้ แต่ทำไมมาตั้งเพิ่มขึ้นไว้ก่อนล่วงหน้าอย่างนี้ แล้วมาตั้งไว้ในงบกลางเช่นนี้ทำให้ชวนสงสัย และอีกประการหนึ่งก็มีบอกว่าสำหรับเงินในงบเดียวกันนี้มีอำนาจที่จะโอนจ่าย ใช้จ่ายในรายการใดในรายการหนึ่งได้กระผมคิดว่าถ้าหากว่าเงินในรายการนี้ไม่ใช้หรือว่าท่านผู้มีอำนาจ ขอบพระทานโทษอาจจะเอาไปใช้ในรายการใดรายการหนึ่งหรือโอนจ่ายไปใช้เสียในด้านความประสงค์ของท่านผู้มีอำนาจในรายการใดรายการหนึ่งเช่นนั้น กระผมวิตก เพราะฉะนั้นในเรื่องการที่จะใช้เงิน ๓๐ ล้านบาทนี้กระผมเป็นห่วงมาก เพราะว่าในรายการบางรายการที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด เช่น การปราบปรามของตำรวจเช่นนี้ เรารู้อยู่แล้วว่ากำลังตำรวจไม่เพียงพอ แต่เราก็ตัด แล้วมาตั้งไว้ในงบกลางเช่นนี้กระผมไม่เห็นสมควรอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าไปใช้จ่ายในงบ

โดยตรงคือตัวหนังสือเขียนอย่างไรก็ใช้อย่างนั้นแล้วไม่ต้องมีการใช้วิธีการที่จะโอนจ่ายเงิน ในวิธีการที่จะสร้างบารมีของบุคคลที่มีอำนาจบางคน บางหมู่ บางกลุ่ม ซึ่งประวัติศาสตร์ มีมาแล้ว เกรงว่าจะซ้ำรอยเช่นนั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นห่วง แต่อย่างไรก็ตาม ในฐานะที่ทางรัฐบาลท่านเป็นผู้ที่บริหารประเทศชาติท่านอาจจะเป็นผู้รู้ หูกว้าง ตากว้าง เห็นความสำคัญ แต่ว่าความสำคัญที่ท่านเห็นนั้นก็อาจจะผิดพลาดได้ ในการที่ท้วงติงหรือการ แปรญัติติของบรรดาท่านสมาชิกหลายท่านที่มีความคิดเห็นตรงกันในการตัดเงินในยอดนี้ เช่นนี้ กระผมเห็นว่าทางรัฐบาลควรจะยอมยอมหรือว่าใจกว้าง พังคuzzi ทำให้บรรยากาศดีขึ้น และการประชุมสภาในงบประมาณนี้จะเสร็จสิ้นในวันพรุ่งนี้ งบประมาณจะเสร็จสิ้นและไม่ ลำบากใจสำหรับท่านประธานอย่างเช่นเมื่อคืนนี้ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : เนื่องจากว่าเงิน ในงบยอดนี้เป็นงบยอดซึ่งผมมีหน้าที่ดำเนินการ และรู้สึกว่าการชี้แจงและการซักถามนั้นไม่ เป็นที่เข้าใจกันโดยแจ่มชัด ผมจึงขอถือโอกาสนี้เรียนต่อท่านประธานเพื่อที่ประชุมนี้จะได้รับทราบว่ามีข้อแตกต่างและมีความจำเป็นกันอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนุมาตรา (๑๒) นั้น เป็นเงินสำรองเพื่อปราบปราม เป็นเงินกระทำการในการปราบปรามส่วนอนุมาตรา (๑๔) เงินเพิ่มสู้รบของการปราบปรามนั้น เป็นเงินค่าปูนบำเหน็จรางวัลแก่ผู้ดำเนินการปราบปราม ไม่ใช่เอาไปใช้ในการปราบปราม เพราะว่าผู้ไปดำเนินการรบในสนามนั้น ย่อมมีระเบียบในการปูนบำเหน็จรางวัลเป็นของทางราชการ ซึ่งวางระเบียบไว้ว่า ผู้ที่ทำการรบในสนามนั้นจะได้ ปูนบำเหน็จรางวัลเป็นเงินเพิ่มการสู้รบตามลำดับชั้นอย่างไรบ้าง เป็นระเบียบอยู่ จำเป็น ต้องใช้เงินก่อนนี้ เมื่อมีข้อ (๑๓) แล้ว ก็จะต้องใช้เงินข้อ (๑๔) นี้ด้วย

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ตามอนุมาตราที่เรากำลังพิจารณา อยู่นี้ มีความประสงค์ที่จะไปใช้จ่ายอย่างไร และก็ขอขอบพระคุณที่ท่านกรรมาธิการและ ท่านรัฐมนตรีได้กรุณามาชี้แจงนั้น แต่ที่ข้าพเจ้าเป็นห่วงนั้น ก็คือว่าอย่างที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียน ต่อสภานี้เมื่อคืนนี้ว่า เงินประเภทนั้นะครับ จะเพิ่มขึ้นตามลำดับ แล้วก็มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง กันหลายอนุมาตรา เริ่มตั้งแต่อนุมาตรา (๑๒), (๑๓), (๑๔), (๑๕) มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าอนุมาตรา (๑๒) นี้ ปิดต่อไปเพิ่มขึ้นอนุมาตรา (๑๓), (๑๔), (๑๕) ก็เป็น เมาตามตัวไปได้ด้วย ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่า เงินทำนองนี้เพิ่มขึ้นแล้ว เงินที่เราจะไปใช้พัฒนา

ประเทศเพื่อการเศรษฐกิจและสังคม ยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน ก็พลอยถูกกระทบกระเทือนไปด้วย และอีกอย่างหนึ่งนั้น ในทางปฏิบัตินั้นนะ ข้าพเจ้าก็ไม่แน่ใจว่าเงินจำนวนนี้จะไม่รั่วไหลไป ข้าพเจ้ามิได้สงสัยในความซื่อสัตย์สุจริตของท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด แต่ว่าข้าพเจ้าเกรงว่าท่านจะควบคุมไม่ถึง คือหมายความว่า รัฐมนตรีแต่ละท่านนั้น ท่านก็มีตำแหน่งหน้าที่หลายอย่างหลายประการเหลือเกิน กล่าวควบคุมเงินจำนวน ๓-๔ อนุมาตรานี้ควบคุมไม่ถึง แล้วก็รั่วไหลไปอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกเอาเรื่องสัญญาอะไรมากล่าวเมื่อสักครู่นี้ครับ มันควบคุมไม่ถึง แล้วเงินจำนวนนี้ก็รั่วไหลไป และเงินพวกนี้เป็นจำนวนร้อยๆ ล้านบาท รวมทั้ง ๓-๔ อนุมาตรานี้ตั้ง ๓๐๐ ล้านบาทเศษ แล้วถ้าหากว่าเงินจำนวนนี้เพิ่มขึ้น ถ้าหากว่าถึงผู้ที่รับผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นเงินที่ช่วยกำลังใจของผู้สู้รบจริงๆ นะ ไม่มีใครเขาว่าหุรอกครับ ผู้ที่ไปสนามรบเขาไปตายเพื่อชาติบ้านเมือง ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บในการสู้รบเขาไปสู้เพื่อประเทศชาติ เพื่อป้องกันเอกราชของชาติบ้านเมือง แต่ผู้ที่จะฉวยโอกาสอันนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ตำหนิติเตียนอะไรว่า ท่านผู้ที่เกี่ยวข้องนั้น จะไม่มีความรับผิดชอบ แต่ว่าอาจจะมีครับที่มาแอบอ้างที่จะเอาเงินจำนวน ๒-๓ ร้อยล้านบาทนี้ครับ ไปเพื่อประโยชน์โดยแอบอ้างเอาการสู้รบนี้แหละครับ บาดเจ็บหรือไม่บาดเจ็บอะไรก็ตาม ถ้าคนนั้นไปบาดเจ็บเพื่อประชาชนเพื่อประเทศชาติจริงๆ แล้ว ข้าพเจ้า และไม่มีใครว่าทั้งนี้ครับ เขาตายเพื่อประเทศชาติตายเพื่อประชาชน เพื่อรักษาเอกราชของบ้านเมือง แต่ที่นี้เงินจำนวนนี้ครับ เป็นร้อยๆ ล้านบาท มีใครประกันบ้างว่าจะถึงมือผู้ตายเพื่อชาติจริงๆ อันนี้แหละครับ ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชนนี้เป็นห่วงเหลือเกิน เป็นห่วงมาก กล่าวจะรั่วไหลไปนั้นประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝากไว้ต่อสภานี้ และฝากไว้กับคณะรัฐบาลขอได้โปรดในการพิจารณาที่จะจับจ่ายเงิน ขอให้ควบคุม ขอให้สอดส่องให้ตีว่าไม่ใช่ทำอะไรๆ ก็จ่ายไป และคนที่ไปตายจริงๆ ครอบครัวยุทธที่ไปตายจริงๆ นะ แทนที่จะได้รับเงิน กลับให้คนที่ไม่ได้ไปตายเพื่อชาติกลับรับไปเสียอย่างนี้ กำลังใจของผู้ที่ไปตายเพื่อชาติจริงๆ นะ จะเป็นอย่างไร และคนที่ตายจริงๆ เขาจะยอมตายไหม แต่ผู้ที่ไม่ยอมตายนะกลับได้รับบำเหน็จรางวัล อันนี้ข้าพเจ้าขอฝากไว้ด้วย และก็อีกประการหนึ่งในงบกลางนี้ ในอนุมาตราสุดท้าย หน้า ๔ แหละครับ ให้อำนาจกระทรวงการคลัง ซึ่งคณะกรรมการที่ท่านได้แก้ไขเป็นกระทรวงการคลัง ให้เบิกจ่ายไปได้ ตามส่วนราชการต่างๆ เบิกจ่ายด้วยความจำเป็น และก็ให้มีอำนาจจัดสรรให้รัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายด้วย อันนี้แหละครับ งบพวกนี้แหละครับอย่างรัฐวิสาหกิจอย่างนี้ครับ

เราเห็นกันได้ชัดเจนแล้วว่า ถ้าหากว่าสิ่งใดให้รัฐไปทำแล้วก็....

ประธานสภาผู้แทน : อันนั้นนอกประเด็นครับ อย่าพูดถึงรัฐวิสาหกิจเลยครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : มิได้ครับ มันเกี่ยวข้องกันมิได้ครับ มีตอนท้ายหน้า ๔ อย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทน : ยังไม่ถึงนี้ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ยังไม่ถึงแต่ข้าพเจ้าเห็นว่ากลัวว่าจะโอนเบิกจ่ายไปครับ....

ประธานสภาผู้แทน : พูดเสียให้ตรงเลยว่า กลัวจะโอนไปให้รัฐวิสาหกิจ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ใช่ๆ ครับ กลัวว่าจะเบิกเอาเงินจำนวนนี้แหละครับโอนไปให้รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่าต้องให้ราษฎรแบกภาระเหลือเกิน แล้วก็ผลประโยชน์ที่เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองมีไม่กี่แห่งหรอกครับ อันนี้ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าประธาน ข้าพเจ้าขอฝากไว้เท่านั้นแหละครับ ขอบพระคุณครับ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้า บุญเกิด หิรัญคำ ส.ส.จังหวัดชัยภูมิ พรรคประชาธิปัตย์ ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมากครับที่บรรยากาศในการประชุมวันนี้ดีขึ้น และก่อนอื่นข้าพเจ้าก็เป็นผู้แปรญัตตินี้เหมือนกัน คือขอตัดงบประมาณจำนวนนี้ ๓๐ ล้านบาท ตัดทั้งหมด เพราะเหตุว่า ข้าพเจ้าก็ยังไม่เชื่อใจเหมือนกันว่างบประมาณจำนวนนี้ จำนวนจะได้ถูกใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อแผนงานที่เราวางไว้ อย่างแท้จริงหรือไม่ประการใด อย่างที่ สส.พรรคประชาธิปัตย์ คุณชวน กิตติศรีวรพันธุ์ เมื่อคืนก็ได้กรณาสักถามคณะกรรมการออกมาแล้วว่า เงินที่เอาไปเพื่อทำการปูนบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการที่ออกไปรบนี้ เอาไปซื้อรองเท้าเท่านั้นคู่ แล้วก็ไปเบิกจริงเท่านั้นบาท เภ็นรายจ่ายจริงไปตั้งหลาย ๆ ร้อย หลาย ๆ พัน บาท หลาย ๆ ล้านบาท เป็นอย่างนั้นครับ ที่นี้กรรมการก็ยังไม่ได้ตอบให้ชัดเจนว่าเงินจำนวนนี้ เป็นเงินนั้นจริงหรือไม่ อันนี้ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมถึงไม่ตอบข้อซักถามที่ประเด็นว่า มันมีการคอร์รัปชันอย่างนั้นจริงหรือไม่ อันนี้ไม่เห็นตอบเลย เมื่อมันมีจริง ใครเป็นผู้ตรวจพบ มีจริงหรือไม่ รับสารภาพออกมาว่าจริง จริงแล้วได้สั่งดำเนินการไปอย่างไร ฟ้องไหม ขับไล่ไหม โทษอย่างนี้ถึงประหารชีวิต เพราะเป็นการคอร์รัปชัน โกงแรงงานผู้ที่รักชาติทั้งหลายนะครับ ที่ออกไปตายในสนามรบแล้วมีคนอยู่เฉย ๆ มากินมาโกงกันอย่างนี้นั่นก็แย่ แล้วทำไมไม่ตอบให้ชัดเจนออกมาว่าได้จัดการไปแล้วอย่างไร ประเด็นนี้ไม่เห็นตอบเลยข้าพเจ้ายังไม่เชื่อมั่นว่าจะบริสุทธิ์ผุดผ่อง

เพราะว่าเหตุการณ์ที่บริหารมานั้นอ้างว่าพัฒนาโน่น พัฒนานี้ ก็เป็นหนี้เป็นสินเขาอยู่อย่างนี้ จะให้เชื่อได้อย่างไร ที่รายใหญ่ ๆ หลาย ๆ พันล้านก็มี ๒๐๗ ล้านบาทก็มี อะไรก็มีอยู่ในทำนองนี้ ที่พรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นห่วงงบประมาณนี้ ไม่ใช่ห่วงเป็นห่วงว่างงบประมาณนี้ตั้งมากตั้งพุ่มเพื่อยอยายนั่นอย่างนี้ ไม่ได้เป็นห่วงในประเด็นนี้เท่าไรนัก เป็นห่วงในแง่ที่ว่าคุณเงินไม่ได้คุมกันไม่ถึง ไม่รู้มันรั่วมันไหลไปอย่างไรต่ออย่างไรบ้าง อันนี้พรรคประชาธิปัตย์เป็นห่วงเงินประชาชนในทำนองนี้ จึงได้ลุกขึ้นมาพูดมายืนยันมาอภิปรายในสภานี้จนคอแทบคอแห้ง มันเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าเองก็ยืนขึ้นมาหลายครั้งแล้ว พูดหลายครั้งแล้ว คณะกรรมาธิการก็ตอบไม่ค่อยตรงประเด็น เมื่อคืนนี้ก็ถามให้เห็นชัดอยู่แล้วว่าเราจะพยายามเอาส่วนอื่นมากลบกันทำไม พูดคำอื่น ๆ ไปให้ยืดยาวแล้วประเด็นสำคัญไม่ตอบอันนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ขอเท่านี้ครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กรรมาธิการ) : กระผมลุกขึ้นมาก็เพื่อจะกราบเรียนชี้แจงข้อข้องใจต่าง ๆ ซึ่งท่านสมาชิกได้กรุณาตั้งข้อข้องใจมานั้น ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกว่า การที่สภานี้ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นนั้น วัตถุประสงค์นั้นก็เพียงเพื่อที่จะให้คณะกรรมการนี้ได้มีโอกาสตรวจสอบรายรับรายจ่ายว่างบประมาณซึ่งรัฐบาลตั้งมานั้น คณะกรรมการหรือสภานี้จะมีความเห็นสอดคล้องต้องกันไปประการใดบ้างว่ารายจ่ายต่าง ๆ จะมีความจำเป็นอย่างไร กระผมคิดว่าหน้าที่ดังกล่าวนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะทราบและการที่ท่านสมาชิกได้ตั้งข้อข้องใจว่าท่านได้ตั้งเสนอข้อซักถามในกรณีของการซื้อรองเท้าก็ดี การที่จะให้ไปสอบข้อเท็จจริงก็ดีกระผมอยากจะกราบเรียนว่า โดยหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น เราไม่มีหน้าที่จะไปตรวจสอบการซื้อรองเท้าดังที่ท่านเข้าใจ กระผมจึงคิดว่าหน้าที่ดังกล่าวนี้ควรจะเป็นหน้าที่ของท่านในอันที่จะตั้งกระทู้ถามถามรัฐบาลในโอกาสต่อไป กระผมจึงขอประทานกราบเรียนโดยเหตุผลดังกล่าวนี้ และโดยเฉพาะในวาระนี้นั้น กระผมก็คิดว่าเราน่าจะได้มาพิจารณาในประเด็นที่ว่า งบประมาณตามรายการที่กล่าวนี้ ที่กรรมาธิการพิจารณาอนุมัติมาตามหลักการนั้นจะเป็นการเหมาะสมหรือสมควรประการใดหรือไม่เพียงเท่านั้น และโดยเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ในการพิจารณาของคณะกรรมการนี้ ในฐานะที่กระผมนี้เป็นคนหนึ่งซึ่งประชาชนเลือกเข้ามา กระผมตระหนักในหน้าที่และสิทธิเป็นอย่างดีว่า การที่เราจะพิจารณาอนุมัติเงินงบประมาณให้กับรัฐบาลไปใช้จ่ายนั้น เราจะได้คำนึงถึงประโยชน์ในอันที่จะสร้างความสุขให้แก่ประชาชนเป็นหลักใหญ่ กระผมในฐานะที่

เป็นกรณีการและสังกัดพรรคสหประชาไทย กระผมคำนึงถึงสิทธิหน้าที่เหล่านี้เป็นอย่างดี เราได้พยายามใช้สิทธิหน้าที่ทุกกระเบียดนิ้วในอันที่จะรักษาประโยชน์ ในอันที่จะควบคุมให้ การใช้จ่ายเงินนั้นให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง จากเหตุผลซึ่งท่านสมาชิกได้ กรุณาซักถามมานั้น กระผมก็คิดว่าที่ท่านถามมาหรือท่านตั้งข้อสงสัยนั้นไม่ได้ถามให้ตรง ประเด็นว่า ท่านไม่ได้อภิปรายว่าบนี้สมควรประการใดหรือไม่ เพียงแต่ว่าตั้งข้อสงสัยไม่ได้ วางใจว่าเมื่อสภานี้ได้อนุมัติเงินงบบนี้ไปแล้ว รัฐบาลจะใช้จ่ายประการใด กระผมก็คิดว่าในการ พิจารณาในวาระนี้ เราก็ควรจะพิจารณาในหลักที่ว่าที่กรรมการรับมอบหมายไปพิจารณาใน ยอดเงินใช้จ่ายเงินยอดนั้นจะเป็นการเหมาะสมแค่ไหนเพียงใดหรือไม่เท่านั้น กระผมจึงขอ ประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เท่าที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายโต้แย้งมาก็ดี กระผมก็ คิดว่ายังไม่ตรงประเด็นนัก และกระผมอยากจะกราบเรียนย้อนท่านสมาชิกท่านผู้อภิปราย ลักครุ่นว่า การพิจารณาในเช่นนี้ บรรยากาศของสภาในการพิจารณานี้ เราคิดว่าเป็นบรรยากาศ ที่ดี กระผมก็คิดว่าเมื่อข้อสงสัยต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกได้กรุณาตั้งข้อสงสัยไว้นั้น ถ้าหากว่ามีสิ่งใด ในการที่ท่านจะมีการสงสัยการใช้จ่ายใช้สอยเงินนั้น กระผมก็คิดว่าท่านมีโอกาสนในการที่จะ ตั้งกระทู้ถามทางรัฐบาล ในโอกาสที่ผู้ซึ่งจะรับเอากฎหมายฉบับนี้ไปใช้ คือมีหน้าที่ใช้เงิน ถ้า เขาใช้ผิดประเภท หรือผิดอะไรต่าง ๆ ท่านชอบที่จะใช้สิทธิหน้าที่นี้ ฉะนั้นในการพิจารณาใน วาระนี้ กระผมก็คิดว่าเราควรจะได้พิจารณาในประเด็นว่า เป็นการเหมาะสมแค่ไหนเพียงใด หรือไม่ และโดยเฉพาะการใช้จ่ายในงบนั้นนั้น กระผมในฐานะกรรมการ พวกคณะกรรมการ มีความเห็นและยืนยันว่าเป็นงบซึ่งมีความจำเป็น ซึ่งเราไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างอื่น อย่างใดดังที่ท่านสมาชิกได้แปรญัตตินั้นได้ กระผมในฐานะกรรมการจึงขอยืนยันว่า เรามี ความจำเป็นที่จะจ่ายตามที่เสนอมานี้ จึงขอประทานกราบเรียนให้ท่านสมาชิกที่เคารพของผม ได้โปรดเข้าใจด้วย

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ท่านประธานครับ อย่าเพิ่งคิดว่าจะมาต่อล้อต่อเถียง ไม่มีนะครับ ผมขอขอบคุณท่านกรรมการ คุณประสิทธิ์ ชูพินิจ ที่มาเสริมสร้างบรรยากาศ ให้ดีขึ้นจริง ๆ และเป็นความจริงครับ. บางประการเราต้องตั้งกระทู้ถาม ถูกต้องผมเพิ่งมาทราบ ความจริงจากท่านรองนายกรัฐมนตรี ฯพณฯ พลเอก ประภาส จารุเสถียร เมื่อคืนนี้ว่า งบกลาง กระทรวงมหาดไทย มีส่วนเอาไปดูแล เอาไปใช้จ่าย เพิ่งจะมีความเข้าใจเมื่อก่อนนี้เราถือว่า งบกลางอยู่กับสำนักงบประมาณแผ่นดินแล้วก็ในรายละเอียดก็บอกว่าขึ้นตรงต่อ ฯพณฯ

นายกรัฐมนตรี จึงมีความรู้สึกกว้างขวางกลางนี้ ควรจะย้ายไปอยู่ตามกระทรวงนั้นกระทรวงนี้ เช่นบางรายการควรอยู่กระทรวงกลาโหม บางรายการควรอยู่กระทรวงมหาดไทย บางรายการควรอยู่กระทรวงคมนาคม อยู่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ อยู่กรมตำรวจ อะไรทำนองนี้ เพราะฉะนั้น เมื่อทราบความจริงก็พอจะเป็นส่วนประกอบได้ว่า เห็นสมควรมากน้อยแค่ไหน ดังที่ผมได้กราบเรียนตอนแรกว่า ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ แล้ว ผู้ที่อภิปรายแปรญัตตินี้ก็ไม่ควรที่จะลุกขึ้นมาซ้ำ ที่ผมขึ้นมาซ้ำนี้ไม่ใช่ว่าจะมาโจมตีไม่เห็นชอบด้วย แต่อยากจะมาขอถือโอกาสนี้ ลักนิตหนึ่งมาเรียนต่อที่ประชุมทราบว่า การพูดกันนี้ เราก็คือว่าส่วนใหญ่ถ้าพูดกับผู้ใหญ่ก็พูดกันอย่างตรงไปตรงมา แต่เวลาเราพูดกับเด็กนี้มันก็ต้องใช้ไซโคหน่อย เพราะฉะนั้นการที่พูดตรงไปตรงมานี้ บางครั้งก็ไม่ค่อยจะรื่นหู ก็ขอได้โปรดมีความคิดเห็นยุติธรรมหน่อย ให้อภัยด้วย ถ้าคำพูดไหนที่มันเกินเลยไป ก็ขอให้คิดว่าพูดด้วยสุจริตใจ ไม่ได้พูดมาขอเงินขอทองแต่ประการใด เมื่อวานนี้มีบางท่านยังเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าการที่ผมพูดนั้นเป็นการเล่านิทาน เพราะฉะนั้นก็อยากจะเอาเอกสารมาปรากฏใหม่ ไม่อ่าน ๆ ไม่ได้เล่านิทาน อันนี้เอกสารอันหนึ่ง ซึ่ง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีตอบเรื่องห้วยสวนเมี่ยง นี่ไม่ใช่เรื่องโกหก เพราะฉะนั้นไม่ใช่เรื่องเล่านิทานและยังมีเอกสารอันหนึ่งนี้ เรื่องริดไถ่แมว เมื่อคืนนี้ผมพูดเฉพาะแมวที่อำเภอเทิง วันนั้นแมวที่เชียงใหม่ถูกริดไถ่จนบ้านนี้ยังสอบสวนกันไม่เสร็จว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน เพราะนี่จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการต้องเพิ่มเงินปราบปรามและในช่องนี้เพิ่งส่งมา นี่ครับ เรื่องที่ผมพูดเมื่อคืนนี้ไม่ใช่นิทาน นั่นคือเรื่องที่ราษฎรกำลังเดือดร้อนจากการทำเหมืองแร่

ประธานสภาผู้แทน : ขออนุญาตมันจบไปแล้วเรื่องนั้น

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : จบ เพื่อจะย้ายประเด็นที่ผม มันติดพันกันมาถึงจบนี้ เพราะฉะนั้นคนที่ฟัง ๆ แล้วมักจะถือว่าเป็นเรื่องนิทาน ส่วนมากก็มักจะเป็นเด็กเท่านั้นที่เข้าใจว่าใครพูดความจริงเป็นเรื่องนิทาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอมายืนยันว่าที่ตัดนี้ก็ไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่น ต้องการให้ทำงานเพื่อส่วนรวม แต่ว่าถ้าเมื่อทางคณะกรรมการมายืนยันยืนยันว่าจะเอาให้อยู่ และทางคณะรัฐบาลเห็นว่าควรจะใช้ก็ในเมื่อเสียงส่วนใหญ่เห็นควรใช้ทางพรรคประชาธิปัตย์ แม้กระทั่งตัวผมนี้ก็ไม่สามารถที่จะทัดทานได้ แต่ก็ขอติงว่าได้โปรดกรุณาใช้เงินภาษีอากรของประชาชนให้เกิดประโยชน์ด้วย เพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ในจำนวนผู้แปรญัตติ ผมดูผู้แปรญัตติได้พูดมาครบถ้วนทุกกลุ่มแล้ว ก็อยากจะเสนอขอมติที่ประชุมนี้..... เอา คุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงนั้นข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะพูดมาก เพราะเห็นว่าเมื่อรัฐบาลต้องการจริงแล้ว ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด จึงบอก ที่ข้าพเจ้าเสนอตัดนั้น ข้าพเจ้าไม่ติดใจ ข้าพเจ้าจะปล่อยทุกรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังทหารปล่อยไป ข้าพเจ้าจะขอดูทางด้านพลเรือน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะรักษาเสียงของข้าพเจ้าไว้

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ที่ประชุมนี้ลงมติว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้ หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายก็อยากจะขออนุมัติที่ประชุมว่า อนุมาตรา (๑๔) นี้ ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือว่าจะให้ตัดตามที่สมาชิกเสนอขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะตัดตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าอนุมาตรา (๑๔) นี้ที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๕) เงินเพิ่มสำหรับของการปรับปรุงกำลังกองพล

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : รายการอนุมาตรา (๑๕) นี้ก็เช่นเดียวกันครับท่าน ประธาน ข้าพเจ้าไม่ติดใจ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ก็เหมือนกันอีกครับ ก็ไม่ทราบอีกว่าปรับปรุงอัตราอะไร เพราะฉะนั้นขอให้ทางคณะกรรมการมาชี้แจงหน่อย เป็นความสัจจริงนะครับ ไม่ใช่ไปพินผ่อนหาตะเข็บ คือตอนไปชี้แจง คณะกรรมการนี้ ไม่ใช่พินผ่อนนะครับ ขอโทษ คือส่วนมากไม่อธิบาย แล้วบอกว่ามาได้กันในสภา นี่ไม่ใช่ความผิดนะครับ ชี้แจง

หน้อยครับ มันเรื่องอะไร ถ้าชี้แจงพอใจ ก็ไม่มีปัญหาครับ เพราะฉะนั้นท่านรองนายกรัฐมนตรี ได้ก็ยิ่งดีครับ ชี้แจงให้เข้าใจหน้อยหรือว่าคณะกรรมการธิการ

พลโท พลพัฒน์ สุวรรณะชญ (กรรมการธิการ): ตามที่ท่านผู้มีเกียรติข้องใจเกี่ยวกับเรื่อง เงินเพิ่มสำหรับการสู้รบนี้ นั้น บางทีอาจจะข้องใจเรื่องเกี่ยวกับถ้อยคำก็เป็นได้ ความจริงนั้น คือ พ.ส.ร.นี้เอง สำหรับทหารที่ไปปฏิบัติการรบนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้นเกี่ยวกับ กรณีเวียดนาม ซึ่งความจริง ๖๗ ร้อย นายกรัฐมนตรีก็ได้เรียนชี้แจงไปแล้วว่ามีอัตราเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราเงินเดือนของแต่ละชั้นยศ เพราะฉะนั้นทหารที่กลับมาจากปฏิบัติการรบ แล้วนั้น จึงมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาบำเหน็จความชอบอันนี้ นอกจากเงินเดือน ทางรัฐบาลจึงได้ตั้งเงินงบประมาณสำหรับการสู้รบนี้ไว้ ขอบพระคุณครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ขอบคุณที่มาชี้แจง นั้นหมายความว่าเงินที่เพิ่มนี้เป็นเงินเพิ่มการสู้รบ เป็นเงินเพิ่มสู้รบของการปรับปรุงกำลังกองพล จากเวียดนามใช้ใหม่ครับ

พลโท พลพัฒน์ สุวรรณะชญ (กรรมการธิการ): ใช่ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): จากเวียดนาม เป็นอันว่าพอใจ หมายความว่าทหารของชาติที่ส่งไปรบนะ ไม่ได้กลับมาแล้วทอดทิ้งเขา ผมก็พอใจแต่ในขณะเดียวกัน ขอนิดเดียวท่านประธาน นี้นทหารเวียดนามส่งมาให้ ผมไม่อ่านครับ ไม่อ่าน ส่งมาให้ คือจะให้ท่านผู้ใหญ่ได้รับทราบ เป็น ส.ค.ส.ถึงผม แต่มีข้อความอยู่ ๒ ตอน ผมจะพูด ๓ ประโยคเท่านั้น บอกว่าในขณะนั้นที่นั่นมีการสู้รบเลือดสับสนหนีภัยอันตรายคอร์รัปชัน นี่เป็นความรู้สึกของทหารผ่านการตรวจสอบนะครับ ทั้งมา เพราะฉะนั้นเมื่อเขากลับมาแล้ว ขอได้โปรดให้ความยุติธรรมในการปรับปรุงอัตรากำลังกองพล ความรู้สึกของทหารที่ไปรบนอกประเทศนะ เขามีมาก เพราะไปเห็นประชาธิปไตยจำ นายพลฝรั่งกับพลทหารฝรั่งมันเท่ากัน ความรู้สึกอันนี้เขาเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นกลับมาละก็ขอทำให้ดีก็แล้วกัน

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น): กระผม มีเดช วรสีหะ ส.ส.ขอนแก่น พรรคแนวร่วมเศรษฐกิจ เราแย่งกันมาหลายเพลงแล้ว กระผมขอโทษที่ประกาศชื่อหน้อยครับ ความจริงบ่น กระผมก็ขอตัดไว้ เมื่อคืนกระผมก็ถามท่านประธานแล้ว กระผมก็เชื่อท่านประธาน แม้ว่ายังไม่เข้าใจกรรมการสนทนาก็ แต่บางเรื่องที่ผ่านมาแล้ว เมื่อท่านประธานขอร้อง ก็ไม่อยากจะพูด บางทีกระผมอาจจะไปถามท่านประธานที่บ้านอีกก็ได้ เช่นกรรมการได้คน

ละล้านสองล้านบาท กระผมจะไปถามที่บ้านว่าจริงไหม อันนั้นะครับ เพราะไม่อยากจะสร้างความขึ้นมาอีก....

ประธานสภาผู้แทน : ผ่านไปแล้ว

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ครับ ที่นี้แต่เมื่อท่านรองนายกรัฐมนตรีรับว่างบกลางนี้ ท่านเห็นท่านรู้ กระผมก็เชื่อ แต่ถ้าให้กระผมเชื่อสนิทละก็กระผมอยากให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีนั่งใกล้ ๆ กับท่านนายกรัฐมนตรีหน่อย จะเชื่อสนิทครับ

นายดิลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระผม ดิลก บุญเสริม แห่งมหาสารคาม ไม่สังกัดพรรคครับ อนุมาตรานี้กระผมไม่ได้แปรญัตติ แต่ว่ามีการรวมการได้เพิ่มยอดขึ้น กระผมมีความสงสัยอย่างนี้ครับ เดิมตั้งไว้อย่างหนึ่งแล้วก็มี การเพิ่มขึ้นนะ กระผมจะถามว่ามีความจำเป็นอย่างไรนะครับจึงได้เพิ่มอันนี้ให้ตอบกระผม ที่นี้อนุมาตรา (๑๒), (๑๓), (๑๔), (๑๕) นั้นมันพันกันตั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งอุดรธานีได้อภิปรายแล้ว กระผมอยากจะเสนอแนะอย่าให้สภานี้ได้วินิจฉัยอีกสักกัณิดว่าถ้าการบออย่างว่านี้ มันไม่หยุดไม่หย่อน มีเรื่อย ๆ เดียวนี้ไปสู่ที่เวียดนาม ครั้งก่อนไปสู่ที่เกาหลี เดียวนี้ไปที่เวียดนาม ครั้นอีกหน่อยก็ขยับมาลาว อีกหน่อยอาจจะไปฟิลิปปินส์อย่างนี้ ก็ต้องเพิ่มไม่หยุดไม่หย่อน แถมยังจะต้องต่อสู้กับฝ่ายตรงกันข้ามอย่างนี้ ก็แปลว่าล้มเหลว กระผมอยากจะถามทางรัฐบาลว่า เรามีทางที่จะหยุดยั้งไม่ให้คนไปตายอย่างหนึ่ง เรามีทางที่จะหยุดยั้งเพื่อให้เกิดสันติภาพสำหรับเรา นี้ ไม่ต้องส่งไปอีกละ เรามีทางหยุดยั้งที่จะไม่ต้องใช้เงินอย่างนี้อีก เพิ่มขึ้นอีก ๆ แต่ว่าที่ได้ไปแล้ว เขาเสียสละ เขาตายได้ เจริญญัตราได้คำตอบแทนดีมาก กระผมพอใจกระผมไม่ดัดละ กระผมไม่ดัดละ พอใจ ยิ่งอยากจะให้มากกว่านี้ แก่คนที่เสียสละเพื่อชาติจริง ๆ ให้มากกว่านี้แต่ว่าจะหยุดยั้งอีกได้ไหม เราจะมึ่วิธีการเกี่ยวกับการทูต การวางตัว เพื่อจะให้เราเองไม่ต้องเพิ่มอย่างว่านี้ได้หรือไม่ มีทางอย่างไรบ้าง ก็อยากจะให้ทางฝ่ายท่านรัฐบาลได้ชี้แจงของกระผมนี้ อันแรกกระผมถามกรรมการ อันที่ ๒ กระผมถามรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทน : อันที่ ๒ นี้ เห็นจะไม่เกี่ยวกับวาระเพราะว่าเป็นนโยบาย ผมอยากให้คุณดิลกตั้งกระทู้ถามมา แล้วจะช่วยจัดการให้อันแรก ทางกรรมการจะมีอะไรชี้แจงไหมครับ ที่ตั้งเพิ่ม

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ) : เงินเพิ่มสู้รบเพื่อการทหารนี้เป็นระเบียบการที่ทางราชการได้ออกขึ้น และได้กำหนดการตอบแทนมากขึ้น ได้เป็นการเพิ่มพูนบำเหน็จความดี

ความชอบถึง ๔ ชั้น ตั้งแต่ ๑ ชั้นถึง ๔ ชั้น และจำนวนที่จะคำนวณว่าผู้ใดจะได้กี่ชั้นเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับการพิจารณาความดีความชอบปลายปีซึ่งหลังจากที่ได้ทำงบประมาณเสร็จแล้ว และในเรื่องนี้นั้นเมื่อขึ้นกระผมกราบเรียนถึงหลักการรวม ๆ แต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการปรับปรุง กำลังกองพลนี้เกิดขึ้นจากที่ว่าเมื่อทหารจากเวียดนามกลับมาแล้ว มีการหมุนเวียนกันอยู่ เช่นนี้แล้ว เมื่อกลับมาถึงประเทศไทยก็มีการเพิ่มกองพลขึ้น มีการหมุนเวียน ตั้งกองพลขึ้น ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างกำลังป้องกันบ้านเมือง ที่นี้จำนวนของผู้ที่จะหมุนเวียนมานั้น การเลื่อนยศประจำปีก็บังเกิดขึ้น ฉะนั้นถ้าบางคนนั้นเดิมเป็นร้อยตรี พอมาแล้วกลายเป็นร้อยโท และได้ขึ้นสมมติว่า ๔ ชั้น ถ้าหากว่าเป็นร้อยตรีได้ขึ้น ๔ ชั้น จำนวนเงินก็ต้องเปลี่ยนไป เมื่อเป็นเช่นนั้น และเนื่องจากจำนวนก็ไม่แน่นอนและยศซึ่งเป็นมูลฐานแห่งการคำนวณก็อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ เมื่อเป็นดังนี้จำนวนเงินก็ต้องเตรียมเผื่อไว้ให้เพียงพอ ฉะนั้นจึงคิดว่าเพื่อเป็นการบำรุงน้ำใจของทหาร ซึ่งท่านทั้งหลายก็เห็นพ้องกัน กระผมไม่ต้องย้ำในเรื่องนี้ จึงคิดว่าถ้ามีเผื่อไว้พอสมควรแล้วดีกว่าขาดไป เพราะฉะนั้นด้วยหลักเกณฑ์อันนี้ จึงได้เห็นว่าเป็นจะต้องเพิ่มให้เพียงเล็กน้อย ขอขอบคุณครับ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เสียงราย): ข้าพเจ้า จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี ส.ส. เชียงราย พรรคประชาธิปัตย์ ข้าพเจ้านั่งฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตลอดถึง ท่านรองนายกชี้แจง แล้วก็คณะกรรมการชี้แจงแล้ว ข้าพเจ้าติดใจอยู่ที่ว่าสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้ถามว่า อนุมัติราต่าง ๆ ซึ่งมีข้อความแล้วก็ลักษณะเดียวกันทั้งหมด แยกออกเป็นเงินสำรองจ่าย เพื่อปราบปราม แล้วก็กำหนดให้ผู้รับอันตรายในการปราบปราม เงินสู้รบของการปราบปราม เงินเพิ่มสู้รบของการปรับปรุงกำลังพล ตลอดจนถึงอนุมัติรา ๒๔ ค่าใช้จ่ายในการส่งกำลังบำรุง และการจัดตั้งกองร้อยอาสารักษาดินแดนจนกระทั่งอนุมัติรา ๓๐ เงินบำเหน็จพิเศษสำหรับการสู้รบในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ทั้งหมดนี้มีหลายอนุมัติรานั้น ข้าพเจ้าได้รวมตัวเลขดูแล้วปรากฏว่าเป็นเงินทั้งหมด ๔๓๙ ล้านบาท ซึ่งความจริงแล้วถ้าหากว่าจะตอบให้ตรงประเด็นว่าทำไมถึงไม่เอามารวมกันเป็นอนุมัติราเดียว นี่ยังไม่เห็นกรรมการท่านใดตอบให้ตรงประเด็นสักคนเท่าที่ ส.ส.อุตรท่านได้ถามมาเมื่อครั้ง นี้เป็นข้อสงสัยที่ข้าพเจ้าสงสัยแค่นี้จะครับ ทั้งหมดนี้ก็เป็นผลดีสำหรับทหาร พุดง่าย ๆ ว่าอย่างนั้นจะครับ เป็นผลดีสำหรับทหารทั่ว ๆ ไป ที่จะได้เงินช่วยเหลือค่าทดแทนอันตราย ได้เงินพิเศษสู้รบอะไรต่าง ๆ แล้วโดยเฉพาะเมื่อครั้ง ท่านดอกเตอร์ เรณู ขอภัยที่เอ่ยนามออกมาพูดว่าทหารที่กลับจากเวียดนามนั้นได้ ๔ ชั้น

กลับมาถึงประเทศไทยแล้วได้เลื่อนยศเป็นร้อยโท ร้อยตรี เป็นร้อยโทได้ ๔ ชั้นอะไรอย่างนี้ นะครับ แสดงว่าท่านไม่รู้เรื่องเลยเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเป็นทหารข้าพเจ้ารู้ดีว่าการที่ทหารไปรบ นอกประเทศกลับมาไม่ได้เลื่อนเป็นชั้นยศ เลื่อนเป็นชั้นเงินเดือน เพราะฉะนั้นท่านก็พูดออกมาโดยไม่รู้ข้อเท็จจริง ก็แสดงว่าตอบไม่ตรงเป้าหมายไม่ตรงประเด็นนะครับ เดียวครับ อย่าเพียยกให้ข้าพเจ้าพูดเสร็จเสียก่อน นี่ก็ข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณที่ท่านได้ตั้งงบประมาณไว้ เพื่อช่วยเหลือทหารเรื่องนี้พรรคประชาธิปัตย์ไม่ข้องใจหรอก แต่ข้าพเจ้าข้องใจอยู่คนเดียว นิดเดียวนะครับว่าที่ท่านตั้งไว้เพื่อช่วยเหลือทหารนี้ ข้าพเจ้าในฐานะที่มาจากทหารขอขอบพระคุณ แต่ข้าพเจ้าขอฝากข้อคิดไว้กับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ฯพณฯ รองนายก ซึ่งเป็นผู้บัญชาการทหารบกได้รับทราบไว้ด้วยว่า ขณะนี้ทหารชั้นผู้น้อยของเรากำลังทำการรบปราบปรามผู้ก่อการร้ายซึ่งก่อเหตุอยู่ตามชายแดนด้านต่าง ๆ นั้น สวัสดิการของทหารของเรานั้น ไม่มีดีเลยครับ นี่เป็นข้อเท็จจริง ฯพณฯ เดินทางไปจังหวัดเชียงรายทั้งสองท่าน ท่านไม่ได้ไปเห็นข้อเท็จจริง ท่านไป ท่านมีสารวัตร ท่านมีกองพันมาคอยคุ้มกัน ท่านไม่ได้พบกับทหารชั้นผู้น้อย ไม่ได้รู้ว่าทหารชั้นผู้น้อยสวัสดิการเป็นอย่างไร ไปรบอยู่บนภูเขา.....

ประธานสภาผู้แทน : นอกประเด็นไปนิดหนึ่งครับ

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ก็เกี่ยวกับ คือนี่เงินเพิ่มของผู้ไปสู้รบ

ประธานสภาผู้แทน : เปล่าครับ งบเงินเพิ่มบำเหน็จคนละอันครับ

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ผม ๆ พูด.....

ประธานสภาผู้แทน : นั่นเป็นสวัสดิการไปแล้วครับ รายนี้ไม่ใช่รายการสวัสดิการ

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ผมอยากจะเรียนให้ท่านทราบนิดเดียวเท่านั้น ผมพอใจครับ

ประธานสภาผู้แทน : มันนอกครับ เดียวถ้าผมยอมไปเอาอีกเดี๋ยวก็กกลับมาบรรยายภาค เก้าอีก

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : นิดเดียวครับ ๆ ผมพอใจครับ ผมไม่เคยต่อต้านเลย ท่านประธานครับ นะครับ อย่างทหารที่รบอยู่ชายแดนนี้อยู่บนภูเขานี้ะครับ บางทีอาหารไม่พอกิน ไม่มีกิน นี่ขอวิญ ขอ ฮ. ลงมา คำตอบที่ได้รับอะไรรู้ไหมครับ ฮ. ไม่อยู่ไปส่งผู้ใหญ่ไปกรุงเทพฯ อย่างนี้มันไม่น่าจะตอบออกไปเลยครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณทรงธรรมครับ นั่นผมว่า ผมไม่เห็นด้วยกับคุณเหมือนกัน

นะครับ ควรจะตั้งกระทู้มานะครับ เพราะเรื่องปฏิบัติกับงบประมาณ

จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่): เปล่า ผมจะเรียนให้ท่านทราบนิดเดียวนะครับ

ประธานสภาผู้แทน: มันคนละเวลานะครับ อาจจะจำเป็นแต่คนละเวลา

จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่): ผมขอพูดอีกนิดเดียวนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากข้อคิดกับ ฯพณฯ ทั้งสองได้กรุณาคิดด้วยว่าขณะนี้ทหารที่ไปรบนั้นกำลังรอกอยเมตตาจิตจากผู้หลักผู้ใหญ่ที่จะช่วยเหลือทหารเหล่านั้นให้อยู่ดีกินดีมีสวัสดิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบาดเจ็บจากการรบมานะครับ เรามีข้อแม้ว่า ถ้าหากว่าจะทุพพลภาพจะต้องมีนิวชาด ๒ นิวอะไรนี่ อะไรงัยกับบริษัทประกันชีวิตอะไอย่างนั้นะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากข้อคิดอันนี้นะครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทน: อันนี้ผมอยากจะเรียนชี้แจงอันหนึ่ง ที่แรกผมงงเหมือนกันที่คุณระบุ ชี้แจงนั้นนะครับ งงอย่างคุณทรงธรรม มาจับได้ตอนหลัง จับได้ตอนหลังว่าคืออัตราที่ตั้งไว้ที่จะให้เงิน พ.ส.ร. กับผู้ไปนอกนั้นนะครับ ตั้งไว้ในอัตรายศชั้นเดิม อย่างเช่นผู้ก่อนจะไป เป็นร้อยตรี เป็นจำ เป็นสิบเอก เมื่อไปถึงแล้ว บังเอิญพวกนั้นได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ในระหว่างปฏิบัติราชการ กลับมาอัตราที่จะเพิ่มสู้รบที่ให้ ๔ ชั้น คนที่เป็นสิบเอกก็เป็นจำ อัตราเพิ่มสู้รบก็เป็นของจำที่นายร้อยตรีก็อัตราสู้รบของร้อยตรี เงินเดือน ๔ ชั้นของร้อยตรีนี้เกิดเป็นร้อยโทขึ้นมาในระหว่างปฏิบัติหน้าที่เพิ่มมา ที่แรกผมเข้าใจอย่างคุณเหมือนกันแต่ฟังตอนท้ายถึงเข้าใจ เอาละครับยุติเสียที

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ): ผม นิสิต เวทย์ศิริยานันท์ ส.ส.ศรีสะเกษ เนื่องจากว่าเงินงบประมาณเพิ่มสู้รบนี้ได้เพิ่มขึ้น คือว่าทางคณะกรรมการการได้เพิ่มขึ้นอีก ๘ ล้านบาท ผมมีความข้องใจจริง ๆ ผมผ่านให้ไปแล้ว อันนั้นนะ ผมไม่ข้องใจหรอก แต่ที่ข้องใจที่มาเพิ่มขึ้นนั้นเมื่อผมอ่านสรุปมาตรา ๔ ทั้งหมดนี้ ทำให้ผมคิดว่ามาตรานี้รู้สึกว่าจะเป็นมาตราซึ่งตั้งไว้เป็นงบกลางนั้นก็ถูกแล้วละ เพราะชื่อบอกอยู่แล้ว แต่งบกลางนี้ผมมองเห็นว่าคงจะต่อไปก็คงจะเป็นอย่างนี้อยู่เรื่อยไป สำหรับรัฐมนตรีท่านไหนที่มีอิทธิพลก็จะดึงงบนี้ไปใช้ได้มากเพราะคล้าย ๆ เป็นงบเป็นน้าบอกลางซึ่งจะตักตวงกัน รู้สึกว่าทุก ๆ อย่างมันอยู่ที่นี้ธุรกิจอะไรก็มาอยู่ที่นี้ ดูกานต่างประเทศ งบนี้มาอยู่ในนี้หมด จึงไม่เข้าใจว่าเราแบ่งงานกระทรวง

อันตรายในการปราบปรามกบฏ เงินเพิ่มสู้รบของการปราบปรามกบฏ เงินเพิ่มสู้รบของการปรับปรุงกำลังกองพลกิตีเหล่านี้ ลักษณะการจ่าย จ่ายกันคนละประเภท สำหรับเงิน พ.ส.ร. ในอันดับที่อนุมาตรา (๑๔) เงินเพิ่มสู้รบของการปราบปรามสำหรับข้าราชการทหาร พลเรือน และตำรวจที่ไปทำการปราบปรามและได้รับเงินในอันดับท้าย ภายในประเทศ ได้รับเงินในอนุมาตรา (๑๔) นี้ แต่สำหรับอนุมาตรา (๑๕) สำหรับข้าราชการทหารบก เรือ อากาศ โดยเฉพาะที่ไปทำการรบนอกประเทศ สำหรับกรณีนี้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับการสู้รบในเวียดนาม เพราะฉะนั้นจะเห็นได้แล้วว่า สำนักงานประมาณได้จัดตั้งมาเป็นรายละเอียดเพื่อสะดวกแก่การวินิจฉัยและการสั่งจ่าย และในการสั่งจ่าย วิธีปฏิบัติในเรื่องงบกลางก็มีใช้ว่าจะสั่งจ่ายกันได้โดยผลการ จะต้องมีการขึ้นมาจากต้นสังกัด และบัดนี้ตามร่างงบประมาณใหม่ ก็ไปให้อำนาจกับกระทรวงการคลัง เจ้าหน้าที่สังกัดกระทรวงทบวงกรมใดจะต้องการจ่ายให้กับข้าราชการในสังกัดของตนก็รายงานมายังกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังก็มีใช้ว่าจะพิจารณาสั่งจ่ายไปโดยผลการ ก็จะต้องนำเข้าสู่คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและวินิจฉัยเป็นเรื่องเป็นกรณีเป็นรายๆ ไปว่า รายไหนควรจะเพิ่มบ้างหรือทำให้ พ.ส.ร. เท่าไร ตามความดีความชอบการเสียชีวิตหรือการสู้รบ หรือการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ท่านที่เคารพ ปีนี้เป็นปีแรกที่เรามีสภาผู้แทนและรัฐบาลก็ได้เสนองบประมาณเข้ามาเป็นครั้งแรก การร่างเวียนมา ๑๐ ปี ทำให้เราเกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างราษฎรกับฝ่ายบริหารผู้แทนราษฎรได้เข้ามาเป็นสื่อกลางเชื่อมความเข้าใจระหว่างรัฐกับราษฎร เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าเราจะได้เชื่อความสุจริตของฝ่ายบริหาร คือรัฐบาลว่าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและตรงตามเป้าหมายดังที่ได้แถลงไว้ต่อสภาเสียครั้งหนึ่งในปีนี้แล้ว ในการสำรวจตรวจสอบการบริหารปีต่อไป สงสัยการจ่ายเงินของกระทรวงทบวงกรมใดรวมทั้งงบกลาง ท่านผู้มีเกียรติก็อาจจะควบคุมรัฐบาลได้ตามวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญ คือการตั้งกระทู้ถามหรือการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะหรือเฉพาะเป็นรายๆ ไปได้ เพราะฉะนั้น ผมจึงมีความเห็นว่าในฐานะที่เป็นกรรมาธิการก็ได้พยายามปฏิบัติหน้าที่อย่างนี้ เช่นเดียวกับที่ท่านมีข้อข้องใจและสงสัยจนกระทั่งการพิจารณางบประมาณเป็นไปอย่างละเอียดที่สุด ดังที่เพื่อนกรรมาธิการสังกัดจังหวัดอุดรธานีได้กล่าวให้ท่านทราบเมื่อวันก่อน ท่านอาจจะสงสัยต่อไปว่า งบกลางนั้นจะไปตั้งอยู่ในสังกัดกรมกองต่าง ๆ ข้อนี้ผมก็ใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เพื่อให้มีการควบคุมกันหลาย ๆ ชั้น ถ้าหากว่าไปตั้งอยู่ในสังกัดกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง กระทรวงนั้นก็มีการ

ต่าง ๆ ไปทำไม นี่ที่ผมย้อนไปเรื่องเก่าก็เพราะว่าที่บรรดาสมาชิกที่แปรรูปที่ดินมาซื้อใจอันนี้แหละครับ ช่องใจว่างบกลางนี้มันไม่มีระเบียบแบบแผนคือรู้สึกว่าจะทำตามใจชอบเป็นงบตามใจชอบน่าจะถูกกว่า คือเป็นงบซึ่งเดี่ยวไปอยู่โน่น เดี่ยวไปอยู่นี่ มันวิ่งไปหมดทุกกระทรวงบนี้ ซึ่งเดิมทีนี้ถ้าท่านรองนายกรัฐมนตรีไม่มาชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ เราก็ยังงงวกกันอยู่ว่า งบปราบปรามนี้ยังจะคิดว่าเป็นงบของมหาดไทยซึ่งให้กับตำรวจไป ๆ มา ๆ เป็นงบของทหารไปอีกแล้ว งบประมาณทหารซึ่งต่อไปเราจะพูดถึงก็เป็นงบที่มากสูงอยู่แล้วก็ดึงจากงบกลางนี้เข้าไปอีก ผมจึงว่ามันไขว้เขวกัน นี่แหละครับ ผมยังบอกว่างบกลางนี้มันจะเป็นงบซึ่งตักตวงกันจากทุกกระทรวง คล้าย ๆ ท่านองวามือใครยาวสาวได้สาวเอาท่านองนั้นแหละครับ เพราะฉะนั้นอันนี้จึงสร้างบรรยากาศที่เราไม่เข้าใจหรือว่าทำให้พวกเราตั้งเครียดกันต่าง ๆ นานา เกรงว่างบนี้มันจะอีหุลยฉุยฉะก ก็โดยเหตุผลที่อย่างที่ผมได้เรียนแล้ว พวกเราเข้าใจอย่างนั้นตั้งแต่ต้นเหมือนกันครับ อย่างงบปราบปรามนี้ เราคิดว่าเป็นงบของทางด้านมหาดไทย ถ้ามหาดไทยไม่พูด เรายังคิดว่าเป็นงบของมหาดไทย เดี่ยวนี้กลับกลายเป็นงบทหารไปอีก นี่แหละครับมันทำให้เราไขว้เขวกันหมดจนไม่รู้เป็นงบอะไรกันแน่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการจะได้ชี้แจงว่างบเหล่านี้มันเป็นงบซึ่งรัฐบาลตั้งไว้เป็นงบ จะเรียกว่างบหลอก ๆ ก็ได้ เป็นงบซึ่งเรียกว่าเผื่อขาดเผื่อเหลือ เงินก้อนหนึ่งคือคล้าย ๆ กับว่าเป็นเงินก้อนหนึ่งวางไว้ มีความจำเป็นก็หยิบไป เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่อ้างมาเหล่านี้ อาจจะไม่ใช่เป็นความจำเป็นที่แท้จริงก็ได้ เพราะงบต่าง ๆ ของกระทรวงมีอยู่แล้ว ผมมีความข้องใจอย่างนี้ล่ะครับ ท่านประธาน ขอท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงอีกสักครั้งหนึ่งเถอะครับ เพื่อให้หายความข้องใจว่าความเข้าใจผมนี้ถูกหรือผิดขอเชิญหน่อยครับ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (กรรมาธิการ) : ปัญหาที่เรากิปรายกันตลอดมาตั้งแต่ต้นจนถึงเดี๋ยวนี้ จับประเด็นได้อยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นหนึ่ง คือความไม่เข้าใจกัน กับประเด็นที่ ๒ คือข้อสงสัยอันสุจริตของท่านผู้ถาม เพราะฉะนั้น ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น ได้มีการแบ่งส่วนราชการที่จะรับผิดชอบกันเป็นส่วน ๆ อยู่แล้ว ท่านผู้มีเกียรติมีประเด็นถามว่า ทำไมจึงต้องมาตั้งงบกลางอีกต่างหาก ตามหลักการจ่ายเงินหรือหลักการบัญชีอย่างที่ท่านสมาชิกประชาธิปัตย์ สังกัดจังหวัดสุรินทร์พูดเมื่อวานนี้ เราจำเป็นที่จะต้องบัญชีประเภทหลาย ๆ ประเภท แยกเป็นรายละเอียดเพื่อสะดวกในการที่จะวินิจฉัยว่ารายการใดควรที่จะจับจ่ายอย่างไร ก็เช่นเดียวกันกับรายการที่ท่านสงสัย ค่าทดแทนผู้รับ

ควบคุมอย่างนั้นโดยเฉพาะเงินงบประมาณประเภทนั้น มีงบประมาณประจำอยู่แล้ว แต่ในกรณีอย่างนี้มันเป็นเรื่องพิเศษ ซึ่งจะต้องพิถีพิถันในเรื่องการใช้จ่ายให้สอยจึงให้มาอยู่ในส่วนกลางและทุก ๆ กระทรวงทบวงกรมมีส่วนร่วมกันใช้ในแต่ละกรณี ๆ ไป เมื่อมีการเบิกจ่ายมาทางสำนักงบประมาณหรือกระทรวงการคลังก็จะได้ตรวจสอบโดยละเอียดถี่ถ้วน จนกระทั่งมีพิธีการเกี่ยวกับบริหารทั้งหลาย ๆ เรื่องต้องนำสู่คณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณารับรู้และอนุมัติเสียก่อนจึงจะจ่ายได้ มิใช่ว่าการจ่ายเงินแผ่นดินนั้นจะจ่ายได้โดยพลการ แม้บางอย่างมีกฎหมายกำหนดไว้ก็ตาม ท่านมักจะพูดไปถึงว่าในอดีตมีความเสียหายจากการจ่ายเงินในงบกลางต่าง ๆ นานา ผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่า นั่นเป็นเรื่องอดีตและเป็นเรื่องที่พ้นมาแล้ว และเป็นเรื่องข้อเท็จจริงซึ่งประวัติศาสตร์เท่านั้น จะทำให้เราทำได้ในอนาคต แต่สำหรับในปัจจุบันนี้เหตุการณ์อย่างนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว เรามีสภาแล้ว คณะรัฐบาลมีได้มีอำนาจแต่ผู้เดียวเหมือนกับในสมัยที่ ๓๗๗ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ท่านเป็นหัวหน้าปฏิบัติทุกอย่างเปลี่ยนไปตามสถานการณ์บ้านเมือง ทุกอย่างเปลี่ยนเข้าสู่ครรลองครองธรรมของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งทุกท่านมีสิทธิมีเสียงที่จะควบคุม ที่จะชักใช้ได้ตาม แต่ในวันนี้เป็นการรับรองงบประมาณซึ่งได้ผ่านการเห็นชอบจากท่านในวาระที่ ๑ ส่วนวาระที่ ๒ เป็นเรื่องรายละเอียดที่เราจะมาพูดกันว่าสมควรไม่สมควร ผมอยากจะเรียนแค่นี้ ส่วนการบริหารราชการนั้นมันต้องเป็นไปตามระเบียบแบบแผนซึ่งมีกฎหมายและวิธปฏิบัติอยู่แล้ว จะไปเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นไม่ได้ หากไม่เราก็จะต้องแก้กฎหมายเกี่ยวโยงกันไปหลาย ๆ อย่าง นับตั้งแต่กฎหมายวิธีการพิจารณางบประมาณ วิธีบริหารราชการแผ่นดินและอื่น ๆ อีกหลายประการ เพราะฉะนั้น ผมจึงขอประทานกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติซึ่งเป็นเพื่อนสมาชิกได้เห็นใจในเรื่องนี้ด้วยว่าพวกเรามีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันและได้ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนี้อย่างดีที่สุด ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ผมจึงขอความเห็นใจในการพิจารณางบประมาณของรัฐบาลในปี ๒๕๑๓ นี้ด้วย

นายเสมอ อัครปรีดี (ร้อยเอ็ด) : ผมได้ฟังท่านกรรมาธิการอธิบาย ผมก็พอจะเข้าใจได้สำหรับบางตัว ๆ แต่ว่ามาสงสัยอยู่อันหนึ่งสำหรับในอนุมาตรา (๑๕) นี้ เพราะว่ามีการเพิ่มของคณะกรรมการก็เป็นเหตุให้สงสัย อย่างเช่นเมื่อวานนี้ ผมได้ฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการคือคุณญวง ขออภัยที่ต้องกล่าวนาม ได้ชี้แจงบอกว่า อันนี้เป็นเพราะว่าความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ที่ได้ทำให้การคิดตัวเลขนี้ผิดพลาดไป ถึงกับได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในเล่มนี้ ฉะนั้น ใน

งบนีก็เลยทำให้ผมสงสัยขึ้นมาอีกว่า เจ้าหน้าที่นี้ได้คำนวณตัวเลขผิดหรืออย่างไร คณะกรรมการจึงได้เพิ่มเงินขึ้นมาให้อีก ๘ ล้านบาท สำหรับในยอดนี้ อันนี้เป็นความสงสัยมาก หรือถ้าหากว่าเป็นไปจริง ดังที่ท่านกรรมการได้อธิบายมาเมื่อวานนี้ ก็แสดงว่า ชำราชการในกรม ในหน่วยนี้ทำงานแย่มาก แล้วถ้าหากว่าบังเอิญคณะกรรมการไม่ได้ไปตัดเอาจากยอดอื่นมาละ และบังเอิญยอดนี้ที่ตั้งมาผิดพลาดไม่พอละ ใครเป็นผู้รับบาป ท่านประธาน ผู้ที่จะได้รับไม่ใช่หรือครับ ที่จะเป็นผู้รับบาป ฉะนั้นการทำงานของหน่วยชำราชการประจำนี้ ผมเห็นว่ายังมีอีกมากที่จะเกิดการบกพร่องอย่างนี้ ถ้าหากว่าเกิดการบกพร่องอย่างนี้บ่อยๆ แล้ว ผู้รับบาปจะมีมากขึ้น ฉะนั้นถ้าหากว่ามีชำราชการประเภทนี้อยู่ในกรมและกองใดแล้ว ผมเห็นว่าควรจะไล่ออกไปได้แล้ว ที่นี้การยกเมฆนี้บางครั้งทำให้คนรับบาปนี้ครึ่งประเทศ ผมขอยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้เห็นสักอันหนึ่ง เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้และในปีนี้ ตัวอย่างเช่นทางกระทรวงการคลังได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจว่าปีนี้จะจะมีเท่าไรก็ไปสำรวจสำรวจกันมาๆ ผลสุดท้ายปรากฏว่า แหม ยอดที่แจ้งมาสูงมากครับ สูงจนพ่อค้าเอาไปคิดคำนวณเป็นตัวเลขว่าปอปีนี้อาจต้องถูกมาก ครั้นเมื่อพอทะลักออกมาแล้วปรากฏว่าพ่อค้าก็ช่วยกันเหยียบเอาไว้ราคาขึ้นไม่ได้ ตกลงมาเหลือก็โลกรัมละ ๑.๒๐ บาท ครับท่านประธาน อันนี้คือชาวไร่รับบาป แต่ความจริงแล้วพ่อค้าบอกว่าจะรอปอ น้ำสอง พอน้ำสองปอไม่มี ไปสำรวจอีกที ปรากฏว่าปอหมด ราคาพุ่งจาก ๑.๒๐ บาท ขึ้นมาเป็น ๓.๐๐ บาทครับ ท่านประธาน ลองคิดดูซิครับ ชาวไร่ไม่ได้ขายเลยในราคาก็โลกรัมละ ๓.๐๐ บาท เพราะพ่อค้าเหยียบเอาไว้ตั้งแต่เริ่มต้น ที่นี้ชาวไร่ชนออกมาแล้ว นี่มาถึงป่าช้าแล้วถ้าไม่เผาแล้วจะเอาไปไว้ที่ไหน ท่านประธาน ที่นี้พอเผาไปแล้วราคามันขึ้นแล้ว ชาวไร่จะเอาปอที่ไหนดมาขายในราคาก็โลกรัมละ ๓.๐๐ บาท ท่านประธาน นี่คือแพะรับบาปและประชาชน ฉะนั้นผมขอฝากเป็นข้อสังเกต อันนี้เป็นการยกตัวอย่างจากของจริงในปีนี้ คือว่าถ้าจะพูดเมื่อนาน ๆ มาแล้วก็อาจจะผิดพลาดบ้าง อันนี้เกิดขึ้นในปีนี้ครับ ท่านประธาน ฉะนั้นการคิดคำนวณตัวเลขใดๆ ก็ตาม ที่จะมายกเมฆกันแบบนี้ผมคิดว่าชำราชการประเภทนี้ไม่ควรจะให้อยู่ในประเทศไทย ขอขอบคุณครับ

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : กระผมแปรญัตติเกี่ยวกับเงินเพิ่มในการสู้รบ กระผมข้องใจอยู่ว่าทำไมท่านถึงได้เพิ่มจำนวนตัวเลขขึ้นมาอีก อย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้เรียนชี้แจงให้ท่านกรรมการทราบไว้แล้ว ตามปกติเงินเพิ่มนี้ถ้าเผื่อเอาไปใช้ให้กับผู้สู้รบจริงๆ ได้ประโยชน์นั้นก็ไม่น่าเสียดาย เท่าที่ท่านผู้บัญชาการทหารบก เท่าที่ผ่านมาแล้วท่านคงจำ

เงินจำนวนนั้นไปไหน และเหตุใดจึงมาตั้งบนเยอะเยอะไปสู้รบปราบปรามบ้าง อะไรมีอะไร เยอะเยอะ และกรมตำรวจก็มีแล้ว ทางทหารก็มีเงินตั้ง ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็เพียงพอ อยู่แล้ว เหตุใดถึงจะต้องมาตั้งในงบกลาง นี่ข้าพเจ้าข้องใจเหลือเกิน ใครขอให้ท่านกรรมการ ได้ชี้แจง หรือรัฐบาลนี้ได้ชี้แจงด้วยว่า ๒๔,๐๐๐ ล้านบาทที่รับมาจากรัฐบาลอเมริกันนั้น รับ มาตั้งแต่เมื่อไร ได้จ่ายให้แก่ทหารเต็มตามจำนวนหรือความประสงค์ทางรัฐบาลอเมริกันหรือไม่ ที่เขาได้ช่วยเหลือมา เพราะว่าเท่าที่ผมฟังๆ ดูแล้ว ปรากฏว่า ทหารบางท่านได้รับเงินไม่เต็ม ตามจำนวนอัตราที่กำหนดไว้ สำหรับผมใคร่อยากจะเรียนถาม ขอให้ท่านประธานได้ชี้ให้ท่าน กรรมการหรือรัฐบาลได้ตอบให้สมาชิกในสภานี้ทราบด้วยว่า ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปไว้ที่ไหน ใครรับผิดชอบ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่อยู่ในประเด็นนี้ คนละประเด็น

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ เชิญท่านรัฐมนตรี

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รองนายกรัฐมนตรี) : เนื่องจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้ระบุให้ข้าพเจ้าและรัฐบาลตอบเพื่อความหายข้องใจ จึงขอเรียนต่อท่านประธาน เพื่อที่ ประชุมนี้จะได้รับทราบข้อชี้แจงดังนี้ สำหรับในเรื่องเงินเพิ่มค่าสู้รบตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้สอบถามว่า จะเป็นเงินเพิ่มเพื่อการสู้รบที่จะได้ถึงมือตัวทหารที่ไปทำการรบโดยแท้จริง ไม่ไปใช้อย่างอื่น จริงหรือไม่นั้น ขอยืนยันว่าเป็นเงินเพิ่มการสู้รบ ซึ่งเป็นการปูนบำเหน็จ รางวัลถึงตัวทหารที่ไปทำการสู้รบอย่างแท้จริง ไม่ได้ไปใช้อย่างอื่น นี่เป็นประการแรก

สำหรับประการที่ ๒ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่า ทางอเมริกันได้มาจ้างเรา ตั้ง ๒๔,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ขอยืนยันว่าไม่เป็นความจริง สำหรับทางมิตรประเทศที่ได้ให้การ ช่วยเหลือต่อกองทัพไทยในการที่ไปรบนอกประเทศนั้น เป็นการช่วยเหลือในด้านอาวุธ ยุทโธปกรณ์ และอุปกรณ์ในการรบ ตลอดจนการส่งกำลังบำรุงต่างๆ ในสนามรบเท่านั้น ส่วน เงินเพิ่มการสู้รบนั่นหรือเงินเดือนเงินดาวต่างๆ นั้น เป็นหน้าที่ของทหารไทยเราโดยเฉพาะ การที่เราจำเป็นต้องออกไปทำการสู้รบนอกประเทศนั้น ก็เนื่องจากว่า ข้าศึกซึ่งอยู่นอกประเทศ นั้นเป็นข้าศึกคนเดียวกันกับที่ประเทศไทยจำเป็นต้องสู้รบด้วย เพราะว่าข้าศึกนั้นได้ประกาศ อย่างชัดเจนในการที่จะเข้ายึดครองเอาประเทศไทยให้ได้ เพราะฉะนั้น กองทัพไทยจึงมี ความจำเป็นที่จะต้องออกรับศึกนอกประเทศ ไม่นั่งรออยู่ที่บ้านนี้

เหตุการณ์ได้ เมื่อประมาณปี ๒๕๐๔ แล้วก็มีเหตุการณ์ที่ด้านอรัญประเทศด้านเขมรนะ ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้ทำถูกระเบิดระเบิดกันเองแล้วก็บอกว่าเขมรปาเข้ามานั้นท่านคงจะจำเหตุการณ์ได้ ท่านได้เอากะเช้าดอกไม้ไปให้อะไร กระผมคิดว่าท่านคงจำได้ ที่นี้กระผมอยากจะให้คนที่ไปสู้รบจริง ๆ ในเวียดนามใต้ได้ ได้รับประโยชน์จริง ๆ จากเงินที่ท่านตั้งนี้ ไม่เสียตาย อยากจะให้ครับ ที่แปรญัตติไว้ท่านก็ไม่ได้อธิบายให้ชัดเจน เพราะเงินของท่านนี้ ไปอยู่ทุกกรมกอง อันนั้นไม่ว่าละครับซึ่งท่านตั้งมาแล้ว ก็อยากจะให้ท่านได้พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบจริง ๆ ครับ เงินจำนวนนี้ เพราะมีตัวอย่างมากมายเหลือเกิน อย่างเช่น กระผมจะกราบเรียนกับท่านอีกสักครั้งว่า ในเวียดนามใต้ที่ท่านส่งทหารไปเข้าใจว่าทหารที่ไปรบในเวียดนามใต้กลับมาคงจะได้เงินไม่พอหรือว่าจะไม่ได้เงิน อะไรทำนองนั้น ไปตั้งร้านค้าและก็มีเรื่องมีราว ยิ่งอะไรกัน ท่านผู้บัญชาการทหารบกท่านก็ทราบดีเรื่องนี้ครับ เพราะฉะนั้น เงินจำนวนที่ท่านตั้งขึ้นมาจะเพิ่มขึ้นมาอีก ๘ ล้านบาท ขอให้ท่านใช้จ่ายกับผู้ที่ไม่ตายเพื่อชาติเพื่อบ้านเพื่อเมืองจริง ๆ ผมจะยกมือให้ท่าน ขอให้ท่านรับรองในสภานี้ให้ผมชื่นใจสักหน่อยเถอะครับ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : สำหรับเงินเพิ่มสู้รบของการปรับปรุงกำลังพลนี้ รู้สึกว่าชื่อผมก็ไม่ค่อยจะเข้าใจ ไม่รู้มันซับซ้อนกันอย่างไรครับ เงินเพิ่มสู้รบของการปรับปรุงกำลังพล เงินเพิ่มจำนวนนี้เท่าที่ฟังการอภิปรายแล้ว เห็นว่าเป็นเงินเพิ่มสู้รบของการปรับปรุงกำลังพล เฉพาะทหารที่ไปรบที่เวียดนามใต้ ผมทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์ว่าทหารที่ไปรบเวียดนามใต้ที่รัฐบาลอเมริกันให้เงินมา ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท นี่แหละ ไม่พอจ่ายหรืออย่างไร ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนถามรัฐบาลด้วยว่า เงินจำนวนนั้นเอาไปไว้อย่างไร ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ได้จ่ายให้ทหารเพียงพอไหม เกือบเท่างบประมาณแผ่นดินนะครับ เงิน ๒๔,๐๐๐ ล้านบาทนี้แล้วประธานาธิบดีนิกสันก็รับแล้วบอกว่าจ่ายมาจริง ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลฝ่ายเราก็บอกว่าไม่ได้รับ ๆ ใครบอก เราไม่ใช่เป็นทหารรับจ้าง แต่เอาไปเอามากก็ปรากฏว่าเงินจำนวนนี้ดูเหมือนจะรับเขามาจริง ก็เมื่อรับเขามาทั้งหมด ๒๔,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว เหตุใดจึงจำเป็นต้องมาตั้งงบอะไรต่อมิอะไรเยอะเยอะ ซึ่งเป็นเงินเลือดเนื้อของราษฎร คือภาษีอากรของราษฎรออกไปอีกละทำไมถึงไม่ผลัดเงินจำนวนนี้ซึ่งเป็นเงินภาษีอากรของราษฎรนี้กลับไปหาเขา เอาเงินที่เราไปรบเพื่อเขาเนี่ย ความจริงเรารบเพื่อเขาส่วนใหญ่ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าไม่มีเขา เราก็คงไม่ต้องรบกับเวียดนาม อเมริกามาชักนำให้เราเนี่ยชกศึกเข้าบ้านเรา เราไปรบเพื่อเขา เขาให้เงินมาแล้ว เอา

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น): ขอบพระคุณครับ ท่านประธานสภา เมืองแรกข้าพเจ้า ขอชมเชยท่านประธานสภาที่เคารพของข้าพเจ้าว่า ท่านก็ได้ให้ความยุติธรรมนี้แก่สมาชิกสภา ตลอดมา อันนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณ คราวนี้ท่านผู้เป็นประธาน ถึงบทที่จะต้องคำนึง คือ หมายความว่า ถ้ารัฐบาลบังนะครับ ที่นี้ครับ คือเงินเพิ่มสู้รบของการปรับปรุงอัตรากำลังพลนี้ มันเกี่ยวกับการส่งทหารไปรบในเวียดนามใต้ แรกๆ รัฐบาลได้ขอเสนอตั้งมา ๓๒ ล้าน ๓ แสน บาทเศษ แต่ทว่ากรรมาธิการไปเพิ่มขึ้นเป็น ๕๐ ล้านบาทเศษ เพิ่มขึ้นจากยอดนี้อีก ๘ ล้านบาท เมื่อกี้เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติจังหวัดขอนแก่นของข้าพเจ้า คุณสนั่น ธีระศรีโชติ ได้กล่าวมาแล้วเพื่อที่จะสงวนเวลาของรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าจะไม่พูดในประเด็นที่ซ้ำกัน ซึ่งถ้า ข้าพเจ้าพูด ก็คงจะพูดไม่ได้ ข้าพเจ้าคราวนี้ขอเรียนว่ารัฐบาลในงบกลางนี้ ได้ตั้งจ่ายมาแล้ว เงินสำรองเพื่อการปราบปราม ๒๘๐ ล้านบาท ค่าทดแทน ๔ ล้านบาท เงินเพิ่มการปราบปรามนี้ ๓๐ ล้านบาทนะครับ แล้วก็ยังมีเงินบำเหน็จสู้รบอีก ๗ ล้าน รวมสรุปแล้วเป็นเงิน ๕๐๐ กว่าล้าน เงินจำนวนนี้เป็นจำนวนเงินมหาศาล ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอเรียนให้สภานี้ได้ทราบว่า ภัยในบ้านของเราก็คือมันะ มันไหม้ขึ้นทางภาคอีสานบ้าง มันไหม้ขึ้นทางภาคเหนือบ้าง ไม่รู้ จะดับแห่งไหนไหว แล้วเงินค่าดับไฟนั้นเป็น ๕๐๐ กว่าล้านบาทเข้าไปแล้ว ไม่รวมถึงงบกลาโหม แล้วยังจะไปช่วยดับไฟอีก นอกบ้านอีก ตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้พูดมาแล้ว ท่านอย่าลืมว่าเวียดนามเหนือมัน มันก็มีกำลังพลอยู่เพียงหยิบมือ เป็นมินิพาวเวอร์ (mini power) นะครับ เปรียบเทียบกับสหรัฐอเมริกา ขอโทษต้องกล่าวเท่าถึง เปรียบเทียบกับสหรัฐอเมริกา เป็นมหาอำนาจอันยิ่งใหญ่ เขาก็ยังสู้รบกันมา ๖ ปี อเมริกาสิ้นคนไปแล้ว ๖ หมื่นกว่าคน เหนือกว่า สติติภาพเหลือ....

ประธานสภาผู้แทน: อันนี้ไม่เอาละครับ รายละเอียดนี้ไม่เอาละครับ เรื่องการเมือง นอกประเทศ ผมอยากจะให้เข้าเรื่องนี้ครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น): เอาละครับ คราวนี้การที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดว่า เราจะต้องไปรบนอกประเทศได้ เอ เราจะรบไปก็มันจะไหวไหม ไฟในบ้านเราก็มี นี่เรามาช่วยกันดับไฟในบ้านนี้ดีกว่านะ คือข้าพเจ้าไม่เห็นสมควรที่จะให้เพิ่มขึ้นอีก เท่านี้แหละพอแล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มการส่งเข้าไป อเมริกาเขากำลังถอนเราก็คงถอนบ้างซี อเมริกามหาอำนาจ ใหญ่โตเขาสู้ไม่ได้ เราก็มาระมัดระวังภายในบ้านเรานี่ ลำพังเพียงอัตรา ๑๐,๐๐๐ คน เราจะไป

สู้เขาอะไรได้ เขาสู้กันมา ๕-๖ ปีแล้วยังไม่ได้ มาระมัดระวังตัวแจอยู่ในบ้านเรา นี่ มันเกิดขึ้นที่ไหนเราจะได้ไปช่วยกันดับอย่างนั้น มันเกิดขึ้นที่ภาคอีสาน เราจะได้จัดส่งกำลังคนของเราไป มันเกิดขึ้นทางภาคใต้เนี่ย เราก็จะได้ส่งไป เรามาสู้กันอยู่ในบ้านเราเนี่ย เรื่องมันอย่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โหนด ทางทิศด้านตะวันออกเฉียงเหนือ มันก็ใกล้ลาว ลาวเป็นจุดอ่อนแอ จีนแดงก็กำลังสร้างจอบถนนเข้ามา เหล่านี้มันล้วนแต่เป็นภัยอันตรายที่มองเห็นได้ซึ่ง ๆ หน้าทั้งนั้นแหละ ตามนโยบายของรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรว่า ไม่สมควรที่จะให้กรรมาธิการเพิ่มขึ้นไปอีก ไฟในบ้านเรา ๆ ยังดับไม่ได้เลย แล้วจะไปช่วยคนอื่นดับอีก พันธมิตรอื่นเขาก็ถอนไปหมดแล้ว ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์เหล่านี้ มาดับไฟในบ้านเรากันยังดีกว่า ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนั้น ท่านประธาน ขอบขอบคุณครับ ผมพูดสั้น ๆ เพียงแค่นี้

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้า สิบตรีบุญเกิด หิรัญคำ ส.ส.จังหวัดชัยภูมิครับ ข้าพเจ้าได้ตัดเงินจำนวนนี้เหมือนกัน และสาเหตุที่ตัดนั้นก็ ได้พยายามอภิปรายแล้วอภิปรายอีก เพราะมันมีสาเหตุที่จำเป็นจะต้องตัดจริง ๆ แต่ที่นี้สาเหตุในทางจำเป็นจะต้องมาตั้งงบประมาณนี้ ข้าพเจ้าฟังมาแล้วสองวันไม่ชัดเจน คณะกรรมาธิการ ท่านก็มีอยู่แล้วมีนักวิชาการที่ผู้จัดสรรงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณอย่างนี้ครับ ท่านก็ลุกขึ้นมาตอบไม่รู้วาก็ครั้งที่ไหน ข้าพเจ้าก็ฟังไม่ออกว่าสาเหตุที่การจัดตั้งนั้น ควรจะยกมาอ้างสักรายการหนึ่งรายการใด ข้าพเจ้าก็จะพอใจ เป็นต้นว่านำตัวเลขเมื่อปีที่แล้วหรือปีก่อนโน้นมาพูดสักรายการหนึ่ง บอกว่าเมื่อปีที่แล้วตัวเลขมันเป็นอย่างนี้ ตั้งมากเท่านี้บาท มันมีอย่างนั้น จ่ายไปอย่างนั้น แล้วปีนี้ตั้งอย่างนั้น มีเพิ่มขึ้นอย่างนั้น ลดลงอย่างนั้น ตัวเลขอย่างนี้ไม่นำมาพูดไม่นำมาอ้างเลย บอกว่าจะตั้ง ๆ มาเท่านี้ ๆ ก็ไม่รู้ว่าจะเอาตัวเลขตัวไหนมาอ้างกัน อย่างนี้แหละครับ ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกิน ทำไมไม่เตรียม ทำไมไม่เอามาด้วย พูดให้ทางสมาชิกฟังนี้แหละครับ ฝ่ายประชาธิปไตยนี้ฟังบ้าง แล้วเราก็จะได้พอใจ การที่จะนำมาบอกว่าสาเหตุที่ตั้งนะ เพราะว่าตั้งกันมาแล้ว อย่างนั้นอย่างนี้ อันนี้ใครจะฟังออกได้ ก็ตั้งกันมาทุกปีอย่างนี้แหละ ฟังออกได้ไหมท่าน ท่านทั้งหลายนี้ฟังได้ไหม ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าฟังไม่ขึ้น ขอให้ชี้แจงสักนิดเถอะว่า ตัวเลขที่เอามาอย่างนี้ ยืนยันอย่างนั้น ๆ แค่นี้ข้าพเจ้าก็พอใจยกมือให้ คำมาสองวันแล้ว ยกมือค้านทุกครั้งก็เนื่องจากว่าไม่พอใจสาเหตุนี้เอง ทางท่านคณะกรรมการท่านหนึ่ง ท่านก็ได้พูดด้วยเจตนาดี ท่านบอกว่า ไม่ใช่หน้าที่ของคณะกรรมการที่จะต้องมาตอบรายละเอียดเกี่ยวกับบรองเท้าอย่างนั้น อย่างนี้ อันนี้ข้าพเจ้าก็เห็นใจ แต่ก็ เป็นสาเหตุหนึ่ง ซึ่งทำให้พวกข้าพเจ้าบุญเกิด หิรัญคำคนนี้

จำเป็นจะต้องตัดไว้ก่อน มันเป็นสาเหตุจริงๆ เพราะว่ามันจะไม่แข็งแรง เป็นสาเหตุแห่งการตัดสินใจที่จะมาตั้งกระทู้ถามกันในรัฐสภา สาเหตุแห่งการตั้งงบประมาณเมื่อนั้น ไม่ใช่ว่าไม่ยินดีที่จะให้รัฐบาลไปจ่ายเงินแม้แต่บาทหนึ่งสตางค์หนึ่ง พรরকয়ংমনিไม่มีเจตนาอย่างนั้นเลย เจตนา ก็คือ อยากจะเห็นความจริงชัดแจ้งให้มวลชนทั้งหลายได้ทราบว่า สภานี้ได้ปฏิบัติไปถูกต้องแล้ว แค่นั้นเองแหละครับ ขอให้ตอบไปเถอะ ขอให้ตอบไปในทำนองนี้ให้สักครั้งหนึ่งเถอะ

พลโท พลพัฒน์ สุวรรณะชฎ (กรรมาธิการ): ความจริงนั้นก็ได้ชี้แจงกันถึงเรื่องที่มาของเงินเพิ่มสำหรับการสู้รบนี้ พอที่จะเข้าใจกันได้บ้างแล้ว แต่ว่าเพื่อความชัดเจน อันนี้ ในฐานะที่ท่านผู้มีเกียรติถามว่าเงินนี้มาอย่างไรนั้น ก็จำเป็นจะต้องชี้แจงกันออกไป แต่ว่ากระผมต้องขอสงวนที่จะชี้แจงอย่างมากมายเกินไป กระผมอยากจะกราบเรียนว่า สมมติว่าสิบตรีคนหนึ่งเงินเดือน ๖๐๐ บาท เขากลับมามีเงินเดือนที่เปลี่ยนแปลงไป ๖๒๐ บาท แล้วก็ ๖๔๐ บาท คนนี้ถ้าได้บำเหน็จ พ.ส.ร. ๔ ชั้น จะเป็นเงิน ๘๐ บาท ดังนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นการคำนวณนี้อัตรากำลังของเรามีอยู่แล้วในการที่ไปปฏิบัติการคราวนี้ ตัวเลขนี้จึงออกมาได้จากการพิจารณาบำเหน็จความชอบตามขั้นเงินเดือนที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ โดยถ่วงเฉลี่ยเสียด้วย เพราะเหตุว่ากระทรวงกลาโหมเองนั้นต้องการจะขออย่างเต็มที่ แต่สำนักงบประมาณก็เกรงไปว่าทางรัฐบาลนั้นอาจจะไม่มีเงินพอที่จะสนับสนุน ก็ได้พิจารณากันอย่างชนิดเรียกว่าเห็นจะเป็นไปได้ โดยที่ได้คิดเฉลี่ยแล้วว่าคนละประมาณเท่านั้นขั้น จำนวนทหารเท่านั้น ตัวเลขงบประมาณนี้ได้ออกมา อย่างที่เป็นตัวเลขที่ปรากฏนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสนองบประมาณสำหรับประจำปีนี้นั้นได้ส่งมาแล้วตั้งแต่ประมาณเดือนเมษายน บัดนี้ทหารมีการเปลี่ยนแปลงกลับไปกลับมาจนกระทั่งได้รับบำเหน็จ พ.ส.ร. ปรากฏขึ้นมาแล้ว ตัวเลขนี้ไม่พอ ทางกระทรวงการคลังจึงจำเป็นต้องขอร้องไป การแปรญัตติอันนี้เพิ่มมาจึงเป็นความจำเป็น ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน: ผมคิดว่าได้อภิปรายกันมาทั่วถึงแล้ว ก็อยากจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมอยากจะขอมติที่ประชุมนี้ว่า อนุมาตรา (๑๕) นี้ ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้เปลี่ยนแปลงตามที่คณะกรรมการการเสนา มา หรือจะเปลี่ยนแปลงตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่าควร จะเปลี่ยนแปลงตามที่คณะกรรมการการเสนา มา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปลี่ยนแปลงตามที่มีสมาชิกได้ขอแปรญัตติ มา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า อนุมาตรา (๑๕) นี้ ที่ประชุมนี้ลงมติให้เปลี่ยนแปลง ตามที่คณะกรรมการได้เสนอมานี้ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๖) เงินสมทบโครงการที่ กำลังเจรจาทำความตกลงกับต่างประเทศ

(นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ ได้ยืนขึ้นจะขออภิปราย)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ผู้แปรญัตติ ไม่ได้ครับ ต้องผู้แปรญัตติ ครับ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร) : ความจริงผมแปรไว้มีหลักฐานครับ แต่ว่าไม่ ปรากฏในหนังสือเล่มนี้

ประธานสภาผู้แทน : ผมไม่เห็นมีในนี้ครับ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร) : ผมคิดว่าเป็นความบกพร่องเล็กน้อย ซึ่งผมไม่ถือ แต่คิดว่าผมควรจะมีสิทธิครับ ผมขอกราบเรียนว่ามีหลักฐานปรากฏอยู่เลยครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต้องขอให้กรรมการยืนยันครับ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร) : กรรมการจะยืนยันไหมครับ ผมมีหลักฐาน หนังสือของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเลยครับว่าผมได้แปรญัตติไว้ ค่าแปรญัตติที่ ๗๘

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมการ) : ขอเวลาสอบประเดี๋ยว มีเอกสารอยู่ที่นี้

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร) : เพื่อไม่ให้เสียเวลากับสภา พรรคประชาธิปัตย์ ไม่อยากจะให้การพิจารณาจบประมาณซักห้าไป เมื่อเป็นเช่นนี้คงจะมีการผิดพลาดในทางใด

ทางหนึ่ง อาจจะเป็นทางผมเสนอไปก็ได้ หรือว่าทางการพิมพ์ทางฝ่ายเลขาธิการรัฐสภาก็ได้ เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าคงจะมีผู้อื่นได้แปรญัตติไว้ และคงมีเหตุผลเช่นเดียวกัน เพื่อประโยชน์แก่รัฐสภา ผมไม่อภิปราย ขอสละสิทธิครับ

ประธานสภาผู้แทน : จะมีผู้แปรญัตติอื่นอภิปรายอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีผู้ใดอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้แปรญัตติอื่นอภิปรายอีก ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ผ่านอนุมาตรา (๑๖) ไป ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๗) อัตราเงินเดือนที่ดั่งใหม่

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงราย) : กระผม บุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดเชียงราย ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เหตุที่กระผมแปรญัตติเข้ามาจำนวนมากภายในสภานี้ จุดประสงค์ก็คือว่า เมื่อได้รับงบประมาณไปพิจารณาครั้งแรก เห็นว่าการจัดสรรงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ เป็นไปในลักษณะที่ยังไม่ถูกต้องเท่าไรนักเป็นประการแรก คือว่า

๑. งบประมาณที่ขาดดุลเราต้องกู้เขามาถึง ๕,๔๐๐ ล้านบาท

๒. ได้อ่านงบประมาณแล้ว ไม่มีงบประมาณนี้เป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ว่า ถ้าบริหารงานตามงบประมาณนี้ จะก่อให้เกิดความรุ่งเรืองและพัฒนาทางเศรษฐกิจได้

๓. ดูแล้วการจัดงบประมาณนี้ เป็นไปตามแบบเดิม ซึ่งเราจัดกันมาแบบไหนก็อย่างนั้น เวลา ๑๐ กว่าปี ๒๐ ปีมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

๔. การจัดสรรงบประมาณเช่นนี้ก่อให้เกิดการส่งสัยระแวงเกรงไปว่าอาจจะมีการที่ไม่สุจริตในการจัดสรรงบประมาณเช่นนี้ จริง เราเคารพตัวบุคคล คณะผู้บริหารว่าชั้นผู้ใหญ่คงไม่มีเจตนาเช่นนั้น แต่ว่าผลของการกระทำเป็นเครื่องชี้เจตนา เมื่อกระผมได้อ่านงบประมาณเช่นนี้ และผู้ที่ใช้นั้นจริงๆ นั้นไม่ใช่ ๗๗ นายกรัฐมนตรีหรือไม่ใช่ ๗๗ นายกรัฐมนตรีทั้งหลาย กลายเป็นว่าลูกน้องของ ๗๗ นาย ที่ใช้คนอื่น ๆ อาจจะมีช่องโหว่ทำให้มีการทุจริตได้ เมื่อการทุจริตเช่นนี้เกิดขึ้นเสียหายถึงใคร เสียหายถึงรัฐบาล เสียหายแก่สภานี้ พระราชบัญญัติงบประมาณเป็นเครื่องมือกลไกสำคัญในการบริหารประเทศชาติ โฉมหน้าประเทศจะไปในลักษณะใด เราดูจากพระราชบัญญัติงบประมาณได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึง

ได้แปรญัตติเข้ามา นี่คือการแรก กระผมขอกราบเรียนต่อสภานี้ ต่อท่านประธานและ
 อาณา รัฐมนตรีทุก ๆ ท่านว่า การจัดงบประมาณในปีต่อไป ถ้าท่านทำอย่างนี้อยู่ นอกจาก
 เป็นการล้าสมัยแล้ว ยังเปิดให้มีการกินแหนงแคลงใจ แปรญัตติกันไม่สิ้นสุดและ อาณา
 ครับ งบประมาณของเราเพียงแค่ ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท กรรมาธิการพิจารณาตั้ง ๔ เดือน ตีต่างว่า
 ถ้าประเทศไทยเราชนคลั่งประทุกันโทษ กระผมพูดอย่างนี้ คือ ถ้าหากว่าความสามารถของ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง สามารถจัดงบประมาณเข้ามาเป็นพัน ๆ หมื่น ๆ ล้านนี้
 กรรมาธิการจะพิจารณาที่ปีครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ อารัมภบทพอแล้ว ลงเรื่องได้

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงราย) : อันนี้ประการแรก

ประการที่ ๒ เมื่อแปรญัตติเข้ามาแล้ว ก็คิดว่าจะมาหารายละเอียดหรือซักซ้อมความ
 เข้าใจในชั้นกรรมาธิการได้ แต่เมื่อวันที่ทางคณะกรรมการนัดกระผมมานั้น กระผมได้มา
 แอบฟังและพยายามติดตามอยู่ตลอดเวลา เห็นคณะกรรมการหลายท่านมีความรู้สึกว่
 ไม่อินังขงชอบกับ ส.ส.ที่แปรญัตติมาเท่าไรนัก กระผมเห็นเช่นนี้ และยังมีลักษณะที่ชวนให้
 บอกว่าไปอภิปรายกันในสภาไปแล้วกัน กระผมก็เลยให้พรรคพวกร่วมกัน ๔-๕ คน มีคุณไกรสร
 อาจารย์ดำรง คุณอุทัย คุณขุนทอง สงวนไว้ทุกมาตรา เมื่อสงวนไว้ตั้งเยอะแยะแล้วเขาก็ถาม
 ว่า นั่งเป็นเบืออยู่ทำไมไม่อภิปราย เห็นว่าคนอื่นเขาพูดดีและไม่เสียเวลาแก่สภานี้ แล้วก็ได้
 รับคำตอบชี้แจงจากทางคณะกรรมการเป็นที่เข้าใจ จึงปล่อยให้ผ่าน ๆ มา กระผมขอเรียน
 ต่อท่านประธานสภาว่า สำหรับอนุมาตรา (๑๗) คือการตั้งอัตราเงินเดือนใหม่ เป็นที่ทราบกัน
 แล้วว่าบ้านเราขาดดุล เราทำไมจะต้องเพิ่มภาระผูกพันให้กับประเทศชาติอยู่อีก อย่างนี้หรือ
 เราจำเป็นจะต้องหาเงินมากขึ้น ๆ เพื่อตั้งเพื่อจ่ายเป็นเงินเดือน แล้วเราจะต้องหาเงินต่าง ๆ
 ขัพพลาย (supply) กันคนเหล่านี้ต่อ ๆ ไป เวลานี้ข้าราชการส่วนมากไม่พอกินพอใช้จากเงินเดือน
 ทำไมไม่เอาเงินจำนวนนี้ไปหาทางเพิ่มให้กับข้าราชการ ท่านอาจจะขึ้นเงินเดือนข้าราชการก็ได้
 แต่ว่าวิธีการที่จะไม่ให้ราคาสินค้าอย่างอื่นและค่าครองชีพแพงขึ้น จากการขึ้นเงินเดือนนั้น
 เรามีวิธีแก้ได้โดยการทำวิธีอื่นซึ่งเป็นวิธีที่กระผมจะกราบเรียนต่อ อาณา รัฐมนตรีทั้งหลาย
 เป็นส่วนตัว สำหรับการจัดงบประมาณเช่นนี้ กระผมเห็นว่าเป็นข้อผูกพัน จึงไม่สมควรที่
 จะตั้งอัตราใหม่ เราทุกวันนี้ประสบกับข้าวยากหามาแพง ข้าราชการที่สุจริตจริง ๆ นั้นเงินเดือน
 ไม่พอใช้ แล้วเราไปจ้างคนอื่น ๆ เข้ามาอีก ก็เท่ากับว่าพาเขาอด ๆ อยาก ๆ ในการทำงานทุก

วันนี้เป็นความจริงว่า ข้าราชการทุกวันนี้ทำงานนั้น ส่วนหนึ่งคิดถึงงานข้างนอก ไม่ได้อุทิศกำลังกายกำลังใจทำงานอย่างเต็มที่ เพราะรายได้จากเงินเดือนไม่พอ เมื่อรายได้ไม่พอ หากจะไปทำงานที่อื่น งานที่ทำก็ไม่ได้ผลตามเป้าหมาย เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าการตั้งอัตราใหม่เป็นสิ่งที่ไม่ควรจะพึงทำ กระผมเห็นว่าเป็นข้อผูกพันประการหนึ่ง และการจัดงบประมาณเช่นนี้ทำให้บ้านเมืองเต็มไปด้วยข้าราชการ วิธีการจัดงบประมาณนี้ กระผมสงสัย ทางการจัดงบประมาณก็ไม่ทราบว่ กองหนึ่งหรือกรมหนึ่ง กระทรวงหนึ่ง ต้องใช้อัตรากำลังคนเท่าไรเวลานี้ใครต้องงานไหน กองไหน แผนกไหน เห็นว่าตัวอยากได้งานมากขึ้น ๆ จึงพยายามขยายอัตราออกไป ๆ ทั้ง ๆ ที่คนเก่ายังอยู่ ยังทำได้ ก็ไม่ได้มอง พยายามเพิ่มขึ้น ๆ เพื่อตัวเองจะได้เลื่อนขั้นเพื่อกรมจะได้เป็นกอง เพื่อกองจะได้เป็นหน่วยงานยิ่งขึ้นเป็นการเพิ่มหาประโยชน์ใส่ตัว และอีกประการหนึ่งนั้น เวลานี้การบริหารบ้านเมืองค่อนข้างจะเลอะเทอะ หัวหน้ากองก็ดี หัวหน้าแผนกก็ดี มีเสมือนเข้ามาใหม่ ๆ สวयीนี้ให้ทำงาน ใช้ไปนาน ๆ แล้ว เอ้อ เบื่อ จะให้ออกก็ออกไม่ได้ เห็นคนใหม่จะอย่างไร ตั้งอัตราใหม่ให้มาอยู่ เป็นเสียอย่างนี้ ท่านประธานครับ จึงทำให้รู้สึกว่ การจัดงบประมาณนี้ กระผมไม่ค่อยจะเห็นด้วย เราควรจะก้าวไปอีกทางหนึ่ง วิธีการการจัดงบประมาณแบบนี้เขาเรียกว่า เช็คตามรายการ ซึ่งประเทศต่าง ๆ ที่เขามีงบประมาณมาก ๆ แล้ว เขาไม่จัดแบบนี้ ถ้าจัดแบบนี้เราก้าวไปไม่ถึงไหนหรอกครับ กระผมเห็นด้วยว่ การเอาสำนักงานงบประมาณตั้งขึ้นมาี้ จุดประสงค์ของผู้เริ่มตั้งดีและเข้าทำ และกำลังจะก้าวไปสู่การจัดงบประมาณที่ทันสมัยแต่ว่าทำไป ๆ กระผมเข้าใจว่าอาจจะมองไม่ถึงการที่เราจะก้าวไปก็ได้ พระราชบัญญัติงบประมาณได้วางเป็นตารางให้เราเดินอย่างนี้แล้ว ทุก ๆ ท่านก็ต้องเดินตามตารางที่เราเดิน เราจะไปนอกขอบเขตไม่ได้ ฉะนั้นการจัดงบประมาณแบบเช็คตามรายการนี้เป็นเรื่องที่ล้าสมัย ขอกราบเรียนไว้อย่างนี้ เท่านั้นครับ

นายจำนง แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน กระผมจะพยายามพูดสั้น ๆ เพื่อประหยัดเวลาของสภานี้ ที่กระผมแปรญัตติไว้ในหลักการเรื่องอัตราใหม่นี้ก็ด้วยเหตุผล แต่ที่กระผมแปรญัตติไว้เนื่องจากไม่เห็นด้วยในหลักการที่รัฐบาลจะเพิ่มอัตราใหม่ให้เกิดตำแหน่งใหม่ ๆ ขึ้นในวงข้าราชการ ทั้งนี้ด้วยวิตกในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ประวัติศาสตร์เราเคยมีเศรษฐกิจตกต่ำ คือถ้าเราย้อนหลังไปในสมัยรัชกาล กระผมว่ารัชกาลที่ ๖ เราเคยดุลข้าราชการครับ ตอนนั้นเศรษฐกิจตกต่ำ การดุลข้าราชการนั้นมันมีปฏิกิริยาถูกใช้อย่างไร แล้วก็เป็นผลเกิดขึ้นอย่างไร กระผมไม่อยากจะกล่าว แต่มันก็เป็นผลจากการที่มี

อัตรามากมายเกินที่ฐานะทางการเงินของรัฐบาลจะรับรองไว้ได้ ก็จำเป็นจะเกิดการดุล ที่นี้บ้านเมืองเราประเดี๋ยวนี้เป็นอย่างไร เรากำลังกล่าวขวัญกันมากมายในเรื่องขาดดุลการค้า ขาดดุลการชำระเงิน เรากำลังเป็นเศรษฐกิจเงินกู้ แล้วเราก็ตั้งอัตราใหม่ ทำตัวเป็นเศรษฐกิจ อย่างนี้กระผมก็ไม่เข้าใจ หันมาดูเงินที่เรามาตั้งแล้วก็มาทาบประมาณจ่ายนี้ ถ้ามาดูเราจะเห็นว่าเราได้เงินมาจากหลายทาง ทางหนึ่งเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอนเพราะว่าได้มาจากเงินกู้ได้มาจากมิตรประเทศ เช่นสหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือ และได้จากผลพลอยได้จากความไม่สงบของประเทศเพื่อนบ้านคือการรบในเวียดนามหรือลาว แล้วก็มีการต่างชาตินาเมืองไทยแล้วก็เอาเงินมาจับจ่ายใช้สอย รายได้เหล่านี้มันไม่แน่นอน จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เมื่อใดก็ไม่ทราบ ที่นี้การตั้งอัตราใหม่ๆ มันผูกพันไปในอนาคตอันยาวนานครับ เพราะว่าเมื่อตั้งขึ้นแล้ว นอกจากจะต้องใช้กันไปจดปลดเกษียณหมดบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ก็ยังจะต้องตั้งกันไปอีก เพราะเป็นอัตราซึ่งจะยกเลิกกันง่ายๆ ไม่ได้ อันนี้กระผมก็วิตกคือวิตกว่าถ้าตั้งอัตราใหม่มันภาระผูกพัน แล้วก็เศรษฐกิจของเราไม่แน่นอนแล้วจะทำกันอย่างไร จะดุลเหมือนที่เคยดุลกันมาแล้วก็มีปฏิกิริยาต่อเนื่องเป็นลูกโซ่อย่างนั้นหรือ นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งหันมาดูว่าเราใช้เงินอะไรบ้าง ที่เราได้เงินอย่างที่เราจะมาเรียนมานี้ ๒๗,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ประเทศชาติเรากำลังพัฒนา พูดย่างๆ ว่ากำลังก่อสร้างกันขนานใหญ่ ไม่ว่าจะสร้างทางก็ดี สร้างการชลประทานก็ดี การพลังงานต่างๆ ก็ดี มันรวมเป็นการก่อสร้างทั้งสิ้น ที่นี้การก่อสร้างนี้มีวิธีทำอยู่ ๒ ประการประการหนึ่ง....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอาละครับ วิธีการก่อสร้างนะ

นายจำนง แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : เกี่ยวข้องกับประเด็นนิดหน่อย นิดเดียวคือเกี่ยวกับอัตราใหม่ คือเราประมูลให้ประชาชนทำก็ได้นี่ประการหนึ่งนะครับ อีกประการหนึ่ง ข้าราชการทำก็ตั้งอัตราใหม่ นี่กระผมก็อยากจะชี้ให้เห็นว่าไม่มีความจำเป็นในการที่จะตั้งอัตราใหม่ในการที่จะพัฒนาบ้านเมืองนะครับ อยู่ในประเด็น ต้องยกตัวอย่างนิดหน่อย แล้วอีกประการหนึ่ง การเพิ่มอัตราใหม่นี้ครับเป็นผลในการที่จะสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของฝ่ายประจำอย่างที่เราเรียกว่าบิโรคราช (bureaucracy) หรืออะไรกระผมก็ไม่ทราบว่าจะถูกต้องหรือไม่ การสนับสนุนให้ฝ่ายประจำแข็งแรงนี้มันทำให้ฝ่ายการเมืองอ่อนไปในขณะเดียวกัน เพราะว่า การพัฒนาบ้านเมืองอย่างที่เราทราบกันอยู่ต้องพัฒนาทั้งเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ที่นี้ถ้าเราไปพัฒนาข้าราชการฝ่ายประจำข้างเดียว ตั้งอัตรากันใหม่ๆ ฝ่ายการเมืองก็อ่อนลง ฝ่าย

การเมืองอ่อนลงนี้เป็นผลเสีย เสียอย่างไรกระผมอยากจะชี้เล็กน้อยนะครับ เสียในการที่
 เราไม่สามารถจะควบคุมฝ่ายประจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการคอร์รัปชันบ้าง
 อย่างนี้เป็นต้นนะครับ อย่างที่มีเรื่องอื้อฉาวเรื่องที่ดิน ๒๐๙ ล้านบาทก็ดี เรื่องปุ๋ย เรื่องทักโบตอะไร
 ซึ่งกระผมก็ไม่แน่ว่ามันจะเป็นความจริง แต่ก็มีมูล อันนี้เป็นผลจากฝ่ายการเมืองไม่สามารถ
 ที่จะควบคุมฝ่ายประจำ อันนี้เป็นผลเสียในการที่เราพัฒนาแต่ด้านฝ่ายประจำ เราไม่พัฒนา
 การเมืองให้แข็งแรง เพื่อจะควบคุมกันได้ บียอน คอนโทรล (beyond control) แหะครับ
 นี่กระผมก็เป็นห่วงในเรื่องนี้ นี่ก็เข้าประเด็นการเพิ่มอัตราใหม่ะครับ และอีกอย่างหนึ่ง
 การเพิ่มอัตราใหม่นี้ก็เกี่ยวกับประเด็นในด้านปฏิบัติเล็กน้อย คือมีประวัติของเราเองในการ
 ที่ตั้งอัตราใหม่ ๆ ในการก่อสร้าง อย่างตอนที่เราเคยสร้างเขื่อนกันน้ำในสมัยรัฐบาล ในอดีตเรา
 ก็ตั้งอัตรากันใหม่ในกรมชลประทานและก็สร้างกันเสร็จ เมื่อสร้างเสร็จไม่รู้ทำอย่างไรนะครับ
 ตั้งอัตราไว้แล้วก็พยายามหางานใหม่ทำ ที่นี้ก็ต้องลวกซีครับ เพราะว่ามันสุกเอาเผากิน เพราะว่า
 มีคนแล้วนี่จะต้องหางานให้ทำ เมื่อมาลวกข้อมูลต่าง ๆ สถิติต่าง ๆ มันก็ลวกเมื่อลวกโครงการ
 ต่าง ๆ ก็ไม่รอบคอบก็ได้ผลเสีย คือมันไม่เป็นอย่างที่คิดไว้ เพราะว่าข้อมูลมันไม่จริง คือเหมือน
 งบดุลที่เราพิจารณาอยู่เดี๋ยวนี้ คือถ้าบัญชีแยกประเภทมันไม่ถูก ตัวงบดุลก็ไม่ถูก เมื่อมัน
 ไม่ถูกอย่างนี้มันก็ไม่เหมือนอย่างที่เราคิด การลงทุนมันก็ได้ผลเท่าที่ควร เมื่อไม่เท่าที่ควร
 มันก็เสียหาย นี่ผลเสียจากการเพิ่มอัตราใหม่ อีกนิดเดียวครับท่านประธาน รู้สึกว่าท่านจะ
 รำคาญ คืออันนี้ประเด็นสำคัญที่กระผมมันมวยหัดใหม่ครับ ขอภัยด้วยหน้าใหม่จริง ๆ
 แต่ก่อนก็ไม่เคยเป็นผู้แทน สาราภาพกันตรง ๆ การใช้เงินของแผ่นดินนั้น เดียวนี้เรากำลัง
 พิจารณาว่าเราจะใช้เงินแผ่นดินอย่างไรมีหลักการสำคัญอยู่ว่าการใช้เงินของแผ่นดินนั้น
 จะต้องคืนสู่ประชาชนเจ้าของเงินเขามากที่สุด นี่เรามาตั้งอัตราใหม่ เงินมันก็ไม่ถึง มันไปอยู่
 ข้าราชการนะครับ มันผิดหลักการใช้เงิน เพราะว่าเราใช้เงินในการก่อสร้างเป็นส่วนใหญ่ เพราะ
 เรามองว่าเรากำลังพัฒนา การพัฒนานี้เราสามารถที่ใช้บริษัทประมูลไปได้ เราก็หลีกเลี่ยงการ
 ใช้เงินโดยไปตั้งอัตราใหม่ เมื่อหลีกเลี่ยงอย่างนี้ เงินก็สู่ประชาชนโดยไม่ผ่านข้าราชการ และ
 โดนดูดซึม เท่านั้นแหละครับ ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ผม สัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงาครับ ก่อนอื่น
 ผมขอเรียนให้ท่านประธานทราบว่า ผมไม่ได้มีเจตนาที่จะเตะถ่วงให้งบประมาณนี้
 ต้องล่าช้า แต่ว่าที่ขอแปรญัตติเอาไว้ก็ด้วยความบริสุทธิ์ใจและก็เต็มไปด้วยความสงสัย และ

วันที่ไปชี้แจงคำแปรญัตตินั้น ผมและพรรคพวกได้แปรญัตติไว้ทั้งหมด ๑๕ มาตรา แต่ว่าผลของคำชี้แจงและต่อรองกับคณะกรรมการนั้นปรากฏว่าเพียง ๓๐ นาทีก็เสร็จแล้ว ก็แปลว่าทางกรรมการก็ไม่ได้ชี้แจงอะไร และก็พูดเป็นเชิงว่าให้สงวนเอาไว้ เรื่องมันก็ต้องเป็นอย่างนี้ ที่นี้สำหรับในมาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๗) ผมก็สงสัยครับ ข้อที่สงสัยก็คือว่างบประมาณปี ๒๕๑๓ นี้ ในหมวดรายจ่ายของทุกกระทรวงทบวงกรมเมื่อไปเปิดดูจะเห็นว่าทุกแผนกทุกกองทุกกรม ถ้าจะเสนอขอตั้งเงินเดือนอัตราใหม่ก็ขอมาแล้วไปเปิดดูมีครับ อัตราที่ตั้งใหม่ขอมาก็อัตรา แผนกไหนขอมาเท่าไรมีอยู่แล้ว ที่นี้เมื่อเปิดดูทุกกระทรวงทบวงกรมแล้วเห็นว่ามีแล้ว ถ้ากระทรวงไหนหรือกรมไหนไม่ได้ขอมาก็แปลว่าไม่มีเจตนาหรือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องขอตั้ง ที่นี้เมื่อมาพบในงบกลางมาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๗) นี่มาตั้งอัตราเงินเดือนที่ตั้งใหม่ไว้ตั้งนับเป็นจำนวนล้าน ๆ ผมก็เกิดความวิตกกังวลใจ เพราะว่าทุกกระทรวงก็ตั้งไว้แล้ว เหตุไฉนมาตั้งไว้ที่นี้อีกด้วย เหตุผลอะไร เพราะฉะนั้น ผมจึงไม่เห็นด้วยและก็ขอเสนอตัด ถ้าหากว่าทางคณะกรรมการจะได้ชี้แจงให้หายข้องใจครับ บางทีผมจะได้นำเอาคำชี้แจงนี้ไปบอกเล่าประชาชนของผมให้ทราบได้ ขอขอบคุณครับ ผมขอพูดสั้น ๆ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ) : กระผมได้ยื่นคำอธิบายที่มีเหตุมีผลของท่านสมาชิกทั้ง ๓ ท่าน และ ๔ ท่านที่ได้กล่าวเมื่อตะกี้ ถึงแม้ว่าจะมีท่านหนึ่งได้กรุณาเรียกกระผมว่าดอกเตอร์ แล้วอ้างว่าไม่รู้เรื่อง แต่อันนี้กระผมก็ไม่ถือ แต่ก็คิดว่าเป็นคนละเรื่องกัน แต่ว่าประเด็นที่ท่านยกขึ้นมานั้นถูกต้องหลายข้อ กระผมจะกราบเรียนเป็น ๓ ประเด็นด้วยกัน ข้อที่ ๑ เกี่ยวกับวิธีการงบประมาณ จะขอชี้แจงแต่เพียงสั้น ๆ ความจริงท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ กระผมได้เจอกันในที่ซึ่งพวกเราบางทีมักจะเจอกันคือในห้องส้วม ท่านก็ตั้งข้อสังเกตอันนี้ให้กระผมทราบว่าควรจะดำเนินการวิธีการงบประมาณแบบสมัยใหม่ ซึ่งบางประเทศได้ใช้กันที่เขาเรียกว่า โพรแกรม บัดเจตติง (program budgetting) หรือที่ท่านเรียกว่า งบประมาณแบบโครงการ วิธีการที่เราใช้กันอยู่ปัจจุบันนี้ที่เขาเรียกว่า ไลน์ (line) หรือ ไอเทม บัดเจตติง (item budgetting) หรือเป็นไปตามรายการได้ใช้กันมาเป็นเวลานาน แต่ว่าฐานะการในปัจจุบันนี้ของเราเนี่ย เรื่องไลน์ (line) หรือ ไอเทม บัดเจตติง (item budgetting) นี้ก็ยังมีประโยชน์และยังใช้การได้อยู่ แต่กระผมขอกราบเรียนว่า เวลานี้สำนักงานงบประมาณได้เตรียมที่จะค่อย ๆ เปลี่ยนวิธีการจากการทำงบประมาณนี้ จากแบบรายการนี้เข้าไปสู่โครงการ แต่ในการที่กระทำเช่นนั้น จะต้องฝึกหัดคน จะต้องเตรียมคนที่รู้เรื่องนี้ และจะต้องชี้แจงให้กับหน่วยราชการผู้เสนองบประมาณ

ทราบ ก็จะต้องกินเวลาบ้าง และได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปศึกษามากแล้วเป็นจำนวนหลายคน เพราะฉะนั้น เรื่องการที่จะทำวิธีการงบประมาณแบบสมัยใหม่ก็ต้องค่อยๆ เปลี่ยนค่อยๆ ทำ ถ้าหากว่า ท่านยังกรุณาอยู่ และก็ยังเห็นว่า กระผมนี้ก็ยังไม่รู้อะไรอยู่บ้าง ไม่ใช่ว่าไม่รู้เสียเลย แล้วก็ กรุณาไปเช่นนั้นแล้ว ก็คิดว่าวันหนึ่งท่านคงจะได้เห็นผลงานอันนี้ อันนี้เป็นข้อที่ ๑ อันนี้อีก ข้อหนึ่งที่ท่านกล่าวถึงเรื่องจำนวนข้าราชการที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นข้อที่น่าวิตก และไม่ใช่ว่าสำนักงานงบประมาณหรือรัฐบาลจะไม่ตระหนักในข้อนี้ ได้ตระหนักในเรื่องการที่จะเพิ่มปริมาณจำนวนข้าราชการขึ้นเป็นอันมาก และพยายามที่จะลดการเพิ่ม ถึงกับได้มีการ กลั่นกรองหลายชั้นก่อนที่จะหน่วยราชการจะตั้ง ขอเสนอตั้งอัตรากำลัง ที่เรียกว่าอัตรากำลังมานั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติว่า ขอให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณาในเรื่องอัตรากำลังเสียก่อน เมื่อ ก.พ. ได้อนุมัติประการใดแล้ว ยังจะต้องเข้าคณะกรรมการที่ปรึกษาระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ประกอบไปด้วย เมื่อได้กลั่นกรองกันชั้นหนึ่งแล้ว มาถึงสำนักงานงบประมาณ สำนักงานงบประมาณ ก็ได้พิจารณาตู่ถึงว่า กำลังเงินของแผ่นดินนั้นจะพอสนับสนุนโครงการนั้นโครงการนี้ได้สักเท่าใด ยังลดลงไปกว่านั้นอีก และครั้นมาถึงท่านคณะกรรมการก็มีการตัดทอนลดลงมา อีกบ้างตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเหมาะสมแก่กำลังของประเทศในปี ๒๕๑๓ เพราะฉะนั้นการพิจารณาในเรื่องอัตรากำลังนี้ก็ได้อาศัยความประหยัดและด้วยเหตุ ด้วยผล และกระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า การตัดทอนจำนวนอัตรากำลังนั้นมีข้อที่เกิดความสงสัยกันอยู่บ้างว่า ตัดกันไปนั้นถูกต้องหรือไม่ หรือว่าจะมองกันในแง่ทางการเงินอย่างเดียว หรือว่าอยากตัดกันไปก็ตัดลง กระผมขอกราบเรียนว่าไม่เป็นเช่นนั้น ทางด้าน ก.พ. ก็มีงาน ทางด้านที่เรียกว่า โปรเซสชัน คลาสซิฟิเคชัน (procession classification) ส่วนทางสำนักงานงบประมาณ นั้นก็มีกองจัดวางระบบงาน ซึ่งพิจารณาอัตรากำลังในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และได้ชักใช้ไล่เลียง ถึงปริมาณงาน งานที่มีอยู่แล้ว งานที่จะทำในปีอื่นๆ โครงการต่างๆ ที่จะทำให้เสร็จแล้วก็ได้ประมวลตั้งเป็นหลักเกณฑ์ว่า ถ้าปริมาณงานเท่านี้ควรจะได้คนกี่คน จะเพิ่มคน ๑ คนนั้น ปริมาณงานจะต้องเพิ่มขึ้นอีกเท่าใดอันนี้เป็นหลักเกณฑ์โดยย่อๆ ซึ่งว่าการพิจารณาเรื่อง อัตรากำลังนั้น ก็ได้ทำด้วยมีข้อมูลฐานตามที่สามารถจะทำได้ ดังนั้นในเรื่องอัตรากำลังนี้ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องหนักใจจริง และก็เห็นชอบด้วยกับสมาชิกผู้มีเกียรติ แต่ว่าในวิธีการ กระทำนี้ก็ต้องตั้งไว้ ก็ต้องพยายามขยายงาน แต่เราได้กีดงานทางด้านบริหาร งานในทางด้าน ที่ไม่เกี่ยวกับโครงการในทางด้านที่จะขยายงานใหม่นั้น การทางด้านการพัฒนาที่เรียกว่า

พัฒนากระผมเองก็ไม่ชอบคำว่าพัฒนานักหрок ท่านผู้มีเกียรติหลายคนก็เห็นอย่างเดียวกัน แต่ว่าเป็นถ้อยคำที่เราจำเป็นต้องแยกให้เห็นคือทางด้านบริหาร คือทางเสมียน ทางด้านธุรการทั่วไปนั้นได้พยายามกดไว้อย่างยิ่ง ขอท่านได้ไปดูเอกสารงบประมาณและเปรียบเทียบกับงบประมาณปี ๒๕๑๒, ๒๕๑๑ เทียบกันดูเมื่อปีก่อน ๆ นี่บ้าง สำหรับปี ๒๕๑๑, ๒๕๑๒ หรือ ๒๕๑๓ นี้ ทางด้านบริหารทั่วไปนี้ อัตราการเพิ่มนี้ได้ลดลงเป็นจำนวนมาก บางครั้งจนกระทั่งถึงถูกตำหนิถึงกับว่าไม่ให้คนเขาเพิ่ม อันนี้กระผมก็ต้องทบทวนรับคำครหา แต่ในทางพัฒนานั้น เมื่อมีงานขึ้นใหม่ก็มีความจำเป็นที่จะต้องจัดคนให้เขาบ้าง แต่ก็ต้องค่อย ๆ ผ่อนคน มิได้ว่าตั้งให้ ต้องดูว่ามีคนแล้วหรือไม่ นอกจากจะว่าสมควรจะให้จำนวนคนแล้วยังได้พิจารณาด้วยว่า มีคนแล้วหรือยัง ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เงินแผ่นดินไปขวานไ้ล่อย ๆ เพราะว่าถ้าตั้งอัตรากำลังให้ถึงในด้านเหตุด้านผล ด้านปริมาณงาน ด้านวิธีการ ควรจะตั้งให้เขาแต่ว่าปรากฏว่าหาคนไม่ได้ หากคนที่จะมาบรรจุไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่ต้องให้ ทั้งนี้ก็เพื่อจะไม่ให้เป็นเงินไปตั้งเอาไว้ล่อย ๆ ซึ่งจะได้มีโอกาสไปใช้เพื่อการอื่น กระผมขออภัยที่พูดยืดเยื้อ และก็หากว่าท่านผู้ใดยังข้องใจอยู่ กระผมก็ยินดีจะชี้แจงเพิ่มเติม

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร): ผม ดำรง ลัทธพิพัฒน์ พระนคร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนจะกล่าวถึงเรื่องอัตราการตั้งอัตราใหม่ของข้าราชการ ผมใคร่จะกล่าวข้อความเล็กน้อยเพื่อแสดงความดีใจและยินดีที่วันนี้ท่านประธานสภาที่ผมแอบรักมาเป็นเวลาพอสมควร พร้อมด้วยทางฝ่ายพรรครัฐบาลและพรรคประชาธิปัตย์ที่ได้มีถ้อยที่ถ้อยซมกันว่าวันนี้บรรยากาศชักจะราบรื่นเป็นผลดี จะเป็นผลดีแก่การประชุม ผมก็จะพยายามที่จะรักษาบรรยากาศอันนี้ไว้อย่างเต็มที่เท่าที่จะทำได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ผมก็ใคร่จะกล่าวถึงมูลเหตุของการที่เรามีการอภิปรายกันเมื่อคืนนี้ ที่บรรยากาศชักจะร้อนแรงนั้นมันเพราะอะไรก็ได้ กล่าวกันว่าฝ่ายกรรมการ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่าย ส.ส. สหประชาไทยก็มีหัวใจ ผมก็บอกว่าฝ่ายค้านก็มีหัวใจเหมือนกัน และหัวใจมันก็เท่า ๆ กันเหมือนกัน และหัวใจฝ่ายค้านนะมันกลัดหนองเวลานี้ ที่มันกลัดหนองเพราะอะไร ที่ผมจะเรียนมูลเหตุเสีย ๒-๓ ประการ คือว่าการพิจารณางบประมาณ ๒๕๑๓ นั้น ตั้งแต่แรกเริ่มมาเลย ตั้งแต่วันแรกของการที่มีการพิจารณางบประมาณในวาระที่ ๑ ในวาระที่พิจารณาหลักการจนถึงปัจจุบันนี้นั้นนะ มันมีช่องว่างของความไม่น่าเชื่อถือ ช่องว่างระหว่างข้อเท็จจริงกับสิ่งที่พูดมาด้วยวาจาด้วยโวหาร อันนี้มีหลักฐานที่เห็นได้กันทั่วไปตลอดสาธารณชน และในสถานที่ช่องระหว่างความจริงกับที่พูดออกมาที่แต่ละครั้ง

มันอันตรายเหลือเกิน ช่องว่างอันนี้มีถ้อยคำที่เรื่อนามเหลือเกินที่เพิ่งปรากฏในอเมริกาเมื่อสมัยประธานาธิบดีจอห์นสัน ก่อนที่จะลาออกไป ก่อนที่จะหมดอายุไปก็คือว่า เครดิบิลิตี้ แ 갱พ (credibility gap) เครดิบิลิตี้ แ 갱พ (credibility gap) นี่เองที่เป็นมูลเหตุอันหนึ่งที่ทำให้พรรคเดโมแครทของอเมริกาแพ้การเลือกตั้งต่อพรรครีพับลิกันก็เพราะว่ารัฐบาลอเมริกันตอนนั้นประธานาธิบดีจอห์นสัน ถูกกละ ท่านได้ทำประโยชน์กับเอเชียมาก ให้แก่ความมั่นคงของประเทศของเราอีกมาก แต่ว่าสิ่งหนึ่งซึ่งท่านมิได้ทำก็คือว่ามิได้แถลงข้อเท็จจริงแห่งการทำสงครามให้ประชาชนอเมริกันารู้เพียงพอ เมื่อประชาชนของเขานี้ เขาถือว่าเขามีสิทธิที่จะรู้เมื่อไม่ให้เขารู้ตามข้อเท็จจริงอันนี้จึงเป็นมูลเหตุหนึ่งที่ทำให้พรรคเดโมแครทต้องพ่ายแพ้ไป เพราะฉะนั้นผมคิดว่าช่องว่างระหว่างข้อเท็จจริงกับโศกนาฏกรรมมันเกิดขึ้นในสภานี้ตั้งแต่วาระแรกเลยทีเดียว และผมขอประทานอภัยที่จะเรียนว่าคนแรกที่ทำให้เกิดช่องว่างแห่งความไม่เชื่อถืออันนี้ก็คือ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เอง ผมจำได้ในวันแถลงงบประมาณนั้น ตอนคำนำท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของเราเมื่อปีที่ล่วงมานี้ก้าวหน้ากว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะที่สองซึ่งตั้งไว้ ๘ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็เราทำได้ถึง ๙.๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผมก็ลุกขึ้นมาท้วงในวันนั้นว่าไม่จริง เพราะผมมีตัวเลขอยู่เหมือนกัน แล้วก็เอาตัวเลขของธนาคารกรุงเทพ รวบรวมโดยธนาคารกรุงเทพซึ่ง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานอยู่ เอามายืนยัน ก็ไม่มีผู้ใดได้ตอบผม แล้วก็หลังจากนั้นเออละ ถ้าจะถือว่ารายงานของธนาคารกรุงเทพผิด ผมก็ขอเรียนว่าหลังจากนั้นเอง ๒ วัน รองเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ก็ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์สยามรัฐว่า อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของเรานั้นไม่ก้าวหน้า ไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจะเชื่อใครกันแน่ ผมจะเชื่อท่านนายกรัฐมนตรีหรือจะเชื่อรายงานของสถาบันเอกชน หรือว่าจะเชื่อรองเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ อันนี้มันเริ่มต้นมาตั้งแต่วันนั้น และเมื่อมีการพิจารณางบประมาณเรื่อยมาจนกระทั่งถึงบัดนี้นั้น เวลาเราได้มีการพูดกันถึงรายการต่าง ๆ หลายประการ ผมใคร่จะขอยกตัวอย่างว่า เช่นเราพูดกันถึงเรื่องเงิน ๓ แสนบาทว่าได้ไหม ได้ไปหรือไม่ ทำอย่างไรก็ไม่มีคำตอบกัน นี่กรรมาธิการไม่ตอบ ก็ทั้ง ๆ ที่ปรากฏข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ และก็มีหลักฐาน คุณนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ ส.ส. ของเราเนี่ย ของประชาธิปไตย ก็เอาหลักฐานมาแสดง และคุณวิมพ์ วิมลมาลย์ นี่ขอประทานโทษ ก็เปิดไปกลางปอน.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณดำรงครับ เราสัญญากันว่าอะไรที่ซ้ำๆ เราจะไม่พูดกัน เอาแต่เพียงว่าได้มีเอเย่เรื่องนี้ แล้วก็ไม่ต้องให้รายละเอียดก็แล้วกัน

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร) : เพราะฉะนั้นผมขออีก ๑ นาที เพื่อให้จบนะครับ ตอนนี้ก็เป็นการเปิดโปงกลางบ่อนกันขึ้นมาแล้วและรัฐบาลก็ไม่ตอบ เมื่อไม่ตอบหัวใจมันก็กลัดหนองอย่างนี้มันถึงได้มีอารมณ์ร้อนแรงกันขึ้นมา แล้วก็ความเป็นจริงนั้นเมื่อถ้าเผื่อว่าเราอยู่ในสภานี้เราก็ไม่สามารถที่จะไปพูดกับประชาชนเขาได้ว่าเรื่องข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร นอกจาก ๓ แส่นบาทแล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่าจะให้ผู้แทน ส.ป.ท. และพรรคอิสระคนละล้านบาท ก็ท่านให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เอง แล้วก็ไม่ต้องบอกกัน เมื่อไม่ต้องบอกกันแล้วก็นอกจากนั้นวิธีการตามกฎหมายก็ให้ทำกัน แล้วจะทำกันเมื่อไร ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๐ บอกว่า เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้รัฐมนตรีประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดลงในราชกิจจานุเบกษาโดยไม่ชักช้า และก็รายงานการรับจ่ายเงินประจำปีตามความในวรรคก่อนเมื่อคณะกรรมการ ก.ต.ง. ตรวจแล้วให้ทำรายงานตรวจสอบเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอรัฐสภา อันนี้เองรองประธานสภาคนที่ ๑ ขอประทานโทษ คุณสุบิน พูลพัฒน์ ก็ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่ารัฐบาลไม่ได้ทำแล้ว ๑๐ ปี เอาละ โอ.เค. ไม่ได้มีรัฐสภาที่ประชาชนเลือกตั้ง แต่บัดนี้มีแล้ว นี่จะขอทราบว่าจะมีได้ไหม เดี่ยวผมขอถาม จะมีได้ไหม ในปีต่อไปนี้ ว่าในปีงบประมาณที่ล่วงไปนี้จะมียางงานการเงินบอกหรือไม่ และจะบอกหรือไม่ว่า ๓ แส่นบาท หรือล้านบาทอะไรนี้จะใช้จ่ายกันอย่างไรจะบอกได้ไหม ผมขอเรียนถามในข้อนี้ ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสพูดแสดงความรู้สึกระับในข้อนี้ว่านี่หัวใจกลัดหนองมันเป็นอย่างนี้ และความไม่โหนะก็อย่าไม่โหนะกันเลย เพราะว่าทุกคนมันไม่โหนะกันเป็นทั้งนั้น ไม่ใช่ไม่โหนะเป็นกันคนเดียว ในเรื่องการตั้งอัตราใหม่ของข้าราชการนั้นนะ เราคงจะเป็นที่เข้าใจกันดีอยู่ว่า ระบบราชการของเรากำลังขยายไปทุกที่ เมืองไทยในระบบราชการนั้น เต็มโตมาตลอดประวัติศาสตร์ ขณะนี้เรามีความต้องการในการที่จะสนับสนุนไพรเวท เซกเตอร์ (private sector) คือส่วนเอกชนให้มีมากขึ้น สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ก็ตั้งกองสนับสนุนไพรเวท เซกเตอร์ (private sector) นี้ขึ้นมาแล้ว เราควรจะสนับสนุนทุ่มเทเงินงบประมาณเข้าไปในการที่จะสร้างโครงสร้างแห่งอาชีพ และการพัฒนาในส่วนเอกชนให้มากขึ้น แล้วก็บีบคนไปทำงานในส่วนเอกชน แต่เรากลับไม่ทำอย่างนั้น ดูรายการงบประมาณต่างๆ นี่

ไม่เพียงพอเลยในการที่จะสนับสนุนในส่วนไพรเวท เซคเตอร์ (private sector) ที่นี้ถ้ามาเพิ่มในส่วนราชการจะเป็นอย่างไรขึ้นมา ผมขอเรียนว่ามีผลอยู่ ๒ ประการ คือประการแรก ซึ่งเกี่ยวกับการบริหาร เรื่องการบริหารนี้ ขณะนี้เอง แม้แต่ผู้แทนพรรคสหประชาไทย ขอประทานโทษ ซึ่งเป็นถึงอดีตรัฐมนตรี คือคุณสวัสดิ์ คำประกอบ ให้สัมภาษณ์เมื่อวันก่อนนี้ เอ บอกว่า ได้ยื่นญัตติเข้าสู่พรรคสหประชาไทยว่า ของดการบรรจุข้าราชการใหม่อีก ๕ ปี เพื่อประหยัดเงินงบประมาณ เพราะฉะนั้นประเด็นถ้ามีการโหวตในรายการนี้ ขอให้พวกเราจับตาดูคุณสวัสดิ์ว่าจะโหวตอย่างไร เพราะท่านเสนอรายการไปอย่างนั้น และผมก็ขอตัดการที่เราจะมีมากขึ้นมานี้ นอกจากเป็นภาระผูกพันต้องงบประมาณแผ่นดินแล้วละก็ ยังทำให้มีระบบราชการล้นงานขึ้น มีคำกล่าวกันอยู่เสมอ นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติไม่มีงานทำ เดินไปเดินมากันอยู่ เมื่อมีข่าวมาอย่างนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม จึงได้ดัดนักวิชาการไปใช้เสียบ้าง นี่เองแหละครับ พอมีข่าวขึ้นมาก็สามารถจะปรับปรุงกันได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็สื่อให้เห็นว่าข้าราชการบางส่วนนั้นนะ ก็มีล้น บางส่วนก็ขาด อย่างกระทรวงเศรษฐกิจนี้ขาด ขาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่จะหาตลาด แต่หน่วยราชการบางหน่วยก็ล้นกันเหลือเกิน แล้วก็วิธีจัดระบบงานที่ว่า ที่ท่านผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณกล่าวเมื่อก็นี้ว่า กำลังจะมีโปรเซสชัน คลาสซิฟิเคชัน (procession classification) วางงานอันไหน ควรจะได้เงินเท่าไร นี่ผมขอเรียนว่า พี.ซี. นี้ การจำแนกงานและตำแหน่งนี้ ทำกันมาตั้งแต่ผมยังไม่ไปเรียนต่างประเทศ ๗ ปีแล้ว กลับมาเดี๋ยวนี้ยังไม่เสร็จ แล้วทราบจาก ก.พ. เรื่องก็เลยเงียบหายไป และผมก็ไม่เห็นมีรายงานอันนี้ในข้อสังเกตของคณะกรรมการกิจการงานอันนี้ควรจะรีบเร่งรีบทำ งานบางอย่างผมเคยทำงานอำมาตยา เดียวนี้ก็สังเกตดู ปลัดอำมาตยามีชั้นตรี ชั้นโท เงินเดือนสตาร์ตตั้งแต่ ๘๕๐ บาท ถึง ๒,๓๕๐ บาท ทำงานไม่ได้แตกต่างกันเท่าไรเลย ต่างกันตรงปริญญา อย่างนี้ควรจะจัดสรร จัดทำงานให้เหมาะสม ให้เงินเดือนพอสมควร แล้วคนทำงานให้มากขึ้น ก็ควรจะพิจารณาไปในข้อนี้แหละ แต่เราก็ไม่ได้ทำกัน กลับจะเป็นขยายๆ กัน และการขยายงานนี้ ผมก็ได้ทราบมา แต่ละคนแต่ละกรม แต่ละกระทรวงก็มักอยากจะได้คนมากขึ้น เพื่อจะสร้างอาณาจักร หัวหน้ากองก็อยากจะมีลูกน้องมากขึ้น มันเป็นการสร้างเอมไพร์ บิลดิ้ง (empire building) ผมก็เห็นว่าอันนี้ไม่ถูก ขณะนั้นนะ อย่างว่าแต่เพียงว่ามีกองมีส่วนตามที่ ก.พ. อนุมัติให้ไปเลย มีวิธีการที่สร้างกองเถื่อน ฝ่ายเถื่อนแล้วก็เรียกกันหัวหน้ากอง ผมไปดูที่หลังพุทธโฆษาธิการธรรมดาดั้งหัวหน้ากอง หัวหน้ากองเถื่อน

ก็มีอยู่ แล้วผลที่สุดก็เอาอันนี้มาบังคับ ก.พ. บอกว่างานมันเริ่มไปแล้วอย่างนี้ นี่วิธีการสร้างอาณาจักรมันอย่างนี้ ในวงราชการ ผมจึงคิดว่ามันควรจะล้มเลิกกันได้แล้ว ควรจะพิจารณากันเสียใหม่ในทางที่จะตัดทอนงบประมาณในเรื่องนี้ มาทำงานให้เกิดผลแก่บ้านเมือง อีกอันหนึ่ง ความหมายอีกอันหนึ่ง ก็คือความหมายในทางการเมือง ผมขอเรียนว่าข้อนี้ก็ข้อที่ผมหนักใจเหลือเกิน และก็มีความเป็นห่วงเป็นใย แต่ความจริงก็จะพูดในตอนแก่รัฐธรรมนูญ คือเรื่องเอาข้าราชการ แยกข้าราชการประจำกับการเมือง แต่ว่าผมขอพูดในตอนนี้สักหน่อย เพราะมันแสดงถึงนโยบายของรัฐบาล ตามที่เป็นอยู่นั้นนะ ผมจะขอเรียนว่า อัตราตั้งใหม่ทั้งหมด ผมตรวจดูแล้ว อัตราตั้งใหม่ของข้าราชการนี้ ๑๗,๐๐๐ อัตรา ไม่นับอัตราใหม่ของค่าจ้างประจำ และค่าจ้างชั่วคราว ๑๗,๐๐๐ อัตรา นี่อาจจะรวมถึงอัตราที่ขยายขึ้น เช่นชั้นตรีขึ้นเป็นชั้นโทมากขึ้นบ้าง ตีเสียตัวกันไปคงจะใหม่จริง ๆ สัก ๑๐,๐๐๐ คน อาจจะได้ หรือมากกว่ากันไม่เท่าไร การที่จะรับคนมาตั้ง ๑๐,๐๐๐ คนใหม่ ๆ นี้ ผมคิดว่าเหลือเกิน มันมากเกินไป แต่ขอเรียนว่า พรรคประชาธิปัตย์ได้ตัดไปนี้ ตัดอย่างมีเหตุผล และตัดอย่างนี้ ทุกกรมทุกกระทรวง คืออัตราใหม่ตัดหมด ยกเว้นมหาวิทยาลัยและครุฑรับ ยกเว้น ยกเว้นอยู่เท่านี้ ขอให้ได้เข้าใจด้วย ที่นี้อัตราที่ตั้งไว้ในงบกลาง ๑๔ ล้านบาทนี้ ผมก็ไม่ทราบว่าจะรวมอยู่ในอัตรา ๑๗,๐๐๐ คน กินเงินเท่าไรอย่างไร ผมก็ไม่ทราบ เพราะว่าเวลาไปขอทราบจากกรมการ ก็ไม่ทราบ เป็นอย่างนี้ ที่นี้ถ้าเผื่อว่าเงินที่จะตั้งอัตราใหม่โดยใช้เงินจากงบกลาง ก็ดีหรือสำนักนายกรัฐมนตรีก็ดี ซึ่งจะพิจารณากันต่อไปนั้นนะ ข้าราชการนั้นพอแล้ว มากเกินไปหรือว่ามากเกินไปอย่างไร ผมขอเรียนได้ว่าส่วนหนึ่งนั้นได้กลายเป็นเจ้าหน้าที่บริหารของพรรคสหประชาไทย มันเป็นอย่างนี้ ไม่ต้องอ่านที่อื่น ไม่ต้องไปค้นดูหลักฐานในพรรคสหประชาไทย ผมมีเอกสารพรรคสหประชาไทย ทำไมผมมีทั้งนั้น บอกตรง ๆ เอาละครับ ชาวลาดดาครอบครัว สังคมนี้ก็รู้ว่าใครบ้างที่เป็นข้าราชการบริหารชั้นผู้ใหญ่ ๆ หรือผู้น้อยก็ตามที่เอาไปใช้งานบริหารอย่างนี้มันถูกไหม เอาเงินหลวงเงินที่ประชาชนใช้เสียภาษีมานี้ไปให้ข้าราชการทำงาน พรรคสหประชาไทยนี้มันถูกเรื่องหรือไม่ ผมขอเรียนว่าอันนี้มันไม่ชอบด้วยหลักการอย่างยิ่ง ทั้งในการเมืองและในทางที่เป็นมารยาท และในความเป็นธรรมระหว่างข้าราชการทั้งหลาย แน่นนอนคนไปทำงานพรรคสหประชาไทยนะเงินเดือน ๒ ชั้นแพง ๆ แล้วคนอื่นละว่าอย่างไร อันนี้แหละครับ ยิ่งรวมไปถึงการที่ให้ข้าราชการประจำทั้งหลาย เข้ามาเป็นสมาชิกอะไรต่ออะไร พรรค ส.ป.ท. อันนี้ผมขอเรียนว่า ผมใครจะให้ปรากฏในสภานี้ว่า ผมได้พบกับข้าราชการชั้น

ผู้ใหญ่หลายต่อหลายคนบอกว่า ได้รับใบสมัคร ได้รับใบเชิญชวนเข้าเป็นสมาชิก สป.ท. ท่านเหล่านี้บอกว่า เก็บเข้าลั่นชกมีหลายท่าน มีบางท่านก็รีบทำไป แทมตอนก่อนเลือกตั้งนั้น เพราะอยากจะได้ไปได้เป็นตำแหน่งรัฐมนตรี หาสมาชิกได้มาก แต่ว่ามีอีกมาก จำนวนมากครับ มากกว่าน้อย มีจำนวนมากที่ไม่ยอมเป็น โดยเก็บเข้าลั่นชก ผมขอชมเชยท่านข้าราชการเหล่านี้ไว้ ที่นี้การเอาข้าราชการไปใช้งานในตำแหน่งการเมืองนี้ ถ้าเมื่อเราดเสีย พรรคสหประชาไทยก็มีเงินมาก เลี้ยงกันที่โรงแรมนารายณ์เท่าไร ๆ ก็จ้างมาสิครับ จ้างประจำมา จ้างคนประจำมาได้นี้ ดูพรรคประชาธิปัตย์เป็นตัวอย่าง ไม่ยกตัวครับ ผมไม่ยกตัว ขอประทานโทษ ผมขอพูดความจริง ผมพูดในหลักการอยู่เสมอ พรรคประชาธิปัตย์มีเจ้าหน้าที่เหมือนกัน เราจ่ายเงินเดือนเจ้าหน้าที่เหมือนกัน แต่ว่าควักกระเป๋าจากพวกเราเนี่ย ผมควักเดือนละพัน นี่ควักกันทั้งนั้น เดือนละ ๒๐๐, ๓๐๐, ๕๐๐ ควักกันทั้งนั้น ถ้าเมื่อผมจะเล่นแบบเดียวกับท่านทำได้อล่านี่พรรคประชาธิปัตย์ครองเทศบาลนครกรุงเทพ ลูกศิษย์ผมก็มีในเทศบาลนครกรุงเทพเยอะแยะ คนที่ชอบประชาธิปัตย์ก็มีที่เป็นพนักงานเทศบาล ผมจะเอามาเป็นพนักงานบัญชี ผมจะเอาเป็นเลขานุการของผม เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ก็พอทำไหวนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ พอทำไหว ท่านไม่ยอม ผมก็จะฟ้องศาล ก็สู้ในทางศาลก็ทำได้ ทำได้เหมือนกัน แต่ว่าเราไม่ทำเลย เวลานี้ผมมีเลขานุการหนึ่งคนเงินเดือน ๑,๐๐๐ บาท พรรคจ้างให้เนี่ย ควักกระเป๋า เราไม่ทำครับ ไม่ทำอย่างนั้น นี่เพราะเราียดหลักอันนี้ แล้วหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมชนี่ไม่ยอมให้ทำเด็ดขาด ในการที่จะเอาพนักงานเทศบาลมาใช้ ทั้ง ๆ ที่มีหลายคนอาสา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว เหตุผลสองประการอันนี้ ผมจึงขอตัดและผมจะขอเรียนอีกครั้งหนึ่งว่าการดำเนินการทางการเมืองที่ไม่ค่อยถูกต้องชอบธรรมอันนี้แหละ ทำให้ครูบาอาจารย์หรือปราชญ์ทางการเมืองของเราเนี่ย ไม่รู้จะไปสู่เป้าหมายอย่างไร ครูบาอาจารย์สอนเด็กก็ไม่ถูก ขอประทานโทษท่านนายกรัฐมนตรีครับ เมื่อผมสอนการเมืองอยู่นั้นนะ มันเป็นเรื่องเปรียบเทียบกัน.....

ประธานสภาผู้แทน : นอกไปแล้ว อาจารย์ อย่าเอาเรื่องนอกเลยครับ

นายตำรวจ ลัทธิพิพัฒน์ (พระนคร) : ครับผมกำลังจะจบแล้วครับ ผมเลยไขว่ไขว่ไปนิดหนึ่ง ขอประทานโทษขออีกนิดหน่อยเพราะว่าประธานเตือนครับ ก็ในเรื่องนี้นั้นนะ ผมก็คิดว่าผมขอชมเชย ผมก็เล่าให้ท่านนายกรัฐมนตรีนิดหน่อย นิดเดียวแหละครับ คือมีนักเรียนเคยถามผมว่า ถ้าเราจะเปรียบเทียบฝ่ายประจำกับฝ่ายการเมืองของเราเนี่ยได้อย่างไร ผมบอกว่า

คุณเทียบเอาเอง เขาบอกว่า ถ้าจะเทียบท่านจอมพลถนอม กิตติขจร กับ จอมพลสินเปียว ของจีนแดง จะได้ไหม เอ ผมบอกว่าเขามีเหตุผลเหมือนกัน นี่ผมไม่ได้ว่านะครับ นักศึกษา ผมว่า ลูกศิษย์ผมว่าอย่างนั้น เพราะว่าเจ้าสินเปียวเป็นทั้งรัฐมนตรีกลาโหมเป็นทั้งผู้บัญชาการสูงสุด นั่งอยู่ในสภาการเมืองใน โปลิทบูโร...

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เกี่ยวประเด็นเสียแล้วครับอันนี้ ขอความกรุณา

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (พระนคร) : ครับ ผมขอพูดเพียงเท่านี้ ที่นี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับ ความถูกต้องนั้นนะ อันนี้ที่ผมพูดมาแสดงถึงความไม่ถูกต้อง ผมขอแสดงความยินดีกับข่าว ที่มีมาจากในพรรคสหประชาไทย ว่ามีสมาชิกกลุ่มหนุ่มกำลังพิจารณาที่จะดำเนินการทางการเมือง ให้ถูกต้องในพรรคสหประชาไทยนี้ ผมขอให้ความสนับสนุนอย่างเต็มที่ในทางกำลังใจครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอพักการประชุม เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ขอเชิญ มาโดยพร้อมเพรียงกันด้วยครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน: มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี): เรื่องอัตราใหม่ในงบประมาณของเราที่ปรากฏขึ้นมาในมาตรา ๔ นั้น ผมก็อยากจะเรียนทั่วถึงข้อคิดเห็นบางประการต่อประธานเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของคณะกรรมการด้วยว่า อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้ กราบเรียนมาแล้วว่า ขณะนี้ถ้าจะสังเกตกันทั่วไบนั่น คนนี้ลันงานก็เป็นส่วนมาก แล้วเราก็บรรจุคนเข้าไปอีก อัตราเท่าที่รวบรวมได้นั้นนะตั้งหมื่นกว่าคน ปัญหาข้างหน้าต่อไปนั้น ดีไม่ดี เราจะต้องมีการคุนคนออก ปัญหานี้ถ้าเราเกิดขึ้นเมื่อใด เมื่อนั้นแหละความที่เรียกว่าความวิบัติ ความเสื่อมโทรมจะเกิดขึ้นมาทันที ผมก็ไม่อยากให้สิ่งนั้นได้เกิดขึ้น เอาละครับ จะเกิดหรือไม่เกิดประการใด ผมก็ไม่อยากจะกล่าวละ เพราะว่าเป็นการทำนายเปล่าๆ คือการตั้งอัตราใหม่นั้น ผมมาสังเกตอย่างนี้ครับว่า ที่ผมไม่อยากให้ตั้งเพราะอะไร เพราะขณะนี้ถ้าเราฟังเสียงจากประชาชนหรือว่าเสียงจากข้าราชการ เราจะได้ยินว่าความเป็นอยู่ของข้าราชการเรานั้นแย่มาก คือบอกว่าไม่พอต่อค่าครองชีพ เป็นข้าราชการนี้ยากจนอะไรต่ออะไรอย่างนี้ เงินเดือนก็ไม่ค่อยขึ้น อันนี้แหละครับมีผลสะท้อนเกี่ยวกับการตั้งอัตราใหม่อย่างใด ผมจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบอย่างนี้ สมมติว่าง่าย ๆ เราจ้างคนหนึ่งขึ้นมาเข้าทำงานในอัตรา ๔๕๐ บาท เป็นอัตราต่ำที่สุดในสมัยก่อน ๔๕๐ บาทเราจ้างคนได้คนเดียว แต่ถ้าเราไม่จ้างคนนั้นเข้ามา เงิน ๔๕๐ บาทนั้นเอาเป็นเงินเดือนขึ้นของคนเก่าขึ้นสักแค่ ๕๐ บาท ไม่ต้องมากหรอกครับ ขึ้น ๕๐ บาทนี้ เราจะทำให้ข้าราชการได้ถึง ๔ คน แทนที่เราจ้างคน ๆ เดียวมาต้อกตัก ๆ ๔๕๐ บาทอีกจนกระทั่งปลดเกษียณอายุนี้ เราเอาเงิน ๔๕๐ บาทนี้เพิ่มเป็นเงินเดือนขึ้น ๕๐ บาทจะเพิ่มเงินเดือนได้ถึง ๔ คน แล้วอัตราใหม่ที่ในมาตรา ๔ ตั้งไว้ถึง ๑๔ ล้านบาทนี้ ท่านประธานลองคิดดูซิครับ ถ้าเราขึ้นแทนที่เราจะจ้างคน ผมไม่ทราบว่าก็คอนนะครับเป็นเงิน ๑๔ ล้านบาทนี้ สมมติว่าเราไม่จ้างคนเพิ่ม เราให้คนเก่าทำงานต่อโดยให้ปูนบำเหน็จให้ เอาเงิน ๑๔ ล้านบาทนี้เพิ่มให้คนละ ๑๐๐ บาทต่อ ๑ คนนั้นนะเราจะเพิ่มคนถึง ๑ แสน ๔ หมื่นคน ถ้าเพิ่ม ๕๐ บาทเราเพิ่มได้ถึง ๒ แสน ๘ หมื่นคน ข้าราชการเราในสถิติที่มีอยู่ ๒ แสนกว่าคนนี่แหละครับ เอาแค่สำนักเดียวนี้ เราสามารถ ถ้าเราไม่จ้างคนใหม่เราเอาเงินจำนวนนี้เป็นเงินเดือนขึ้น นี่เราจะขึ้นเงินเดือนให้กับคนเก่าได้ถึง ๒ แสนกว่าคน นี่ความเป็นอยู่ของข้าราชการนี้ที่เราบอกกันว่าไม่พอชักหน้าไม่ถึงหลังนี้ สิ่งนี้จะช่วยได้ สิ่งนี้จะช่วยได้ ผมอยากจะตั้งให้ทางคณะกรรมการนี้ลองไปรต

พิจารณาว่าการที่เราจะไปเรียกร้องรัฐบาลว่าขอให้เพิ่มเงินเดือนปรับใหม่ให้สูงขึ้นพอแก่ค่าครองชีพนั้นนะ โดยที่รัฐมนตรีคลังท่านต้องชวนขายหาเงินมานี้ เอาว่าเงินที่มีอยู่แล้วนี่ละครับ ไม่ต้องไปชวนขายอะไรที่เราจะทำให้เหนื่อยได้เพิ่มขึ้นมาเลย อย่าไปเพิ่มคนใหม่เลย ปูนบำเหน็จคนเก่าให้มีเงินเดือนมากจะได้มีกำลังใจทำงาน งานมากผมว่าท่านได้ แต่ถ้ามีเงินพอใช้ นี่งานก็ไม่มี คนก็มาก มองหน้ากันท้อกหักๆ เสร็จแล้วก็ต้องมากอดคอกันอยู่อย่างนี้ ไปก็ไม่ได้ เดินหน้าก็ไม่ได้ เงินไม่มีให้ อยู่ก็ไม่พอกิน ก็มาบ่นร้องโอดโอยอย่างนี้ คือเรานี้ไม่ได้มองว่าอะไรพอจะช่วยกันได้ บ้านเมืองกำลังต้องการคนทำงาน บ้านเมืองกำลังต้องการประหยัด เราก็คควรจะให้เขาที่มีกำลังใจในการทำงาน กำลังใจอันนี้ก็คือเพิ่มเงินเดือนทุกปีๆ ขณะนี้ผมทราบว่าการเพิ่มเงินเดือนก็ดี อะไรก็ดี นี่ จะเพิ่ม ๒ ขั้นก็ต้องมีโควตาจะเพิ่มได้ ขั้นหนึ่งก็ต้องมีเส้นมีสายอะไรอย่างนี้ ข้าราชการก็เกิดหมดกำลังใจท้อแท้ ข้าราชการเป็นแกนสำคัญของชาติ อันนี้ผมยอมรับ ถ้าหากว่าแกนสำคัญนี้มันคลอนเสีย มันไม่ค่อยจะหมุน มันไม่ค่อยจะเคลื่อนที่ ความเจริญก็ยาก อันนี้ผมขอฝากให้ทางท่านคณะกรรมการนี้ตัดอัตราใหม่เสีย เอาเงินนี้เป็นเงินเพิ่มให้ข้าราชการเดิมซึ่งบ่นว่าไม่มีเงินพอมีพอใช้ ซึ่งคณะกรรมการกำลังคิดจะปรับปรุงอัตราเงินเดือน นี่เอาเงินจำนวนนี้ครับ เป็นจำนวนปรับปรุง ผมคิดว่าผลดีก็เกิดขึ้น ผมขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ): ข้อเสนอของท่านสมาชิกจากชลบุรี เมื่อตะกี้เป็นข้อเสนอที่น่าคิด และทางฝ่ายกรรมการ และโดยเฉพาะสำนักงบประมาณก็ได้เคย และได้ใช้เรื่องนี้เป็นปัจจัยอันหนึ่งในการพิจารณาว่า ควรจะเพิ่มอัตรากำลังขึ้นหรือไม่ และยินดีที่รับฟังในเรื่องนี้ เหตุผลที่เราจำเป็นต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ขึ้นใหม่นั้น เป็นด้วยความต้องการของประเทศ ซึ่งเพิ่มขึ้น ปริมาณงานก็เพิ่มขึ้น นี่ความจริงครับ บางอย่างที่ว่างานมีน้อยอะไรต่างๆ นั้น อันนั้นเราต้องยอมรับว่ามีบ้าง แต่ว่าในเรื่องเช่นนั้นเราพยายามกดเอาไว้เลย ไม่ให้เพิ่มตำแหน่ง ไม่ให้เพิ่มอัตรากำลัง ในกรณีเช่นนั้น เพราะการที่จะไปเปลี่ยนแปลงหรือปลดหรือให้คนออกจากตำแหน่งก็เป็นการต้องกระทำตามกฎหมาย ตามกฎ ก.พ. ด้วย เหตุตั้งนี้จึงได้ยึดเป็นหลักว่า จะขยายอัตรากำลังนั้น ต้องกระทำตามวิธีการที่กระผมได้กราบเรียนไว้เมื่อเข้านี้ ต้องผ่านกันเป็นระยะๆ เมื่อเข้านี้กระผมมิได้ชี้แจงว่า เหตุใดจึงได้มีรายการอันนี้ไว้ในงบกลาง รายการอันนี้ไม่เป็นรายการที่ซ้ำกับที่ปรากฏอยู่ในรายละเอียดของเอกสารงบประมาณ เป็นอัตราที่จำเป็นจะต้องตั้งขึ้น หลังจากที่ได้ทำงบประมาณเสร็จไปแล้ว งบประมาณ

นั้นเสร็จประมาณเดือนพฤษภาคม เดือนมิถุนายน จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ดังที่กระผมได้กราบเรียนว่าสำนักงานประมาณจะตั้งอัตรากำลังเพิ่มมิได้หากมิได้ผ่าน ก.พ. เสียก่อน อันนี้เป็นมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งควบคุมมิให้สำนักงานประมาณหรือการจัดทำงบประมาณนี้ ตั้งอัตรากำลังโดยเกินขอบเขตหรือว่าโดยที่ไม่ได้ทำโดยรัดกุม เมื่อได้กำหนดไว้เช่นนั้นสำนักงานประมาณไม่ยอมตั้งอัตรากำลังให้กับหน่วยราชการใด ถึงแม้จะขอมา ถ้าหากไม่ได้รับการพิจารณาอนุมัติจาก ก.พ. หรือคณะระเบียบที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน เมื่อเป็นเช่นนั้น อัตรากำลังทั้งหลายที่ ก.พ. อาจจะอนุมัติภายในปี ๒๕๑๒ ปีงบประมาณ ๒๕๑๒ แต่ว่ามาภายหลังจากที่ได้ปิดทบงบประมาณไปแล้ว โครงการต่างๆ เหล่านั้นเป็นโครงการที่จำเป็น เป็นโครงการที่ได้พิจารณาโดยถี่ถ้วนแล้ว เห็นว่าจำเป็นจะต้องกระทำ จึงได้มีรายการอันนี้ไว้เพื่อสนองความต้องการในการบริหารราชการแผ่นดิน และเนื่องจากมีอัตรากำลังที่ ก.พ. จะอนุมัตินั้น มีหลายหน่วยหลายส่วนราชการด้วยกันจะตั้งไว้ที่ส่วนไหนก็ยากที่จะทำได้ ท่านคงจะเห็นแล้วว่า ยากที่จะทำได้ ดังนั้น โดยหลักการดังที่กระผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมอันมีเกียรตินี้แล้ว รายการค่าใช้จ่าย รายการที่ต้องใช้กับกระทรวงทบวงกรมทุกๆ กระทรวง ทุกๆ หน่วยราชการนั้น เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและเพื่อที่จะให้เป็นการถูกต้อง ก็ควรจะตั้งไว้ในส่วนกลาง เช่น เงินเลื่อนขั้นเลื่อนอันดับซึ่งก็ต้องตั้งไว้ในรายการนี้ เพราะว่าจะต้องจ่ายให้ทุกกระทรวงทบวงกรม อันนี้เป็นการจ่ายที่มีหลักเกณฑ์ และกระทำเพื่อความสะดวกในการควบคุมครับ อันนี้เป็นคอนโทรล เพอพัซส์ (control purposes) ครับ ที่ใช้อันนี้ ไม่ใช่เป็นรายการที่ซ้ำซ้อนกัน แต่ว่าเป็นรายการที่จำเป็นจะต้องทำ และได้เกิดขึ้นหลังจากที่งบประมาณต้องเข้าสู่สภาภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ด้วยเหตุผลอันนี้จึงขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า เป็นรายการที่ชอบ เป็นรายการที่เหมาะสมและได้ตั้งไว้ตามความจำเป็นและขณะนี้ก็มีรายการต่างๆ ที่ ก.พ. ได้อนุมัติเข้ามาอีก ขอยกตัวอย่างเพียงตัวอย่างเดียว เรื่องบุคลากร ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับรายได้ของแผ่นดิน จำนวนบุคลากรนั้นได้ผลิตออกมาโดยโรงเรียนบุคลากร และเมื่อได้ผลิตออกมาแล้ว บุคลากรเหล่านี้จะต้องใช้งานเขา ก.พ. ได้อนุมัติมาแล้ว แต่ว่าเป็นเรื่องที่ยากหลังจากการปิดทบงบประมาณแล้ว ดังนั้นจึงต้องมีเงินจำนวนนี้ช่วยเหลือ เพื่อสนองความต้องการอันสำคัญ อันนี้ ขอยกเป็นแต่เพียงตัวอย่างเดียว มีอีกหลายตัวอย่างด้วยกัน ซึ่งต้องใช้เงินยอดนี้ครับ ขอคุณ

ประธานสภาผู้แทน : รายชื่อสำหรับผู้ที่แปรญัตติหมดไปแล้วครับ ในกลุ่มนี้ของคุณ

ขุนทอง ตามที่ตกลงกัน ในกลุ่มคุณขุนทอง พูด ๒ คนแล้ว ผมก็อยากจะรักษาระเบียบหน่อย ก็ตกลงไว้แล้วนี้ ก็ขอให้กันไปตามข้อตกลง สำหรับผู้แปรญัตติไม่มีใครพูดแล้ว แล้วผม ก็อยากจะขออนุมัติที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายในเรื่องนี้ ก็อยากจะ ขออนุมัติต่อที่ประชุมนี้ว่า อนุมาตรา (๑๗) นี้ที่ประชุมจะเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือว่าจะตัดตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะตัดตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าอนุมาตรา (๑๗) นี้ที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม . ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๘) เงินสำรองช่วยเหลือ ขาวนา ไม่มีผู้แปรญัตติ และไม่มีการแก้ไข อนุมาตรา (๑๙) เงินเลื่อนขั้นและเลื่อนอันดับ ข้าราชการ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดแปรญัตติ ไม่มีผู้ใดสงสัย เป็นอันว่าผ่านไป คุณสะดวก แปรญัตติหรือเปล่า

นายสะดวก เชื้อบุญมี (เลย) : เปล่า

ประธานสภาผู้แทน : เปล่า ไม่ได้ ต้องให้ผู้แปรญัตติพูดก่อน ไม่ได้ครับ ต้องเป็นไป ตามข้อบังคับ ต้องผู้แปรญัตติเท่านั้นละครับ ขอโทษ ได้ครับ เพราะว่ากรรมาธิการแก้ไขมา

นายสะดวก เชื้อบุญมี (เลย) : ข้าพเจ้า นายสะดวก เชื้อบุญมี ในฐานะที่ข้าพเจ้าไม่ใช่ เป็นผู้แปรญัตติ เหตุผลที่ไม่ได้มีการแปรญัตติข้อหนึ่ง เนื่องจากว่า ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภา

ผู้แทนจังหวัดเลย แล้วก็บังเอิญเหลือเกินเพื่อนสมาชิกที่เป็นผู้แทนจังหวัดเลยนั้นก็บังเอิญเข้าไปเป็นกรรมการด้วย ข้าพเจ้าเกรงใจ นั่นข้อที่ ๑ ไม่แปร ข้อที่ ๒ เนื่องจากว่าข้าพเจ้าขออนุญาต สมมตินามว่าข้าพเจ้าเป็นพลทหาร พลทหารสะดวก เชื้อบุญมี เพื่อให้เข้ากับฐานะการการเมืองประชาธิปไตยของไทยปัจจุบัน ท่านที่เคารพกฎหมายไทย ชายฉกรรจ์ต้องเป็นทหาร.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณสะดวกครับ ไปสมมติว่าเป็นพลทหาร ขอให้ถอน ฟังผมก่อน พลทหารนี้เป็นตำแหน่งของพลทหารที่เขาประจำการ เราเอาเขามาใช้ผิดกฎหมาย เดียวไปจดเข้าแล้วมันผิด

นายสะดวก เชื้อบุญมี (เลย) : ถอนครับ มาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๘) เงินสำรองช่วยเหลือ ขาวนา ๑๐๐ ล้านบาท

ประธานสภาผู้แทน : เงินสำรองช่วยเหลือ ขาวนา ผ่านไปแล้วนี้ครับ นี่ผมว่าอนุมาตรา (๑๘) เงินเลื่อนขั้นและเลื่อนอันดับข้าราชการ

นายสะดวก เชื้อบุญมี (เลย) : ข้าพเจ้าอยากจะขอยกอนุมาตรา (๑๘) นี้ไม่ได้หรือครับ
ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ไม่มีใครแปรญัตติเลยครับ

นายสะดวก เชื้อบุญมี (เลย) : ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติ พุดไม่ได้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ผมเห็นว่าคุณขอยกอนุมาตรา (๑๘)

นายสะดวก เชื้อบุญมี (เลย) : ขอประทานโทษ ข้าพเจ้าคิดว่าจะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๖, ข้อ ๔๗

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้

นายสะดวก เชื้อบุญมี (เลย) : ขอเวลาสัก ๒ นาที ไม่ได้หรือครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ไม่มีผู้แปรญัตติเลยครับ ไม่มีละครับ ตามข้อบังคับจริงๆ ครับ

นายสะดวก เชื้อบุญมี (เลย) : เอาละครับ ยอมหนึ่งครั้ง

ประธานสภาผู้แทน : อนุมาตรา (๑๘) ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๘) เงินเลื่อนขั้นและเลื่อนอันดับข้าราชการ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน แห่งเชียงใหม่ ได้แปรญัตติ มาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๘) เงินเลื่อนขั้นและเลื่อนอันดับข้าราชการ ซึ่งตั้งไว้ถึง ๒๕๐ ล้านบาท

ข้าพเจ้าขอแปรญัตติตัดออกเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๐ ล้านบาท คงให้ไว้เพียง ๔๐ ล้านบาท ทั้งนี้ เพราะอะไร ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าราชการในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นทหารหรือพลเรือนหรือตำรวจ มีอยู่ ๒ ชนิดด้วยกัน ฝ่ายแรกไม่ว่าข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ นั้น เป็นผู้รักษาราชการของผู้มีอำนาจ ที่ข้าพเจ้าว่าข้าราชการเหล่านี้เป็นผู้รักษาราชการของผู้มีอำนาจ หมายความว่าอย่างไร ส่วนมากไปสนับสนุนรับใช้ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประเภทแรกนี้ รู้สึกว่าเจริญก้าวหน้ารวดเร็วมาก ทั้งนี้เพราะอะไร ความซำก็ไม่มี ความดีก็ไม่ปรากฏ ประจบ สอพลอตอแหลเจ้านายซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองแล้ว มักเลื่อนชั้นปีหนึ่ง ๒ ชั้น ๓ ชั้น อันนี้ ข้าพเจ้าหมายความว่าข้าราชการประเภทแรก ประเภทอุดหนุนหรือบำรุงผู้มีอำนาจให้รักษาราชการไว้ และข้าราชการอีกประเภทหนึ่ง ไม่ว่าทหาร พลเรือน ตำรวจ พวกนี้เป็นข้าราชการจริงๆ ทำงานติดต่อกับประชาชนพลเมืองจริงๆ แต่ในที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ความซำก็ไม่มี ความดีก็ไม่ปรากฏ ไม่ได้สักชั้นหนึ่ง เพราะตัวไม่ใช่คนประจบสอพลอตอแหลโกหกเจ้านาย นี่เป็นข้าราชการที่ทำแต่หน้าที่จริงๆ แต่ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผลสุดท้ายครอบครัวยากจน ไม่สามารถจะเลี้ยงปากเลี้ยงท้องได้ ในที่สุดหัวหน้าครอบครัวซึ่งเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยก็ดิ้นขึ้นกลางก็ดี หรือผู้ใหญ่ก็ดี ยกจน ก็เริ่มคอร์รัปชันกัน นี่เป็นอย่างนี้ เมื่อตัวเล็ก ท่านประธาน กินไก่ ขนาดใหญ่ก็กินช้าง ขนาดกลางๆ ฟาดหมู วัว ควาย อย่างนี้เป็นต้น นี่ข้าราชการแบ่งเป็น ๒ ฝ่ายอย่างนี้ แล้วทุกวันนี้ ท่านประธานทราบหรือไม่ว่าข้าราชการเพื่อแทบทุกกระทรวงทบวงกรม จะเห็นได้ข้าราชการเพื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับข้าราชการในหน้าที่กระทรวงมหาดไทย.....

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้เรื่องเลื่อนชั้นนะครับ ไม่ใช่จำนวนข้าราชการ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงจะบอกให้.....

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องเลื่อนชั้นเลื่อนอันดับครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ที่นี้ เมื่อเลื่อนชั้นอย่างนี้แล้ว ท่านประธานที่เคารพ เลื่อนชั้นโดยอาศัยวิธีการอย่างไรถึงเลื่อนชั้น บางคนทำงาน ๒๐ ปีเพราะบารมีตัวไม่มี ไม่ได้ไปประจบสอพลอตอแหลกับข้าราชการการเมือง ข้าราชการผู้มีอำนาจ แล้วคนนั้นไม่ได้เลื่อนชั้น ท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : นี่ๆ เดียวก่อนนะครับ สอพลอตอแหลอะไรนี้ ก็ขอให้ตัดอย่าเอาเลย คำพูดไม่ค่อยเหมาะสมเลย คำว่า สอพลอตอแหล นี้อย่าเอามากล่าวเลย ไม่เหมาะสม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นภาษาไทยครับ

ประธานสภาผู้แทน : มันไม่เหมาะ มีข้อบังคับ ไม่สุภาพ ในนี้ไม่สุภาพไปหน่อย อย่าพูดต่อไปเลย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แล้วจะให้ข้าพเจ้าว่าอย่างไรดีละครับ

ประธานสภาผู้แทน : จะว่าประจบก็ได้ สอพลอต่อแหล่อย่าพูด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เป็นผู้ประจบและชอบมุสาวาท มุสาดีไหม นี่อันนี้บางทีไปหลอกลวงเจ้านาย ให้สืบทอดโน่นสืบทอดนี่ พอถึงราชการกลับ ข้าพเจ้าจะพูด เรื่องเงินราชการกลับ จะทำให้คนเสียคน.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาไว้พูดตอนนั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เอาไว้ให้ถึงตอนโน้นก่อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอไม่ยกพูดมาก เดียวเสียงข้าพเจ้าแหบแห้ง ไม่พูดอีกแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยื่นหยัดเสนอติดตามที่ข้าพเจ้าได้ขอตัด ๒๐๐ ล้านบาท ให้ข้าราชการที่ดีจริง ๆ ได้เลื่อนตำแหน่งจริง ๆ เพียง ๔๐ ล้านบาทเท่านั้น

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : บังเอิญผมได้รับโอกาสได้พูดเกี่ยวกับเรื่องราชการนี้มาเป็นครั้งที่ ๒ ถ้าหากไม่ฟังให้ดีก็อาจจะเห็นว่าผมนี้วิจารณ์อะไรกับข้าราชการ ความจริงความเป็นอยู่ของผมได้อยู่ได้เพราะข้าราชการและความเป็นอยู่ของข้าราชการก็อยู่ได้เพราะผม น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า อธิบาย แต่ที่ผมเห็นว่าการเพิ่มเงินเดือนก็ดี เป็นการเพิ่มกิเลสและตัณหาให้แก่ข้าราชการมากกว่าที่จะเป็นการป้องกัน ที่ผมพูดเช่นนี้ผมอยากจะเชิญพุทธภาษิตบทหนึ่งมากล่าวว่า ทุกปุโร ชราวโส ความเป็นชราวสนี้ถ่มไม่เต็ม เมื่อไม่มีความมัจฉะสังกัหรือมัจฉิมปฏิบัติแล้ว ผู้นั้นย่อมมีความกระหายหรือความอยาก เกิดกิเลสและตัณหาขึ้น ผมได้กล่าวแล้วเมื่อวานนี้ว่า การที่จะเพิ่มเงินเดือนก็ดี การที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่บุคคลธรรมดาหรือข้าราชการก็ดี เป็นการเพิ่มกิเลสในความกระหายอยากขึ้น และเป็นการเสริมส่งให้เกิดความมีผู้ดีและขุนนางขึ้น นี่เป็นหลัก คือยิ่งเราไปเสริมให้มียศฐาบรรดาศักดิ์ขึ้นเท่าไร ความเป็นคนก็ห่างขึ้นไปเท่านั้น กลายเป็นเทวดาไป ทุกวันนี้มีปัญหาย่อยอันหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ปกครองให้ความสุขประชาชน คือทำไมนะเราปราบคอมมิวนิสต์มันถึงไม่หมด ทำไมคนเราส่วนน้อยจึงอยากเป็นคอมมิวนิสต์ จนมีท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรีบอกว่า ถ้าฝ่ายค้านพูดขึ้นแล้วคือทนายแก่ต่างคอมมิวนิสต์ ทมิได้ ผมนี้เกลียดคอมมิวนิสต์เข้ากระดูกดำเลย แล้วฝ่ายค้านทุกคนก็ไม่นิยมคอมมิวนิสต์ แต่ว่าที่เราพูดนี้ทำไม

จนถึงเป็นคอมมิวนิสต์ ทุกคนก็ได้กล่าวมาแล้วว่า เป็นได้โดยวิธีการต่างๆ ที่นี้ที่มันเป็น เพราะว่าข้าราชการต่างกับประชาชน คือเข้ากันไม่ได้ ที่ประเทศอินเดียนะมีวรรณะอยู่ ๔ วรรณะ คือ พราหมณ์ แพทย์ คฤหบดี ชฎา อโหสิ ขอบทษณะครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา เราตกลงกันเมื่อเช้านี้จะเอาวิธีใด

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : นั้นซีครับ การเลื่อนเงินเดือนนี้เลื่อนขึ้นด้วย เมื่อเลื่อนขึ้นมันทำให้คนก็กลายเป็นเทวดาขึ้นไปทีละน้อยๆ ถึงได้บอกให้พยายาม ที่นี้เมื่อไทยเรามีอยู่ ๒ ชั้น มีอยู่ ๒ วรรณะ วรรณะหนึ่งคือราษฎร วรรณะหนึ่งคือข้าราชการ เป็นอย่างนี้ เมื่อความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในสังคมและความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในคอสต์ ออฟ ลิฟวิ่ง (cost of living) คือผู้มีตำแหน่งสูงกินสูง อยู่สูงไปสูง ชีรณนิตย์ใหญ่ แต่ผู้แบกภาษีคือราษฎรธรรมดา อยู่ต่ำ กินต่ำ ถูกกดหัวให้หาเงินมาเสียภาษีเงินเดือนฉัน มันเป็นอย่างนี้ ก็เมื่อความรู้สึกของประชาชนเป็นอยู่เช่นนี้ ทำไมเขาจะไม่เกลียดข้าราชการ ยิ่งข้าราชการชั้นเอก ชั้นโท เวลาจะไปท้องถื่น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้ผมไม่เคยเห็นท่านไปพรอก แต่ว่าผมไปดูในภาพยนตร์ที่ท่านไปแต่ละที่นี้ ความจริงท่านรัฐมนตรีไม่ใช่คนถือตัวและถือยศ ผมเคยเข้าไปบ้านท่านแล้วก็จับมือถือแขนพูดกัน แต่วิธีการที่สาวกทั้งหลายประคับประคองตำแหน่งท่านนี้ทำให้ท่านเกิดเป็นคนเสียไปเลย เดินเป็นแถวเหมือนกับรับเสด็จ ไปแล้วก็ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องตั้งแถวรับ ไปแล้วจะต้องหาอาหารดีๆ มากิน ตำแหน่งเหล่านี้คือตำแหน่งที่เสวยสุขจากเงินภาษี ฉะนั้นจำนวนเงิน ๔๘ ล้านบาทซึ่งกรมการเสนอเข้ามาเพื่อเพิ่มให้เขาเนี่ย ท่านกรมการไปเอาอะไรมาเพิ่ม ไปเอาเลือดมาจากปูมาเพิ่มให้ข้าราชการอีก ตั้งมา ๒๐๐ กว่าล้านบาทนะ พอแล้วก็ไปตัดที่อื่นเอามาเพิ่มอีก นี่ถ้าจะไปตกลงกับเพื่อนฝูงที่เป็นข้าราชการมาไว้ละกระมัง วิธีเพิ่มเงินเดือนเป็นอย่างนี้ ท่านประธานเป็นภัยแก่ประเทศชาติอย่างไร ผมจะยกให้ทราบเงินเดือนนี้มันผูกพันโซ่โซ่ไหมครับ ผมมีเงินเดือน เดือนเดียวนี้ ๑๐๐ บาท ให้ผม ๒ ชั้นๆ ละ ๔๐ บาท เท่ากับ ๑๔๐ บาท ผมรับราชการอยู่ ๔๐ ปี มันขึ้นไปได้ทีละชั้นๆ ถ้ามีข้าราชการผู้ใหญ่ขึ้นขึ้นละ ๑๕๐ บาท ขึ้นปีนี้ ๒ ปี ถ้าทำความดีความชอบ ๕ ชั้น มันเป็นขั้นบันไดขึ้นสูง เหมือนกับยอดภูเขาครับ มันไต่ขึ้นไป สิ่งที่ยกขึ้นไป นี่ใครเป็นผู้ค้ำไว้ครับ ท่านข้าราชการสบาย แต่ว่าคนค้ำไว้คือพ่อผม อย่างที่ผมพูดเมื่อวานนี้ คือพี่น้องผม ฉะนั้นการเพิ่มเงินเดือนนี้ ถ้าไม่จำเป็นที่สุดก็อย่าพากันเพิ่มให้มันมากนัก กรมการเป็นผู้รักษารายเงินของประเทศ เป็นผู้จัดสรรงบประมาณ จะต้องตระหนักไว้เสมอว่า เราเป็นประเทศที่กำลัง

พัฒนาการ ควรจะมุ่งประสงค์ไปยังเป้าหมายที่เรากำลังต้องการให้พี่น้องในท้องถิ่นของเราให้ได้รับเงินจากงบประมาณอย่างมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การจัดสรรงบประมาณนั้น เราจะต้องทำให้ประหยัดที่สุด และได้ผลมากที่สุดตรงตามเป้าประสงค์ที่สุดที่ราษฎรกำลังร่ำร้องไม่ใช่ว่าอยู่เฉยๆ สำนักงานประมาณตั้งมา ๒๐๐ กว่าล้านบาท ท่านกรรมาธิการเกิดใจดีไปเพิ่มให้อีก ๔๔ ล้านบาท มันเรื่องอะไรผมไม่เข้าใจ ทั้งๆ ที่กรรมาธิการนะเป็นเพื่อนผม และเป็นพรรคผมก็มี ผมก็ไม่ได้มีโอกาสดมกัน เพราะว่าไม่ได้ประชุมกัน ผมไม่ตำหนิเพื่อนผม เพราะมีเพียง ๕ คน อย่างน้อยก็ห่มมากลากไป ก็ไปเขียนเข้า ๔๔ ล้านบาท การเพิ่มเงินเดือนตามข้าราชการส่วนท้องถิ่นและตามกระทรวงทบวงกรมนี้ เป็นเรื่องหาความดีให้เพื่อนกันเองมากกว่า ผมจะเล่าให้ฟัง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยขณะนี้ ท่านกำลังคุม ขอโทษนะครับ คือเห็นว่าท่านกับผมนะถูกกัน ผมพอจะพูดกับท่านได้ ครูโรงเรียนประชาบาลนี้ นะครับ สมมติว่าอ้ายหมอนี่ต้องการจะได้ขึ้นโทละนะครับ นี่สมมติ ก็เลื่อนขึ้นมาให้ได้ ๑,๒๕๐ บาท โดยประจบเจ้านายอย่างคุณทองด้วงนี่ เข้าหาข้าหลวงไปพ่อนไปร่ำต้อนรับท่านรัฐมนตรี ที่ภูสิงห์อย่างข้าหลวงจังหวัดผมทำ ก็ได้เลื่อนเงินเดือนขึ้นมา ๑,๑๕๐ บาท มีสิทธิสอบขึ้นโท พอสอบขึ้นโทปั๊บได้ หาโรงเรียนลงไม่ได้ เพราะว่าปริมาณงานไม่พอ ข้าหลวงก็เขียนทีเดียวก คนๆ นี่เป็นคนที่เอาใจใส่ราชการบ้านเมือง ทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจบ้านเมืองดีขึ้น ข้าพเจ้าเห็นสมควรย้ายไปอยู่โรงเรียนห้วยเม็ก เพราะว่าโรงเรียนห้วยเม็กเป็นโรงเรียนใหญ่ ครูใหญ่โรงเรียนห้วยเม็กก็มี คนที่จะให้ไปกับครูใหญ่โรงเรียนห้วยเม็กเกิดเป็นครูใหญ่ ๒ คน ยกตัวอย่างง่ายๆ คุณขุนทองยืนยันได้ นายสมศักดิ์ ครูใหญ่บ้านหัวนาคำเป็นครูใหญ่ แต่นายประพันธ์ ภูพลอย ก็เป็นครูใหญ่หัวนาคำ นายอะไรอีก นายสุนก็ เป็นครูใหญ่หัวนาคำ ๓ คน ครูใหญ่ ทำไมถึงโกหกกันอย่างนี้ ผมละอาย ผมไม่กล้าพูด เพราะคนได้ก็คือ ลูกน้องเพื่อนผม ผมว่านี่แหละหนายังไม่ได้เป็นผู้แทนเขายังเอาภูขนาดนี้ ขอโทษนะครับ ว่ากุติดปาก ยังเอากันขนาดนี้ ถ้าไปเป็นผู้แทน ถ้าไม่ได้คำพูดคำนี้ละ ผมตายแน่ๆ เพราะว่าพี่น้องนี้ผมถูกลอก แม้แต่ชั้นนายอำเภอ ข้าหลวงเป็นศิษย์ยังเขียนหลอกกันละ ท่านรัฐมนตรี เขาหลอกท่านเดี๋ยวนี้อันจับได้หรือเปล่า มันมีการหลอกกันทั้งนั้น ถ้าไม่เชื่อถามอาจารย์ภิรมย์ทั้งนั้น ข้าราชการขึ้นโท ปลัดอำเภอจะเอาปริมาณงานกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ จะเอาปริมาณงาน ย้ายไปอยู่ตามเขื่อน ตามอะไรทั้งนั้น ท่านไปให้เขาโกหกทำไม เป็นรัฐมนตรีสมองใสกว่าคนธรรมดา เขาก็ให้เป็น.....

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ไม่เอา ขออย่าละลาบละล้วง

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : มันไปเสียแล้วละครับ ผมก็ไม่ได้ละลาบละล้วงครับ มันเป็นวิธีการ นี่แหละครับ ที่นี่ก็อย่างนั้นนะครับ การเลื่อนเงินเดือนนี้ไม่เป็นการเสมอภาคกัน ใครอยู่ใกล้คนนั้นได้ดี ใครอยู่ไกลคนนั้นไม่มีทางจะได้ ยิ่งผู้น้อยไม่มีทางที่สำคัญที่สุดที่กฎหมายเมืองไทยเขียนเข้าข้างข้าราชการมากจนเกินเหตุ คือเรื่องขั้นวิ่งความชอบไม่มีความดีไม่ปรากฏ นั่งเสนอหน้า ทำตาหวานๆ ๑ ชั้น สวยหน่อย ๒ ชั้น ทาปากแดงๆ ถ้าอยากดูเดี๋ยวนี้ไปดูที่สำนักงานท้องถิ่นที่กระทรวงมหาดไทย ชั้น ๔ ครับ ผมนึกว่าโรงเตี๊ยมหรือบาร์เดินรำขอโทษนะจริง ๆ ด้วย คุณสนธิ วิไลจิตร์ อาจจะไม่เห็น เพราะไม่อาจจะไปได้ ผมวันหนึ่งผมไปติดต่อเรื่องเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์นี้ ผมตกใจ นี่มันที่ทำงานของสำนักงานท้องถิ่นหรือว่าโรงเดินรำกันแน่ ทาปากเขียนคิ้วและกิ๋นใส่ชนบทปลอมนั่งเขียนกันอยู่ในนั้นเองละ ผมจนถามหัวหน้ากองว่านี่ทำไมถึงปล่อยให้แต่งตัวเลอะเทอะอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีท่านไม่ได้มาดูบ้างหรือ บอกพวกลูกจ้างก็พวกลูกจ้างกินเงินเดือนรัฐบาล คุณไม่ได้ จ้างมาทำไม มันเสียหายแก่เงินเดือนของเรา และเสียหายแก่ความเคารพนับถือเป็นอย่างนี้ นอกจากนั้นข้าราชการในกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ มักจะจ้างเลขานุการขึ้นไปเผ่าหน้าห้องตนเองขนาดชั้นโท อู๊ยใหญ่จังเลย ผมเป็นผู้แทน ๑๕-๑๖ ปียังไม่หายกลัวข้าราชการเลยครับ ไปที่ไหนกลัวข้าราชการกว่าจะเข้าได้ท่านครับ เขาเข้าไปเรียน ท่านหัวหน้ากองไม่ว่าง ท่านหัวหน้าแผนกกำลังมีแขกชะโงกเข้าไป แม่ผู้หญิงปากแดงๆ ทั้งนั้น และปรากฏว่าในปีนั้น แม่นั้นได้ขึ้นเงินเดือน ซึ่งมันเป็นอย่างนี้ ฉะนั้นอย่าไปโอ้อวดนัก ข้าราชการได้ดีก็ต้องให้ได้ยากๆ น้อยถึงจะได้มีมาเนะทำงานให้แก่ประชาชน อยู่เฉยๆ ก็ได้ นี่ ผมก็อยากให้ลูกผมเป็น แต่ผมก็บอกแล้วว่า ลูกอย่าเป็นเลยข้าราชการนี้ พ่อเลยเขาไม่เป็น ไม่อยากให้เป็น ลูกผมไม่ได้เป็นข้าราชการเลยไม่ให้ เป็น เป็นโรงเรียนราษฎร์หมด นี่ก็เพราะว่าเราเห็นระบบราชการเมืองไทยนี้เต็มไปด้วยไข่แดง แร่งวิชา เขาว่าอย่างนั้น และไข่แดงแร่งวิชานี้ก็เป็นคำพูดเปรียบเปรย เขาว่าลั่นสากๆ นี่ได้ดีเร็ว ขอโทษนะครับ มันเป็นภาษาที่ไม่ค่อยจะเรียบร้อย เขาว่าเสียกัน ความจริงนะมันเป็นของดีครับการเสีย.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ขอเข้าประเด็นครับ อย่าไปให้ศัพท์นิยามเลย

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : พูดหลายวันมันก็มีเลอะเทอะบ้างนะครับ แต่ว่าเอาแต่เนื้อก็แล้วกัน น้ำก็ทิ้งๆ ไป เหมือนเราคุยกันละครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ เข้าประเด็น นี่สุดท้าย

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ฉะนั้นเงินเดือน ๔๘ ล้านบาทเงินเดือนขึ้นเงินเดือนนี้นะครับ ถ้าท่านกรรมาธิการเห็นว่ามีคามจำเป็น ประเทศชาติจำเป็นต้องพัฒนาข้าราชการให้เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ชั้นเอก ชั้นโทเพื่อเพิ่มภาระภาษีให้แก่ราษฎรแล้ว ผมก็รู้สึกเสียใจ แต่หากว่าท่านมีข้อผูกพันมา สมควรจะเพิ่มให้เขาเสีย เพราะไม่ได้เพิ่มมาแล้ว ก็น่าเห็นใจเช่นเดียวกันแต่ท่านอย่าลืมนะ ขณะที่ท่านเพิ่มเงินเดือนให้ข้าราชการ พี่น้องเรากำลังขายปอไม่ออก ข้าวตกถึงละ ๕ บาทเท่านั้นแหละเวลานั้นนะ. เมื่อเดือนก่อนนี่ถึงละ ๘ บาท ลดลงมา ๕ บาทเท่านั้นเดี๋ยวนี้ ท่านจะแก้ไขอย่างไรทำไมท่านไม่เอาเงินจำนวนนี้ไปช่วยชาวนาให้เพิ่มมาก ๆ หน่อย เพิ่มผลผลิตประเทศของเราเป็นประเทศเกษตรกรรม ที่เราลืมไม่ได้คือกระดูกสันหลังของประเทศ เรายกย่องเขาว่าเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ แต่เรากลับหันหลังให้มันมันเป็นของสำคัญอย่างนี้ ผมได้เห็นรายการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการมาเกือบทุกแห่ง เดียวเงินช่วยรบ เดียวเงินช่วยกำลังพล เดียวเงินช่วยปราบปราม ปราบปรามคอมมิวนิสต์ เดียวเงินช่วยเลื่อนชั้นข้าราชการ เดียวเงินช่วยข้าราชการ ดูมัน ๑๔-๑๕ รายการนี้ ถ้าผมไม่พูดเสียบ้างก็คล้าย ๆ ว่าผมจะปล่อยให้ทางราชการดูดเอาเงินภาษีพี่น้องของเราไปหมด ท่านอย่าลืมนะ ภาษีของเรานี่กลับมาเป็นเงินเดือน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณที่ท่านรับได้ไหม ข้าราชการทั้งประเทศนี่กินเงินเดือนถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์นะ ค่าที่จะเอาไปพัฒนาประเทศมีอยู่ ๑๕-๑๖ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แล้วก็จะไปรอดหรือท่านประธาน นี่มันเพิ่มภาระเข้ามาทุกที่ ๆ งบประมาณจะปิดทึบไม่ลง เงินมันเพื่อขึ้นเมื่อเงินมันเพี้ยนมันเป็นอย่างนี้ ทำไมท่านไม่หาเซอร์วิส (service) อย่างอื่นให้แก่ข้าราชการ ข้าพเจ้ามีโอกาสดำเนินไปดูงานที่ได้วันครวที่แล้ว.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ ไม่เอาละ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ก็เห็นว่าเขาไม่ได้เพิ่มเงินเดือนกันบ่อย ๆ หรอกครับ เขาเพิ่มอย่างอื่น เงินค่าเช่าบ้าน เงินค่าเดินทางรถประจำทางอะไรพวกนั้น อย่างดอกเตอร์วู ที่มาประชุม เอ.พี.ยู. (A.P.U.) ซึ่งมาประชุมกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้ เทียบเงินเดือนของเรา ๑,๒๐๐ บาทเท่านั้นครับ แต่นี่ดอกเตอร์วูครับ เป็นถึงเลขาธิการรัฐสภา แต่ว่าอย่างอื่นมันมีพร้อม เขาไม่ได้เพิ่มตัวเงินไป เพราะว่าเงินเข้าถุงใครก็อยากใช้ เขาเพิ่มอย่างอื่นเพื่อกันไม่ให้เกิดคอร์รัปชัน ฉะนั้นถ้าหากท่านกรรมาธิการมีเหตุผลดีพอ ผมก็พร้อมที่จะยกมือให้ เพราะว่าผมเองก็ไม่ใช่ว่าใจไม่ไ่สระก่า เป็นคนกลาง ๆ แต่ว่าผมไม่เห็นว่ามีเหตุผล

อะไร อยู่ ๆ ก็มาเพิ่มขึ้น ๔๘ ล้านบาทคนโตอย่างนี้แสดงว่าท่านเรनुทำมาจะไม่เหมาะสมแล้ว กรรมการซึ่งเป็นคนได้รับ เกิดเห็นดีเห็นชอบเพิ่มเข้ามาอีก ดูไม่ใช่เหตุผลอันสมควร

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กรรมการ) : กระผมได้ฟังท่านสมาชิกซึ่งได้เสนอข้อข้องใจในการพิจารณาของคณะกรรมการว่า เพราะเหตุใดคณะกรรมการจึงได้เพิ่มเงินงบประมาณขึ้นให้แก่ข้าราชการสูงกว่าที่ทางคณะรัฐบาลได้เสนอมาร่างเดิม กระผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ กระผมได้นั่งฟังโดยตลอดแล้วที่ท่านสมาชิกข้อใจนั้น ไม่ได้ข้อใจในหลักการ หรือไม่ได้ข้อใจในจำนวนเงินหรือไม่ได้ข้อใจในวิธีการที่คณะกรรมการได้เสนอเพิ่มเงินให้สูงขึ้นจากจำนวนที่ขอมา ที่ข้อใจก็คือว่า เป็นห่วงในวิธีการที่ทางรัฐบาลดำเนินการเพิ่มขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการนั้นว่า จะเป็นไปในทางที่พิจารณาในทางที่ไม่เป็นธรรม กระผมก็คิดว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องข้อเท็จจริงซึ่งท่านสมาชิกชอบที่จะได้พิจารณาหรือว่าชอบที่จะเสนอขอความเป็นธรรม ในโอกาสซึ่งข้าราชการผู้ใดที่ได้รับความไม่เป็นธรรมในกรณีที่มีการเลื่อนขึ้นเงินเดือน แต่ปัญหาเฉพาะหน้าที่เราจะต้องพิจารณาอยู่ขณะนี้มันก็อยู่ที่ว่า เงินซึ่งคณะกรรมการได้เลื่อนขึ้นเพิ่มให้กับในงบประมาณที่จะเลื่อนขึ้นจำนวนให้สูงขึ้นกว่าที่กำหนดไว้เดิมนั้น เป็นการสมควรประการใดหรือไม่นั้น กระผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งสมานควรจะพิจารณา กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้โดยเจตนาของคณะกรรมการชุดนี้นั้น เราได้ตระหนักอยู่อย่างหนึ่งว่า เราเห็นใจในความยากแค้นของข้าราชการเป็นอย่างดี และในขณะเดียวเราก็เห็นใจว่าท่านข้าราชการผู้ใดที่ประพฤติดีประพฤติชอบ ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและแก่ประชาชน กระผมก็คิดว่าคณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่ที่จะต้องสนองตอบเพื่อให้เป็นกำลังใจแก่ข้าราชการผู้ประพฤติดีประพฤติชอบเหล่านั้น และโดยเฉพาะเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาจากตัวเลขซึ่งได้สอบจากเจ้าหน้าที่โดยแน่ชัดแล้วว่า ถ้าหากว่าเราจะมีการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ เพื่อให้ข้าราชการเหล่านั้นซึ่งปฏิบัติดีปฏิบัติชอบก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนแล้ว จำนวนเงินที่ขอไว้เดิมนั้นไม่เพียงพอ เมื่อเป็นดังกราบเรียนนี้ กระผมจึงกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า เจตนาของท่านสมาชิกกับคณะกรรมการนี้เราตรงกัน ตรงกันอยู่อย่างหนึ่งที่เราจะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมปัดความเดือดร้อนของข้าราชการซึ่งเราบ่นนักหนาว่ารายได้ที่ได้รับอยู่ขณะนี้ไม่เพียงพอ นั้น ให้เป็นการเพียงพอ และในขณะเดียวในการพิจารณานี้ เราก็พิจารณาจากผลงาน ซึ่งข้าราชการนั้นซึ่งได้เสียสละทั้งเวลา และอุทิศชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ

ซึ่งได้ผล ซึ่งผลเหล่านี้เป็นผลงานปฏิบัติของเขา กระผมก็คิดว่า เมื่อหลัก ๒ ประการนี้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเงินจำนวนที่ขอมานั้นไม่เพียงพอ คณะกรรมการจึงเห็นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มจำนวนเงินให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการบำบัดความเดือดร้อน ซึ่งบรรดาท่านเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้บ่นเหลือเกินว่า ว่าข้าราชการเรามีรายได้ไม่เพียงพอ กระผมก็คิดว่าเมื่อเจตนาตรงกันอย่างนี้แล้ว กระผมคิดว่าในการที่จะพิจารณาว่าจำนวนยอดเงินซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงไปนี้จะเป็นการเหมาะสมหรือไม่นั้น กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า โดยมติ โดยความเห็นของคณะกรรมการว่า จำนวนเงินนี้ที่เราเสนอมาเป็นเรื่องอันเพียงพอ ฉะนั้นเมื่อท่านผู้แปรญัตติเสนอไป คณะกรรมการจึงไม่เห็นชอบในการที่จะตัดลงไป ทั้งนี้โดยเจตนาที่เราจะช่วยเหลือข้าราชการซึ่งประพฤติดีประพฤติดีชอบดั่งที่กราบเรียนมา ฉะนั้นในขั้นนี้กรรมการจึงขอยืนยันว่า คณะกรรมการเห็นว่าไม่ควรเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นนอกจากตามจำนวนที่คณะกรรมการได้ขอเสนอเพิ่มเติมเข้ามาจึงขอประทานกราบเรียนอย่างนี้ครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง): วันนี้ก็มีโอกาสจะขออุทธรณ์รายสัปดาห์เล็กน้อยเกี่ยวกับอนุมาตรา (๑๙) คือเงินเลื่อนขั้นและเลื่อนอันดับข้าราชการ ซึ่งแต่เดิมมาร่างเดิมก็เสนอ ๒๔๐ ล้านบาทนะครับ อันนี้ก็เข้าใจว่าการเสนอร่างเดิมนั้น สำนักงานประมาณก็ได้ปรึกษาทารือกับสำนักงาน ก.พ. มาพอสมควร ที่นี้พอมาถึงขั้นกรรมการก็เลื่อนขึ้นเป็น ๒๘๘ ล้านบาทเพิ่มขึ้นอีก ๔๘ ล้านบาท ๒๔๐ ล้านบาทเดิมนี่ผมก็สงสัยอยู่แล้วว่าเอาหลักเกณฑ์อะไรมาเป็นการคำนวณนั้นข้อที่ ๑ ที่นี้พอเพิ่มอีก ๔๘ ล้านบาทโดยคณะกรรมการ ก็เลยสงสัยมากยิ่งขึ้น ที่นี้ท่านกรรมการโฆษกแห่ง ส.ป.ท. ขึ้นมาบอกว่า ๒๔๐ ล้านบาทนั้นไม่พอ เพิ่มอีก ๔๘ ล้านบาทนั้นจำเป็นจริง ๆ นี่ผมก็สงสัยว่าอะไรเป็นหลักการในการจำเป็นนะครับ ที่นี้ผมจะอภิปรายสนับสนุนเสียหน่อย ทำไมอะไรเป็นรากฐานของความสงสัยของผมข้อนี้ ว่าไม่มีรากฐานในการคำนวณ คือข้าราชการเราเดี๋ยวนี้เราก็คงทราบอยู่แล้วว่ามีปัญหาอยู่ประมาณ ๕-๖ ปัญหา

ปัญหาแรกก็คือว่าข้าราชการนี้มีมากกว่าความจำเป็นทั้งหมด ซึ่งกรรมการก็ตั้งไว้แต่ตั้งไว้ไม่ตรงประเด็นและข้อสังเกตว่าตั้งเงินเดือนไว้สูงมาก

มาชั้นปัญหาที่ ๒ รัฐบาลนี้ก็ปีละ อ้ายมากนี้ คือมันมากทั่วไปหมด แต่ว่าบางแห่งที่จำเป็นน้อย อ้ายที่ไม่จำเป็นมันมาก นั้นปัญหาที่ ๒ คือควรจะมีการรีออร์แกนไนซ์ (re-organize) จัดรูปร่างการใหม่ อันไหนจำเป็นให้มันมาก แล้วก็อันไหนไม่จำเป็นให้มันน้อยนั้น

ปัญหาที่ ๒ อย่างยกตัวอย่างง่าย ๆ เราจะพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่อย่างนี้ข้าราชการเหมืองแร่
นี้เดี๋ยวนี้มีคนสมัครไว้เฉพาะภาคกลาง ขอเรื่องรังวัดไว้ ๑๐,๐๐๐ ราย รังวัดอีก ๕ ปีก็ไม่เสร็จ
ข้าราชการก็ไม่มี ตำแหน่งไม่มีให้ ก.พ. ก็ไม่มีความสามารถพอเพราะเดี๋ยวนี้ ก.พ. นี้ คุณจินดา
กำลังที่จะจัดคลาสซิฟาย (classify) แต่จัดไว้ยังไม่เรียบร้อยกัน อันนั้นปัญหาที่ ๒ คือว่าอัน
ไหนควรจะมีมากอันไหนควรจะมีน้อยก็ไม่จัดกัน

ปัญหาอันที่ ๓ ก็คือว่า ความต้องการของประเทศ คือว่าข้าราชการอันไหนที่ประเทศ
ชาติต้องการ อันไหนที่ไม่ต้องการ เราไม่ได้แบ่งกัน อย่างแพทย์ขณะนี้เราต้องการมากวิศวกร
เราต้องการมากเหลือเกิน หนีออกไปหมด ทั้งด้านเหมืองแร่ทั้งด้านถนนหนทางทั้งด้านก่อสร้าง
แล้วก็เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการอีกหลาย ๆ ส่วนที่ต้องการที่นี้ทำอย่างไรเรามาเถียงเรื่องต้องการ
ต้องการก็แบ่งเป็น ๒ ประเด็น สิ่งที่เราต้องการก็คือว่า ๑. ต้องเริ่มต้นเงินเดือนให้เขาสูงกว่าที่
ไม่ต้องการอ้ายนี้เป็นนโยบาย จะมาบอกเท่ากันไม่ได้ ประเทศต้องการพัฒนา เพราะฉะนั้น
ข้อที่ ๒. ก็คือว่าถ้าตั้งสูงแล้วไม่พอ ก็ต้องเลื่อนขึ้นเลื่อนอันดับให้แก่ข้าราชการที่ประเทศชาติ
ต้องการมากกว่าที่ไม่ต้องการนี่ก็เป็นหลักเกณฑ์ ที่นี้ทั้งหมดนี้เราไม่มีตัวเลขเลย คงจะจำได้
ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จังหวัดพัทลุง คุณอาทิตย์ สุภาไชยกิจ เคยตั้งกระทู้ถามท่านนาย
กรัฐมนตรีครั้งหนึ่งว่าจะสับเปลี่ยนหมุนเวียนกัน คนนั้น ๒ ชั้น คนนี้ ๓ ชั้น คนนี้ ๑ ชั้นนี้ ก็
ยังเถียงกันไม่ได้ว่า ทำไมถึงจะตั้งระบบอย่างนั้น ข้าราชการจะเสียใจไหม เพราะยังไม่มี
การตกลงกัน เพราะฉะนั้นระบบ ๒ ชั้น ระบบ ๑ ชั้น ก็ยังไม่มีการแน่นอนแต่ผมก็เคยเป็น
ข้าราชการมา เคยเป็นตัวแทนกรมพัฒนาชุมชนไปขอตำแหน่งที่ ก.พ. อ้ายเราก็รู้กันอยู่ว่าอ้าย
กระทรวงไหนเจ้านายมันแข็ง อธิบดีใหญ่ก็รู้สีกว่าขอเลื่อนขึ้นกันง่าย นี่พูด ๆ กัน กระทรวง
ไหนเจ้านายเขาเรียกว่าเป็นคนดึกดำบรรพ์ใจผู้ใหญ่ ถือระเบียบราชการก็ไม่ใคร่ขอให้เลย ยก
ตัวอย่างมหาวิทยาลัยหลาย ๆ แห่งที่ทางไกลเจ้านายนี้ ไม่มีโอกาสได้ ๒ ชั้น หรือไม่ขอสักทีเลย
บางคนก็ ๔ ชั้น ๕ ชั้น เพราะฉะนั้นก็ให้สงสัยว่าท่านเอาอะไร ผมเองก็เรียกว่าศึกษาทางนี้มา
พอสมควร ผมสงสัย ๒๔๐ ล้านบาท แล้วถ้าให้มาได้เถียงผม รับรองตอบผมไม่ได้เลย ที่นี้
กรรมาธิการท่าน ๓๕ คนไปนั่งเพิ่มเข้าไปอีก ๔๘ ล้านบาท ท่านบอกอันเดิมไม่พอ แล้วท่าน
เอาหลักการอะไร ขอให้เล่าให้ผมฟัง มีตัวเลขไหม บอกว่าไม่พอนั้นจะมีข้าราชการต้องเพิ่ม ๒
ชั้นก็คน ขออธิบายให้ฟังหน่อย จะต้องเพิ่ม ๓ ชั้น ก็คนนะครับ หรือไม่มีเพิ่มก็คน เอาคำว่า
ปรีดิคชั่น (prediction) ของเคป (curve) ว่าเคป (curve) มันขึ้นอย่างนี้ นั่นกระทรวงนั้นจะ

ประมาณเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ เล่าให้ฟังหน่อยซิว่าความรู้อันไหน ที่นี้ผมก็สงสัยเมื่อไม่ตอบ ผมเชื่อว่าตอบผมไม่ได้ แล้วไม่ต้องขึ้นมาตอบ ตอบแล้วอายเปล่า ๆ แล้วผมก็สงสัยเพราะว่า งบนี้ผอ.เป็นงบกลาง งบกลางนี้มันยากย้ายถ่ายเทได้ สงสัยว่าจะไปมีตักตักกันเบื้องหลังเสีย แล้วกระมัง เอาไว้เพิ่มเป็น ๔๘ ล้านบาท วันหลังก็ไปเหย่ ๆ อันนี้ให้พวกผมหน่อย อันนั้นให้พวกนี้หน่อย นี่ขอพูดเท่านี้ครับ ขอฝากรัฐบาลไว้ด้วย และผมรู้เดี๋ยวนี้ ก.พ. กับสำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรีไม่ได้มีระเบียบเลย กำลังจะแก้ไขว่าจะทำอย่างไรกับข้าราชการ อันไหนควรจะต้อง อันไหนควรจะมีออร์แกนไนซ์ (re-organize) อันไหนควรเพิ่ม มากเพิ่มน้อย แล้วกันขึ้นมาเพิ่มอย่างนี้ ผมก็ขอ ๒๔๐ ล้านบาท ร่างเดิมนี้อีกยังไม่เห็นด้วยละ ก็ขอฝากไว้ด้วย แล้วอย่ามาบอกด้วยว่าไม่พอ กรรมการบอกแล้วไปดูแล้วไม่พอไม่พอตรงไหน พูดมาได้ ขอฝากไว้ด้วย ส.ส. ด้วยกันไม่อยากจะทำลายเกียรติด้วยกัน แต่ทำอะไรคิด ๆ เสียบ้างสถาบันนี้ก็เสื่อมลงทุกที ตอบมาเลยครับผมยินดีอย่างยิ่งผมจะล้างหูฟัง ขอบพระคุณ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ผมสงสัยในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่ท่านบอกว่าไม่พอที่จะสนับสนุนข้าราชการที่ดี หมายความว่าบัตติงมาก่อนแล้วไม่ใช่ข้าราชการที่ดีอย่างนั้น หรือ จึงมาเพิ่มบัตติงใหม่เพราะเป็นข้าราชการที่ดีและการเพิ่มข้าราชการที่ดีนี้ผมขอทำความเข้าใจ ในการที่ท่านตัดงบต่าง ๆ มาเพิ่มให้ข้าราชการนั้น เมื่อครั้งแปรรูปได้ขอเสนอแปรรูปดีในเรื่องงบประมาณในการทดลองพันธุ์หมูและส่งเสริมหมูต่อท่านกรรมการท่านหนึ่ง ท่านบอกว่าเรื่องนี้ท่านรู้ดี ทดลองหมูเพียง ๖ ตัวรู้หมูหมดทั่วประเทศ ท่านว่าอย่างนี้ข้าพเจ้าจะเชื่อใจ เพราะฉะนั้นรู้สึกที่ท่านกรรมการนี้ไม่มีความรู้ในเรื่องการทดลองศึกษา เพราะฉะนั้นท่านก็เพิ่มเงินเดือนข้าราชการให้ข้าราชการนั้นได้อย่างไรครับ เพียงแค่นี้ ๆ เท่านั้น ทดลองหมู ๖ ตัวรู้หมูทั่วประเทศ ท่านกรรมการคนนั้นท่านบอกว่าท่านเคยเป็นเทศมนตรีพระนครศรีอยุธยาครับ ผมพูดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมรู้สึกเสียใจ คือนึกเสียใจในความว่าความรู้สึกแท้จริงที่จะทดลองหมู ๖ ตัว รู้ฐานะหมูทั่วประเทศหรือทั่วโลกนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่ไว้วางใจว่าการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการนี้ท่านกรรมการนี้เข้าใจหรือเปล่านั้นให้คนไหนอย่างไร มันเป็นอย่างนี้แล้วเงินเดือนที่ได้มาก่อนที่เพิ่มให้ก่อนนั้นเป็นของข้าราชการเลยอย่างนั้นหรือที่เพิ่มใหม่นี้เป็นของข้าราชการดีอย่างนั้นหรือ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : กระผมได้ยกมือมา ๒-๓ มาตราแล้วก็ถือว่าไม่ใช่เป็นผู้แปรรูปดีก็เลยไม่มีโอกาสได้พูด ทั้ง ๆ ที่ผมตั้งใจจะพูดเพื่อจะแยกแยะเหตุผลให้ได้เห็นด้วยกัน

ทั้งสองฝ่าย เมื่อเข้านี้ก็บังเอิญไม่อยากจะพูด แต่ว่าเผอิญมีการพาดพิงมาถึงว่าพรรคอิสระนี้ได้มีส่วนได้ไปคนละล้านบาทอะไรด้วย กระผมจำเป็นต้องขอแถลงอย่างเปิดเผยกว่ากระผมไม่ทราบและกระผมไม่เคยได้รู้เรื่องอะไรกับเขานั้นเลย การที่พรรคอิสระอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลฉบับนี้ก็เนื่องจากว่าเดิมพรรคอิสระได้ลงมติสนับสนุนการปฏิบัติตามมติของพรรค กระผมถือว่ากระผมเป็นสมาชิกพรรคอิสระ กระผมก็ทำหน้าที่ของกระผมโดยถูกต้อง เราเห็นใจพรรคประชาธิปไตย เราเห็นใจพรรคประชาธิปไตยและพรรคฝ่ายค้านที่ดำเนินการโจมตี ท่านได้ทำหน้าที่ของท่านโดยสมบูรณ์เพื่อชาติ แต่ว่าข้าพเจ้าก็จำเป็นต้องเห็นใจกรรมวิธีการด้วยที่ท่านจะต้องถูกโจมตีและได้รับสนับสนุนน้อย แต่ที่ท่านทนต่อไปเกิด มันเป็นการทนเพื่อชาติ กระผมเห็นใจพรรค สปท. ที่ต้องนั่งนิ่ง ก็นั่งต่อไปเกิด มันก็เป็นเรื่องของชาติเหมือนกันและกระผมเห็นว่ารัฐบาลก็ต้องฟัง ฟังเรื่อยไป บางครั้งบางครั้งก็พอใจบ้างไม่พอใจบ้างก็เป็นการฟัง แต่กระผมรู้สึกว่เท่าที่เราอภิปรายกันมาถึง ๓ วันแล้วนี้ พวกเราฝ่ายค้านรวมทั้งพวกกระผมนี้ค่อนข้างจะแพ้รัฐบาล คือรัฐบาลได้เปรียบในฐานะที่เป็นผู้ฟัง เราแกล้งผิดกันกันเรื่อย ๆ กินเพียงครึ่งสองครั้งก็อร่อย เข้าแกล้งผิด กลางวัน แกล้งผิด บ่ายแกล้งผิด กลางคืนแกล้งผิด ตื่นมาตี ๒ ตี ๓ กินยามว่าง บ๊ะ แกล้งผิดอีกแล้ว มันเป็นเรื่องที่เบื่อ วันนี้กระผมถึงชมพรรคประชาธิปไตยที่เปลี่ยนบรรยากาศมากินแกล้งผิดกันเสียบ้าง หรือผิดกันเสียบ้าง นี่กระผมขอพูดตรง ๆ เราสนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมไม่ใช่ผู้แปรญัตติ อยากจะพูดรวมและขอเวลาสัก ๕ นาทีเท่านั้น ก็เนื่องด้วยได้มีเหตุผลว่า การที่รัฐบาลยื่นเสนองบประมาณเข้าสู่สภานั้นนั้น เพื่อขออนุมัติเอาไปใช้ ยังไม่ได้ใช้เลยเวลานี้ยังไม่ได้ใช้แม้แต่บาทเดียว เพื่อจะนำไปใช้ การตั้งเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการที่ผ่านไปแล้ว ที่อยากจะพูดนะ เราเห็นด้วยกับหลักการของรัฐบาล แต่จำเป็นต้องใช้วิธีการของฝ่ายค้าน กระผมอยากจะพูดแค่นี้ และอย่างนี้ก็เหมือนกัน กระผมเห็นด้วยกับหลักการที่ข้าราชการนี้จะต้องมีการก้าวหน้า มันเป็นอาชีพอย่างหนึ่งของประเทศไทย ไม่อย่างนั้นจะมีชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก ไว้เรื่องอะไรกัน มันต้องมีการเลื่อนชั้น เราจำเป็นจะต้องมีแต่่าที่นี้มีแล้วนี้ไม่ได้ความอย่างไรอย่างที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านให้ รัฐบาลก็ควรจะรับฟังเอาไว้ มันเป็นเรื่องของวิธีการกับหลักการ เราอย่าไปปนเปกันเสียหมด เรื่องหลักการอย่างนี้ เราต้องให้ ถ้าไม่อย่างนั้น กระผมเป็นข้าราชการสัก ๑๐ ปีนี้ ชั้นตรี ผมก็อยู่ชั้นตรีนี้ไปอีก ๑๐ ปีก็ชั้นตรี แล้วเรายังพูดกันว่าอย่างตำรวจจะได้อยู่ประจำสภานี้ แกเป็นจนประทานโทษ ผมดำจนจะผมขาวแล้ว ก็อยู่แค่นั้น อย่างนี้ เรื่องหลักการนี้ กระผมจึงขอสนับสนุนนี้อยากจะเรียนเพื่อนสมาชิกไว้สักครั้งหนึ่งว่า ปลายทาง

ที่สุดของการอภิปรายเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็น ๓ วัน ๗ วัน หรือ ๑๐ วัน หรือเดือนหนึ่งก็ตามทีเถอะ แต่ว่าเราจะต้องลงเอยในการรับผิดชอบในจำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ แต่ว่าผลจากที่เราปรากฏไว้ กระผมได้เคยพูดแต่เมื่อวันแรกแล้วว่า เราได้รับการตัดจากคณะกรรมการเพียงร้อยละ ๒ เปอร์เซนต์ แต่ว่าผลที่รับละ ถ้าหากว่ามีอะไรเกิดขึ้นนี้ เขาบอกว่าสภาตัดผมครึ่ง งบประมาณนั้นผมได้น้อย ผมทำงานไม่ได้ อย่างนี้ๆ เป็นเพราะสภาตัด แต่เราตัดได้ร้อยละ ๒ หรือบางที่ไม่ถึงอย่างนี้ แต่ว่าเราต้องรับผิดชอบหมดทั้งร้อยละ ๒ ประทานโทษเถอะครับ มันเป็นความฉลาดของพวกเรากันแน่หรือเปล่า ผাগไว้เป็นข้อสังเกตด้วย กระผมเจียมตัวกระผมเหมือนกันว่า กระผมนี้เป็นคนมีความรู้บ้าง และในการที่จะให้ข้อคิดเห็นแก่เพื่อนสมาชิกที่มีความรู้มาก ๆ แต่กระผมรู้สึกอยู่อย่างหนึ่งว่าเมืองไทยเราเนี่ย เราเถียงกันมานานแล้ว เราเถียงกันในขณะที่คนชาติอื่นนะชายก่ายจี้ขายก่ายเตี้ยว ขายทุกสิ่งทุกอย่างตั้งแต่ของเล็กไปจนใหญ่ เเถียงกันเถอะเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว เราคุยจนกระทั่งมีเพลงออก ในนั้นมีปลา ในนั้นมีข้าวมา ๆ เตี้ยวนี้ชักไม่ค่อยจะแน่ใจ และพวกเราทั้งหมดนี้กำลังจะหนักใจปัญหาต่าง ๆ นี้ ที่ฝ่ายค้านได้นำมาเสนอรัฐบาลนี้ เป็นเรื่องของข้อเท็จจริง อย่างเรื่องงบประมาณทหารเมื่อวานนี้ กระผมก็อยากจะขึ้นมาพูด พูดให้เข้าใจกัน เรื่องสมควรไม่สมควรอย่างไร เรื่องของหลักการและวิธีการ เราควรจะแยกไปตีปนกันหมด มันจึงเป็นเรื่องสองฝักสองฝ่าย เพราะฉะนั้นจึงอยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้กรุณา เมื่อเราจะมีมติจำเป็นที่จะต้องให้งบประมาณนี้ผ่านสภาก็ให้กันชนิดเทกระป๋องเลย ในเมื่อรัฐบาลนี้อ้างว่าจะนำไปเพื่อประโยชน์สุขแก่ราษฎร อะไรวางว่าไป ปีหน้าถ้าไม่ได้ความ เราเล่นละในการจัดงบประมาณ ปีนี้เราจะเอาอย่างนั้นอย่างนี้ กระผมเชื่อว่าเป็นเรื่องที่ลำบาก ระหว่างที่กรรมการนี้ประชุมเรื่องราวต่าง ๆ นี้กระผมมาบ่อยและมามากที่สุด กระผมเชื่อกระผมเคยพบเจ้าหน้าที่ทุกแห่งหันหลังมาบอกกรรมการนี้แย่มาก ไม่ไหว ตัดผมแย่มาก แม้กระทั่งการสถิติที่ท่านเพื่อนสมาชิกกำลังถามนะ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ ซึ่งทางรัฐบาลตอบไม่ได้ ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของสถิติไม่ได้มีงานทำการมาธิการไปตัดเขาเสียแหลกเลย แล้วก็เราเข้ามาที่นี่ เราก็บอกว่าทำไมกรรมการไม่รู้จักรัฐบาล ไม่ได้ไปตัดเขาอะไรอย่างนี้ เรื่องราวต่าง ๆ เป็นอย่างนี้ กระผมเห็นว่าเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นข้อครหา นินทา กัน กระผมไม่สนใจหรอกครับ กระผมไม่ได้เหลือใจว่าใครจะได้ไปสักเท่าไร กระผมไม่ได้เหลือใจว่าคนโน้นจะได้มากคนนี้จะได้น้อย แต่กระผมก็ได้เรียนให้รัฐบาลได้ทราบ ว่าถ้าหากว่าจะแจกให้ผู้แทนราษฎรไปทำนุบำรุงจังหวัดของตัวเองคนละ ๑ ล้านบาท ทั้งสภานี้ก็

ไม่ใช่เป็นเรื่องเงินที่มากมายอะไรนัก จากเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านจะจ่ายเอาใจ
ทั้งสภานี้ ก็จะมี ๒๐๐ กว่าล้านบาท ร้อยหนึ่งยังไม่ถึง ๒ เปอร์เซ็นต์ ๒๑๔ ล้านบาทนี้แหละครับ
ที่นี้ว่าทำให้การที่มีทั้ง ๆ ที่กรรมการบางท่านก็ไม่ได้มีส่วนรู้ได้นี้แต่ว่ามันมีข้อกระแหนะ-
กระแหนมา กระผมเองซึ่งมีเพื่อนสมาชิกพรรคอิสระเป็นกรรมการด้วย กระผมก็ไม่สบายใจ
ไปอีกฝ่ายหนึ่งพวกนี้ก็ว่าบ้างละ ที่นี้ไม่ได้ว่าฝ่ายค้าน ก็มาพูดกับกระผมว่าพรรคประชาธิปัตย์
นี้ได้แต่โจมตี ๆ เรื่อย พอเขาเอาเข้าหน้อยก็โมโหเสียแล้ว แล้วจะมาเรียกร้องหาว่านี่เป็นประ-
ชาธิปไตย กระผมก็บอกว่าไม่ใช่ เราไปตำหนิฝ่ายค้านไม่ได้ ฝ่ายค้านมีหน้าที่ที่จะต้องค้านผิด
หรือถูกเขาต้องว่าไปก่อน ว่าเขาไม่ได้ เราต้องฟังว่าอันนั้นเป็นเหตุที่ถูกต้องหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะหมดเวลาตามที่ขอเสียแล้วครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : เอาละครับ ไว้พูดพรุ่งนี้ มะรินนี่ต่อก็ได้ครับ
ขอประทานโทษครับ

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : ผมก็เป็นคนไม่ค่อยชอบกินแกงเผ็ดก็ขอขอบใจ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ยกย่องมาวันนี้ว่า พรรคประชาธิปัตย์เปลี่ยนบรรยากาศผมอยาก
จะขอประทานกราบเรียน วันนี้ท่านรัฐมนตรีแสงท่านก็นั่งอยู่ด้วย ผมได้เคยเรียนท่าน ผม
บอกว่าคุณแสง วันนี้เราก็ได้ตั้งต้นใหม่แล้ว มีสภาผู้แทนแล้วทำอะไรขอให้มันเป็นไปตาม
ท่านองคมนตรีธรรม วิธีการแจกเงิน วิธีผมไม่ทำอะไรให้กับพรรครัฐบาลขอให้เลิกเสียแล้วเรา
มาตั้งต้นกันใหม่ นี่คุณแสงคงจะรับรองว่าผมได้พูดอย่างนั้น แล้วคุณแสงก็ได้ตอบมาว่า
ท่านเองท่านไม่ประพจน์แน่ แต่ว่าคนอื่นไม่รู้ ฉะนั้นที่พูดกันมากนี้เป็นเวลานานหลายวัน ท่านประธาน
คงจะสรุปประเด็นได้อีกอันหนึ่งว่ารัฐบาลนี้ปกครองให้คนโหวทวัน อย่างเพลงที่เด็ก ๆ มัน
ร้อง ฉันรักเธอด้วยความโหวทวัน ผมรักรัฐบาลด้วยความโหวทวัน ว่าสักวันผมคงจะถูกทอดทิ้ง
ราษฎรเขาก็คิดอย่างนี้ เพราะว่าวิธีการของท่านนี้ ทำให้คนเขาสงสัย ประเดี๋ยวก็โผล่มาบอกว่า
พวกรัฐบาลนี้เอาไป ๓ แสนบาท ประเดี๋ยวโผล่ออกมาอีกบอกว่าสมาชิกที่เป็นกรรมการเอา
กันไปคนละล้านอะไรไปบำรุงของตัวเอง อย่างนี้ก่อให้เกิดความแตกแยกสามัคคี ผมได้พูดใน
วันก่อนแล้วบอกว่า ถ้าเมื่อท่านปกครองแผ่นดิน เงินไม่ใช่ของท่าน นี่ท่านทำอย่างกับบอกว่า
เงินนี้เป็นของท่าน ถ้าท่านแจกท่านเอาเงินของท่านแจกซิ มันไม่หนักอกหนักใจอะไรสภานี้
ที่นี้มันเป็นเงินของราษฎร เขาก็ต้องจ้จี้จ้ไซ้ และท่านจะมาเป็นห่วงอะไร ถ้าเงินท่านท่าน
แจกไปเถอะ ท่านจะแจกใคร แจกให้ผม ผมก็เอา แต่ที่มันเป็นเงินของราษฎรแต่ถ้าท่านทำตัว

เสมือนว่าเงินนี้เป็นของฉัน นั่นवादลวตลายเอาเองอย่างนั้น ฉันอยากจะแจกใครก็ได้ ฉันอยากจะทำอะไรก็ได้ แล้ววิธีนี้เป็นวิธีที่ผิด อย่างท่านบอกว่าเงิน ๒ หมื่นกว่าล้านบาท ท่านจะแจกผู้แทนราษฎรไปสักคนละล้านสองล้านบาทก็ไม่เห็นเดือดร้อนอะไร มันไม่ใช่อย่างนั้น มันผิดหลักการที่ท่าน ส.ส. จังหวัดตรัง ที่คุณส่งเกี่ยวนักเกี่ยวหนานั้น พูดไว้นะ ถูกต้องว่าเราเป็นสภานิติบัญญัติแล้ว มันอะไรอะไรถึงจะต้องไปแบมือขอเขามาทำสะพานเอาไปสร้างลั้ว มันเป็นเรื่องของในทางปกครอง เขาก็ว่าเขาไป แต่ไหน ๆ ก็พูดแล้วว่า ถ้าคุณส่งอยากจะได้คุณชวน ก็แต่งตั้งผู้หลักผู้ใหญ่มาขอเสียตามระเบียบ ผมจะยกให้ ไม่ได้รังเกียจอะไรละเพื่อจะได้พียงฐานะรัฐบาลนี้ให้ดีขึ้น ที่นี้เมื่อทำอย่างนี้แล้วอย่างไร นี่ทั้งหมดนี้ผมฟังแม้แต่ว่าคุณแคล้ว พูดเมื่อคืนแล้วแกก็มาคร่ำครวญบอกว่า พูดไปพูดมาอะไรก็เป็นคอมมิวนิสต์ ผมก็เห็นใจ เพราะว่าความเคลือบแคลงสงสัยนี้มันมีกันอยู่ แล้วก็สมมติว่าถ้าเราไม่มีอะไรนี้ ท่านต้องยอมรับ อันว่าท่านปกครองบ้านเมืองให้คนเขาสงสัยว่าท่านจะคอร์รัปชันอย่างนี้ ท่านต้องมีอะไร จะจริงหรือไม่จริงไม่รู้ แต่ท่านต้องมีพิธี ต้องมีข้อบกพร่องอะไรที่ทำให้เขาสงสัยอย่างนั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณธรรมบุญครับ ก็ให้อารัมภบทพอสมควร เพราะไม่ใช่ประเด็น

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : มากไปแล้ว ตอนนั้นผมออกหรือผมเข้าประเด็น

ประธานสภาผู้แทน : ออกไปครับ

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : ผมจะเข้า ที่นี้ปัญหามีอยู่ว่า ผมก็อยากจะกราบเรียนว่า พรรคเราไม่ได้มีความประสงค์ที่จะไปยื้อแย่งอะไรท่านหรอก แต่ว่าเมื่อเป็นหน้าที่ของเรา เราก็พยายามที่จะท้วงติงเท่าที่จะทำได้ ท่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม ผมได้เรียนเมื่อวันก่อนว่าผมจะมาพูดก็จะซ้ำ บอกท่านอย่าเถียงว่าเรานี้เป็นศัตรู เรารักท่าน แต่มันรักด้วยความไม่ไหวหวั่น มันไม่รักสนิท ดังที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อจะพูดกันแล้วก็ขอให้เห็นว่า เรานี้เข้ามาอยู่นี้มีสงสัยอะไรก็ตาม น้อย่างที่ท่านสมาชิกถามเมื่อก็นี้บอกว่า ในการที่ท่านไปเพิ่มอัตราเงินเดือนนี้ท่านมีหลักเกณฑ์อะไร ก็ล้านบาทนี้ ผมก็จำไม่ได้ ตัวเลขนี้ผมเลวมาก แล้วก็เพิ่มไปอีก ๔๐ ล้านบาท ท่านมีหลักเกณฑ์อะไรท่านก็ไม่ตอบว่าท่านเอาอะไรมาคำนวณหลักเกณฑ์อย่างนี้ นี่ก็อยากจะเพิ่มก็เพิ่ม นี่ก็อยากจะตัดก็ตัด แล้วที่นี้ก็บอกว่านักวิชาการ ผมก็ได้กราบเรียนไว้เมื่อวันก่อนนี้แล้วว่า นักวิชาการเมืองไทยนี้เขยนะ แกเขยแกฟังดูว่าอย่างไครเมื่อก็ ท่านผู้มีเกียรติบอกว่า แล้วแต่ว่าอธิบดีกรมไหน กระทรวงไหนแข็งหน่อยก็เอา แล้วนักวิชาการไปกับเขาเสียแล้ว ถ้าเป็นผู้หญิงอย่างนี้ลำบาก นี่แหละ

ครับ ผมก็พูดไปก็ดูเหมือนจะมีพริกไทยมากไปแล้ว ก็อยากจะให้บรรยากาศวันนี้ ก็อยากจะขอกราบเรียนและพูดตรง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนมานี้ แม้กระทั่งท่านรัฐมนตรีหลายคนที่ผมก็เคยพูดเป็นส่วนตัว ผมบอกว่าเราเดินกันตรงไปตรงมา ล้อเดินไปทางนี้ อ้าวเดินไปทางนี้แล้วไม่ต้องไปปัดแข้งปัดขา อ้าวก็ไม่ปัดล้อ ล้อก็อย่ามาปัดอ้าว ล้ออย่าแก้งอ้าว.....

ประธานสภาผู้แทน : อย่าล้อ ๆ อ้าว ๆ

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : มั่นติด ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ ผมมันติดสนามหลวง นี่เท่านั้นมันก็หมดเรื่อง เรื่องมันก็ไม่มี มันก็จะง่ายเข้า เพราะฉะนั้นอย่างไรปีนี้ท่านก็ผ่านไปได้ ปีหน้าผมขอความกรุณาทำมาตรง ๆ เกอะครับ มันไม่ใช่ออย่างนี้ อย่าไปมี ถ้าพวกเราเอ้า แม้มไป ๓ แสนบาท ถ้าให้อย่างนี้เอาไปบำรุงจังหวัดไปสร้างสะพานโน้น ถ้าพรรคนายแคว้นนั้นแดงจัดนัก อย่าให้มันเลย อะไอย่างนี้ มันไม่ได้ เขาเป็นคนไทย อย่าไปแยกเขาออก....

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวครับ ขอให้ถอนหน้อย เดี่ยวจะเป็นมลทินแก่เขา

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : คุณแคว้นเขาไม่ว่าผม

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ดีหรอกครับ ไม่เอา ๆ ผมในฐานะประธาน

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : เออ ผมถอน ๆ เอาละครับ ท่านรัฐบาลที่รักและเคารพ ต่อไปนั้นผมก็คงจะรักท่านไปอีกนาน แต่ว่าขอให้มีความรักที่อย่าไหวหวั่น ขอขอบคุณครับ

นายดิลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : ผมมีความสงสัยอีกที่กรรมการได้ชี้แจงเมื่อคืน ผมยังสงสัยอีก คือว่าโดยข้อเท็จจริงนะครับ เมื่อประชุมกรรมการก็มีออกข่าวว่าตัดงบประมาณตั้งเยอะเยอะ ที่นี้มาตรา ๔ เท่าที่อ่านมาแล้ว แล้วมีอยู่ อนุมาตรา (๓) เท่านั้นที่ตัดนอกนั้นเพิ่มไปเรื่อย ๆ ที่นี้ผมสงสัยอย่างนี้ เมื่อคืนนี้ยังไม่หายสงสัยครับ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามท่านกรรมการตอบผมก็ยังไม่หายสงสัย คือว่า ๔๘ ล้านบาทที่เพิ่มขึ้นนี้ ท่านสามารถชี้แจงได้ไหมว่า เป็นข้าราชการชั้นไหนเท่าไร จัตวา ตริ โท เอก เท่าไร ชั้นพิเศษเท่าไร ชี้แจงได้ไหม ถ้าไม่ได้ก็ไม่ใช่ไร ผมไม่ลงโทษหรอก ไม่ลงโทษ ที่นี้ผมสงสัยเป็นอย่างนี้ สงสัยว่าที่เพิ่มนี้เกรงนะครับ เกรงว่าจะเป็นข้าราชการผู้ใหญ่คือชั้นพิเศษหรือชั้นเอกที่จะปลดเกษียณอายุ พอปลดปี ๒๕๓๓ นี้ปลดเกษียณอายุ ปีหน้าพาดบำเหน็จบำนาญเท่ากับเงินเดือน ผมเกรงจะเป็นอย่างนี้ เกรงจะเตรียมไว้อย่างนี้ ถ้าไม่ใช่ก็ต้องขอภัย ที่นี้บอกว่าตัด ๆ ก็มีตัดอยู่คนเดียวที่ว่าต่อไปก็จะเจอเรื่อยละ อาจจะมีเพิ่ม ๆ ที่นี้ มีคนพูดแล้วพูดซ้ำแล้ว ผมก็ขอเน้นอีกทีหนึ่ง

เรื่องเกี่ยวกับชวานา มันผ่านมาจริง แต่ว่าทำไมไม่เพิ่มให้บ้าง นั่นไม่ใช่หาเสียงหรือ พูดความจริงละนี้ ทำไมไม่เพิ่มตัดแล้ว ไม่เพิ่มอย่างนี้ ผมเป็นข้าราชการมา แล้วผมไม่เอาบำเหน็จข้าราชการ ผมเห็นใจข้าราชการ แต่ว่าถ้าเพิ่มให้ผู้น้อย พอใจ เพราะผู้น้อยเดือดร้อน ผมพอใจ ถ้าชี้ให้เห็นว่าเป็นอัตราของผู้น้อยมากกว่าผู้ใหญ่ เป็นเงินยอดมากกว่าผู้ใหญ่ ผมพอใจ แต่ถ้าบอกว่าขั้นพิเศษมาก ผมยังติดใจ ยังสงสัย

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี): เนื่องจากว่าพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ได้แปรญัตติตัดยอดเงินจำนวนนี้ เพราะเห็นความจำเป็นในการที่ข้าราชการจะต้องขึ้นเงินเดือน แต่บังเอิญว่าท่านกรรมาธิการนั้นได้เพิ่มยอดนี้เข้าไป ทำให้เกิดความสงสัย เพราะวาระเบียบราชการนั้นข้าราชการมีเงินเดือนเท่าไร ใครอายุเท่าไร ใครควรจะได้ขึ้นเงินเดือนเท่าไร ผมเข้าใจว่าหน้าที่ข้าราชการฝ่ายประจำจะได้ทราบดีเสนอขึ้นมา ด้วยเหตุผลกลใด ท่านกรรมาธิการนี้มีเหตุผลพิเศษประการใดจึงได้เพิ่มเงินยอดนี้ขึ้นมา ทำให้ผมสงสัยอยากจะทราบไว้เป็นหลักการ เพราะว่างบนี้เราตีใจที่ได้เพิ่มขึ้นมา จะเห็นได้ว่าพรรคเรานั้นนะมีเหตุผล ไม่ใช่ว่าจะตัดตะบัตะบัน และขณะนี้เหตุผลนี้กำลังจะไปกันได้ ถ้าท่านชี้แจงให้เข้าใจว่าที่เพิ่มมานั้นอาศัยหลักเกณฑ์อะไรเพราะผมเชื่อหลักเกณฑ์ทางราชการ อันนี้ผมก็อยากจะทราบ เพราะวาระการนี้มีตัวเลขที่แน่นอน ผมขอขอบคุณครับ

นายฉวง เอี่ยมภิลลา (กรรมาธิการ): กระผมได้นั่งฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และก็มาเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับกรรมาธิการ มาทั้งที่เมื่อวานนี้ ท่านทั้งหลายก็รู้แล้วว่า เป็นคนที่ชวานผ่าซาก พูดอย่างตรงไปตรงมาเลย ก่อนที่จะพูดเรื่องอื่น ผมขอภัยพวกเพื่อนกรรมาธิการ บังเอิญกระผมไม่ได้เข้าร่วมประชุมอยู่เป็นเวลาหลายวัน เพราะมีกิจธุระในราชการต้องเดินทางไปในต่างประเทศ เมื่อมีเพื่อนหลายคนมาแปรญัตติ กระผมมาได้สอบถามเหมือนกันว่า มีเพื่อนกรรมาธิการบางคนไม่ได้ชี้แจงให้แก่ผู้ไปแปรญัตติ และบางครั้งก็ได้พูดว่าก็สงวนไว้สิ คำพูดอันนี้แหละกระผมได้ขอโทษเพื่อนกรรมาธิการแล้ว กระผมเองส่วนตัวรู้สึกไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง แล้วเราก็ตกลงเห็นว่าเราน่าจะชี้แจง กระผมขอรับสารภาพว่าการที่เราขอเชิญเพื่อนสมาชิกที่ขอแปรญัตติมานั้น เราได้กระทำผิด ทำให้เสียเวลาอย่างมาก ความจริงนั้น เพื่อนสมาชิกที่จะแปรญัตติเป็นมาตรา ๆ อะไร เราก็น่าจะเชิญมาเฉพาะผู้แปรญัตติมาตรานั้น แต่บังเอิญขอยอมรับผิดชอบ เราผิดพลาด เราเชิญมาเป็นกรุป ๆ หลายกรุป แปรญัตติในมาตราอันเดียวกัน ผู้ที่มาคนแรกกรรมาธิการได้พยายามชี้แจงให้ทราบรายละเอียด ที่นี้พอมันมากเข้า ทำงานพิจารณา

ในงบประมาณ ๔ เดือนเศษ บางทีก็ขอรับว่าหลงๆ ลืมๆ คือลืมคนครับ ไม่ใช่ลืมหลักการ ผมขอยืนยันเด็ดขาด ไม่ลืมหลักการ ไม่ลืมหน้าที่เพราะฉะนั้นบางครั้งนั้น คนมาที่ตอนสอง ตอนสาม มาตรานี้เคยชี้แจงแล้ว แต่บังเอิญผิดคนก็เลยบอกว่านี้กว่าเหมือนบางท่านซึ่งก็เคยได้พูดในกลางสภานี้มาแล้ว รับไป รับทั้งหมด แปรมาทั้ง ๔๐-๕๐ รายการนี้ให้แก่ให้หมด ถ้าแก้ไขหมดสงวนหมด ภาพอย่างนี้ คำพูดอย่างนี้บางทีก็ไปฝังในจิตใจกรรมการบางท่านเหมือนกัน เพราะฉะนั้นบางท่านไม่ได้รับคำชี้แจงโดยละเอียด นี่กระผมเห็นใจท่าน ถ้ากระผมเป็นท่านบางท่านกระผมก็รู้สึกอย่างนี้เหมือนกัน อันนี้กระผมขอรับสารภาพผิด ขอประทานอภัย ถ้าได้มีโอกาสเป็นคราวหน้าจะไม่กระทำอย่างนี้อีก จะต้องชี้แจงและความจริงควรจะต้องชี้แจงมา ทีละมาตรา ไม่ใช่ทีละคน ซึ่งแต่ละคน มาตราเดียวผลออกไปครับ นี่กว่าอธิบายแล้ว นี่ขอรับผิดชอบในแง่นี้ เพื่อนสมาชิกที่รักและเคารพทั้งหลาย ก่อนจะมาชี้แจงถึงเรื่องเงินเพิ่มรายนี้นั้น กระผมขอประทานกราบเรียนแสดงทรรศนะในฐานะเป็นกรรมการและเป็นเพื่อนสมาชิกคนหนึ่ง ในสภานี้ กระผมได้ฟังตลอดเรื่อยมา บางครั้งบางท่านก็พูดด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็โดยเป็นการเตือนสติเพื่อนกรรมการ คล้ายๆ กับว่าลืมระบอบประชาธิปไตย ลืมหลักการ ลืมหน้าที่ของตนเอง กระผมขอกราบเรียนว่า ทุกคนที่นั่งในสภานี้ กระผมเป็นคนหนึ่ง ถ้าไม่มากกว่าคนอื่น ไม่น้อยกว่าใครที่ได้ต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยมาทั้งอิสรภาพของตัวเอง ทั้งเลือดเนื้อที่ถูกซ้อม กระผมคิดว่าอาจจะมากกว่าทุกคนที่นั่งอยู่ในสภานี้ ได้เฝ้าดูการประชุมสภามาตั้งแต่เปลี่ยนการปกครองในครั้งแรกซึ่งปีนั้นเมื่อปีเปลี่ยนแปลงการปกครอง กระผมออกรับราชการแล้ว ได้เฝ้าดูระบอบประชาธิปไตย ได้พยายามทำหน้าที่อันนี้อยู่เสมอ รักษาระบอบประชาธิปไตยด้วยความเข้าใจ ความรู้ความสามารถของตนเอง กระผมขอกราบเรียนว่าเป็นสิทธิของท่าน ท่านจะวิพากษ์วิจารณ์ ท่านจะทำอะไรหลายสิ่งหลายอย่าง กระผมขอประทานเรียนท่านประธานสภาให้ทราบว่า เมื่ออายุมันมากขึ้นมีสติสัมปชัญญะให้รู้สึกตัวบ้างบางสิ่งบางอย่าง กระผมขอเล่าความจริงให้ทราบว่า เมื่อไม่นานมานี้....

ประธานสภาผู้แทน : ขอกรุณารับรัดท่อน้อยครับ

นายณรง เยี่ยมศิลา (กรรมการ) : เปล่าครับ มีหลายท่านได้พูดในฐานะเป็นกรรมการ เพื่อชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกได้เข้าใจรายละเอียดโดยเฉพาะที่เพิ่มเติม ๔๘ ล้านบาทนี้ อาจจะเกิดข้อข้องใจ กระผมจึงได้ชี้แจงเสีย เพราะไม่อยากจะมาชี้แจงอีกหลายสิ่งหลายอย่าง อาจจะมามีมาตราอื่น ๆ เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อจะได้หายข้องใจเสีย ให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้หายข้องใจเสีย

เมื่อไม่นานมานี้กระผมขอกราบเรียนท่านประธานให้ทราบ กระผมไปกินอาหารกลางวัน พาเพื่อนไปรับประทานอาหารกลางที่สี่แยกบางลำภูใกล้ ๆ กันนั้นมียุทธหนึ่งกำลังรับประทานอาหารอยู่ เขารับประทานเหล้าด้วยในเวลากลางวันเอ็ดตะโรมากประเดี๋ยวเดียวเท่านั้นเพื่อนในอีกกลุ่มหนึ่งนั้น ซึ่งกระผมไม่รู้จักเป็นเด็กหนุ่ม ๆ จำนวนมากเดินเข้ามาหา.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมเตือนเขาแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ฝ่ายค้านซักถามว่าตัวเลขอย่างไร หรืออะไรเป็นเหตุผลอย่างใดถึงไปเพิ่มอีก ๔๘ ล้านบาท ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจมากอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าชินพุดมากไป เสียงของข้าพเจ้าจะไม่มี ท่านประธาน ข้าพเจ้าแปรญัตติมากที่สุด และกรรมการก็ทำให้ข้าพเจ้ามาสงวนอภิปราย

นายญวง เอี่ยมศิลา (กรรมการ) : กระผมเข้าใจครับ ท่านประธาน อันนี้ก็เหมือนหนึ่งเป็นรัฐบาล คือหมายความว่า เป็นการมากราบเรียน ขี้แจงให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายหายข้องใจ เพราะกระผมได้ฟังมา เพื่อนพยายามที่จะเสนอคำแปรญัตติและให้ผลนั้นจะได้ต่อว่า และความจริงก็น่าจะต่อว่า จึงอยากจะให้หายข้องใจเกี่ยวกับพรรคคณะของคนครับ ที่กระผมเรียนให้ทราบเมื่อคืน ที่กระผมยกตัวอย่างสั้น ๆ เท่านั้นเองแหละครับ ท่านประธานครับ คือที่กระผมบอกว่า อีกกลุ่มหนึ่งรับประทานอาหารเหมือนกันและเอ็ดตะโรอยู่นั้นเด็กคนนั้นมีคนหนึ่งเข้ามาหากระผม นี่คุณพวกผมกินข้าวกันทำเสียงเอ็ดตะโรหน่อย ขอโทษด้วยนะ กระผมบอกว่า แหม ไม่ใช่ไรหรอกครับ ตามสบายเลยครับ ไม่ต้องขอโทษ เด็กคนนั้นก็บอกว่า เอ๊ะ ใหญ่เสียแล้วละว้าย อ้าว จะขอโทษลื้อ ลื้อจะทำไมอ้าว ท่านประธานครับภาวะอย่างนี้ อายุผ่านมาถึงปานนี้ พบมากเหลือเกิน มันเป็นเรื่องของเขา กระผมไม่ติเขาเลย เรานึกว่าเราสุขภาพแต่เขาว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมเห็นใจ ท่านประธานครับ การดำเนินกรรมการหลายสิ่งหลายอย่างนั้นเป็นสิ่งที่หนัก กรรมการนี้พยายามรักษาพุทธภักดีที่กล่าวว่า ปาป ปาเปณ จินตัตถ์เหมือนกัน เขาจะหาว่าคนใจชั่ว คิดแต่เรื่องชั่ว ๆ คนใจร้ายชอบคิดแต่เรื่องร้าย คนใจบาปคิดแต่เรื่องบาป ขอประทานกราบเรียนว่า กรรมการนี้มองเช่นเดียวกับท่าน มองระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกับท่าน มองข้าราชการที่ปฏิบัติต่อราษฎรเช่นเดียวกับท่าน แต่เราให้ความสำคัญต่อเขา ไม่ใช่มองแต่แง่ร้ายอย่างเดียว มองทั้งในแง่ดีด้วยพยายามเลือกหาจุดที่เหมาะสมที่เป็นกลาง ไม่ใช่จะมองแต่ระบบ ปาป ปาเปณ จินตัตถ์ ขอกราบเรียนให้ทราบอย่างนี้ ส่วนปัญหาที่เพื่อนสมาชิกสงสัยนั้น ขอกราบเรียน กระผมเคยชี้แจงครั้งก่อนแล้ว ในเรื่อง

ข้าราชการที่บังเอิญตกหล่นไปที่เราได้หมายเหตุไว้ในข้อ ๖ ของหน้า ๔๓ ในงบประมาณที่แจกไปนั้น ในเรื่องข้าราชการนี้ก็เช่นเดียวกัน เราได้หมายเหตุข้อสังเกตการณ์ของเราไว้ในข้อ ๕ ขอได้โปรดดูเอาเองในหน้า ๔๓

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : สำเนียงบอกภาษา กริยาส่อชาติ มรรยาทส่อสกุล

ประธานสภาผู้แทน : เขากำลังเข้าประเด็นแล้วครับ เดี่ยวครับ เขากำลังเข้าประเด็นเดี๋ยวนี้ แล้วผมฟังอยู่แล้ว

นายญวง เอี่ยมศิลา (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน เมื่อประธานจะให้กระผมลงกึ่งลงกระผมรักษาระเบียบ กระผมไม่ใช่คนเกะกะ แต่ไหนแต่ไรมาในสภานี้ไม่เคยเกะกะ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ผมจะตัดสินขอให้พูดตรงเรื่องที่ว่าชี้แจงเหตุผลว่า เพราะเหตุใดจึงเพิ่มจำนวนนี้ขึ้นมา เอาตรงประเด็นเลยไม่ต้องอ้อมค้อม

นายญวง เอี่ยมศิลา (กรรมาธิการ) : เมื่อวานนี้กระผมกราบเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบแล้ว ที่กรรมาธิการฝ่าย ส.ส. ซึ่งท่านได้เลือกตั้งขึ้นมาเองในข้อ ๖ นี้ และโปรดดูข้อ ๕ ประกอบด้วย ในหน้า ๔๓ เรื่องข้าราชการ ข้อ ๖ นั้น เพราะว่ามันตกหล่นมันค้าง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เรามาเพิ่มขึ้นมานี้นั้น เพื่อนสมาชิกคงจะจำได้ว่า เราได้ออกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับตุลาการ เราเพิ่มตำแหน่งผู้ช่วย รองประธานศาล อธิบดีศาลฎีกา ศาลอาญา ศาลแพ่ง เราไปเพิ่ม ก็มีการเปลี่ยนส่วนการเพิ่มอัตราตำแหน่งข้าราชการนั้นเป็นไปตามกฎหมายครับ เดิมจะเป็นไปตามกฎหมาย ที่ยังไม่ได้เพิ่มขึ้นมานี้เป็นระเบียบของกระทรวงการคลังที่วางไว้เช่นนั้น เมื่อเขาทำงานตามสมควรแล้วเขาต้องได้เลื่อน มีระเบียบการเลื่อนขึ้น แต่ที่เรามาเพิ่มขึ้นมานี้นั้น เพราะมันตกหล่นตามในของข้อ ๖ และเนื่องจากพระราชบัญญัติที่พวกเราในสภานี้แหละได้ออกออกไป เพิ่มตำแหน่งขึ้นมา เพราะเราเห็นความจำเป็นในเรื่องความยุติธรรม จึงต้องเพิ่มขึ้นมาตามในของข้อ ๖ ที่ได้บอกไว้แล้ว และตามในของข้อ ๕ ซึ่งกรรมาธิการนี้ได้ทะเลาะกับกรรมาธิการฝ่ายตัวแทนรัฐบาล กรรมาธิการฝ่าย ส.ส. นี้ เราได้ตั้งข้อสังเกตไว้แล้ว ข้อ ๕ ข้อ ๖ โปรดอ่านประกอบด้วยนี้มันเพิ่มอย่างนี้ เหมือนเรื่องเก่าๆครับ เกี่ยวกับในข้อ ๖ ในหน้า ๔๓ เนื่องจากข้าราชการตกหล่นเป็นกองๆไป เจ้าหน้าที่ที่เราได้เสนอให้ทางฝ่ายรัฐบาลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ได้จัดการลงโทษทางวินัยไปแล้ว นี่เพิ่มมา ๔๘ ล้านบาท ขอได้โปรดเข้าใจด้วย

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ เราก็รู้สึกว่าจะออกจะมากกันไปสักหน่อย ไม่ใช่มาเหล้า คือว่าสภานี้เป็นสมาชิกสภาในระดับชาตินะครับ การที่เราจะพูดจาอะไร เราก็

ต้องพูดกันด้วยเหตุผลและตัวเลข ข้าพเจ้าขอกราบเรียน ขอเรียนถามกรรมการว่า ที่ท่านเพิ่มขึ้นมานี้ขอให้ตอบว่า เป็นข้าราชการทหาร หรือตำรวจ หรือเฉพาะข้าราชการพลเรือน เพราะคำว่า “ข้าราชการ” นั้นกินความกว้างขวางมากมายใหญ่โตนัก ข้าพเจ้าก็ขอพูดเป็นกลาง ๆ ว่า คนที่ทำความดีนั้นก็ชอบที่จะได้รับสิ่งตอบแทน แต่ถ้าหากว่าคนชั่วเช่นไปคอร์รัปชันกินสินบาทคาดสินบนเขาท่านก็ชอบที่จะไล่ออก ปลดออก อันนี้เป็นหลักธรรมดาของพระพุทธเจ้าที่ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เป็นอย่างนั้น ท่านผู้เป็นประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามกรรมการ เพื่อประกอบในการวินิจฉัย ในฐานะที่เราวินิจฉัยการใช้เงินของประชาชนเขาละเดี๋ยวนี้ ว่าควรจะอนุมัติให้ท่านใช้ได้เพียงใดหรือไม่

ประการแรก ขอถามว่าเงินเพิ่มข้าราชการนี้ เป็นข้าราชการฝ่ายไหน พลเรือน หรือทหาร หรือตำรวจ หรือทั้งหมดเลย แล้วก็นอกจากนั้นขอเรียนถามอีกว่า เงินที่ท่านเพิ่มขึ้นนี้เป็นเงินเดือนขั้นไหนล่ะ ตั้งแต่ชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก หรือชั้นพิเศษ เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจยกมือให้หรือไม่ยกมือให้ ท่านผู้เป็นประธาน เรามากล่าวเราพูดกันตำหนิติเตียนรัฐบาลเหลือเกินว่า ข้าราชการของรัฐบาลนั้นนะ ประชาชนไปติดต่อไม่ได้รับความสะดวก บางท่านก็คอร์รัปชันไปมากมาย มีอยู่แทบทุกหนทุกแห่งแต่ข้าพเจ้าก็อย่างว่า คนดีก็มีนะครับ คนชั่วมักเหมือนกัน เป็นอย่างนี้คราวนี้เหตุที่เขาคอร์รัปชันก็เพราะว่าเขาไม่มีกินไม่มีใช้ ข้าพเจ้าเคยร้องเรียนเสนอรัฐมนตรีว่าควรจะจัดการสวัสดิภาพให้พวกข้าราชการเหล่านี้ หรือมิฉะนั้นก็เพิ่มขึ้นเพิ่มเงินเดือนให้เขาอันนี้ข้าพเจ้าขอรับรอง คราวนี้นอกจากนั้นข้าพเจ้าถึงขอเรียนถามว่าแล้วผู้น้อยนะเงินเดือนชั้นผู้น้อยตำรวจที่เขายกมือห้ามมรดก ๆ ราว ๆ อยู่กลางถนนก็ตี หรือตำรวจสภาเราก็ดิ้นะครับ ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรมา ๑๐ กว่าปีแล้ว ก็ยังเห็นอยู่อย่างเดิมนี่ พวกนี้มีส่วนได้รับหรือเปล่า ข้าราชการชั้นผู้น้อยนี้ตั้งต้นด้วย ๕๔๐ บาทน้อยในงบนี้ด้วยหรือเปล่า เพราะว่าโดยปกตินั้น ข้าราชการชั้นผู้น้อยมีหน้าที่ติดต่อใกล้ชิดกับประชาชนเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างในจังหวัดของข้าพเจ้าซึ่งคุณสุธน ชื่นสมจิตต์ ได้เสนอไปแล้วว่า ข้าราชการอำเภอเมือง อำเภอเมืองมีพลเมือง ๒ แสนคน แต่มีเสมียนที่ดิน ๒ คน แหม เขียนแล้วเขียนอีก ประชาชนที่มาติดต่อเกี่ยวได้กลับไปกลับมา เสียเวลาเสียเงินเสียทองมากมาย อันนี้ก็เกิดมีความจำเป็นเหมือนกัน ท่านได้วินิจฉัยโดยรอบคอบแล้วหรือว่า ควรจะเอาเงิน ๔๘ ล้านบาทนี้ท่านเพิ่มขึ้น ๔๘ ล้านบาทนั้นมาขยายตำแหน่งกำลังคน กำลังข้าราชการที่อยู่ตามอำเภอต่าง ๆ เหล่านี้จะไม่ดีหรือ ท่านได้คำนึงรอบคอบแล้วหรือ จริงอยู่เรามีความจำเป็นมากมายหลายประการ

แต่ทว่าความจำเป็นอันนั้น อันไหนที่ควรจะนำบัตก่อน อันไหนที่ควรจะนำบัตหลังนั้น ท่านได้ใช้หลักเกณฑ์พินิจพิจารณาอย่างไรบ้าง อันนี้ข้าพเจ้าขอถาม ขอให้กรรมการตอบ ท่านผู้เป็นประธานนอกจากนั้นข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อไปว่า คราวนี้เขาตั้งมานะ ๒๔๐ กว่าล้านบาท แล้วกรรมการไปเพิ่มให้สี่ เพื่อสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้ถามมาแล้วว่า อาศัยหลักเกณฑ์การเพิ่มอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอให้ท่านตอบในข้อที่ว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย ข้าพเจ้าเป็นห่วงชั้นจัตวาอันดับ ๑ อันดับ ๒ ถ้าลูก ๑๐ คนเขาทำอย่างไร เขาต้องส่งลูกเข้าโรงเรียนอย่างนั้นะ ท่านได้คำนึงถึงหรือเปล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรี พวกฯ จอมพล ถนอม กิตติขจร นี่ท่านก็ได้รับปากว่า จะเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการโดยทั่วไป ว่าอย่างนั้น ท่านได้รับปากมาแล้วแต่อันนี้ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าสุดแท้แต่กำลังเงิน แล้วเดี๋ยวนี้ท่านยังมีตำรียูหรือเปล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการที่มั่นคงรับชั้นกันนะ คอรัปชั่นกันด้วยความจำเป็นแท้ ๆ คือไม่มีอยู่ ไม่มีกิน นอกจากนั้นที่โลกโมโหกันไปก็มีเหมือนกัน อันนี้ไม่ต้องพูดถึง แต่ที่จำเป็นที่สุดที่จะต้องนำบัตนั้นคือความไม่พออยู่ไม่พอกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นห่วงข้าราชการชั้นผู้น้อยนี้ ขอให้กรรมการตอบ เรามาพูดกันตามเหตุตามผล ตามหลักการแห่งเหตุผล เรื่อยมาเอาอารมณ์ใส่กัน ประชาชนเขาจะตำหนิเรา เรากินเงินเดือนตั้ง ๗,๐๐๐ บาท ๘,๐๐๐ บาท เราเป็นสมาชิกในสภาในระดับชาติ ขอให้ท่านตอบมาข้าพเจ้าจะขอฟัง

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ): กระผมจะขอตอบตรงตามประเด็น ถ้าหากว่าไม่ถูกประเด็นแล้วขอได้โปรดหักท้วง และจะขอได้ตอบให้สั้นที่สุด ประเด็นของท่านนั้นเป็นห่วงว่า ข้าราชการผู้น้อยจะได้รับการพิจารณาหรือไม่ ประเด็นหนึ่ง ประเด็นที่ ๒ หลักเกณฑ์ในการที่จะพิจารณาจำนวนเงินนั้นมาทำได้อย่างไร ถูกต้องไหมครับ เมื่อเป็นการถูกต้อง กระผมจะขอกราบเรียนเป็นประเด็น ๆ ประเด็นแรกเกี่ยวกับข้าราชการผู้น้อย กระผมขอเรียนสั้น ๆ ว่าข้าราชการผู้น้อยจะได้รับสิทธิการพิจารณายิ่งกว่าผู้อื่น และโดยมีโควตาดังนี้ครับ โควตาที่ได้จัดให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยตั้งแต่ชั้นตรีลงไป จัตวานั้นได้ ๑๐ เปอร์เซนต์ในการที่จะพิจารณาขึ้น ๒ ชั้น ๑๐ เปอร์เซนต์ของผู้น้อย ส่วนผู้ใหญ่คือชั้นโท ชั้นเอกนั้นเพียง ๖ เปอร์เซนต์ ชั้นพิเศษซึ่งมีอยู่จำนวนไม่มากนักได้เพียง ๓ เปอร์เซนต์ครับ สำหรับในโควตาอันนี้ก็ได้มีการวินิจฉัยกันว่าบางครั้งบางคราว ชั้นผู้น้อยก็เหนี่ยวยากมาก บางทีโควตานี้อาจจะรัดตัวชั้นผู้น้อยเกินไป เมื่อได้พิจารณากันในแง่แนวทางคณะรัฐมนตรีก็ได้พยายามพิจารณาสอดคล้องดูแลถึงความทุกข์สุขของข้าราชการผู้น้อยโดยถือหลักเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย เมื่อวานนี้ท่านกล่าว

ว่าสมาชิกฝ่ายค้านก็มีหัวใจ กรรมการบอกว่ากรรมการก็มีหัวใจ ท่านประธานก็บอกว่าท่านก็มีหัวใจ ข้าราชการก็มีหัวใจเหมือนกัน อันนี้แหละครับในการพิจารณาเรื่องนี้จึงได้พยายามเพิ่มเงินขึ้น คราวนี้หลักเกณฑ์ประเด็นที่ ๒ ที่จะคำนวณอย่างไรวั้น ได้คำนวณนั้นโดยถือ จ. ๑๘ โดยถืออัตราค่าจ้างซึ่งได้มีกฎหมายได้มีวิธีการกำหนดไว้โดยรัดกุมโดยกระทรวงการคลัง และได้วางเป็นระเบียบเอาไว้ เมื่อได้พิจารณาจำนวน จ. ๑๘ ทั้งปวงแล้ว และได้พิจารณาแนวทางที่จะได้หาทางที่จะสนองความต้องการของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อได้ประมวลคำนวณดูจำนวนเงินแล้วจึงเห็นว่าควรจะเพิ่มจำนวนนี้ขึ้นอีกบ้างตามสมควร เพราะฉะนั้นจำนวนเงินที่ได้เพิ่มขึ้นนี้ก็คิดว่าคงจะเป็นจำนวนที่ไม่มากนัก เมื่อเทียบดูทั้งข้าราชการทั่วประเทศมีจำนวนประมาณ ๑๔๗,๕๐๐ เท่าไร คนใกล้ๆ กันนี้แหละครับ และจำนวนนี้ไม่ได้รวมจำนวนข้าราชการทหารด้วย กระผมหวังว่าคงจะตรงประเด็น

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี): การที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติรายการนี้ไว้ นั้นมิได้หมายความว่าข้าพเจ้าไม่เห็นอกเห็นใจข้าราชการ เพราะว่าข้าพเจ้าก็เคยเป็นข้าราชการมาแล้ว เมื่อปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องการที่จะเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนต่อไป แต่ที่ขอแปรญัตติมาก็เพราะว่าไม่เข้าใจอย่างที่ท่านสมาชิกอาวุโสของจังหวัดเดียวกับข้าพเจ้าได้ชี้แจงต่อสภานี้แล้วว่า เมื่อสมาชิกไปก็เวลามันกระชั้นชิด เวลามันน้อย ก็บอกว่าให้สงวนไว้ก็แล้วกัน ข้าพเจ้าก็เลยสงวนมา แต่ที่นี้เมื่อเข้ามาในสภาอย่างนี้แล้ว และโดยที่รายการอันนี้มันเกี่ยวกับเรื่องเงินเดือนของข้าราชการโดยทั่วไป ข้าพเจ้าก็ใคร่จะขออนุญาตตั้งข้อสังเกตไว้ให้สภานี้พิจารณาด้วย คือความรู้สึกของข้าพเจ้ามุ่งหนักไปแต่ว่าอยากจะให้ประหยัดๆ ไม่ว่ารายการใดทั้งนั้น ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมในเมืองไทยของเรปัจจุบันนี้ อยากจะให้ประหยัด แต่ที่นี้ถ้าหากว่าเราจะประหยัดในเรื่องขั้นอันดับเงินเดือนนี้ เมื่อมีความจำเป็นก็ประหยัดไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องย้อนไปดูว่าสาเหตุเนื่องมาจากอะไรครับที่เราประหยัดไม่ได้ ก็เพราะว่าปัจจุบันนี้นะ ในวงราชการของเราเห็นะครับ มันขยายมากมายนั่นแหละครับ ขยายกันจนไม่มีที่สิ้นสุด งานมีหรือไม่มีก็ไม่ทราบ ไอ้ที่ขยายได้ก็ขยายกันอย่างเต็มที่ ตั้งกระทรวงทบวงกรมขึ้นมา เดียวก็ตั้งกองนั้น เดียวก็ตั้งกรมนี้ขึ้นมา มีความจำเป็นแค่ไหนข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ บางส่วนราชการนี้หาคนจะทำงานได้ยากเต็มที่ เครื่องใช้ไม้สอยอะไรอย่างนี้ก็หายากเต็มที่ ยิ่งในส่วนภูมิภาคแล้วยิ่งหนักใหญ่ ทุกสิ่งทุกอย่างมารวมกันอยู่ส่วนกลางหมด สวัสดิการความสุขสมบูรณ์อะไรต่างๆ ความสะอาดสบายอะไรต่างๆ มันมารวมอยู่ส่วนกลางหมด อย่างนี้ละครับ ข้าพเจ้าเห็นอย่างที่ได้กราบเรียน

ต่อสภานี้มาแล้วว่ามันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นในวงสังคมของเรา แล้วมันเป็นเรื่อง
 แฉกแขนงออกไปมากมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่จะตั้งข้อสังเกตไว้ว่า รัฐบาลนี้ควรที่จะ
 พิจารณา หรือว่าสภานี้จะละครับ สมาชิกสภาผู้แทนของเราควรพิจารณาว่าเดี๋ยวนี้ส่วนราชการ
 ต่างๆ นะ เราตั้งขึ้นมากี่ชิ้นกันอย่างไรบ้าง หน่วยราชการไหนที่มีคนมากมายล้นงาน หน่วยราชการ
 ไหนที่มีคนไม่พอทำงาน ตลอดจนอุปกรณ์ที่จะใช้ในราชการทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง
 นี้จะครับลองทำอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ กันหน่อยเถอะครับ อย่างนี้ลูปหน้าปะจมูกเห็นแก่หน้า
 แก่ตากันให้มากนักครับ เดียวนี้ละครับ การที่ใครมีอำนาจขึ้นมาไม่ว่าจะไปครองหน่วยราชการ
 หรือไม่ว่ากอง ไม่ว่ากรม ไม่ว่ากระทรวง เราพยายามสร้างบารมีครับ สร้างบารมีนั้นนะ สร้าง
 บารมีโดยขยายงาน ขยายกันไปเรื่อย ไม่ว่ากระทรวงทบวงกรมไหนไม่ว่าทหาร พลเรือน แต่ว่า
 มีความจำเป็นอย่างไร บางทีก็เกิดใจอ่อนกันขึ้นมา เต็มแล้วก็ให้กันไป อย่างนี้เป็นต้น แล้ว
 อย่างนี้งบประมาณเกี่ยวกับเงินเดือนของเราเนี่ย ในงบประมาณท่านทราบดีแล้วว่ามีเท่าไรครับ
 ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด แล้วเงินที่เราจะเหลือไปพัฒนาชาติพัฒนาประเทศ
 ยกระดับชีวิตในทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนเรามันเหลือเท่าไร เป็นอย่างนี้ครับ
 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะให้ท่านสร้างบารมีในวงราชการให้มากนัก ไปสร้างบารมีแก่
 ประชาชน หันไปดูความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไปในชนบทบ้าง แล้วเราก็ไม่ต้องมาพูดกันว่า
 เราจะเพิ่มเงินสักเท่าไร ๆ แล้วก็อย่างข้าพเจ้าได้ข่าวว่า มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มหนึ่งจะร่วมมือ
 กันเสนอให้มีการก่อตั้งกระทรวงใหม่ขึ้นอีกกระทรวงหนึ่งอันนี้ละครับ งบประมาณก็มาอีกแล้ว
 ถ้าหากว่าท่านจะดำเนินการอย่างนั้นละ ข้าพเจ้าขอเสนอแนะให้ท่านเป็นข้อสังเกตของท่าน
 ไว้อย่างนี้ครับ ก่อนที่ท่านจะเสนอยังนั้นนะ ขอให้มองดูวงราชการเราปัจจุบันนี้ กระทรวง
 ไหนบ้างครับ กระทรวงไหนบ้างที่ไม่จำเป็น ยุบลงไปเลยครับ กรมไหนบ้างที่ไม่จำเป็นยุบลง
 ไปเลย ถ้าหากว่าไม่เป็นการละลาบละลั้ว ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างกระทรวงมาสักกระทรวงหนึ่ง
 คือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาตินี้ครับ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาตินี้เราตั้งขึ้นมาเพื่อพัฒนา
 ประเทศ ทั้งนี้ก็หมายความว่า เราตั้งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติขึ้นมาแล้ว กระทรวงอื่น
 ไม่พัฒนาการอย่างนั้นหรือ แล้วกรมกองอะไรต่างๆ ก็ขึ้นมาเพิ่มขึ้นมา ข้าราชการต่างๆ ก็
 เพิ่มขึ้นมาอีก แล้วในกรมแต่ละกรมนั้นนะทำงานอย่างเต็มที่แล้วหรือ มีบางกรมข้าพเจ้าใคร่
 จะเรียนให้ทราบคือกรมอะไรคือกรมวิเทศสหการนี้ครับ อันนี้ทำงานเกี่ยวกับเรื่องการค้าขาย
 ของต่างประเทศเท่านั้นละครับตั้งเป็นกรมขึ้นมา ข้าราชการเยอะเยอะครับ ล้วนแต่ผู้ทรง

คุณวุฒินักเรียนต่างประเทศทั้งนั้น ไปอยู่ กระทรวงทบวงกรมอื่นก็เลยไม่มีที่จะได้ แล้วก็ข้าพเจ้าเคยถามโปรเฟสเซอร์มาจากอินเดีย ว่า แหม ประเทศอินเดีย ท่านเป็นประเทศใหญ่โต เงินงบประมาณปีหนึ่งขอมากมายปีหนึ่งท่านได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศนับเป็นจำนวนพัน ๆ ล้านบาท ท่านทำอย่างไรนะ เขาบอกว่าเขามีเจ้าหน้าที่ ๗ คน ให้ประจำอยู่ที่กระทรวงการคลัง ทำงานเกี่ยวกับการช่วยเหลือของต่างประเทศ อย่างนี้เป็นต้น ครบนี้แหละ ครบเรื่องประหยัด จิตใจของข้าพเจ้านี้มันวนเวียนอยู่ในเรื่องประหยัด ๆ ก็อยากจะขอรับรองทราบเรียนสภาผู้แทนให้จำคำว่า “ประหยัด” และช่วยกันประหยัดจริง ๆ ทำจริง ๆ กันสักครั้งหนึ่งเถิดครับ อย่าดีแต่พูดหรือว่าหรือใช้วาจาเพื่อเป็นยาหอม มันไม่มีประโยชน์หรอกครับ ราษฎรของเราเต็มที่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอตั้งข้อสังเกตไว้เท่านั้นละครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าได้อภิปรายกันพอสมควรแล้วครับ ในกรณีนี้ก็เกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเลื่อนอันดับข้าราชการ ก็อยากจะขอให้ที่ประชุมนี้ช่วยวินิจฉัยว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้วโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ก็อยากจะขอถามมติที่ประชุมว่า อนุมาตรา (๑๙) นี้ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้เพิ่มตามที่คณะกรรมการธิการเสนอขอเปลี่ยนแปลงมา หรือว่าจะให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะให้เพิ่มตามที่กรรมการธิการเสนอขอเปลี่ยนแปลงมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าอนุมาตรา (๑๙) นี้ ที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการขอเปลี่ยนแปลงมา ขอให้เลขธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๐) เงินสมทบความ

ช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาในโครงการพัฒนาภาค

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ประธานสภาผู้แทนได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนคนที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญคุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ส.ส. เชียงใหม่ แห่งพรรคอิสสระธรรม ถึงแม้ว่าเสียงจะไม่ดังเหมือนเดิมก็ตาม แต่ข้าพเจ้าก็ต้องยืนหยัดต่อสู้กลางสภาในฐานะฝ่ายค้านของพรรคอิสสระธรรม อนุมาตรา (๒๐) เงินสมทบความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาในโครงการพัฒนาภาคตั้งไว้ ๑๐ ล้านบาท ข้าพเจ้าขอแปรญัตติตัดออกทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๑๐ ล้านบาท ข้าพเจ้าเองยังแปลกใจและสงสัยว่า เมื่อวานนี้งบประมาณพัฒนาภาคเรากำหนดไว้แล้วถึง ๘๕ ล้านบาท ทั้ง ๆ ข้าพเจ้าเองก็คำนวณอยู่แล้วรู้ท่านไม่ได้ แต่วันนี้เหตุใดเราจึงมาสมทบทุนร่วมกับสหรัฐอเมริกาในโครงการพัฒนาภาคอีก ๑๐ ล้านบาทเมื่อสหรัฐอเมริกาจะมีจิตใจเอื้อเฟื้อเพื่อแม่ ช่วยเหลือไทยเราซึ่งเป็นมหามิตร และยอมให้ชาวไทยสละเลือดเนื้อชีวิตไปรบในเวียดนาม ตลอดจนถึงเกาหลีใต้ ไทยเราผูกพันกับมหามิตรเรามิใช่วันสองวันเป็นเวลานานมาตั้งร่วม ๑๐๐ กว่าปี มาคราวนี้มหามิตรเราทำความเดือดร้อนให้แก่ประเทศไทยเรามิใช่น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้หญิงสาวเสียตัวมิใช่น้อย เพราะทหารสหรัฐนี้แหละท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าไม่อยากกล่าวมาก.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่าไปว่าเขาเลย อย่าไปว่าเขา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่อยากกล่าวมาก แต่ที่นี้เมื่ออเมริกาเป็นมหามิตรเราแล้วไหน ๆ ก็คิดจะช่วยแล้ว ทำไมไม่ช่วยพัฒนาการภาคโดยสหรัฐเสียสละเองสัก ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ ก็เป็นเพียงแต่ชนหน้าซึ่งอเมริการวบรวมเพียง ๒-๓ เส้น ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ถ้าคิดเป็นเงินไทยก็จะเพียงแต่ ๒,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยที่เราจะตั้งเงินสมทบทุน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนหยัดว่าไม่จำเป็น ๑๐ ล้านบาทนี้ไม่ควรจะเอาไปสมทบทุน ถ้าอเมริกามีสปอร์ตติงสปิริต (sporting spirit) จิตใจรักคนไทย ไม่ใช่จะมาอาศัยคนไทยเป็นทาสเหยียบหลังคนไทย ยุยงส่งเสริมคนไทยให้เสียสละชีวิตเพื่อเขา ท่านประธาน อย่าลืมเมื่อเช้าเพื่อนข้าพเจ้าบอกแล้ว และเมื่อวานนี้ถนนฝั่งขวาของแม่โขงที่จีนแดงสร้างจรดชายแดนไทยแล้ว แล้วของเราทำอะไร ผู้หลักผู้ใหญ่ยังมัวนั่งอยู่ในห้องแอร์อยู่หรือ ข้าพเจ้าขอถาม.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่าให้มันออกนอก

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อเร็วๆ นี้ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าก็ตั้งใจทำนองนายกรัฐมนตรีและ ๖๗ นายกรัฐมนตรีได้ขึ้นไปทางภาคเหนือและทางภาคอีสานทั้งสองท่านกลับจากภาคเหนือและภาคอีสานแล้ว ลงมาถึงกรุงเทพมหานครก็ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า เวลานี้คอมมิวนิสต์หรือผู้ก่อการร้ายลดน้อยถอยเบาบางลงไปมากแล้ว ตลอดจนท่าน เสธ. ทวี ท่านเป็นเสนาธิการ หัวใจของประเทศชาติไทย เมื่อท่านไปปักธงได้และท่านไปที่มาเลเซีย ไปประชุมร่วมกันพิจารณาปราบปรามผู้ก่อการร้ายหรือว่าคอมมิวนิสต์นั้น ท่านกลับมาท่านก็ให้สัมภาษณ์ว่าเบาบางลงแล้ว เสียหายเหลือเกิน ท่านประธาน เมื่อวานนี้เสียงข้าพเจ้าไม่ดี ถ้าข้าพเจ้าพูดได้ ข้าพเจ้าอธิบาย และข้าพเจ้าจะบอก ทำให้ถึงเพิ่มบป้องกันคอมมิวนิสต์ปราบปรามคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสพูดเมื่อวานนี้ นั้นผ่านไปแล้ว เพราะฉะนั้นรายการอันนี้ข้าพเจ้าขอยืนยัน ขอประทานโทษ บาทเดียวข้าพเจ้าไม่ให้สมทบทุนกับชาวอเมริกัน ถ้าอเมริกันเป็นคนจริงส่งให้ประเทศไทยฟรี ๑๐๐ ล้านดอลลาร์

นายไถ่ สุวรรณหัต (ชลบุรี) : เรื่องงบประมาณนี้ผมชอบพูดมาก เพราะผมสนใจในงบนี้ แต่ว่าวันนี้ก็เงงจิตนะครับ อย่างที่ท่านก็ขอร้องไว้ แต่ก็เสียใจอยู่นิดเมื่อกี้ทางโน้นเงงร้อนเหลือเกินเที่ยวท่านผู้เป็นประธาน งบนั้นที่ผมตัดนี้ความจริงงบประมาณนี้ควรจะเพิ่มเยอะเยอะที่ตัดนี้ก็ตัดเพื่อจะให้เพิ่มเพื่อตัดจะกองเอาเงินที่ตัดไว้แล้วรัฐบาลจะได้ไปเพิ่มทำสิ่งที่มีประโยชน์ท่านผู้เป็นประธาน ในหลักการที่ผมพูดมาตลอดเวลานั้นผมไม่ชอบวิธีการจ่ายเงินเป็นเบี้ยหัวแตก โครงการโน้นโครงการนี้ โครงการนี้ โครงการโน้น ผมอยากให้รวมครับ ผมรู้ ผมทราบว่าเงินนั้นถ้าแยกแล้วไม่มีกำลัง เงินล้านก็สู้เงินร้อยไม่ได้ เงินล้านถ้าแตกเป็นบาทๆ ไป ตกข้างถนนสักบาท ตกในคูสักบาท ตกในมือขอทานสักบาทอย่างนี้ เงินล้านก็ไม่มีประโยชน์เงินร้อยจะไปซื้อกางเกงได้สักตัวหนึ่ง อย่างนี้เป็นต้นท่านผู้เป็นประธาน ผมจึงได้ขอเรียนอีกสักนิดหนึ่งว่าความจริงเรื่องงบประมาณนี้เราก็ได้พูดกันมากแล้วก็ไม่อยากจะพูดอะไรมากนักแต่จะเรียนในหลักใหญ่ๆ อย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน โดยเหตุที่เวลานี้บ้านเราก็คงขาดแคลนงบดุลก็ขาดทุกปี การค้าก็ขาดดุลทุกปี เรากำลังขาดเซ ผมอยากให้พิจารณาว่า ในการจัดสรรงบประมาณที่ท่านกรรมการจัดสรรอยู่นั้น จัดไปนั้น ๔๘ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท ๖๐ ล้านบาทอะไรนั้นนะ ผมอยากจะให้จัดไปว่า เราจะพิจารณาว่าทำอะไร จะทำอะไรถึงจะแก้การขาดเซนี้ ผมจึงบอกว่าอะไรที่จะแก้การขาดเซนี้ อะไรก็ไม่ดีเท่าที่จะให้พี่น้องชาวไทยของเราได้มีรายได้

มากขึ้น ท่านผู้เป็นประธาน พี่น้องคนน้องสุดท้องของเรานั้น ตามตัวเลขบอกว่าเป็นชาวอีสาน ๑๑ ล้านคน เป็นน้องสุดท้อง ทำไมจึงน้องสุดท้อง ซึ่งมีรายได้ นำส่งสาร ก็เพราะว่าทางภาคอีสานนั้นตามตัวเลข ผมได้กราบเรียนเมื่อวานนี้แล้วว่า มีอยู่ ๑,๑๔๐,๐๐๐ ครอบครัว ท่านได้ปีละ ๓ ล้านตัน ในเนื้อที่ ๑๔ ล้านไร่ เมื่อเอาตัวเลขนี้หารดูแล้วจะได้ปีหนึ่งครอบครัวหนึ่งจะมีรายได้ ๓,๐๐๐ บาทเท่านั้น ท่านผู้เป็นประธานในหลักของเศรษฐกิจนั้น ถ้าประชาชนร่ำรวยขึ้น ทุกอย่างจะดีตามมา ท่านผู้เป็นประธาน คราวนี้ที่ผมจะให้แก่วุฒิก่อนนั้น ทางอีสานนั้น ก็เพราะว่ามันมีตัวเลขอีกอันหนึ่งที่บอกว่า ๔ ล้านไร่ ได้ข้าว ๓ ล้านตันในภาคเหนือ แต่ในภาคอีสานนั้น ๑๔ ล้านไร่ ได้ข้าว ๓ ล้านตันเท่ากัน จึงแสดงให้เห็นว่ามันมี ถ้าเราจะปรับปรุงแล้ว มันจะทำให้ได้ ๖ ล้านตัน ซึ่งจะทำให้ท่านพี่น้องชาวอีสานคนน้องสุดท้องนี้ได้มีกำลังขึ้น เมื่อน้องเรามีกำลังขึ้นแล้ว ก็คงไม่มาเบียดเรามากขึ้น มันก็ไปด้วยกันทุกแห่ง เราไม่ต้องอึดน้องน้องก็ไม่ต้องอึด เมื่อไม่อึด อย่างถ้าน้องเรามีสตางค์ทำขนมครกขายน้องก็ยังได้ ท่านผู้เป็นประธาน โดยเหตุนี้ ผมจึงเรียนว่า เราเป็นเมืองเกษตร การแก้ไขในเรื่องตุลการการค้าที่พูด ๆ กันนี้นั้น การหารายได้เข้ามานั้นอะไรจะง่ายเร็วเท่าการเกษตรนี้ไม่มี เพราะว่าพี่น้องของเรา กำลังถนัดอยู่ เราเป็นเมืองเกษตร ถนัดในเรื่องนี้ เพราะว่าถ้าเราจะเพิ่มพูนทางอุตสาหกรรม ต้องสอนคนต้องอะไรคน นี้ไม่ต้องสอนใครและง่าย แต่ การเกษตรนั้นก็เล่นด้วยน้ำ อย่างที่ผมเรียนว่านั่นนะ น้ำนั้นผมก็เคยเข้าไปหา ท่านประธานก็ลงกลับไป ไปแล้ว ผมเคยไปเยี่ยมท่านที่ไร่ท่าน ไร่ท่านก็ดินไม่ค่อยดี แต่เดี๋ยวนี้ทุเรียน ๓๐๐ ตันแล้ว ท่านประธานก็สบายมากแล้ว เพราะว่าท่านไปทำน้ำไปทำอ่างน้ำ ทำง่าย ๆ ไม่ใช่ยาก ทำน้ำ และดินแดนของภาคอีสานนี้อยู่ในภูมิประเทศที่เหมาะสม ในการที่จะหาน้ำอย่างยิ่ง เพราะว่าอยู่ติดกับแม่น้ำเส้นเลือดใหญ่ คือแม่น้ำโขง ท่านผู้เป็นประธาน จริงอยู่รัฐบาลก็มีโครงการที่จะกั้นแม่น้ำโขง แต่โครงการนั้นที่ฝรั่งให้คำปรึกษาอะไรก็ตามเถอะมันยาวนาน ลงทุนก็มาก ท่านผู้เป็นประธาน เรื่องน้ำนั้นนั้น ขอเรียนสักนิดเถอะ น้ำนี้มีธรรมชาติไหลลงที่ต่ำ แม่มูลจึงไหลลงแม่โขง แม่มูลสูงกว่าแม่โขง แม่มูลก็ไหลลงแม่โขง ก็วิทยาการเดี๋ยวนี้นี้ เครื่องมือทางวิทยาการก็มีมากมาย ทำไมเราไม่ทำให้แม่มูลมันลึกกว่าแม่โขงเล่า ไม่ใช่เรื่องทำยาก ทะเลเราก็ทำได้ ภูเขาเราก็ทำได้ เพราะเขาทำมาแล้วแต่น้ำนี้ก็ทำได้ผมอยากจะพูดว่า วิทยาการสมัยใหม่นี้ เปลี่ยนทางน้ำแม่โขงยังจะได้ ท่านผู้เป็นประธาน ที่เราอยู่ริมแม่น้ำโขง ก็ตัดลงมาหาที่ดินของเรา เราก็จะได้แม่น้ำโขงอยู่ในแนวที่ ๒ หรืออะไรก็ว่ากันไป ในอีสาน เมื่อมีน้ำแล้ว อีสานก็สบาย พี่น้องอีสานก็สบาย

ทุกอย่างจะดีขึ้น โจรผู้ร้ายจะหายไป ที่นี้เมื่อความยากจนเกิดที่ไหน ความหิวเกิดที่ไหน ความยากจนก็นำมาเรื่องขโมย ผู้ร้าย เรื่องอะไรต่างๆ แม้แต่คอมมิวนิสต์ ท่านพี่น้องทั้งหลายซึ่งเมื่อไหร่ผมก็เสียใจ ท่านผู้อำนวยการสำนักงานประมาณก็บอกว่าท่านก็มีหัวใจ คนนั้นก็หัวใจ คนนี้ก็หัวใจ ข้าราชการก็มีหัวใจ แต่ทหารไม่มีหัวใจ เมื่อไหร่จะหักท้วงแล้ว หัวใจเหล่านั้นกำลังไปต่อสู้ในถิ่นในศัตรูที่ไม่แลเห็น หัวใจที่น่าสงสารมาก หัวใจที่มีปืนไปเยอะเยอะ มีเป็นพันๆ กระบอก แต่ไม่รู้ยิงใคร แต่ศัตรูรู้ว่าจะยิงใคร หัวใจที่ล่อแหลมนั้นท่านควรจะสงสารมาก เมื่อก็ไม่ได้พูด ท่านผู้เป็นประธาน ผมก็แค่เห็นว่า อยากให้ตัดงบประมาณ ผมพยายามตัดทุกอันละ ตัดแล้วกองไว้ อยากจะกองไว้ให้รัฐบาลทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ก่อนเดี๋ยวไม่ต้องแยกแ่กกันที เพราะเงินนั้นถ้ารวมมากแล้วมีพลังมากแล้วเราสามารถแก้ไขได้ ผมอยากให้แก้ในการเกษตรในภาคอีสานก่อน ผมขอเรียนเพียงแค่นี้แหละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านกรรมาธิการมีอะไรชี้แจงหรือเปล่าครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมาธิการ) : วันแต่ว่าท่านสมาชิกจะมีข้อข้องใจ กรรมาธิการมีข้อชี้แจงแต่เพียงสั้น ๆ ว่า รายการอันนี้ได้ตั้งขึ้นไว้พิจารณาเพื่อจะให้การพิจารณาใช้เงินพัฒนาภาคได้เป็นไปโดยมีโครงการที่เหมาะสม และได้รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อจะมาช่วยเราวางโครงการพัฒนาภาค เงินพัฒนาภาคที่ท่านทั้งหลายข้องใจกันเมื่อคืนนี้แหละครับ เพื่อจะให้การใช้นี้เป็นไปตามแผนผังและได้มีผู้มาดำเนินการแล้ว วางแผนผังอยู่สองชุดอยู่แล้วเวลานี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าอย่างไรคุณทองดี มีอะไรข้องใจอยู่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าข้องใจเหลือเกินพอทราบว่าเป็นเงินสมทบทุนนี้นั้น นับว่าจะไปสร้างบ้านพัก ซื้อรถเก๋ง ซื้อตู้เย็น ซื้อแอร์คอนดิชัน ให้ผู้เชี่ยวชาญฝ่ายอเมริกันที่จะมาจัดการวางแผน อย่างนี้ใช่หรือไม่ ถ้าจริงละข้าพเจ้ายิ่งไม่เห็นด้วยใหญ่ ธุระอะไรชาวไทยเราถึงจะเอาเงินมาสร้างที่อยู่ที่อยู่อะไรให้เขาเป็นสวรรค์เป็นเทวดาไป และต่อไปมาไม่นานก็จะเอาอิเหนามาให้อีก ข้าพเจ้ากลัวเหลือเกินอย่างนี้ ยิ่งจะทำให้เด็กสาวไทยเสียหายไปยิ่งมากที่สุด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ท่านมาชี้แจงอย่างนี้ข้าพเจ้ายิ่งไม่เห็นด้วย เวลานี้ท่านประธานทราบไหม ตั้งแต่พวกคอมมิวนิสต์อเมริกันเข้ามาอยู่ในประเทศไทยตั้ง ๕-๖ หมื่นคน ทหารไทยเสียคนไปเท่าไร ไม่น้อยกว่า ๗-๘ หมื่นคน ไปเป็นเมียเขาก็มี....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ นั้นมันความสมัครใจ จะไปบังคับจิตใจเขาได้อย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถูกเขาน่าก็มี เขาน่าผู้หญิงไทยตายเขาก็บินหนีไปอยู่อเมริกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาเรื่องข้อใจก็แล้วกัน ที่จะถามกรรมการ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงขอถามกรรมการว่าจริงไหมดังนี้ จริงไหมอย่างนี้ที่ข้าพเจ้าเขาว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ที่ว่าไปสร้างบ้าน ชื้อตู้เย็น ชื้อแอร์คอนดิชัน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไปสร้างบ้าน ชื้อตู้เย็น ชื้อรถยนต์ ห้องเย็น โทรศัพท์ แล้วก็นอกจากนี้อาจจะหาเมียเข้าให้อีกก็ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าไงครับ ท่านกรรมการ เขาสงสัยว่าเงิน ๑๐ ล้านบาทนี้จะเอาไปสร้างบ้าน ไปซื้อรถยนต์ อะไรต่าง ๆ นะ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ) : กระผมขอกราบเรียนว่าไม่ใช่ครับ แล้วก็ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ และทางคณะรัฐบาลก็ได้พิจารณาที่จะให้การสมทบของเราเป็นไปโดยน้อยที่สุด และก็จะเป็นไปตามที่ควรที่ชอบ ไม่มีรายการผิดปกติ ถ้าหากว่าเรื่องอื่นนั้นท่านอยากจะทราบก็เป็นเรื่องความสมัครใจอย่างที่ท่านประธานกล่าวแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : หยอดผู้แปรญัตติแล้วครับ กรรมการก็ชี้แจงแล้วต่อไปนั้นผมอยากจะถามมติที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีจำนวนน้อยแล้วครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปราย เฉพาะเรื่องนี้ เมื่อเปิดอภิปรายแล้วผมก็จะขอถามมติที่ประชุมนี้ว่า อนุมาตรา (๒๐) นี้ ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมที่คณะกรรมการเสนอมาหรือจะให้ เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิมที่คณะกรรมการ

เสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๗๖ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าอนุมาตรา (๒๐) นี้ที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิมที่คณะกรรมการธิการเสนอมา ต่อไปครับ

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๑) เงินสมทบความช่วยเหลือจาก เอ.ไอ.ดี.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้แปรญัตติไว้ ๓ คน คุณทองดี คุณไถง และคุณชาย ถ้าอย่างนั้นเชิญ

นายไถง สุวรรณหัต (ธนบุรี) : ผมไม่ติดใจแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณไถง ไม่ติดใจ คุณชาย เชิญครับ

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : ผมได้แปรญัตติตัดเงินเป็นจำนวนเงินสมทบทุน ช่วยเหลือจาก เอ.ไอ.ดี.ไว้ ๓๐ ล้านบาท แต่ก่อนที่จะให้ความคิดเห็นในเรื่องการตัดเงินไว้ ๓๐ ล้านบาทนี้ ผมอยากจะเรียนทำความเข้าใจกับสภานี้และท่านกรรมาธิการที่เป็นกรรมาธิการทั้ง ๓๕ ท่านไว้ด้วย ณ ที่นี้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม สภานี้ได้รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ ต่อไปนี้พระราชบัญญัติงบประมาณผมจะเรียกงบประมาณเฉย ๆ เพื่อสงวนเวลาของสภานี้ให้สั้นเข้า จะได้มีประโยชน์ รับหลักการวันที่ ๑๕ สิงหาคมแล้ว สภาของเราที่เราได้ตั้งกรรมาธิการขึ้น ๒๓ ท่าน รัฐบาลตั้งขึ้นมา ๑๒ ท่านรวมเป็น ๓๕ ท่าน เพื่อไปตรวจงบประมาณว่าถูกต้องหรือควรจะตัด ควรจะเพิ่มแค่ไหน แล้วก็เชิญสมาชิกให้แปรญัตติได้ภายใน ๓๐ วัน สมาชิกก็ได้ไปแปรญัตติต่อท่านกรรมาธิการในวันที่ ๑๑-๑๒-๑๓ ธันวาคม ใช้เวลาเพียง ๓ วัน ท่านกรรมาธิการส่วนมากก็ให้สงวนไว้พูดในที่นี้ สมาชิกทุกท่านที่ได้แปรญัตติไว้ก็มีหน้าที่ย่อย่างเดียว คือว่าจะต้องซักถามท่านกรรมาธิการ ซึ่งพวกเราเองนี้แหละตั้งไว้เพราะว่าท่านมีสิทธิที่จะต้องไปตรวจไปค้นข้อเท็จจริงสถิติจากรัฐบาลว่างบประมาณนั้นถูกต้องสมควรมีประโยชน์เป็นคุณแก่ประชาชนเกี่ยวกับประเทศไทยมากน้อยแค่ไหน ที่นี้ถ้าเผื่อว่าท่านกรรมาธิการเป็นผู้ที่ไปตรวจไปเช็คไปตรวจสถิติและเหตุผลอันควรไม่ควรนี้แล้ว ถ้าเผื่อว่าเราเป็นผู้แปร

ยุติไปตามท่านๆ กลับโกรธกลับไปตำหนิอย่างโน้นอย่างนี้ ผมคิดว่าไม่ถูก ถ้าหากว่าท่าน กรรมการให้ความคิดเห็นเราโดยดีว่า เรื่องจริงเป็นอย่างไร ไปตรวจสอบเป็นอย่างไร เราได้ พุดกันตามถ้อยที่ถ้อยอาศัยของเหตุผล สถานีคงไม่เสียเวลาแน่ ผมว่ากำลังนี้เราไม่ได้พุดกัน ด้วยสถิติของตัวเลข ไม่ได้เก็บเรื่องราวของความเป็นจริงมาพุดกัน เราใช้โวหารต่างหากที่ พุดกัน ผมเชื่อเหลือเกินว่า การที่เป็นผู้แทนขึ้นมาได้แต่ละคนนั้น ทุกคนมีความสามารถที่จะ พุดจาได้เถียงโวหารถึงขนาดด้วยกันได้ทุกท่าน แม้แต่ท่านสมาชิก ส.ป.ท.ที่ไม่ได้แปรญัตติไว้ ผมก็เชื่อว่ามีความสามารถ แต่ด้วยระบบพรรคท่านไม่ได้ทำขึ้น อันนี้ผมก็เห็นว่าทุกคนได้มี ความสามารถ จึงไม่อยากจะเห็นว่าท่านสมาชิกที่ไม่ได้แปรญัตติมาได้ตอบกับสมาชิกที่ได้ แปรญัตติ อยากจะให้ท่านกรรมการได้ชี้แจงข้อเท็จจริงที่ท่านได้ไปตรวจสอบกับงบประมาณ ของรัฐบาล ซึ่งได้ส่งมาที่เรารับหลักการไว้ และชี้แจงให้แก่สมาชิกผู้แปรญัตติ ถ้าเป็นอย่างนี้ ทุกข้อทุกบรรทัดที่เป็นอย่างไร ถ้าชี้แจงเสีย แต่แรกว่ามันเป็นที่มาของมันเป็นอย่างไรมานะ สมาชิก ที่แปรญัตติไว้คนแรกทราบข้อเท็จจริงแล้วคนที่ ๒ ที่ ๓ ก็อาจจะไม่ถามท่านอีก ถ้าไม่ถาม ท่านอีกเวลาในสถานีก็น่าจะถูกสั้นเข้า มีประโยชน์เข้า ทุกคนเราอยากจะเห็นว่าพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ออกไปเร็ว เพื่อรัฐบาลจะได้ใช้ ตราบใดที่งบประมาณของเรารับหลักการแล้วค้างอยู่เรื่อย ไม่เป็นคุณแก่ประเทศไทย ยิ่งช้าไปเท่าไรยิ่งเป็นโทษเท่านั้น แต่ใครทำให้เป็นโทษไม่ใช่สมาชิก ที่แปรญัตติ เราได้ใช้สิทธิในการแปรญัตติ ๓ วันเท่านั้น วันที่ ๑๑-๑๒-๑๓ ธันวาคม กับ วันที่ ๒๖ เดือนมกราคมนี้ใช้เวลา ๕ เดือน กับ ๑๑ วันที่ไปอยู่ในมือของท่านกรรมการ ท่านกรรมการน่าจะใช้เวลาที่ยาวนานอันนี้ศึกษารวบรวมข้อมูลต่างๆ พร้อมทั้งจะตอบสมาชิก ได้โดยละเอียดและบริสุทธิ์ว่า ที่ตั้งตัวเลขเพิ่มลดใช้จ่ายอย่างนั้นอย่างไร ที่จริงเป็นมาอย่างไร ถ้าหากว่าได้พุดกันด้วยอาศัยของข้อเท็จจริงตัวเลขอะไรต่ออะไร ผมว่าสถานีไม่มีการที่ จะต้องมาสั่งให้คนโน้นลูกสั่งให้คนโน้น ให้คนโน้นพุดหน่อย กรรมการโกรธขึ้นมาว่า สมาชิกอย่างนั้นอย่างนี้ สมาชิกผมไม่ขอพุดเรื่องมีหัวใจนะครับ มีหัวใจกัน ทุกคนเสร็จแล้ว ว่ากันไปว่ากันมา ผมก็อยากจะใคร่ขอความกรุณาต่อท่านกรรมการ สมาชิกผู้ที่แปรญัตติ ไว้วันนี้ไม่มีใครเป็นที่พึ่ง ตามข้อบังคับเราจะต้องถามท่านกรรมการเท่านั้น แต่ว่าโดยวิธีการ ในสถานีเราก็พุดผ่านท่านประธานสภา สมาชิกในรัฐสภาที่ไม่แปรญัตติไว้ ก็ไม่มีสิทธิจะ พุดและก็ไม่มีสิทธิ ไม่ควรจะมีสิทธิที่จะได้ตอบกับสมาชิกที่แปรญัตติ เพราะว่าทุกคน ผมได้ เรียนแล้วว่าทุกคนมีฝีมือที่จะพุดกันได้ แต่นั่นเป็นลักษณะของโวหาร ส่วนข้อเท็จจริงนั้น

กรรมการท่านนั้นที่จะต้องรู้เรื่องนี้จริง ๆ ท่านได้ตอบเสียเอง พอเราได้ทราบเข้าก็จบเรื่องไป
 เวลาจะได้เร็ว ๆ เข้า ผมขอกลับมาพูดเรื่องที่ผมขอตัดเงินนี้ครับ เงินสมทบช่วยเหลือ เอ.ไอ.ดี.
 ๖๕ ล้านบาท ท่านได้เพิ่มขึ้นไปอีก ๓ ล้าน ๕ แสนบาท อ้ายเพิ่มขึ้นนี้ผมไม่จิตใจ ผมอยากจะ
 ถามว่าอย่างนี้ เงินสมทบทุนช่วยเหลือจาก เอ.ไอ.ดี. การที่เอามาใส่ไว้ในยอดมาตรา ๔ ของ
 บกกลางนี้ ผมอยากจะถามท่านกรรมการที่ทราบเรื่องนี้ว่า ทำไมไม่ใส่ไว้ในกรมวิเทศสหการ
 กรมวิเทศสหการ เป็นเจ้าหน้าที่ของเรื่องนี้โดยเฉพาะมีเหตุผลอย่างไรที่มาสใส่ไว้ในงบกลาง
 เพราะว่างบกลางนี้เรารู้กันแต่ต้นแล้วว่า เป็นงบที่ไม่แน่นอน คือหมายความว่าเอาเงินไป
 ใช้ที่ไหนก็ได้ สมมติที่แปดัญตติก็มีความเป็นห่วงยาว ถ้าเผื่อว่าไปใส่ไว้ในกรมวิเทศสหการ
 ก็เป็นเรื่องเป็นราว กลับไปใช้ทางโน้นทางนี้ไม่ได้ ที่นี้ถ้ามาสใส่ไว้ที่นี้ก็ห่วงไปว่า จะแฉก
 เงินนี้ไปใช้ในทางโน้นทางนี้ ผมก็เลยอยากจะถามท่านกรรมการที่รู้เรื่องนี้จริง ๆ พูดกัน
 ตามประสาเราพูดกันหาที่เดียวว่า ที่มาสใส่ไว้นี้ ทำไมถึงใส่ที่นี้ ถ้าเผื่อไม่รังเกียจจะครับ ขอ
 เชิญตอบและผมจะขอซักถามอีกที

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ) : รายการเงินสมทบการช่วยเหลือจาก เอ.ไอ.ดี.
 ซึ่งได้ตั้งไว้ที่งบกลางนี้ ข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติชอบด้วยเหตุผลว่า เหตุใดจึงได้
 มาตั้งไว้ที่งบกลาง เงินส่วนหนึ่งหรือเงินส่วนใหญ่นั้นได้ตั้งไว้ที่กรมวิเทศสหการเป็นจำนวน
 ๔๐๐ กว่าล้านบาทเศษ แต่จำนวนนั้น ก็ยังเป็นจำนวนที่ต้องประมาณ คือประมาณโดย ๒ สถาน
 สถานที่ ๑ ประมาณในจำนวนเงิน และสถานที่ ๒ ประมาณในเรื่องเวลาที่เกี่ยวกับเวลานั้นคือ
 หมายความว่า ฟิสคัล เยียร์ (fiscal year) คือปีของรัฐบาลอเมริกันนั้นเขาเริ่มวันที่ ๑ กรกฎาคม
 แต่ ฟิสคัล เยียร์ (fiscal year) ของเรานั้นเริ่มวันที่ ๑ ตุลาคม เพราะฉะนั้นการที่เขาจะจัดสรร
 เงินให้เรา เราจะต้องมาพิจารณาหาเงินสมทบเอาในระยะเวลาปีของเรา จึงทำให้เกิดความลำบาก
 ในการที่จะกำหนดวงเงินให้แน่ชัดได้อันนี้สถานหนึ่งอีกสถานหนึ่งนั้นก็ป็นด้วยระยะที่กำลัง
 พิจารณางบประมาณนั้นในกองเกรซ หรือสภาของอเมริกาเองก็มีการโต้เถียง มีการวิพากษ์
 วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลอยู่ว่า ควรจะลดการช่วยเหลือลงสักเท่าใดหรือจะเพิ่มสักเท่าใดใน
 ประเทศที่อยู่ในด้านหน้า เมื่อจำนวนเหล่านี้ยังไม่ทราบแน่ว่าจะได้เท่าใด แต่เรารู้ว่าส่วนหนึ่ง
 นั้นเราจะต้องได้ เนื่องจากเป็นโครงการสืบเนื่องกัน และสมควรที่จะได้รับแน่ ๆ เราก็ได้ตั้งไว้
 ในกรมวิเทศสหการ แต่อีกส่วนหนึ่งนั้น แม้กระทั่งในกรมวิเทศสหการนั้นก็ยังต้องถือว่าเป็น
 เทนเทตีฟ (tentative) ยังเป็นระหว่างที่รอดูผลอยู่เหมือนกัน ดังนั้นจึงเป็นการลำบากที่จะ

ประมาณได้แน่ว่าควรจะต้องไว้ที่กรมวิเทศสหการเท่าใด ส่วนที่คิดว่าและก็ได้พิจารณาร่วมกันกับทางด้านยูซอม ทางด้านยูซอมนั้นก็ยังไม่สามารถรับปากรับค่าอะไรได้ว่าเราจะได้สักเท่าใด ดังนั้นถ้าหากเราไปตั้งไว้ในงบของกรมวิเทศสหการก็เป็นเสมือนหนึ่งว่าทางฝ่ายไทยยอมรับแล้วว่าควรจะได้รับ的帮助เหลือเท่านั้นเท่านี้ นี่แหละครับเป็นวิธีการที่เจรจาอยู่บ้าง จึงได้มีเนื้อเหลือเนื้อขาดไว้ และถ้าหากว่าพวกเขาให้มากขึ้น และอาจเป็นประโยชน์ เราอาจจะพยายามหาเงินมาเพิ่มเพื่อสมทบให้ได้มากที่สุดเท่าที่เราสมควรจะทำไปได้ เหตุผลเป็นดังนี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เอ้า คุณทองดี คุณทองดีว่าอย่างไร จะพูดหรือว่าจะสละสิทธิไม่พูด จะพูดไหม คุณแปรรูตติไว้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ท่านประธานไม่ควรจะเร่งให้ข้าพเจ้า เพราะยังมีอีกคนหนึ่งที่เขาแปรรูตติไว้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เขาสละสิทธิแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่เป็นไรได้ ข้าพเจ้ายินดีที่จะต่อสู่กลางสภา แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมตายคาบนอกผู้หนึ่งผู้ใดเลย เงินสมทบช่วยเหลือจาก เอ.ไอ.ดี. ตั้งไว้ที่แรก ๖๕ ล้านบาท และข้าพเจ้าแปลกใจเหลือเกินว่าเป็นเพราะเหตุใด กรรมการธิการคณะนี้จึงมีจิตใจดีถึงเพิ่มให้อีก ๓ ล้าน ๕ แสนบาท รวมทั้งหมดด้วยกันเป็น ๖๘ ล้าน ๕ แสนบาท ทั้งนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่าท่านมีหลักเหตุผลหรือหลักการอย่างไร หรือหลักเกณฑ์อย่างไร ถึงไปเพิ่มให้เขา ขอท่านได้โปรดชี้แจงมาก่อน แล้วข้าพเจ้าถึงจะลุกขึ้นได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เชิญท่านกรรมการชี้แจง ว่าทำไมถึงต้องเพิ่มขึ้นอีก

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการธิการ): การที่เพิ่มขึ้นอีกนั้นก็ก็เป็นไปตามความจำเป็น คือว่า หลังจากที่ได้ทำงบประมาณแล้ว งบประมาณนั้นก็ได้อุดหนุนหรือว่าได้ตกลงกันในเดือน พฤษภาคม บัดนี้ในตอนที่เราแปรรูตตินั้นกาลก็ได้ล่วงเลยมาเป็นเวลาหลายเดือน พอที่เราจะทราบเค้าได้บ้างว่า ควรจะได้มีเงินสมทบไว้เผื่อขึ้นอีก จึงได้ตั้งเพิ่มขึ้น ก็เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเพียง ๓ ล้านบาทเท่านั้นเอง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ได้ฟังท่านกรรมการโดยเฉพาท่านผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณพูดแล้ว ข้าพเจ้ายิ่งงงใหญ่ ท่านบอกมีความจำเป็น จำเป็นอย่างไรร ข้าพเจ้าขอถาม มีความจำเป็นอย่างไร จำเป็นท่านต้องแสดงเหตุผลออกมาหรือ หรือจำเป็นอย่างไรที่ข้าพเจ้าว่า หรือจะซื้อรถเก๋ง รถจี๊ป ช่วงสั้นช่วงยาว หรืออาจจะซื้อเฮลิคอปเตอร์ ให้พวกฝรั่ง

พวกนี้ก็ได้ออกตรวจงานในกลางป่า ออกไปล่ากวาง ยิงเนื้อสมัน อีเก้ง ก็ได้ นี่เป็นอย่างนี้
ท่านประธานแล้วนอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่า เอ.ไอ.ดี.นี้ เขาตั้งไว้ให้เราทั้งหมด
เท่าไร เราถึงมีจิตใจกว้างขวางไปสมทบทุนให้เขาอีก ๖๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ขอกรุณาชี้แจงด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าอย่างไรครับ กรรมการ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ) : จำนวนเงินที่ว่าจำเป็นอย่างนั้น คือจำนวนที่ปรากฏ
อยู่ในสัญญา เมื่อจะมีการช่วยเหลือต้องมีการเซ็นสัญญาร่วมกันว่าฝ่ายด้านต่างประเทศจะให้
อะไรบ้าง แบ่งออกเป็นรายการ แจกออกไปโดยรายละเอียด ฝ่ายไทยจะสมทบอะไรบ้าง เป็น
เงินเดือนหรือค่าจ้างหรืออะไรต่างๆ นั้น มีอยู่เป็นรายละเอียดพร้อมครับ บางสิ่งบางอย่างที่
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวเมื่อกี้ก็กระผมได้เคยเห็นสัญญามาก ไม่เคยปรากฏอยู่ในสัญญา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าแปลกใจ ข้าพเจ้าขอรับสารภาพว่าสภานี้ยัง
ไม่เคยเห็นสัญญาเลย ถ้าท่านเป็นคนพูดจริงทำจริง ท่านจะเอาสัญญามาอ่านกลางสภานี้
ได้ไหม สัญญาลับหรือเปล่า คอนฟิเดนเชียล (confidential) หรือเปล่า ข้าพเจ้าอยากรู้ ขอเปิดเผย
ในนี้ กลางสภา เพราะเราเป็นเจ้าของประเทศชาติ

ผู้ทำการแทนประธาน : เอาละ คุณทองดี ไม่ใช่เรื่องอย่างนั้นจะว่าอย่างไรก็ว่าไปเลย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ใช่ เพราะฉะนั้นขอเอาสัญญามาอ่านเดี๋ยวนี้ พวกเรา
รู้ภาษาอังกฤษก็มีหลายคน ขอท่านเอามาอ่านเดี๋ยวนี้ หรือไม่เช่นนั้นก็สำเนาเป็นภาษาไทยมา
ก็ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันไม่ใช่เรื่องหรอก มันไม่ใช่เรื่อง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อะไรได้ ข้าพเจ้าอยากรู้ประกอบเหตุผลที่จะ
อนุมัติงบประมาณก้อนนี้ไป สัญญาทำอะไรก็ไม่รู้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ไม่พอใจก็ยืนยันไว้ว่าขอตัดมันก็แล้วไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านรักษาสถาบันสภา ท่านก็มาว่าเสีย
อย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อ้าว แล้วก็จะไปให้เขาไปเอาอย่างไร กรรมการ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ทำไมจะไม่ได้ เขายกหูโทรศัพท์ประเดี๋ยวก็มา จริงๆ
เวลานี้เนรมิตได้ ท่านประธาน เชื้อข้าพเจ้า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาเถอะๆ แค่นั้นใช้ไหม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เดี่ยวซิครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอถามว่ากรรมการจะเอาสัญญามาแสดงได้ไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ เพราะท่านบอกว่าท่านเคยเห็นสัญญาแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เขาไม่จำเป็นต้องตอบ ไม่ต้องตอบก็ได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านไปชี้โพร่งให้กระรอก

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : ขอบคุณ ท่านประธานที่เคารพกระผมฟังการซักถามมาเกือบจะเข้าใจแล้ว คือจากคำซักถามของท่านสมาชิกจากธนบุรี ได้ซักถามไปว่าทำไมถึงตั้งอย่างนี้ ก็ท่านกรรมการก็ได้กรุณาชี้แจงซึ่งก็เป็นที่น่าจะเข้าใจ ท่านอ้างว่าได้ตั้งไว้ที่กรมวิเทศสหการ กระผมก็ได้เปิดดู มันไม่มีอาจจะเป็นการพิมพ์ตกหล่นหรืออย่างไรรู้ก็ค่อยว่ากัน ที่นี้ข้อที่ยังสงสัยอยู่ก็คือ ข้อซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากเชียงใหม่ซึ่งกำลังซักถามตอนนี้ว่า เพราะเหตุอะไรจึงมาเพิ่ม เอาเฉพาะงบกลางนี้ จึงมาเพิ่มขึ้นอีก ๓ ล้านบาท เราอยากจะรู้ว่าถ้าจะตั้งไว้เท่านี้ก็ตั้งไว้ และที่เพิ่มขึ้นมานี้มีความจำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างไร และกรรมการก็ชี้แจงว่าจำเป็น แต่ที่ต่อไปอีกนิดหนึ่งท่านไม่บอก อันนี้กระผมอยากจะขอเรียนกรุณาซักถามอีกนิดหนึ่ง คือเรากำลังจะเข้าใจกันอยู่แล้ว คือตามที่กระผมเข้าใจว่า การเจรจาขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศนี้ก็คือเราไปขอเขา ที่นี้ประเทศที่จะช่วยเรานี้ ตามที่เขาฉลาดกว่าเรา เขาเป็นมหาประเทศมีเงินมีทอง เขาจะไม่ช่วยสุ่มสี่สุ่มห้า อันนี้กระผมก็เข้าใจ คือเราต้องมีโครงการไปเสนอ ก็เขียนโครงการให้เขายอมรับว่าโครงการนี้จำเป็น เอาไปให้เขาดู แล้วก็ไปเจรจากัน เขาไม่ยากให้เงินเรามาเป็นก้อนมาทำโครงการนั้น เพราะเขาอยากให้เรารับผิดชอบด้วย เขาก็บอกว่าคุณก็ออกด้วยก็แล้วกัน จะก็เปอร์เซ็นต์ก็แล้วแต่จะตกลงกัน อันนี้กระผมเข้าใจอย่างนี้ที่นี้การเจรจาตกลงนี้น่าจะเจรจากันรู้เรื่องแล้วว่าเขาจะได้เท่าไร แต่ถ้าอ้างเรื่องปีงบประมาณไม่ตรงกัน กระผมก็เห็นใจ แล้วก็เชื่อว่าควรจะเป็นอย่างนั้น แล้วที่นี้พอมาถึงหลังจากที่เราเตรียมงบประมาณเสร็จนี้มาจนถึงการพิจารณาในชั้นกรรมการมันมาเพิ่มขึ้นมา มีเหตุอะไรอเมริกาเกิดให้โครงการช่วย โครงการอะไรเพิ่มขึ้นมาอย่างไร และเราต้องออกไปสมทบอย่างไร อันนี้ท่านนั้นละครับ ไม่ใช่เป็นความลับ อย่างนี้กระผมเชื่อว่าไม่เป็นความลับ ที่เราข้องใจสงสัย จึงได้ถามกัน เมื่อชี้แจงมาเป็นที่เข้าใจเรื่องก็เรียบร้อยกันไป นี่กระผมอยากจะขอเรียนต่อไปเท่านี้ละครับ ที่นี้กระผมก็จะเท่าไปถึงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเพราะว่ากำลังติดพันกัน

อยู่ นี่ก็ค่อยๆ พุดกันไป ที่ท่านบอกว่าอย่าไปสงสัยกันนักเลย คนเราถ้าคิดว่าคนอื่นเป็น
 อย่างโน้นอย่างนี้ ตัวเองก็มักจะเป็นอย่างนั้น ท่านอ้างพุทธภาษิตนี้ กระผมก็เสียใจที่มาแปล
 เป็นนัยๆ ว่าถ้าฝ่ายค้านไปสงสัยว่าท่านจะเอาไปไม่สุจริตไปอย่างนั้น แล้วฝ่ายค้านนี้คิดไม่
 สุจริต กระผมไม่อยากจะให้ท่านเอาพุทธภาษิตบทนี้มาใช้ผิดที่ เรากำลังทำหน้าที่ต่อประเทศชาติ
 บ้านเมือง เรื่องของคนทำหน้าที่จะมาเหมือนกันอย่างนั้นไม่ได้ ถ้าท่านจะเหมือนอย่างนั้น กระผม
 จะถามว่าตำรวจที่คิดว่าคนนั้นขโมย ผู้ร้ายไปปล้นเขา นี่ถ้าตำรวจคิดว่าผู้ร้ายไม่ดี ผู้ร้ายไป
 ปล้นเขา ก็แปลว่าตำรวจคิดปล้นเองใช่ไหม ถ้าท่านคิดว่าคนนั้นเป็นคอมมิวนิสต์ คนนี้
 เป็นคอมมิวนิสต์ ก็ท่านเป็นคอมมิวนิสต์เองใช่ไหม ถ้าท่านเอาลอจิก (logic) แบบนี้มาใช้ก็
 ไปกันใหญ่ มันไปกันใหญ่ มันเป็นเรื่องของคนทำหน้าที่ที่เราจะต้องสงสัยกันไว้ การสงสัยนี้ก็
 ได้ถามกัน ตอบมาพอใจแล้วก็เลิกกันไปเท่านั้นเอง กระผมจึงไม่อยากจะให้ท่านเอาพุทธภาษิต
 นั้นมาใช้ผิดที่ มันเสื่อมกระผมอยากให้ใช้ของกระผมแทน คือใช้คำว่า อุตตนา โจทยุตตนา
 ปฏิมี เสดมตตนา เราขอให้จงเตือนตนด้วยตนเอง และจงพิจารณาตนด้วยตนเอง แล้วเราจะ
 ทำหน้าที่ไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ กระผมขอฝากเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญครับคุณชาย ผู้แปรญัตติอภิปรายให้เต็มที่เสีย
 ก่อนครับ

นายชาย สัจจะ (ธนบุรี) : เมื่อกี้ถ้าหากว่าผมขณะที่กำลังได้ถาม ท่านกรรมาธิการท่าน
 หนึ่งท่านได้มาชี้แจง พอท่านกรรมาธิการผู้นั้นได้นั่งลง ผมได้มีโอกาสได้อภิปราย ผมคงไม่
 ต้องขึ้นมาพูดในที่นี้อีก ที่นี้ปรากฏว่าคนอื่นเป็นผู้อภิปราย เรื่องก็เลยสับสนไปอย่างที่ผมเรียนไว้
 แต่แรกนี้ ผมมีข้อที่จะชี้แจงให้เห็นว่า เงินอันนี้ควรจะทำอย่างไรและเป็นประโยชน์กับงบประมาณ
 แผ่นดินซึ่งเป็นของประชาชนทั้งหลาย เงินที่เอามาจากประชาชนเหล่านี้ แต่ผมคิดดูแล้วว่าถึง
 แม้จะอธิบายหรือว่าชี้ช่องแนะอย่างไรก็ตาม คงจะไม่เกิดประโยชน์แน่ เพราะว่าตั้งแต่เรา
 อภิปรายกันมาเรื่องตัดเงินเพิ่มเงินอะไรต่างๆ นี่ ไม่มีรัฐบาลได้มีอัยยาศัยและใช้ดุลพินิจเพื่อ
 อาริที่จะผ่อนปรนให้ฝ่ายค้านได้ตัดทอนลงอย่างที่ได้ผ่านมาแล้วทุกมาตรา จึงคิดอยู่อย่าง
 เดียวว่า กำลังนี้เราเป็นผู้แทนราษฎร รับหน้าที่เป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยที่เขาเลือกเรา
 มานี้ เราจะอย่างไรให้แก่สภานี้ได้ เพราะว่างบประมาณฉบับนี้เป็นจุดใหญ่ที่จะให้เศรษฐกิจของ
 ทั้งประเทศได้เคลื่อนไหว เพราะว่าทุกอย่างได้รองงบประมาณฉบับนี้ สิ่งเดียวที่ผมคิดว่ากำลัง
 นี้ผู้แทนฝ่ายค้านที่จะทำได้ก็คือเวลาอย่างอื่นทำไม่ได้แน่ บอกอย่างไรก็ไม่ทำ เพราะว่ารัฐบาล

ตั้งใจมาแล้วว่า ทุกมาตราทุกไอเท็ม (item) ของงบประมาณนี้ไม่ยอมให้แต่ละต้องแน่เราก็มีอยู่ อย่างเดียวว่าจะช่วยอย่างไรให้งบประมาณฉบับนี้ได้ออกได้เร็ว ผมก็คิดว่าทางที่ดีที่สุดที่เป็น ผู้แทนที่จะช่วยงบประมาณฉบับนี้ได้ มีอยู่อย่างเดียวเท่านั้นครับคือเวลา ผมจึงขอจบคำ อภิปรายเพื่อทำประโยชน์ คือได้เวลาเร็วครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณแคล้ว ไม่มีนะครับแปรญัตติ แต่ถ้าคุณจะพูด ก็พูดได้ เพราะว่าการรวมการเขาเพิ่ม แต่อยู่ในนี้ไม่มี ไซ่ ของคุณอาจจะมี แต่ในเล่มมันไม่มี ไม่รู้จะให้ว่าอย่างไร เอาละจะพูดผมก็ให้พูดได้ เชิญเลย เพราะการรวมการเพิ่มอยู่แล้วก็อยู่แล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าพูดขึ้นมาในที่นี้พูดในฐานะที่เป็นผู้แปรญัตติ ไม่ใช่พูดในฐานะที่ว่าเป็นผู้สนับสนุนปลีกย่อย ในคำแปรญัตติของข้าพเจ้านี้ ท่านประธาน กรรมการ คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านยอมรับว่า เอ้า ถ้าคุณแคล้ว หน้าเก่าๆ สกวนก็สกวนหมดเลย ข้าพเจ้าก็สกวนตามมาตรานี้ แล้วสภาพพิมพ์ก็แจกให้ตามนี้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขออาศัยสิทธิอันนี้พูดในฐานะที่เป็นผู้แปรญัตติไว้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นต้องการกรรมการรับรองเสียก่อนนะครับ ถ้าจะพูดในนามผู้แปรญัตติ เพราะว่าในนี้ไม่มี ประธานจะอนุญาตไม่ได้ ว่าอย่างไรครับ ท่าน กรรมการ คุณแคล้วยืนยันว่าได้แปรญัตติในอันนี้ด้วย

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมการ) : ต้องขอตรวจเอกสารก่อนครับ อยู่ข้างหลัง นี่แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จะเอาอย่างไรละ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : รับรองผมแล้วครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ขอตรวจเอกสาร ยังไม่ใช่รับรอง

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เอาละครับผมขอพูดครับในเมื่อ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แต่ว่าอย่าพูดในฐานะผู้แปรญัตติ พูดอย่างไรก็พูด ได้ เพราะว่ากรรมการเพิ่มอยู่แล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ในมาตรา ๔ นี่นะครับ นายแคล้ว นรปติ แปรญัตติ ขอสงวนให้ตัด “และสำนักงานงบประมาณ” และให้ตัดเงินสำรองเพื่อปราบปราม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นั้นมันอนุมาตรา (๑๒)

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : มันเคยผิดนี้ครับ นี่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อนุมาตรา (๑๒) ต่างหาก เลข (๑๒)

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เอ แหม ผมเสียใจ ผมแปรญัตติไว้และก็ได้เตรียมมาพูดด้วยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อ้อ คุณไปแปรในกรมวิเทศสหการ คุณแปรผิดที่นี่ นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ไม่ใช่ครับนี่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : น้อย่างไร คำแปรญัตติ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ไม่ใช่ครับ นี่ ๆ ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านกรรมาธิการว่าอย่างไร แต่ว่างบอะไรในที่เขียนมันไม่เหมือนกับที่เขาเขียนไว้

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : คือมันยกย่อนไปยกย่อนมา อันนี้แหละครับงบกลางนี่แหละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าอย่างไรครับ ท่านกรรมาธิการ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมาธิการ) : ขอให้ท่านประธานดูเอกสารครับต้นฉบับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้ติดตั้งร่วมมือกับองค์การต่างประเทศ แต่ที่นี้มันเงินสมทบความช่วยเหลือจาก เอ.ไอ.ดี.

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ถูกแล้ว มันพลาดไปหน่อย มันพลาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันก็พลาด คุณก็พูดในฐานะอื่นชื่อนั้น อย่าเอาเรื่องผู้แปรญัตติเลย พูดได้อยู่แล้ว เชิญ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ในฉบับนี้ข้าพเจ้าขอตัดออก ๓๐ ล้านบาท ก่อนอื่นเราจะพูดกันเพื่อปรับความเข้าใจกับประธานกับรัฐสภานี้เสียก่อนว่า เอ.ไอ.ดี. นี่ คืออะไร เอ.ไอ.ดี. นี้ โดยที่ที่เราออกจะแก้ภาษาอังกฤษกันหน่อยนะครับ คือ อเมริกัน อินเตอร์ เนชันแนล ดีเวลลอปเม้นท์ (American International Development) คราวนี้ปีนี้เราได้สมทบทั้งปีกลายนี้ และปีนี้เราได้ออกเงินสมทบช่วยเหลือเพื่อรับทุนเขานี้เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๔๐๐ กว่าล้านบาททุกปีมา เอ.ไอ.ดี. นี้ปรากฏว่าทางสหรัฐอเมริกาได้ช่วยเหลือเราเป็นอย่างนั้นนะครับ ได้ช่วยเหลือ

๑. ส่งผู้เชี่ยวชาญมาให้

๒. ได้ช่วยในวัตถุอุปกรณ์

๓. ได้ช่วยเรียกว่าให้ทุนไปศึกษาอบรม

ท่านผู้เป็นประธาน ไม่ว่าประเทศไหนแหละ ข้าพเจ้าจะพูดในที่นี้เป็นแต่เพียงสงวน
 เงินของชาติไว้เท่านั้น นอกจากทุน เอ.ไอ.ดี. นี้แล้วประเทศไทยเรายังมีส่วนที่จะได้รับการพัฒนา
 การช่วยเหลือจากองค์การสหประชาชาติ เช่นว่าส่งผู้เชี่ยวชาญมา ส่งคนไทยไปศึกษาอบรม
 เหล่านี้เป็นต้น นอกจากองค์การสหประชาชาติ เรายังได้รับความช่วยเหลือจากโครงการแผนการ
 โคลัมโบเหล่านี้ เช่น มิตรประเทศ เช่น ประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อะไรเหล่านี้ เป็นต้น
 นอกจากนั้นเรายังได้รับความช่วยเหลือจากที่ให้ทุนนะครับที่ผมจดมาบ้างนิดๆ เช่น ประเทศ
 อังกฤษ เช่น ประเทศฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย นอร์เวย์ เยอรมันนี่ เหล่านี้เป็นต้น
 แปลว่าผู้เชี่ยวชาญในด้านการต่างประเทศนั้นเวลานี้อยู่เต็มเมืองไทยไปทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 เอ.ไอ.ดี. นี้มีอยู่ทุกกระทรวงทบวงกรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงศึกษาธิการนั้น ข้าพเจ้า
 จดมาในที่นี้มีอยู่ตั้ง ๔-๕ โครงการ กระทรวงเกษตร มีอยู่ ๔ โครงการ แต่ละโครงการๆ นั้น
 เขาให้ผู้เชี่ยวชาญมา แล้วก็ให้วัสดุอุปกรณ์มา แล้วก็ส่งคนไปศึกษาอบรม ข้าพเจ้าจะขอกล่าว
 โครงการเอ.ไอ.ดี. เฉพาะกระทรวงเกษตรนะครับ เช่นโครงการธุรกิจการเกษตร หรือโครงการ
 ร่วมมือทางสหพันธ์ชาวนาในระดับอำเภอ โครงการพัฒนาที่ดินและน้ำโครงการศูนย์วิจัยการ
 เกษตร เหล่านี้ เรามีผู้เชี่ยวชาญอยู่ทั้งสิ้น ผลของการมีผู้เชี่ยวชาญนั้น ข้าพเจ้าอยากจะสงวน
 เงินไว้ ผู้เชี่ยวชาญตามโครงการ เอ.ไอ.ดี. นี้มาแล้วเป็นอย่างดี ท่านที่เคารพทั้งหลาย เขา
 เอาเงินเดือนมาจากสหรัฐอเมริกา อันนี้ถูกนะครับ ข้าพเจ้าไม่ได้โจมตีสหรัฐอเมริกา โจมตี
 ทั่วๆ ไป คือนอกจากมีเงินเดือนมาแล้ว เขาก็มาเบิกค่า เรียกว่าค่าสวัสดิการ เขามีลูกติดมา
 เขาก็เอาลูกของผู้เชี่ยวชาญไปเข้าโรงเรียน เขาเจ็บเขาป่วยเขาก็ได้รับค่าพยาบาลรักษาจากเมืองไทย
 ซึ่งเราตั้งเงินทุนสมทบ เรียกว่าพาร์ทฟันด์ (part fund) พาร์ทฟันด์อันนี้เราตั้งไว้มาก นี่แต่ละ
 โครงการๆ นี้ ส่วนมากทีเดียว ๙๐ เปอร์เซ็นต์ทีเดียว เรามีผู้เชี่ยวชาญติดมาด้วย เป็นเหตุให้
 เราสูญเสียเงินจำพวกนี้ และข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวว่า ซึ่งแต่ละโครงการๆ เหล่านี้คนไทยก็ส่งไป
 เรียนต่างประเทศมากมายเหลือเกิน ดอกเตอร์มีเยอะแยะ ปริญญาโทไม่ต้องพูดถึง ปริญญาตรี
 นี่ไม่ต้องพูดถึง ห้วนนอกห้วนนามีอยู่ในสภาเราก็ตั่งเยอะแยะ เหล่านี้เป็นต้น เราจะไม่มี ความ
 สามารถทีเดียวหรือ จริงอยู่ ลักษณะการส่งผู้เชี่ยวชาญมานั้น รัฐบาลที่จะส่งผู้เชี่ยวชาญมา
 นั้นจะต้องตกลงกับรัฐบาลไทยเสียก่อนว่า อ้าว มาได้ไหมนี่ เมื่อเรารับรองแล้ว เขาก็ส่งเข้ามา
 เมื่อส่งเข้ามา เขาเอาลูกเขาเอาเมียมา ก็เสียค่าสวัสดิการเรื่อยไปอย่างนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เช่น
 โครงการส่งเสริมการเกษตร โครงการสินเชื่อทางเกษตร นี่เอาเฉพาะกระทรวงเกษตรนะครับ

โครงการพัฒนาการประมง โครงการปศุสัตว์ แล้วก็โครงการแหล่งน้ำโดยใช้แรงงาน ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคนไทยเรามีความสามารถ เดียวนี้เราอาจจะแก่ฝรั่งไปเสียแล้ว คือหมายความว่าหัวหน้ากองก็ดี ใครก็ดี ถ้าพูดขึ้นละก็ พูดขึ้นต่อให้เป็น ๑๐ เสียง ฝรั่งพูดคนเดียวเชื่อ อย่างนี้เป็นต้น แล้วเป็นอย่างไรผลของการพัฒนาบ้านเมืองของเรา บ้านเมืองเรารู้สึกจะแย่นะเดี๋ยวนี้แหละหมดการค้ำยันขาดทุน คือเราซื้อเขามากกว่า ขาดทุนย่อยยับลงไปทุกปี ๆ ติดลบเขามาเราติดลบเขามาเป็นเวลา ๑๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของคนไทยของเรา ที่จะต้องรับช่วงงานเหล่านี้ เขาจะให้ความช่วยเหลือเราไม่ว่า แต่ทว่าสำหรับผู้เชี่ยวชาญนั้นเราขอให้บอกว่าเรามีแล้วนะครับ เราก็ตั้งเงินไว้สมทบรับเขาเช่นว่าอย่างนี้ เช่นว่างบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ รัฐบาลอเมริกันให้มาประมาณสัก ๕๐ ล้านเหรียญ เราก็ตั้งเงินทุนพาร์ทฟันด์ (part fund) เงินสมทบเอาไว้ ๖๗ ล้านเหรียญ มากกว่าเท่าหนึ่ง ในงบประมาณปี ๒๕๑๐ อเมริกาให้เงินมา ๒๖๐,๐๐๐ ดอลลาร์ แล้วเราก็ตั้งเงินทุนสมทบไว้ถึง ๘๒ ล้านดอลลาร์ อันนี้เป็นงบประมาณที่จะดำเนินการตามโครงการเท่านั้น เหล่านี้เป็นต้น ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้ท่านอดีตรัฐมนตรีมหาดไทยซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ ปัจจุบันเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ รู้เรื่องดีที่สุด จนกระทั่งท่านมีเรื่องที่จะต้องย้ายไปเป็นเอกอัครราชทูตอเมริกา ท่านสามารถที่จะอธิบายได้ในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตัดว่าในเรื่องนี้ที่กรรมการเพิ่มขึ้นไปนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย ข้าพเจ้าขอตัดทอนลงมาเป็น ๓๐ บาท เพื่อที่จะได้ลดจำนวนผู้เชี่ยวชาญไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ๓๐ บาทอะไรกันครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : อ้อ ๓๐ ล้านบาท ท่านประธานเป็นความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ศาลเขายอมให้แก้ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถึงได้หักอย่างไรว่า ๓๐ บาท

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าก็เคยว่าความกับท่านมาแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอตัดลง ๓๐ ล้านบาท เพื่อตัดผู้เชี่ยวชาญออกไปเสีย เพราะว่าเขาเข้ามา เขามาเอาเงินเรา เรามีผู้เชี่ยวชาญเรียนมาจากเมืองนอกเมืองนาโดยได้รับทุนต่าง ๆ ออกไปเยอะเยอะตาเป๊ะปีหนึ่งนะ เราจะไม่มีความสามารถเชี่ยวชาญหรือ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างโครงการเช่น สาธารณสุขนะครับ โครงการง่าย ๆ ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนไทยมีความสามารถ เว้นแต่ว่ารัฐบาลจะให้เครดิตให้ทำหรือไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาลไปเชื่อฝรั่งมากเกินไปมันก็แย่ แย่เหมือนกันนะครับ ไม่ให้คนไทย

เราใช้สมองเลย เช่นโครงการกำจัดไข้มาเลเรียนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนไทยมีความสามารถ ไม่จำเป็นต้องอาศัยชั้นดอกเตอร์อะไร นอกจากนั้น เรายังมีพวกหน่วยอาสาสมัคร เช่น อาสาสมัครจากประเทศเยอรมันนี่ อาสาสมัครจากประเทศอเมริกา อาสาสมัครจากประเทศ นิวซีแลนด์บ้าง หรือหน่วยอาสาจากประเทศอังกฤษ บุคคลเหล่านี้เขามาช่วยเราเลยๆ อย่างนี้เป็นต้น เช่นโครงการอนามัยชนบทอย่างนี้ เราจะไม่มีความสามารถเชี่ยวชาญหรือ อ้ายเรื่องพรรค์นี้ ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเชี่ยวชาญหรือ โครงการประปาชนบทอย่างนี้ นี้อยู่ในกระทรวงสาธารณสุข แล้วนะ ท่านอย่าดูถูกคนไทย คนไทยมีความสามารถ โครงการควบคุมยา และเภสัชกรรม บางทีในบางรายการเราอาจจะต้องอาศัยเขา แต่ไม่ใช่ทุกรายการไป โครงการหน่วยแพทย์ เคลื่อนที่ อย่างนี้เป็นต้น โครงการพัฒนาอาหารโปรตีน เหล่านี้เป็นต้น จำเป็นหรือที่เราจะต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ เามาให้เลียบประมาณเราเปล่าๆ ไม่จำเป็น เราอยากจะให้คนไทยของเราซึ่งไปเรียนมาจากเมืองนอกเมืองนาได้แสดงความสามารถ ไม่ใช่ทำอะไรๆ ก็พึ่งพาอาศัยฝรั่งหมดทุกประตูไป ทุกสาขาแรงงาน มันมากินเงินของเราเนี่ย เขามาช่วยไม่ได้มาช่วยเลยๆ เขาให้มา ๕๐ ล้านบาท เราต้องตั้งพาร์ทฟันด์ (part fund) แล้วก็เงินดำเนินการตามโครงการไว้มากกว่าเขาไปเสียอีกอย่างนี้ อย่าลืมว่างบประมาณของเรามันติดลบนะครับ ติดลบ คือต้องกู้เขา กู้ภายในประเทศถึง ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทปีนี้ แต่ถ้าหากว่าเรลดประเภทนี้ลงไปได้แล้ว ก็เป็นทางหนึ่งที่เราจะลดงบประมาณลงไปได้ ชาวไร่ชาวนาของเราจะได้มีหนี้สินน้อยลง ประชาชนจะได้มีหนี้สินน้อยลงประเทศจะได้มีหนี้สินน้อยลง มันเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรว่าเป็นอย่างนี้งบประมาณติดลบอย่างนั้น เราก็ควรที่จะใช้นโยบายประหยัด คือใช้คนไทยเรา ท่านอย่าไปดูถูกคนไทย คนไทยมีความสามารถในการที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำ สร้างเขื่อน กรมชลประทานเขามีความสามารถ เอ้า ถ้าว่าคอร์รัปชัน ควบคุมให้ดีๆ เขาเป็นข้าราชการ เขาต้องอยู่ภายในระเบียบวินัยของข้าราชการ เขาผิดก็ว่ากันไปคนละเรื่อง เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ขอตัดออกเพื่อเอาคนไทยไปแทนช่องว่างของผู้เชี่ยวชาญอเมริกันซึ่งผลิตตามมา ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านกรรมาธิการว่าอย่างไร เมื่อก็คุณบุญเย็นถามว่าจำเป็นอะไร พอจะชี้แจงอะไรได้ไหม ที่ว่าจำเป็นต้องเพิ่มอีกเท่าไร ๓ ล้านกว่าบาท พอจะชี้แจงไหม ถ้าชี้แจงก็เชิญเลยครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมาธิการ) : ความจำเป็นนี้ท่านประธานที่เคารพเกิดขึ้น

จากในการพิจารณาโครงการนั้น บางโครงการ ตัวเลขที่ทางฝ่ายอเมริกันได้เสนอมานั้นก็ขอเปลี่ยนแปลงตัวเลข ทางฝ่ายเขาก็ขอเปลี่ยนแปลงตัวเลขในโครงการอันนั้น เพราะฉะนั้นตัวเลขทางฝ่ายไทยก็จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ส่วนรายละเอียดนั้นนั้นก็ไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้ เพราะว่าทางฝ่ายเขาก็ยังไม่แน่นอน แต่ว่าอันนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องเตรียมเงินไว้ให้มันเป็นสิ่งที่จะต้องคำนวณกันโดยมีหลักเกณฑ์ครับ

นายสะตวก เชื้อบุญมี (เลย): ข้าพเจ้าขึ้นมาในฐานะจะไม่สนับสนุนและไม่ค้านะครับ สำหรับมาตรา ๔ อนุมาตรา (๒๐) และ (๒๑) นี้ รู้สึกว่าเกี่ยวข้องและเกี่ยวโยงกัน ข้าพเจ้ารู้สึก ว่าดีใจในการที่รัฐบาลได้ตั้งเงินสมทบความช่วยเหลือจาก เอ.ไอ.ดี. ๖๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นไป อีก ๓ ล้าน ๕ แสนบาท แต่มาคิดวันหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ข้าพเจ้าได้ไปพบข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ผู้หนึ่งระดับอธิบดีท่านเล่าให้ฟัง ข้าพเจ้าเห็นตามนั้น เล่าว่าอย่างนี้ครับ เล่าว่าคุณสะตวกครับ ผมเป็นข้าราชการประจำผมพูดไม่ได้ นี่ข้าราชการระดับอธิบดีกระทรวงมหาดไทยนะครับ การที่เราตั้งทุนไว้สมมติว่า ๑๐๐ บาทละก็ต่างประเทศเขาจะให้เงินช่วยเหลือเรา ๑๐๐ บาท เหมือนกัน แล้วออกมาในรูปผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นเมื่อเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเขา จะมาอยู่ในอัตราค่าใช้จ่ายของประเทศของเรา เรารัฐบาลไทยจำเป็นจะต้องจ่ายให้เขาไม่ใช่ อัตราของคนไทยเรา มันแตกต่างกันประมาณสักเท่าไร ที่นี้ข้อที่ ๒ ช่วยเหลือในรูปอุปกรณ์ เช่นรถยนต์ เอารถมาชนิด ๖ สูบกินน้ำมันลิตรหนึ่งวิ่งไปได้ ๑ กิโลเมตรหมดแล้ว ถ้า ๑๐๐ กิโลเมตร ๑๐๐ ลิตร ลิตรละ ๒ บาท พวกตายแล้ว ๒๐๐ บาท ผลที่สุดกลับคืนไปสู่ต่างประเทศ ประมาณ ๑๔๐ บาท ๆ นะครับกลับไป เราต้องซื้อน้ำมันเขา เราต้องซื้ออุปกรณ์ซ่อมรถยนต์ เขา เราต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญของเขามาทำ ถ้าหากว่าตัวเลขเป็นเช่นนี้ ถ้าหากเราตั้งเอาไว้ ๖๘ ล้าน ๕ แสนบาทจะกลับคืนไปสู่ต่างประเทศเป็นตัวเลขออกมาเท่าใด เพราะฉะนั้นบนี้ข้าพเจ้า ไม่อยากจะให้มี อยากจะให้ตัดออกและกองไว้ให้รัฐบาลเอาไปใช้ที่อื่น เป็นต้นว่าสร้างโรงเรียน เสีย เราจะได้ใช้เงินบนี้ ๖๘ ล้าน ๕ แสนบาท อย่างเต็มที่ไม่ว่าดีกว่าหรือ ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้นครับ ขอบคุณครับ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าได้อ่านบนี้แล้วเข้าใจ ข้าพเจ้าคิดว่าท่าน สมาชิกผู้มีเกียรตินี้ก็รู้สึกขอบคุณชาวต่างประเทศที่มาอุดหนุนเมืองไทย แต่ข้าพเจ้าขอตั้ง ข้อสังเกตสักนิดเถิดครับว่าทำไมต้องมีพันธะสัญญา เมื่อจะช่วยก็ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้หวัง หรือ และพระราชบัญญัติงบประมาณนี้เป็นพระราชบัญญัติงบประมาณที่สำคัญของชาติ

ข้าพเจ้าเกรงว่า ๆ ต่อไปจะมีอังกฤษ รัสเซีย ญี่ปุ่น หรือจีนแดง เข้ามาในนี้อีกครับ นี่จะไม่ระบอบอย่างนั้นได้ไหมครับ ให้เป็นอื่นๆ ไปเสีย เอาให้เป็นของไทย ให้เรามีศักดิ์ศรีที่จะรับ ไม่ใช่เป็นทาสที่จะรับของเขา มันเป็นอย่างนี้ ตั้งข้อสังเกตไว้ อย่าให้มีพันธกรณีสัญญาที่เขาเพิ่มมา ๑,๐๐๐ ล้านเราต้องเพิ่ม ๑,๐๐๐ ล้าน เมื่อเจ้ามีความสมัครใจที่จะช่วยเหลือให้จบเห่มาเลยครับ ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เห็นว่าอนุญาตให้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว จึงขอมติที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปรายได้ ก็จะขอมติที่ประชุมว่าอนุมาตรา (๒๑) นี้ ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการที่เสนอมา หรือว่าจะให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติตัด ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างของกรรมการที่เสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติตัด โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการเสนอมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๒) เงินช่วยเหลือกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

(ขณะนี้ประธานสภาผู้แทนได้กลับมาในที่ประชุมและทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทน : มีคุณทองดี แปรญัตติไว้คนเดียว เชิญ

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิสราชีวิน แห่งเชียงใหม่ ก็คงแปร
 ญัตติตามเคยในอนุมาตรา (๒๒) เรื่องเงินช่วยเหลือกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตั้งไว้
 เป็นเงินถึง ๒๐ ล้าน ๔ แสนบาท ข้าพเจ้าขอแปรญัตติตัดออกทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน ๒๐ ล้าน
 ๔ แสนบาท เรื่องการทำสวนยางนั้น ท่านประธานที่เคารพ ตั้งแต่สมัยดั้งเดิมเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๑
 ถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๔ ข้าพเจ้าเคยเป็นกรรมาธิการงบประมาณแผ่นดินสมัยนั้น ๔ ปีซ้อน เห็นทุน
 อุดหนุนการทำสวนยางทางปักษ์ใต้ตั้งแต่ครั้งกระนั้นมา ที่นี้ต่อมาก็มีอุดหนุนทุกปี ๆ พอมา
 สมัยสภาว่างเว้น มาอยู่สมัยคณะปฏิวัติซึ่งมีสภารัฐธรรมนูญ ขอประทานโทษ สภาว่าง
 รัฐธรรมนูญอยู่ ก็อุดหนุนเช่นเดียวกัน นี่ท่านประธานข้าพเจ้าได้สืบถามบรรดาผู้แทนจังหวัด
 ปักษ์ใต้แล้วว่า เงินช่วยเหลือกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่เขาตั้งไว้นะ ให้ผลประโยชน์
 เพียงใดหรือไม่ ส่วนมากผู้แทนทางปักษ์ใต้บอกว่าเงินอันนี้เป็นงบที่ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งขององค์การสวนยางให้อยู่ดีกินดี ท่านประธานที่เคารพ แต่ที่จะช่วยเหลือ
 บรรดาชาวสวนยางจะซื้อพันธุ์ยางไปเที่ยวแจกที่โน่นที่นี้ไม่เคยมีเลย นี้อย่างนี้จึงอยากจะขอ
 เรียนถามคณะกรรมการว่าปิกลายที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรนั้น ทุนตั้งไว้เท่าไร ได้ผล
 ประโยชน์อย่างไร แค่นั้น และท่านได้ช่วยเหลือการทำสวนยางไปกี่แสนกี่ล้านไร่ในจังหวัด
 ภาคใต้ ขอคณะกรรมการได้กรุณาชี้แจงด้วย เพื่อสมาชิกคนอื่น ๆ จะได้พูดต่อไป

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ความจริงผู้แปรญัตตินี้ถามกรรมาธิการ
 ผมไม่ใช่กรรมาธิการหรอก แต่ว่าพูดพาดพิงถึงผู้แทนปักษ์ใต้หลายคน ผมก็ผู้แทนปักษ์ใต้
 คนหนึ่งจำต้องมาอธิบายเพื่อสภานี้ทราบ ท่านประธานที่เคารพ ท่านนายกรัฐมนตรีที่รักเคารพ
 การพิจารณางบประมาณนี้วาระที่ ๑ ฝ่ายค้านถูกปิดปากโดยเสียงข้างมาก ยังไม่สิ้นสงสัยกับ
 หลักการกันไป วาระที่ ๒ ในการตั้งกรรมาธิการวันนั้น ผมก็ได้กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรี
 ในเรื่องการจัดกรรมาธิการแล้ว บอกท่านไว้แล้วว่า ท่านจะปวดหัวยิ่งกว่าวาระที่ ๑ ท่านคงทราบ
 แล้ว และกรรมาธิการผู้ใหญ่คนหนึ่งของ ส.ป.ท. ก็รับผิดชอบ และชื่นใจครับ เรา
 พูดกันด้วยเหตุด้วยผล เมื่อที่ผมต้องตะโกนกลางสภา ต้องกราบขอภัยท่านประธานเพราะว่า
 ๒ วันแล้วตอบไม่ตรงประเด็น แม้แต่ประธานหักท้วง ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ก็ไม่ตรงประเด็น ผมก็
 เกิดอารมณ์ ผมขอภัยด้วยและที่ผมมาอธิบายนี้ผมจำเป็นต้องค้านสมาชิกผู้แปรญัตติครับ
 เพราะบางที่ท่านหวังดีเกินไป แต่จะเป็นโทษต่อชาวสวนยาง ๑๔ จังหวัดภาคใต้ แล้วก็ภาค
 ตะวันออกอีก จันทบุรี ตราด รวม ๑๖ จังหวัดครับ อันนี้แสดงให้เห็นว่าเราฝ่ายค้านไม่ใช่ไม่

ได้คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชน เราคำนึง ยอดโตที่สุขสู่ประโยชน์เพื่อความอยู่ดีกินดี
 ของประชาชนเราสนับสนุน ยอดส่วนใหญ่ที่เราตัดคือยอดเคลือบคลุมไม่ประหยัด และขาด
 การควบคุมที่ดีที่ชอบ เช่นยอดพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาท เราขอเพียงให้ชี้แจงว่า ภาคไหนเท่าไร
 ยิ่งชี้แจงเราไม่ได้ เราเห็นด้วย ผมไม่อยากให้ตั้งสัก ๓๐๐ ล้านบาท พัฒนาภาค แต่ให้มีรายละเอียด
 ให้สภานี้ควบคุมเราต้องใจอย่างนั้น ฝ่ายค้านต้องใจอย่างนั้น อย่างงบประมาณช่วยเหลือกองทุน
 สงเคราะห์การทำสวนยางนี้ ๒๐ ล้าน ๕ แสนบาทเราเห็นด้วย เพราะจะถึงประชาชนไม่เฉพาะ
 แต่ชาวสวนยางครับ ผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานว่าเงินทุนอันนี้ไปแล้วไปช่วยถึง
 กรรมกรด้วยครับ เพราะว่าหลักการของกองทุนการทำสวนยางนี้ เก็บพรีเมียมจาก
 การส่งออกต่างประเทศ อันนี้ผมต้องขอทราบภัยเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนในจังหวัดภาคอื่น
 ผมไม่ได้ดูหมิ่นดูแคลนว่าท่านไม่ทราบ ท่านอาจจะทราบดีกว่าผม แต่ผมก็จำต้องเน้นลัก
 นิดว่า เก็บค่าพรีเมียมส่งออกไปตามราคายางในตลาด แต่ราคาดูเหมือนไม่เกินกิโลกรัมละ
 ๕๐ สตางค์ ได้เงินมาแล้วสงเคราะห์ไปแล้ว แต่ที่ท่านผู้แปรญัตติบอกว่าไม่ได้ผลหรือไปเลี้ยง
 เจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะที่ผมเห็นผมว่าได้ผล เจ้าหน้าที่เขาทำงานเขาได้เบียดเบียนสูงกว่าข้าราชการ
 จริง แต่เขาไปช่วยถึงมือของชาวสวนยางอันนั้นผมพอใจ และเพื่อนสมาชิกภาคใต้ทุกคนผม
 รับรองว่าพอใจ ความบกพร่องมีอยู่บ้าง เช่นว่าการจ่ายพันธุ์ยางให้แก่ชาวสวนยางผู้ได้รับการ
 สงเคราะห์ คือหลักเกณฑ์นี้เก็บเงินมาแล้วแล้วก็จ่ายให้แก่ชาวสวนยางเป็นไร่ ไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท
 แต่เป็นวัสดุเสีย เช่นค่าปุ๋ย ค่าพันธุ์ยาง ค่าลวดหนาม ค่าเสารั้ว แล้วก็นอกนั้นเป็นค่าแรงงาน คือ
 ค่าโค่นยาง ยางที่ให้ให้น้อย ยางแก่ ยางพันธุ์เก่าให้โค่นทิ้ง ปลูกลายพันธุ์ใหม่ เดี่ยวนี้ผมเกลียด
 เขา ๑๕ ต้นต่อกิโลกรัมแล้ว เรายัง ๑๐๐ ต้นต่อกิโลกรัม เปลืองแรงงาน ไม่ได้เศรษฐกิจต่อ
 ประเทศ เมื่อรัฐทำอย่างนี้เราปักษ์ได้เห็นด้วย จึงต้องสนับสนุนใน ๒,๐๐๐ บาทนี้เป็นวัสดุ
 เสียส่วนหนึ่ง เป็นค่าแรงงานโค่น ขุดหลุม ดายหญ้า ปรามวัชพืชก็ประมาณ ๕๐๐-๖๐๐ บาท
 เป็นวัสดุเสียถึง ๑,๔๐๐ บาท อันนี้ก็ต้องตำหนิเสียหน่อยว่าการจ่ายวัสดุให้มันขอให้ระมัดระวัง
 อย่าไปทำการค้ากับบริษัทปุ๋ย นี่ประการหนึ่ง ถ้าตำหนิต้องตำหนิอย่างนี้ครับ อย่าไปทำการค้า
 กับบริษัทปุ๋ย ไปประมูลปุ๋ยโดยราคาสูงแล้วมาบังคับขายให้ชาวสวนยาง นี่ต้องระวัง

ประการที่ ๒ การจ่ายพันธุ์ยางให้ไปปลูกลายพันธุ์ใหม่นั้นอย่าผูกขาด แต่ที่ทำอยู่เดี๋ยว
 นี้ท่านรัฐมนตรี มีการผูกขาดครับ คือให้องค์การสวนยางของกระทรวงเกษตรตั้งอยู่
 ที่นาบอน ตำบลช้างกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นผู้จ่ายแต่ผู้เดียว จึงผูกขาด

แทนที่จะซื้อได้ตันละ ๑ บาท กลับต้องซื้อตันละ ๒ บาท หรือ ๒.๕๐ บาท อย่างนี้ถ้ากำไรกับชาวสวนมากเกินไป ใน ๒,๐๐๐ บาท ควรจะเหลือให้เป็นค่าแรงงานของชาวสวน ค่าปราบวัชพืช ค่าอื่นให้มากกว่านั้น เพราะว่าเอกชนที่ทำแปลงเพาะยางพันธุ์ดี สามารถจะขายได้บาทเดียว แต่เจ้าหน้าที่ของกองทุนไม่สั่งให้ซื้อของเอกชนทั้ง ๆ ที่บางแปลงทางกระทรวงเกษตร เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรฝ่ายนั้นรับรองว่าเป็นแปลงที่เพาะยางพันธุ์ดี แต่เมื่อเจ้าหน้าที่กองทุนไม่สั่งให้ไปเอาก็ไปเอาไม่ได้ เพราะเงินอยู่ที่กองทุน ต้องไปเอาขององค์การสวนยาง องค์การสวนยางขาย ๒ บาท-๒.๕๐ บาทอย่างนี้เอากำไรเกินไป ควรจะลดลงไปอีก นี่ควรจะให้ข้อสังเกตในเรื่องนี้ ผมขอบคุณคุณทองดี ที่แปรญัตติให้มีโอกาสมาชี้แจงเรื่องนี้ อันนี้รับควรระมัดระวังใน ๒,๐๐๐ บาทต่อไร่นี้ ปรากฏว่าเก็บมาแล้ว ช่วยไปแล้วตามรายงานผมก็จำไม่ได้ แต่ว่าผมรับรองต่อเพื่อนสมาชิกว่า ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่เขาทำดีครับแต่ยังบกพร่องการให้วัสดุคือปุ๋ย ไปประมวลแบบคำกำไรกันจนหนังสือพิมพ์ทางปักข์ได้โจมตีอยู่ระยะหนึ่ง การขายพันธุ์ยางให้ยังราคาสูง อันนี้ขอให้แก้ไข แล้วต่อมาเป็นนโยบายของรัฐบาลนี้ นี่ผมก็ขอบคุณแทนชาวสวนยางและกรรมกรในภาคใต้ ตั้งงบประมาณ ๒๐ ล้าน ๕ แสนบาทเพิ่มไป เป็นการเพิ่มจากฟรีเมียมนี่เก็บได้เป็นประจำปีหนึ่ง ๗๐-๘๐ ล้านบาท หรือ ๑๐๐ ล้านบาท นี่ผมจำไม่ได้ เพิ่มเพื่อขยายการสงเคราะห์สวนยาง คือการตัดพันธุ์ยางเก่าที่ให้ผลน้อยเพื่อปลูกยางใหม่ให้มีประสิทธิภาพหรือว่าให้มีจำนวนที่เปลี่ยนยางเก่าเป็นยางใหม่เพิ่มขึ้น เพราะฟรีเมียมนี่เก็บได้นั้นไม่พอที่ขยายได้รวดเร็ว จึงมาของงบประมาณของแผ่นดินไป ๒๐ ล้าน ๕ แสนบาท อันนี้ผมก็ขอบคุณ ดังนั้นผมคิดว่า ถ้าคุณทองดีที่รักซึ่งเป็นดาวสภาอยู่ จะได้กรุณาแก่ชาวสวนยางได้ถอนข้อแปรญัตติอันนี้ กรุณาให้แก่ชาวสวนยาง ๑๗ จังหวัดครับ ภาคใต้ ๑๔ จังหวัด แล้วก็ภาคตะวันออกอีก ๓ จังหวัด นอกจากชาวสวนยางได้นะครับ ผมจะชี้แจงต่อไป เพื่อความสบายใจของคุณทองดี เพราะว่าที่แปรญัตตินี้ ผมขอบคุณ เพราะผมมีโอกาสได้พูดด้วยกรรมกรได้ด้วยครับ กรรมกรได้ด้วย เพราะว่าตอนโค่นยางเก่านี้ตัดโค่นยางเก่านี้ เขาให้ไร่หนึ่ง ๔๘๐ บาท ใน ๔๘๐ บาทนี้ถ้าเรามีแรงงานในครอบครัว ถ้าโค่น ชาวสวนยางที่ยากจนมี ๑๐ ไร่ หรือ ๕ ไร่ก็ทำเอง การทำเองนี้ แรงงานในครอบครัวทำ เงินนั้นได้ตัวเอง แต่ถ้าแปลงใหญ่จ้างกรรมกร กรรมกรก็ได้ไปทำไปโค่น ไปตัด ไปซุด เงินอันนั้นก็ให้แก่กรรมกร เงินนี้เป็น การช่วยกรรมกรด้วย ไม่ใช่ช่วยตอนโค่นอย่างเดียว นะครับ ตอนปราบวัชพืช ตอนชิงไร่ ตอนปลูก ตอนใส่ปุ๋ย ก็ต้องใช้แรงงานกรรมกร เงินนี้จึงได้ทั้งชาวสวนยาง ได้ทั้งกรรมกร

แล้วก็ได้ไปถึงเศรษฐกิจของชาติด้วยครับ เดียวนี้ปักข์ได้ ยาง แร่ ข้าวก็มีที่นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลาเล็กน้อย แต่ที่ยืนคือนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ถ้าทำให้ดี ข้าวปักข์ได้ก็เลี้ยงตัวเองได้ แต่เดี๋ยวนี้เลี้ยงไม่ได้สวนยางเก่าลงไปทุกที่ ๑๐๐ ตันกรีดได้ก็โลกรัมเดียวไม่พอกิน เดียวนี้ก็โลกรัมหนึ่งอย่างสูงพอขึ้นแล้วก็ราว ๆ ๗ บาท แต่บางครั้งตกถึง ๓ บาทจากสวนยางนี้ไม่พอกิน สวนยางนี้เจ้าของสวนได้ กรรมการได้คนละครึ่งครับ แบ่งครึ่งแรงงาน นี่จ่ายเป็นยาง สมมติว่าสวนผมนี้มีอยู่ ๑๐ ไร่ตัดได้ ๑๐ แผ่น ก็แบ่งคนละ ๕ แผ่นหรือคนละ ๕ กิโลกรัมก็ได้คนละ ๑๕ บาท อันนั้นมันยังตกต่ำอยู่มาก ดังนั้นที่ช่วยสวนยางนี้ก็เป็น การช่วยชาวปักข์ได้ ปัญหาที่ว่าผู้ก่อการร้ายมี กรีดยางไม่ได้ อะไรเหล่านี้ก็มีอยู่ ดังนั้นถ้าเราเร่งให้สวนยางเปลี่ยนยางเก่ามาเป็นยางใหม่หมด นี่เป็นผลดีทางเศรษฐกิจด้วย ดังนั้นผมอยากจะกราบขอความกรุณาครับคุณทองดีครับ ผมขอบคุณมากที่ได้แปรญัตติอันนี้ เพราะผมมีโอกาสดูได้ชี้แจงแล้วไปต่อไปถึงงบประมาณอันนี้ก็คิดว่าคงจะเพิ่มขึ้น อันนี้ครับฝ่ายค้านไม่ได้ตัดตะบัน ไม่ได้ตัดกันจนหลุบลูบลูตา หรือว่าเอาเรื่องกัน ไม่ใช่อย่างนั้นครับ เป็นประโยชน์แล้วเราให้ แต่ที่เคลือบคลุมที่เราสงสัยนี้ไม่สามารถให้ไปได้หลายยอดอยากจะให้กรรมาธิการชี้แจง ไม่เคลียร์คือไม่เข้าใจ ไม่แจ่มชัด แล้วสภานี้เป็นสภามีเกียรติของชาติสภานิติบัญญัติสูงสุด ยกมือให้โดยไม่เข้าใจอย่างนี้ผมว่าเสียเกียรติของสภา นี่แหละครับที่เราแปรญัตติไปหลายยอดเราอยากจะให้ไปหลายยอดเหมือนกัน เช่นทั้งงบประมาณพัฒนาภาค ผมอยากจะให้ ๓๐๐ ล้านบาทด้วยซ้ำแต่ว่ามันไม่เคลียร์ แล้วเป็นยอดใหญ่เอาไปคลุมไว้อย่างนี้ เรายกมือให้ไม่ได้ครับ ท่านกรรมาธิการโปรดเข้าใจฝ่ายค้านเสียด้วย ฝ่ายค้านก็เหมือนกับท่านละครับ แต่ว่านโยบายการเมืองคนละอย่าง ฝ่ายหนึ่งอยากให้ทหารเป็น ฝ่ายหนึ่งอยากให้ประชาชนเป็นเท่านั้นขอบคุณครับท่าน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): คือความจริงนั้น วันก่อนถ้าคณะกรรมาธิการชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบก็ไม่ต้องมาเสียเวลา นี่ข้าพเจ้าแปรญัตติ ๑๒ หน้ากระดาษ ให้โอกาสข้าพเจ้า ๓ นาที แล้วบอกว่าให้ไปสวณแปรญัตติทั้งหมดเถอะกลางสภา ว่าอย่างนี้ อันนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งปักข์ได้ คุณสุนทรได้กล่าวอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าก็พอใจขอถอนและก็ผ่านไปเลย

ประธานสภาผู้แทน: ก็เป็นอันว่าผ่านไป ผมขอพักการประชุม และเริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกาครับ

พักการประชุมเวลา ๑๖.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๙.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป ขอให้เลขาธิการอ่านอนุมาตราต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๓) คำใช้จ่ายในการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนและสมาชิกสภาจังหวัด

นายสมบุญ กิริธร (พระนคร) : กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ขอแปรญัตติมาตรา ๔ ข้อ ๒๓ นี้ไว้ ความจริงได้แปรญัตติเอาไว้หลายข้อด้วยกัน และถ้าเผื่อจะดูในรายงานก็จะปรากฏว่า ความมุ่งหมายส่วนใหญ่ที่ขอสงวนไว้อภิปรายนั้น ก็เกี่ยวกับว่าในวันแปรญัตตินั้น ถ้าท่านประธานกรรมาธิการจำได้ กระผม คุณใหญ่ และคุณสัมพันธ์ เราได้พูดถึงเรื่องหลักการใหญ่ว่าจะมีทางแก้ไขกันอย่างไรหรือไม่ นั่นคือการขอตัดสำนักงานงบประมาณออกในการจัดสรรท่านประธาน และกรรมาธิการไม่ยอม ไม่ตกลง จึงได้สงวนไว้ และก็มาอภิปรายกัน ครั้นได้รับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พร้อมด้วยบันทึกรายงานก็ปรากฏว่า ได้มีการตัดตามที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้เดิม คือตัดสำนักงานงบประมาณออกไป แล้วก็มาอยู่กระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้ว กระผมก็พอใจในหลักการใหญ่ๆ แต่ในเมื่อได้สงวนมาแล้ว และก็มาอ่านดูก็ปรากฏว่าในอนุมาตรา (๒๓) นี้ คำใช้จ่ายในการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนและสมาชิกสภาจังหวัดเป็นจำนวนเงินถึง ๒๑ ล้านบาท ก็ทำให้สงสัยว่ายอดเงินที่ตั้งนี้อาศัยหลักเกณฑ์อะไรกัน ตั้งแต่เลือกตั้งมาจนจะครบ ๑ ปี นี้ผู้แทนราษฎรก็ตายไปเพียงคนเดียว ที่ตั้งไว้แบบนี้จะให้มันตายกันมาก ๆ อย่างนั้นหรือ กระผมเอง กระผมไม่อยากจะให้ใครตาย โดยเฉพาะผู้แทนราษฎรนี้ อยากจะเห็นหน้ากันอยู่พร้อมกันจนกระทั่งครบ ๔ ปี ถ้าเป็นไปได้หรือว่าจนกระทั่งวาระถึงปีใหญ่ลากันออกมาขับไล่กัน ต่อไปถ้าเป็นไปได้ และโดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนหญิง ๆ นี้ก็ไม่อยากจะให้ตายไปไหน อยากจะอยู่พร้อมหน้ากันจริง ๆ แม้ว่าเราจะมีเหนืมีเนมมีอะไรต่ออะไรกันบ้าง ต่างพรรคต่างพวกก็ว่ากันไปอย่างนั้นนะ แต่ความจริงก็คนไทยแบ่งออกเป็นพรรคนั้นพรรคนี้นะ แต่ไม่อยากจะให้ตาย ที่นี้ในเมื่อไม่มีหลักการอะไรที่มายึดเหนี่ยวเอาอะไรมาตั้งเพราะเหตุว่าเท่าที่กระผมจำได้ไม่ผิด ท่านผู้อำนวยการกรรมาธิการนี้ก็เคยเป็นครูบาอาจารย์สอนมา กระผมก็เรียนมา บอกว่าการตั้งงบประมาณนี้ให้เปิดดูสถิติเก่า ๆ ไม่ควรจะแตกต่างกันประมาณสัก ๕ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้ ๕ เปอร์เซ็นต์นี้ ตาม

หลักการวิชาการเอามาจากไหนกัน นี่ก็กระผมก็สงสัย ตายกันกี่คน ปีเดียวคนเดียว นี่พูดถึงด้านผู้แทนราษฎร ที่จะมาเลือกตั้งซ่อมกันแล้ว ที่นี้สมาชิกสภาจังหวัดก็เพิ่งเลือกตั้งกันไปใหม่ ๆ หลายจังหวัด แม้จะมีการตั้งซ่อม แม้จะมีการตายกันในปีนี้เหลืออีกไม่กี่เดือนนี้ตั้ง ๒๑ ล้านบาทนี้ อาศัยหลักเกณฑ์อะไร นี่เป็นเรื่องทางหลักวิชาการกัน กระผมก็สงสัย จึงทำให้โน้มน้าวใจไปว่าตัวเลขอื่น ๆ ก็คงตั้งกันมาแบบนี้ละกระมัง จึงได้สงวนเอาไว้มาอภิปรายกัน ตั้งยอดเอาไว้ให้มันสูง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าตั้งนะ ควรจะตั้งหุ่อก แต่ว่าอย่าตั้งให้มากเกินไป ยิ่งมากก็คล้าย ๆ ยิ่งสาปแช่งให้มันตายกันมาก ปีนี้เหลืออีกไม่กี่เดือนนี้อะไรให้มันตายกันเลย กระผมว่าถ้าเราจะตัดยอดลงมาเสียบ้าง เหลือเอาไว้พอสมควรให้ใกล้เคียงเหตุการณ์จะมีดีกว่าหรือไม่ นี่กระผมขอเรียนถามท่านก่อนว่า อาศัยหลักเกณฑ์อะไรที่ตั้ง หลักวิชาที่เพื่อนของท่าน คือตอนที่เรียนมา ก็ดูเหมือนจะเป็นอาจารย์วิจิตร ลุลิตานนท์นั่นแหละ เป็นคนสอนวิชาการคลัง และที่ว่านี้หรือหลักวิชาการคลังสมัยนั้นะ อัยกระผมสำเร็จรุ่นปี ๒๔๘๑ มันล้าสมัยไปแล้วหรืออย่างไร ก็ช่วยอธิบายด้วย เพราะไหน ๆ ก็เป็นลูกศิษย์อาจารย์กันมา ก็ถามกันหน่อย ว่าเดี๋ยวนี้วิชาที่เรียนมาว่า คุณเอี่ยมมันเก่าแก่แล้ว เลิกใช้กันแล้ว และอีกอย่างหนึ่งกระผมก็เป็นห่วงที่ตั้งเอาไว้ ถ้าตัดกันได้ก็ตัดกันบ้างอย่าคิดว่าเสนอเข้ามาเท่าไรแล้วก็เอาเท่านั้น กระผมก็อยากจะทราบตัวเลข

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมาธิการ) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใครจะถามว่า มีหลักเกณฑ์อย่างไรวั้น การที่จะคำนวณหลักเกณฑ์ว่าผู้ใดจะตายหรือไม่ตายนั้น ผมขออ้างพุทธภาษิต อนิจจา วต สงขารา มันไม่ทราบครับ มันไม่ทราบเลยว่าตายเมื่อไหร่ เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าเราตั้งไว้ นั้นมันเผื่อไว้ครับ มันมีทั้งสองแขนงครับ ผมไม่อยากจะเห็นว่าท่านสมาชิกในสภาหรือสมาชิกสภาจังหวัดได้เสียชีวิตไป แต่ว่าสังขารมันไม่เที่ยง เพราะฉะนั้นก็ตั้งไว้แบบนี้แหละครับ มันลำบากครับ ผมคิดว่าท่านโฆษกของพรรคประชาธิปัตย์คงจะเข้าใจแล้ว คือว่าเราเผื่อไว้ ถ้าหากว่าไม่จำเป็น ก็ไม่ต้องใช้ คือว่ามันมีทั้งสองสถานะครับ ผมคิดว่าพระพุทธภาษิตนี้คงจะเป็นที่พอใจของท่านสมาชิก

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมรู้สึกซาบซึ้งที่ท่านประธานกรรมาธิการมาตอบหลักการจัดงบประมาณในด้านนี้เกี่ยวกับเรื่องยึดหลักพระพุทธธรรมผมก็คิดว่าถ้าหากว่าเราจะยึดหลักพระพุทธธรรมไปใช้ในเรื่องอื่น ๆ อีกด้วย ประโยชน์ก็จะเกิดมากเหมือนกัน อันนี้ผมก็เพิ่งจะได้ความรู้และก็หวังว่าความรู้ด้านนี้คงจะได้ไปใช้ในข้ออื่น ๆ ด้วยในเรื่องบ-

ประมาณ ผมก็จะขอบคุณ แต่ที่ผมต้องลุกขึ้นมากกราบเรียนท่านประธานในที่นี้นั้น ผมมาคิดว่าอนิจจา ก็อนิจจาเกิด มันไม่อนิจจาง่ายนี้ละก็ จะไปแปลอะไรละครับ เพราะงบบอนิจจังเรามีไว้อยู่แล้ว คืองบ ๑๒๐ ล้านบาท งบสำรองจ่ายทั่วไปอันนี้เรามีอยู่แล้ว เป็นงบบอนิจจังที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นมีประโยชน์อันใด ที่เราจะต้องมาตั้งงบนี้ขึ้นมาอีก มันสื่อให้เห็นถึงความฟุ่มเฟือยที่เราได้หักหัวงนักหนาตั้งแต่วันแรกที่งบประมาณเข้าสภานั้นนะ เราเป็นห่วงประเทศเราจน เราก็อายุจะให้อำนาจเงินกันอย่างประหยัด พูดถึงปัญหาขึ้นมา มันก็ไปเกี่ยวพันกับเรื่องความไม่ประหยัดผมก็อยากจะยกอุทาหรณ์ให้ทางฝ่ายท่านกรรมาธิการนี้ได้พิจารณาดูว่า ผมอยากจะสมมติอย่างนี้ครับ ประเทศชาติเราเหมือนบ้านคน ๆ หนึ่ง มีเงินเดือนเพียง ๕๐๐ บาท แต่ว่ามีญาติพี่น้องเพื่อนฝูงที่มีความร่ำรวยมหาศาลมากมายหลายคน ก็เที่ยวไปกู้เงิน นาย ก. มาซื้อบ้านราคาใหญ่โต กู้เงิน นายข. มาซื้อรถยนต์นั่ง กู้เงิน นาย ค. มาปลูกสวนหมั้ว สร้างสวนญี่ปุ่นเล็ก ๆ เอาไว้ดูเพื่อความสวยงามพักผ่อนหย่อนใจ แล้วก็เชิญแขกเหรื่อเข้ามาเที่ยวดูความสวยงามภายในบ้าน แขกที่มาที่แรกนั้นเห็นบ้านก็จะชมว่าสวยงามน่าอยู่ แต่ถ้ารู้เจ้าของบ้านนั้น เงินเดือนเพียง ๕๐๐ บาท ความสวยงามต่าง ๆ นั้นมาจากการกู้เขาทั้งนั้น ความศรัทธาความชื่นชม ความสวยความงาม ความสบายที่อยากจะอยู่อยากจะนั่งมันก็หมดไปทันที มันมีแต่ความทุกข์ทรมานจนจนอดใจ สู้เราไปเห็นข้าราชการบ้านซึ่งมีรายได้เพียง ๕๐๐ บาท แต่อยู่พื้นกระดาน มีบ่อปลา ไม่ใช่สวนญี่ปุ่น เอาไว้ดู มีบ่อปลาเอาไว้ทั้งเศษอาหารเลี้ยงปลา ถึงจะรกไปบ้าง ผมว่าก็ยังน่าอยู่น่าที่จะไปเที่ยวน่าสนใจมากกว่าอัยยบ้านที่ใหญ่โตมโหฬาร ซึ่งเต็มไปด้วยหนี้สินรุงรังไม่รู้ว่าจะใช้ได้เมื่อไรอาศัยความหน้าใหญ่ใจโต เครดิตมีพรรคพวกมาก ก็ลากกันไปจูงกันไป นี่แหละครับผมก็อยากจะเทียบอุทาหรณ์ว่าประเทศเราขณะนี้มันใกล้เคียงกับบ้านธรรมดาดี เงินเดือน ๕๐๐ บาท มีพรรคพวก เงินทองมากมาย เทียบกับเขามาใช้ อันนี้ผมอยากจะให้พวกเราอย่าได้ภาคภูมิใจครับว่า ตึกกรมใหญ่โตมโหฬาร ที่ทำงานเต็มไปด้วยห้องแอร์คอนดิชันอะไรอย่างนี้ นี่ผมก็ถึงอยากจะให้เราได้อ่านึกความรู้สึกง่าย ๆ อย่างนี้ละครับ เอามาใช้ อย่าได้ใช้วิทยายุทธซึ่งเป็นวิทยายุทธตามมาตรา ๔ นี้เลย ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงน่าห่วง ยิ่งพิจารณาไปก็ยิ่งน่าวิตก เพราะเงินงบนั่นมันเปลี่ยนแปลงไปทำอย่างอื่นได้ ที่ตั้งมาอย่างนี้ไม่มีใครเชื่อหรือคิดว่าตายถึง ๒๑ ล้านบาทที่เอามาใช้ แต่ผมคิดว่าถ้าเกิดไม่ตายจริง ๆ เงินที่เหลือนี้เขาเรียกว่าเงินคั่นคลังหรือว่าเงินเหลือใช้ นี่ละครับอันนี้จะเอาไปทำบุญระหว่างพวกกันเองนี้ ผม

ก็เกรงว่าจะเกิดไม่ดีไม่งามขึ้น แล้วเงินเมื่อเอาไปใช้ปลายปีนั้นนะผลเป็นอย่างไร ต้องรีบใช้ให้หมดรีบใช้โครงการต่าง ๆ ไม่มีการตรวจตราให้ละเอียดลออขอให้ได้เงินมาถูกแพงไม่รู้ ให้ใช้ให้หมดไปนี่ละครับ พวกพ่อค้าติดมือกันตอนนี้นะครับ นี่เราเห็นว่าความฟุ่มเฟือยความรำรวยของประชาชนบางคนนี่รำรวยบนภาษีอากรของราษฎรทั้งนั้นเลย เท่าที่ผมทราบ พ่อค้าที่ดีมหาเศรษฐีบางคนที่ได้ปรากฏในเมืองไทยนั้นนะล้วนแต่พวกค้าขายกับราชการทั้งนั้น นี่ละครับเป็นที่น่าสังเกตว่าภาษีต่าง ๆ ความฟุ่มเฟือยนั้นนะ ไปจากความทุกข์ร้อนของราษฎรหลายหย่อมหญ้าที่พวกเราเข้าไปไม่ถึงดูแลไม่ถึง ผมก็อยากจะทราบเรียนท่านประธานว่า อันนี้ชัด ๆ เลยครับว่าเป็นความฟุ่มเฟือยแน่ ๆ แล้วถ้าท่านนึกถึงหลักอนิจจังละก็ ผมว่าท่านก็เตรียมเอาไว้แล้วใน ๑๒๐ ล้านบาท ถ้าจะตัดเอาไปเสียได้ ผมว่าก็จะเป็นการแสดงออกซึ่งเจตนาสุจริตด้วยซ้ำไป ขอขอบคุณครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน เชียงใหม่ แห่งพรรคอิสราธรรม ก็ได้แปรญัตติไว้อยู่ตลอดเวลา เคารพที่ดีเหลือเกินคืนวันนี้ได้มีโอกาสอภิปรายเสียดยามมาก ท่านประธานที่เคารพ เมื่อตอนเช้าตั้ง ๔-๕ รายการที่ข้าพเจ้าไม่สามารถจะลุกขึ้นมาแถลงแปรญัตติคัดค้านได้ แต่ว่าอนุ (๒) นี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่ารัฐบาลสร้างเดิมมาบกพร่องต่อหน้าที่มาก ทำให้ถึงว่าบกพร่องท่านจะให้ค่าใช้จ่ายเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสภาจังหวัดตายเท่านั้นหรือ ถึงจะให้ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง แล้วสมาชิกสภาเทศบาลและเทศบาลตำบล สมาชิกสภาเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร อันนี้ใครออก อยากจะสอบถามคณะกรรมการธิการว่า เทศบาลแต่ละแห่งมีทุนเลือกตั้งด้วยตนเองหรือ หรือว่าจะต้องใช้ทุนของรัฐบาลเหมือนอย่างสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาผู้แทน และนอกจากนี้ ท่านประธานที่เคารพและขอให้คณะกรรมการธิการตอบด้วย และขณะนี้ก็มีเสียงแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ว่าผู้แทนราษฎรที่จะตายก่อนเพื่อนนะ คือข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน แห่งเชียงใหม่ เขาว่าอย่างนี้บางคนเที่ยวไม่ใส่ไฟว่าทองดีเป็นลมไปหลายครั้งหลายหน แต่สำหรับข้าพเจ้าเองนั้นท่านประธาน ขออย่าอีกทีว่า ถ้าตายในหน้าที่ผู้แทนราษฎรหรือตายกลางสภานี้ ข้าพเจ้าเต็มใจตายแต่ขออย่าอีกครั้งหนึ่งว่าไม่ยอมตายคาอกบนอกผู้หนึ่งผู้ใด นี่ข้าพเจ้าถืออย่างนี้ ข้าพเจ้าขออย่าอีกครั้งหนึ่งว่า กลัวตายหรือไม่กลัว กรรมถึงตัวต้องตายวันหนึ่ง ยิ่งกลัวยิ่งยั่วขันธ มันยิ่งยั่วให้กลัวแสน อันนี้เป็นอุดมคติของโอมาคัยยมซึ่งกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ทรงแปลเป็นภาษาไทย เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพข้าพเจ้าจึงขอยืนยันตัดเด็ดขาดทั้งหมดด้วยกัน

๒๑ ล้านบาท ที่ตั้งไว้ ขอตัด ๑๑ ล้านบาทออก เหลือไว้เพียง ๑๐ ล้านบาท ทั้งนี้เหลือเวลาอีกไม่กี่เดือน เข้าใจว่าภายในปี ๒๕๑๓ นี้พวกเราที่นั่งอยู่ในที่นี้ไม่มีใครตายหรอก ข้าพเจ้ารับรองได้

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เท่าที่คณะกรรมการธิการโดยท่านประธานคณะกรรมการธิการมาตอบว่าการตายนั้นมันไม่แน่ ผมจึงอยากจะขอถือโอกาสชี้แจงเหตุผลที่ผมขอตัดบเลือกตั้ง ๒๑ ล้านบาท แล้วขอพูดย้อนไปถึงเรื่องบำเหน็จบำนาญสักนิดหนึ่ง เพราะเรื่องตายเป็นเรื่องหลักวิชาการ ประเทศที่เขาเจริญแล้วเขามีตารางมรณะ คนอายุ ๓๕ ปี คนฝรั่งคนชาติตะวันตกจำนวนหนึ่งหมื่นคน ตารางมรณะเขาบอกว่าตาย ๑๔ คน คนชาติตะวันออก ตารางมรณะมี ๑๘ คนครึ่ง เพราะฉะนั้นอนิจจัง อนิจจา พูดโดยไม่เอาหลักวิชา ผมไม่อนิจจัง อนิจจาด้วยข้าราชการทั่วประเทศไทยมีประวัติแต่ละอายุ คำนวณโดยหลักวิชาออกมาซิครับ เขาเรียกว่าตารางมรณะ ขอประทานโทษ ถ้าไม่มี ผมจะส่งมาให้ที่หลัง โดยเฉพาะข้าราชการบำเหน็จบำนาญนี่ยิ่งชัด เพราะสถิติของข้าราชการมี มาพูดถึง ส.ส. สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา มีประวัติ ถ้าจะตั้งบ ๒๑ ล้านบาทเพื่อว่ามีการเลือกตั้งซ่อม เพราะสมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัดถึงแก่กรรม คำนวณตามหลักวิชานั้นจะประมาณการออกมาได้เลยครับ ว่าในปี ๒๕๑๓ นี้บุคคลในวัยสมมติอย่างผม อายุ ๓๕ เมื่อหาสถิติทั่วประเทศแล้วมีสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทน ๑๐๐ คนเปอร์เซ็นต์ของการตายจะออกมาแล้วครับ ตาย ๑.๑๘๕ ยังตายไม่ถึงครึ่งคน ถ้าอายุ ๓๕ ในจำนวนหนึ่งร้อย เพราะหลักวิชาออกมาว่าหมื่นคนชาติตะวันออกนี้ ตาย ๑๘.๕ แล้วสถิติสูงขึ้น ก็มีหลักวิชาบอกไว้ปรากฏ ถ้าหากจะมาพูดถึงสภาเทศบาลไม่เกี่ยวกับงบประมาณนี้ ขอประทานโทษเพราะเขามีงบประมาณของสภาเทศบาลต่างหาก แต่ผมสงสัยว่าอาจจะเตรียมการ เพราะมีคดีฟ้องเลือกตั้ง ส.ส. ส.จ. ทั่วประเทศกระมัง ถ้าตอบประเด็นนี้ ก็อยากจะขอเรียนถามคณะกรรมการธิการด้วยครับว่า มีคนที่ถูกฟ้องแต่ละจังหวัดนะในคดีอะไร บ้าง คดี ส.จ. นี่ฟ้องจังหวัดไหน คดี ส.ส. ฟ้องจังหวัดไหน แล้วมีแนวโน้มว่าจะถูกศาลสั่งอย่างไร ไม่จำเป็นต้องบอกชี้ชัดว่าจังหวัดไหน แค่นี้ผมพอใจ นั่นแสดงว่ามีแนวโน้มจะต้องใช้เงินเพื่อการเลือกตั้งแต่ถ้าไม่สามารถตอบได้ ขอประทานโทษ ขอคณะกรรมการธิการโปรดเข้าใจตามเจตนารมณ์ของผู้แปรญัตติเรามีความสุจริตใจ เมื่อเห็นว่าไม่มีทางที่จะมาอ้างตารางมรณะหลักวิชา แล้วเมื่อไหร่ไม่มีทางจะอ้างมีคดีถูกคัดค้านเลือกตั้งก็ยอมอ่อนข้อกันบ้างซิครับ ตัดงบนี้ออกไปบ้าง ปัญหาที่จะพูดกันอีก ๓๐ วัน ๓๐ คืนอาจจะหมดไป อาจจะพรุ่งนี้เสร็จ แต่ ถ้าไม่ตัดกันเลย ทั้ง ๆ ที่ไม่มีหลักวิชาเมื่ออนิจจังอนิจจาก็ต้อง ๓๐ วัน ๓๐ คืน ก็ต้องเหนื่อย

กัน เพราะฉะนั้นขอได้โปรดกรุณาชี้แจงหน่อยครับ ถ้ามีหลักวิชาพูดหลักวิชามาถ้ามีปัญหาแห่งกฎหมายว่าจะถูกศาลสั่ง พูดกันมา ก็อนุมัติไป ๒๑ ล้านบาท แต่ถ้าจำนนด้วยเหตุผลทั้งหลักวิชาและข้อเท็จจริงก็ขอโปรดผ่อนปรนกันบ้างครับท่านประธาน

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมธิการ) : ในการที่ตั้งงบประมาณเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนและสมาชิกสภาจังหวัดนั้น เจ้าของกระทรวงซึ่งได้เสนองบประมาณมาเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๔๒ ล้านบาทเศษ โดยเจ้าหน้าที่ประมาณการเสนอขึ้นมาว่าในปีงบประมาณ ๒๕๑๓ นี้อาจจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนประมาณ ๒๐ จังหวัด และสมาชิกสภาจังหวัดประมาณ ๒๐ จังหวัด และนอกจากนั้นก็ยังมีสมาชิกสภาเทศบาลด้วยประมาณ ๓๐ จังหวัด แต่โดยหลักการนั้นสำหรับสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้สงสัยเมื่อที่นี่ว่าจะใช้งบประมาณอะไร โดยปกติแล้วการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลก็ได้ใช้งบประมาณของเทศบาล แต่ว่าทางด้านกระทรวงมหาดไทยก็ได้ให้เงินอุดหนุนไปบ้างเป็นค่าแบบพิมพ์และเครื่องใช้สอยอะไรต่างๆ ในการเลือกตั้ง สำหรับเงินยอดนี้ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนใช้เงินไปทั้งสิ้นประมาณ ๘๒ ล้านบาท นั่นก็เป็นการเลือกตั้งทั่วไปทั่วราชอาณาจักร โดยเฉพาะการที่เสนอขอตั้งซ่อมมานั้นนอกจากได้ประมาณโดยคิดถึงความไม่เที่ยงแท้แน่นอนแห่งชีวิตของบุคคลเราดังที่กล่าวมาแล้วก็ได้มีหลักเกณฑ์อยู่เหมือนกัน กล่าวคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนในคราวที่แล้วมายังมีคดีซึ่งฟ้องร้องกันอยู่ในศาล ขอให้เพิกถอนการเลือกตั้งรวมทั้งสิ้นประมาณ ๑๗ จังหวัดด้วยกัน ใน ๑๗ จังหวัดนี้ยังไม่ได้คำพิพากษาของศาล การที่ตั้งงบประมาณมานี้ก็ได้คำนึงถึงเหตุผลตามที่ว่านี้ด้วย ถ้าได้มีคำสั่งของศาลที่จะให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือตั้งซ่อมอะไรก็ตาม ก็จะต้องมีการเลือกตั้งตามที่ว่านี้ สำหรับงบประมาณที่ใช้สอยในการเลือกตั้งแต่ละคราวโดยประมาณถัวเฉลี่ยก็อาจจะไม่เท่ากันนัก เพราะจังหวัดใหญ่บ้าง เล็กบ้าง โดยอาศัยการเลือกตั้งซ่อมเมื่อคราวที่แล้วที่จังหวัดนครราชสีมาใช้เงินไปประมาณ ๒ ล้าน ๕ แสนบาทเศษ แต่นั่นทางเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงว่ายังได้ใช้ของเก่าได้เพิ่มเติมอยู่บ้าง จะประมาณโดยทั่วไปแล้ว ถ้าเป็นจังหวัดใหญ่กว่านั้นก็อาจจะถึง ๓ ล้านบาท หรือถ้าจังหวัดน้อยกว่านั้นก็ไม่ถึง ๒ ล้านบาทอย่างนี้เป็นต้น เมื่อคำนวณดูตามที่ว่านี้แล้วในงบ ๒๑ ล้านบาท ถ้าสมมติว่าจะมีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนจริงก็ราว ๗-๘ จังหวัดเท่านั้น ในคณะกรรมการได้พิจารณาตัวเลขและเหตุผลเหล่านี้แล้ว จึงเห็นว่าที่ตั้งมา ๒๑ ล้านบาทนั้น ก็เป็นการสมควรแก่เหตุผล ทางคณะกรรมการจึงขอยืนยันตามงบที่ได้ตั้งมานี้

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤตไกร (ธนบุรี) : ตามรายการในมาตรา ๔ ข้อ ๒๓ เงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนและสมาชิกสภาจังหวัดจำนวน ๒๑ ล้านบาทนั้น ไม่ทราบว่าเขาหลักเกณฑ์อะไรมาคิดคำนวณ ข้าพเจ้าจึงมาคิดเอาว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ มีการเลือกตั้งครั้งแรกทั่วประเทศใช้เงิน ๘๒ ล้าน ๕ แสนบาท เพราะฉะนั้นเงินที่ตั้งไว้ ๒๑ ล้านบาท ควรจะใช้เลือกตั้งสมาชิกได้ ๕๕ คน ถ้าเป็นเช่นนั้นก็หมายความว่าต้องมีสมาชิกลาออกหรือตายรวมกัน ๕๕ คน แต่ก็ไม่ทราบว่าการคาดคะเนเช่นนั้นจะถูกผิดอย่างไร เพราะกรรมการไม่ให้ความรู้ในการคิดคำนวณนี้แก่ข้าพเจ้าเลย ในเมื่อขอแปรญัตติและที่ท่านประธานกรรมการชี้แจงให้ฟังโดย อนิจจา วต สงขลา นั่นก็เป็นการแก้ตัวไปอย่างน่าขงๆ และท่านกรรมการอีกคนหนึ่งที่ตั้งใจก็ขอไปที่ การเลือกตั้งครั้งแรก พ.ศ. ๒๕๑๒ ยอดเงิน ๘๒ ล้าน ๕ แสนบาท ที่ตั้งไว้ ตั้งไว้ในงบกลางคณะกรรมการในเวลานั้นให้โอนไปไว้ในกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองในหัวข้อรายจ่ายอื่นๆ ในปี ๒๕๑๓ สำนักนายกรัฐมนตรีขอใหม่เอามาไว้ในงบกลางอีก นี่ย่อมแสดงเจตนาที่จะได้ใช้เงินยอดนี้ แต่อย่างไรก็ดี เงินยอด ๒๑ ล้านบาทที่ตั้งไว้เป็นยอดที่อาจจะเหลืจ่ายเต็มจำนวน ถ้าตลอดเวลาปี ๒๕๑๓ ไม่มีสมาชิกออกหรือตายเลย นั่นแหละเป็นวิธีที่รัฐบาลหาเงินใช้เพื่อความคล่องตัวของนโยบายของพรรครัฐบาล แต่ข้าพเจ้าก็ยังสงสัยว่า เงินยอดสำรองจ่าย ๑๒๐ ล้านบาทกับ ๒๑ ล้านบาทใหม่ที่ตั้งนี้ รวมเป็น ๑๔๑ ล้านบาทนี้ คิดและเข้าใจเอาว่าจะเตรียมพร้อมที่จะยุบสภาใน พ.ศ. ๒๕๑๓ นี้ใช่ด้วยหรือไม่ ด้วยเหตุอย่างนั้นแหละไม่มีอะไรจะชี้ได้และก็ฝ่ายรัฐบาลก็ไม่กล้าบอก และบอกอะไรมาก็ไม่เป็นที่เชื่อถือได้เช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย จึงขอแปรญัตติตัดเงินยอดนี้ทั้งหมด ขอบขอบคุณครับ

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : เนื่องจากว่ากระผมได้แปรญัตติในงบนี้ไว้ด้วยเหมือนกัน รู้สึกว่าการจัดสรรงบประมาณในงบกลางนี้ หรือว่างบอื่นใดซึ่งเรายังไม่พูดถึง กระผมเข้าใจว่าผู้อำนวยการสำนักงบประมาณซึ่งมีความรู้ทางการคลัง หรือทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณนี้ดี กระผมอยากตั้งคำถามท่านก่อนที่กระผมจะอภิปรายต่อไปว่า ท่านตั้งไว้สำหรับอันฟอร์ซัน (unforeseen) ซึ่งฝรั่งเขาเรียกว่า อันฟอร์ซัน (unforeseen) นั้นในหลักของแมนเนจเม้นท์ (management) นั้นเขาตั้งไว้ก็เปอร์เซ็นต์ เมื่อตอบกระผมแล้ว กระผมก็จะอภิปรายต่อ ขอเชิญหน่อยครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ) : กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้

ซักถามในเรื่องหลักวิชา ซึ่งนอกจากทางด้านพุทธปรัชญาแล้ว กระผมจะขอชี้แจงทางด้านวิชาการคลังและวิชาการบริหารธุรกิจ ในการตั้งงบประมาณของกิจการที่เป็นทางด้านอุตสาหกรรมหรือในทางด้านที่เกี่ยวกับทางด้านที่เกี่ยวกับทางด้านค้าขายหรือในทางด้านธนาคารนั้น มีจำนวนแตกต่างกันไป สำหรับกิจการที่มีการคาดคะเนได้ยากก็จำเป็นต้องตั้งงบที่เรียกว่า คอนทินเจนซี ฟันด์ (contingency fund) หรือจะใช้ถ้อยคำของท่านสมาชิกก็มีผู้ใช้เหมือนกัน คืออันฟอร์ซีน (unforeseen) จำนวนเปอร์เซ็นต์ที่เราใช้นั้นลดหลั่นกันตั้งแต่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ บางครั้งถึง ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ในการก่อสร้างทาง ซึ่งได้มีการเซ็นสัญญากันอยู่เรื่อย ๆ และธนาคารโลกก็เป็นผู้พิจารณารับรองก็มีการตั้งงบที่เรียกว่า คอนทินเจนซี ฟันด์ (contingency fund) หรือว่า อันฟอร์ซีน ฟันด์ (unforeseen fund) เหล่านี้ไว้ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลได้ใช้วิธีการโดยประหยัดและตระหนี่ที่สุด ในการตั้งเงินซึ่งไว้ใช้ในกรณีที่จะมีเรื่องเกิดขึ้น และจะเป็นทางด้านการเลือกตั้งหรือการอื่น ๆ ซึ่งก็เป็นการยากที่จะพิจารณาในครั้งนี้ ถ้าหากว่าเมื่อรวมทั้งสิ้นเข้าแล้ว ๑๒๐ ล้านบาท อันนี้ ๒๐ ล้านบาทและในกรณีอื่น ๆ อาจจะมี ๑๐ ล้านบาท ๒๐ ล้านบาท สมมติว่ามีแต่ว่าทั้งหมดนี้ท่านก็ได้เห็นแล้ว สำนักงบประมาณได้กระจายออกมาให้เห็นโดยละเอียดทั้งหมดแล้วก็ ๑๔๐ ล้านบาท สมมติว่าท่านจะเรียกว่าเงินอันหลังนี้ยังจะถือว่าเป็นคอนทินเจนซีฟันด์ (contingency fund) อยู่ก็ยังไม่ถึง ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนวงเงินงบประมาณทั้งหมด อันนี้กระผมขอพูดในทางวิชาการ ตามที่ท่านต้องการจะไม่อภิปรายประเด็นอื่นก่อน

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ขอบคุณครับท่านผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ รู้สึกที่ท่านให้อธิบายนี้ก็เป็นหลักการที่เราใช้ทั่วไปผมก็ยอมรับว่าถูกต้อง แต่ที่นี้ในหลักวิชางบประมาณแผ่นดินนั้น เท่าที่ผมเห็นเขาถือปฏิบัติกันทั่วโลก ผมอาจจะจำผิดก็ได้ แต่ส่วนมากนั้นคือไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อันฟอร์ซีน (unforeseen) ที่ตั้งไว้ ไม่ว่าสหรัฐอเมริกาหรืออังกฤษก็ตาม เมื่อเป็นเช่นนี้ก็พอจะประมวลได้ว่าอันฟอร์ซีน (unforeseen) สำหรับงบกลางนี้ก็ถูกตัด ๑๐ เปอร์เซ็นต์ออกไป เพราะฉะนั้นตัวเลขที่ตั้งไว้ผมจึงว่าตัวเลขไม่ประหยัดนักสิ่งที่พอจะตัดได้ในงบต่าง ๆ เมื่อรวมกันในงบกลางนี้ตัดออก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ ก็น่าจะเป็นจำนวนเงินไม่ใช่น้อย เมื่อเป็นเงินจำนวนไม่ใช่น้อยเช่นนี้แล้วผมคงบแต่ละงบที่ไล่มาตั้งแต่เราพูดกันมาตั้งแต่วันแรกคืองบกลางนี้ รู้สึกว่าเป็นตัวเงินที่ตั้งอันฟอร์ซีน (unforeseen) บวกไว้อยู่ตลอดเวลาถ้าหากว่าจะมาถึงเองบนนี้เป็นอันฟอร์ซีน

(unforeseen) ผมว่ามันก็ไม่ถูกนักเพราะว่าตัวเลขมันถูกแยกแยะออกมาแล้ว ผมเข้าใจอาจจะผิดก็ได้ อันนี้ผมไม่ทราบว่าท่านแยกแล้วหรือยัง ถ้าท่านแยกแล้วผมไม่ตั้งใจ แต่ว่าท่านไม่แยกแล้ว ผมถือว่าตัดออก ๑๐ เปอร์เซ็นต์อย่างที่ผมว่าแล้ว ใน ๔,๐๐๐ ล้านบาทนั้นก็อาจจะตัดออกได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของทั้งหมด ผมมีความคิดเห็นอย่างนั้นครับ ผมตั้งใจแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสิทธิ์ ประจันนวล (ชัยภูมิ) : ผมประสิทธิ์ ประจันนวล ส.ส. ชัยภูมิ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ และเป็นน้องของสภานี้ครับ เพราะในฐานะที่ผมเป็นคนหนึ่งที่ขอแปรญัตติคัดค้านหรือว่าตัดงบประมาณใช้จ่าย ๒๑ ล้านบาทนี้ เพราะเหตุใดหรือมีเหตุผลอย่างไรนั้น ผมมีเหตุผลของผมดังนี้ แม้แต่ถ้าหากผมจะเดินออกนอกทางสักเล็กน้อย อันนี้ไม่ใช่ผมเดินไปครับ อาจจะมียางบางอย่างที่พาไป เหมือนกับพุทธภาษิตที่ว่า อนิจจา วต สงขารา แต่อันนี้ไม่ใช่ อนิจจา วต สงขารา อาจจะเป็น สุรา วต สงขารา ถ้าหากท่านมองไปข้างหน้าวันนี้จะเห็นได้ว่าบรรยากาศสนุกสนานเต็มที่ แม้แต่ที่ท่านประธานของกรรมาธิการนั้นก็คงสนุกสนานเช่นเดียวกัน อันนี้แหละครับผมจึงขอย้อน อนิจจา วต สงขารา หรือว่า สุรา วต สงขารา ทำไมผมจึงขอตัดเงินที่ช่วยเหลือถึง ๒๑ ล้านบาทนี้ เพราะเหตุว่าถ้าหากเงินที่เราเอาไว้เพื่อจะเลือกตั้งซ่อมนั้นถ้าหากว่าจะเลือกตั้งซ่อมก็คงคิดว่าแม้แต่ซ่อมคนหนึ่งที่อยู่ในจังหวัดนครราชสีมา กรรมาธิการได้พูดไปแล้วว่า ใช้เพียง ๒ ล้านกว่าบาทเท่านั้น ท่านจะสาปแช่งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาจังหวัด แต่ว่าสมาชิกของเทศบาลนั้นเขามิงบไว้แล้ว เพราะว่ากระทรวงมหาดไทยสั่งไปแล้ว แต่ว่าถ้าหากว่าจะมีใครที่จะสูญเสียชีวิตในขณะนี้ระยะ ๔ ปีซึ่งไม่แน่ว่าจะถึง ๔ ปีหรือไม่นั้นก็ไม่ว่า เพราะว่าอันนี้เอาไว้อาจเวลาเป็นเครื่องตัดสิน ถ้าหากว่าใช้เงินถึง ๒๑ ล้านบาทนั้นเพราะอะไร ถ้าหากว่าหรือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะสูญเสียชีวิต กระผม ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากจะนึกถึงว่าวัยวุฒิหรือว่าอายุมากต้องตายไป กระผมต้องขอกราบเสียใจด้วยว่าก็คงจะเป็น ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ คือ ท่านพลเรือเอก หลวงชลธารพฤตไกร ต้องไปก่อน.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ถอน ไม่เอา อย่างนี้ไม่ดี คนไทยเราถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่เป็นมงคล

นายประสิทธิ์ ประจันนวล (ชัยภูมิ) : ผมขอถอนครับ ๆ ถ้าหากว่าจะให้เด็กหนุ่มตาย เพราะว่าเดินไปชนรถบดตายหรือผมอาจจะตายเป็นคนแรก เพราะอะไรหรือเราจึงตั้งไว้ถึง

๒๑ ล้านบาท อันนี้ครับ ผมสงสัย ถ้าหากว่าจะปฏิวัติหรือรัฐประหารไม่พอแน่ครับ ๒๑ ล้านบาท ไม่พอแน่ เนื่องจากว่าในการเลือกตั้งคราวที่แล้วมานั้นได้ขอไปถึง ๕๐ ล้านบาท แต่ว่าทางสำนักงานประมาณให้มาเพียงไม่ถึง ๑๐๐ ล้านบาท อันนี้ทำให้มีบางคนหรือ ๖๗ คน บางท่านนั้น โกรธสำนักงานประมาณ อันนี้เรื่องอาจจะไม่จริง เพราะผมเป็นเด็กอาจจะไม่ทราบ เพราะฉะนั้น เงินที่เราตั้งไว้นั้นจะเป็นการسابแข่งหรือเปล่าว่า วันหนึ่ง ส.ส. หรือสมาชิกสภาผู้แทนนั้น หรือสมาชิกสภาจังหวัดนั้นจะต้องตายแน่ ไม่ตายก็ให้คนอื่นทุบหัวตายจึงมีการเลือกซ่อม ถ้าหากจะคิดเป็นอย่างอื่น ถ้าหากว่าอันนี้กระผมคิด กระผมคิดแน่จะเอามาเลือกซ่อมอย่างอื่น นั้นไม่พอแน่ ผมอยากจะให้ตั้งมากกว่านี้เสียอีก ๒๑ ล้านบาทไม่พอ เพราะฉะนั้นถ้าจะซ่อม ผู้ที่เสียชีวิตไปหรือว่าลาออกไป ไม่มีแน่ หรือว่าจะถูกคนอื่นทำร้ายไปก็คงไม่ถึงขนาดนี้เพราะฉะนั้นผมจึงขอตัดเงินจำนวนนี้ที่ว่าเป็นเงินเพื่อที่ว่าจะไปแทนคนที่ตายไปแล้วหรือسابแข่ง ให้เสียไปแล้วนั้น ผมขอตัดทั้งหมด ๒๑ ล้านบาท

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมนั่งฟังการประชุมสภามา ๒ วัน ๒ คืน ด้วยเจตนา อยากจะใช้คำวินิจฉัยขั้นสุดท้ายที่จะลงมติยกมือสนับสนุนงบประมาณฉบับนี้หรือไม่ ตลอดเวลาได้ฟังมานั้นบางครั้งก็มีความโน้มเอียงที่จะเห็นด้วยกับเหตุผลของกรรมการที่ตั้งเงินคงจ่ายไว้ แต่ว่าพอมาถึงข้อที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้คือ สำรองการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนและสมาชิกสภาจังหวัดนั้น เพื่อนสมาชิกก็รู้สึกขบขันหลายคนในเมื่อได้ฟังท่านประธานกรรมการกล่าว กระผมขันไม่ลง กลับเศร้าสลดใจยิ่งขึ้น คือว่าที่ขันไม่ลงนั้นไม่ใช่อยากจะขัน เพราะอารมณ์ขันนั้นคงจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้น ผมกลับเศร้าสลด จึงไม่ได้ขบขันไปด้วยเหตุที่ผมเศร้าสลดนั้น คือผมพิศุจน์ได้ว่า ประธานกรรมการซึ่งพูดแทน กรรมการ แต่ผมก็ไม่อยากจะให้ถึงเพื่อนสมาชิกซึ่งเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย คือผมหมายความว่าอาจจะจะเป็นความคิดของประธานกรรมการแต่ผู้เดียว แต่เพื่อนสมาชิกผมคงจะไม่เห็นขบขันไปด้วยเพราะเหตุถ้อยคำที่พูด ผมก็คิดว่าการตั้งงบประมาณที่เราเถียงกันมา ตั้งแต่ต้นจนบัดนี้ และจะเถียงกันต่อไปนั้น มีหลักเกณฑ์คือเอาอนิจจังมาเป็นหลักเกณฑ์ การตั้งงบประมาณโดยอนิจจังนั้นผมว่าแย่มากครับ ท่านประธาน ผมไม่คิดว่านักการคลังทั้งโลกนี้ที่ไหนเขาจะทำกัน นอกจากเมืองเราในขณะนี้ คือหลักวิทยาศาสตร์การคลังที่เขาสั่งเขาสอนกันทั้งโลกนั้น ไม่ต้องใช้สำหรับเมืองไทย เอาหลักอนิจจังเท่านั้นมาพูด เพราะฉะนั้นผมจึงยิ้มไม่ออกครับ เมื่อได้ฟังเสียงแล้ว อุปมาที่การตั้งจ่ายเงินก้อนนี้ไว้นั้น เหมือนอย่างเรา

ทุกคนนี้ไม่ประมาท เพราะรู้เรื่องอนิจจัง ก็ต้องเตรียมต้อโลงกันไว้ทุกบ้าน เพราะคนมันอาจจะตายเมื่อไรก็ได้ งบกลางที่จะตั้งไว้นั้น ไม่ใช่เพราะเหตุตายเหตุเดียว อาจจะขาดคุณสมบัติ อาจจะตายไป และซึ่งก็มีอยู่เสมอ หรือว่าอาจจะถูกศาลสั่งให้การเลือกตั้งเสียเปล่า หรืออาจจะเป็นเพราะว่ามีสมาชิกที่ถูกฟ้องอยู่นั้นขาดคุณสมบัติเป็นบางคน เท่าที่ฟังมาแล้ว ๑๗ จังหวัด ถ้าคิดเฉลี่ยแล้ว ผมคิดเฉลี่ยอย่างนี้ครับ ๗๑ จังหวัด เราสิ้นเงินไป ๘๒ ล้านบาท ผมคิดให้เป็นว่า ๙๐ ล้านบาท เอา ๗๑ มาหาร ผมนั่งคิดเลขอยู่ในใจไม่เอาอนิจจัง เอาคำนวณอย่างเลขธรรมดา ไม่ถึงคอมพิวเตอร์ มันก็จะได้ ๑.๒ ของจำนวนที่เคยใช้จ่ายทั้งหมดต่อจังหวัด คือเฉลี่ยอย่างกรุงเทพฯ ก็อาจจะเสียมาก เพราะว่าผู้ใช้สิทธิมาก นครราชสีมาอาจจะมากเป็นที่ ๒ อุบลราชธานีอาจจะมากเป็นที่ ๓ แต่กรุงเทพฯ ไม่มีปัญหา ในเรื่องที่จะถูกศาลเพิกถอนไม่มีปัญหาเรื่องสมาชิก ๑๕ คน จะขาดคุณสมบัติ ก็ตัดออกไปได้ จังหวัดใหญ่ แล้วก็ส่วนตายก็คิดเฉลี่ยแล้ว มันก็ไม่ถึงอยู่นั่นเอง อันนี้เป็นเหตุเหตุหนึ่ง ซึ่งผมไม่ค่อยจะเห็นด้วย ยิ่งกลับสนับสนุนอยากจะให้ตัด ที่ให้ตัดนั้นมีเหตุอีกประการหนึ่งว่า การเลือกตั้งนั้น กฎหมายเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกเทศบาล คนเลือกตั้งคนใช้เงินเพื่อการเลือกตั้งคือกระทรวงมหาดไทย ไม่ใช่สำนักงานงบประมาณเป็นคนไปดำเนินการเลือกตั้งผมแปลกใจเพราะวิธีใช้เงินในงานของหน้าที่ ทำไมไม่ไปอยู่ที่คนทำงาน กลับมาอยู่คนที่ไม่ค่อยจะทำงาน หรือไม่มีหน้าที่ทำงาน อันนี้ก็สะกิดใจผมท่านประธานครับ คือว่าหรือจะเป็นอย่างที่เขาถือกัน ผมจะขอพูดอย่างนี้จะได้ไหมว่า สำนักงานงบประมาณนี้ถ้ากระทรวงมหาดไทยเบิกเงินละก็ไม่ค่อยจะได้ และนอกจากสื่อ ผมเป็นสมาชิกสภาจังหวัด เงินค่าเงินเดือนครุฑนี้เบิกไม่ค่อยจะได้ ต่อว่ากระทรวงมหาดไทยก็บอกสำนักงานงบประมาณไม่ให้ ก็เห็นจะเป็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณไม่ค่อยจะกลืนเกลียวกัน หรืออะไรอย่างนั้น หรืออย่างไร ผมก็ไม่ทราบ และยังมาตั้งบนนี้ขึ้นมาอีก ผมยังไม่ทราบใหญ่ ก็คนเลือกตั้งแท้ๆ ไม่ให้เงินเขาไปใช้เลือกตั้ง สำนักงานงบประมาณไปคำนวณการเลือกตั้งด้วยก็อาศัยข้อเท็จจริงมาจากกระทรวงมหาดไทย แต่แปลกเอามาไว้งบกลาง นายกรัฐมนตรีเป็นผู้อำนวยการเลือกตั้งหรือ ก็เปล่า ถึงขึ้นจะทำไปก็ทำไม่ได้ มันขัดกฎหมาย กระทรวงมหาดไทยต่างหากเล่าเลือกตั้งแต่วิธีตั้งงบประมาณเอามาไว้เสี่ยงงบกลาง ไม่ยกเอาไปที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการเลือกตั้ง นี่ขอให้เพื่อนสมาชิกได้วินิจฉัยด้วยว่า ผมไม่ต้องการมาถากถางให้กระเทือนใจเพื่อนสมาชิก ผมสำนึกว่าเมื่อคืนนี้ ท่านประธานก็เดือดร้อนและผมก็พลอย

เดือดร้อนไปกับท่านด้วย แต่ว่ามันหลีกเลี่ยงไม่ได้ ท่านประธานครับ ไม่รู้จะหลีกเลี่ยงอย่างไร ก็การใช้เงินอย่างนี้มันถูกหรือเปล่า การที่จะให้เงินใครไปใช้นั้น ผมคิดว่าหน้าที่ของเราซึ่งเป็นตัวแทนเจ้าของเงิน เห็นจะคำนึงถึงความถูกต้องด้วยเหมือนกันคือคนที่ไม่รู้จักใช้เงิน มันก็ใช้เงินไม่เหมือนกับคนที่ชำนาญการใช้เงินคนชำนาญการใช้เงินก็ต้องแต่ละหน้าที่ ถ้าหากว่า จะมาใช้เงินเพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ผมก็ไม่เชื่อว่าใครจะมีความชำนาญในการ ใช้เงินประเภทนี้ดีกว่าผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย ส่วนรวมก็คือกระทรวงมหาดไทย กระจายไปก็กรมการปกครอง กรมตำรวจ อาจจะรวมไปถึงกรมอัยการ หลักการใช้เงิน อย่างนี้ทำให้เราต้องโต้เถียงกันมาหลายวัน เพื่อนฝูงก็บอกว่าให้ผ่าน ๆ มันผ่านได้อย่างไร ยิ่งดูไป ยิ่งผิดหนักเข้า ผิดหรือถูกขอความกรุณาได้พิจารณาซิว่า กระทรวงมหาดไทยเป็นคนเลือกตั้ง โดยกฎหมายบังคับ กรมการปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการ แต่ว่าเงินแทนที่จะเอาไปไว้ที่ กรมการปกครอง งบปกครอง หรือว่ากระทรวงมหาดไทย มาอยู่ที่งบกลาง นี่แปลว่าเราใช้เงิน กันอย่างไร เราใช้กันอย่างไร อย่างนี้ถูกหรือเปล่า ท่านจะไปส่งเสริมการทำนา แต่เอามาไว้เสีย ที่กระทรวงกลาโหม จะได้ผลคุ้มค่าไหม ถ้างบกลางนี้จะสามารถใช้จ่ายเงินถึง ๒๗,๐๐๐ กว่า ล้านบาทได้ ก็ควรจะยุบกระทรวงทบวงกรมออกให้หมด เพราะไม่สามารถจะใช้เงิน ตั้งไว้ทำไมเสีย เงินเดือน รัฐมนตรีก็หลายแสนอยู่เดือนหนึ่งแต่เดี๋ยวนี้นี่ไม่ใช่ออย่างนั้น เราจัดกระทรวงทบวงกรม มาก็เพราะเหตุว่า อยากจะใช้เงินให้เป็นประโยชน์และให้ประหยัด มันจะประหยัดหรือเป็น ประโยชน์ ก็ต้องรู้งาน ฐานะที่จะใช้เงิน เพราะฉะนั้นความรู้สึกแต่เดิมมา ที่ได้เพียรพยายาม จะสนับสนุนงบประมาณนั้นนั้น ผมจึงเห็นว่าเหมาะสมเกือบจะสุดวิสัย เพราะฉะนั้นผมจึงได้ ขอคัดค้านการจ่ายเงินในประเภทนี้ ข้อคัดค้านสรุปได้ก็เป็น ๒ ประการ ประการหนึ่งตั้งไว้ เพื่อสำรองจ่ายเกินความจำเป็น เอาสถิติตามตัวเลข ถ้าวางไว้น้อย มันก็ยิ่งซ้ำกัน ท่านประธาน ว่าเราก็ไม่ต้องไปกุ่มเขามาмаกดอกก็ไม่ต้องเสีย เสียค่าธรรมเนียมกู้เงินก็ไม่ต้องเสีย และก็ ประหยัดด้วยตั้งไว้มาก และไม่ได้จ่าย ก็ทำไมต้องให้ราษฎรมานั่งรับภาระภาษีเล่า ถ้าวัดรายจ่าย ลงไปมาก ๆ ภาษีก็ลดลงไปรายรับก็ลดลงไป ก็สุดุลยนี้ตั้งกันไว้มันก็ตรงอย่างที่ผมสงสัยว่า ตั้งงบกลางนี้ ถ้าจะมีอะไร ๆ พอพูดขึ้นก็โกรธกันไว้อยวาย เพื่อนก็โกรธ ก็เห็นเจตนาผมก็มัน ส่อพิรุณอย่างนี้ ไม่ให้เราคิดอย่างนี้จะให้เราคิดอย่างไร ถ้าจะตอบผมบอกว่าเพราะไม่รู้ประสี ประสาทก็ตอบไม่ได้ เป็นกรรมาธิการถึงสำนักงบประมาณก็พูดไม่ออกก็พูดมาทีหนึ่งว่าผิด กรรมาธิการก็บอกผม ผมก็ดีใจ ผิดเพราะว่าเจ้าหน้าที่ลืมหักเล็ยต้องมาเพิ่ม ก็ไว้อยวายกันมา

ก็รู้อะไรอย่างนั้นก็แสดงให้เห็นว่าสำนักงานประมาณนี้ก็ไม่ค่อยจะดีนักหรือควรที่ท่านประธาน
ก็มาเจอขึ้นในชั้นกรรมาธิการ ถ้าไม่มีเพื่อนสมาชิกเราไปนั่งและเข้มแข็งก็ไม่ต้องตั้งเดิม
เสร็จแล้วเงินก็ขาดจ่าย เงินค่าคนตาย บำเหน็จบำนาญอะไร อย่างที่เพื่อนกรรมาธิการชี้แจง
มานั้นความจริงอยากจะเรียนท่านประธานว่าเราอยู่ในที่นี้เมื่อเห็นว่าการผิดพลาดไม่ได้ไป
ทำลายกรรมาธิการ ไม่ได้ทำลายรัฐบาลที่เสนองบประมาณมา จะช่วยกันแก้ไขให้มันถูกต้อง
คือว่าช่วยกัน ต่างคนต่างช่วยกัน อะไรมันผิดก็ให้มันถูกเสีย คืออย่าเอามาปะทุกันเลย ทุจริต
ที่ไรชาวบ้านแย่มากๆ คือเราทุจริตเท่าไรเราทะเลาะกันมากเท่าไร เรานะไม่แยหรือ กถึงเดือน
ก็ได้ ๘,๐๐๐ เหมือนกัน แต่ชาวบ้านที่เสียให้เราเสีย คือมันเสียเงินโดยไม่จำเป็นจะต้องเสีย
เพราะฉะนั้นผมจึงขอความกรุณาให้เพื่อนสมาชิกได้เห็นใจ ว่าทำไมผมถึงต้องตั้ง ต้องการ
ขัดขวางการใช้เงินของรัฐบาลหรือ เปล่าเลย ต้องการให้รัฐบาลใช้เงินให้มันถูกต้องให้ประหยัด
ให้มีประโยชน์คุ้มค่ากับภาษีอากร ที่พวกเราได้เสียไป ผมมีเหตุผลอย่างนี้ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมจะให้เฉพาะผู้แปรญัตติอภิปรายก่อนเชิญครับ

นายล้วน เวทชาลิگانน (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการงบประมาณนี้ได้รับความ
เห็นชอบจากรัฐสภาเป็นตัวแทนทั้งฝ่ายรัฐบาลและรัฐสภานี้ การที่จะได้พิจารณางบประมาณ
เพื่อประโยชน์แห่งรัฐนี้จะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ และในงบกลางที่ตั้งไว้ก็น้อยได้
สงสัยเลยว่า ถ้าไม่ได้มีการเลือกตั้งจะนำเงินบนี้ไปใช้ไม่ได้ อีกประการหนึ่ง ตามที่ท่านสงสัย
และไม่เข้าใจนั้น รูปการจะอย่างไรๆ จะได้พยายามชี้แจงอย่างไรๆ ก็ตามถ้ายังมีข้อเคลงใจ
สงสัยอยู่ ซึ่งรายการต่างๆ ได้ผ่านมานั้นก็รู้สึกว่าจะออกจะช้าๆ กันไปตลอดไป แต่ข้อเท็จจริง
มีว่า เหตุที่จะเกิดหรือผลที่จะมีนั้น บัดนี้ผมเข้าใจว่าท่านผู้มีเกียรติในรัฐสภานี้คงจะได้ทราบ
ว่า การเลือกตั้งจะมีหรือไม่มียังคาดไม่ได้ แต่เหตุมันมีอยู่แล้วในโรงศาล ๑๗ รายด้วยกัน แต่
ใครจะเป็นผู้บังคับนั้น รัฐสภาก็บังคับไม่ได้ จะบันดาลให้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดก็ไม่ได้
แล้วแต่อำนาจตุลาการเราไม่ได้เกี่ยวข้อง เราเป็นแต่ตัวแทนของรัฐสภา และเป็นตัวแทนฝ่าย
รัฐบาล รัฐบาลเป็นผู้บริหารกิจการงานของประเทศให้เดินไปด้วยดี เราก็ต้องพิจารณาที่จะให้
เครื่องมือกับรัฐบาล โดยที่เป็นเรื่องที่ต้อง คือจัดเงินไว้ให้ ถ้าจะได้มีการเลือกตั้งเอาเงิน
งบนี้จำนวนนี้ในรายการนี้ ไม่ใช่รายการอื่น ถ้าไม่มีการเลือกตั้งเงินนี้ก็คงอยู่ ไม่ไปไหน
ปัญหาที่มีอยู่เท่านั้น แต่ถ้าเราจะพูดกันไป อย่างไรๆ ก็พูดกันได้ทั้งนั้น ถ้าจะไม่เชื่อกัน ถ้าจะเชื่อ
กับบอกตรงๆ ว่ามีอย่างนี้ ที่นี้ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องชี้แจงผิด

เป็นเรื่องชี้แจงที่ถูกเหมือนกัน และยืนยันว่าถูกต้อง เป็นเรื่องอนิจจัง ๆ เพราะยังคาดหมายไม่ได้ และมีที่ร้ายก็ไม่ทราบ จะไม่มีก็ยังไม่ทราบ แต่เราต้องเตรียมการไว้ ถ้าไม่เตรียมการไว้เสร็จแล้ว ถ้าเรื่องมันเกิดขึ้นหรือจะต้องมีการเลือกตั้งจะจับจ่ายใช้เงินที่ไหน จะไปเอาเงินที่ตั้งไว้ว่างบสำรองจ่ายนั้นนั่นเขามีรายการอื่นว่า จะต้องจ่ายอย่างนั้น ๆ ที่จำเพาะรายการที่เจาะจงไว้แล้วอย่างนี้ท่านก็ไม่ชอบ จะตั้งอย่างไรก็ไม่ชอบ ข้าพเจ้าได้ฟังมาเป็นระยะเวลานานพอสมควรแล้วที่ได้โดนโขกสับมานี้ เพราะฉะนั้นเราก็อยากจะพูดกันเสียให้ตรงไปตรงมา และข้าพเจ้าอยากจะฟังถ้อยคำต่อไปที่ท่านไม่เชื่อและท่านจะเอาเหตุผลอะไรมาชี้แจงว่าเงินจำนวนนี้จะหลบหลีกอย่างหนึ่งอย่างใด ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลไม่มีโอกาสที่จะกระทำได้ และกรณีการที่ได้ทำไปนั้นก็เป็นการถูกต้อง ก็คิดว่าจะทำได้ เพราะรายการนี้เป็นรายการที่แน่นอน เจาะจงว่าให้ทำอย่างนี้ ถ้าทำอย่างนั้นผู้ปฏิบัตินั้นแหละเป็นการผิดกฎหมาย ให้ท่านทราบไว้ด้วย นี่เป็นกฎหมายการใช้จ่ายเงินของประเทศ เป็นกฎหมายสำคัญ เพราะฉะนั้นคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ท่านได้สงสัยนั้น และข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจงสั้น ๆ เพื่อทำความเข้าใจและขอความเห็นใจ พูดกันอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ประเด็นได้รวบรัดและเร็ว เข้าไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่นใด

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผมได้ฟังท่านกรรมการผู้มีเกียรติมาชี้แจงเมื่อตะกี้นี้ก็รู้สึกพอใจ แต่ฟังคำพูดของท่านประโยคที่หนึ่งที่ว่า ท่านอย่าสงสัยเลยว่ารัฐบาลนี้จะนำเงินยอดนี้ไปใช้ไม่ได้ ก็แสดงว่ารัฐบาลนี้ยังมีทางที่จะนำเงินนี้ไปใช้ได้ แต่นั่นแล้วก็อีกประโยคสุดท้าย ท่านว่ารัฐบาลไม่มีทางจะเอาไปใช้จ่ายยอดอื่นได้ เพราะกฎหมายเขียนไว้แล้ว ก็โปรดท่านได้ดูกฎหมายมาตรา ๔ ซิคครับ จากอนุมาตรานี้ถึงมาตรานั้นจะให้สำนักงานประมาณเปลี่ยนแปลงไปใช้ที่ไหน ๆ จะไปรัฐวิสาหกิจที่ไหนก็ได้ งบนี้กระผมขอเรียกว่างบตามสบาย ถ้าหากว่าไม่มีการเลือกตั้งซ่อม ท่านก็ยกย้ายถ่ายเทไปตามใจชอบ นี่หรือครับที่ท่านว่าไม่มีทางจะไปจ่ายบอื่นได้ ก็แสดงว่าท่านไม่มีความบริสุทธิ์ใจ กระผมยังไม่เชื่อขอบคุณครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แปรญัตติติดผู้หนึ่ง ที่ขอตัด ๑๑ ล้านบาทนั้น ทั้งนี้ยังสงสัยอยากจะขอเรียนถามท่านกรรมการผู้ทรงเกียรติ และในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ที่ท่านบอกว่า ๑๗ จังหวัดที่ถูกฟ้องร้องคดีในโรงศาลนั้นนะ ท่านจะเผยชื่อจังหวัดได้ใหม่ว่า จังหวัดอะไรบ้าง ข้าพเจ้าอยาก

จะขอทราบ พอทราบได้แล้วเราจะคำนวณดูว่าจะต้องใช้จ่ายเงินประมาณสักเท่าใด ถ้าท่านเห็นว่าเป็นเรื่องลับแล้วข้าพเจ้าก็ไม่ติดใจที่จะแถลงออกมาก็ได้ไม่แถลงก็ได้

นายถวิล สุนทรการกุล (กรรมการ) : รายชื่อจังหวัดใดมีคดีบ้างนั้นเป็นรายละเอียดจนเกินไป กระผมก็จำไม่ได้เหมือนกันครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าผู้แปรญัตติทั้งหมดก็ได้อภิปรายกันมาพอสมควรทั่วถึงกันแล้ว ผมก็อยากจะขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมก็จะขออนุมัติที่ประชุมนี้ว่า อนุมาตรา (๒๓) นี้ ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือว่าจะให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้เป็นไปตามที่สมาชิกได้เสนอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า อนุมาตรา (๒๓) นี้ ที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๔) ค่าใช้จ่ายในการส่งกำลังบำรุงและการจัดตั้งกองร้อยอาสาสมัครชาตินิรโทษ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดตั้งใจสงสัยจะอภิปราย ก็ให้ผ่านอนุมาตรา (๒๔) ไป ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๕) โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าไอน้ำที่สุราษฎร์ธานี

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดตั้งใจสงสัยจะอภิปราย ก็ให้ผ่านอนุมาตรา (๒๕) ไป
ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๖) โครงการก่อสร้างสายส่ง
ไฟฟ้าแรงสูง พุนพิน-ทุ่งสง

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดตั้งใจสงสัยจะอภิปราย ก็ให้ผ่านอนุมาตรา (๒๖) ไป
ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๗) โครงการจัดที่ดิน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้แปรญัตติ อนุมาตรา (๒๗) โครงการ
จัดที่ดิน ตั้งไว้ ๑๕ ล้านบาท ข้าพเจ้าจึงขอตัดออกทั้งหมด ๑๕ ล้านบาท ทั้งนี้ ที่ข้าพเจ้าได้
ขอแปรญัตติตัดนั้น เป็นเพราะว่าคืนวันนั้น คณะกรรมาธิการมิได้ชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบเลย
มีแต่บอกว่าเชิญให้ไปได้กันกลางสภาเถอะว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้น ขอท่านกรรมาธิการชี้แจงให้ทราบ
ด้วยว่าท่านจัดโครงการที่ดินตั้งไว้ถึง ๑๕ ล้านบาทนั้น จัดที่ไหนบ้าง ภาคใดบ้าง ภาคเหนือมี
ไหม ภาคอีสาน ภาคกลางและภาคใต้มีไหม กรุณาตอบ และภาคละราคาสักเท่าไร

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมาธิการ) : โครงการเรื่องการจัดที่ดินที่ตั้งไว้ในงบประมาณ
นี้เป็นจำนวน ๑๕ ล้านบาทนั้น อันนี้ก็เป็นโครงการใหม่ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการ
ในการที่จะจัดและดำเนินการในเรื่องที่ดินนี้ตามนโยบายของรัฐ และตามที่ได้มีเสียงเป็นข้อ
ข้อใจของบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายในสภานี้เป็นห่วงกังวลถึงปัญหาเรื่องที่จะให้ราษฎรได้
มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง และปัญหาเรื่องที่ราษฎรได้บุกรุกเข้าไปอยู่ในที่สงวนหวงห้าม
และในที่ต่าง ๆ จนถึงกับสภานี้ได้เสนอกฎหมายที่จะได้มีการลบล้างสิทธิที่ดินสาธารณะหรือ
ที่ดินซึ่งเป็นที่สงวนหวงห้ามยอมให้ราษฎรซึ่งได้บุกรุกเข้าไปอยู่ในที่นั้นเป็นเวลาอันสมควร
ได้กรรมสิทธิ์ไป ทางรัฐบาลไม่เห็นด้วยกับหลักการอันนี้ แต่ว่าจะใช้วิธีการที่แก้ไขในเรื่อง
โครงการที่ดินนี้ในหลักการที่ถูกต้อง ไม่ใช่บังคับกฎหมายให้ผิดแนวทางปฏิบัติ ซึ่งเป็นรากฐาน
ของที่ดินแต่ดั้งเดิมมา คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยจัดและดำเนินการ
ในเรื่องนี้ ทางกระทรวงมหาดไทยโดยมีกรมที่ดินเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรง ได้เชิญบรรดากระทรวง
ทบวงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดินนี้มาปรึกษาหารือกันว่าจะจัดแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องนี้ประการใด
ที่ประชุมได้ปรึกษาหารือกันแล้ว ในปัญหาแรกก็ได้พูดกันว่า บุคคลที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ คือ

เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ และในประการที่ ๒ ก็เกี่ยวกับเรื่องเงินที่จะต้องใช้จ่าย สำหรับเรื่องนี้ก็ได้พิจารณากันมานานแล้วว่า ปัญหาเรื่องจะเพิ่มเจ้าหน้าที่ขึ้นนั้นก็ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ว่า เวลานี้ข้าราชการนั้นล้นงานอยู่มกมกแล้ว ในคณะกรรมการนี้จึงได้ตกลงใจว่า การที่จะแก้ไขปัญหาดังนั้นอุปสรรคที่เกิดขึ้นไม่เหมือนกัน เจ้าหน้าที่ซึ่งจะว่าล้นงานหรือไม่ล้นงานนั้นต้องมองเฉพาะสถานที่ มองเฉพาะกิจการว่าเป็นจริงตามที่ว่านั้นเสมอไปหรือไม่ ตัวอย่างที่ชัดเจนจะเห็นได้ว่าในขณะนี้ การบริการเรื่องที่ดินที่ไม่สามารถจะไปได้ก็อยู่ที่อำเภอซึ่งเป็นที่ดินซึ่งยังไม่มีโฉนดที่ดิน และมีเจ้าหน้าที่อำเภอเพียงคนหนึ่งหรือสองคนเท่านั้นเป็นอย่างมาก ไม่สามารถจะจัดบริการในเรื่องที่ดินนี้ให้ตลอดลุล่วงไปได้ แม้นโยบายจะสั่งทับถมไปสักเท่าใดก็ไปกองอยู่ที่นั่น และเกิดปัญหามากยิ่งขึ้นซึ่งได้มีผู้วิพากษ์วิจารณ์กันมากมายว่า เจ้าหน้าที่ที่ดินนี้เองเป็นตัวการที่ทำให้บรรดาประชาชนเดือดร้อนไม่สะดวกหรือกระทำการโดยมิชอบต่าง ๆ อยู่หลายประการ เพื่อที่จะแก้ปัญหานี้และเป็นการเฉพาะหน้าจึงได้ขอแรงบรรดากระทรวงทบวงกรมทั้งหลายซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โดยวิธีรวมกำลังกันที่จะแก้ไขปัญหานี้ ทางกระทรวงมหาดไทยจะให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงแยกออกไปตามเขตอำนาจหน้าที่ของตัวเป็นสาย ๆ รวมด้วยผู้ตรวจราชการกระทรวงทั้งหลายที่เกี่ยวข้องของกรมที่ดิน ของกรมการปกครอง ของกรมป่าไม้ เป็นต้น ให้ร่วมกันที่จะจัดการแก้ไขปัญหานี้โดยออกไปตามสายต่าง ๆ นั้นไปร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่นั้น และเจ้าหน้าที่บรรดาที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น จัดเจ้าหน้าที่แยกกันออกไปทำการสำรวจตรวจสอบที่ดิน ในปัญหาที่มีเรื่องทะเลาะวิวาท เรื่องบุกรุกหรือเรื่องที่ไม่ถูกต้องเรียบร้อยนี้ จัดการแก้ไขเสียให้ถูกต้องเป็นรายจังหวัดไป โดยการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจและอบรมกับเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะตัวบุคคลนั้น ซึ่งถ้าหากว่าไม่พอในระยะแรกนี้ ถ้าจำเป็นจะต้องหาคนเพิ่มก็ให้พยายามเพิ่มไปในทางที่เป็นการจ้างชั่วคราว ซึ่งจะมาจัดและดำเนินงานในเรื่องนี้เป็นการเฉพาะหน้าไปก่อน ถ้าหากว่ามีการจำเป็นที่จะต้องตั้งเจ้าพนักงานเพิ่มเติมขึ้นประการใดก็จะว่ากันในงบประมาณปีต่อไป การกระทำดังที่ได้กล่าวนี้ก็จะได้เริ่มกระทำหลังจากที่งบประมาณนี้ได้ผ่านไปแล้ว เพื่อได้ใช้เงินจำนวนที่ตั้งไว้ใน ๑๕ ล้านบาทนี้ไปเริ่มดำเนินงาน ปัญหาเฉพาะกิจการที่แบ่งแยกกันออกไปว่าจะทำอย่างไรนั้น ก็ได้วางหลักการกว้าง ๆ ให้ถูกต้องกับบทกฎหมาย เพราะการที่ตกลงตัดสินใจไปเช่นนี้ก็อันตรายร้ายแรงอยู่เหมือนกัน ถ้าหากว่าทางด้านประชาชนไม่ร่วมมือ และได้ถือเอาโอกาสอันนี้ทำการบุกเบิกบุกรุกเข้าไปในที่ดินใหม่โดยมิได้ถือเอาแต่เพียงเท่าที่

ได้อยู่มาก่อนแล้ว ก็เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เพราะการที่จะพิสูจน์ว่าบุคคลใดเข้าไปอยู่ในที่ดิน ตั้งแต่เมื่อใดนั้นเป็นเรื่องที่ยากลำบากอยู่มากเหมือนกัน ก็ได้กำชับชี้แจงไปยังเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย ที่จะไปจัดดำเนินการในเรื่องนี้ให้ถือเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องพยายามสกัดกั้นให้อยู่ และ ได้แบ่งแยกที่ดินออกไป ถ้าที่ดินซึ่งเป็นป่าสงวน เป็นที่สงวนหรือเป็นที่สาธารณะซึ่งได้มีหลัก การสงวนไว้โดยถูกต้องโดยชอบด้วยบทกฎหมายแล้วราษฎรคนใดที่บุกรุกเข้าไปอยู่ในที่นั้น โดยมีชอบ มิได้มี ส.ค.๑ ซึ่งได้ทำเตียนแล้วหรือมิได้มี น.ส.๓ หรือมิได้แสดงหลักฐานไว้ ด้วยว่า ได้ครอบครองมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงนี้มา ก่อนที่ได้มีการสงวน ถ้าหากว่ามี หลักฐานถูกต้อง ก็จะตัดกันออกไปให้แก่บุคคลผู้ครอบครองนั้นตามสิทธิอำนาจและหน้าที่ เพราะเหตุว่าบทกฎหมายก็ได้ยกเว้นให้ การสงวนภายหลังซึ่งได้มีสิทธิครอบครองโดยถูกต้อง แล้วก็ตัดกันให้เอาไปรวมทั้งในที่ป่าไม้ด้วย ซึ่งได้ประกาศออกกฎกระทรวงไปแล้ว ตาม กฎหมายของป่าไม้นั้น ก็สามารถจะทำได้ตามบทกฎหมายเช่นเดียวกัน ในที่สงวนที่สาธารณะ อย่างอื่นก็เช่นเดียวกัน แต่ถ้าบุคคลใดที่เข้าไปอยู่ในที่นั้นโดยมิถูกต้องมิได้มีกรรมสิทธิ์ใน ที่นั้นมาก่อนการสงวนหวงห้าม ก็จะได้ให้พิจารณาในการที่จะให้เจ้าหน้าที่ปกรังวัดหมายเขต กันที่เข้าไว้ ในระยะแรกก็จะให้ความผ่อนผันตามสมควรที่จะได้ให้อยู่อาศัยในที่นั้นหรือให้ เข้าไปตามเหตุการณ์เท่าที่สามารถจะเป็นไปได้ และในท้องที่ใดที่จำเป็นจริง ๆ ไม่อาจจะอยู่ ได้เป็นที่สาธารณะซึ่งประชาชนเข้าใช้สอย เป็นการขัดกับบทกฎหมายโดยขัดแจ้ง ก็จะได้ให้ พยายามจัดหาที่หาทางที่จะสามารถจะทำได้ เช่นในนิคมของกรมประชาสัมพันธ์ หรือในที่ ซึ่งกระทรวงทบวงกรมอื่นได้ดำเนินงานอยู่ ให้ออกไปจากที่นั้นโดยมีการช่วยเหลือตามเหตุผล ตามที่ว่านี้ ทั้งนี้ก็โดยเฉพาะบุคคลซึ่งได้ความแน่นอนว่าไม่มีที่ดินทำกินจริง ๆ ให้พยายาม สกัดตัดทอนบุคคลที่จะใช้อำนาจและอิทธิพลเข้าไปครอบครองที่ดินนั้นโดยอาศัยนายทุน หรือโดยกิจการอื่น ๆ ที่มีชอบ โดยไม่ให้สิทธิเช่นเดียวกัน ส่วนปัญหาที่รกร้างว่างเปล่าซึ่ง ทางราชการได้สำรวจจำแนกประเภทที่ดินไว้แล้ว ซึ่งกันไว้เป็นป่าไม้แล้ว ได้มอบหมายมาให้ กระทรวงมหาดไทยและกรมที่ดินที่จะจัดสรรให้ประชาชนได้เข้าจับจองทำกิน อันนี้ก็มอบ หมายให้กรมที่ดินซึ่งมีเจ้าหน้าที่และมีงบประมาณอยู่แต่เดิมแล้วเร่งรัดดำเนินงานจัดไปตาม อำนาจและหน้าที่ กระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ ก็ได้รับหลักการอันนี้โดยได้มีการประชุมตกลงกัน และเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติแล้วว่า จะได้ดำเนินงานต่อไป สำหรับประมาณ ถึงที่ดินตามที่ว่านี้มีอยู่สักเท่าไร ประมาณเท่าไร สักกี่ปีจะทำสำเร็จนั้น เท่าที่สำรวจและ

ประมาณได้จากตัวเลขต่าง ๆ ดังหลายฝ่ายมารวมกัน ในขณะที่ส่วนใหญ่ก็อยู่ในที่ของป่าไม้ ซึ่งได้ประกาศสงวนไว้แล้ว ส่วนที่สาธารณะที่สงวนอย่างอื่นนั้นก็มีไม่มากนัก โดยประมาณ ก็ว่ามีอยู่ในราว ๒๐ ล้านไร่ในจังหวัดต่าง ๆ ทิวราชอาณาจักร บรรดาที่มีที่ดินอยู่ ในการนี้ ประมาณโดยคร่าว ๆ ถ้าสมมติว่าค่าใช้จ่ายในการที่จะต้องใช้เจ้าหน้าที่ออกไปทำการรังวัด ปักหลักเขตจะต้องใช้เงินโดยเฉลี่ยคร่าว ๆ เพราะเหตุว่าค่าใช้จ่ายอันนี้ก็ยังไม่แน่นอนนัก สุดแต่ว่าที่ดินแปลงเล็กแปลงใหญ่ อยู่ในที่ยากที่ง่ายประการใด เจ้าหน้าที่จะเข้าไปถึงได้อย่างไร อันนี้ก็ประมาณโดยคร่าว ๆ ว่าอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายประมาณไร่ละ ๒-๓ บาท ๒๐ ล้านไร่ นี้ก็ประมาณ ๔๐ ถึง ๖๐ ล้านบาท ยอดที่กล่าวนี้ในระยะขั้นต้น ทางงบประมาณจึงได้ตั้งให้ไว้ ๑๕ ล้านบาทเป็นงบเริ่มดำเนินการที่จะได้ไปทดลองและทดสอบดูตามหลักการที่ว่านี้ ซึ่งผล จะเป็นประการใด ก็จะได้เป็นแนวทางสำหรับที่จะจัดและดำเนินงานในโอกาสต่อไป ในขณะที่ กรมที่ดินซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ได้เชิญเจ้าพนักงานที่ดินมาทำการอบรมที่กรมที่ดินเพื่อวางแนวทาง ในการที่จะปฏิบัติต่อไป และโดยเฉพาะทางด้านอธิบดีกรมที่ดินเองก็ได้มอบหมายให้ออกไป ดูตามสภาพท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อวางหลักการที่จะดำเนินงานในเรื่องนี้ให้เป็นผลสำเร็จ และโดยเฉพาะ ปัญหาเจ้าหน้าที่ซึ่งก็ย่อมมีการวิตกกังวลอยู่ว่าจะพอหรือไม่ และจะไปสามารถดำเนินการในเรื่องนี้หรือไม่ จะไปอำนวยความสะดวกเพื่อประชาชนจริงตามหลักการหรือไม่ หรือจะไปรีดไถ เขาประการใด อันนี้ก็ได้ออกก่าชับกวดขันแก่บรรดาเจ้าหน้าที่ทั้งหลายซึ่งจะออกไปร่วมกัน ดำเนินงานตามที่ว่านี้แล้ว เพราะฉะนั้นในคณะกรรมการนี้จึงได้พิจารณาเห็นชอบด้วย ตามโครงการที่ว่านี้ และขอยืนยันให้ตั้งงบ ๑๕ ล้านบาทนี้เพื่อแก้ไขเหตุการณ์ตามที่ได้เรียน มา

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมได้ฟังท่านกรรมาธิการท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทยชี้แจงแล้วครับ แต่ถึงอย่างไรก็รู้สึกว่าจะตนารมณ์นี้ยังไม่ค่อยตรงกัน คือเท่าที่ท่านเสนอเงินจัดสรรที่ดินนี้ ๑๕ ล้านบาทมาอยู่ในงบกลาง ฟัง ๆ ตอนนั้นเสมือนหนึ่งว่า กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจใช้เงินก้อนนี้ ผมก็ยังมีอาการแปลกใจอยู่ว่าก็เมื่อกระทรวงมหาดไทย มีกรมที่ดิน ทำไมไม่ตั้งยอดเงิน ๑๕ ล้านบาทนี้ไว้ที่กรมที่ดินของกระทรวงมหาดไทยยิ่งมา อ่านดูหน้า ๔ วรรคสุดท้ายของมาตรา ๔ เขียนไว้ว่า ในกรณีจำเป็น (สำนักงบประมาณ) กระทรวง การคลังอาจโอนรายจ่ายงบกลางรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มในรายการอื่น ๆ ในงบเดียวกัน ได้ จึงทำให้สมาชิกทั้งหมดนี้ยังไม่มีความเข้าใจ เพราะวรรค ๓ นี้เขียนไว้กว้างมากจึงไม่ค่อย

จะมีความมั่นใจจริง ๆ ท่านประธานว่าเงิน ๑๕ ล้านบาทนี้จะมุ่งไปในด้านจัดสรรที่ดินนี้ยังไม่พูดถึงวิธีการจัดสรร ถ้าหากทางคณะกรรมการจะสามารถตามใจหรือลองพิจารณาข้อเสนอของฝ่ายแปรรูปที่ดิน คือโอนเงินก้อนนี้ไปไว้กรมที่ดินกระทรวงมหาดไทยเสีย ก็จะขจัดปัญหาในวรรค ๓ มาตรา ๔ ได้ หรือว่าคณะกรรมการจะเสนอขอตัดวรรค ๓ มาตรา ๔ ออกเสียปัญหาทั้งหมด เพราะเมื่อระบุไว้ในมาตรา ๔ ว่าจะเอาไปใช้ในการจัดสรรที่ดิน แล้วในมาตรา ๔ ไม่มีวรรค ๓ ปัญหานี้สิ้นไปได้ ที่นี้มาพูดถึงในด้านการจัดสรรที่ดิน ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายจัดสรรที่ดินภาวะพิเศษ เหมาะกับลักษณะความเป็นไปในปัจจุบันของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่งรัฐบาลนี้จำเป็นต้องใช้เงินถึง ๑๕ ล้านบาทอย่างนี้ ทำไมถึงไม่มีความเข้าใจในหลักการที่เราเคยเสนอ หลักการเพื่อจัดสรรที่ดินภาวะพิเศษ เราเสนอมาโดยอาศัยเหตุผลว่า เนื่องจากมีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยและทำกินในที่ดินที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ที่สาธารณะหรือที่รกร้างว่างเปล่ามาเป็นเวลานาน เอาที่ดินนั้นให้กรรมสิทธิ์แก่ผู้ที่เข้าไปอยู่อาศัย เมื่อที่นี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งในฐานะกรรมการได้มาเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมว่าจะเอาอะไรมาเป็นหลักในการพิจารณา หลักมีสิขรับ ดันไม้ยืนต้น ที่อยู่อาศัยก็ต้องปลูกอาคารบ้านช่องห้องหอและโดยเฉพาะที่ตำบลแม่สูน อำเภอฝาง มีโบสถ์ โบสถ์คริสต์ศาสนา มีหมู่บ้าน มีถนนมี ส.ค.๑ แต่ผลที่สุดเป็นอย่างไร ไม่ให้ เรื่องดำเนินถึงศาล ศาลตัดสินว่าอย่างไรครับ ปรับเท่านั้น ตกลงชาวตำบลแม่สูน ๒๐ กว่าครอบครัวก็อยู่ที่ดินนั้น ทั้งๆ ที่ไม่สมบูรณ์ตามกฎหมาย ศาลมีแต่ปรับ สำนักงานกรรมมนตรียกคำสั่งไปให้ทางปรองดองทำสัญญาเช่าที่ดินตกไร่ละ ๕๐ บาทต่อปีทั้งๆ ที่มี ส.ค.๑ เมื่อปี ๒๕๐๑ ที่สภานี้ ท่านกรรมกรขึ้นระวีวรรณ ตอนนั้นเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ผมได้พูดที่นี่ เมื่อปี ๒๕๐๑ ถ้าจำไม่ผิดประมาณเดือนเมษายน ปี ๒๕๐๑ ว่ามีราษฎรจำนวน ๑,๑๙๓ ครอบครัว เข้าไปอยู่อาศัยและทำกินในบริเวณป่าสงวน ตำบลแม่ขิน อำเภอแม่แตง ขอช่วยเขาหน่อยเขาเข้าไปตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๘ เข้ามา ๓ ปี พอเกิดการปฏิวัติ ท่านประธานปี ๒๕๐๔ จับราษฎร ๘๙ คน หัวหน้าครอบครัวที่รายนั้น ผลที่สุดท่านนายพลคนในโกษาเขาเป็นสวนส้ม เห็นไหมถ้านับตั้งแต่ปี ๒๔๙๘ ซึ่งเขามีหลักฐานปลูกบ้านสร้างเรือน มีต้นไม้ยืนต้นจนถึงปี ๒๕๐๔ ก็ปี บางครอบครัวมี ส.ค.๑ คนที่จับอายุสูงสุด ๗๘ ปี ถ้าพูดถึงในทางการเมือง ผมได้ เพราะประชาชน ๘๙ คนนี้ผมไปประกันออกมา มีเด็กอายุต่ำสุดอายุ ๑๙ ปี สูงสุด ๗๘ ปี ผลการเลือกตั้งที่ผ่านมา ผมจึงมาที่ ๑ ได้ ๑๒,๐๐๐ กว่าคะแนน ไม่มีคุณสมบัติอะไรเลยสักอย่าง เพราะฉะนั้นเหมือนกันครับ ขอให้ย้อนกลับมาพิจารณา

ในหลักการว่าเราจ่ายเงินก้อนนี้ให้มันชอบด้วยหลักการ โอนมาไว้ในกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทยเสียถ้าไม่สามารถโอนได้ ตั๋ววรรค ๓ มาตรา ๔ ออก แล้วขอได้โปรดกรุณาหยิบยกหลักการจัดสรรที่ดิน ภาวะพิเศษโดยรัฐบาลเป็นผู้เสนอก็ยังได้ครับ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ผมได้ฟังท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการจัดสรรที่ดินนี้ ผมก็ขอขอบพระคุณที่ได้ทราบเรื่องราวที่ท่านได้ตั้งงบประมาณมานี้ แต่อย่างไรก็ตามที่ท่านพูดมานั้น ผมพอจะจับประเด็นได้ว่า ประเด็นแรกท่านต้องการที่จะระบับข้อพิพาท หรือพูดง่าย ๆ ว่า ต้องการที่จะให้ประชาชนได้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นโดยถูกต้องตามกฎหมาย และอีกประเด็นหนึ่งต้องการที่จะไปสำรวจหรือไปรังวัดในเนื้อที่ที่จะทำการจัดสรรที่ดินในโอกาสต่อไป ผมว่าปัญหาเรื่องนี้ ปัญหาเรื่องการจัดสรรที่ดินนี้ หรือว่าปัญหาเรื่องที่ดินนี้ เป็นปัญหาใหญ่ของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้เรากำลังมุ่งพัฒนาประเทศ ที่ว่าเป็นปัญหาใหญ่ก็คือว่า ปัจจุบันนี้มีราษฎรเป็นจำนวนมากเกือบจะเรียกว่าเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซนต์ ไม่มีสิทธิในที่ดินของตนถูกต้องตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อจะดำเนินการในทางนิติกรรมต่าง ๆ ก็ไม่สามารถที่จะทำได้ เพียงแต่มี ส.ค. ๑ เท่านั้นไม่เพียงพอที่จะไปจำนองจำนำ หรือไปกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรเช่นนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็จะเป็นอุปสรรค ครั้นจะไปดำเนินการเพื่อให้ได้มาโดยถูกต้องตามกฎหมายนั้น เจ้าหน้าที่ที่ดินอำเภอก็มีอยู่เพียงคนเดียว วันหนึ่งก็ขี่จักรยานออกไป ไปรังวัดเพียงเจ้าเดียวก็ขี่จักรยานกลับมาแล้วก็มานั่งทำงานอีก แล้วกว่าจะสำรวจ กว่าจะคำนวณเนื้อที่ กว่าจะทำถูกต้องตามตัวบทกฎหมายก็กินเวลาหลายวัน เรื่องเช่นนี้ก็จะเป็นอุปสรรคของประชาชนในการที่จะนำสิทธิในที่ดินของตนไปดำเนินการในทางเครดิตในทางการเงิน ผมใคร่ขอเรียนตามสิ่งที่เป็นจริงอยู่ในเวลานี้ว่า ในจังหวัดของผมนั้นมีเกือบจะทุกอำเภอที่เดียวที่ราษฎรอยากจะกู้เงินเพื่อการเกษตรเพื่อจะนำไปลงทุน แต่ว่าไม่สามารถที่จะทำได้ เวลานี้ขอประทานโทษที่เขาเรียกว่าคำร้องหนาเป็นสอ ๆ ทีเดียว เป็นเวลาหลายปีมาแล้ว เรื่องนี้นับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างยิ่ง ที่นี้อุปสรรคอีกอย่างหนึ่งที่ผมใคร่จะกราบเรียนให้เป็นข้อสังเกตในที่นี้ก็คือว่า เนื้อที่ดิน แม้ว่าจ้างว่าเป็นเจ้าของถูกต้องตามกฎหมายแล้วก็ตาม ไม่ถูกต้องแน่นอนตามเนื้อที่ที่เป็นจริงใน ส.ค. ๓ บอกว่ามี ๑๐ ไร่ แต่เนื้อที่จริง ๆ มีอยู่ ๒๐ ไร่ หรือ ๕๐ ไร่ บางคนเป็น ๑๐๐ ไร่ หรือ ๒๐๐ ไร่ ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะว่าประชาชนนั้นเขาไม่อยากจะเสียภาษีมาก แกกั้หมั่ม ขอภัยโทษที่ผมบอกว่าหมั่ม คือว่าพยายามที่จะปกปิดให้ผิดจากข้อเท็จจริง เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เกิดข้อพิพาท

กันระหว่างคนข้างเคียงกับข้างเคียงบอกว่าของคุณมี ๑๐ ไร่ แต่ของฉันบอกว่ามี ๒๐ ไร่ ก็วัดกันไปกินกันไปกินกันมาเดือตร้อน เรื่องถึงโรงถึงศาล ฟ้องร้องกันใหญ่โต มีความยุ่งยากมากมายเหลือเกิน นี่แหละครับเป็นปัญหา ผมใคร่ที่จะเรียนว่า ถ้าหากโครงการอันนี้ดำเนินการได้เป็นผลดีอย่างที่ท่านกรรมการชี้แจงมาแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างมากมาย และผมคิดว่าถ้าหากทำกันจริงๆ แล้ว ๑๕ ล้านบาทนี้ ไม่พอแน่นอน ผมคิดว่าคงต้องเป็นร้อยๆ ล้านบาท และโครงการของผม ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ เนื่องจากผมไปเห็นปัญหาและข้อเท็จจริงมาอย่างนี้ ผมก็มาคิดว่า ถ้าหากว่าจะทำอย่างที่ท่านกรรมการชี้แจงว่า แบ่งเป็นภาคๆ แล้วก็ไปใช้คนในท้องถิ่นนั้นมาร่วมกันนั้น ผมเกรงว่าท่านจะดำเนินการโดยชุดต่างๆ นี้น้อยไป ผมอยากจะให้เป็นชุดใหญ่ๆ อย่างเช่นจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งมีไปทั้งชุดใหญ่ๆ เช่น ๕๐ คน หรือ ๑๐๐ คน แล้วระดมกันจริงๆ ว่ามีช่างสำรวจ มีช่างคำนวณมีช่างออกกฎหมายแล้วไม่ต้องมาตีตราหรือออกกฎหมายที่อำเภอ ผมอยากจะให้ออก ณ ที่ตรงที่ไปสำรวจนั้นด้วย ถ้าสามารถจะทำได้ เจ้าหน้าที่ที่ดินไป แล้วก็ช่างสำรวจ ช่างรังวัดอะไรต่ออะไรต่างๆ ไปมีโฉนดของเก่าของใหม่ไปสำรวจเสียครั้งเดียว วันหนึ่งอาจจะได้ตำบลหนึ่ง ซึ่งมี ๑๐ บ้าน หรือ ๑๕ หมู่บ้าน หรืออาจจะมากกว่านั้น ถ้าหากว่าท่านมีกำลังมากพอถ้าหากว่าทำกันอย่างจริงจังแล้ว เพราะฉะนั้นใคร่ขอเรียนเรื่องนี้เป็นข้อสังเกตสำหรับท่านกรรมการ แล้วก็ผมใคร่ขอเรียนอีกนิดหนึ่งว่า ถ้าหากว่าเราสำรวจเนื้อที่โดยแน่นอนแล้ว การเก็บภาษีอากรก็คงจะได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ก็อย่างที่ทราบเรียนแล้วว่า ราษฎรมีที่ดินจริงๆ นะ ๒๐ ไร่หรือ ๓๐ ไร่ แต่แกล้ง ๑๐ ไร่หรือ ๕ ไร่แล้วไปเก็บภาษีจริง ๆ ก็ได้นิดเดียว นี่ถ้าหากเราสำรวจจริง ๆ เอากันจริงๆ แล้วเราจะเก็บภาษีได้มากและจะมาช่วยกันสร้างถนนหนทางสร้างอะไรต่ออะไรได้อีกแยะทีเดียว นี่ราษฎรแກ້ຣ່ອງอยากจะได้เหลือเกิน อยากจะได้ถนนหนทาง อยากจะได้อะไรต่ออะไรแล้วก็เก็บภาษีบำรุงท้องที่ไปและก็อยากจะได้ถนนอย่างโน้นอย่างนี้ซึ่งเก็บภาษีได้นิดเดียว ผมก็ได้เคยชี้แจงว่า คุณมีที่ดินเท่าไร อะไรเท่าไร แล้วก็ผมมีจริง ๆ ๓๐ ไร่ แต่ผมแจ้งจริงๆ ๑๐ ไร่ เมื่อเป็นเช่นนั้นแหละผลเสียหายที่ว่าเราไม่มีถนนหนทางไม่มีอะไร ก็เพราะว่าเราแจ้งน้อย ถ้าหากเราแจ้งถูกต้องตามความเป็นจริงแล้วเราจะได้เงินภาษีมาบำรุงท้องที่มากและก็จะมาช่วยกันสร้างอะไรต่ออะไรได้อีกมาก อันนี้แກ້ຣ່ອງเข้าใจ ที่นี้ใครจะลงมือก็ต้องเป็นหน่วยราชการหรือว่าทางราชการที่เป็นผู้ดำเนินการ เพราะฉะนั้นใคร่ขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้แต่อย่างไรก็ตาม ผมใคร่ที่จะกล่าวถึงโครงการจัดสรรที่ดินที่ท่านกรรมการว่ามาเมื่อกี้สัก

เล็กน้อย คือการสำรวจข้อมูลต่างๆ เพื่อจัดสรรที่ดินเท่าที่เป็นมาแล้วเจ้าหน้าที่รวบรวมแล้ว
 สุกเอาเผากินเหลือเกิน เวลาไปสำรวจอย่างเช่นเนื้อที่จะทำการจัดสรรนั้นมี ๑,๐๐๐ ไร่ แต่
 แกกัไปสำรวจเป็น แซมเปิล (sample) เป็นบางหน่วย และเนื้อที่ ๑,๐๐๐ ไร่นั้นก็เป็นป่า เจ้าหน้าที่
 ก็อ้างว่าไม่สามารถที่จะเข้าไปได้ทั่วถึงก็ต้องใช้หย่อมนั้นหย่อมนี้ ซึ่งการที่แกใช้เป็นหย่อมๆ
 นั้นไม่เป็น แซมเปิล (sample) ที่เพียงพอ แกกัไปเอาที่ดินที่ดีๆ บ้าง ที่ดินซึ่งไม่มีหินไม่มีอะไร
 เสร็จแล้วก็ส่งเข้ามาคณะกรรมการวิเคราะห์วิจัยกันเสร็จแล้วก็คิดว่าป่านี้เปิดให้เป็นจัดสรร
 ที่ดินได้แน่นอน แต่พอเอาเข้าจริงๆ แล้ว จัดสรรที่ดินให้ราษฎรแล้วราษฎรเข้าไปอยู่ พอลึก
 ลงไปประมาณ ๑ คืบหรือมากกว่านั้นเล็กน้อยก็เจอหินเข้าไปแล้ว เจอกรวดเข้าไปแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อราษฎรย้ายเข้าไปอยู่ในที่นั้น เมื่อจะปลูกพืชอะไรต่างๆ ที่เป็นพืชที่ถาวรหรือต้นไม้
 ที่มันคงถาวรนั้นก็ไม่สามารถที่จะทำได้ก็เพียงแต่ทำไร่ทำนาเท่านั้นเอง ที่นี้การเป็นอย่างนี้ก็
 เป็นอุปสรรคที่ว่าหน้าฝนก็พอจะมีน้ำกินน้ำใช้ แต่ว่าเวลาหน้าแล้งแล้วน้ำไม่มีเสียแล้วและเจ้าหน้าที่
 ที่ไปจัดสรรนั้นก็ปล่อยทิ้งเดียวตายอยู่อย่างนั้น อันนี้ก็เป็นการรับรองที่ว่าในการสำรวจนั้น
 ไม่ได้ทำกันจริงจังโดยแน่นอน เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอเรียนว่าการดำเนินการในครั้งต่อไปนั้น
 ก็ขอได้โปรดได้เข้มงวดกวาดขันเจ้าหน้าที่ต่างๆ ที่ไปดำเนินการด้วย แล้วอีกประการหนึ่งในการ
 การจัดสรรที่ดิน บางแห่งที่เป็นอยู่เวลานี้เป็นการมุ่งมองไปแล้วเสมือนว่าเป็นการมุ่งทำลายป่า
 มากกว่าที่จะเป็นการจัดสรรที่ดิน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะความตั้งใจที่จะโกงกินป่าของเจ้าหน้าที่
 ร่วมกับฝ่ายพ่อค้าหรืออย่างไรผมก็ไม่สามารถที่จะชี้ชัดลงไปได้ กล่าวคือเมื่อเจ้าหน้าที่ไปสำรวจ
 ดูว่าที่ป่าตรงนี้ควรจะจัดเป็นที่จัดสรรที่ดินได้ก็มาดำเนินการกัน เมื่อดำเนินการแล้วผู้ที่เข้าไป
 ไม่มีสิทธิในที่ดินที่จัดสรรนั้นก็ตัดไม้ในป่านั้นเป็นการใหญ่ มีอยู่แห่งหนึ่งที่เขาขายไม้ในป่า
 นั้นได้มากกว่า ๕๐ ล้านบาท โดยที่พ่อค้าที่ไปประมูลไม้ที่ราษฎรตัดนั้นประมูลเงินไม่ถึง ๒
 หรือ ๓ ล้านบาทอย่างนี้เป็นต้น นี่คนที่ได้ประโยชน์นั้นไม่ใช่เกษตรกรหรือว่าผู้ที่เข้าไปมีสิทธิ
 ในที่ดินนั้นจริง ๆ วิธีการเช่นนี้ชวนให้คิดได้ว่าจะจะมีการเจตนาทุจริตหรือคอร์รัปชัน ที่นี้
 อีกอันหนึ่งมีบางแห่งที่การจัดสรรที่ดินนั้นชวนให้คิดไปว่าคงจะมีแต่การแบ่งสรรปันส่วนกัน
 เฉพาะผู้ที่มีอิทธิพลเท่านั้นหรือว่าพวกที่เป็นข้าราชการหรือว่าผู้หลักผู้ใหญ่แล้วได้ที่ดีๆ ส่วน
 ราษฎรนั้นได้ที่แห้งแล้งกันดารอะไรอย่างนี้เป็นต้น นี่ก็มีตัวอย่างมาแล้ว ที่นี้อีกอันหนึ่งผม
 อยากจะกราบเรียนเป็นประการสุดท้ายก็คือว่า เวลานี้ได้ข่าวว่าทางราชการจะไปทำการจัดสรร
 ที่ดินที่ทุ่งกุลาร้องไห้ที่จังหวัดร้อยเอ็ด ทุ่งกุลาร้องไห้เป็นทะเลทรายของภาคอีสานก็ว่าได้

เป็นเวลานานมาแล้ว เวลาที่ราษฎรเข้าไปถือโอกาสจับจองเอาในแบบที่เรียกว่ามือใครยาวสาวได้สาวเอา.....

ประธานสภาผู้แทน : เร่งนิดหนึ่งครับ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ผมเหลืออีกสัก ๒ นาทีครับ เมื่อเป็นเช่นนี้ เวลาที่ทั้ง ๆ ที่ทางราชการยังไม่ได้ไปจัดสรรอะไรเลย แต่เราก็มีเจ้าของอยู่เป็นเนื้อที่หลายพันไร่ขึ้นมาแล้ว ที่นี้พอไปถามกำนันผู้ใหญ่บ้านบางคนก็บอกว่าผมดำเนินการจริง ๆ บางคนก็บอกว่าทางราชการให้ดำเนินการ ที่นี้ราษฎรที่ไม่ได้ที่ไม่กล้าหรือที่กลัวก็มาร้องเรียนกับผมว่าควรจะเสนอเรื่องนี้จะเอาอย่างไรก็เอาให้แน่ พวกผมนี่กลัว เมื่อกลัวก็ไม่กล้าที่จะไปทำ แล้วก็ไม่มีเงินที่จะไปเสียค่านายหน้าหรือว่าค่าอะไรกับผู้ดำเนินการเถื่อนเหล่านั้น เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอฝากเรื่องนี้ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้โปรดถือว่าเป็นเรื่องสำคัญและก็ได้โปรดพิจารณาการจัดสรรที่ดินในทุ่งกุลาร้องไห้ด้วย ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (กรรมาธิการ) : ผมต้องขอประทานโทษท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้ที่ขอประทานโอกาสขึ้นมาขัดจังหวะนิดหน่อย ในฐานะที่กระผมเป็นกรรมาธิการด้วยผู้หนึ่ง รู้สึกขอบคุณที่บรรดาท่านเพื่อนสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตซึ่งถ้าความรู้สึกนึกคิดเป็นอย่างที่ท่านให้ข้อสังเกตนั้นผมเห็นด้วยว่าเป็นข้อสังเกตที่น่ารับพิจารณาอย่างยิ่ง เท่าที่ฟังมาแล้วหลายท่านไม่สู้จะได้สนใจหรือขัดข้องในเรื่องตัวเลข แต่ว่าขัดข้องในเรื่องวิธีปฏิบัติจากที่สรุปคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกือบทุกท่าน เห็นว่าเงินยอตนี้น่าจะไปตั้งอยู่ในกระทรวงทบวงกรมที่เป็นเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณจัดสรรที่ดินนี้น่าจะไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยนั้น ถ้าหากว่าความเข้าใจท่านยังไม่ได้รับฟังจากกระผมก็รู้สึกน่าจะมีแนวโน้มไปอย่างนั้น แต่กระผมอยากจะทราบว่าการจัดสรรที่ดินในความหมายที่จะใช้เงินงบประมาณยอตนี้นี้ไม่ใช่ว่าความหมายเดียวกันกับที่เราจะไปจัดนิคมสร้างตนเองซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกาอย่างแน่นอนแล้ว หรือการจัดสรรที่ดินตามภาระหน้าที่ของกรมที่ดินอย่างปกติ แต่มูลเหตุที่เราต้องตั้งเงินยอตนี้นี้และให้ชื่อว่าเป็นเงินยอตสำหรับจัดสรรที่ดินนั้นกระผมอยากจะทราบโดยเหตุที่ในขณะนี้รัฐบาลกำลังเผชิญอยู่กับปัญหาเรื่องมีประชาชนได้เข้าไปบุกรุกที่ดินของกรมป่าไม้ก็ดี ที่ดินของส่วนราชการก็ดีเป็นอันมาก เช่นป่าสงวนแห่งชาติบางแห่งหรือวนอุทยานแห่งชาติหรือที่ซึ่งกรมป่าไม้ไม่ได้ดำเนินการจัดสรรไว้เพื่อจะปลูกต้นไม้ในภาคเหนือ ผมอยากจะยกตัวอย่างมีหลายแห่งที่มีสภาพอย่างนี้ เช่น บริเวณสวนสักใหม่ที่

เรามอบให้แก่กรมป่าไม้ไปดำเนินการปลูกที่อำเภอศรีษะเกษ . จังหวัดสุโขทัยและที่ดินบางส่วน
 ของกรมป่าไม้ที่ทุ่งแสลงหลวง ที่จังหวัดพิษณุโลก อย่างนี้เป็นต้น ตลอดจนถึงที่ดินที่อำเภอ
 ชัยบาดาล ที่จังหวัดลพบุรี ปัญหาอันนี้โดยที่ผู้รับผิดชอบป่าไม้คือกรมป่าไม้ เขาก็มีภาระหน้าที่
 ตามกฎหมายในอันที่จะปกป้องคุ้มครองป่าไม้ ไม่ให้มีผู้บุกรุก เราจะเห็นได้ว่าแม้เราจะมีเจ้าหน้าที่
 กรมป่าไม้มากมายอย่างไรก็ตาม แต่เราก็ไม่อาจจะสกัดกั้นการบุกรุกของประชาชนได้ นี่เป็น
 ข้อเท็จจริง และในเวลาเดียวกัน หน้าที่ของรัฐบาลแม้ว่าประชาชนเหล่านั้นได้บุกรุกเข้าไปใน
 ป่าสงวนแห่งชาติก็ดี หรือวนอุทยานแห่งชาติก็ดี หรือในเขตของราชการทหารก็ดี เราก็ไม่
 อาจที่จะขับไล่ไล่ส่งแก๊ง ๆ ที่แกทำผิดกฎหมายในทันทีทันใดได้ ปัญหาอันนี้เองจึงเกิดขึ้น
 แก่รัฐบาลนี้ เวลานี้เรามีนโยบายที่จะผ่อนปรนทั้งสองฝ่าย คือพยายามให้กรมเจ้าหน้าที่คือ
 กรมป่าไม้ก็ดีหรือส่วนราชการที่เป็นเจ้าของป่าก็ดี พยายามใช้มาตรการที่จะดำเนินการอย่าง
 ละมุนละไมต่อประชาชน และเมื่อเราจำเป็นจะต้องย้ายประชาชนเหล่านั้นออกมา เราก็ไม่
 อาจจะปล่อยให้ประชาชนออกไปอยู่อย่างยถากรรมได้ โครงการอันนี้เพิ่งเป็นโครงการที่อุบัติ
 ขึ้นในรัฐบาลนี้ เพราะฉะนั้นคณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบว่า การที่จะดำเนินการตามมาตรการ
 ในทางกฎหมายที่จะให้กรมป่าไม้รักษาป่าอันเป็นสมบัติของชาตินั้น ก็คงยังกระทำอยู่ แต่ใน
 เวลาเดียวกันก็จะพยายามทำความเข้าใจกับประชาชนที่บุกรุกเข้าไปเหล่านั้น และจะต้องหาที่
 เตรียมไว้สำหรับที่จะให้ประชาชนที่ออกมาจากที่ที่เขาบุกรุกเข้าไปดำเนินการทำมาหากินอยู่ได้
 มาตรการอันนี้เราได้ดำเนินการอยู่ ท่านจะได้ฟังข่าวว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่อำเภอชัยบาดาล
 นั้น เราก็ได้ใช้มาตรการอันนี้ และเรากำลังจะใช้มาตรการอันนี้กับอำเภอต่าง ๆ ที่ผมได้ยก
 ตัวอย่างมาแล้ว นี่เป็นความมุ่งหมายที่เป็นนโยบายเฉพาะหน้า และเราไม่อาจจะคาดได้ว่า
 ประชาชนที่เราจะต้องให้แกย้ายออกจากบริเวณป่าสงวนหรือวนอุทยานหรือที่ของทางราชการ
 ที่จำเป็นจะต้องใช้นั้น จะมีมากน้อยสักเท่าไร อันนี้ของเราจึงตั้งยอดเงินงบประมาณไว้ในงบ
 กลางเพื่อจะดำเนินการโดยนับพลันเมื่อมีความจำเป็น ผมคิดว่าเงินยอด ๑๕ ล้านบาทนี้เป็น
 เงินน้อยมาก สำหรับดำเนินการตามมาตรการนี้ อย่างที่ท่านกรรมาธิการว่า ผมอยากจะยก
 ตัวอย่างอีกอันหนึ่งที่เรากำลังเผชิญปัญหาอยู่ คือที่ดินแปลงหนึ่งที่จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเราเรียกว่า
 ทุ่งสาร ที่ดินบริเวณนี้มีพื้นที่ประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ไร่ สมัยก่อนนั้นที่ดินบริเวณนี้เป็นที่ลุ่ม เมื่อ
 ถึงหน้าน้ำแล้ว น้ำจะฟlood (Flood) เต็มไปหมด และจะอยู่ในที่นี้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน
 แทนที่เราจะใช้ที่ดินแปลงนี้ให้เกิดประโยชน์ก็ไม่อาจจะใช้ได้ แต่อย่างไรก็ดี ความกระเสือก

กระแสนของประชาชนที่ปรารถนาจะได้ที่ดินทำมาหากิน ก็ได้พยายามเข้าไปและก็ทำการขุดและถมเป็นที่แปลงเล็กแปลงน้อย ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าได้บุกรุกเข้ามาในที่ดินซึ่งเป็นสมบัติของชาติ เป็นการผิดกฎหมาย แต่ในข้อเท็จจริงแล้วที่ดินอันนั้นชาติก็ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไร เมื่อเป็นอย่างนี้กรมที่ดินของกระทรวงมหาดไทย ก็ยังไม่ได้มีนโยบาย อันนี้เป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้า เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็จำเป็นจะต้องยื่นมือเข้าไปดำเนินการกับที่ดินแปลงนี้ แทนที่จะปล่อยให้ประชาชนเข้าไปบุกรุกโดยพลการ และแทนที่จะทิ้งที่ดินอันนั้นไว้ให้น้ำท่วมอยู่โดยไม่ใช้ให้เป็นประโยชน์ อันนี้เราก็ได้วางนโยบายมอบหมายให้กรมชลประทานเข้าไปดำเนินการเพื่อจะแก้ไขการไม่ให้เกิดน้ำท่วมในที่บริเวณนั้น เราต้องใช้เงินเป็นจำนวนหลายล้านบาท และเสร็จแล้วเราจึงมอบให้กระทรวงมหาดไทยโดยกรมที่ดินเข้าไปดำเนินการจัดสรร ดังที่ปรากฏอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ดี เมื่อมีปรับปรุงที่ดินให้เกิดประโยชน์แล้ว ที่ดิน ๒๕๐,๐๐๐ ไร่ นั้น หากเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในจังหวัดพิษณุโลก ที่ยังขาดที่ทำมาหากินอยู่ไม่ อันนี้เราก็เตรียมแผนที่จะจัดที่ดินขึ้นอีกแปลงหนึ่ง ในบริเวณใกล้เคียงกัน เพื่อให้ประชาชนที่ยังจับฉลากไม่ได้ในที่นั้นมาอยู่ อันนี้ก็เป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่เราจะต้องกระทำโดยมิได้วางแผนหรือเป้าหมายหรือโครงการ ยังไม่ได้ออกกฎหมายก็ตามกฎหมายที่จะมอบให้กระทรวงมหาดไทยไปกระทำได้ แต่อย่างไรก็ดีข้อสังเกตของท่านผู้มีเกียรติที่ได้ให้มาแล้ว ผมคิดว่าฝ่ายรัฐบาลก็น่าจะรับไว้และในการทำงานประมาณในปีต่อไป หลังจากที่เราได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติเกี่ยวกับที่ดินนี้เรียบร้อยแล้วก็คงจะขจัดปัญหานี้ไปได้ และการตั้งเงินงบประมาณเพื่อการนี้ก็คงจะกลับไปสู่กระทรวงทบวงกรมที่เป็นเจ้าของโครงการนั้น ๆ ผมขอกราบเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

นายชวน กิตติศรีวรพันธ์ (นครพนม) : สำหรับเงินจำนวน ๑๕ ล้านบาท ที่ท่านกรรมการได้ขานมาชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ กระผมก็มีความพึงพอใจมาก แต่กระผมมีความข้องใจเหลือเกินที่ท่านไม่ได้ชี้ชัดลงไปที่ท่านจะมีโครงการที่จะจัดสรรที่ดินภาคไหนอย่างไรนั้นนะ เท่าที่กระผมจำได้ก็มีอยู่ ๕ จังหวัดในทางภาคอีสาน แต่ไม่ทราบจังหวัดไหน เพราะท่านไม่ชี้ชัดลงไป กระผมก็มีความข้องใจมากเหลือเกินในเรื่องการจัดสรรที่ดินนี้ คือกลัวว่าหลังจากการเสนอพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินในภาวะพิเศษของกระผมที่ทางพรรคประชาธิปัตย์ได้ยื่นลงไปตกไปนั้น กลัวว่าข่าวนี้ออกไปนั้นก็จะมีการเข้าไปอยู่อาศัยที่ดินโดยที่ไม่ได้มีการทักท้วงแต่อย่างใดจากทางราชการ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากจะกราบเรียน

ท่านนายกรัฐมนตรีให้ท่านได้มีโอกาสทราบข้อเท็จจริงบางประการที่ท่านจะใช้เงินจำนวน ๑๕ ล้านบาทนี้ ความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือภาคอีสานนี้ ถ้าเผื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านได้มีความเฉลียวใจสักนิด หนึ่งว่า จังหวัดนครพนมที่ท่านเคยไปมาหาสู่ตั้งแต่ครั้งก่อน ที่ท่านเคยเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ที่ท่านเป็นผู้บัญชาการทหารบกในระยะหลัง ๆ มานี้ก็ดี มีอยู่อำเภอหนึ่งที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากคืออำเภอบ้านแพง ในเรื่องที่ดินที่ท่านจะจัดสรรหรือท่านจะไม่จัดสรร ในจำนวนเงิน ๑๕ ล้านบาทนี้ ที่ดินทั้งหมดที่จะให้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนที่เป็นที่เพาะปลูกแล้วมีประมาณทั้งหมด ๓,๐๐๐ ไร่ที่อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม เรื่องนี้ราษฎรได้เข้ากรมาร้องเรียนต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ทำเนียบรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๑๒ ก็ได้รับคำตอบจากท่านเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในสมัยนั้นแล้วก็เงียบหายไป ต่อมาเมื่อมีสภา กระผมก็ร้องเรียนมายังท่านให้ท่านนั้นได้พิจารณาจัดที่ดิน ๓,๐๐๐ ไร่ให้กับคนทั้งหมด ๘๐๐ ครอบครัวนี้เพราะที่ดินแปลง ๓,๐๐๐ ไร่ที่กระผมได้กราบเรียนต่อสภานี้เป็นที่ดินที่เรามีการถือการครอบครองมาเป็นระยะเวลา ๗๐-๘๐ ปีแล้วครับ มีวัดวา มีบ้านช่องถ้าหากว่าท่านรู้จักจังหวัดนครพนม ท่านต้องรู้จักการปลูกยาสูบเพราะจังหวัดนครพนมมีการปลูกยาสูบที่อำเภอบ้านแพงนี้เป็นแห่งแรก ที่ดิน ๓,๐๐๐ ไร่นี้ เดียวนี้ราษฎรส่วนใหญ่ก็เป็นจำเลยต่อศาลอยู่ตลอดเวลา ถูกปรับ ถ้าหากว่าทางกระทรวงมหาดไทยนี้คิดจะแก้ไขไม่ให้ราษฎรในจังหวัดนครพนมเป็นคอมมิวนิสต์หรือไปอยู่ทางประเทศลาว รีบไปจัดสรรที่ดิน ๓,๐๐๐ ไร่นี้ กระผมเชื่อเหลือเกิน งบประมาณที่ท่านตั้งไว้ในงบกลางนี้จะเบาบางไปอีกมากเหลือเกินครับ ขอให้ท่านหันหลังดูให้ดีกว่านี้แล้วกันครับ เดือดร้อนจริง ๆ ถ้าหากว่าท่านจะกรุณาถามเลขาธิการรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยนั้น ท่านจะทราบว่ากระผมนั้นได้ไปร้องเรียนอยู่ตลอดเวลาทางกระทรวงมหาดไทยแจ้งไปยังจังหวัดเพื่อให้จังหวัดได้พิจารณาเก็บหรือทำความเข้าใจกับประชาชนให้เก็บไร่ละ ๑๐ บาท จังหวัดเก็บไร่ละ ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท กระผมก็ไม่ทราบ่วิธีปฏิบัติราชการของกระทรวงมหาดไทยกับจังหวัดนี้ขัดกันอย่างไร กระผมไม่ทราบครับ ขอให้สนใจเป็นพิเศษหน่อยเถาะครับ เรื่องการจัดสรรที่ดินให้กับประชาชนนี้ ในจังหวัดนครพนมที่กำลังได้รับความเดือดร้อนอยู่เวลานี้ก็คือที่ดินที่ท่านกำลังจัดสรรอยู่ เรียกว่าตำบลบ้านว่างใหญ่เป็นที่ดินแปลงใหญ่ของกรมที่ดินไปจัดสรรอยู่เวลานี้ การจัดสรรที่ดินนั้น ท่านไม่ได้จัดสรรป่าสงวนหรือที่ดินที่รกร้างว่างเปล่า ท่านไปขีดเส้นเข้าไปในนาของชาวไร่ ชาวนา ชาวบ้าน ชวนา

เขามั่นเคื่องร้อนจริง ๆ ครับ ให้ท่านสอบข้อเท็จจริงไป ท่านจะทราบว่ข้าพเจ้านำความเป็นจริงมากราบเรียนกับท่านในสภาในวันนี้เพื่อต้องการจะให้ท่านเดินเข้าสู่ความจริง ท่านจะได้ลดบ ๔,๐๐๐ ล้านบาทในงบกลางที่กำลังจะพูดนี้ ลดลงไปได้อีก คือถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการในรัฐสภาในที่เข้ามานั่งนี้ ท่านหันเข้ามาสู่ความจริง ท่านก็จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ง่าย แต่ถ้าหากว่า ท่านไม่หันเข้าสู่ความจริง ตามที่กระผมได้เรียนชี้แจงต่อท่านนี้ ท่านกับสภานิติบัญญัตินี้เดินคนละทางแล้ว ไม่มีทางจะจบกัน กระผมได้เคยกราบเรียนกับท่านผู้หลักผู้ใหญ่ในรัฐบาลนี้อยู่ตลอดเวลาว่า ราษฎรนี้ถ้าไม่ไปรังแกแกจริง ๆ แล้ว แก่ไม่อยากจะเป็คอมมิวนิสต์หรอกครับ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ปัญหาที่ดินนี้เป็นปัญหาใหญ่เหลือเกินครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติท่านได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ ถ้ากระผมจำไม่ผิดเมื่อคราวที่ท่านจัดสรรที่ดินที่เป็นนิคมสร้างตนเองที่เริ่มตั้งแต่พระพุทธบาทสระบุรี ทับทาวง สระบุรี ลพบุรี ท่านจัดทั้งนั้น ถ้ากระผมจำไม่ผิด กระผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านมีที่ดินอยู่ตรงนี้ครับ ตรงทับทาวงนี้ ที่เป็นที่จัดสรรของกรมประชาสงเคราะห์นี้ ท่านมีหลายร้อยไร่ นี่กระผมเป็นห่วงเหลือเกินที่ท่านจะจัดสรรที่ดินให้กับราษฎรนี้ อยากจะให้ราษฎรที่อยู่ในที่เขายู่จริง ๆ นะ ได้คนละ ๒๕ ไร่ กระผมพอใจแล้วครับ คือหันเข้าสู่ความจริง ถ้าท่านหันเข้าสู่ความจริงแล้ว ท่านแก้ไขปัญหาก็ได้ ท่านจะลดบ ๔,๐๐๐ ล้านบาทนี้ลงมาได้เยอะแยะครับ ถ้าเผื่อท่านอยากจะมีโอกาสทราบความเป็นจริง ท่านลองถามสมาชิก ส.ป.ท. ของท่านซึ่งเป็นผู้แทนสระบุรี เขาจะบอกท่านได้ดีที่สุด นี่เพียงตัวอย่างหนึ่งเท่านั้นครับที่กระผมยกมาให้ท่านได้เห็นนี้ ถ้าไปเมืองไหน ถ้าจะจัดสรรที่ดิน ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องได้ก่อน นายอำเภอเรียงรายลงมา ทำไมกระผมจึงได้พูดอย่างนี้ เพราะความจริงทั้งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านกรรมาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านพลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร ท่านได้ชี้แจง จริงครับ อย่างท่านว่า ปัญหาที่ยิ่งใหญ่อย่างไชยบาดาลนี้ ท่านไม่ต้องไปจัดหรอกครับ เป็นแต่เพียงท่านไปให้ความเป็นธรรมกับชาวบ้านที่เขาทำไร่ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ท่านก็จะลดการปราบปรามลงไปได้อีก เพราะที่ดินเหล่านี้ราษฎรได้ไปอยู่แล้ว ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ครับ กระผมก็อยากจะให้ท่านกรรมาธิการที่ดี ท่านหัวหน้ารัฐบาลที่ดี หันมาสนใจกับความเป็นจริงที่อยู่ที่ดินของราษฎรจริง ๆ ถ้าเผื่อมันมีคนหนึ่งสัก ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ ไร่ ท่านเข้าไปจัดแจงได้ ให้เกิดความเป็นธรรม ปัญหาการยิงกรำกันในสระบุรี ลพบุรี ไชยบาดาล จะหมดไปครับ นี่คือการเป็นจริงครับ เพราะกระผมได้อยู่ในพื้นที่แถวนี้ ได้ทราบความเป็นจริงพอสมควร เพราะ

ฉะนั้นในการจัดสรรที่ดินของท่านที่ของบ ๑๕ ล้านบาทนี้ ความจริงกระผมเห็นด้วย แต่ที่ห่วงติดกับท่าน ก็อยากจะให้เกิดความเป็นธรรมกับราษฎรจริง ๆ ส่วนราษฎรที่นังรถปรับอากาศเข้าไปในไร่นั้นนะ ขอให้เพลลาๆ มือลงไปหน่อย คือให้ราษฎรจริง ๆ ได้เข้าไปอยู่อาศัยเถอะครับ เพราะฉะนั้นบ้านเมืองจึงจะแก้ไขปัญหา ๔,๐๐๐ ล้านบาทนี้ลงไปได้ นี่ละครับผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมธิการ): ขอบพระคุณท่านสมาชิกเป็นอันมากที่พูดเมื่อตะกี้ และที่เกี่ยวพันมาถึงที่ของผมที่ทับกวางนั้น เป็นความจริงถูกต้องทุกประการ ที่ดินที่ทับกวางนั้นเป็นที่จัดให้สำหรับข้าราชการด้วย นอกจากที่ประชาชนข้าราชการก็จับจองได้ของผมเองได้มีตามสิทธิที่นั่นอยู่ ๒๕ ไร่ นอกจากนั้นเป็นที่ดินนอกนิคมเป็นที่ราษฎร ผมได้ซื้อตามหลักฐาน จะตรวจดูเมื่อไรก็ได้ ส่วนปัญหาข้อข้องใจของท่านสมาชิกเกี่ยวกับเรื่องที่ดินแดง เรื่องที่ดินแดงนั้นก็เป็นที่สาธารณะเป็นเกาะ ซึ่งเราจะให้ราษฎรคนใดเข้าไปมีกรรมสิทธิ์ในที่นั้นก็ได้ และเป็นที่ที่ราษฎรได้ทำกินโดยการปลูกยาสูบมาเป็นเวลานานแล้ว ทางราชการเดิมทีเดียวก็ใช้วิธีเพื่อไปแบ่งปันให้ราษฎรไม่ทะเลาะวิวาทกันในการที่จะเข้าไปทำกินในที่นั้น และต่อมาก็ได้เก็บค่าธรรมเนียมในที่นั้น ในฐานะที่เข้าไปอยู่ในที่สาธารณะเป็นการกีดกันตัดสิทธิของบุคคลอื่น จึงได้ให้หลักเกณฑ์ไปในทำนองที่ว่าต้องเสียค่าเช่าผู้ที่เข้าไปทำกินในที่นั้น มิฉะนั้นก็จะเกิดการวิวาททะเลาะกันยิ่งขึ้น ผู้ที่มีสิทธิจะเช่าก็คือผู้ที่เคยทำกินอยู่在那นั้นเอง ส่วนปัญหาค่าเช่าควรจะเป็นเท่าไรนั้น ได้มอบหมายอำนาจเรื่องนี้ไว้ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดและอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยคือสมาชิกสภาจังหวัด ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เคยมาร้องเรียนเรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยหลายครั้ง ก็ได้ชี้แจงให้ทราบด้วยหลักการแล้วว่า การที่เขาจะลดหรือไม่เพียงใดนั้นเป็นอำนาจของสมาชิกสภาจังหวัดเขา กระทรวงมหาดไทยเขามีอำนาจประการใดไม่ที่จะไปสั่งบังคับเขาให้เก็บเท่านี้เก็บเท่านี้ ก็ได้เรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบมาหลายครั้งหลายหนแล้ว นอกจากปัญหาในเรื่องนี้เกี่ยวกับเรื่องปัญหาของที่ดินต่างๆ จะเกี่ยวกับกฎหมาย เรื่องจัดสรรที่ดินพิเศษหรือไม่ก็ตาม หรือเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจได้เคยกล่าวไว้ก็ตาม ทางกระทรวงมหาดไทยได้รวบรวมพิจารณาจะแก้ไขปัญหาระเบรมวลกฎหมายที่ดิน รวบรวมปัญหาต่างๆ เข้าไปพิจารณาอยู่แล้วยืนยันที่จะจัดและจะดำเนินงานต่อไป

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ): กระผม ไพบูลย์ มัชฌิมาลย์ ส.ส. ศรีสะเกษ

สำหรับบยอดนี้ กระผมและพรรคพวกได้ขอแปรญัตติเพื่อตัดออกทั้งหมด แต่ว่าเมื่อได้ฟัง ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงในการดำเนินงานเกี่ยวกับงบนี ก็รู้สึกว่ามีห่วงเป็นห่วงอย่างยิ่ง แต่ปัญหาที่กระผมยังติดใจอยู่ว่าเรื่องการดำเนินงานตามงบนี ตามโครงการนี้จะเป็นไปได้แค่ไหน เพียงไรนั้น ที่กระผมสงสัยอยู่ ก็คือว่าเรื่องคนที่จะดำเนินงาน เมื่อที่นี้ท่านกรรมาธิการบอกว่า จะได้จ้างคนไปสำรวจ อันนี้กระผมติดใจอยู่ตรงนี้ คือ เคยมีตัวอย่างมาแล้วว่าเราไปจ้างคน เช่น ทะเบียนราษฎร เคยมีตัวอย่างมาแล้ว จ้างคนไปทำงาน เขียนชื่อก็ไม่ถูก เขียนนามสกุลก็ผิด พอตอนหลังขึ้นมาไปขอกับบอกว่า แก้ไม่ได้ ความจริงเขาบอกถูก กระผมกลัวจะเป็นอย่างนี้อีก คือคนที่จะไปทำงานให้เรานี้ไม่ทราบว่าจะเป็นคนอย่างไร ไปวัดที่ดินเขาก็อาจจะวัดไม่ถูก อันนี้กระผมขอให้เห็นข้อสังเกตไว้จะอย่างไร จึงจะให้ถูกต้องและใกล้เคียงที่สุด ที่จะไม่มีปัญหา ไม่มีเรื่องราวอย่างเรื่องทะเบียนราษฎร มีตัวอย่างมาแล้ว อันนี้แหละครับเรื่องหนึ่ง และที่นี้อีกเรื่องหนึ่ง กระผมเข้าใจว่าก็ได้ทราบว่า คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องก็คือ ทางกรมที่ดิน อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมป่าไม้ แล้วก็ผู้ว่าราชการจังหวัดกระผมเข้าใจว่า ท่านเหล่านี้คงไม่ใช่ผู้ไปปฏิบัติงาน แต่คนที่จะทำงานจริง ๆ รองลงไปนั้น ก็คงจะเป็นเจ้าหน้าที่ประจำอำเภอ คือพนักงานที่ดินประจำอำเภอ หรือพนักงานที่ดินประจำจังหวัด กระผมขอพูดตามความจริงที่มีอยู่แล้วว่า เจ้าหน้าที่เหล่านี้ส่วนมากมีโรคเรื้อรังอยู่อย่างหนึ่ง คือพูดตรง ๆ กัน ก็คือท่านเหล่านี้เป็นข้าราชการชั้นจัตวา เราเห็นได้ชัดทีเดียว ท่านมีความร่ำรวยผิดปกติ อันนี้จะว่าแป๊ะเจี๊ยะหรือคอร์รัปชันอะไรก็ไม่ถูก มีเสียงกล่าว แต่ไม่มีพยานหลักฐาน ส.ค. ที่ ส.ค. ตกหล่นนี้ ถ้าจะไปแจ้ง บอกว่า ต้องเอา ๓๐๐ บาท ถึงจะออกให้ อันนี้ผมก็มีอยู่ทุกหนทุกแห่ง หรือออกโฉนด ถ้าไม่ได้ค่านายหน้า ค่าที่ดินโฉนดก็แช่อยู่ ๒ ปี ๓ ปี โรคเรื้อรังอันนี้แหละครับ กระผมกลัวว่าถ้ามอบให้ท่านเหล่านี้ไปทำมันจะเข้าหลักเดิมอีก จะเข้าอย่างสูตรเดิมที่ว่า มันจะมีการคอร์รัปชัน งานก็ล่าช้า งานก็ไม่ได้ประสิทธิภาพเหล่านี้แหละครับ อันนี้กระผมขอฝากไว้ กระผมเชื่อว่า ถ้าหากว่าไม่ได้อบรม หรือไม่ได้ทำอะไรเท่าที่ควรกับบุคคลเหล่านี้แล้ว กระผมเชื่อว่าโครงการอันนี้ละ เงิน ๑๕ ล้านบาทจะสูญเปล่า คือไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร แทนที่จะให้ประชาชนเขามีสิทธิในที่ดินเขาได้ ส.ค. ๑ ออกมาหรือได้ตรวจออกมา ได้ น.ส. ๓ ออกมา กลับไปสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนขึ้นมาอีก นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเจ้าหน้าที่เหล่านี้ ท่านก็ย่อมจะรู้ว่าประชาชนทั้งหลาย ท่านมักจะฉวยโอกาส อย่างท่านผู้มีเกียรติที่อภิปรายไปเมื่อที่นี้ไปจับจองไว้เสียก่อน เพราะว่า

การจะทำงานจะจับจองที่ไหนๆ นี่เจ้าพนักงานเหล่านี้จะรู้ แล้วก็ถือโอกาสไปจับจองไว้ก่อน จับจองโดยวิธีไหนก็ไม่รู้ละ อาจจะเอาชื่อของตัวเอง แต่ให้เป็นชื่อนาย ก. นาย ข. ไว้ มีตัวอย่างอยู่ในจังหวัดศรีสะเกษ คือนิคมปรือใหญ่ อันนี้มีครบอันนี้เป็นนิคม นี่มีกฎหมายคุ้มครองในการจัดสรรที่ดินโดยตรง แต่อันนี้กระผมยังไม่รู้ว่าคงจะเอากฎหมายที่ดินเข้ามาคุ้มครอง กระผมว่าจะยิ่งไปกันใหญ่ อันนี้กระผมขอฝากไว้ด้วยอย่าให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎร ขอให้ถึงราษฎรจริง ๆ เอะครับ อีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ข้าราชการ เรื่องที่ดิน คือคนต่างด้าว ที่ดินศรีสะเกษ กระผมขอยกตัวอย่างอยู่ติดกับเขตเทศบาล เขาเรียกว่าที่ดินบ้านโนนสำนักริมที่ดินอยู่ ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ ไร่ บ้านอยู่เดี่ยวนี้เป็นบ้านของประชาชนคนไทยที่ครอบครองอยู่ แต่ส่วนมากนั้นนะเป็นชื่อของคนต่างด้าว เรื่องนี้ท่านจะจัดการอย่างไร นี่ครบปัญหาหนึ่ง ครอบครองอยู่อย่างเปิดเผย มีชื่อนาย ก. นาย ข. ตาสี ตาสา อยู่อย่างนี้ละครับ แต่ว่าเอาใบเสร็จหรือเอาอะไรต่าง ๆ ไม่ใช่ น.ส. ๓ แล้วก็ไม่ใช่ ส.ค. ๑ ออกไปได้ ไปการันตีไปขายฝากไปอะไรไว้ในลักษณะอย่างนี้ คือตกเป็นเบี้ยล่างเขาอยู่ตลอดเวลา อันนี้ปัญหาหนึ่งจะเกิดขึ้นมาในการจัดสรร ตามโครงการจัดสรรที่ดินครั้งนี้ อันนี้กระผมขอฝากไว้ด้วยว่า เจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลจะจัดการอย่างไรและส่วนมากเจ้าหน้าที่ทั้งหลายจะสมรู้เป็นใจกับคนต่างด้าว คือเราไปสืบตามปกติอย่างนี้ เราไม่รู้หรอกครับ ถ้ามองตรงไปตรงมา อย่างนี้ไม่รู้ ท่านจะมีมาตรการใดที่จะสืบให้รู้ว่าที่ดินแปลงนี้ที่จะจัดสรรนี้ที่จะช่วยเหลือประชาชนนี้ความจริงมีเบื้องหลังอะไรอยู่บ้าง ท่านจะมีมาตรการใด ท่านเคยคิดไว้หรือยัง นี่อันหนึ่ง ทีนี้อีกเรื่องหนึ่งพูดถึงสภาพของที่ดินโดยทั่ว ๆ ไปอีกอย่างหนึ่ง เท่าที่เห็นอยู่ ท่านสมาชิกผู้มีความรู้ทุกท่านก็ควรจะรู้ว่าเรื่องป่าสงวนบางแห่งมีเนื้อที่ดินครั้งก่อนอำเภอ เป็นป่าสงวนแห่งชาติ คือมีหลาย ๆ ตำบล กระผมขอยกตัวอย่างอำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ มีอยู่ ๒ ตำบล มีเนื้อที่เกือบแสนไร่ มีหมู่บ้านอยู่หลายสิบหมู่บ้านทีเดียวครับ ๔๐, ๕๐, ๖๐ หมู่บ้าน แต่ที่นั่นเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ท่านจะจัดการอย่างไรกับบุคคลเหล่านี้ ท่านจะไล่เขาออกหรือจะทำอย่างไร นี่ละครับ ปัญหาหนึ่งที่ถ้าสมมติว่าเกิดปัญหาขึ้นมาอย่างนี้ ท่านไปจัดสรรที่ดิน เกิดปัญหาขึ้นมา คือกระผมทราบเมื่อก่อนบอกว่าทางกรมที่ดิน กรมการปกครอง กรมป่าไม้ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าสมมติว่าเขาเดือดร้อนขึ้นมา หรือว่างานไม่สำเร็จนี้ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ คือจะให้ราษฎรร้องเรียนใคร จะร้องเรียนกรมป่าไม้หรือว่ากรมที่ดินหรือว่ากรมการปกครอง หรือร้องเรียนใครอันนี้ ขอความกรุณาได้ตอบให้ทราบด้วย ก็จะได้ออกให้ราษฎรรู้ นะครับ แล้วกระผม

ขอเสนอแนะอีกนิดหนึ่งว่า ถ้าหากว่าเดือดร้อนจริง ๆ คือหมายความว่า โครงการจัดสรรที่ดินนี้มันเดือดร้อนจริง ๆ ทำอะไรขึ้นโรงขึ้นศาลอะไรไม่ได้ กระผมขอเสนอแนะอยู่นิดหนึ่งว่า สมาชิกสภาผู้แทนในจังหวัดนั้นละครับจะช่วยท่านได้อย่างดีที่สุด เพราะเป็นคนที่เขารักเขาชอบอยู่แล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมอยากจะให้ผู้แปรญัตติพูดเสียก่อน คุณสมคิดครับ อ้อ ขอโทษเดียว ๆ ท่านกรรมาธิการขอตอบ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (กรรมาธิการ) : ผมขอประทานโอกาสอีกสักครั้งหนึ่งที่จะตอบข้อข้องใจที่เป็นปัญหาติดพันจากที่ผมอภิปรายนั้นแล้ว ก่อนอื่นผมขอขอบพระคุณที่ท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวว่า ได้เข้าใจในคำอภิปรายของผมและหายข้องใจเป็นส่วนใหญ่ นั่นแต่ยังมีข้อข้องใจและข้อสังเกตอีกหลายประการที่เป็นประโยชน์ในการที่ฝ่ายรัฐบาลจะหยิบยกมาเพื่อประกอบการพิจารณาในโอกาสต่อไป เป็นความจริงทุกประการอย่างที่ท่านกล่าว ผมอยากจะกราบเรียนว่าที่ดินที่เป็นป่าไม้ของชาติในอดีตนั้นมีจำนวนหลายล้านไร่ และแต่ก่อนนี้ที่ดินเหล่านั้นเป็นป่าจริง ๆ กรมป่าไม้ซึ่งได้รับภาระหน้าที่ในการเป็นผู้คุ้มครองรักษาป่าไม้ของชาติไว้ก็ได้ ทำการสงวนไว้เท่าที่ในขณะนั้นประชาชนยังไม่ได้เข้าไปทำมาหากิน แต่โดยเหตุที่ภาวะของสังคมในขณะนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเติบโตของประชากรของชาติได้เพิ่มขึ้นเป็นอันมากความดันรนที่ประชาชนต้องการที่ทำมาหากินก็ย่อมจะมากขึ้นเป็นธรรมดา และในเวลาเดียวกันเจ้าพนักงานของแผ่นดินคือกรมป่าไม้ก็ยังคงมีปริมาณและประสิทธิภาพไม่ได้แตกต่างไปกว่าเดิมเท่าไรนัก นี่เป็นข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นการที่กรมป่าไม้จะใช้มาตรการเข้าไปคุ้มครองป่าที่มีจำนวนหลายสิบล้านไร่ สำหรับในประเทศของเรานั้นย่อมจะเป็นไปไม่ได้ ถึงแม้ว่ากรมป่าไม้จะมากล่าวว่าสามารถทำได้นั้นเป็นสิ่งที่ไม่เป็นจริง เพราะฉะนั้นจึงปรากฏว่าป่าสงวนแห่งชาติก็ดี วนอุทยานแห่งชาติก็ดี จึงได้ถูกประชาชนบุกรุกเข้าไปด้วยความกระเสือกกระสน ผมอยากจะยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ ขอประทานโทษ ผมมักจะพูดเฉพาะภาคเหนือ เพราะผมชำนาญที่นั่น ป่าแม่วงที่มีพื้นที่ติดต่อกันหลายจังหวัดมาก แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดนครสวรรค์ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทางพรรคประชาธิปัตย์ก็คงจะเข้าใจดี ผมจำได้ว่าเมื่อผมเด็ก ๆ ผมมีอาคนหนึ่งมีอาชีพในทางตีผึ้ง และอาคนนั้นก็ชอบไปตีผึ้งที่ป่าแม่วง ทุกครั้งที่แก็ไปตีผึ้งในทุกปีแก็จะต้องเตรียมการไปเหมือนแก็จะไปตาย จนกระทั่งเป็นคำพังเพยพูดกันว่า ถ้าใครเข้าไปในป่าแม่วงขณะนั้นก็ต้องเอาหม้อใหม่ติดไปด้วย

คือเตรียมพร้อมที่จะเอากระดูกกลับมา แต่ว่าในขณะนี้ท่านผู้มีเกียรติ ท่านสมาชิกซึ่งผมได้กล่าวอ้างเมื่อกี้ก็คงจะยืนยันได้ว่า ป่าแม่วงในท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ของท่านนั้นได้ราบเตียนไปอย่างน่าใจหายมาก ถ้าเรานั่งเครื่องบินผ่านไป แล้วมองไปทางซ้ายมือจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่จะผ่าน จะเห็นว่าป่าแม่วงนั้นเตียนราบไปจนกระทั่งจดขอบเขาทางทิศตะวันตก อันนี้เราจะโทษใคร เราจะโทษกรมป่าไม้ว่าไม่อาจจะรักษาป่าแม่วงไว้ได้ ก็สุดท้ายแล้ว เราจะโทษประชาชนที่เข้าไปบุกรุกก็รู้สึกว่ามันไม่ดี เพราะความดันรนในการที่จะมีที่ดินในการทำมาหากิน นี่ผมยกตัวอย่างเฉพาะป่าแม่วงแห่งนี้ ยังมีป่าอีกหลายป่าถ้าท่านนั่งเครื่องบินจากจังหวัดพิษณุโลกไปเพชรบูรณ์ ท่านจะเห็นสภาพอย่างเดียวกันอย่างนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้ผมเองในฐานะที่เป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและกรรมการพัฒนาภาคเหนือ ได้ปรึกษาหารือกับอธิบดีกรมป่าไม้ว่าเราควรจะยอมรับสภาพความจริงอันนั้นเสีย อย่าปล่อยให้ประชาชนต้องเป็นผู้ร้ายไปปลูกข้าวและเมื่อถึงคราวเกี่ยวข้าวก็เป็นผู้ร้ายไปเกี่ยวข้าวอีก พฤติการณ์อันนี้ย่อมจะเป็นป่อเกิดของคอร์รัปชันง่าย ๆ พนักงานป่าไม้เล็ก ๆ ที่อยู่ในท้องที่นั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องจับผู้ร้ายที่ไปปลูกข้าวในพื้นที่ที่เป็นป่าสงวนได้ เราไม่อาจจะสกัดกั้นได้ตำรวจก็มีหน้าที่ที่จะกระทำได้ ผมจึงหารือและมีข้อยุติว่าเราควรจะยอมรับสภาพอันนั้น และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเสียว่า เรามาสังคายนาว่าที่ดินอันใดแม้ว่าจะเป็นป่าสงวนแห่งชาติ แต่ปรากฏว่าประชาชนได้เข้าไปทำมาหากินอยู่นานแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ไชยบาดาลได้มีหลักฐานปรากฏชัดว่าประชาชนได้ไปทำมาหากินจนกระทั่งปลูกมะพร้าวสูงตั้ง ๒-๓ วาแล้ว อย่างนี้เราก็จะไปไล่ประชาชนไป และถือว่าเป็นผู้ผิดกฎหมายนั้น ย่อมกระทำไม่ถนัด ทั้ง ๆ ที่เขาทำผิดจริง ๆ อันนี้เองจึงเป็นนโยบายของรัฐบาลประการหนึ่งว่าเราจะยอมรับสภาพอันนั้นและก็จะดำเนินการในมาตรการอันนี้แต่ถ้าเราจะกระทำให้เสร็จสิ้นภายในวันสองวันนั้นเป็นไปได้ไหมแน่ เราจะต้องกระทำค่อยเป็นค่อยไป ท่านทราบหรือไม่ว่าป่าไม้ของชาตินี้มีจำนวนเท่าไรและปัญหาเรื่องที่ดินที่กำลังเป็นปัญหาถกเถียงอยู่นี้ไม่เฉพาะบรรดาท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ได้อภิปรายเป็นห่วงเป็นใย แม้แต่สมาชิกของพรรคสหประชาไทยก็ได้ถกเถียงกันในเรื่องนี้เป็นอันมาก และเป็นความหนักใจของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นอันมากที่จะช่วยกันขจัดปัดเป่าอันนี้ ผมจำได้ว่าฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการพิจารณาเรื่องเหล่านี้ ปรากฏว่าปัญหาที่ดินที่ประชาชนมี ส.ค. ๑ อยู่ในมือยังไม่ได้ น.ส. ๓ กีดหรือประชาชนที่มีหลักฐานการเสียภาษีบำรุงท้องที่กีด มีจำนวนตั้ง ๓๕ ล้านไร่ เท่าที่ผมจำได้ อาจจะผิดก็ได้ และเราจะต้องใช้

มาตรการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ไปอีกสักปีที่จะให้เรียบร้อยไปได้ แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลก็ต้องเพียรพยายามที่กระทำ ที่นี้ประเด็นอีกอันหนึ่งที่ท่านผู้อภิปรายได้ฝากเป็นข้อสังเกตไว้ว่าการจัดสรรที่ดินซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดสรรที่ดินตามอำนาจหน้าที่ของกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทยนั้น ตามข้อเท็จจริงมักจะปรากฏว่าที่ดินจัดสรรหรือนิคมสร้างตนเองแต่ละแห่งมักจะมีข้าราชการหรือคนต่างด้าวเข้าไปใช้สิทธิมากกว่าประชาชน อันนี้เป็นข้อเท็จจริง มันก็มีจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง ผมอยากจะยกตัวอย่างความเป็นจริงและเราได้แก้ไขไปแล้วอย่างไร ที่ดินทุ่งโพทะเลที่จังหวัดกำแพงเพชรซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบในอาณาบริเวณของผม กระทรวงมหาดไทยได้ไปจัดที่นั่น มีพื้นที่เป็นจำนวนหลายแสนไร่ พื้นที่อันนี้เดิมก็เป็นป่าแต่ว่าป่านี้ได้ถูกบุกรุกและเรายอมรับสภาพอันนั้น แต่บังเอิญไม่มีใครกล้าที่จะไปจับจองเป็นที่ทำมาหากินอย่างเปิดเผย ทางราชการจึงได้ไปจัดสรรเป็นนิคมสร้างตนเองขึ้น ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาขึ้น ผมจำได้ว่าย้อนหลังไปประมาณ ๔-๕ ปีที่นิคมนี้อุบัติขึ้นก็มีสิ่งที่น่าเศร้าสลดใจอย่างที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ปรากฏว่าข้าราชการในส่วนจังหวัดได้พากันเข้าไปใช้สิทธิจับจองที่ดินอันนี้ไว้เสียเป็นอันมาก เมื่อผมได้รับทราบและไปพบความจริงอย่างนั้น ผมได้ไปนอนที่นิคมนี้หลายครั้ง ผมบอกกับผู้ที่เข้าไปต่อสู้กับบุคคลที่เป็นนายทุนเหล่านี้ว่าผมจะเป็นข้างประชาชนที่กระเสือกกระสนมาหาที่ทำกินที่นี่ และในทันทีที่ผมได้เสนอต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และท่านนายกรัฐมนตรีถึงปัญหานี้ และเราก็ได้ดำเนินการทันที เราได้บอกสภาพอันนั้นและนำหลักฐานการเข้าครอบครองที่ดินมาดำเนินการจัดสรรให้แก่พี่น้องประชาชนโดยทั่วถึง ความจริงอันนี้ยังมีอยู่ ถ้าท่านไม่เชื่อไปได้ และผมขอกราบเรียนว่าที่ดินที่ทุ่งโพทะเลจังหวัดกำแพงเพชรของผมนี้ ๗๐ ไร่ เป็นพี่น้องที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และผมคิดว่าการต่อสู้ระหว่างเจ้าของท้องถื่นที่เคยเป็นคนเกียจคร้าน กับพี่น้องที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นคนขยันนั้น ผมบอกเสมอว่าผมจะอยู่ข้างชาวอีสานเพราะเป็นคนไทยเหมือนกัน ถ้าใครรังแกชาวภาคอีสานที่อพยพมาทำกินในที่นี้ ผมจะช่วยกันปกป้อง นี่เป็นความจริงที่เกิดขึ้นและรัฐบาลก็ได้เพียรแก้ไข ในที่ดินอื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน ปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้นทั้งนั้น สำหรับที่ดินที่เราดำเนินการสร้างเป็นนิคมสร้างตนเองใหม่ๆ และกำลังจะดำเนินการอีกหลายแห่ง ซึ่งจะต้องใช้เงินงบประมาณของชาติมากพอดูนั้น เราได้เอาข้อมูลเหล่านี้ ข้อบกพร่องเหล่านี้มาประมวลและเราจะไม่ให้เกิดเรื่องอย่างนั้นอีก แม้แต่ที่ดินทุ่งสาน ที่จังหวัด

พิษณุโลกของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เราได้ร่วมกันต่อสู้ ทั้ง ๆ ที่ท่านไม่ได้เป็นพรรครัฐบาล แต่ผมได้ไปที่นั่นและขจัดปัญหาเหล่านั้น แม้ว่าจะไม่หมดสิ้นก็ได้มากพอสมควร ก็มีปัญหาย่อยๆ อย่างเดียวกัน พอทางการประกาศว่าจะจัดสรรในที่แปลงนี้ ก็มีข้าราชการระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ไปดำเนินการเหมือนกัน แต่มีส่วนน้อยมาก ในที่สุดเมื่อประชาชนพากันเข้ามาร้องที่สำนักงานรัฐมนตรี ผมก็ต้องออกไปและเราก็ได้วางมาตรการว่าที่ดินแปลงนี้

๑. จะไม่ให้ข้าราชการ

๒. จะไม่ให้แก่คนต่างด้าว แต่จะให้แก่บุคคลที่มีสิทธิ คือ

(๑) มี ส.ค. ๑

(๒) มีหลักฐานในการเสียเงินบำรุงภาษีที่ดิน ซึ่งทั้ง ๆ ที่เอกสารอันนี้ยังใช้แสดงสิทธิตามกฎหมายไม่ได้ เราก็ต้องยอม

และในที่สุดเราก็ได้ใช้เวลานานพอสมควรที่ขจัดปัญหานี้ และเดี๋ยวนี้ผมคิดว่าเรียบร้อยไปแล้ว ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้เป็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริง ๆ และรัฐบาลนี้ก็ได้เพียรแก้ไข เพราะฉะนั้น ข้อห่วงใยที่ท่านได้ตั้งเป็นข้อสังเกตนั้น รัฐบาลไม่ได้นิ่งนอนใจ เราได้ดำเนินการที่จะใช้ทุกมาตรการ ที่จะไม่ยอมให้ข้าราชการก็ดี หรือนายทุนก็ดี หรือคนต่างด้าวก็ดี ไปใช้สิทธิเข้าครอบครองที่ดินที่เราปรารถนาจะให้แก่ประชาชนผู้ยากจนต่อไปเป็นอันขาด ถ้าหากว่ามี ณ ที่ใด ผมคิดว่าถ้าท่านร้องเรียนขึ้นมาตามลำดับชั้น จากผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือแม้กระทั่งท่านนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่าผู้ใหญ่ทุกท่านเหล่านั้น ท่านจะต้องขจัดปัดเป่าความเดือดร้อนอันนี้ให้แก่ประชาชนอย่างแน่นอน และถ้าหากว่าท่านไม่อาจจะยื่นต่อบุคคลทั้ง ๓ นั้นได้ ผมก็พร้อมที่จะรับ ถ้าหากว่ามีปัญหาอย่างนั้นเราจะช่วยกันแก้ไข ที่นี้ปัญหาที่ดินที่ผมว่า มีปัญหาย่อยๆ เพราะที่ดินที่ยังไม่อาจจะให้เป็นกรรมสิทธิ์ มีจำนวนถึง ๓๕ ล้านไร่ อยู่ในขณะนี้ เราจะต้องร่วมกันทุกฝ่าย ถ้าหากว่าบรรดาท่านผู้มีเกียรติ ซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะพรรคหนึ่งพรรคใดมีแนวความคิดในการที่จะเสนอเพื่อการสร้างสรรค์ เพื่อจะสร้างกฎหมายฉบับหนึ่งนี้ขึ้นมา ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติแล้ว ผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คงจะไม่ปิดประตูท่านแน่ เราพร้อมจะรับฟังและพร้อมจะดำเนินการพิจารณาร่วมกัน ผมคิดว่าปัญหาข้อข้องใจที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาให้แก่ทางกรมการนั้นก็จะพอจะได้ข้อยุติ ส่วนที่จะดำเนินการประการใดนั้นก็สุดแต่ท่านประธานจะโปรด ขอขอบคุณ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เรื่องที่ข้าพเจ้าแปรญัตติไว้ถึงความจริงก็เป็น
 อย่างรายการก่อนๆ นั้นเอง คือไม่เข้าใจ ท่านกรรมาธิการให้สงวนไว้ก็เลยต้องมาพูดกันใน
 สภานี้ ถ้าหากว่าได้ชี้แจงตั้งแต่เริ่มแรกบางที ข้าพเจ้าก็คงไม่ต้องขึ้นมายืนอภิปราย ณ ที่นี้ด้วย
 อย่างไม่รู้ก็ตาม เท่าที่ท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติได้มากราบเรียนให้ท่านประธานสภาทราบนั้น
 นะก็รู้ว่าทำความเข้าใจให้ขึ้นเป็นอันมาก ข้าพเจ้าขอถือโอกาสขอบพระคุณท่านด้วย แต่
 ข้าพเจ้ารู้สึกกว้างบนนั้นะครับ ที่ตั้งขึ้นมานั้นมันเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าที่จะวางมาตรการ
 ใดๆ ในระยะยาว เพื่อขบแก้ปัญหาในระดับชาติ เรื่องอย่างนี้รัฐบาลท่านจะได้ทำให้หรือเปล่า
 ไม่ทราบ ซึ่งท่านกรรมาธิการเมื่อกี้ท่านก็ได้ชี้แจงไว้เหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้เข้าใจให้
 แจ่มแจ้งนัก คือปัญหาเรื่องนี้มันเกี่ยวพันกับหลายเรื่องหลายอย่าง ซึ่งถ้าเราแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
 เมื่อปีงบประมาณปีหนึ่งก็ตั้งมา ๑๐ ล้านบาท ๑๕ ล้านบาท เพื่อจะแก้ปัญหาว่าราษฎรเข้าไป
 อยู่ในที่ป่าสงวน หรือว่าที่สาธารณะอะไรก็ไปตรวจดูสำรวจดูแล้วก็ไปช่วยเหลือเขาให้ออกไป
 แล้วก็จ่ายเงินไป ปีต่อไปเราก็ตั้งงบประมาณมาไม่มีที่สิ้นสุด สาเหตุอันแท้จริงของมันมาจาก
 อะไร ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลท่านได้มีโครงการหรือท่านได้ศึกษาค้นคว้าพิจารณาหาข้อเท็จจริง
 หาสาเหตุอันแท้จริงว่า ทำไมราษฎรถึงเข้าไปบุกรุกเข้าไปอยู่ในป่าสงวนบ้างที่สาธารณะบ้าง
 แล้วก็รัฐบาลก็จำเป็นที่จะต้องหาทางช่วยเหลือ อย่างที่ท่านได้ชี้แจงมา ตามความรู้สึกรู้สึกของ
 ข้าพเจ้านั้น ปัญหาเรื่องนี้มันเกี่ยวโยงกันหลายอย่างหลายประเภท ซึ่งขอตั้งข้อสังเกตไว้ตาม
 สถิติปัญหาที่ข้าพเจ้ามีอยู่ ปัญหาเรื่องแรกก็คือว่าปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากร อันนี้ก็ม
 ันนักวิชาการทางฝ่ายรัฐบาลได้ว่าร้องกันมาไม่น้อยเหมือนกันนะครับว่า ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทย
 ควรที่จะหาทางวางแผนครอบครัวหรือว่าจำกัดการเพิ่มของพลเมืองเสียบ้าง แต่ในขณะเดียวกัน
 ก็มีทางฝ่ายรัฐบาลท่านบางท่าน ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าท่านมีทรรศนะอย่างไร อาจจะเป็น
 เพราะว่าท่านได้รับการฝึกฝนในทางทหารมากก็เห็นว่าการมีกำลังมากนี้ก็อาจจะจะเป็นประโยชน์
 แก่ชาติบ้านเมืองก็ได้ บางท่านก็บอกว่าพื้นดินไทยนี้นะมันยังมีกว้างขวางนักที่ทำมาหากิน
 มีมากมายนัก พลเมืองมาเพิ่มเท่าไรก็ยังมีพอกิน แต่ว่าถ้าพิจารณาตามอัตราการเกิดการเพิ่ม
 ของพลเมืองปัจจุบันนี้แล้วก็อีกไม่กี่ปีหรอกครับ เราจะไม่มีการทำมาหากินแล้ว จะเกี่ยวโยงไป
 ร้อยแปดปัญหา ปัญหาในทางเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมซึ่งเดี๋ยวนี้เรามีพลเมืองแค่นี้เราก็ไม่สามารถ
 ที่จะไปขบแก้กันได้อยู่แล้ว ถ้าปล่อยให้การเกิดของพลเมืองนี้เพิ่มขึ้นๆ ตามที่นักวิชาการได้
 คาคะเน อีก ๒๐ ปี ๓๐ ปีนี้ เมืองไทยนี้จะมีพลเมืองประมาณ ๑๐๐ ล้านคนเศษ ของเรา

เดี๋ยวนี้พลเมือง ๓๕ ล้านคน เรายังไม่สามารถที่จะขบแก้ปัญหา ร้อยแปดพันประการทั้ง ปัญหาในทางเศรษฐกิจและปัญหาในทางสังคมได้ ถ้าอีก ๒๐ ปีข้างหน้าถ้ามีพลเมืองถึง ๗๐-๘๐ ล้านคน หรือ ๑๐๐ ล้านคนละก็ท่านนึกหรือว่าท่านจะสามารถที่จะแก้ได้ เรานั่งอยู่ที่นี่เราไม่มีโอกาสที่จะได้แก้ แต่ว่าเรานี่แหละครับ เราจะก่อปัญหาสร้างปัญหาไว้ให้ลูกหลานของเราขบแก้ แล้วลูกหลานของเราที่แหละครับ ขอประทานโทษจะแซงซักหักกระดูกเราว่าเราได้ไปก่อสร้าง ปัญหาเหล่านี้ไว้ โดยไม่ได้คิดกันอย่างจริงจังที่จะคิดหาแก้ปัญหาอย่างจริงจังให้มันเด็ดขาด ลงไป

ประธานสภาผู้แทน : ผมอยากขอความกรุณาให้รวบรัดลงประเด็นหน่อยครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ครับขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ นี่แหละครับ ปัญหาประชากรนี้ถึงเวลาแล้ว ที่นี้ปัญหาต่อไปครับเรื่องที่ดิน เรื่องที่ดินนี้เกี่ยวข้องกับประมวลกฎหมายที่ดิน ประมวลกฎหมายที่ดินนี้ ประมวลกฎหมายที่ดินฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้มีบางมาตราที่ถูกประกาศยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติ มาตราที่ถูกยกเลิกนี้กำหนดจำนวนที่ดินไว้สำหรับแต่ละคนไม่เกิน ๒๕ ไร่ สำหรับประกอบการเกษตร สำหรับอยู่อาศัย ไม่เกิน ๕ ไร่ แต่เมื่อพอกฎหมายฉบับนี้เลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติแล้ว ผู้ที่เข้าไปจับจองที่ดินนั้นะครับมีจำนวนจำกัด เฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการครับ ข้าราชการผู้มีอำนาจตามจังหวัดตามหัวเมืองต่างๆ เป็นผู้ที่ไม่พยายามกวาดซื้อเอาที่ดินไว้นับเป็นจำนวนร้อยๆ พันๆ ไร่ แล้วก็ไม่ได้ทำประโยชน์ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจแต่อย่างใดเลย นอกจากนั้นก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชนด้วยครับ ในจังหวัดของข้าพเจ้า นายอำเภออย่างนี้แหละครับ เมื่อข้าพเจ้าออกไปเยี่ยมราษฎรเมื่อเร็ว ๆ นี้มาร้องทุกข์ข้าพเจ้า บอกว่าที่ดินหัวไร่ปลายนาของเขานายอำเภอไปขอ ไปขอเอาดื้อๆ ครับ ราษฎรเขาไม่ให้เขาก็กลัว แล้วไปขอเอาตรงนั้นที่หัวไร่ปลายนาคนนั้นของคนนั้น ของคนนี้ เขามาบอกว่า ถ้าท่านไม่กล้าขอก็ให้ผู้ใหญ่บ้านเขาไปขอให้ แล้วพอขอ ขอแล้วก็ไปล้อมเอาที่ดินของคนอื่น แล้วบางทีก็เอาเสาเอาหลักไปปักเอาดื้อๆ แล้วในที่สุดก็เป็นที่ดินของนายอำเภอ แล้วราษฎรก็ไม่รู้จะทำอย่างไรนั่งทำตาปริบๆ ทั้งนี้ก็เนื่องจากสาเหตุมันเกิดจากกฎหมายที่ดินที่คณะปฏิวัติได้ยกเลิกไปนี่เองครับ ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ยกเลิกนายอำเภอก็ไม่มีปัญหาที่จะไปเอา เพราะว่าจำกัดให้ ๒๕ ไร่เท่านั้น อย่างนี้เป็นต้น แล้วการณียังนี้มีอยู่ทั่วไป เมื่อเป็นอย่างนี้ราษฎรถูกไล่โดยวิธีนี้ครับ ถูกไล่โดยนายทุน นายทุนนี้คนต่างด้าว มาตราที่เกี่ยวกับคนต่างด้าวก็ถูกยกเลิกไปด้วย เพราะฉะนั้นเดี๋ยวนี้

คนต่างด้าวก็กวาดซื้อที่ดิน กว้านซื้อที่ดิน ข้าราชการผู้มีอำนาจไปปักเขตป่าไว้ขายเลยสนุกกันใหญ่ เพราะฉะนั้นราษฎรก็ไม่มีที่ทำมาหากิน ไม่มีที่ทำมาหากินก็เข้าไปบุกเบิกป่าสงวน ป่าสงวนก็อีกแหละครับ ออกพระราชกฤษฎีกามาครอบไปหมด เจ้าหน้าที่จะทำอย่างไรก็ไม่ทราบ เป็นที่รู้กันทั่วไป หมู่บ้านทั้งหมู่บ้านตกอยู่ในป่าสงวน สถานที่ราชการ ที่ว่าการอำเภอ ตกอยู่ในป่าสงวน วัดวาอารามตกอยู่ในป่าสงวน อย่างนี้ครับ เมื่อตกอยู่ในป่าสงวนนี้ เจ้าหน้าที่ที่ดินก็ออกไปบอกว่าไม่ได้นะที่ดินนี้ในป่าสงวน ราษฎรก็ตื่นตกใจ เจ้าหน้าที่จะมาจับแล้วดีไม่ดีก็เป็นทางให้เกิดคอร์รัปชัน ไม่ใช่ดีไม่ดีหรอกครับ มันเปิดทางให้เกิดคอร์รัปชัน

ประธานสภาผู้แทน : นั่นเป็นข้อสังเกตครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เป็นข้อสังเกตครับ นี่แหละครับมันสาเหตุอย่างนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสรุปว่าอีกอันหนึ่งครับ ผมขอเพิ่มเติมอีกนิดหน่อย นี่เป็นข้อเท็จจริงที่ราษฎรมาร้องแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้มีหนังสือกราบเรียนไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วเข้าใจว่าท่านคงจะได้รับ คือราษฎรที่ตำบลบ้านดุง จังหวัดอุดรธานีครับ เขาลงมาหาข้าพเจ้าว่าที่ดินอำเภอกับเจ้าหน้าที่อำเภอ บ้านดุงนะครับ ไปปักเอาบริเวณที่เขาทำมาหากินที่ประมาณเกือบ ๑๐๐ ไร่ และก็มีราษฎรทำมาหากินอยู่ราว ๆ ๒๐๐ กว่าครอบครัว ไปทำนาบ้าง ทำสวนบ้าง บางคนก็มี ส.ค. ๑ บางคนก็เพิ่งจะได้เอกสารจับจองอะไรบางอย่างไว้ แล้วนายอำเภอ เจ้าหน้าที่อำเภอนี้ก็ไปปักเอาเขตสงวนเกือบ ๑๐๐ ไร่ไปแล้ว ก็บอกว่า นี่แหละอำเภอจะมาจัดสรรให้คนละ ๒๕ ไร่ ๆ ได้ ๕๐ ครอบครัวครับ แต่คนทำมาหากินตั้ง ๒๐๐ ครอบครัว มันจะเกิดยุติธรรมอย่างไร อันนี้เป็นข้อสังเกต

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เพราะฉะนั้นนี่แหละผมก็ขอสรุปว่า มาตรการที่ท่านทำตั้งงบประมาณไว้ ๑๕ ล้านบาทนี้ครับ ถ้าหากว่าปล่อยให้เป็นอย่างนี้มันจะเพิ่มขึ้นทุกปี ๆ แล้วก็แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ๆ กันตลอดไป แล้วในที่สุดก็ไม่มีสิ้นสุด ผมขอให้ท่านพิจารณาเรื่องกฎหมายที่ดินนี้ครับ ประมวลกฎหมายที่ดินที่คณะปฏิวัติเลิกไปนี่เอากลับมาใช้เถอะครับ อย่าให้ข้าราชการถือโอกาสไปก่อกรรมทำเข็ญแก่ราษฎรผู้ทุกข์ยาก อย่าไปให้คนต่างด้าวมีโอกาสกว้านซื้อที่ดินเลย อันนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านวางนโยบายเกี่ยวกับที่ดินนี้ในระดับชาติให้มันแน่นอน แล้วก็เหตุเรื่องการแก้ปัญหาเฉพาะหน้านี้มันก็จะลดลง ขอขอบพระคุณ

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกลนคร) : กระผมได้นั่งมา ๓ วัน และก็พยายามที่จะฟังทำเดี่ยว โดยไม่ยอมออกความเห็นอะไรทั้งสิ้น มาวันนี้กระผมรู้สึกว่ามีข้อคิดเห็นอยู่อย่างหนึ่งในเรื่องเกี่ยวกับโครงการจัดสรรที่ดิน ซึ่งท่านได้ตั้งไว้ในงบประมาณปีนี้ ท่านกรรมการก็ได้แถลงต่อสภานี้ ก็ออกจะชัดเจนดีอยู่ แต่ท่านยังไม่ได้แถลงให้แจ้งชัดลงไปถึงมาตรการ หรือหลักเกณฑ์ในการที่จะจัดสรรที่ดินแต่ละแห่งว่า ท่านจะจัดที่ใดบ้าง และงบนี้ท่านจะตัดไปที่ไหนเท่าไร เป็นเงินเท่าไร ท่านไม่ได้แจ้งออกมาเป็นข้อๆ ไม่ได้ชี้แจงมาอย่างนั้น เพียงแต่ท่านมาชี้แจงก็ยกตัวอย่างให้เห็นมันไม่ได้ตรงเป้าหมาย มันเพียงแค่เฉียดๆ ไป คือว่าหลอกให้เราเดินเข้าไปทางอื่นหลงทาง กว่าจะวกกลับเข้าทิศได้ ก็กินเวลาไปตั้งนาน เพราะฉะนั้นกระผมขอร้องให้ท่านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ยอมรับสภาวะความเป็นจริง ข้อเท็จจริงที่เกิดอยู่เดี๋ยวนี้ มันไม่ได้เกิด ท่านผู้ใหญ่ที่อยู่ข้างในอาจจะไม่ทราบ มันเกิดอยู่กับผู้ปฏิบัติที่อยู่ในส่วนจังหวัด อย่างที่จังหวัดของกระผม โครงการพัฒนาที่ดินผืนใหญ่ ภูพานนี้จัดมาตั้งหลายปีแล้ว รวม ๑๐ ปีแล้ว ราษฎรจะเดินทางเข้ามาเป็น ๖๐-๗๐ กิโลเมตร ค่ารถเดินทางไปกลับ ๓๐-๔๐ บาท ต้องมาเสียโรงแรมอีก แล้วต้องเสียค่าธรรมเนียม ค่าร้อง เพื่อจะรับสิทธิ มีสิทธิในการจับฉลากในที่ดินจัดสรรผืนนั้น แต่ราษฎรเหล่านั้นไม่มีโอกาสได้จับจนเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่ได้จับ กระผมเองก็ยืนไว้เหมือนกัน แต่ยังไม่มีโอกาสได้จับไม่ทราบว่าเป็นล่าช้าอยู่เพราะอะไร กระผมเข้าใจว่าโครงการจัดสรรนี้ มันไม่ได้เป็นโครงการจัดสรร เข้าใจว่าคงเป็นโครงการสรรสำหรับท่านผู้ใหญ่ไว้ก่อน แล้วค่อยจัดทีหลังเท่าที่กระผมทราบ มีผู้ใหญ่อาจจะเห็นหัวหน้าในแผนก หรือว่าผู้มีอิทธิพลในจังหวัดนะ ท่านเข้าไปทำมาแล้วก็มี ล้อมรั้วทำไร่แล้วก็มี ในที่ดินจัดสรรแล้ว ส.ค. ๑ น.ส. ๓ นะ เรื่องเล็กเหลือเกิน เพราะท่านมีอำนาจสามารถที่จะบัญชาให้ที่ดินจังหวัด หรือที่ดินอำเภอ ออกให้ท่านเมื่อไรก็ได้ เรื่องอย่างนี้เรื่องที่เกิดมาแห่งนี้นะ ท่านสมาชิกผู้หนึ่งแห่งพรรค ส.ป.ท. ซึ่งเคยเป็นอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดที่นั่น ท่านทราบดี ถ้าเผื่อทางฝ่ายรัฐบาลยังไม่แจ้ง กระผมก็จะไม่รบกวนเวลาในสภานี้มากมายนัก ท่านผู้นั้นจะเป็นผู้ชี้แจงให้ท่านทราบในพรรคของท่านได้อย่างดี อีกเรื่องหนึ่งมาตรการที่กระผมว่าในการจัดสรรที่ดินนี้ กระผมยังเคลงใจเหลือเกินว่า มาตรการที่ท่านจะจัดสรรที่ดินนี้คงจะอยู่บนเส้นมาตรการแห่งความเอื้อเอียง ไม่ได้อยู่บนมาตรการแห่งความเที่ยงตรง อย่างที่กระผมเรียนให้ทราบแล้ว ที่กระผมเรียนให้ทราบนี้เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่ง ซึ่งท่านผู้ใหญ่ควรจะรับไปพิจารณา และนำไปใช้จ่ายเงินของชาติซึ่งมาจากภาษีอากรให้เป็นไปโดยรอบคอบเท่านั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าได้พิจารณากันมาโดยสมควร ในจำนวนผู้แปรญัตติแล้ว ครบกลุ่มหมดแล้ว เข้าคุณจำนง ผมเห็นคุณละสิทธิมานาน ไม่ยกมือคุณจำนง แปรมาคนเดียว

นายจำนง แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน กระผมมีความจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องมากราบเรียนท่านประธาน เพราะว่ามันมีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับข้อเท็จจริง กระผมได้ฟัง ฯพณฯ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งท่านก็เป็นกรรมาธิการผู้หนึ่ง กระผมมีความปิติและชื่นชมยิ่งที่ท่านได้กล่าวว่า ท่านมีนโยบายในรัฐบาลนั้น ต้องการจะแก้ปัญหา การขัดแย้งเกี่ยวกับที่ดินนี้อย่างใช้วิธีการละมุนละม่อม ผมชื่นใจเหมือนกับฝนที่หลังจากฟ้า แต่ที่ผมจำเป็นต้องลุกขึ้นมานี้ก็เพราะว่า ความชื่นใจนี้มันจะเหือดแห้งไปเมื่อผมกลับไป ที่ จังหวัดสุรินทร์ครับ เพราะอะไร เพราะฝนที่หลังมานั้นมันโดนพายุพัดไปเสีย มันเลยผ่าน จังหวัดสุรินทร์ไปตกจังหวัดอื่น มันเป็นอย่างนี้ครับ ผมจะยกข้อเท็จจริงมาอธิบาย เรื่องนี้ ผมได้เคยทำหนังสือถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และท่านก็ส่งไปกระทรวง เกษตร และก็ได้รับคำตอบมา ซึ่งมันอย่างที่ทราบกันอยู่ เป็นรายงานที่ว่าปิดบังข้อเท็จจริง ผมก็อยากจะกราบเรียนเพื่อจะเป็นข้อคิดในการที่จะดำเนินนโยบายไปในภายภาคหน้า ท่าน มีนโยบายที่จะให้ดำเนินการโดยละมุนละม่อม และเหตุการณ์อย่างนี้มันละมุนละม่อมหรือเปล่า ราษฎรของจังหวัดสุรินทร์ อำเภอบำราศฯ ผมระบุอำเภอละหานะครับได้อยู่ในที่พิพาทที่ปัญหานี้ มากกว่า ๖ ปี ได้ปลูกพืชขึ้นต้น จนมะพร้าวนี้จะมีผลแล้วได้ปลูกหม่อน ปลูกบ้าน มีคอกวัว คอกควายและก็มีป้อนะครับ ปอ พอมมีปัญหาขึ้นมาไม่ได้ด้วยเหตุอันใด แต่รู้ว่ามันขัดแย้งส่วนตัว ท่านสั่งให้เลิกถอนเสาบ้านออกไปใน ๔ วันครับ ราษฎรไม่ทราบจะทำอย่างไรวิ่งมาหาผมถึง กรุงเทพฯ ผมก็ไปดูข้อเท็จจริง ผมก็บอกว่าเดี๋ยวนี้รัฐบาลท่านไม่มีนโยบายเฉียบขาดถึง ขนาดนั้นหรอก กลับไปอยู่ก่อนเถอะ อยู่ไปอีกพักหนึ่งลูกของราษฎรวิ่งมาหาผม บอกว่าพ่อ โดนจับแล้วไม่ให้ไปประกัน ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ได้ปรึกษาเพื่อนสมาชิกจังหวัดร้อยเอ็ด ของผม คุณสมบูรณ์นี้เป็นพยาน พูดกันที่บ้านเลย ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ไม่ให้ประกัน แต่ว่า ไปปรึกษาทนาย คุณอาผมครับ นายปลีก แก้วปลั่ง อดีต ส.ส. ก็บอกว่าปล่อยไปก่อนเถอะ เขามีอำนาจตามกฎหมาย แล้วก็ไปถึงศาล ศาลก็สั่งปรับ โทษศาลก็ไม่ได้ ท่านทำตามกฎหมาย ราษฎรไม่รู้ว่าจะไปไหนครับ ไปอยู่แล้วนี่ ก็ไปอยู่ที่เก่า โดนจับอีก แล้ววิ่งมาหาผมอีก เขาบอกว่า เดี่ยวนี้ทางราชการไปร้องศาล บอกว่า ราษฎรของผมละเมิดคำสั่งศาล ขอให้จับ ละมุน ละม่อมหรือเปล่านั้น นี่แหละครับข้อเท็จจริง อีกแห่งหนึ่งครับ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด อำเภอบ

สั่งชะท่านประชุมราษฎร ในที่มีปัญหา บอกว่าท่านจะต้องออกจากที่เหล่านั้นภายในเวลา ๑ ปี ออกไปได้อย่างไรครับ ออกไป ในป่า แล้วเครื่องมือจะไปทำอะไร มันไม่มี มีแต่จอบ มีแต่ก่าลัง ปืนหนึ่งไปถางต้นไม้ได้ก็ตัน มันเป็นไปไม่ได้ครับ เพราะราษฎรหาอาชีพด้วยการทำนา ปืนหนึ่งตอนหน้านาทำอยู่ที่มีปัญหา พอหน้าแล้งไปถางปืหนึ่งมันจะไปล้มต้นไม้ได้ก็ตัน และหน้าฝนนั้นนะมากลับทำนาที่มีปัญหาไม่ได้ และไปทำอะไรครับ ในที่ใหม่ไปทำ มันเป็นไปไม่ได้ นี่แหละครับ ปืนหนึ่งมันไม่พอหรอกครับ เพราะมันไม่มีทุนไม่มีแรงงาน ไม่มีเครื่องมือ ผมพูดอย่างนี้ ท่านประธานคงจะเห็นใจผม ว่าทำไมผมจึงต้องลุกขึ้นวิโตครับ ขอบพระคุณครับ

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผมขอครึ่งนาที เพราะรู้สึกเห็นใจคนแก่ มากครับ กระผมมีเรื่องซึ่งจะกราบเรียนให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ทราบ ประชาชนในท้องที่ ตำบลที่ขึ้นกับอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์จะถูกป่าสงวนบุกรุก ไม่ได้ไปบุกรุกป่าสงวน เพราะว่าเขามีกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองแล้ว และเมื่อก่อนกระผมเชื่อด้วยความบริสุทธิ์ใจ ว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านรักประชาชนชาวไทยด้วยกันเสมอหน้าด้วยกันทุก ๆ คน แต่บัดนี้ กระผมไม่เชื่อแล้ว เพราะอะไร เพราะว่ากระผมได้นำคำร้องเรียนของประชาชนพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในรายละเอียดนั้นแล้วมายื่นให้ท่านกับมีอนานแล้ว จนบัดนี้ท่านก็ไม่จัดการอะไร แล้วก็ไม่ต้องชี้แจงให้กระผมทราบ ท่านได้โปรดรับทราบไว้ด้วยว่า ขณะนี้ราษฎรเหล่านั้นมาถามกระผมว่า คือเดี๋ยวนี้กรมป่าไม้โดยกองบำรุงป่าได้ไปเอาที่ดินตรงนั้น ปลุกป่า ราษฎรมาถามผมว่า ผู้แทนครับให้ผมมาเจ้าหน้าที่จะดีไหม โปรดล่าเหยี่ยวไว้ด้วยครับ เรื่องราวมันจะลูกกลมกันใหญ่ ถ้าหากมีทางจะจัดการให้ก็โปรดเชิญจัดการโดยด่วนครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมว่าอภิปรายแปรญัตติมาพอสมควรแล้ว ผู้แปรญัตติก็น่าหมดแล้วครับ นอกนั้นก็ไม่ใช่ผู้เสนอแปรญัตติไว้ ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ดุให้ดี กรุณาดุให้ดี

ประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ กำลังดู พุดแล้วครับ พุดมาทีหนึ่งแล้วครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมจะซักถามท่านกรรมาธิการ คือขอประทานโทษ ประธาน อยากจะขอความกรุณาซักถามกรรมาธิการว่า ภาคเหนือ จังหวัดแพร่มีไหม จังหวัดลำพูน ลำปาง เชียงใหม่ และเชียงรายมีไหม นี่ข้าพเจ้าถามอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอท่านกรรมาธิการชี้แจง ถ้าท่านชี้แจงแล้ว ท่านประธาน ข้าพเจ้าพอใจ ข้าพเจ้าไม่ติดใจก็ไม่ต้องลงมติกัน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ คนอื่นเขามี

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมธิการ) : ความจริงผมก็ไม่อยากจะชี้แจงอะไรเพิ่มเติมอีก แต่ประเด็นที่ค้างอยู่ซึ่งท่านสมาชิกข้องใจนั้นก็นับว่าเป็นประเด็นสำคัญ เพราะเหตุที่ว่าปัญหาเรื่องที่ดินนี้เป็นปัญหาใหญ่มาก ผมก็ได้รู้สึกเหมือนกันว่า ถ้าพูดถึงปัญหานี้ขึ้นแล้ว ก็คงจะมีเสียงที่วิพากษ์วิจารณ์กันมาก การที่จะแก้ไขก็ได้เรียนมาตามลำดับแล้วว่า ได้พยายามทุกวิถีทางรวมทั้งที่กำลังจะแก้ไขประมวลกฎหมายที่ดินมอบให้กรมที่ดินกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้แล้ว ปัญหาเฉพาะหน้าขณะนี้ที่ท่านสมาชิกข้องใจว่าโครงการจัดทำที่ดินนี้จะทำที่ไหน เฉพาะภาคหรืออย่างไร ใครขอเรียนชี้แจงว่า ที่ดินที่พิพาทกันนี้มีอยู่ทุกจังหวัดที่มีที่ดินซึ่งยังมีป่าหรือมีที่รกร้างว่างเปล่าอยู่ ซึ่งประมาณ ๖๐ จังหวัด ในที่ดิน ๖๐ จังหวัดนี้จะมีคณะกรรมการออกไปพิจารณาดำเนินงานทุกจังหวัด

ในประเด็นที่ ๒ ซึ่งว่าท่านสมาชิกยังข้องใจว่า การดำเนินงานนี้จะทำอย่างไร เห็นบอกแต่ว่าจะมีผู้ตรวจราชการกระทรวง มีผู้ตรวจราชการกรมอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ทั้งนั้นจะไปทำงานอย่างไร อันนี้ได้เรียนชี้แจงสั้นไป เพราะเหตุว่าการที่ไปทำงานกันนี้แบบระดมกำลัง ไม่ได้เอาไปแต่ตัวข้าราชการผู้ใหญ่ แต่เอาข้าราชการในกรมกองนั้น ที่เห็นว่าพอจะไปช่วยงานได้ออกไปด้วย จะเป็นข้าราชการชั้นโท ชั้นตรีหรือชั้นจัตวาก็ตาม แต่ว่าการทำตามโครงการนี้มีบทกฎหมายอยู่หลายอันซึ่งจะต้องทำให้ถูกต้องตามบทกฎหมายนั้น อย่างเช่นที่ดินป่าไม้ซึ่งได้มีประกาศสงวนไว้แล้ว ผู้ที่มีอำนาจจะกันที่ดินของป่าไม้ที่สงวนออกไปแล้วนี้ต้องเป็นคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายอำเภอหนึ่ง ฝ่ายที่ดินหนึ่ง ฝ่ายป่าไม้หนึ่ง รวมกัน ๓ คน เป็นคณะกรรมการ ๓ คนนี้ก็จะต้องไปยังป่าไม้ซึ่งมีราษฎรบุกรุกเข้าไป และจะมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคนงานจ้างไปสำหรับลากเส้นรังวัด และสำรวจว่าใครบ้างซึ่งปกครองที่ดินนั้นอยู่ ปกครองโดยชอบหรือไม่ ก่อนหรือหลังการที่ได้สงวนหวงห้ามทำเป็นราย ๆ ไปจนกว่าจะเสร็จ ซึ่งอันนี้ก็จำเป็นจะต้องใช้เวลาและก็แบ่งกันไป ซึ่งถ้าเป็นเรื่องของป่าไม้ก็จะไปตั้งเช่นที่ว่านี้ทุกป่า ๆ เท่าที่จะทำได้เนะครับ คงไม่ครบป่าที่สงวนไว้ ขณะนี้ทราบว่ามี ๕๐๐ กว่าป่าคงจะทำได้ในจังหวัดหนึ่งสัก ๒-๓ ป่าเป็นการเริ่มการและเป็นการทดลองไปก่อนอย่างไรก็ดีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่ดินนี้ดังที่ได้กราบเรียนมาแล้วว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก ทางรัฐบาลและทางเจ้าหน้าที่เองซึ่งได้พิจารณาไปเห็นว่าต้องตัดสินใจที่จะแก้ไข ถ้าไม่แก้ไขแล้วก็จะยิ่งลุกลามมากยิ่งขึ้นทุกทีจนไม่อาจจะแก้ไขได้ การแก้ไขนี้มีจุดยุ่งยากอยู่หลายประการ ซึ่งคณะกรรมการก็ได้

พิจารณาเห็นเหมือนกันว่าจะต้องพยายามแก้ไขโดยความสัตย์จริงและเด็ดขาด สำหรับข้าราชการนั้นก็ใคร่ทราบเรียนว่า ในขณะที่จริงอยู่ทางข้าราชการเรานั้นได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นคอร์รัปชันและเป็นอะไรต่ออะไรต่างๆ อยู่มากมายหลายประการ แต่ใครจะขอทราบเรียนว่า สำหรับข้าราชการนั้นคงจะไม่เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งทุจริตอะไรไปเสียทั้งหมด คงจะยังมีข้าราชการที่จะตั้งใจทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองอยู่บ้าง ถ้าหากเราเบลม (blame) ไปเสียหมดทุกอย่างทุกประการจนเขาหมดกำลังใจแล้ว ผมก็รู้สึกว่าเป็นการยากลำบากเหมือนกัน ผมใคร่ขอให้ดูกันไปว่าใครบ้างที่ตั้งใจทำงานเพื่อประเทศชาติบ้านเมืองแล้ว ขอให้มีความกำลังใจบ้างจะได้ทำงานต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : ผมก็อยากจะขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมก็จะขอถามมติที่ประชุมนี้ว่า อนุมาตรา (๒๗) นี้ ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือว่าจะให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้เป็นไปตามที่สมาชิกได้เสนอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า อนุมาตรา (๒๗) นี้ ที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๘) ระบบปรับอากาศรัฐสภา

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ในบทที่ (๒๘) นี้ ระบบปรับอากาศ กระผมได้แปรญัตติไว้แรกทีเดียว กระผมจำได้ว่าในงบประมาณอันเดิมนั้น ตั้งใจที่ใช้พระที่นั่งอนันตสมาคม ซึ่งใช้เป็นที่พักประชุมของผู้แทนราษฎรนี้ ให้มีระบบปรับอากาศ ซึ่งจะต้องใช้เงินถึง ๔ ล้าน ๘ แสน

บาท กระผมก็เห็นว่าไม่เป็นการสมควร เพราะว่าเราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เราจะต้องเป็นตัวอย่าง แก่เขา แก่ประชาชน ในขณะนั้นนโยบายของรัฐบาลก็ดูเหมือนจะโน้มเอียงไปในทางที่ว่าเราจะต้องประหยัด ในการประหยัดขั้นแรกนั้น เราจะต้องทำการประหยัดเสียก่อน สิ่งใดที่เหมาะสม หรือสิ่งใดที่ไม่เหมาะสมนั้น เราเป็นปัญญาชน เราย่อมจะรู้จัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าจะเอาระบบปรับอากาศมาให้สภาผู้แทน สมาชิกสภาผู้แทนนี้ ได้นั่งฟังกันอยู่อย่างนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าคงจะกลับไปไม่น้อยกว่า ๒๐ รายปານนี้ เพราะมันสบายเกินไป แม้ไม่มีระบบปรับอากาศก็ได้หลับกันไปบ้างแล้ว อย่างนี้เป็นต้น ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอขอบคุณ คณะกรรมาธิการที่ได้พิจารณาข้อเสนอของข้าพเจ้านี้ด้วยดี อันนี้ก็ต้องนับว่าท่านได้รับฟัง เหตุผลของผู้แทนปวงชน ซึ่งแม้ว่าไม่ใช่พวกของท่าน คือข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้สนับสนุน หรือ บางที่ข้าพเจ้าก็ได้สนับสนุนรัฐบาลนี้ ท่านก็ได้รับฟัง อันนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ แล้วก็ ท่านยังคงให้เหลืออยู่อีก ๒ แส่นบาท ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนชักถามกรรมาธิการ ว่าเอาละครับ เอาพวกเรากันเองนี้ ท่านเลขาธิการรัฐสภาก็นั่งอยู่ ณ ที่นี้ ๒ แส่นบาทนี้ ท่านจะเอามาทำพัดลมหรือว่าท่านจะเอามาซื้อพัดลม หรือว่าท่านจะเอามาอะไร ข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่า มันแพงอยู่นั่นแหละ ๒ แส่นบาทนี้ ท่านจะเอามาทำความเย็นให้พวกเรานั้นนะ ท่านได้สืบราคาดูหรือเปล่า ก่อนที่จะตั้งงบประมาณนี้ ท่านได้ใช้ความรอบคอบสมกับที่สมาชิกสภานิติบัญญัตินี้สมควรที่จะเป็นตัวอย่างแก่การประหยัดแก่ประชาชนหรือไม่ ข้าพเจ้าขอลถาม หรือหากว่า ท่านคาดคะเนเอาแรกๆ ท่านก็ตั้งไว้ ๔ ล้าน ๘ แส่นบาท คราวนี้ท่านมาตั้งไว้ ๒ แส่นบาท เอ ข้าพเจ้าก็ดูแล้วว่าระบบระบายอากาศนี้มันจะถึง ๒ แส่นบาทหรือ ท่านได้สอบถามราคาหรือเปล่า หรือว่าท่านได้คำนวณโดยอาศัยหลักอะไร ท่านประธานรัฐสภาก็นั่งอยู่ที่นี้ ท่านเป็นที่เคารพ ของข้าพเจ้าตลอดมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานรัฐสภาคนนี้ก็ได้อาศัยเป็นที่เคารพรักใคร่ และนับเป็นตัวอย่างอันดีแก่สมาชิกรัฐบาลทุกรุ่นมา ข้าพเจ้าไม่ได้ตำหนิท่าน แต่ข้าพเจ้าใคร่ จะขอสอบถามละเอียดลออรอบคอบ การรู้จักใช้จ่ายของท่านนะครับ ท่านอาศัยอะไร เป็นหลักคำนวณ ๒ แส่นบาท นี่มันชักจะมากไปเสียแล้ว โดยปกติพัดลมอันเดิมๆ ก็มีอยู่ ท่านจะใช้ระบบอะไร ท่านจะไปติดต่อบริษัทไหนบ้างแล้ว เครื่องระบายอากาศ พัดลม เราก็มียู บ้างแล้วนี่ของเก่า เราใช้มาตั้งแต่ข้าพเจ้าจำได้ว่า ข้าพเจ้าอยู่ในสภานี้ ถ้าไม่นับถึงอยู่ในคุก นะครับ มันก็รวมประมาณเกือบ ๒๐ ปีแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นอยู่อย่างนี้ มันขาดอย่างเดียวแต่ว่า นกกระจอกมันทำรังอยู่ตามนั้นนะครับ ร้องไปร้องมามันหายไป อันนี้ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าจะเย็นอยู่

แต่ถ้าหากว่ามันร้อนนักข้าพเจ้าก็จะเอาอะไรมาพัดเอา เพราะว่าประชาชนลำบากเหลือแสน ข้าพเจ้าไปเห็นมาแล้ว หลังสู้ฟ้า หน้าสู้แดด หากินอยู่กับดินกับหญ้า ต้องปลูกอยู่ปลูกกิน บางทีไม่พอกิน บางทีก็รุกเข้าไปในป่าสงวน ท่านก็จับเอามาลงโทษ อย่างนี้เป็นต้น ไม่มีเงินจะเสียก็ต้องเข้าไปอยู่ในตะราง อย่างนี้เป็นต้น ราษฎรเขาโดยทั่วๆ ไป ท่านผู้เป็นประธาน เราจะต้องไม่ดูเฉพาะในกรุงเทพฯ นี้ เราจะต้องดูตามบ้านนอกทั่วๆ ไป โดยภาคอีสานก็มีประชาชนอยู่แล้วตั้งหนึ่งในสาม ประชาชนเขาเดือดร้อนนักเดือดร้อนหนา ไหนจะฟ้าแล้ง ฝนแล้ง ไม่ได้ทำนา ไหนจะต้องปอลงราคา ไหนจะปลูกพอ ไหนจะข้าวไม่ได้กิน แหม มันลำบากครับ เรามานั่งอยู่อย่างนี้ เราก็มีความสุขพอแรงแล้ว มีหน้าข้าเงินเดือนเราก็ดั่ง ๘,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น เราก็น่าที่จะอดทนได้ แต่ ๒ แสนบาทนี้ข้าพเจ้าว่าแพงเกินไปละ ท่านในฐานะที่เป็นตัวอย่างแห่งการประหยัด เราจะต้องประหยัดนะครับ เพราะว่าเราเป็นหนี้เขามากเหลือเกิน ตั้ง ๘,๐๐๐ ล้านบาท หนี้มากเหลือเกิน เราจะต้องรัดเข็มขัดแล้ว เข้าสู่นโยบายรัดเข็มขัดแล้ว ไทยใช้ของไทย ที่รัฐบาลว่าข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย นโยบายรัดเข็มขัดของ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย อันนี้ของท่านดี ข้าพเจ้าขอสนับสนุน แต่ว่างบปรับอากาศ ขอให้ท่านกรมการออกมาชี้แจง ท่านได้สอบราคาหรือเปล่า หรือว่าตั้งไปโดยอัตโนมัติ สอบๆ จากบริษัทไหน ทำไม่ถึงแพงนักหนา ขอให้ท่านตอบครับ

นายถวิล จันทรวิน (กรรมการ): ท่านสมาชิกผู้อาวุโสที่มาอภิปรายเมื่อที่ที่เคารพอย่างสูง ผมในฐานะกรรมการรุ่นน้องขอตอบให้เล็กน้อย อย่าขอว่าสอน คือว่าวิธีการเราตั้งไว้ ๔ ล้าน ๘ แสนบาท นี่มีเครื่องปรับอากาศ ผมมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายเหมือนกัน ได้ซักถามเรื่องนี้อย่างหนัก แล้วก็ถามท่านเลขาธิการรัฐสภาด้วย พวกเรามีความเห็น ว่า ถ้าเอาเครื่องปรับอากาศ กลัวประชาชนจะมาตำหนิว่าชาวนา ชาวไร่ หลังตากแดด อย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า แล้วพวกเราจะมาเอาความสุข นี่ประการหนึ่ง เราจึงตัดออก

ประการที่ ๒ จะทำให้รัฐสภาที่อยู่ในปัจจุบันนี้รูปภาพจะเสียหายหมด จะเป็นเราเป็นอะไรมากจะขาดความสวยงาม เราก็ตัดออก แต่มามองมุมกลับอีกอันหนึ่ง ถ้าเราก็ตัดออกเสียหายหมด ความร้อนทุกวันนี้อารมณ์มันก็ร้อนอยู่แล้ว ถ้าไม่มีพัดลมมาเป่าไว้บ้าง มันก็จะหนักไปกว่านี้ จึงมีความเห็นว่าเราควรเอาพัดลมมาใส่ไว้ พัดลมนี้ผมเองในฐานะกรรมการได้สืบราคา มาเหมือนกัน ว่าอย่างน้อยพัดลมอันตั้งนี้ต้อง ๑,๕๐๐ บาท แต่ว่าเราจะติดมากติดน้อย อันนี้

ต้องมีการสืบราคามีการประกวดราคา ไม่ใช่ตัวตั้งไว้ ๒๐๐,๐๐๐ บาทซื้อมันหมด นี่ประการหนึ่ง
ระเบียบการซื้อข้าวซื้อของมันมีอยู่แล้ว นี่ผมขอโทษด้วย ประการที่ ๒ ค่าแรง เพราะว่าที่นี้ถ้า
ทำฝีมือไม่ประณีต จะทำให้สิ่งต่างๆ ขาดความสวยงาม เราก็ต้องเอาช่างที่มีฝีมือประณีตมา
หน่อย เพราะฉะนั้นเราตั้งไว้ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ค่าประกวดราคามันเหลือ ก็คงคลัง อันนี้ คำว่า
“งบประมาณเมื่อเหลือเมื่อขาด” จะตรงเป้งอย่างท่านว่าไม่ได้ อย่างนั้นไม่ใช่งบประมาณ คำว่า
“งบประมาณ” ต้องมีเมื่อเหลือเมื่อขาดไว้ด้วย อันนี้ผมขอตอบในฐานะเป็นกรรมการผู้น้อย
ขอบคุณครับ

นายประสิทธิ์ ประจันนวล (ชัยภูมิ) : กระผม ประสิทธิ์ ประจันนวล ส.ส.ชัยภูมิ สังกัด
พรรคประชาธิปัตย์ รู้สึกว่าในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น มาตรา ๔ นี้ มี ๓๑
อนุมาตรา แต่ว่าที่ถูกตัดออกนั้น ที่ถูกตัดเพียง ๒ อนุมาตราเท่านั้น คืออนุมาตรา (๓) และ
อนุมาตรา (๒๘) อนุมาตรา (๓) นั้นก็ได้แก่เบี้ยหวัดบำนาญ อันนี้ไม่กล่าวถึง แล้วอีกอันหนึ่ง
ก็คืออนุมาตรา (๒๘) เรื่องเครื่องปรับอากาศและระบายอากาศนี้ ซึ่งกระผมได้ขอตัดและ
ก็ไปตรงพอดีกันกับคณะกรรมการอยากตัดเหมือนกัน แต่ก็ยังไม่ทำให้กระผมพอใจ เนื่องจาก
กระผมอยากตัดออกทั้งหมดเลย จาก ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาทนั้น ไม่ให้เหลือเลย เพราะเหตุผลอะไร
กระผมมีเหตุผลดังนี้ กระผมรู้สึกว่าความคิดของท่านกรรมการนั้นตรงกับกระผมทีเดียว
ที่ว่า ถ้าหากขึ้นเอาเครื่องปรับอากาศมาไว้ในสถานที่นั้นแล้ว ศิลปะอันล้ำค่าของเรานั้น รูปภาพ
ที่สวยงามซึ่งหากำมิได้นี้จะต้องสูญสิ้นไปเป็นเด็ดขาด เงินที่จะมารับนั้น ๔ ล้านบาทไม่พอแน่
เนื่องจากว่าสถานที่นี้โอโง่ง แล้วก็เครื่องปรับอากาศเพียง ๔ ล้านบาทคงไม่พอ แต่ถึงจะพอ
ก็ตาม สีสันของบรรยากาศ ณ ที่นี้จะหาที่ใดเปรียบเสมือนมิได้ แม้แต่ว่าเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้
บางครั้งบรรยากาศอาจจะเร้าร้อนเช่น ๒ วันผ่านมานั้น ถ้าหากเรามีเครื่องปรับอากาศ จะต้อง
จำกัดที่เลือกยิ่งกว่านี้ อาจจะเป็นคล้ายกับว่าเราไปประชุมกันอยู่ในห้องอาหารเท่านั้น
ความฉุนเฉียวความโมโห บางครั้งก็อาจจะมิ อันนี้แหละครับ แต่ว่าเมื่อเรานั่งอยู่ ณ ที่นี้ สถานที่
นี้ บางครั้งเมื่อเราฉุนเฉียว โมโห แต่ว่าแขนหน้าขึ้นข้างบนความเร้าร้อนนั้นก็หายไป อันนี้
แหละครับ ถ้าเรามีเครื่องปรับอากาศแล้ว รับรองว่าอาจจะไม่เย็น แต่ถ้าเรามีสภาพที่ดียิ่งกว่านี้ แต่
ว่ารับรอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ผิดแน่ ทั้งๆ ที่เราจะมี แต่เครื่องปรับอากาศนั้นไม่สามารถที่จะ
ปรับจิตใจของเราได้ เราจะร้อนแต่กายแต่ใจนั้นไม่มีทางจะปรับได้ แม้เราจะนั่งกายจะร้อน
ก็ตาม แต่จิตใจของเรานั้นบางครั้งต่อให้เรานั่งอยู่บนน้ำแข็งมันก็ไม่สามารถจะเย็นได้ แต่

ณ ที่นี้เราจะร้อนลักปานใดก็ตาม กายจะร้อน แต่ใจก็ยังเย็น บางครั้งที่เราคุ้นเคยหรือว่าปะทะความร้อนอย่างเต็มที่เปรียบเหมือนกับว่าเราลงไปอยู่ในสนาม บางครั้งก็คงจะเห็นแล้วเป็นศุภนิมิตอันดีที่ว่าเราเคยปะทะฟุตบอลอันนั้นแหละครับ เป็นตัวอย่างเราอย่าได้ไปคิดอย่างอื่นเลย อันนี้แหละเราจะเอาเครื่องสิ่งที่มีมาปิดบังสิ่งเหล่านี้ กระผมจึงเห็นว่าเครื่องปรับอากาศนั้นอย่าเอามาใช้เลย เถาเอาไว้จนกว่าเรามีสภาพหลังใหม่ แต่ว่าเมื่อประชุมกันนั้น กระผมเชื่อว่าเราจะมีความร้อนยิ่งกว่านี้ เพราะฉะนั้น ๔,๖๐๐,๐๐๐ บาทที่ตัดออกไปนั้น กระผมรู้สึกปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่ง แต่ยังเหลือ ๒ แสนบาทนั้น ทั้งๆ ที่กรรมการตัดออกไปแล้ว ท่านอย่าคิดว่าพวกกระผมซึ่งเป็นฝ่ายค้านนั้น บางครั้งเขาให้จุลงไปยังไปแบกลา อันนี้ไม่จริงครับ ก็มีเหตุผลเหมือนกันเชื่อว่าพวกกระผมจะดีอีร์น เมื่ออยู่ในฐานะค้านต้องค้านเสมอไป ไม่จริงครับ อย่าไปคิดเช่นนั้น เพราะอะไรจึงตัด ๒ แสนบาทนี้ออกอีก ทั้งๆ ที่ว่าเราจะตัดต้นไม้เขาวางไว้ ๑๐ ต้น ตัดไปแล้ว ๘ ต้น ยังอีก ๒ ต้น เรายังจะไปตัดอีกหรือ ต้องตัดครับ เพราะอะไร ๒ แสนบาทนี้ เป็นระบายอากาศไม่ใช่ปรับครับ เพราะว่ากระผมรู้สึกว่าการที่ต้องตัดก็เนื่องจากว่าระบายอากาศนั้น คงจะใช้เครื่องได้แก่พัดลม เมื่อพัดลมนั้น กระผมได้ทราบจากท่านกรรมการที่บอกไปแล้วว่า เครื่องหนึ่ง ๑,๕๐๐ บาท อันนี้อาจจะสูงไปนิดหน่อย เพราะกระผมเคยซื้อบริษัทหนึ่งไม่เกิน ๑,๐๕๐ บาท งานวิชารัฐ ๗๕๐ บาทด้วยซ้ำ รู้สึกจะสูงไป ก็อันครับ ในนี้กระผมรับรองว่า เราจะมาเพิ่มอีกที่มันจะไปไม่สำนันั้นนะไม่เกิน ๕ อัน ทายดูเท่าไรครับถึง ๑,๐๐๐ บาท ไหม อ้อ ถึงหมื่นบาทไหม เราวางไว้ถึง ๒ แสนบาท ค่าแรงงานหรืออะไรเล่าครับจะแพงถึงขนาดนั้น อย่างมากถ้ามาติดตั้งถ้ากระผมเป็นผู้รับเหมาก็หวานแล้วครับ เอาใหม่ครับ ๒ แสนบาท ค่าระบายอากาศนี้ จะมาเพิ่มพัดลมอีกเท่าไรก็ตาม เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเงินที่ตั้งไว้ ๒ แสนบาทนั้น เพื่อความสุขสบายของเรา กระผมไม่ว่า ที่แรกกระผมคิดว่าคงจะตัดเฉพาะ ๒ อันเท่านั้น ในมาตรา ๔ นี้ ในมาตรา ๔ มีตัดแต่เฉพาะข้าราชการบำนาญซึ่งไม่มีประโยชน์ แล้วก็มาตัด ส.ส. ความสนุกสนานของผู้แทนราษฎร เพราะผู้แทนราษฎรอาจจะทำให้ความเดือดร้อนตัดความสุขออกไปนั้น กระผมเห็นใจ กระผมไม่ต้องการ ทั้งๆ ที่ว่าความสุขเพื่อพวกเราสมาชิกผู้มีเกียรติ เราจะมีความสุขเฉพาะตัวเราหรือ ไม่คิดถึงคนอื่นที่จะเอาความสุขให้เรา เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเงิน ๒ แสนบาทนั้น ก็ยังมากไป ควรจะตัดออกให้หมด

นายวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ (อ่างทอง) : ยอดเงิน ๒ แสนบาทนี้ก็ได้อภิปรายกันมาพอที่ปัญหาชนชั้นเราจะได้พิจารณาลงมติได้แล้ว ผมขอเสนอให้ปิดอภิปรายได้แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ได้รับรอง โปรดยืนขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้ารู้สึกละอายใจเป็นอย่างยิ่งที่เรกตั้งมา ๔ ล้าน ๘ แสนบาท ผลสุดท้ายตัดคงเหลือ ๒ แสนบาท ๒ แสนบาท เราจะเอาความสุขสบายใส่ตัวเราเอง

ประธานสภาผู้แทน : เสนอเปิดอภิปรายหรือไม่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอแปรญัตติไว้นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาก็ต้องเป็นมติของที่ประชุมเสียก่อนมีคนเขาเสนอ เขาเสนอปิด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้ายังนั้นกระผมขอสรุปครับ และก็ให้ปิดอภิปรายได้ขอสรุปครับ กรุณา ๆ

ประธานสภาผู้แทน : ให้สรุปสัก ๒ นาที

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คือว่าเราเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยเวลาตระเวนหาเสียงนอนกลางดินกินกลางทรายไม่เคยบ่นเลยว่าร้อนว่าหนาว ไปหาคะแนนเสียงให้อ้อนวอนเขา เลี้ยงดูปู่เสื่อ ดึงเอากำนันผู้ใหญ่บ้านคณะกรรมการอำเภอมาเลี้ยงเฮยกัน ผลสุดท้ายราษฎรก็ช่วยเหลือกันเข้ามาเป็นผู้แทนแล้ว พวกเรานี่หรือจะกลายเป็นคนล้มตัว ต้องรักสัจจะวาจาอย่าหลอกลวงปวงชนชาวไทย ทุกวันนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าพอแล้ว เราได้เงินเดือน ๔,๐๐๐ บาท ค่าต้อนรับ ๒,๐๐๐ บาท ค่าเช่าบ้านอีก ๒,๐๐๐ บาท เป็น ๘,๐๐๐ บาท แหมเหลือ รู้สึกสบายแต่ที่นี้เราจะเอาพัฒลมาอีก เมื่อกี้สมาชิกบอกแล้ว ท่านผู้มีเกียรติที่นั่งลงข้าพเจ้าจำชื่อไม่ได้บอกว่าเครื่องหนึ่งจะซื้อเพียง ๑,๐๕๐ บาท ที่นี้ตั้งไว้ถึง ๒ แสนบาท จะได้สักกี่ร้อยเครื่อง ถ้าดีเสียว่า ๒๐๐ เครื่อง ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นของที่ฟุ่มเฟือย เพราะฉะนั้นเงิน ๒ แสนบาทนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันตัดออกหมด ตัดออก ใครจะยกมือจะเอาช่วยกรรมาก็เชิญ ข้าพเจ้าจะตราหน้าไว้หมด ว่าใครเห็นแก่ตัว ต้องคิดถึงประชาชน ข้าพเจ้าถืออย่างนี้ เงิน ๒ แสนบาท ถ้าเราไม่เอานะ ยกถวายวัดเบญจมบพิตรดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อมีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายและไม่มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้แล้ว ผมอยากจะสอบถามมติที่ประชุมนี้ว่า ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการได้เสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาหรือว่าควรจะเป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะให้เป็นไปตามที่

คณะกรรมการได้เสนอ เปลี่ยนแปลงแก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะให้ตัดตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าอนุมาตรา (๒๘) นี้ ที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการเสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไขมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๒๘) โครงการสำรวจ สำนะโนประชากร และการทะเบียนราษฎร กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช) : กระผม สิบโท ชอบ ภารา พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมอ่านดู เห็นมีรายการตั้งงบประมาณไว้เพื่อเป็นการสำรวจ สำนะโนประชากรการทะเบียนราษฎรนี้ไว้ ๓๕ ล้านบาท กระผมรู้สึกว่ ถ้าหากว่าโครงการนี้ ได้ทำไปในทางที่ถูกต้องไม่เหมือนครั้งที่เคยทำมาแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนเป็น อันมาก กระผมมีความสงสัยว่าโครงการที่ตั้งขึ้นใหม่นี้ ๓๕ ล้านบาทนั้น ทางกรรมการและ คณะรัฐบาลจะใช้วิธีการสำรวจโดยประการใดบ้าง เพราะเท่าที่เป็นมาที่เคยสำรวจครั้งก่อนนั้น มีเรื่องที่เกิดผิดพลาดและบกพร่องเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือทะเบียนบ้านที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ทั่วประเทศ ทำให้ประชาชนทั่วประเทศได้รับความเดือดร้อนเรื่องทะเบียนบ้านผิดพลาดเป็นอย่างยิ่ง เป็นต้นว่าผู้ที่ เป็นสามีแต่ตามทะเบียนบ้านนี้ลงชื่อใช้ค่าน้ำหน้าว่านางก็มี บางคนเป็นภรรยา แต่ตามทะเบียนบ้านใช้ค่าน้ำหน้าว่านายก็มี บางทีผู้ซึ่งเป็นบุตร แต่มีอายุมากกว่าบิดาและ มารดาก็มี การเขียนสะกดการันต์ก็ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงต่อความเป็นจริง เรื่องนี้ความจริง กระทรวงมหาดไทยมีระเบียบในการปฏิบัติราชการดีอยู่แล้ว แต่เจ้าหน้าที่ทางอำเภอเกือบ ทั่วประเทศไม่ค่อยเอาใจใส่กับระเบียบของทางราชการเช่นนี้ การแก้ไขของประชาชนแต่ละ ครั้งแต่ละหนที่ไปติดต่อต่อที่ว่าการอำเภอนั้น ก็รู้สึกว่าได้รับความยากลำบาก ไม่ได้ได้รับความ สะดวก บางทีท่านนายอำเภอท่านก็ไม่ทราบถึงระเบียบวิธีปฏิบัติของทางราชการว่ามีระเบียบ ที่แน่นอนอย่างไร ต้องนำหมอต้าแยเอามาทำการสอบสวนสืบสวนที่อำเภอ ให้เอาสูติบัตรมา ทำการสอบสวน จึงจะทำเรื่องราวแก้ไขให้ได้ แต่ท่านลองคิดดูซิครับ เดียวนี้สูติบัตรของท่าน มีหรือเปล่า หมอต้าแยหรือนายแพทย์ที่ทำคลอดท่านมานี้ เดียวนี้ผมเข้าใจว่าถึงอัญกรรม

ไปหมดแล้ว ไม่สามารถที่จะเอาพยานหลักฐานเหล่านี้มาให้ทางอำเภอตรวจสอบได้ เมื่อทางอำเภอได้ตรวจสอบแล้ว บางเรื่องบางราวนายอำเภอไม่มีสิทธิไม่มีอำนาจที่จะทำการแก้ไขให้เอง ต้องส่งเรื่องราวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำการแก้ไข บางที่ส่งไปแล้วปีหนึ่งยังแก้ไขไม่ได้ กระผมเองก็ไม่ทราบสาเหตุที่แก้ไขไม่ได้ เหตุที่เกิดความล่าช้านี้เพราะเหตุใด แต่ความต้องการของประชาชนและผู้ที่จะต้องการแก้ไขนั้นต้องการด้วยความรีบด่วน บางที่ต้องการที่จะนำต้องการที่จะคัดสำเนาสำมะโนครัวเพื่อไปเข้าโรงเรียนบ้าง เพื่อไปใช้ในทางราชการในการขอตามสิทธิบางอย่างบ้าง แต่เมื่อเกิดเหตุล่าช้าเช่นนี้ บางที่อาจจะทำให้เสียสิทธิไปบ้าง บางที่การเปิดรับสมัครของโรงเรียนก็ไม่สามารถที่จะไปเข้าทันบ้าง เรื่องนี้กระผมเองได้ตั้งกระทู้ถามต่อสภานี้ไว้แล้ว แต่ถ้าหากว่ากรมการมหาดไทยได้กรุณาชี้แจงให้กระผมเข้าใจในที่นี้ว่า การที่ตั้งงบประมาณไว้ถึง ๓๕ ล้านบาท คิดแล้วการไปสำรวจครั้งนี้ประชาชนทั่วประเทศ จะต้องเสียคนหนึ่งประมาณ ๑ บาท เพราะมีประชาชน ๓๕ ล้านคน นับว่าเป็นเรื่องที่แพงอยู่ แต่ถ้าหากว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชน คณะกรรมการได้จ้าง ผู้ที่สำรวจเป็นบุคคลที่มีความรู้ เป็นบุคคลที่มีความสามารถไปสำรวจ เขียนชื่อสะกดการันต์ให้ถูกต้อง นับว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างยิ่ง กระผมก็ยินดีด้วย แต่เท่าที่เป็นมา เจ้าหน้าที่ได้จ้างบุคคลผู้เพียงแต่อ่านออกเขียนได้เท่านั้น ไปทำการสำรวจ สำรวจไปสำรวจมา บางที่ชื่อเปลี่ยนไปแล้ว เวลาแก้ไขก็แก้ไขไม่ได้ บางที่เกิดเมืองไทย เชื้อชาติไทย อยู่เมืองไทยมาตั้ง ๓๐ ปี ย้ายสำมะโนครัว ย้ายทะเบียนบ้านไปบ้านโน้นมาบ้านนี้ ไปบ้านเล็กไปบ้านใหญ่ ย้ายไปย้ายมา ปรากฏว่ากลายเป็นเชื้อชาติจีนก็มีครับ เรื่องนี้ปรากฏตัวอย่างขึ้นแล้วครับที่อำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา นายอำเภอระบิล ร้อยตำรวจโท ระบิล นานากุล นี่ครับ เป็นผู้ตรวจสอบหลักฐานแล้วแก้ไขให้โดยไม่ต้องเสนอเรื่องราวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แก้ไข ในที่สุดเป็นอย่างไรรครับ ทางราชการถือว่านายอำเภอระบิลนี้เป็นบุคคลที่เปลี่ยนสัญชาติให้แก่คนต่างด้าว ซึ่งเรื่องนี้ท่านผู้มีเกียรติก็คงจะอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ทราบอยู่แล้ว ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้น กระผมใคร่จะขอเรียนและขอร้องให้ท่านกรมการมหาดไทยชี้แจงว่า วิธีการที่จะสำรวจใหม่นั้น ท่านจะกระทำโดยวิธีใด ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กรุณาสอบถามข้อข้องใจ เพื่อให้คณะกรรมการได้มีโอกาสชี้แจงให้ท่านทราบ สำหรับปัญหาที่ท่านสมาชิกได้กรุณาชี้แจงไปนั้นเป็นความประสงค์ที่ตรงกันกับคณะกรรมการของเราเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งกระผมจะได้กราบเรียนเป็นลำดับดังต่อไปนี้ ในขั้นแรกนั้นรัฐบาลได้เสนอโครงการมาเพียงโครงการเดียว คือโครงการสำรวจสำมะโนประชากร ขอใช้งบประมาณ ๓๗ ล้านบาท โดยมีเหตุผลว่า ประเทศทั้งหลายทั่วโลกจำเป็นต้องมีสถิติเพื่อที่จะได้ทำการพิจารณาว่าในการที่จะปรับปรุงพัฒนามบ้านเมือง ในด้านการอาชีพกิติ ในด้านเศรษฐกิจกิติ ในด้านการศึกษา กิติ และอะไรอีกหลายอย่างหลายสิ่งหลายประการ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และก็จะได้แก้ไขที่ถูกจุด และจะได้เสียเงินน้อย แต่ได้ประโยชน์คุ้มค่าซึ่งทั่วโลกทำกันเช่นนี้ และประเทศไทยเราก็ได้ทำมาแล้ว เราทำกัน ๑๐ ปีต่อหนึ่งครั้ง ได้เสนอมารเพียงโครงการเดียว แต่ไม่มีโครงการทะเบียนราษฎรดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีความสนใจและอยากที่จะให้แก้ไขคณะกรรมการของเรา จึงขอร้องให้ทำการสำรวจทะเบียนราษฎรด้วย โดยให้ใช้เจ้าหน้าที่ชุดเดียวกัน แต่ไปทำงาน ๒ ชั้น เพื่อเป็นการประหยัดรายจ่าย ถ้าแยกกันทำแล้วเราจะต้องเสียเงินประมาณ ๗๐ ถึง ๘๐ ล้านบาท ในขั้นแรกนั้นสำนักสถิติไม่ยินยอม เมื่อไม่ยินยอม คณะกรรมการเราก็ไม่อนุมัติ โดยให้เหตุผลว่า ถ้าหากว่ายอมทำร่วมกันได้เมื่อไรและเป็น การประหยัด เราจะอนุมัติ และเหตุที่คณะกรรมการของเรามีความประสงค์ที่จะทำทะเบียนราษฎรด้วยนั้นก็มิใช่เหตุผลเช่นเดียวกันกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาชี้แจงไปแล้วนั้นว่า เนื่องจากการทำทะเบียนราษฎรครั้งที่แล้วนั้นมีความจำเป็นอันรีบด่วน เจ้าหน้าที่ที่ไปทำกลัวจะไม่ทันเวลาก็เลยจัดผิดมาบ้างลอกผิดไปบ้าง ทำให้ทะเบียนราษฎรของเรานั้นคลาดเคลื่อน ต่างกับใบสุทธิของโรงเรียนบ้าง ต่างกับหลักฐานอื่นๆ เช่น ทะเบียนทหารบ้าง เมื่อเวลาจะเข้าโรงเรียนแล้วเป็นอุปสรรคอย่างใหญ่ยิ่งและเป็นความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการของเราจึงประสงค์ที่จะให้ทำทะเบียนราษฎรให้ถูกต้อง เพื่อเป็นการแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน และจะทำให้ประชาชนนั้นประหยัดได้อีกมาก เพราะการไปแก้ไขนั้นจะต้องมีการสอบสวน ต้องนำพยานมาหลายปากแล้ว กว่าที่จะสอบสวนจากอำเภอกิติหรือจากเทศบาลกิติ จะต้องเสนอไปยังจังหวัดให้พิจารณาถึงการว่าจะให้แก้หรือไม่แก้ กว่าที่จะสั่งได้ก็เสียเวลาบางทีก็ ๒ วัน ๓ วัน บางทีก็อาจจะเป็น ๑๐ วัน ๒๐ วันก็มี นี่แหละครับ กระผม

ในฐานะที่เป็นนายกเทศมนตรีได้ประสบปัญหานี้จึงได้พยายามที่จะคัดค้านสำนักสถิติเป็น
 อย่างยิ่งว่าให้ทำร่วมกัน และในที่สุดสำนักสถิติก็ได้ขออุทธรณ์มาอีก ว่าเป็นความจำเป็น
 เหลือเกินควรจะต้องทำ และในขณะเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยก็ขอที่จะทำการเกี่ยวกับ
 ทะเบียนเหมือนกัน แต่ไม่ใช่สำรวจใหม่ โดยจะจัดแบบรูปของทะเบียนใหม่ ซึ่งอันนี้คณะ
 กรรมการของเราเห็นว่า ไม่มีความจำเป็น ถ้าจัดรูปแบบทะเบียนใหม่ แต่ว่าก็ไปลอกเอา
 ของเก่า ชื่อนามสกุลมันก็เพี้ยนอยู่นั่นเอง ไม่ใช่เป็นเหตุที่จะแก้ไขความเดือดร้อนได้ถูกจุด
 ต้องให้ไปสำรวจใหม่เราถึงจะยินยอม ในที่สุดก็ตกลงกันทั้งสองฝ่ายก็ยอมที่จะทำอย่างนี้
 และคณะกรรมการเรายังพยายามที่จะประหยัดตามที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้มีความประสงค์
 เราจึงได้พยายามต่อรอง ในที่สุดทำอย่างเดียว คือสามะโนประชากรขอมาเดิม ๓๗ ล้านบาท
 แต่ในที่สุดเรา คณะกรรมการพยายามพิจารณาเรื่องนี้ แล้วตกลงทำได้ ๒ อย่าง แต่ใช้เงิน
 เพียง ๓๕ ล้านบาทเท่านั้น นี่แหละครับ คณะกรรมการของเราที่มีความประสงค์เช่นเดียวกับ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายเช่นเดียวกัน ฉะนั้นสำหรับเงิน ๓๕ ล้านบาท ที่เราจะได้
 ประโยชน์ทั้งสองประการอันจะเป็นการช่วยเหลือความเดือดร้อนของประชาชนตามที่ท่าน
 สมาชิกได้กรุณาชี้แจงเป็นประการที่ ๑ อีกประการหนึ่งเราก็ต้องการจะได้ข้อมูลสถิติต่างๆ
 เพื่อที่จะทำการวิจัยและก่อกำเนิดโครงการในการที่จะพัฒนาประเทศในแง่ต่างๆ ให้ถูกจุด และถ้าหาก
 ทำได้เช่นนั้นแล้วเราจะลงทุนในการที่จะแก้ไขบ้านเมืองของเรานั้นจะใช้เงินได้น้อย แต่ได้
 ประโยชน์คุ้มค่า ถ้าเราได้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องเราอาจจะใช้เงินมาก แต่ประโยชน์จะได้น้อย ก็
 จะกลายเป็นว่าเราเสียเงินมากอาจจะมากกว่าเงินที่จะทำ ๓๕ ล้านบาทนี้เสียอีกด้วย ด้วยเหตุนี้
 คณะกรรมการจึงเห็นความจำเป็นและได้อนุมัติให้ไป กระผมใครที่จะขอขอบคุณท่าน
 สมาชิกที่ได้มีความประสงค์และมีเจตจำนงค์เช่นเดียวกับคณะกรรมการและได้กรุณา
 อภิปรายไปนั้นเป็นการสนับสนุนและให้กำลังใจแก่คณะกรรมการที่ได้พิจารณาไปแล้ว จึง
 ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระผมได้ฟังท่านกรรมการชี้แจงข้อข้องใจ
 ของท่านสมาชิกที่ซักถามนั้นก็เป็นที่พอใจ แต่ก็มีบางสงสัยอยู่อีกประการหนึ่งเท่าที่ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตหลาย ๆ อนุมาตราเกี่ยวกับเรื่องการจัดไว้งบกลาง
 นี้ว่ามีความจำเป็นอย่างไร งานเกี่ยวกับทะเบียนราษฎรเป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทย คือ
 กฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรเขาก็บังคับไว้ชัดเจน ที่นี้ท่านก็มาจัดไว้งบกลางแล้วก็ให้สำนัก

สถิติกับกระทรวงมหาดไทยร่วมมือกัน ก็ท่านอ้างว่าเป็นการประหยัด แต่ผมมองเห็นอยู่ว่านี่แหละจะทำให้เกิดการยื้อแย่งงานไม่เดิน ถ้ามอบมหาดไทยก็ควรมหาดไทยเขาไปเสีย ถ้ามอบไว้สถิติก็ให้เขาไปเสีย หมดปัญหา นี่จะมีการเชิญกันมาตกลงไหมนี้เงิน ๓๕ ล้านกว่าบาท ทั้งสองหน่วยงานนี้จะต้องมาตกลงกัน ประชุมกันกว่าจะเสร็จสรรพก็วิ่งไปอีกงานไม่เดิน ถ้าให้อันไหนก็ควรจะเป็นอันนั้น และโดยเฉพาะอำนาจหน้าที่โดยกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร ไปเขียนว่าทะเบียนราษฎรนี้เป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทย ท่านกรมการปกครองท่านจัดถูกต้องอย่างนี้กระผมพอใจมาก และเป็นการลดรายจ่ายลงถูกต้อง กระผมขอชมเชย ขอบพระคุณอย่างยิ่ง แต่ว่าที่จัดวางไว้บกลางนี้ถ้าว่าโดยท้ายของมาตรา ๔ นี้ท่านเขียนไว้ว่าจะโอนไปเมื่อไรก็ได้ การโอนนั้นแหละคือการต้องเสียเวลาๆ ต้องเจรจา ต้องเดินไปเดินมา คำนวณค่ารถ น้ำมันหลง อีกร้อยแปด ประหยัดได้ ๑๐ บาท แต่จ่ายไปอีก ๒๐ บาท ก็ไม่ประหยัดๆ ทำไม่ไม่เขียนไว้แห่งเดียวเสียให้อำนาจเขาไปเสีย สำนักสถิติก็ป็นหน้าก็ว่าไปใหม่ เป็นอย่างนั้น กระผมเกรงว่า จะมีการไม่พอใจเกิดการวิวาทระหว่างข้าราชการ เพราะว่าเท่าที่จัดมานี้มีงานแย่งกันทำหลายอย่าง ที่ดินกรมพัฒนาที่ทำ มีกรมพัฒนาที่ดินจัดเรื่องจัดสรรที่ดิน อนุรักษ์ดินอะไร กรมที่ดินก็ทำ ประชาสงเคราะห์ก็ทำ อะไรทุกๆ อย่างคล้ายว่าจะแย่งกัน จะจัดอะไรอย่างหนึ่ง ก็ให้คนทำเสียอย่างหนึ่ง ความสามารถความชำนาญเขามีอยู่แล้ว ๗ ให้ฝ่ายที่เขาชำนาญ เรื่องการทะเบียนราษฎร ถ้าหากว่าจะให้สำนักสถิติมีส่วนก็ต้องเขียนข้อความที่ควรจะให้ อำนาจหน้าที่ของสำนักสถิตินั้นได้ทำได้ด้วย แต่ว่าที่ข้อความที่เขียนนี้เขียนว่าการสำมะโนทะเบียนราษฎรชัดแจ้งว่าด้วยกฎหมายอย่างนั้น กฎหมายเขียนไว้อย่างนั้น ก็ควรจะใช้ เรื่องกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองเขาทำเสียมากกว่า กระผมมีความเห็นอย่างนี้

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ): กระผมไม่ได้แปรญัตติอันนี้ไว้ ก็โดยที่ว่า กระผมได้เล็งเห็นว่าการสำรวจสำมะโนประชากรนี้ เป็นประโยชน์อันใหญ่ยิ่งต่อบ้านเมือง เพราะว่ามีสถิติเหล่านี้ มีคุณมหาศาล มีฉะนั้นแล้วประเทศต่างๆ ในโลกคงจะไม่ถึงกับใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ แยกอาชีพ แยกเครื่องแกง เครื่องบอร์ฟาย แยกอาชีพต่างๆ อันนี้กระผมเคยอยู่ในสำมะโนประชากรมาก่อน เมื่อสมัยกระผมอยู่พระที่นั่งนคราณุสโมสร กระผมจำได้ว่าเครื่องมือในการแยกสำมะโนประชากรของเรานั้น เป็นเครื่องมือที่ทันสมัยแบบสากลนิยม และก็ได้ประโยชน์จริงๆ ครบ อย่างอยากจะรู้ว่าใครเป็นหม้ายในประเทศไทย นี่ก็คน เขาก็สอดเครื่องนั้นเข้าไปบีกดสวิทช์ไฟจะออกมาด้วยทันที ตัวเลข แล้วทุกอย่าง

เป็นโค๊ดหมดครับ เป็นของสากลหมดเลย และประเทศต่าง ๆ ก็ตั้งโค๊ดของตัวเองขึ้นมา อันนี้
 กระผมมีความรู้จริง ๆ กระผมทำงานอยู่ ๒ ปีครับ สำหรับการสำรวจสำมะโนครัว และเกี่ยวกับ
 เครื่องคอมพิวเตอร์ กระผมจึงขอสนับสนุนในเรื่องงบประมาณอันนี้ แล้วเราพอใจที่จะยกมือ
 ให้รัฐบาลด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : ก่อนอื่นก่อนที่กระผมจะได้อภิปรายเกี่ยวกับ
 ยอดเงินบั้นะ กระผมใคร่จะเรียนถามทางกรมการเป็นเบื้องต้นก่อนว่า เงินที่จะมาใช้
 ในการสำรวจนี้ กระผมยังสงสัยอยู่ว่า การสำรวจสำมะโนประชากรกับการทะเบียนราษฎรนี้
 เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร หรือไม่ เป็นประการแรก ประการที่ ๒ นั้น งานทะเบียนราษฎร
 นั้นเท่าที่ปรากฏอยู่ และทำมาเป็นงานของกระทรวงมหาดไทย ในเมืองงานนี้เป็นของกระทรวง
 มหาดไทยอยู่แล้ว เพราะเหตุใดกรมการจึงมาตั้งยอดไว้ในงบกลาง และก็ประการที่ ๓
 เนื่องจากว่ารายการนี้กรมการได้ตั้งขึ้นใหม่เป็นงานใหญ่ ต้องใช้เงินถึง ๓๕ ล้านบาท ตาม
 ตัวเลขที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัตินี้ และกรมการนี้อาจหลักเกณฑ์อะไรมาเป็นเครื่อง
 คำนวณในการที่มาพิจารณาจัดสรรเงินมาใช้ในการนี้ เพราะเจ้าหน้าที่ขึ้นต้นซึ่งความเข้าใจ
 ของกระผมนั้นควรจะเป็นทางกระทรวงมหาดไทย ไม่ได้เสนอหลักเกณฑ์ ไม่ได้วางรากหรือ
 ยกร่างขึ้นมาตั้งแต่ต้นแล้ว การที่กรมการจะมาคิดเอาในเวลากะทันหันอย่างนี้ กระผม
 เกรงว่าความคลาดเคลื่อนในการตั้งงบประมาณในการที่จะนำมาใช้จ่ายในยอดนี้คลาดเคลื่อน
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเท่าที่เราได้พิจารณากันมาในการใช้จ่ายเงินงบประมาณที่ปรากฏอยู่ตลอด
 ๒ วัน ๓ วันมานี้ ก็เห็นว่าบางรายการนั้น การประมาณการของกรมการที่ได้พิจารณาไป
 นั้นคลาดเคลื่อนไปอย่างมาก คลาดเคลื่อนไปเกือบ ๑๐๐ ล้านบาท อย่างนี้ก็มี จึงทำให้กระผมสงสัยว่า
 การกระทำที่กรมการได้กระทำมานี้ อาจจะมีส่วนที่ทำให้เกิดความไม่ถูกต้อง ขอได้โปรด
 ตอบคำถามกระผม ๓ ข้อนี้ก่อนครับ

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (กรมการ) : กระผมขอขอบคุณครับ ที่ท่านได้กรุณา
 ถามข้อข้องใจ ซึ่งข้อข้องใจอันนี้ ก็เป็นปัญหาที่กรมการเราได้สอบถามจากเจ้าหน้าที่ที่มา
 ชี้แจงเช่นเดียวกัน ในประเด็นข้อหนึ่งที่ว่าสำมะโนประชากรกับการทะเบียนราษฎรนั้น เป็น
 อย่างเดียวกันหรือไม่ั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า ไม่ใช่อย่างเดียวกันครับ สำมะโน
 ประชากรนั้นขึ้นอยู่กับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนการทะเบียน
 ราษฎรนั้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย และในร่างงบประมาณของเราก็ใช้คำว่า “และ” เพราะ

ฉะนั้นจึงต่างกัน ประการที่สองนั้นก็คือว่าเมื่อหน่วยงานสองหน่วยนี้ต่างอยู่แยกกัน แล้วการตั้งงบประมาณควรจะตั้งไว้ที่กระทรวงมหาดไทยแห่งเดียว หรือจะอย่างไรกัน มันจะเกิดปัญหาการใช้จ่ายเงินขึ้น เรื่องนี้ก็เป็นปัญหาที่พวกคณะกรรมการการเราได้พยายามขอให้เจ้าหน้าที่ชี้แจงเช่นเดียวกัน และในครั้งแรกนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ขอตั้งในงบสำนักนายกรัฐมนตรี แต่เนื่องจากว่าจำเป็นที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่ชุดเดียวกันทำงานทั้งสองประเภท คือทั้งสำนักนายกรัฐมนตรีและทั้งกระทรวงมหาดไทย เราก็มึนปัญหาว่าจะไปไว้สำนักนายกรัฐมนตรี งบประมาณตั้งไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรีก็ไม่ได้ จะตั้งไว้ทั้งกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้ เราจึงได้คิดกันว่าจะทำอะไรถึงจะทำได้ ในที่สุดก็มีความเห็นพ้องต้องกันว่าจะต้องมาตั้งไว้ในงบกลาง จึงจะสามารถใช้ทั้งสองหน่วยงานนี้ได้ อันนี้ก็เป็นการแก้ปัญหาหนึ่งไป ประการที่ ๓ ที่ว่าเงินจำนวน ๓๕ ล้านบาทนี้ คณะกรรมการถือหลักเกณฑ์อย่างไร จึงตั้งงบ ๓๕ ล้านบาท ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาชี้แจงว่า คณะกรรมการของเรานี้อาจจะวินิจฉัยผิดพลาดก็ได้ อันนี้ก็ขอขอบคุณครับ แต่เรื่องนี้ คณะกรรมการของเราได้พยายามชักใช้หนี้ครับ โดยที่ขอให้หน่วยงานทั้งสองฝ่าย คือฝ่ายสำนักงานสถิติแห่งชาติและกระทรวงมหาดไทยร่วมหารือกันในที่นั้นเลย ในที่ประชุมนั้นเลยว่าจะทำร่วมกันได้หรือไม่ ในที่สุดก็ตกลงกันว่าทำได้ และเงินจะใช้กันอย่างไรก็ได้หารือกันในที่ประชุมนั้น ในที่สุดเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายก็ตกลงกันว่าทำได้ และที่ทำได้นั้นเราก็ขอว่าจะทำในงบ ๓๗ ล้านบาทนี้ หรือว่าจะกรุณาลดหย่อนลงมาได้บ้าง ที่ตั้งงบอะไรไว้ที่ว่าถ้ามันเผื่อเหลือเผื่อขาด ถ้ามันมากไปก็ได้โปรดกรุณาลดลงมาบ้าง เพื่อเราจะได้นำเงินไปใช้จ่ายในทางที่จะถึงมือประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในที่สุดเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายก็ตกลงกันว่าเอาเพียง ๓๕ ล้านบาทนี้ก็พอทำได้ นี่แหละครับการที่งบ ๓๕ ล้านบาทนี้เกิดขึ้นมาแล้วตั้งขึ้นมาได้อย่างไรนั้น เกิดจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายฉะนั้นกระผมก็เชื่อเหลือเกินว่าเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายนั้นคงจะได้คิดอย่างรอบคอบแล้ว วางบ ๓๕ ล้านบาทนี้คงจะทำได้ ไม่ใช่เป็นคณะกรรมการเราได้ตั้งขึ้นโดยอัตโนมัติครับ นี่มันมีหลักเกณฑ์เช่นนี้ กระผมจึงใคร่จะขอเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ และขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้กรุณาซักถาม

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง): ได้ฟังท่านกรรมการอธิบายมา ความจริงก็รายการนี้ไม่ได้คัดค้าน แต่ที่นี้ดูเหมือนอยากจะทำความเข้าใจสักเล็กน้อย คือกระผมว่าที่กรรมการท่านอธิบายมานี้ ถ้าเราย้อนไปถึงเหตุการณ์เมื่อ ๓-๔ เดือน ตอนที่กรรมการกำลังทำงานนั้น

ครั้งแรกสำนักงานสถิติแห่งชาติเสนอมา ๓๗ ล้านบาท เท่าที่กระผมทราบมาก็ได้มีการคำนวณกันอย่างละเอียด อันนี้เขาเรียกว่า ปอบปูละชัน เซนซัส (population census) และที่นี้คณะกรรมการการเคหะการดูเหมือนจะไม่ทราบหรือจะพยายามอะไรสักอย่างหนึ่งตอนนั้นไม่เข้าใจ บอกว่าไปเข้าทำงานของทะเบียนราษฎรของกระทรวงมหาดไทย งานทะเบียนราษฎร เมื่อที่ท่านสมาชิกจังหวัดอุบลราชธานี คุณสมนึก ทองรุ่งโรจน์ ถามว่ามันแตกต่างกันตรงไหน ท่านกรรมการผู้มีเกียรติก็กรุณาตอบว่ามันไม่เหมือนกัน ไม่เหมือนตรงทะเบียนราษฎรอยู่กระทรวงมหาดไทย ตรงสำมะโนประชากรอยู่สำนักงานสถิติแห่งชาติ นั้นมันเรื่องสังกัด ที่นี้กระผมจะฝากความคิดไว้ อย่างนี้ กระผมสงสัยว่าการกระทำนี้จะบีบบังคับคือพอดตัดออกไปแล้วก็มีการต่อรองกันไป ต่อรองกันมาก็กลับมามกลาง ๓๕ ล้านบาท นี่สองอย่างมันไม่เหมือนกัน นี่เท่าที่กระผมได้เรียนมา และได้ศึกษามา ทะเบียนราษฎรมันเป็นงานที่กระทรวงมหาดไทยควรจะทำ คือมันเป็นบัญชี บัญชีประชากรคนเกิดคนตาย ต้มผลนี้มีก็คนก็ว่ากันไปเลย เปิดมานี้ก็ว่าบัญชีนั้นทะเบียนราษฎรคือขึ้นทะเบียนไว้ คนเกิดคนตาย จำนวนซิกแซก (zigzag) แนนอน ที่นี้พอมาถึง ปอบปูละชัน เซนซัส (population census) ต้องทำตัวลุ่มตัวอย่าง แล้วก็หาความสัมพันธ์ หรือ คอรัลเลชัน (correlation) ว่า อายุเท่านี้มีเปอร์เซ็นต์เท่านี้ อายุเท่านั้นเปอร์เซ็นต์เท่านั้น แล้วก็รวมไปถึงว่า รายได้เท่านั้นจะแล้วจะเอาไปพัฒนาอะไร เอาตัวเลขไปตรงไหน นี่เป็นเทคนิคแล้วกระผมมองไม่เห็น ๒ อย่าง นี่จะไปทำอย่างไรกัน คนชุดเดียวทำไม่ได้แล้วยังเอามาลงอีกมาถึง ๓๕ ล้านบาทแล้วก็ให้เขาชุดเดียวไปทำแล้วไปแบ่งกันอย่างไร นี่กระผมสงสัย ที่นี้สำนักงานสถิติไหน ๆ ก็ทำมาแล้วอย่างนี้ กระผมสงสัยนะครับ กระผมอยากจะฝากไว้สำหรับการพิจารณาปีหน้าด้วย ก็คงไหน ๆ ก็ทำก็เอาไปก่อนก็โอเคไปอย่างนั้น กรรมการจะไม่ให้ก็ทำครึ่ง ๆ กลาง ๆ ปีหน้าขอใหม่หรือของบกลางมา ถ้ากระผมอ่านไม่ผิดคงจะเป็นอย่างนี้ แล้วนี่ไม่เวิร์ค (work) ครับ รับรองไม่เวิร์ค (work) คนชุดเดียวทำงานสำมะโนประชากรกับทะเบียนราษฎรไม่ได้ ไม่ได้เด็ดขาดเลยในแง่วิชาการคุณบังคับเขา เขาก็ได้ เขายากได้เงินนี่นี้ต้องให้นายอำเภอนายทะเบียนไปแก้ไขกันใหม่ให้ถูกต้อง ที่ว่าจะแก้ไขกันเช่นกำหนดมาถึงเสมียนไม่ลงให้บ้าง คนตายก็แจ้งตายแล้วเอาเงินเขาบ้างไม่ได้แจ้ง ทะเบียนราษฎรก็ทะเบียนคือทะเบียนที่รียิสเตอร์ (register) ไว้ใช้ใหม่ ก็ทะเบียนบัญชี อยากจะรู้ตำบลไหนอำเภอไหนก็รู้จักทะเบียนนั้น ตายก็ออกไป แต่สำมะโนประชากรมันเป็นเรื่องของวิชาการ ต้องเข้าเครื่องไอ.บี.เอ็ม. ต้องออกมา ความสัมพันธ์อย่างนั้นอย่างนี้ แล้วคุณก็ทาดชนี้มาเลยว่าเปอร์เซ็นต์

ของคนอายุเท่านั้นเป็นอย่างนั้น โดยเฉลี่ยประมาณเท่านั้น อย่างนั้นก็ไม่มีคำว่าแซมปลิง (sampling) ไม่มี แล้วเครื่อง ไอ.บี.เอ็ม. ที่เตรียมเช่าเตรียมซื้อไว้ นักวิชาการเขาคิดกันอย่างนั้น นี่กระผมอยากจะติงว่า การมาธิการนี้รู้สึกว่ามีค่าเลยอยากจะตัดของเขากออกไป ที่นี้ไปมาก็ตัดกันไม่ได้ ทางโน้นก็จะติงทางนี้ก็อยากจะรักษาไว้ก็จะเอาทั้งสองอย่าง เสร็จแล้ว ปี ๒๕๑๓ นี่กระผมว่ารับรองไม่ได้ความทั้งสองเรื่อง สิ้นปี ๒๕๑๓ แล้วก็สำมะโนประชากรก็ไม่ได้เรื่องสมตามความมุ่งหมาย เพราะเราจะเอาผลอันนี้ไปวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจว่ากลุ่มคนที่กำลังจะทำงานนะ ปีหน้าอายุระหว่าง ๑๖ ถึง ๑๙ ปีมีประมาณกี่เปอร์เซ็นต์ จะต้องจ่ายเท่าไร สมมติอย่างนี้ จำนวนผู้หญิงมีกี่เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นความสัมพันธ์ที่เป็นวิชาการ แล้วก็จำนวนอายุ ๑๕ ถึง ๒๐ ปีนี้ หรือ ๑๖ ถึงขึ้น ๓๕ ปีระยะเวิร์คกิ้งกรุป (working group) นี่อายุเท่านั้นะ ส่วนอีกก็เปอร์เซ็นต์มีรายได้ประมาณเท่าใด อาชีพอะไร นี้อยู่ตรงนี้ เซนซัส (census) ทะเบียนราษฎรคนละเรื่อง แล้วคนชุดเดียวกันทำไม่ได้ นี่กระผมขอฝากไว้ อยากรู้ก็คงผ่านไป อันนี้แหละครับอยากจะติงกันเสียหน่อยว่าคนละเรื่องกัน ที่นี้เจ้าหน้าที่วิชาการทำไมเขาถึงไม่ยอมตอนแรก เมื่อก็ฟังให้ติงนะว่าขอต่อรอง สำนักงานสถิติไม่ยอม ตั้งไว้ ๓๗ ล้านบาทไม่ยอมไม่พออีก ตอนหลังบังคับไปบังคับมากก็ต้องยอมครับ ยอมเอาไว้ตรงกลาง คอยดูแล้วจะทำอย่างไรกัน กรุป (group) เดียวกัน กระผมอยากจะถามการจ้าง ต้องจ้างนักศึกษาออกไป ต้องจ้างนักสถิติออกไปสำรวจ ทะเบียนราษฎรก็ทำไม่ได้ นี่ความคิดของกระผมนะครับ เรื่องนี้กระผมทราบครับ ใครจะอธิบายให้แจ่มชัด แต่ในความคิดของกระผมเชื่อเหลือเกินว่าสิ้นปี ๒๕๑๓ นี้ เงิน ๓๕ ล้านบาท เราจะเสียเปล่าคือ ทางทะเบียนราษฎรก็ไม่ดีขึ้น ทางสำมะโนประชากรก็ไม่ประสบสำเร็จผล เพราะกระผมทราบว่า การเตรียมงานอันนั้นเตรียมมาหลายปีแล้ว เตรียมมาไม่ใช่ของง่าย ๆ ครับ แล้วการที่จะเข้าเครื่อง ไอ.บี.เอ็ม. อะไรต่ออะไรเป็นของยากมาก ฉะนั้นถ้าใครจะกรุณาชี้แจงให้แจ่มชัดเสียหน่อยว่า ๓๕ ล้านบาทนี้จะได้ผลอย่างไร นะครับ เชิญเลยครับ

นายทินกร ปรีชพันธ์ (กรรมาธิการ): กรรมาธิการได้พยายามพิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบ ได้ใช้เวลาหลายครั้งหลายหนที่เชิญเจ้าหน้าที่สำนักงานสถิติแห่งชาติมาและเชิญเจ้าหน้าที่ทางกระทรวงมหาดไทยมาพิจารณาเรื่องนี้ว่าจะพยายามให้ทำร่วมกัน ทางหน่วยงานทั้งสองแห่งก็ได้พยายามพิจารณาร่วมกัน ความจริงตามที่ท่านสมาชิกกล่าว คือทางสำนักงานสถิติแห่งชาติตั้งงบมา ๓๗ ล้านบาท สำหรับทำสำมะโนประชากร ผมอยากจะขอทราบเรียน

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อธิบายถึงเรื่องสำมะโนประชากรว่าจะต้องใช้เทคนิคทางวิชาการ ต้องหาความสัมพันธ์ (correlation) ท้ายไรต่าง ๆ นั้น ผมขอกราบเรียนว่า กรรมวิธีการก็มีความรู้ เรื่องนี้เหมือนกัน การทำสำมะโนประชากรไม่ต้องแซมปลิง (sampling) คือ แปลว่าต้องสำรวจ ทั่วประเทศทั้งหมด เราพยายามที่จะให้กระทรวงมหาดไทยมาทำร่วมด้วยเพื่อประหยัด ในที่สุด เจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายก็ตกลงกันได้ว่าจะทำร่วมกัน จริงอยู่งานสองอย่างไม่เหมือนกันแต่ว่า ทางกระทรวงมหาดไทย จะขอฝากงานให้เจ้าหน้าที่ที่จะทำสำมะโนประชากรนั้น ได้ถือแบบ ของกระทรวงมหาดไทยไปทำร่วมด้วย แล้วก็ทาง พวกเรา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็รับว่าทำได้ เราได้พิจารณากันอย่างรอบคอบ จึงได้เอาเงินงบประมาณไว้ที่งบกลางแล้วก็ขอใช้เงิน ๓๕ ล้านบาท โดยแบ่งกันคร่าว ๆ ว่าจะให้สำนักงานสถิติแห่งชาติใช้เงินประมาณ ๒๗ หรือ ๒๘ ล้านบาท ถ้าหากไม่พอ ถ้าไม่พอจริง ๆ ก็อาจจะต้องไปขอเจียดเอาจากงบกลาง ซึ่งอันนั้น จะต้องพิจารณาทีหลัง ขอกราบเรียนให้ทราบดังนี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ฟังดูแล้วก็ดูเหมือนจะไม่คัดค้านอะไร เป็นแต่เพียงสงสัยเรื่องวิธีการอย่างนั้นอย่างนี้เท่านั้น ไม่มีใครค้านเลย มีแต่เห็นดีด้วย เพราะฉะนั้น ผมเห็นว่าได้เปิดโอกาสให้อภิปรายกันพอสมควรแล้ว ผมก็อยากจะขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมก็จะขออนุมัติที่ประชุมนี้ว่า อนุมาตรา (๒๔) นี้ จะเป็นไปตามที่คณะกรรมการเสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามกรรมวิธีการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยตามกรรมวิธีการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนขอ ให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๓๐) เงินบำเหน็จพิเศษ สำหรับการสู้รบในการปราบปรามคอมมิวนิสต์

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เงินบำเหน็จเกี่ยวกับการปราบปรามคอมมิวนิสต์นี้ กระผมอยากจะขอความกรุณาได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ได้ร่วมกันรักษาเงิน ๗ ล้านบาท นี้ให้เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองจริง ๆ ทั้งนี้เพราะว่า ๗ ล้านบาทจำนวนนี้ถ้าหากใช้ไปในทางที่ถูกต้อง ถึงมือประชาชนหรือถึงมือผู้ที่ถูกผู้ก่อการร้ายทำร้ายก็ตามหรือเจ้าพนักงานถูกผู้ก่อการร้ายทำร้ายนั้นกระผมเห็นด้วย แต่บัดนี้ปรากฏว่าเงิน ๗ ล้านบาท เท่าที่กระผมรู้ว่าที่เขาได้เคยช่วยเหลือกันนั้น เมื่อประมาณสัก ๖-๗ เดือนมานี้ ได้มีตำรวจผู้หนึ่งไปชอบผู้หญิง ผู้หญิงคนนั้นเป็นลูกชาวบ้านมีฐานะพอมีอันจะกิน ในขณะที่รักกันนั้นก็ได้เสียกัน แต่ตำรวจคนนั้นไม่ยอมเลี้ยง ผู้หญิงคนนั้นก็คัดค้านอยากให้รับเป็นผัวของตัวเอง แต่ก็ปรากฏว่าผู้ชายที่เป็นตำรวจไม่ยอมรับ ทีนี้ผู้หญิงก็เลยตัดสินใจว่า ถ้าหากไม่ยอมแต่งงานกับฉัน ฉันจะต้องใช้มาตรการอย่างเด็ดขาด ต่อมาก็ปรากฏว่าหลังจากนั้นประมาณ ๒ วัน ผู้หญิงคนนั้นได้ไปเยี่ยมบิดา บอกว่าจะไปลองซ้อมมือตุล็กหน่อย ก็เดินไปที่โรงพักตำรวจ เลยเข้าไปยิงพลตำรวจผู้หนึ่งตายคามือ ตายในสถานที่ตำรวจ เป็นเรื่องใหญ่มาก และในขณะเดียวกัน พ่อถูกยิงตาย ท่านลองหลับตาดูชีวิตที่เขาเอาไปวางที่สถานที่ตำรวจนั้นได้เอาธงชาติไทยคลุมไว้ บอกว่าถูกคอมมิวนิสต์ยิง กระผมถึงบอกว่าพวกนี้หลอกลวง มันต้มกระทั้งรัฐบาลได้ ต้มได้ คณะกรรมการต่าง ๆ ช่วยกันต้ม นี่บอกให้เป็นข้อสังเกตข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ กระผมเห็นว่าถ้าหากว่าไม่พูดไปก็จะทำให้ไม่เข้าใจกันว่าเงินคอมมิวนิสต์ เงินคอมมิวนิสต์ความจริงเราต้องการอยากจะให้ใช้ให้มีประโยชน์ ไม่อยากจะให้มาต้มสภา เพราะพวกนี้มันต้มประชาชนต้มมามากแล้ว มันจะต้มคนในระดับชาติอีกให้มันรู้ไป เพราะฉะนั้นต้องพูดให้รู้ กระผมจะไม่ยอมเป็นอันขาดที่จะให้พวกคณะกรรมการอำเภอหรือคณะกรรมการจังหวัดมาต้มรัฐบาลที่ดีของกระผม กระผมไม่ยอมเด็ดขาด เพราะว่าเดี๋ยวนี้ปรากฏว่าผู้ใหญ่บ้าน กำนัน มีอำนาจซึ่งเราได้เคยอภิปรายกันบอกว่าควรจะมีการเลือกตั้งอะไร ก็ปรากฏว่าพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ กระผมใคร่อยากจะขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมอีกสักหน่อยว่า มันเป็นเครื่องมือหากินชนิดใหญ่ยิ่งที่สุดของผู้ทุจริต ทำไม่ถึงว่าอย่างนั้น เพราะว่าแม้แต่

ผู้ใหญ่บ้านก็ยังมีอิทธิพลสามารถที่จะกำหนดค่าหัวของคนในตำบลนั้น ๆ มั่งระวังนะ มั่งระวัง
 เดียวนี้มั่งมีบัญชีอยู่ที่อำเภอแล้ว บัญชีอะไร บัญชี ค.ม. ค.ม.ไม่ใช่คณะรัฐมนตรีนะครับ ค.ม.
 คือคอมมิวนิสต์ พอบอกอย่างนี้ครับ คนต้องไปยืมเงินเขา ไปกู้เงินเขา กู้เงินมาเสียดำหัว เพื่อ
 จะไปลบบัญชีออกจากอำเภอ ถ้าหากว่าจะไม่เสียมรยาท กระผมอยากจะระบุนายอำเภอนั้น
 ต่อหน้า แต่จะไม่ระบุนะ ที่นี้เขาไปหาเงิน ที่นี้ก็ไปยืมเงินจากญาติพี่น้อง ยืม ๕๐๐ บาท ยืม
 ๒๐๐ บาท ยืม ๓๐๐ บาท ไม่ครบ ยังเหลืออีก ๒๐๐ บาท จะครบ ๓,๐๐๐ บาท ผลสุดท้ายก็มา
 บอกว่า ไม่ได้เงินครับ ก็ไปจับเขาไปฆ่า ชาวบ้านซุบซิบนินทากันมาก หลังจากฆ่าเขาแล้ว อีก
 ประมาณ ๗-๘ วัน ปรากฏว่าคนที่ไปฆ่าเขาถูกเขาฆ่าตาย เสนอมาบอกว่าต่อสู้กับคอมมิวนิสต์
 นี่ละครับ เงิน ๗ ล้านบาทอย่างนี้ กระผมอยากจะใช้ให้มันถูก ไม่ได้คัดค้านเลย ที่นี้ในเมื่อ
 เป็นอย่างนี้ ต่อมาอีกคนหนึ่งซึ่งเดี๋ยวนี้กำลังมีอิทธิพลอยู่ เป็นจำทการอากาศ จำทการอากาศ
 คนนี้ได้ใช้อิทธิพลต่าง ๆ นานาในการที่จะทำลายขวัญประชาชนชาวคำชะอี คำชะอีติดต่อกับ
 กับนาแก เพราะเป็นแดนญวนติดต่อกัน จำคนนี้มีอิทธิพลถึงขนาดนี้ครับ แต่งเครื่องแบบ
 ทหารอากาศ บอกว่า ข้าพเจ้านี้แหละเป็นสายลับของ กรป. กรป.นี้ ถ้าหากจะพูดอีกอย่างหนึ่ง
 ก็เป็นที่น่าเลื่อมใสและศรัทธา แต่ปรากฏว่า กรป. เดียวนี้ได้ถูกประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ว่า
 อ้ายพวกนี้หากินเรื่อย ๆ ไป กรป. แปลว่ากินเรื่อยไป นี่ความรู้สึกละอย่างนี้ กระผมถึงอยากจะ
 ให้ เสธ.ทวี ได้เดินทางไปดูว่าชาวนครพนมเขาว่ากันอย่างไร นี่ครับ อีกประการหนึ่งที่นี้ใน
 เมื่อจำคนนี้มีอิทธิพล จำคนนี้ก็ไปพบครูใหญ่คนหนึ่ง ครูใหญ่คนนี้ชื่อว่า ครูสงวน ไปเห็น
 ปืนพกของครูใหญ่สวยมาก ก็ไปขอเขา ขอซื้อเถอะ ครูสงวนว่า แหม ไม่ได้ พ่อผมโอนให้ผม
 เพราะพ่อผมไปติดคุกอยู่ที่ลาดยาว เดี๋ยวพ่อจะหาว่าอย่างโน้นอย่างนี้ อย่าให้ผมขายเถอะ อีก
 ๒ วันปรากฏว่า ครูสงวนถูกตัดคอเอาไว้ที่หลังท้ายจักรยาน ประแบ่งอย่างดี หวีผมอย่าง
 เรียบร้อย นี่แหละคือคอมมิวนิสต์ กระผมอยากจะให้ทางรัฐบาลได้โปรดสังวรไว้ว่า ความเจ็บ
 แค้นของประชาชนมันท่วมท้นเสียแล้ว ท่วมท้นจริง ๆ เมื่อวานนี้ที่ท่านกำหนดให้กระผมพูด
 ๒ นาทีนะ มันยังไม่จุใจ แต่วันนี้ก็จะพูดให้นิดหน่อยไม่มาก เอาไว้เวลาโอกาสหน้า เพราะผู้อื่นยัง
 จะพูดอีกเยอะ

ข้อที่ ๓ ซึ่งกระผมขอพูดต่อหน้านานพปฎล-เศวตฉัตร ซึ่งถือว่าเป็นที่เคารพสักการะเป็น
 เรื่องน่าละอายและบัดสีที่สุดก็คือ นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ กตขีรังแกข่มเหงเขามากการที่มีกฎหมาย
 ว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้สามารถจะกระทำให้เขายศพันตำรวจตรี เป็นยศพัน-

ตำรวจโท อย่างรวดเร็ว เป็นยศพันตำรวจเอกอย่างรวดเร็วทีเดียว เสนอรายงานต่าง ๆ มาใน กรุงเทพฯ บอกว่าบ้านนี้เป็นคอมมิวนิสต์ บ้านนี้ความจริงมีจริง คนที่มีหัวเอนเอียงทางนี้ มีเพียง ๑ คน ๒ คน กวาดเขาทั้งหมดบ้านมาขังไว้ เดียวนี้ยังขังอยู่เต็มหมด อยู่ที่เรือนจำนครพนม ติดกันต่อไปไปจับที่อำเภอมุกดาหาร ผู้หญิงที่มีลูกอ่อนกำลังกินนมอยู่ เอาเชือกผูกเอาไว้ใน ที่ว่าการอำเภอ ท่านผู้แทนปวงชนทั้งหลาย จังหวัดท่านอาจจะโดนเหมือนจังหวัดกระผมสักวันหนึ่ง อย่างแน่นอน ไม่มีใครที่สามารถจะสกัดกันความเลวร้ายของผู้ที่คิดทุจริตในทางราชการนี้ไปได้หรอก เพราะว่ามันเยอะแยะเหลือเกิน มันท่วมท้นเสียเหลือเกิน พูดเถอะครับมีโอกาสพูด เพราะว่ากระผมถือว่าการที่เราเอาความสัตย์ ความจริงมาพูดนี่จะเป็นกระแงที่สะท้อนภาพต่าง ๆ เมื่อวานนี้คุณสมคิดได้พูดเรื่องทฤษฎีต่าง ๆ ของคอมมิวนิสต์ขึ้นมา เขาไม่ได้มีเจตนาที่จะมาอบรมสภาเพื่อจะให้สภาเห็นว่าเขารู้คอมมิวนิสต์เพื่อจะโน้มน้าวท่าน ไม่ใช่ นี่พูดประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ให้ได้มองเห็นว่า ถ้าหากทางรัฐบาลไม่ยอมที่จะฟังเสียงของประชาชนแล้ว ต่อไปจะสายเกินไป เพราะประวัติศาสตร์ได้จารึกไว้แล้ว พันตำรวจเอกผู้นั้น ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร กรรมช้เจตนา ๑. รถคว่ำ ๒. เขาถูกยิง ในขณะที่เขาถูกยิง ชวนนครพนมแซ่ซ้องสาธุการ แต่ในขณะที่เดียวกันกระผมรู้สึกเสียใจ ท่านนายกได้เอากะเช้าดอกไม้ไปให้เขาในโรงพยาบาล มันเป็นเรื่องหลอกลวงประชาชนเสียเหลือเกิน คนหนึ่งทำลายน้ำใจประชาชนอีกคนหนึ่ง เสนอมาปราบปราม ๆ ท่านอธิบดีตำรวจทราบเรื่องนี้พอสมควร ต่อมานี้แหละมาตรการต่าง ๆ ของอธิบดีตำรวจเดี๋ยวนี้ท่านจึงพยายามที่จะไปฟังเสียงประชาชนอย่างที่สุด เหตุการณ์นครพนมจึงเบาบางลง ๆ ทีละน้อย ๆ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อประมาณ ๒๐ กว่าวันมานี้ กระผมต้องขอยกย่องท่านต่อหน้าสมาชิกทุกท่านว่ายังไม่สายเกินไปสำหรับผู้ที่จะมองเห็นใจประชาชน ท่านได้ประกาศต่อหน้าหนังสือพิมพ์ว่าท่านจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าถึงประชาชน กระผมอนุโมทนาสาธุ ทั้งนี้เพราะว่าผู้ว่าราชการจังหวัดกระผมกำลังดำเนินตามนโยบายของท่านแล้ว เราต้องการเสียเหลือเกิน ต้องการ คนกำลังมีอำนาจจะมองเห็นความทุกข์ลำบากของประชาชน เราต้องการอย่างที่สุด เวลาสมาชิกฝ่ายค้านกำลังพูดกำลังอภิปรายด้วยความเจตนาดี บางคนทั้งหัวเราะทั้งถากถางทั้งเย้ยหยัน นี่แหละจะเป็นสัญลักษณ์แห่งความวิบัติ ขอให้ท่านนำไปคิดเถอะครับ เพราะกระผม จริง ๆ นะครับ กระผมเห็นนายกถนอมนี้เป็นผู้ที่มีความสุจริตใจต่อบ้านเมือง นี่เป็นความจริง นายกรัฐมนตรีมีวันตาย รัฐบาลมีวันล้ม แต่ประชาชนจะไม่วันล้มและไม่วันตายเป็นอันขาด เราทุกคนซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้

เราต้องมีความปรารถนาดีด้วยกัน แม้แต่งบประมาณแผ่นดินนี้ ตัวกระผมเองนะกระผมเห็นว่าการที่เราอภิปรายกัน เพราะสงสัย เขาไปขอลาม ไปชัก ทานไม่ให้ความขาวกระจ่าง ก็ต้องมาพูดกันในสภา แต่ทุกคนล้วนแต่มีความปรารถนาดี คราวนี้ท่านรัฐบาล ทุกท่านต้องการอยากจะได้เงินจำนวนนี้ไปบริหารประเทศชาติ กระผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนคนหนึ่ง ยินดีที่จะให้ท่านได้บริหารเต็มที่ ปีนี้อยากจะลองดู ยังไม่คัดค้านให้ไม่เป็นไร แต่พูดกันให้ก็ต้องพูดให้รู้เรื่อง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้าหากไม่รีบแก้ไขประชาชน ไม่แก้ไขความทุกข์ลำบาก เขาหลอกลวงประชาชนทั่วไปรวมทั้งตัวท่านด้วย อย่างนี้แสดงว่าอย่างไร นี่หรือข้าราชการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เขาได้มาด้วยการทุจริตด้วยการฉ้อราษฎร์บังหลวง กระผมถึงอยากจะกราบคารวะท่านให้ท่านเดินทางไปสู่ประชาชน เดินเลย เริ่มเดินทางตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ไปเถิด ท่านจะอยู่อีก ๔ ปี ๘ ปี เรายินดีที่จะสนับสนุน แต่หมายความว่าต้องได้รับการเลือกตั้งมานะครับ ถ้าไม่ได้รับเลือกตั้ง ไม่รู้จะทำอย่างไร นี่ละครับ กระผมขอพูดเท่านี้

จำลอง เอก ทรวงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า จำสืบ เอก ทรวงธรรม ปัญญาดี พรรคประชาธิปัตย์ ส.ส.เชียงใหม่ ข้าพเจ้าได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายเมื่อกี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยในบางสิ่งบางอย่าง และไม่เห็นด้วยในบางสิ่งบางอย่าง ที่ข้าพเจ้าเห็นด้วยนั้นก็คือ ดำรงเป็นตัวการที่ทำให้ประชาชนเดือดร้อนทั่วประเทศ ดำรงใช้อำนาจหน้าที่ทำการกดขี่ข่มเหงประชาชน ริดไถ นี่แหละครับ ในจังหวัดของข้าพเจ้านั้นถ้าหากว่าประชาชนเห็นดำรงมาแล้วไม่อยากจะมองหน้าเกลียดดำรงยิ่งกว่าอะไรอีก ดำรงจรีดไถประชาชนทุกสิ่งทุกอย่างใช้อำนาจ ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือ นี่แหละครับข้าพเจ้าอยากจะเสนอให้รัฐบาล ท่านได้พิจารณาดูว่ากฎหมายโอนอำนาจการสอบสวนที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอเข้าไปท่านรับไว้พิจารณานั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวๆ เดี่ยวครับ นี่เรื่องเงิน ๗ ล้านบาท เดี่ยวไปเรื่องโอนการสอบสวน

จำลอง เอก ทรวงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ครับ ถูกครับ คือกำลังจะไปเข้าประเด็นอยู่ครับ ถ้าหากท่านปล่อยให้กฎหมายนี้ตกไปโดยไม่สนับสนุนให้อำนาจการสอบสวนโอนไปจากดำรงเสียแล้ว ประเทศของเราประชาชนของเราก็จะเกลียดชังดำรง เกลียดชังรัฐบาลมาถึงรัฐบาล เพราะว่าดำรงได้สร้างความไม่ติงาม สร้างอาณาจักรแห่งความกลัว สร้างรัฐตำรวจ สร้างทุกสิ่งทุกอย่างที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไว้เมื่อกี้เป็นเรื่องจริง ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทน และข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภา

ผู้แทนที่อยู่ประจำที่จังหวัดของข้าพเจ้ามากที่สุด แม้กระทั่งในสมัยประชุม ข้าพเจ้ากลับทุกอาทิตย์ ข้าพเจ้าได้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากราษฎร เกี่ยวกับตำรวจรีดไถกดขี่ข่มเหง ปัจจุบันนี้ ตำรวจที่อยู่ในจังหวัดของข้าพเจ้า ร้อยตรี ร้อยโท เงินเดือน ๑,๐๐๐ กว่าบาทซืรถเก๋งยาวตั้งวา ๒ วา ๓ วา ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่า ถ้าหากว่าตำรวจไม่รีดไถประชาชนแล้ว ลำพังเงินเดือนแค่นั้นต่อให้อยู่ ๑๐ ปีก็ไม่สามารถจะซื้อรถเก๋งได้ ตำรวจจ้ร่ายไปตาม ๆ กัน และทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในวงราชการ คือข้าราชการแผนกอื่นซึ่งไม่มีโอกาสอย่างนั้นก็น้อยเนื้อต่ำใจ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าข้าราชการ ทหาร ขอย้อนกลับมาพูดถึงทหาร ทหารของชาติ

พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) : ไม่ได้เข้าประเด็น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ เดี่ยว นี่เรื่องเงินบำเหน็จพิเศษ สำหรับการสู้รบในการปราบปรามคอมมิวนิสต์

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : เอาละครับ กำลังจะเข้าเงินบำเหน็จพิเศษ สำหรับการสู้รบในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ ก็ทหารเป็นผู้สู้รบนี้ครับท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า ไปว่าตำรวจไม่ดีอะไรไป

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : อ้าว ก็เขาพูดเมื่อก็เขาพูดเรื่องตำรวจ ทีนี้ข้าพเจ้าย้อนมาเข้าประเด็นครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : สาเหตุ เขาพูดถึงสาเหตุ

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ทีนี้ข้าพเจ้าจะพูดย้อนมาถึงทหารละ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอา ๆ

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ทีนี้ผู้ที่ทำการปราบปรามนั้น ขอนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูด ผู้ที่ปราบปรามโดยหน้าที่แล้วก็ได้รับอันตรายในการเสียชีวิตที่ดี ลูกเมียเขาก็มี เราจะไม่ให้บำเหน็จทดแทนเป็นกรณีพิเศษให้แก่เขาหรือเขาต้องเสียสละชีวิต ทหารไม่มีรีดไถใคร นี่ข้าพเจ้าพูดโดยเฉพาะทหารที่ไปปราบปรามนะครับ โดยเฉพาะทหารผู้น้อยไม่มีโอกาสที่จะใช้ตำแหน่งหน้าที่ไปรีดไถหรือว่าไปโกงไปกินที่ไหน เมื่อข้าราชการทหารชั้นผู้น้อยซึ่งไปปราบปรามคอมมิวนิสต์เพื่อประเทศชาติ เพื่อราชบัลลังก์เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน ได้รับอันตรายหรือถึงตายก็สมควรแล้วนี้ครับ ที่จะต้องมีเงินบำเหน็จบำนาญพิเศษให้เขา ไม่ใช่เราจะมาพิจารณาคุณในแง่ที่ว่าถ้าหากตั้งเงินบำเหน็จ

บ้านญาติพิเศษขึ้นมาแล้ว จะทำให้เกิดคอมมิวนิสต์มากขึ้น หรือว่าทำให้ผู้ที่ปราบคอมมิวนิสต์โดยชนิดที่เรียกว่าไปกดขี่ข่มเหงเขา โดยยึดข้อหาคอมมิวนิสต์ให้ เช่นนี้ก็อาจจะเหมือนกันครับ แต่ก็คงจะเป็นส่วนบุคคลส่วนน้อย ที่นี้ทำไมท่านไม่นึกถึงทหารทั่วประเทศบ้าง ในขณะที่เรานอนหลับอยู่บนเตียง เขายังตื่นอยู่บนภูเขา เขายังตื่นอยู่ชายแดน ฝนตกนอนไม่ได้ ข้าพเจ้านี้แหละครับเคยไปอยู่มาแล้ว ต้องนั่งกอดบั้นหลับ เขาไม่ควรลำบากอย่างนี้ ทนทุกข์ทรมานอย่างนี้ แล้วเราจะไม่นึกถึงคุณงามความดีของเขาบ้างหรือ เราจะไม่นึกถึงว่าเขาไปทำประโยชน์ให้เพื่อเรา เพื่อประชาชน เพื่อประเทศชาติ เพื่อราชบัลลังก์ เราจะหันหลังให้เขาได้ลงคอเขียวหรือสำหรับคนที่ชั่ว คนที่ไม่ดีเราก็กวักกันไป ดังที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนมาแล้วว่า ถ้าหากว่ายังมีอำนาจการสอบสวนอยู่ที่ตำรวจอยู่แล้ว มันก็เดือดร้อนตลอดไป นี่แหละครับมันประเด็นเดียวกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนอนุมาตรา (๓๐) เงินบำเหน็จสำหรับการสู้รบในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ เพราะว่าดังที่ได้กราบเรียนมาแล้วว่า ทหารก็ดี เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายก็ดีที่ไปทำการปราบปรามคอมมิวนิสต์นั้น เขาต้องเสียสละ แล้วเราจะหันหลังให้แก่ผู้เสียสละเหมือนเป็นผู้ปิดทองหลังพระเช่นนั้นหรือ ขอบพระคุณครับ

นายเนบ ผ่องแผ้ว (นครศรีธรรมราช): กระผม เนบ ผ่องแผ้ว เมืองนครศรีธรรมราช สำหรับอนุมาตรา (๓๐) นี่เป็นอนุมาตราที่ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นมาในงบประมาณของเดิมไม่มีอยู่ตามตัวเลขที่หมายไว้ว่าอย่างนั้นนะครับ กระผมเองมิได้แปรญัตติเอาไว้ กระผมเข้าใจ กระผมรู้ราคาและค่าของเวลาของสภาน้อย่างมาก เพราะฉะนั้นก็ไม่ชอบรบกวนให้ออกไปนอกประเด็นหรือนอกเรื่องนอกราว ที่ท่านสมาชิกได้กล่าวมานั้นก็เป็นของผากแก่ท่านคณะรัฐบาล หรือคณะผู้บริหารเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการปฏิบัติราชการ ปัญหาอันนี้ก็คือการใช้เงิน กระผมอยากจะเรียนถามคณะกรรมการท่านว่าเงินอันนี้นั้นนะ ถ้าหากว่าท่านไม่แยกออกมาว่าบำเหน็จแก่ผู้ปราบคอมมิวนิสต์นั้นนะ ก็เอาไปใช้ในยอดอื่นได้ใช่ไหมครับ ไปใช้ในข้อ (๑๓) บำเหน็จทดแทนในการปราบปราม ไม่ต้องมาช่วยยอดให้มันเด่น ให้เห็นว่า นี่แหลมเร้ามีนโยบายปราบปรามคอมมิวนิสต์อย่างสวยงามอะไรอย่างนี้ ซึ่งทำให้เกิดปัญหา กระผมไม่มาในเรื่องว่าตัดเงินหรือไม่ตัดเงินครับ แต่ว่าการจัดสรรยอดที่จะให้มีปัญหาลดน้อยลงนั้นนะ มันควรจะอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อนและได้พิจารณาไปในกลุ่มเดียวกันว่า เออ ถ้าอนุมัติยอดนั้นออกมาแล้วจะต้องให้ยอดนั้นๆ ไป เพราะว่ามันสัมพันธ์กัน อันนี้นะครับ จึงขอตั้งข้อสังเกต และถ้าท่านกรรมการจะกรุณาอธิบายว่าเพราะเหตุใด จึงต้องแยกออก

มา โดยเฉพาะมิได้หมายความว่าเพื่ออธิบายแต่เรื่องปราบคอมมิวนิสต์ มีเหตุจำเป็นอย่างไร จึงต้องมาช่วยอดอย่างนี้ อันนี้แหละครับกระผมอยากฟัง ไม่ติดใจในเรื่องการตัดเงินครับ แต่อยากฟังเหตุผล เพราะการจัดสรรและการแยกการขยายประเภทนั้น ย่อมเป็นปัญหาเสมอ ในการที่จะมาอภิปรายและโต้ตอบกัน นี่เราจะไม่เสียเวลาขนาดนี้เลย ถ้ารู้จักยับยั้งหว่านรวม กลุ่มให้ได้เข้าใจกันไปเป็นกลุ่ม ๆ ขอบคุนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าอย่างไรครับ ท่านกรรมาธิการ ทางนี้ถามพอจะ ชี้แจงได้ไหม เชิญครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมาธิการ) : ก่อนที่กระผมจะตอบเรื่องนี้ ใครจะขอถือ โอกาสชี้แจงเล็กน้อย เพราะว่าการตั้งงบประมาณในยอดงบกลางนี้ได้ก่อให้เกิดตั้งข้อปัญหา กันขึ้นหลายอัน ซึ่งก็ได้พยายามชี้แจงไปแล้ว ก่อนที่จะชี้แจง กระผมขอประทานแสดงความ ขอบคุน และชื่นใจต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งได้กล่าวให้กระผมฟัง ว่า กระผมที่อยู่ในหมู่บ้านจิต อันนี้ชื่นใจอย่างยิ่ง และกระผมเองก็ชื่นชมท่านหัวหน้าพรรค ประชาธิปัตย์ในส่วนตัว เพราะท่านเป็นบัณฑิต กระผมจำได้ว่าเมื่อกระผมเป็นนักเรียนอยู่ที่ ต่างประเทศ ท่านเป็นทูต ท่านถึงพูดกับกระผมว่าท่านทำผิดไปอย่างหนึ่ง ท่านแปลคำว่า อาเคเดีย (Arcadia) ผิดไป กระผมยังจำได้ อันนี้ละคือลักษณะของบัณฑิต เมื่อท่านกระทำอะไรบางอย่าง และในฐานะที่เป็นบัณฑิตท่านก็ยอม และอันนี้กระผมพูดโดยไม่มีเจตนาเสียดสีหรืออะไร ทั้งสิ้น ท่านทราบดี ที่กระผมกล่าวเช่นนี้ก็คิดว่าเราจะอยู่ด้วยกันในฐานะบัณฑิต และชื่นใจ ที่อยู่ในหมู่บ้านจิต และไม่อยากจะเชื่อว่าบัณฑิตนั้นเขาใช้วิธีเลี่ยมเขาคายให้ชนกัน กระผม ไม่อยากจะเชื่ออย่างนั้น และจะไม่คิดว่าคำพูดของสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งเมื่อตะกี้นี้ ที่ พาดพิงมาถึงตัวกระผม และท่านผู้หลักผู้ใหญ่ในรัฐบาลนั้น กระผมไม่อยากจะเชื่อว่าโดยลักษณะ บัณฑิตก็คงจะไม่มีเจตนา กระผมอยากจะให้ถือว่าการประชุมอันมีเกียรตินี้ประชุมกันด้วย เจตนาที่เป็นบัณฑิต เป็นวิธีการที่พูดกันโดยตรงไปตรงมา ซึ่งกระผมก็พยายามอย่างที่สุด ขอขอบพระคุณที่ให้โอกาสกระผมพูดเช่นนี้ ที่นี้กระผมจะขอตอบคำถามของท่าน ส.ส. นครศรีธรรมราช ความจริงนั้นก็ในฐานะบัณฑิต กระผมก็คิดว่าอาจจะยอมรับคำเสนออันนั้น ได้เหมือนกัน แต่ว่าเพื่อที่จะให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ได้พิจารณาโดยรอบคอบ และด้วยความห่วงใย และเห็นว่าเป็นเงินยอดหนึ่ง ซึ่งพยายามจะจัดสรรให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เห็น ว่า งบกลางนั้น ไม่ใช่ตั้งรวม ๆ กันไว้ พยายามแยกจัดสรรให้เห็น บางท่านก็มีเจตนาดีก็คิดว่ารวมกันเสียบ้าง

เป็นบางยอดมันจะได้น้อยรายการลง อภิปรายจะได้น้อยลง ในปีต่อไปถ้าหากว่ากระผมยังทำงบประมาณอยู่ก็อาจจะพยายามทำให้ดี หรือว่าคนอื่นก็ทำให้ดีได้ครับ อันนี้กระผมคิดว่าเจตนาเราตรงกัน เงินจำนวนนี้ท่านก็ไม่ขัดข้อง แต่อยู่ที่ว่าจะเขียนไว้อย่างไร อันนี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นเป็นที่แน่ชัดว่าเงินทุก ๆ ยอดในเงินงบกลางนั้น ตั้งเอาไว้โดยมีเหตุผล มีเจตจำนงเฉพาะเรื่อง ๆ ดังนั้นจึงได้เขียนไว้เช่นนี้ ขอบขอบคุณครับ

นายวิชัย เสวมาตย์ (อุบลราชธานี) : ขอขอบพระคุณที่ได้ชี้ให้ผมมาอภิปราย ในหัวข้อนี้ก็ว่าด้วยการปราบปรามที่ผมก็ค้านไปแล้วเมื่อวานนี้ แต่วันนี้ไม่ค้านแน่ครับ เพราะหัวข้อนี้มันเป็นการให้คนที่ตายไปแล้วหรือบาดเจ็บ เพราะเราใช้เขาแล้วเขาไปทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง แล้วก็ต้องให้เขา แต่ว่าผมอยากจะทราบเล็กน้อยว่า เมื่อวานนี้เท่าที่สภาฯ ได้ผ่านงบการปราบปรามไป ๒๘๐ ล้านบาทนั้น คือผมชี้ให้เห็นแล้วเมื่อวานนี้นะครับ ผมว่าสหายมาเซตุง หรือสหายลินเปียว นี่คงจะนั่งติชมสบายใจเหลือเกินหรือลงลอยคอในแม่น้ำฮวงโหอย่างสบายใจ ทำไม่ข้าพเจ้าถึงได้พูดเช่นนั้น ขอได้โปรดฟังครับ ด้วยเจตนาอันดีต่อบ้านเมือง ผมสมมติว่ารัฐบาลนี้ตั้งงบประมาณหลัก ๒ หมื่นล้านบาท ส่งทหารไปรบที่เวียตนามส่งไปสัก ๕ แสนคน หรือ ๑,๐๐๐ แสนคน แล้วประเทศไทยจะเป็นอย่างไรแต่ที่เราตั้ง ๒๘๐ ล้านบาทนี้สหายมาเซตุงก็สบายใจหน่อย ๆ ว่านี่เข้าลือคณันแล้วเพราะฉันวางแผนไว้แล้ว ถ้าตั้งมากเท่าไร อ้ายเศรษฐกิจสังคมมันจะเสื่อมลงสักเท่าไร เพราะมันเป็นปรอบเพอซัน (proportion) ไข้ไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ มันเสร็จแล้วนะ ๒๘๐ ล้านบาท

นายวิชัย เสวมาตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ ท่านประธาน ผมชี้ให้เห็นว่า เรากำลังจะทำ คือเสียกลเขา เข้ากลลงเขาไปเสียแล้ว แต่อย่างไรก็ตามผมอยากทราบเรียนว่า ในการเพิ่มเงินบำเหน็จสู้รบนี้ ผมออกไปจังหวัดผมก็ลงมาวันอาทิตย์ประชุมพรรคก็ไม่ทัน ก็ไปงานบ้านหนึ่ง ก็พบ อ.ส. ครับผมว่าอันนี้ต้องรวมถึง อ.ส. ด้วย เพราะเงินบำเหน็จสำหรับการสู้รบคอมมิวนิสต์ นี่มันต้องได้กันทั้งนั้น เขาบอกว่าอ้ายพวกที่ไปรบนี้พวกที่ออกป่านี อ.ส. ที่ถูกใช้งานนี้ วันหนึ่งได้เพียงเบี้ยเลี้ยงเพียง ๑๖ บาท ขอได้โปรดไปบอกข้างในด้วยว่า ปีที่แล้วก็บอกมาว่าจะให้ ๒๐ บาท ค่าเบี้ยเลี้ยง ปี ๒๕๑๒ ปานนี้ก็ยังไม่ได้ ปี ๒๕๑๓ นี่พวกผมก็เขียนไปเบิกไปเป็น ๒๐ บาท แต่พอไปถึงข้างในเขาแก็เป็น ๑๖ บาท ก็ยังไม่ได้ครับ เขาว่าอย่างนั้น อันนี้ผมก็เห็นใจเขาก็ขอได้โปรดรับไปพิจารณาด้วยครับในเรื่องนี้ ผมเห็นใจเขาเป็นอย่างยิ่ง

เหมือนกัน และอีกอย่างหนึ่ง ผมขอสนับสนุนความคิดเห็นที่สมาชิกทั้งสองท่านได้กล่าวไปแล้วว่า การก่อกวนหรือการที่ข้าราชการกดขี่ข่มเหงประชาชนนี้เป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ผมอยากจะพิจารณาเกี่ยวกับ อ.ส. สักเล็กน้อยคือว่า อ.ส.นี้บางอำเภอ นายอำเภอไปเลือก เอาอันธพาลมาเป็นนะครับ และบางที่บางแห่งเลือกเอาอันธพาลมาเป็นครูก็มีครับ อันธพาลคือพวกหัวไม้ พวกนี้ความรู้ก็ไม่มี จบ ป.๔ อ.ส. นี่นะครับ อันนี้ผมเรียนด้วยความจริงใจ พอเป็นแล้ว เอาปืนใส่มือให้แล้ว และไม่ได้รับการฝึกอบรมเท่าไร พอมีปืนอยู่ในมือมันก็หลงจะฆ่าใครเมื่อไรก็ได้ ใครทำผิดใจฉันนี่แกเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งนั้น อันนี้ขอได้โปรดรับไปพิจารณาด้วยครับว่า อ.ส. นี้ควรจะรับคนขนาดไหน และควรจะเป็นทหารที่เราเอามาฝึกอบรมแล้วปี ๒ ปีนั่นไปเป็นจะไม่ดีกว่าหรือ อันนี้ผมเองเห็นใจพวก อ.ส. คือพวก ป.๔ น้อยากเป็นแต่ว่าผมเห็นว่ามันขัดกับเจตนาของผมว่า เขาไม่ค่อยจะมีความเข้าใจในด้านการศึกษา เรื่องสังคมเรื่องเศรษฐกิจอะไรก็ 모르สักอย่างหนึ่ง เป็นก็มีอำนาจก็จะกดขี่ข่มเหง อันนี้ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ แก่รัฐบาลนี้ครับ ท่านประธาน จึงนามากราบเรียนอีกประการหนึ่ง ครูที่เป็น อ.ส. นั้นนะ ผมก็ถามเขาว่าพวกคุณนี่ชอบไหมเป็น อ.ส.อยากเป็นไหม เขาก็อายุอยากเป็นซิ เพราะได้รับเบี้ยเลี้ยงพิเศษ แต่ว่าก็ไม่ใช่ว่าได้ทุกวันหรอก ได้เฉพาะวันที่นายอำเภอสั่งออกไปปฏิบัติราชการ แต่ผมก็พูดกับเขาว่า เอ พวกคุณก็ไม่น่าจะอยากเป็นเพราะอะไร ผมจะเรียนเหตุผลว่าครูนี้แม้แต่นักศึกษาหรือนักเรียนครูหรือครูนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเกณฑ์ทหาร ครูนี้ถ้าเอาไปเป็น อ.ส. แล้วบ้านผมไม่สอนหนังสือกันครับ อันนี้สำคัญมากขอได้โปรดพิจารณาเอาครูไปเป็นแล้วก็บางที่เอาไปอบรมกันเดือนสองเดือน นักเรียนไม่ต้องสอนกัน นอกจากนั้นนายอำเภอจะส่งไปที่ใดก็ได้ตามอำนาจของนายอำเภอ นายอำเภอบางคนซึ่งสร้างความชั่วไว้ ไปที่ไหนก็เอา อ.ส. นี้ แห่ตามหลังไปเป็นคันรถ ครูด้วย ครูที่เป็น อ.ส. อะไรนี้ครับไม่ต้องไปสอนหนังสือกันอะไรอย่างนี้ ขอได้โปรดพิจารณาว่าเรายกเว้นไม่ต้องเกณฑ์ทหาร แล้วทำไมต้องเอาพวกนี้มาเป็นทหารในตัวอย่างนี้ แล้วผลเสียก็เกิดแก่ประเทศชาติคือไม่ต้องสอนนักเรียน ไม่ได้สอนนักเรียน นักเรียนไม่มีความรู้สอบ ป.๔ ก็ไม่ได้หรือได้ก็อ่านหนังสือไม่ออก ขอได้โปรดพิจารณาด้วยครับ เรื่องนี้ แต่ว่าผมพูดอย่างนี้ครูคงจะไม่อยากให้คะแนนผมละคราวหน้า ครูที่เป็น อ.ส. นี่จริง ๆ เพราะอะไร เพราะเขาขาดเบี้ยเลี้ยง ถ้าไปตัดเขาจริง ๆ แต่ว่าเป็นความจำเป็นที่ผมมุ่งถึงประโยชน์ของประเทศชาติ คือนักเรียนเป็นส่วนสำคัญ ความจริงแล้วผมได้มาเป็น ส.ส. นี้ก็เพราะครูนั่นเองครับที่สนับสนุน ครูโรงเรียนราษฎร์

บ้างอะไรบ้าง เพราะผมมีลูกศิษย์ลูกหาอยู่ทางโน้นเยอะแยะเหมือนกัน เขาก็เห็นว่าเคยเป็นครูบาอาจารย์เขาก็ช่วยบ้างอะไรอย่างนี้ แต่ผมไปตัดประโยชน์เขานี้ก็ไม่ดีเหมือนกัน แต่ว่าผมมุ่งถึงประโยชน์ของส่วนรวมอันนี้ขอได้โปรดพิจารณา ผมว่าประเด็นนั้นก็เข้า ๆ ออก ๆ อย่างท่าน ส.ส. ธรรมบุญเคยว่าละครับ แต่ผมว่าที่จะเป็นประโยชน์นี้ก็ควรจะรับฟัง อีกอย่างหนึ่งความจริงผมก็เรียนมาแล้ว อ.ส. ที่ไม่มีความรู้ไม่มีความเข้าใจในเรื่องบ้านเรื่องเมืองนี่ก็เป็นผู้ก่อการสังคม ทำให้สังคมหมู่บ้านตำบลเหล่านั้นเดือดร้อน อันนี้ขอได้โปรดนำไปพิจารณา ผมไม่มีประเด็นอะไรที่จะพูดเพราะผมสนับสนุนเรื่องนี้ แต่ผมลุกขึ้นมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาเท่านั้นใช้ไหมครับ เพราะผมสนับสนุนเงินบำเหน็จพิเศษนี้ ๗ ล้านบาท นี่อาจจะน้อยไปถ้าหากจะมีคนตาย คนเจ็บมาก อะไรครับ ขอขอบพระคุณ

นางสมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ดิฉันขอขอบคุณคะ อันที่จริง ดิฉันก็ไม่ได้พูดมากก็เพราะว่าไม่ได้แปรญาติไว้ ที่ไม่ได้แปรญาตินี้ก็เพราะว่าดิฉันเชื่อใจกรมการธิการ ท่านกรมการธิการทั้งหมดนั้นเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ที่รักษาสผลประโยชน์ของชาติและประเทศ ดิฉันจึงเชื่อใจจึงไม่แปรญาติไว้ แต่ในข้อนี้อยากจะขอพูดสักหน่อย เพราะว่าเงิน ๗ ล้านบาทที่เราจะปราบคอมมิวนิสต์ ก็เป็นเงินที่น่าเสียดายอยู่ เพราะว่าเราควรจะหาทางอย่างอื่นได้ ที่จริงประเทศไทยนั้นไม่ควรจะมีคอมมิวนิสต์ ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศพุทธศาสนา ไม่ควรจะมีคอมมิวนิสต์ แต่ว่าเวลานี้มีแล้ว มีทั้งภาคใต้ ภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก ภาคอีสาน มีหมด ฉะนั้นจึงเป็นที่น่าห่วงใจเหลือเกินว่าเงินแค่ ๗ ล้านบาทนี้จะไปปราบอะไรได้คะ ไม่พอ อาจจะไปได้ ถึงจะให้เงินค่าบำเหน็จรางวัลก็รู้สึกว่าจะไม่พอ เพราะว่าเวลานี้คอมมิวนิสต์ระบาดทุกหัวระแหงทุกแห่ง เหตุการณ์ที่ว่ามีคอมมิวนิสต์ระบาดเพราะอะไร ดังที่ท่าน ส.ส. นครพนม ได้พูดแล้วว่าเกิดจากการปกครองของประเทศชาตินั้นไม่ดี นักบริหารนั้นทำไมถูกต้องไปชมเชยประชาชนทำให้บุคคลนั้นก็ต้องลุกขึ้นมาต่อสู้แล้วก็จับข้อหาว่านั่นยัดเยียดว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แต่ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันเกรงว่าในขณะที่นี้อายุว่าแต่ข้าราชการชั้นบริหารเลย รัฐบาลเองก็เป็นผู้เพาะเชื้อคอมมิวนิสต์ท่านเชื่อไหมคะ เพราะอะไรรัฐบาลนี้บริหารประเทศชาติแบบแบ่งพรรคแบ่งเหล่า จริงอยู่ประเทศเรานั้นบริหารประเทศชาติแบบระบบพรรค แต่การบริหารแบบนี้ ก็ต้องมีพรรคมหาชน ๔ ไม่ใช่รักแต่ลูกตัว ส่วนลูกคนอื่นก็โยนทิ้ง ในเมื่อประชาชนทั้งประเทศเป็นลูกของท่านทั้งหมด ท่านจะโยนทิ้งไปไหน เมื่อท่านโยนออกจากท่าน มันก็ต้องเป็นคอมมิวนิสต์วันยังค่ำ ท่านก็หาเงินไปปราบส่วนหนึ่ง

ท่านก็หาเงินไปเป็นรางวัลผู้ปราบเขาอีกส่วนหนึ่ง ทั้งปีทั้งชาติ แล้วมันก็ร้อยหรือหลดกุดเข้ามาจนกระทั่งถึงตัวท่านนั้นละ ไม่ต้องไปไหนมันจะต้องเข้ามา จนกระทั่งถึงบันไดบ้านของท่าน และเข้าถึงห้องนอนของท่านสักวันหนึ่งจนได้ ไม่ต้องดูอื่นไกล ระบบเงิน ๓ แสนบาท ไม่ใช่ดิฉันโกรธว่าไม่ได้จะคะ ไม่ว่า ไม่ได้ ว่าประชาชนที่อดน้ำตาย ไม่ใช่ญาติโยมติดิฉันหรือ เป็นประชาชนของท่านนั้นแหละ แต่ว่าท่านอาจจะคิดผิด รัฐบาลเข้าใจผิดว่า ถ้าท่านทำแบบนี้ในสมัยหน้าประชาชนต้องหันมาเลือก ส.ป.ท.หมด ถ้ามีการเลือกจะคะ ถ้าไม่เลือกก็แล้วไป ดิฉันก็ไม่คิดว่าท่านจะได้เลือกหรือ แล้วประชาชนจะต้องมาเลือกท่านหมดก็ในเมื่อท่านทำแบบนี้ เพื่อเป็นการสมน้ำหน้าพวกนั้นที่ไม่เลือก ส.ป.ท.เข้ามา แต่ท่านคิดผิด คณะรัฐบาลคิดผิด ประชาชนเดี๋ยวนี้ไม่โง่ ไม่โง่งจะคะ เขารู้ว่าท่านบริหารแบบไหน เขาไม่โง่งจะคะ และเขายังพยายามที่จะพูดทุกสิ่งทุกอย่างว่า รัฐบาลนี้ไม่เป็นธรรม ดิฉันพยายามแก้ตัวแทนจะ อย่างที่สุดเลย แต่เขาไม่เชื่อ ดิฉันแก้ตัวทุกงานเลยคะ ทุกงานเลย แต่เขาไม่เชื่อ เขาบอกว่าไม่เชื่อหรือจะเป็นความสัตย์

(มีสมาชิกลงที่ประชุมปรบมือ)

นางสุนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ขอขอบคุณที่ปรบมือให้ และขอบคุณที่คุณกรณัย้มตลอดวัน ที่คุณคิดว่าคุณจะชนะ แต่ก็ชนะจริง ๆ ก็ไม่ว่า เรารู้ว่าเราแพ้คะ น้ำน้อยยอมแพ้ไฟเวลานี้ไม่ใช่ไม้ชิงัดไม้ซุงจะคะ ไม่จิ้มฟันจัดไม้ซุง เราก็ยอม ถึงจะพูดจนน้ำลายเป็นเลือด เราก็พูดเพื่อประชาชน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชน ถึงจะตายในสภานี้ เราก็ยอมคะ ผู้แทนในสภานี้เคยตายมาแล้ว คุณจำได้หรือเปล่า ประวัติศาสตร์เคยตายมาแล้ว เพื่อประชาชน เขาถูกรัฐบาลชุดหนึ่งจับในข้อหาว่าแบ่งแยกดินแดน ผู้แทนเหล่านั้นได้เข้ามาทำหน้าที่เหมือนพวกเราเวลานี้ มานั่งแก้ตัวนี้ตัวนั้น ตัวโน้น หรือตัวนี้ก็ได้ บัดนี้เขาตายไปแล้ว ตายอย่างรู้ข้อเท็จจริง ว่าเขาตายเพราะอะไร เขามีความผิดอะไร เขามีข้อหาอะไร เขาตายไปแล้ว ท่านที่เคารพ เขาเป็น ส.ส. ผู้รักษาผลประโยชน์ของประชาชน ของประเทศชาติ เหมือนพวกเรานี้แหละ แต่เขาก็ตายไปแล้ว ฉะนั้นพวกเราทุกคนก็จำเป็นจะต้องตายเหมือนกัน แต่ว่าไม่รู้จะตายอย่างไร ผลสุดท้ายก็ตาย ท่านทั้งหลาย อย่างกลัวนะคะ ตายเหมือนกันแหละ เหมือน ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าอะไรจะคะ แต่ว่าถ้าหากว่าขอประทานโทษ ถ้ารัฐบาลจะคะ คนชั้นขุนคลังของประเทศชาติจัดสรรงบประมาณด้วยหลักธรรมแบบนั้น ฝ่ายบริหารของประเทศชาติก็ควรจะบริหารด้วยแบบพรหมวิหาร ๔ เหมือนกัน จึงจะเป็นหลักธรรม และ

กระทรวงมหาดไทยก็ควรจะบริหารแบบสห สดุดา คือสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงไม่ต้องเป็นเวร เป็นกรรมแก่กัน ผู้ร้ายก็ไม่ต้องจับ ท่านที่เคารพ ดิฉันพูดนี้ก็ไม่ใช่ว่าคัดค้าน แต่ว่าการที่เรามี คอมมิวนิสต์ ต้องเสียเงินปราบคอมมิวนิสต์ ต้องเสียเงินให้ค่าบำเหน็จรางวัลปราบคอมมิวนิสต์ ก็เพราะเราดำเนินการบริหารราชการไม่ถูกทาง ถ้าราษฎรอดอยากทุกข์ยาก ขี้ขี้ขี้ เราช่วยเหลือ เสียแล้ว แกก็ไม่เป็นคะ คอมมิวนิสต์ แกไม่เป็น แกไม่ยอมเป็น อย่างเดี๋ยวนี้อีกเหมือนกันละ มีเสียงว่ากรรมาธิการ ขอประทานโทษ จัดสรรตัดเงินต่าง ๆ ออกเพื่อบริการจังหวัดของตัว นี่คือจุดแห่งบ่อเกิดของคอมมิวนิสต์เหมือนกัน จุดเล็กๆ ในปอดนะเป็นต้นเหตุของวัณโรค จุดเล็กๆ ที่เป็นวัณโรคคือต้นทุนของการเสียชีวิตในบั้นปลาย เราเสียคนที่ละคน ๆ เป็นสิบ เป็นร้อยเป็นพันเป็นหมื่นเป็นแสน หนักเข้าจะเสียทั้งประเทศชาติ ขอให้จำไว้ด้วย

(มีสมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ฟังแล้วก็ไม่มีท่านผู้ใดที่จะคัดค้านตัดเงินรายนี้ ผมจึงอยากจะขออนุมัติในที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยัง ท่านผู้ใด เห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าในที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ต่อไปนี้ก็จะขอมติต่อในที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นตามที่กรรมาธิการตั้งเงินยอดที่ ๓๐ นี้ไว้ โปรด ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า อนุมาตรา (๓๐) นี้ ที่ประชุมนี้ลงมติให้ เป็นไปตามที่กรรมาธิการเสนอมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๓๑) กองทุนจัดหาที่ดิน ให้เกษตรกร

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ทำให้ผมถูกเคลิบเคลิ้มไปด้วยการอธิบาย ก็เลยต้องเห็นด้วยกับกรรมการไป ๒ รายการแล้ว รายการที่สุดท้ายในมาตรา ๔ นี้ อาจจะเห็นด้วย เพราะวก่อนจะเห็นด้วยนั้น ก็เห็นจะต้องถามเหตุผล หรือชี้แจงเหตุผลเสียก่อน ผมไม่ค่อยจะเห็นด้วย ในการเอาเงิน ๗ ล้านบาทที่มาจ่ายในรายการอนุมาตรา (๓๑) ผมเห็นด้วยการจ่ายเงิน ๑๕ ล้านบาท นี่ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ที่ผมไม่เห็นด้วยในอนุมาตรา (๓๑) ของมาตรา ๔ นั้น ผมสนใจในปัญหานี้มาก การที่จะไปดำเนินการเอาเงิน ๗ ล้านบาทไปหาที่ดินให้ชาวนานั้น เห็นจะเข้าลักษณะที่ว่าไปซื้อที่ดินมาให้ชาวนาเช่าซื้อ ส่วนอนุมาตรา (๑๕) เราใช้จ่ายไปเพื่อให้คนที่ไม่มีที่อยู่ และบุกรุกเข้ามาในที่ดินสาธารณะได้อาศัยอยู่หรือมีกรรมสิทธิ์ ประเด็นสองประเด็นนี้มันต่างกันอยู่ที่ว่า คนที่เช่าจากคนอื่นทำโดยไม่มีกรรมสิทธิ์นั้น รัฐบาลนี้ก็มองเห็นว่าไม่พึงปรารถนา ผมเองก็ไม่พึงปรารถนาเหมือนกัน ที่นี้เรามีเงินอยู่จำกัดเพียง ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท วิธีทางบหรือจะอนุมัติให้ใช้เงินงบประมาณก็เห็นจะต้องคำนึงถึงประโยชน์หรือความจำเป็นเป็นที่ตั้ง ประโยชน์มีทั้งสองประการ แต่ว่าความจำเป็นมีความต่างกัน ต่างกันในประเด็นที่ว่าใครเดือดร้อนที่สุด ควรจะใช้เงินก้อนนั้นให้มากที่สุด เพื่อบำบัดความเดือดร้อนของคนได้มากที่สุด เงิน ๗ ล้านบาท ที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ ถ้าจะเทียบกับจำนวนคนเช่านา ซึ่งผมไม่จำเป็นต้องเอาตัวเลขมากกล่าว กรรมการเกือบทุกคนหรือทุกคน ทราบว่ามีอยู่ในภาคกลาง จังหวัดอยุธยาเป็นส่วนมาก ปทุมธานี หรือว่านนทบุรี ซึ่งมีน้อย มีรายงานของสำนักงานผู้สำรวจเศรษฐกิจของชาติบอกไว้ชัดเจน ที่นี้ปัญหาว่าเงิน ๗ ล้านบาท ถ้าจะไปซื้อที่ดินมาแจกชาวบ้านที่เช่านาเขาอยู่นั้น มันเกิดปัญหาซ้อนปัญหา ๓ ประการ คือ

ประการที่ ๑ พวกนี้เดือดร้อนเท่ากับคนที่เข้าไปอยู่ในป่าสงวน ซึ่งไม่มีป่าแล้วหรือเปล่า

ประการที่ ๒ คนเช่านาเขา ถ้าไม่มีค่าเช่า เขาขับไล่ ไม่ถึงติดคุกติดตะราง แต่คนที่อยู่ในที่ดินสาธารณะก็ดี หรือคนที่ถูกหาว่าบุกรุกที่ดินสาธารณะก็ดีนั้นต่างกัน คนที่ถูกหาว่าบุกรุกที่ดินสาธารณะนั้น ติดตะราง เพราะกฎหมายบอกไว้ว่าเป็นอาญา แต่คนที่เช่านาเขาทำนั้น ถ้าให้ค่าเช่าเขาตรงไปตรงมาก็ฟ้องขับไล่ยาก เมื่อฟ้องไปแล้วก็อาจจะไม่มีคนทำนา ผมก็เทียบเคียงความจำเป็นของสองประเภทนี้ จำนวนคนก็เป็นที่รู้ๆ กันอยู่ เราอยู่ในสภานี้ก็รู้เท่าๆ กัน แต่ว่าเพื่อเป็นเครื่องยืนยันว่าที่ผมกล่าวนี้เป็นความจริง กรรมการบอกว่าหลายล้านไร่ เฉพาะผู้ที่เข้าไปบุกรุกที่ดินสาธารณะหรือที่รกร้างว่างเปล่าก็เป็นสาธารณะตามประมวลกฎหมายที่ดินนั่นเอง ผมมีความเห็นที่ว่าไม่ควรจะอนุมัติเงินก้อนนี้ แต่ควรจะไปใช้ตามวัตถุประสงค์เพื่อ

บำบัดความเดือดร้อนของคนไม่มีที่ดินที่จะอยู่อาศัยหรือทำกิน ก็พูดกันมาเมื่อกี้ ก็พูดกัน
 เหมือนกันว่าไม่ใช่ราษฎรไปบุกรุกหรือ ราชการไปบุกรุกแก เกมที่ของแกแล้วก็มาประกาศ
 เป็นป่าสงวนเป็นอะไรต่อมิอะไร เข้าไปบุกรุกแก แกก็เดือดร้อน การเดือดร้อนอย่างนี้มีอยู่
 ทั่วไป ท่านสมาชิกก็ขอความกรุณาอย่าได้เบื้อหนาย ผมจะพูดซ้ำ เมื่อต้นปีนี้อีกสักครั้งหนึ่งว่า
 เกิดมาเป็นคนนั้น ถ้าอ้างว่าเป็นเจ้าของประเทศแต่ไม่มีที่จะซุกหัวนอน ไม่มีที่จะฝังศพ ไม่มี
 ที่จะอาศัยอยู่ในเรือน ชุตรอยู่ยังผิดกฎหมายเลย อย่างนี้ เราก็บอกว่าให้รักชาติๆ รักไปทำไมกัน
 ชาติของใคร คนบางคนมีที่ดินเหลือกินเหลือใช้เหลือสอยเหลืออยู่ ก็ไม่ต้องใครละ กรรมธิการ
 ท่านหนึ่งท่านก็บอกว่าท่านมีอยู่ตั้ง ๒๐๐ ไร่ เพราะท่านซื้อซื้อก็ชอบด้วยกฎหมาย แต่มาคิดถึง
 เพื่อนเราก็นับเป็นจำนวนล้านคนไม่มีที่จะซุกหัวนอน ไม่มีที่จะอาศัยทำกินแล้วให้แกกิน
 อะไร กินลมได้หรือ น้ำพอมีกินบ้านเรา แต่กินไม่ได้แต่น้ำอย่างเดียว ต้องมีอาหาร เอาเงินไป
 ซื้อหรือ ปลุกเองยังไม่มีปัญญาจะปลูก เพราะไม่มีที่ดิน ความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงคนที่
 ไม่มีที่ดินนี้ ผมคิดว่าเป็นประเด็นสำคัญ ผมได้เรียนท่านประธานแล้วว่า เรามีเงินอยู่จำกัด
 เราจะช่วยคนเดือดร้อนคิดว่าสักล้านหนึ่งอย่างนี้ เราอาจจะทำไม่ได้ แต่ว่าถ้าให้เงินไปแล้ว
 ก็ควรคำนึงถึงว่าใคร แหล่งไหนเดือดร้อนที่สุด แล้วก็อย่าไปเอาเงิน ๗ ล้านบาทนั้นมาช่วยคน
 ที่มีที่ทำกินอยู่แล้ว หากแต่ไม่มีทรัพย์สินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง การที่จะให้ทุกคนมี
 กรรมสิทธิ์ในที่ดินของตนเองนั้นดี เพราะว่าความกระตือรือร้นก็มีอยู่มาก ความรักบ้านเกิด
 เมืองนอนก็มีมากขึ้น ความสำนึกว่าแผ่นดินนี้เป็นของเขาก็มีมากขึ้น แต่ว่าคนที่เช่าเขาอยู่
 หรือคนที่บุกรุกที่สาธารณะก็ไม่มีที่อยู่ ไม่มีกรรมสิทธิ์เช่นเดียวกัน นี่เป็นประเด็นแรก ท่าน
 ประธานที่ผมไม่ค่อยจะเห็นด้วย ประเด็นที่ ๒ โลกทั้งโลกนี้ก็มีความรู้สึกคล้ายๆ กันว่า การให้
 ประชาชน ได้มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองนั้นดี แต่ว่าทำกันมาแล้วไม่ค่อยสำเร็จ ที่ไหนๆ
 ก็ไม่สำเร็จ ความไม่สำเร็จสรุปได้แล้ว เหตุที่เกิดก็เพราะว่าคนดำเนินการไม่ค่อยสุจริตหรือไม่
 สุจริตเลย นี่ตัวอย่าง ผมเองสนใจในปัญหานี้ก็ไปดูที่เขาทำสำเร็จ แล้วไปถามความเห็นเขาว่า
 ความสำเร็จอยู่ตรงไหน เขาบอกว่าอยู่ตรงความสุจริต เอาเงิน ๗ ล้านบาทไปนี้ สมมติว่าเราให้
 รัฐบาลไปใช้จ่าย คนที่จะไปซื้อที่ดินนี้จะไปซื้อที่แปลงไหน ทำไมจึงไปซื้อที่แปลงนั้น จะซื้อ
 ราคาเท่าไร ขอให้มองต่อไปว่า ถ้าหากว่าคนที่ซื้อหรือวินิจฉัยที่จะซื้อ คนวินิจฉัยจะให้คนที่
 ไม่มีที่ดินอยู่และเช่าเขาอยู่ได้เป็นกรรมสิทธิ์นั้นเกิดไม่สุจริตแล้ว เหตุมันจะเกิดขึ้นว่าคน
 ที่มีหน้าที่นั้นเอง รัฐมนตรีนั้นคงไม่มีทางหรือเพราะมันเล็กน้อย แต่เจ้าหน้าที่ที่ไปซื้ออย่าง

ไปซื้อ ขอบพระทานโทษเถอะ ของคุณทองดี ถ้าคุณทองดีให้ผมสักแสนหนึ่ง ผมก็ซื้อ ๒ แสนบาท เพราะเงิน ๗ ล้านบาทไม่ได้บอกว่าซื้อกี่ไร่ ความไม่สำเร็จมันอยู่ตรงนี้ ท่านประธาน

อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าอีกคนหนึ่งไม่ได้เดือดร้อนเท่าไรหรอก เจ้าของที่ดินเองก็ไม่ได้เคียวเฉียว แต่ว่าอยากจะขายที่ดินได้แพง ๆ ก็ไปติดต่อเจ้าหน้าที่ ถ้าเจ้าหน้าที่เราสุจริตก็ไม่มีอะไร ถ้าเจ้าหน้าที่เราไม่สุจริตกันก็เอาสตางค์กัน ก็ซื้อได้สองอัฐฝส ซื้อได้ไม่กี่ไร่ เงิน ๗ ล้านบาทมันก็เข้าตำราที่ว่าเราน้ำพริกละลายแม่น้ำ ไม่ได้มีรสมีชาติเลย เหมือนไม่มีพริก ๗ ล้านบาทนี้จะมีรสมีชาติอะไรกัน ผมจึงคิดอย่างนี้ครับ นโยบายที่รัฐบาลขอเงินมา หรือว่ากรรมการเห็นว่าควรจะเริ่มต้น ผมเห็นชอบ แต่เรื่องพรรคนี้ทำครึ่ง ๆ กลาง ๆ ไม่เสร็จ ท่านประธาน คือทำต้องทำให้สำเร็จรูป ถ้าจะให้สำเร็จรูปก็ต้องมีนโยบาย นโยบายนั้นก็คงจะไม่เข้าประเด็นกับที่เราจะไม่ให้ ๗ ล้านบาท ผมก็จะไม่กล่าว คือว่านโยบายนั้นอย่างย่อ ๆ ก็พอจะชี้ให้เห็นได้ว่าที่เขาทำสำเร็จนั้นเขาไม่ได้เอาเงินเอาไปทุ่ม เงินงบประมาณ ๒ หมื่นล้านบาทนี้จะไปจ่ายซื้อที่ดินให้ผู้เช่านี้ไม่พอหรอกครับ ไม่ต้องไปใช้เงินเดือนข้าราชการสักบาทหนึ่ง เพราะคนเช่ามากตัวเลขวมี ก็เมื่อเป็นอย่างนี้ทำไมเราจะเอาเงินที่ไหนมาซื้อ ถ้าเรามีเป้าหมายตรงนั้น ที่เขาสำเร็จเขาทำเรื่องว่ารัฐวิสาหกิจซึ่งมีกำไรจะเป็นรูปบริษัทที่รัฐบาลถือหุ้น หรืออะไรก็ตาม แล้วมาคำนวณถึงค่าเช่าที่เจ้าของที่ดินได้ก็จ่ายไปสัก ๑ ใน ๓ เอาเงินสดไป แล้วผ่อนใช้เท่าที่เป็นค่าเช่า หรือว่าให้กระดาษไป อันถือว่าเป็นใบหุ้นของอุตสาหกรรมให้แก่เจ้าของที่นา เมื่อเขาดูแล้วว่ารัฐวิสาหกิจนั้นได้กำไรมากกว่าค่าเช่านา นี่ก็ไม่ต้องมาของบประมาณเก็บภาษีราษฎร ความสำคัญอยู่ตรงนี้ครับท่านประธานจะเป็นไปว่าผมนี้ไม่ได้ไปเช่านาใคร ท่านประธานก็ไม่ได้เช่านาใคร แต่ต้องไปเสียภาษีให้คนเช่านา นี่ก็ไม่ค่อยจะยุติธรรมนะครับ ถึงจะได้คืนมาในภายหลังมันก็ไม่ยุติธรรม เก็บภาษีเก็บไม่เลือกหน้าว่า จะมีนาหรือไม่มี จะเช่าหรือไม่เช่า ผมไม่ได้เช่านาใครเลย แต่ผมเสียภาษีใน ๗ ล้านบาทให้ไปชื้อนามาให้คนเช่าได้กรรมสิทธิ์ ถ้าไซ้เชียวลิสต์ เขาบอกว่าก็ดี เพราะสังคมแยกอยู่คนเดียวไม่ได้ แต่ว่าไม่ใช่คนเช่ามากกว่าคนที่ไม่มีที่ทำกิน ๑๕ ล้านบาท ถ้าเอา ๗ ล้านบาทนี้ไปรวมผมจะทุนหัวให้และให้เป็นประวัติการณ์สักที่ว่าฝ่ายค้านโหวตสนับสนุนงบประมาณของรัฐบาล ผมก็อยากให้เป็นอย่างนั้น แต่ที่นี้จะตัดสินใจก็ตัดสินใจยาก เพราะผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า กรรมการที่ตั้งมานี้มีเป้าหมายอย่างไร มีเหตุผลอย่างไร ยิ่งไปกว่าที่ผมสงสัยหรือเปล่า นี่ผมก็ไม่ทราบ เพราะฉะนั้น ในขั้นนี้ก็อยากฟังคำชี้แจง แต่ถ้าไม่ชี้ผมก็โหวตให้ไม่ได้ ถ้าชี้ เชื่อ ก็ต้องโหวต

ให้ ถ้าไม่น่าเชื่อ คือว่าเหตุผลไม่เอาไหนเลยพูดกันง่าย ๆ อย่างนี้ละก็มันก็จนใจครับ ท่านประธาน นี่ผมมีข้อโต้แย้งคัดค้านเพิ่มเติมอนุมาตรานี้ของกรรมาธิการมาเพียงเท่านี้

พลโท แสง เสนาณรงค์ (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การที่กรรมาธิการได้บรรจุรายการกองทุนเพื่อจัดหาที่ดินให้แก่เกษตรกรเข้าไปนี้ ก็เนื่องจากรัฐบาลได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมขึ้นมา คณะกรรมาธิการได้พิจารณาโดยในหลักการทั่วไปแล้วเห็นว่า โครงการกองทุนจัดหาที่ดินให้แก่เกษตรกรนี้เป็นโครงการที่มีประโยชน์ และสมควรที่จะให้การสนับสนุนและเป็นโครงการอันหนึ่ง ซึ่งสืบเนื่องมาจากโครงการช่วยเหลือชาวนา ในอนุมาตรา(๑๘) นั้น ซึ่งอันนี้โครงการช่วยเหลือชาวนาตามที่คณะกรรมาธิการได้พิจารณาในหลักการทั่วไปก่อน กระผมขอเรียนในหลักการทั่วไปก่อน เห็นว่าการช่วยเหลือชาวนานั้นเป็นความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ชาวนาหรือเกษตรกรของประเทศไทยกว่า ๗๐ เปอร์เซนต์ หรือ ๘๐ เปอร์เซนต์ เป็นเกษตรกรและก็มีเสียงเรียกร้องมากเหลือเกินว่างบประมาณที่ช่วยเหลือชาวนาที่ทำไม่น้อยมาก ในงบประมาณแผ่นดินทั้งหมดนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็หลักการทั่วไปที่กรรมาธิการส่วนใหญ่เห็นด้วยในหลักการว่าควรจะสนับสนุนรายการอันนี้ แต่ก่อนที่จะได้เพื่อกระจำงและเข้าใจในที่มาของรายการอันนี้กระผมใคร่จะขอประทานเวลาสักเพียงเล็กน้อยของที่ประชุมนี้ ซึ่งแจงที่มาของโครงการช่วยเหลือชาวนาอย่างย่อ ๆ เพื่อจะให้ท่านผู้มีเกียรติ ณ ที่นี้ได้อาศัยประกอบการพิจารณา สำหรับโครงการที่ได้เสนอมานี้ โครงการช่วยเหลือชาวนานี้ได้เริ่มมาเมื่อประมาณปี ๒๕๐๙ ริเริ่มมาโดยรัฐบาลที่แล้ว ซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรีปัจจุบันนี้เป็นหัวหน้า อันนี้เหตุผลก็โดยที่รัฐบาลได้เห็นว่าปัญหาการช่วยเหลือชาวนาเป็นปัญหาที่จำเป็นที่สุดและเป็นปัญหาเร่งด่วนความเดือดร้อนความยากจน เป็นต้นว่า ชาวนามีผลผลิตต่ำ มีภาวะหนี้สินสูง มีปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน จึงเห็นว่าควรจะตั้งกรรมการในระดับชาติขึ้นแก้ปัญหา โดยเฉพาอย่างยิ่งปัญหาเร่งด่วนอันนี้ก็เป็นการกำเนิดของโครงการช่วยเหลือชาวนา ซึ่งได้เริ่มมาเมื่อประมาณ ๔ ปีที่แล้วมา โดยย่อโครงการช่วยเหลือชาวนานี้ก็มีอยู่ ๒ ลักษณะ คือลักษณะที่ ๑ การเร่งด่วน แก้ปัญหาเรียกว่าเฉพาหน้า ลักษณะที่ ๒ คือระยะยาว ปัญหาแรกที่รัฐบาลจะต้องแก้ปัญหาคือ ปัญหาเร่งด่วน ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการและกระผมเองก็ได้มีโอกาสเป็นกรรมการผู้หนึ่งในฐานะที่เป็นเลขานุการ โดยสรุปแล้วก็มีนโยบายสำคัญประมาณ ๓-๔ ประการ ที่ในการแก้ปัญหาเร่งด่วน ปัญหาแรกคือเรียกโครงการเพิ่มผลผลิต

ชาวนา นี่คือการช่วยเหลือชาวนาถึงตัวชาวนา โดยอย่างมากที่สุด โครงการที่ ๒ คือ โครงการประกันราคาข้าว โครงการที่ ๓ คือโครงการสินเชื่อการเกษตรซึ่งเป็นกำเนิดของธนาคารเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดังที่ทราบแล้ว โครงการนี้ก็ดำเนินได้เริ่มต้นมา ซึ่งเมื่อกล่าวมา ณ จุดนี้บางท่านก็อาจจะเข้าใจว่า ที่แล้วมารัฐบาลไม่ได้ดำเนินการช่วยเหลือชาวนาแต่อย่างใด ความจริงการช่วยเหลือชาวนารัฐบาลได้ทำมาเกือบทุกรัฐบาล แต่การช่วยเหลือในสมัยนั้นที่แล้ว ๆ มานั้นเป็นการช่วยเหลือซึ่งออกไปในลักษณะที่ค่อนข้างจะไปในทางอ้อมและไม่สู้จะตรงแก่ชาวนานัก รัฐบาลได้ทุ่มเทงบประมาณเป็นปีละมาก ๆ เช่นในการชลประทาน ในการเกษตร ในการคมนาคม และนอกจากนั้นการช่วยเหลือชาวนาต่าง ๆ ที่ได้ทำมาแล้วนั้น มักจะกระจายอยู่ตามหน่วยราชการหลายหน่วยด้วยกัน เช่นกระทรวงเกษตรก็มีเป็นส่วนใหญ่ กระทรวงมหาดไทยก็มี กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็มี และนอกจากนั้นหน่วยราชการในทางกำหนดนโยบายก็ยังกระจายกระจายไป จึงเห็นว่าควรจะมารวมอยู่ในคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อประสานนโยบาย อันนี้กระผมใคร่ขอเรียนว่าเป็นครั้งแรกที่ตามนโยบายช่วยเหลือชาวนาได้มารวมอยู่ภายใต้การอำนวยการอันเดียวกันเพื่อจะให้งานการช่วยเหลือชาวนานี้เป็นปึกแผ่นและตรงเป้าหมายถึงตัวเกษตรกร คือชาวนามากที่สุด ซึ่งโครงการนี้เราก็ได้ดำเนินการมาได้ผลเป็นที่พอใจพอสมควร เริ่มต้นจากงบประมาณอันเจียมตัวในปี ๒๕๐๙ เพียง ๓๐ ล้านบาท และก็ได้รับการสนับสนุนมาเป็นลำดับจนปัจจุบันนี้ ในปีนี้ก็ได้ออ ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งเสี่ยงส่วนมากที่ว่าเป็นเงินที่น้อยมาก ซึ่งอันนี้ก็ได้รับการสนับสนุนมา ซึ่งความจริงแล้วจำนวนเงินจำนวนนี้เป็นจำนวนเล็กน้อยเหลือเกิน เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการของชาวนา ซึ่งเราได้สรุปจากผลจากความต้องการของชาวนา ความต้องการของชาวนาทั่วประเทศ สรุปลงมาซึ่งความต้องการของชาวนาสูงกว่าเงินจำนวนนี้มากมายซึ่งความต้องการเรื่องปุ๋ยความต้องการเรื่องเครื่องทุ่นแรงความต้องการของยาปราบศัตรูพืช ความต้องการของเครดิต ซึ่งอย่างไรก็ตามรัฐบาลก็เห็นอยู่แล้วว่า ไม่สามารถจะสนับสนุน โดยงบประมาณโดยตรงได้ ฉะนั้นเป้าหมายหรือที่เรียกว่าเจตนารมณ์หรือปรัชญาของการช่วยเหลือชาวนาอันนี้ก็อยู่ที่ว่าต้องการให้ชาวนาไทยนี้มีความสามารถในการฝึกกำลังเพื่อช่วยตัวเองเป็นปึกแผ่นและเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งนี่เป็นครั้งแรกในประเทศที่มีความเจริญในด้านพัฒนาเกษตรกร แล้วเราจะเห็นว่าชาวนานี้สามารถผลิตกำลังช่วยตัวเองได้อย่างดี อันนี้เป็นเป้าหมายครับ รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะรับภาระช่วยชาวนาทั้งหมด ซึ่งอย่างไรงบประมาณแผ่นดินเท่าไร ๆ ก็ไม่พอ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า

ตลอดเวลาที่โครงการช่วยเหลือชาวนาได้ดำเนินมาระยะ ๔ ปีเศษนี้ งานใดกิจการใดซึ่งรัฐบาลสามารถจะปล่อยได้ ให้เป็นเรื่องของชาวนาให้สามารถช่วยตัวเองได้ รัฐบาลก็ผ่อนคลายเป็นทุกที เพราะอย่างน้อยกำลังเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถที่จะรับภาระได้ แต่อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือเท่าที่ได้กระทำมาแล้วนั้นเป็นการช่วยเหลือซึ่งอยู่ในประเภทที่ ๑ คือโครงการระยะเร่งด่วน แก้ปัญหาเฉพาะหน้า และแก้ความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของชาวนา ที่เมื่อโครงการได้ย่างเข้ามาถึงในระยนี้ ก็มีโครงการซึ่งมีลักษณะที่เป็นโครงการระยะยาว ได้นำเข้ามาสู่การพิจารณา เนื่องจากความต้องการภาวะในทางสังคมเศรษฐกิจ เสียงเรียกร้องของประชาชนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะพวกเกษตรกร โครงการอันนี้ก็ได้อันแรกคือโครงการปลดปล่อยหนี้สินชาวนา ซึ่งมีหนี้สินเป็นจำนวนมาก อันนี้เราก็ได้เริ่ม เริ่มอย่างเจียมตัวอีกเหมือนกัน กว่าจะหาเงินได้สัก ๕ ล้านบาท ๗ ล้านบาท เพื่อโครงการอันนี้ก็แทบแย่ เมื่อได้มาแล้วก็ไม่พยายามจะตั้งหน่วยงานซึ่งเป็นการที่สิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดิน ก็อุทิศทรัพย์ไป ไปฝากไว้กับธนาคาร การเกษตรและสหกรณ์การเกษตรนั้น แล้วโครงการระยะยาวอีกประการหนึ่ง ซึ่งเห็นว่ามีมีความสำคัญ คือโครงการกรรมสิทธิ์ที่ดินของชาวนา อันนี้เป็นโครงการซึ่งในทางวิชาการก็ดี หรือทางประสบการณ์เราก็ได้ศึกษามา ไม่ใช่เพิ่งมาศึกษาในขณะนี้ แต่จังหวะเท่านั้น เพราะเราต้องการแก้ปัญหาระยะเร่งด่วนเสียก่อน จึงมาถึงแก้ปัญหาระยะยาว เมื่อเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ได้ดำเนินมาในระยนี้ รัฐบาลก็ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโครงการระยะยาว โดยเฉพาะโครงการจัดหาที่ดินให้ชาวนามีกรรมสิทธิ์ในที่ดินของตนเองนี้ควรจะเริ่มต้นได้อย่างน้อยก็เป็นการบุกเบิกเริ่มต้น รัฐบาลจึงตัดสินใจที่จะเสนอขออนุมัติเรื่องนี้เข้ามา อย่างน้อยเป็นการเริ่มต้น รัฐบาลขอมากกว่านี้ครับ มากกว่านี้มากเพื่อโครงการนี้ ในหลักการแล้วเป็นโครงการใหญ่ แล้วต้องทำให้สำเร็จแล้วก็เสนอมา ซึ่งคณะกรรมการก็เห็นชอบด้วยว่าควรจะสนับสนุน แต่อย่างไรก็ตามข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อคืนนี้ กระผมขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคณะกรรมการ และการพิจารณาฝ่ายรัฐบาลซึ่งเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ก็มีมีความสนใจ และเป็นห่วงอยู่ คือหลักการนั้นดี แต่ห่วงในเรื่องการดำเนินการที่จะไม่ไปตลอดรอดฝั่ง โดยเฉพาะความสุจริตของการปฏิบัติงาน เรื่องนี้รัฐบาลได้ตระหนักอย่างดี แล้วก็หาทางที่จะแก้ไขสำหรับโครงการอันนี้ แล้วโครงการนี้เป็นโครงการซึ่งโดยนโยบายในระยะไกลก็ไม่ได้ต้องการที่จะพึ่งเงินงบประมาณแผ่นดินนัก เป็นโครงการที่จะสะสมกองทุนขึ้นอย่างในต่างประเทศ อาจจะเรียกว่าบริษัทกองทุนช่วยเหลือเกษตรกรหรือเป็นทำนองแลนด์ แบงก์ (land-bank) ซึ่งจะ

เริ่มต้นขึ้น แล้วการสะสมทุนก็ไม่ใช้จะเอาไปจากงบประมาณแผ่นดิน ก็อาจจะสะสมทุนมาจากที่อื่นแหล่งอื่น แล้วการดำเนินงานก็จะทำในรูปกรรมการจะพิจารณาอย่างรอบคอบ อาจจะต้องมีการตราตัวบทกฎหมายที่จำเป็นขึ้น ซึ่งรัฐบาลตระหนักดีอย่างมากในเรื่องความเป็นห่วงของท่านข้อนี้ ซึ่งเข้าใจว่ารัฐบาลโดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบทางนี้โดยตรงก็จะได้รับเป็นข้อสังเกตที่มีคุณค่า กระผมขอขอบคุณ ขอเรียนชี้แจงแต่เพียงเท่านี้

นายพานิช สัมภาคุปต์ (เพชรบุรี) : กระผมได้ฟังคำแถลงของท่านคณะกรรมการการซึ่งได้กล่าวไปเมื่อถึงถึงการช่วยเหลือชาวนา ฟังแล้วก็รู้สึกชื่นใจในเหตุหลายประการซึ่งทางรัฐบาลได้กระทำมาในเรื่องช่วยเหลือชาวนานั้นที่กระผมสนใจอย่างมากก็คือว่า ในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินที่จะให้แก่ชาวนา ปัญหานี้กระผมคิดว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่ยิ่งยวด เพราะเหตุว่าเราทั้งหลายผู้ซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนก็ได้ทราบแล้วว่า ชาวนานะส่วนมากเช่านาเขาอยู่เช่าเขาทำ ไม่มีที่นาเป็นของตนเอง กรรมสิทธิ์ที่ดินนี้เป็นหลักสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะป้องกันลัทธิคอมมิวนิสต์ ถ้าหากว่าทุกคนมีกรรมสิทธิ์ที่ดินของตนเอง มีการทำมาหากินอันสมบูรณ์พูนสุขก็ไม่มีใจฝักใฝ่ที่จะโน้มเอียงไปในทางชักจูงของคอมมิวนิสต์ได้ เพราะฉะนั้นในประเทศของโลกเสรีทั้งหลายจึงถือว่ากรรมสิทธิ์ของเอกชนในเรื่องที่ดินนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง กระผมได้ฟังที่ท่านแถลงมานั้นท่านพูดถึงในเรื่องกรรมสิทธิ์ของที่ดิน แต่ว่าพูดอย่างคลุม ๆ ไม่ได้บอกรายละเอียดและนโยบายที่แน่นอนว่า ท่านจะจัดสรรกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่ชาวนาได้อย่างไร กระผมคิดว่าพวกเราเป็นจำนวนมากก็ทราบแล้วว่า อย่างในประเทศจีนที่ได้หัวนี้เขาได้จัดระบบในการที่จะปรับปรุงที่ดินให้มาสู่มือของเอกชนกระจายกันออกไปได้นั้นทำอย่างไร ทางรัฐบาลได้หัวนี้ได้ซื้อที่ดินในนามของรัฐบาล แล้วก็แบ่งสรรที่ดินนั้นให้แก่ชาวนา ก็เป็นที่ประจักษ์ว่าชาวนาก็ได้ทำมาหากินของตัวคนละ ๒๐ ไร่ ๒๕ ไร่ อะไรก็แล้วแต่ แล้วก็มีความสมบูรณ์พูนสุข ชาวนามีตึกเล็ก ๆ อยู่ ชาวนามีการกินดีอยู่ดีทำนาได้ปีละ ๒-๓ ครั้ง นอกจากนั้นว่างจากนาก็ทำพืชผลอย่างอื่น รู้สึกว่าเขามีความสมบูรณ์พูนสุขดี เมื่อเปรียบเทียบกับเราได้ เมื่อรัฐบาลได้ซื้อที่ดินแล้วก็แจกจ่ายให้แก่ชาวนาไปแล้ว ราคาที่ดินนั้นรัฐบาลได้จ่ายตอบแทนให้แก่เจ้าของที่ดิน ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนน้อยนั้นจะด้วยวิธีการกระจายให้เป็นทุนของอุตสาหกรรม เมื่อเป็นเช่นนั้นทางเกษตรกรรมก็ดี ทางอุตสาหกรรมก็ดี ก็เดินไปควบคู่กัน อย่างนี้เป็นต้น กระผมก็ได้ฟังด้วยความชื่นใจ แล้วได้ศึกษาการกระทำของรัฐบาลมาเป็นลำดับมาว่า รัฐบาลนี้ก็ได้อำริที่จะซื้อที่ดินแถวรังสิตแล้วก็กระจายแจกจ่ายให้แก่ชาวนา

เหมือนกัน โดยระบบวิธีการซื้อเชื่อ อย่างนี้ก็รู้สึกว่าเป็นการกระทำที่เหมาะสม กระผมจึงอยากจะฟังคำแถลงต่อไปว่า ท่านได้อธิบายถึงหลักใหญ่ แต่ท่านไม่ได้อธิบายถึงรายละเอียด กระผมอยากจะฟังข้อนี้จากท่าน แล้วกระผมก็เชื่อว่าผู้แทนราษฎรทั้งหลายซึ่งมาจากปวงชนนั้นก็มีความสนใจอยากจะฟังข้อนี้เหมือนกัน เพราะเป็นเหตุหนึ่งที่จะนำมาซึ่งความสมบูรณ์พูนสุขแก่ราษฎรของเขา ถ้าท่านไม่ขัดข้องประการใดก็อธิบายให้ฟังด้วย

นายเสริม โลกเลื่อง (กรรมาธิการ): สำหรับโครงการนี้กระผมได้ชักซ้อมกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลพอสมควร ในรายละเอียดปลีกย่อยกระผมก็มีความห่วงใยเช่นกับสมาชิกผู้มีเกียรติ ห่วงอยู่เป็นอย่างมาก กระผมได้เสนอแนะวิธีที่จะจัดทำโดยทางฝ่ายรัฐบาลมีตัวเลขเฉพาะหน้าโดยรับด่วน ซึ่งเป็นความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวนา มีตัวเลขที่ชาวนาเช่านาเขาอยู่จะสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ท่านาตัวเองอยู่ จะสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่เจ้าหนี้เป็นจำนวนเงินประมาณ ๗๒ ล้านบาท ที่ขอให้รัฐบาลช่วยเหลือ ความต้องการของเกษตรกร ชาวนาที่เช่านาเขาอยู่อยากจะได้นั้นท่านนั้นมาเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองประมาณค่าเป็นจำนวนพัน ๆ ล้านบาท อันนี้เป็นตัวเลขเฉพาะหน้าของรัฐบาล กระผมได้เสนอแนะวิธีการที่จะทำโดยแยบคาย คือหมายความว่ารัฐบาลหรือเจ้าหนี้ที่ไม่มีโอกาสไปเบียดบังผลประโยชน์ คือเอาเงินที่เราตั้งไว้ไปโกงไปกินกันโดยใช้วิธีการสหกรณ์ เช่นสมมติว่าเกษตรกรนี้เช่านาเขาอยู่เป็นแปลง เราจะต้องการช่วยให้เขาได้กรรมสิทธิ์ที่ดิน เราก็ให้เขาเป็นสมาคมสหกรณ์ขึ้น แล้วก็ช่วยเกษตรกรนี้ให้เป็นกลุ่มมีระเบียบมีกฎหมายสหกรณ์นี้วิธีหนึ่ง แล้วส่วนเรื่องที่จะไปไถ่ถอนกรรมสิทธิ์ของที่ดินของเกษตรกรเองซึ่งไปค้ำประกันหนี้สินนายทุนเข้าไว้ อันนี้เป็นสิ่งที่มากมายเกินกว่างบประมาณที่รัฐบาลจะได้รับไปนี้ กระผมได้แนะนำวิธีการว่าเรามีทุนน้อยให้รัฐบาลใช้วิธีการโดยผ่านออกไปยังท้องถิ่นของเกษตรกรนั้นคือ ให้ข้าราชการฝ่ายปกครองออกไปสอบสวนดูว่า เกษตรกรรายใดที่มีกรรมสิทธิ์ที่ดินแล้ว กำลังจะสูญเสียให้แก่รายทุนไป เพราะเรื่องหนี้สินล้นพ้นตัว เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเช่นนี้แล้ว ก็ได้พาไปเพื่อเป็นคนกลางติดต่อกับธนาคารท้องถิ่นเพื่อให้เขาได้ช่วยเหลือ เพราะธนาคารบางธนาคารได้เปิดเครดิตเพื่อสินเชื่อในทางเกษตรขึ้น อันนี้ก็เป็นที่ยอมรับในคณะกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลว่าจะรับเอาไป เป็นวิธีปฏิบัติซึ่งกระผมคิดว่าถ้าได้ทำตามหลักเกณฑ์เหล่านี้แล้ว ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อเกษตรกรย่อมไม่มีทางรวบไถล เพราะว่าทำไปโดยมีระเบียบแบบแผนและมีกฎหมายควบคุมคิดว่าความห่วงใยของเพื่อนสมาชิกคงจะสบายใจขึ้น ขอขอบคุณครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ได้ฟัง อาพณา รัฐมนตรีว่าการสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านแถลงเมื่อกี้ในฐานะเป็นกรรมการคนหนึ่ง และได้ฟังกรรมการซึ่งเป็น ส.ส.แห่ง จังหวัดอุดรดิตถ์ก็ได้อภิปรายชี้แจงแล้วก็รู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ที่นี้เมื่อกี้ อาพณา รัฐมนตรีว่าการสำนักนายกรัฐมนตรีบอกว่าเงินช่วยเหลือชาวนานั้นเงินสำรองเพียง ๑๐๐ ล้านบาทนั้น นี่ยังน้อยไป ที่นี้ข้าพเจ้าพวกเราทุกคนต้องเชื่อว่าน้อยจริง ๆ ชาวนาทั่วประเทศทั้งหมดด้วยกัน มีประมาณ ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ที่นี้วิธีการย่นคิดเดียวที่จะช่วยหาเงินมากกว่านี้ แต่ว่าข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียนถาม อาพณา นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีว่าปีหน้า งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ นั้นนะ ท่านจะกรุณาเจียดงบประมาณทหารให้ชาวนาสัก ๑,๐๐๐ ล้านบาทได้ไหม เวลาที่ข้าพเจ้าเห็นว่างบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางกระทรวงกลาโหมนั้นเหมาะสมเหมือนกัน แต่บางรายการรู้สึกฟุ่มเฟือยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจว่าวันนี้ะคงจะไม่ได้มีโอกาสอภิปราย พรุ่งนี้ข้าพเจ้าจะขอกล่าวในราชการลับของกระทรวงกลาโหมนั้นรู้สึกฟุ่มเฟือยมาก ถ้าท่านจะ กรุณาเจียดให้บ้างสัก ๑๐๐ ล้านบาทมาช่วยชาวนา จะเป็นพระคุณอย่างสูง นอกจากนี้ข้าพเจ้า อยากจะขอทราบเรียนถามรัฐบาลอีกว่า เงินเพียง ๗ ล้านบาทเศษ ดันทุนที่กองทุนจะจัดหา ทุนที่ดินให้แก่เกษตรกรหรือชาวนานั้นนะ ข้าพเจ้าคิดว่าจะไปยักได้สักเท่าไร เฉพาะเอาใกล้ ๆ นะไม่ต้องเอาไกลเฉพาะจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแห่งเดียวก็หมดเสียแล้ว เวลาที่ปรากฏว่า ชาวนานั้นเป็นผู้เช่าของแลนด์ลอร์ด (landlord) หรือแลนด์เลดี้ (landlady) มีใช้น้อย นี่เป็นอย่างนี้ นี่เฉพาะจังหวัดเดียวเท่านั้นนะ ที่นี้สำหรับปีหน้าฟ้าใหม่นั้นนะ ท่านจะเพิ่มไหม นี่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งบประมาณช่วยเหลือชาวนา แต่ท่านโปรดอย่าลืมว่า อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าเชื่อว่า สงครามครั้งที่ ๓ นะคงจะไม่เกิดแน่ ภายใน ๒-๓ ปีข้างหน้านี้ เพราะข้าพเจ้าเชื่อคำพูดของ ประธานาธิบดีนิกสัน ที่กล่าวเมื่อเร็ว ๆ นี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอวิงวอน อาพณา นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐบาลคณะนี้ เรามาบำรุงเศรษฐกิจของชาติกันเถอะ มาช่วยเหลือ ชาวนาผู้ยากจน ช่วยเหลือกรรมกร เราสร้างโรงงานอุตสาหกรรมให้มาก คนเราถ้ามีงานทำ ข้าพเจ้าเชื่อว่าคงจะไม่มีอันธพาล เดียวนี้ ท่านประธานที่เคารพ สถานที่อบอบานวด ตามบาร์ ต่าง ๆ เต็มไปด้วยวัยรุ่นทั้งหญิงทั้งชาย นอกจากนี้สถานโบว์ลิ่งอีก นี่มันเกี่ยวกันหมดท่านครับ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะให้รัฐบาลคณะนี้กรุณาสั่งวรไว้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ถ้าท่านขึ้นปล่อยให้มีสถานที่อบอบานวดมาก ๆ หรือบาร์ มาก ๆ อย่างนี้เป็นต้นแล้ว ในที่คลับมาก ๆ บ้านเมืองกรุงเทพฯ เราจะลุกเป็นไฟ แม้แต่บ้าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยังถูกยกเค้า สถานที่เกมbling เข้าส์ (gambling house) เยอะแยะที่เล่นการพนัน และนอกจากนี้แหล่ ข้าพเจ้าก็ไม่ว่ายกพูดมาก บางคนก็ว่านอก ประเด็น แต่มันเกี่ยวพันกันหมด เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็อาจจะขอเรียนถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่า รายการ (๒๗) กับ (๓๑) นั้นนะ เอารวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเสียไม่ได้หรือ ทำไมท่านถึง แยกเมื่อก็ดูเหมือน คุณใหญ่ วิตชาติ ก็พูดแล้วว่าแยกทำไม เพราะฉะนั้นก็ขอคณะกรรมการธิการ โดยเฉพาอย่างยิ่ง ท่านดอกเตอร์ เสริม ซึ่งข้าพเจ้าก็รู้จักมาไม่ใช่วันสองวัน ๒๐ กว่าปีแล้ว ขอท่านกรุณาช่วยชี้แจงให้พวกเราทราบโดยสว่างกระจ่างแจ้งเสียทีเถอะว่าเป็นเพราะเหตุใด ถึงแยกรายการอย่างนี้ และข้าพเจ้าสนับสนุนแน่วรายการนี้ ช่วยเหลือชาวนา

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์): อันที่จริงข้าพเจ้าก็ไม่ว่ายกปรารภนาที่จะมา กล่าวในรายการช่วยเหลือชาวนาแต่ประการใด สำหรับเงิน ๗ ล้านบาทนี้ แต่เนื่องจากงบ ๗ ล้านบาท เป็นงบซึ่งไม่เคยปรากฏในงบประมาณที่เสนอสู่สภาในระยะแรกแต่ประการใด เป็น งบประมาณซึ่งเพิ่มเติมขึ้นโดยกรมธิการ แล้วก็เพ่งทราบเมื่อตะกี้ก็เองว่า เป็นคำแปรญัตติ ของคณะรัฐบาล เพราะฉะนั้น เงิน ๗ ล้านบาทดังกล่าวนี้ก็คงจะอยู่ในวงจรรซึ่งข้าพเจ้าเคย เสนอต่อรัฐบาลมาครั้งหนึ่งว่า หลังจากมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรกันใหม่ ๆ ก็จำได้ว่าเมื่อ ๘ เดือนมาแล้ว เราได้เคยเสนอโครงการต่อรัฐบาลนี้ให้ช่วยเหลือชาวนาหลายประการด้วยกัน รวมทั้งประการปัญหาสำคัญที่ชาวนาทั้งหลายในประเทศไทยหลายจังหวัดหลายอำเภอ ต้อง สูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่บรรดานายทุนไปเป็นอันมาก ข้าพเจ้าได้ชี้แจงในรายงานต่อ คณะรัฐบาลว่า นับวันที่เกษตรกรจะสูญเสียที่ดินให้แก่รายทุนมากขึ้นเป็นลำดับ ๆ ไป ถ้า หากรัฐบาลไม่หวนมาแก้ไข หรือใช้มาตรการอันใดอันหนึ่งเพื่อช่วยเหลือชาวนาแล้วไซ้ร อีก ไม่ก็ปีข้างหน้าที่ดินไร่นาสาโทของบรรดาประชาชน จะกลายเป็นกรรมสิทธิ์ของบรรดานายทุน แทบทั้งสิ้น บัดนี้ ก็ปรากฏว่ารัฐบาลได้อนุมัติเงินมา ๗ ล้านบาท ก็ปรากฏในงบประมาณฉบับนี้ กองทุนไว้เพื่อช่วยเหลือชาวนาในด้านที่ดิน ข้าพเจ้าไม่แนใจนักกว่า โครงการของรัฐบาลนี้จะ เป็นสาเหตุเกิดมาจากคำเสนอของข้าพเจ้าหรือไม่ประการใด แต่จะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าใคร่ จะขอประทานทราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า แม้รัฐบาลจะเห็นพ้องหรือไม่เห็นพ้องประการใด ก็ตาม ก็ยังมีความห่วงใยและไม่สบายใจอยู่เหมือนกันว่า เงิน ๗ ล้านบาทนี้จะเป็ผลตรงเป้าหมาย ตามที่บรรดาผู้แทนราษฎรนี้ต้องการหรือไม่ เพราะมีหลายสิ่งหลายอย่างทีรัฐบาลได้ปรารภนาติ ต่อประชาชนและต่อเกษตรกรและก็ปรากฏว่าผลนั้นได้ถึงมือประชาชน ไม่สู้จะสมบูรณ์ตามที่

รัฐบาลปรารถนาเท่าไรนัก เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะขอฝากข้อสังเกตต่อคณะกรรมการธิการและโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการในสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญในปัญหาที่จะช่วยเหลือชาวนาตามแบบพัฒนาต่างๆ คืองบกลางนี้ว่า จะดำเนินการอย่างไร ข้าพเจ้าอยากจะขอฝากท่านสักนิดหนึ่งว่าการที่จะช่วยเหลือชาวนา ด้วยงบเงินภาษีอากรของประชาชนนั้นก็มิใช่วิธีการหลายวิธีการ และที่ผ่านมาก็รู้สึกวาทะกรรมการจะได้เชื่อถือแล้วฟังความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นอันมาก ข้าพเจ้ายอมรับว่าผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ย่อมจะช่วยเหลือรัฐบาลและคณะกรรมการให้เกิดผลต่อประเทศชาติไม่น้อย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับความเป็นความตายหรือความอยู่ดีกินดีเกี่ยวกับเกษตรกรรมนั้น ขอให้คณะกรรมการผู้บริหารได้โปรดระลึกไว้ด้วยว่าผู้แทนราษฎรจะเป็นฝ่ายพรรครัฐบาลก็ตามหรือจะเป็นฝ่ายค้านประการใดก็ตามซึ่งมาจากประชาชนนั้น ประสพการณ์มีความสำคัญยิ่งยวดคงจะไม่น้อยไปกว่านักวิชาการแต่ประการใด เพราะฉะนั้นการที่จะจับจ่ายใช้สอยเพื่อช่วยเหลือชาวนานั้น ถ้าหากคณะกรรมการนี้จะได้รอบคอบจะเชิญผู้แทนราษฎรจะฝ่ายใดก็ตาม จะพรรคใดก็ตามไปปรึกษาหารือแสดงความคิดเห็นในการที่จะวางโครงการช่วยเหลือชาวนาจากเงินภาษีอากรตามงบประมาณนั้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าที่เขื่อนักวิชาการแต่ฝ่ายเดียวและข้าพเจ้าก็มั่นใจว่าในโอกาสที่เรามีรัฐสภาขึ้นแล้ว มีตัวแทนของประชาชนมาอยู่ที่นั่นแล้ว รัฐบาลนี้คงจะได้ตระหนักและจะได้ทวนฟังความคิดเห็นของผู้แทนราษฎรเป็นประการสำคัญอยู่เหมือนกัน ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างให้ท่านประธานทราบว่าการใช้จ่ายเงินของคณะรัฐบาลหรือของกรรมการเพื่อช่วยเหลือชาวนานั้น บางครั้งมันถึงมือประชาชนมันไม่ลู่จะเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่สมเจตนาของรัฐบาลผู้เป็นผู้หลักผู้ใหญ่หรือมีความห่วงใยต่ออาณาประชาราษฎร์ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ปีที่แล้วจังหวัดหลายจังหวัดข้าวตายแล้งทำนาไม่ได้ ไม่มีพันธุ์ข้าวปลูกจะปลูกในปีนั้นบรรดาผู้แทนราษฎร ข้าหลวง นายอำเภอก็ร้องเรียนมายังรัฐบาลให้รัฐบาลนี้ได้จ่ายพันธุ์ข้าวปลูกแจกแก่ประชาชน การแจกพันธุ์ข้าวปลูกแก่ประชาชนนั้น ไม่ได้ฟังมีขึ้นในสมัยนี้เท่านั้น ได้มีมาแต่กาลก่อนตั้งหลายยุคหลายสมัยเป็นต้นมา ประสพการณ์ที่จ่ายพันธุ์ข้าวปลูกแจกจ่ายแก่ประชาชนนั้นก็ย่อมประสบปัญหาอยู่มากมาย ถึงมือประชาชนก็บาทก็สลึงก็รู้กันอยู่ มีเรื่องมีราวฟ้องร้องกันยังโรงยังศาลก็มี บางคนถูกออกจากราชการไปก็มี เมื่อถึงคราวจะแจกพันธุ์ข้าวปลูกให้เขาอีก ข้าพเจ้าก็เกรงไปว่าเงินที่รัฐบาลจ่ายเพื่อแจกพันธุ์ข้าวปลูกไปยังชนบทบ้านนอกนั้นมันจะถึงมือประชาชนได้น้อยเกินไป จึงได้ไปติดต่อกับ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ขอให้ท่านเปลี่ยนวิธีการเสียใหม่ว่าการจ่ายพันธุ์ข้าวปลูกให้แก่ประชาชนนั้นมันไม่บังเกิดผลแต่ประการใด เราควรจะจ่ายโดยวิธีหนึ่งวิธีใดที่ทำให้ถึงมือจริง ๆ ข้าพเจ้าชี้แจงว่าท่านจะเอาพันธุ์ข้าวปลูกที่ไหน อย่างนครสวรรค์ปีนี้ได้ ๑๐ ล้านบาท ไปแจกพันธุ์ข้าวปลูก แต่ในที่สุดจ่ายไปเพียง ๕ ล้านบาท อีก ๕ ล้านบาทไม่สามารถจะหาพันธุ์ข้าวปลูกได้ พันธุ์ข้าวปลูก รัฐบาลไม่สามารถจะไปซื้อได้ที่ไหนเป็นกอบเป็นกำ มันต้องค่อย ๆ หาค่อย ๆ เฟ้นไป ในที่สุดก็ปรากฏว่าจ่ายพันธุ์ข้าวปลูกกันอีกนั้นแหละ ข้าหลวง นายอำเภอไปหาพันธุ์ข้าวปลูก พันธุ์ข้าวปลูกก็ไปซื้อมาจากยุงฉาง ขอให้ท่านนักวิชาการหรือทางผู้บริหารได้ทราบไว้ด้วยว่า ข้าวที่อยู่ตามยุงฉาง นั้นซื้อมาทีละ ๑,๐๐๐ เกวียนก็ดี ทีละ ๕๐๐ เกวียนก็ดี นั้นไม่ใช่พันธุ์ข้าวปลูก มันเป็นข้าวซึ่งสำหรับไว้สืบทายไว้สืบโรด มันเป็นข้าวร้อยพ่อพันแม่ ข้าวหลาย ๆ ชนิด ข้าวต่าง ๆ ชนิดกัน ก็ไปซื้อข้าวเหล่านั้น จะหาพันธุ์ข้าวปลูกเขาก็ใส่ไว้ในพ้อมคนละเล็กคนละน้อยจะเจียดหาเท่าไร ๆ หลายเดือนมันก็ไม่สามารถหาได้ ข้าพเจ้าก็บอกว่าเมื่อต้องการจะช่วยเหลือประชาชนชาวไร่ ชาวนา ก็ไปจ่ายเงินเขาด้วยมือคนนี่ควรจะได้ ๓๐๐ บาทก็ให้ไป ๓๐๐ บาท ให้แก่ไปเฟ้นหาพันธุ์ข้าวปลูกจากญาติพี่น้องวงศ์ของแกแล้วแต่ใครจะหาในที่สุดก็ไม่จ่าย เงินก็ไม่ถึงมือประชาชน ในที่สุดก็เอาข้าวไปแจกประชาชนให้ราษฎรเซ็นชื่อกู้ยืมไว้ ติราคาถึงละ ๑๒ บาท แต่ในที่สุดได้เงินเพียง ๘ บาท ดังนั้นเป็นดังนี้ข้าพเจ้าฝากข้อสังเกตไว้ว่าการจ่ายเงินช่วยเหลือชาวนานั้น บางครั้งบางโอกาสมันไม่บังเกิดผลเท่าที่ควร ควรจะหาทางแก้ไข ควรจะฟังผู้แทนราษฎรไม่ว่าฝ่ายใดก็ตามเพื่อให้ตรงเป้าหมายให้ได้ประโยชน์อย่างจริงจัง อีกประการหนึ่งใครจะขอประทานฝากกราบเรียนไว้ต่อท่านรัฐมนตรีว่าการในสำนักนายกรัฐมนตรีอีกอย่างหนึ่งว่า ท่านมีความปรารถนาดีต่อประชาชนพลเมืองโดยเฉพาะเกษตรกรอยู่เป็นอันมากและได้จัดสรรเงิน ๑๐๐ ล้านบาท ยิ่งกว่านั้นยังได้ตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ได้ไปเปิดสาขา ขณะนี้ทราบว่าประมาณ ๓๓ จังหวัดแล้ว รวมทั้งจังหวัดของข้าพเจ้าด้วย เมื่อไปเปิดใหม่ ๆ ข้าพเจ้าภูมิใจว่าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์นั้นคงจะปลดแอกเปลื้องหนี้สินให้แก่บรรดาประชาชนชาวนาเป็นที่ตั้ง แทนที่บรรดาประชาชนจะไปกู้หนี้ยืมสินจากนายทุนพ่อค้าในตลาดดอกเบี้ยยร้อยละ ๑๐ ในที่สุดนาก็เป็นของเขาไปในที่สุดนั้นก็มาหาทางให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ได้ช่วยเหลือปลดเปลื้องหนี้สินในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑ ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจและพอใจเป็นอันมาก ๓ ปีผ่านมามีปรากฏเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ถ้าหากท่านรัฐมนตรีว่าการในสำนักนายกรัฐมนตรีได้โปรดสำรวจดูว่า

ตรงเป้าหมายและได้เกิดผลเพียงพอหรือไม่ ท่านจะเห็นได้แล้วว่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ ไม่ต้องที่อื่นใด แม้แต่บ้านเกิดของข้าพเจ้าซึ่งท่านเลขาธิการพรรคประชาธิปไตยคงจะเป็นพยานได้ว่า เมื่อ ๓ ปีก่อนโน้น บรรดาประชาชนในตำบลบ้านเกิดของข้าพเจ้าคงจะเป็นหนี้สินพัวพันอยู่กับบรรดาพ่อค้าประมาณไม่เกิน ๕๐ ราย ต้องเป็นทาสน้ำเงินส่งดอกเบี้ยให้เขา นับตั้งแต่นั้นธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เกิดขึ้นแล้ว บรรดาประชาชนก็จะแห่กันมาเข้าเป็นพวก ๆ ละ ๑๕ คน ไปกู้เงินธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์มาทั้งที่จำเป็นและไม่จำเป็น กู้กันมาทุกเมื่อเชียววันในขณะนี้ และการกู้ยืมเป้าหมายก็ต้องการให้ไปลงทุนเพื่อการเกษตร แต่ธนาคารการเกษตรให้กู้เมื่อใด หมดฤดูการทำนาแล้วก็ให้กู้ไป เมื่อมีสิทธิจะกู้แล้วก็กู้ กู้ไปแล้วเอาไปทำอะไร ใช้จ่ายกันอย่างฟุ่มเฟือย ไม่ได้บังเกิดผลแต่ประการใด คนที่ไม่เคยเป็นหนี้กันก็เป็นหนี้ และมีสิทธิมีกติกากำบังคับไว้ด้วยว่าใครเป็นสมาชิกกู้เงินของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์แล้ว ต้องมีป้ายติดไว้ที่ประตูบ้านว่าเป็นสมาชิก ปรากฏว่าในตำบลของข้าพเจ้า บ้านเกิดของข้าพเจ้านั้นมีประมาณ ๗๐๐ หลังคาเรือน ขณะนี้เหลือประมาณ ๒๐ หลังคาเรือนเท่านั้นที่ไม่มีประกาศนียบัตรความเป็นหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรอยู่ อันนี้จะต้องพูดกันในรายละเอียดให้มาก ดูผิวเผินเหมือนตัวได้ประโยชน์ แต่ดูให้ลึกซึ้งเราได้สร้างความเป็นหนี้ให้แก่ประชาชนอยู่เป็นอันมาก ข้าพเจ้าได้เสนอโครงการไปแล้วว่าวิธีการที่จะให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นประโยชน์ตรงเป้าหมายอย่างไรนั้นควรจะได้แก้ไข นี่ข้าพเจ้าจึงขอกล่าวว่า เราได้เชื่อนักวิชาการจนเกินขอบเขตโดยไม่ไปฟังประสบการณ์ว่าเหตุการณ์เป็นประการใดบ้าง นี่เป็นทรรศนะอันหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าขอฝากไว้และข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานเป็นประการสุดท้ายว่า การที่จะแก้ไขภาวะต่าง ๆ ของเกษตรกรหรือชาวไร่ชาวนาให้ได้ผลสมบูรณ์ขึ้นนั้น ข้าพเจ้าได้เคยกล่าวนักกล่าวนานว่าถ้าหากประชาชนหามาได้ผลทุกปี มีน้ำบริบูรณ์ไม่ตายแล้งเสีย ๕ ปี ตายน้ำเสีย ๓ ปี มาได้ผลเสียปีหนึ่งอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ให้ได้ผลทุกปี ๆ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์อาจจะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้น เงินทุนหมุนเวียนที่จะช่วยเหลือที่ดินของชาวนาอาจจะไม่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะขอฝากต่อท่านประธานไว้ในโอกาสนี้ด้วยว่า ขอให้ท่านผู้บริหารได้โปรดสำเนียงและโปรดตระหนักถึงปัญหาการช่วยเหลือชาวนาว่าการชลประทานเป็นประการสำคัญในอันที่จะแก้ไขปัญหาดัง ๆ เหล่านี้ได้ จึงขอฝากข้อสังเกตไว้และขอสนับสนุนในนโยบายการช่วยเหลือชาวนาด้วยเงิน ๗ ล้านบาทนี้ แต่ขอฝากไว้ด้วยว่าขอให้ใช้ตรงเป้าหมายให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง อย่าให้เงินนี้ได้สูญเสียไปดังที่ข้าพเจ้าได้

กราบเรียนมาแล้ว

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธาน เป็นโอกาสแรกที่ผมได้มีโอกาสมาพูดในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ เพราะปกติผมก็ได้สงวนมารยาทเพราะว่าไม่ได้แปรรูปตัวไว้ แต่นี้เป็นโอกาสอันดีและก็ได้รับการติดต่อจากสมาชิกของลูกพรรคผมอยู่ตลอดเวลา ในโอกาสที่ผมขอพูดนี้ เมื่อได้ฟังคำของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการในสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว ผมก็มีความดีใจปลื้มใจในเหตุการณ์ต่างๆ ที่รัฐบาลเริ่มจะรู้เริ่มจะเข้าใจในสถานะความเป็นอยู่ของพลเมืองของประเทศไทย ๓๐ กว่าล้านคน ท่านผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เป็นเพื่อนร่วมอยู่ด้วยกันนี้ ท่านทราบตัวว่า ชีวิตและความเป็นอยู่ของประเทศไทยอยู่ได้ด้วยอาชีพเกษตรกรรม เรามีชาวนามีชาวไร่ไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านคน ชีวิตอย่างพวกคุณพวกท่าน อย่างตัวผมเนี่ยยืนอยู่บนหัวของราษฎรชาวนาทั้งนั้น เราลืมนมองลงไปว่า คน ๒๐ กว่าล้านคนนั้น บัดนี้มันมีร่างกายพิการ ถ้าจะเปรียบเป็นเสาเข็มของบ้าน ก็เหลือไม่ถึง ๒๐ ล้านคนแล้ว สิ่งต่างๆ เหล่านี้ เมื่อผมได้ฟังคณะกรรมการการซึ่งเป็นท่านรัฐมนตรีและเป็นหัวใจที่ใกล้ชิดท่านนายกรัฐมนตรี ได้มาเอาใจใส่ได้มาเห็นภัยอันตราย แม้แต่จะไม่ถึงบ่ายมันก็สลายไปก็ยังมี เพราะเหตุใดครับ ขอให้ท่านได้รับฟัง ขอให้ท่านได้รับทราบ ว่าเสี่ยงจากผู้แทนราษฎรที่มาาร้องที่มาพูดกับท่าน บางท่านที่ไม่เคยมีโอกาสออกไปประสบความทุกข์ความยากของราษฎร เยี่ยงอย่างผู้แทนราษฎรอย่างพวกผมนี้ ท่านไม่มีโอกาสทราบความจริง ถ้าท่านจะคอยรายงานจากพวกข้าราชการของท่าน ผู้แทนราษฎรนี้ท่านอย่าดีกว่ามีความสุข มีความสบาย ตัวท่านที่เป็นฝ่ายบริหารท่านไม่มีโอกาสจะถูกราษฎรปลุกได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง แต่ชีวิตของผู้แทนราษฎรนี้ปลุกได้ตลอดเวลาครับ ฉะนั้นผมมาได้ทราบข่าวว่าจะให้การช่วยเหลือจะตั้งกองทุนจะสร้างสรรค์อะไรต่ออะไรให้กับชาวนานี้ ผมขอให้ขอลึกคิดท่านอยู่อย่างหนึ่ง ที่ผมบอกว่า สายแต่ไม่ถึงบ่ายมันสลายเพราะอะไรครับ ผมพูดเฉพาะจังหวัดพิษณุโลก ราษฎรซึ่งเป็นเจ้าของนาในขณะนี้ แม้จะมีหนังสือตราจองหรือจะมี น.ส. ๓ หรือ ส.ค. ๑ ก็ตาม ในขณะนี้ถูกเป็นของนายทุน โดยไม่โอนกรรมสิทธิ์ การไม่โอนกรรมสิทธิ์นี้เป็นการที่ร้ายกาจที่สุด เพราะชีวิตความเป็นอยู่ต้องเป็นทาสติดแผ่นดินผืนนั้นออกไปด้วย จะย้ายไปอยู่ที่ไหนก็เป็นป่าสงวน จะเข้าไปอยู่ที่อื่นก็ไปไม่ได้ รัฐบาลอาจจะมองไม่เห็นถึงนโยบาย ถึงสิ่งต่างๆ ที่ท่านทำไป ท่านอาจจะด้วยความหวังดี ท่านมองดูในเส้นรอบวงด้านเดียว ท่านไม่มองให้ครบเส้นรอบวงนั้นท่านก็จะทราบเหตุการณ์ ทราบสิ่งที่แท้จริงที่ชีวิตชาวนาได้รับ ธนาคาร

สินเชื่อเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ที่ตั้งออกไป ท่านอย่าเพิ่งนึกว่าไปแก้หรือไปกำจัดลัทธิ
 นายทุนได้ ไม่จริงหรอกครับ ผมทราบจนกระทั่งรายละเอียด ผมเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ ซึ่ง
 เขาเป็นลูกหนี้ สงสารคนเป็นหนี้เป็นทาสติดผืนแผ่นดินแห่งนั้น ธนาคารสินเชื่อเพื่อการเกษตร
 และสหกรณ์ให้กู้ได้มี ๒ นโยบายครับ นโยบายระยะสั้นให้กู้ได้ ๕,๐๐๐ บาท ระยะยาวให้กู้
 ได้ ๑๐,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท ใช้ปีต่อปี ต่อหน้าเก็บเกี่ยว ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่อนใช้ได้ภายใน ๓ ปี
 การกู้เอาเงินออกมาจะมาปลดหนี้สินไม่ได้ ธนาคารสินเชื่อเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ไม่ยอม
 ตกลงว่าที่ออกไปนั้นไป ช่วยคนที่ยังไม่มีหนี้ ให้เพิ่มหนี้ขึ้นมา อย่างท่านสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ได้กล่าวไว้ นั่นเป็นความจริงที่แท้ ที่นี้ปัญหาความจำเป็นและชีวิต
 ความเป็นอยู่ของชาวนาที่จะได้รับการเหลียวแลได้รับการเอาใจใส่ ผมได้ยื่นท่านคณะกรรมการธิการ
 อีกท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดอุตรดิตถ์ ท่านบอกว่าการสำรวจหนี้สินชาวนา
 ก็ขอให้ฝากกับพนักงานฝ่ายอำเภอฝ่ายทางราชการไว้ แต่ผมได้ยื่นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการใน
 สำนักนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่า พยายามจะให้ถึงมือชาวนาโดยตรง ท่านขอให้ตั้งกองครับ
 ปลดแอกชาวนา ถ้าท่านยืมมือเครื่องมือของราชการเก่าๆ ที่เคยเผชิญหน้ากับราษฎรมานั้น
 ท่านจะประสบความสำเร็จเลย ท่านจะไม่ได้รับผลสมดังที่ท่านมีเจตจำนงและปณิธานไว้โอกาสนี้
 ขอขอบคุณครับ

นายเสมอ อัครปรีดี (ร้อยเอ็ด): ผมได้ฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการธิการหรืออีกนัย
 หนึ่งคุณเสริม ท่านได้พูดถึงนโยบาย ผมฟังแล้วชื่นใจครับ แต่ผมก็เชื่อ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เงิน
 ที่ตั้งไว้ ปีนี้ไม่ได้ใช้ ถ้าหากเป็นไปตามที่ท่านได้อธิบายมาเมื่อตะกี้ อันนี้ผมเป็นห่วงมาก
 และโดยเฉพาะงบนีก็ไปอยู่ในงบกลางอีกด้วย โปรดระวังด้วยนะครับการใช้เงินในงบนี้ ที่
 ผมบอกว่าเชื่อ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ว่าทำไม่ได้ เพราะว่าที่ท่านอธิบายมานั้น ฟังดูแล้วทางรายละเอียด
 เป็นไปไม่ได้ เพราะกฎหมายก็ยังไม่ มี ท่านทราบไหมครับ ขณะนี้ที่ชาวนาเขาเรียกร้องอยู่ใน
 ขณะนี้มีอะไรบ้าง ประการที่ ๑ ก็คือรัฐบาลไปประกันราคาข้าวเขาเอาไว้ เมื่อปีที่แล้วมาครั้ง
 หนึ่งแล้ว ก็ไม่ได้ไปรับซื้อ ปีนี้มาอีกก็บอกว่า คณะรัฐมนตรีมีมติว่าจะประกันราคาข้าวเท่าปี
 ที่แล้ว ก็ยังไม่มีมารับซื้อ เมื่อบายวันนี้ผมได้เรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
 ท่านบอกว่าร้องมาซิแล้วเราจะไปซื้อให้ ถูกไหมครับท่านประธาน เมื่อเราประกันแล้ว ควรจะ
 ไปซื้อให้ทั่วถึง แล้วอันนี้ประกันมาแล้วถึงปีที่สอง การดำเนินงานไปถึงแค่ไหน ก็ยังอยู่แค่นี้
 สองปีแล้วครับท่านประธาน แล้วท่านทราบไหมอีกเรื่องหนึ่ง เจ้าหน้าที่พนักงานข้าวงา

มีอยู่อำเภอละ ๑ คนครับท่านประธาน เวลาเกิดอะไรขึ้นต่ออะไรขึ้น ชาวนาวิ่งเข้ามาที่อำเภอ มาถึง ๔๔ เปอร์เซ็นต์มาเจอแต่โต๊ะแล้วก็มีป้ายอยู่อันหนึ่งบอกว่าพนักงานข้าวอำเภอ จริงอยู่ ท่านบอกว่าพนักงานข้าวอำเภอปีหนึ่งทำงานไม่กี่เดือน ผมไม่เถียง แต่ท่านอย่าลืมนะครับว่า ชาวนานี้ไม่ได้ผลิตกันท่านานะครับ เพราะมันมีเวลาทำนาอยู่เพียงหน้าเดียวเท่านั้นครับ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พนักงานข้าวอำเภอนี้ จะไปโดยทางรถยนต์ก็ไปยาก ก็ไปทางรถจักรยาน ท่านคิดว่าจะไปได้ทันไหม ไปไม่ทัน ช่วยเข้านี่ก่อนซีครับ ความเดือดร้อนที่มันมองเห็น โครงการยาว ๆ สวย ๆ ผมเห็นดีด้วยครับ ทางรัฐบาลนี้ได้เล็งเห็นถึงความยากลำบากของชาวนา แต่ว่าสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่มันเป็นความยากลำบากท่านอาจจะยังมองไม่เห็นนะครับ ไปดูซีครับ ชาวนามาแล้วบอกว่านี่ ไปเจอที่อำเภอ ถามว่าทำไม บอกมาว่าขอความช่วยเหลือ แต่ผลสุดท้าย มาถึงเจอแต่โต๊ะ เพราะอะไรละ ก็ข้าวอำเภอมียุคนเดียว หน้าท่านาเห็นใจเขาหน่อยเถอะครับ ผมไม่อยากจะพูดอะไรมาก เพราะว่าผมว่าเห็นดีแล้ว ที่รัฐบาลได้เล็งเห็นความยากลำบากของชาวนา โดยได้ตั้งบเพื่อที่จะไปช่วยเหลือทางด้านนั้นด้านนี้ แต่อีกด้านหนึ่ง อันนี้ครับผมขอสะกิดไว้นิดหนึ่ง พนักงานข้าวอำเภอส่งไปช่วยอีกสักคนหนึ่งหรือสองคนเถอะครับ อย่าให้ชาวนามาติดต่อแล้วไม่รู้เรื่องอะไรกลับไปเลย เพราะว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ที่จะอธิบาย ให้เขาเข้าใจได้ ขออีกสักคนเถอะครับ คนหนึ่งออกไปตรวจอีกคนหนึ่งขอให้อยู่กับที่เถอะครับ ขอบคุณครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : นโยบายของรัฐบาลที่กรรมการได้ให้สภาทราบนั้น ผมเห็นว่าเป็นนโยบายที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งของรัฐบาลนี้ ผมเห็นด้วยจริง ๆ ครับ แต่ว่านโยบายนี้เป็นนโยบายที่ใหญ่มาก ต้องใช้เงินทองจำนวนมาก แล้วก็เท่าที่กรรมการได้เผยแพร่ละเอียดเพียงเล็กน้อยนั้นผมเห็นว่าเรายังไม่สามารถจะพิจารณาได้ว่า เงินจำนวน ๗ ล้านบาทนี้จะทำอะไรได้ กรรมการอีกท่านหนึ่งบอกว่า ท่านได้เสนอโดยวิธีการสำหรับดำเนินงานซึ่งคณะกรรมการก็เห็นชอบด้วยนั้น ผมเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กมากเหลือเกิน เพราะว่าเราย่อมทราบแล้วว่า ชาวนาในทุกวันนี้ในประเทศไทยเรามีที่เขานาเป็นจำนวนมาก ตามสถิติเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา บางแห่ง บางจังหวัด เขานาถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ บางแห่ง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ยแล้วก็ทั่วประเทศ นี่ก็เขานาเกือบถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ คิดเป็นจำนวนว่าที่นาทั้งหมดมีประมาณ ๔๕ ล้านไร่ ก็เป็นเนื้อที่ถึง ๑๒ ล้านไร่ ซึ่งชาวนาต้องเขานาเขาทำ ถ้าเรามีนโยบายที่จะให้ชาวนาทั่วทั้งประเทศ หรือส่วนใหญ่ได้เป็น

เจ้าของนาแล้ว ผมคิดว่าจะต้องใช้เป็นจำนวนมหาศาล หลายพันล้านบาท ผมจึงเห็นว่านโยบายนี้เราไม่ใช่ทำอย่างเพียงเบ็ดเตล็ด คือเป็นเพียงตุ๋น เราทำไม่ได้ ไม่มีประโยชน์เงิน ๗ ล้านบาทนี้ ผมว่าถ้าที่นาราคาไร่ละ ๑,๐๐๐ บาทได้เพียง ๗,๐๐๐ ไร่ ก็เป็นเพียงตุ๋นอันหนึ่ง แต่ว่าผมเห็นว่าเป็นเจตนาดีแต่ว่าในการนี้ผมว่าเราจะต้องวางโครงการระยะยาว ไม่ใช่ระยะสั้น หรือระยะเฉพาะหน้าเพียงปีนี้หรือปีหน้า แล้วก็ต้องใช้เวลาพอสมควร ผมไม่ทราบที่รัฐบาลมีนโยบายอย่างนี้หรือไม่ คือว่าในต่างประเทศนั้นเขาไม่ได้ใช้วิธีว่าหาเงินมาซื้อนาแล้วก็มาให้ชาวนาเช่าซื้อเท่านั้น เขาใช้วิธีปฏิรูปที่ดินหรือปฏิรูปที่ดินอย่างเช่นที่ทำในอิตาลีมาก่อน หรือในญี่ปุ่น หรือไต้หวัน ผมจะชักตัวอย่างให้เห็นว่าเขาทำกันอย่างไร คือว่าต้องมีกฎหมาย กฎหมายปฏิรูปที่ดินหรือปฏิรูปที่ดิน ผู้ที่ไม่ได้ทำนามจะมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีพิเศษ อันนี้เป็นของสำคัญมาก ผมจึงใคร่อยากจะถามรัฐบาลว่า รัฐบาลเพื่อที่จะให้ชาวนาได้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะทำการปฏิรูปที่ดินหรือไม่ จริงอยู่การปฏิรูปที่ดินหรือปฏิรูปที่ดินนี้ ถ้าจะเรียกกันว่าผ่าตัดก็ต้องเป็นการผ่าตัดใหญ่ และเป็นงานที่จะต้องทำจริง ๆ จัง ๆ ไม่ใช่ว่าเพียงแต่วางแผนไว้แล้วก็เปล่าประโยชน์ งานนี้ก็ต้องกระทบกระเทือนถึงบุคคลที่เป็นเจ้าของนาเป็นจำนวนมาก ๆ แต่ว่ามีวิธีที่จะให้ค่าชดเชยตามความเป็นธรรม รัฐบาลไม่จำเป็นจะต้องจ่ายเงินสดในทันที แต่ว่าผ่อนส่งหรือจ่ายเป็นพันธบัตรให้ไป ซึ่งเขาทำกันในประเทศต่าง ๆ ในการปฏิรูปที่ดินหรือที่ดินนี้ ท่านผู้เป็นประธาน เราทราบว่าชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ รัฐบาลนี้ได้พยายามช่วยเหลือชาวนาดังที่ปรากฏในงบประมาณที่ท่านกรรมาธิการก็ชี้แจง ผมก็เห็นด้วย ในปีนี้มีอยู่ ๑๐๐ ล้านบาท แต่เรา ๑๐๐ ล้านบาททำอะไรไม่ได้มากมาย แต่ผมก็เห็นใจว่าเราจะต้องจ่ายในเรื่องอื่น ๆ ด้วย แต่เราต้องคิดเหมือนกันล่ะว่า เวลานี้เราเก็บค่าพรีเมียมจากชาวนาโดยทางอ้อมปีละประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ปีที่แล้วก็ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในปีนี้ปีใหม่นี้งบประมาณใหม่ก็ ๕๐๐ ล้านบาท เงินค่าพรีเมียมนี้เราเก็บจากผู้ส่งข้าวออก แต่ผลมันก็คือเก็บจากชาวนานั่นเอง เพราะว่าเมื่อพ่อค้าส่งข้าวออกต้องเสียค่าพรีเมียมก็จำเป็นที่จะต้องไปกดราคาข้าวให้ต่ำลง จริงอยู่รัฐบาลได้ประกันราคาข้าวดังท่านสมาชิกได้กล่าวแล้ว ได้ทำการประกันไว้ในปัจจุบัน ข้าวธรรมดาที่ ๑,๐๐๐ บาท ข้าวดี ๆ ก็ ๑,๓๐๐ บาท แต่ต้องหักค่าขนส่งประมาณ ๑๐๐ บาท ตามสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ประเมินผลของค่าใช้จ่ายในการลงทุนทำนานั้นเกี่ยวหนึ่งเฉลี่ยแล้วก็ตกประมาณ ๕๐๐ บาทโดยเฉลี่ย แต่ว่าทางอีสานก็แพงกว่านั้น เพราะว่าได้ผลน้อย การที่เราตั้งราคาไว้ ๑,๐๐๐ บาท แล้วค่าใช้จ่าย

ในการลงทุนทำนาอีก ๕๐๐ บาท บวกค่าขนส่ง ๑๐๐ บาท มันก็พอดีกัน ไม่มีกำไร ชาวนาทำโดยไม่ได้มีกำไร แต่ถึงกระนั้นก็ตามชาวนาก็ไม่สามารถจะขายข้าวได้ตามราคาที่ประกันได้ เพราะเหตุว่ารัฐบาลไม่มีเงินพอที่จะไปซื้อ สมมติว่ามีเงินเพียง ๑๐๐ ล้านบาทก็ซื้อข้าวได้เพียง ผมเข้าใจว่าในราวหมื่นเกวียนเท่านั้นเอง ไม่มากไปกว่านั้นแล้ว จะไปช่วยอะไรได้ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าเราจะต้องทำการผ่าตัดใหญ่เกี่ยวกับการช่วยเหลือชาวนา ส่วนการปฏิรูปที่นาเป็นสำคัญ มิฉะนั้นแล้วชาวนาซึ่งเราถือว่าเป็นกระดูกสันหลังของประเทศนี้อยู่ไม่ได้ ชาวนาเวลานี้เกิดมาเพื่อตายไม่ใช่เกิดมาเพื่ออยู่ คือหมายความว่าเกิดมาแล้วก็ต้องทนอยู่ไปจนตาย ไม่ใช่เกิดมาเพื่อหาความสุขสำราญอย่างผู้ที่มีอาชีพอย่างอื่น เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่านโยบายของรัฐบาลที่ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะหาทางให้ชาวนามีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นเป็นนโยบายที่สำคัญที่สุด ผมสนับสนุน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าวิธีการที่จะไปให้ถึงนโยบายนั้นเป็นปัญหา ผมจึงจะให้รัฐบาลได้พิจารณาเรื่องนี้ให้รอบคอบ ๗ ล้านบาทรู้สึกว่าจะเกือบจะไม่มี ความหมาย

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : กระผม เชาว์ ชัยวิรัตน์ ท่านประธานครับ กระผมขอขอบคุณท่านประธานอย่างสุดซึ้งที่ท่านได้อนุญาตให้ผมพูด เพราะผมไม่ได้พูดมา ๒ วันแล้วครับวงเต็มทน แต่ว่าท่านประธานครับ เรื่องนี้เรื่องการที่รัฐบาลได้มาแถลงเมื่อคืนนี้ว่าเป็นห่วงใยชาวนานั้น กระผมรู้สึกปลื้มปริ่มเป็นที่สุด เพราะเพิ่งได้ยินเมื่อคืนนี้ เมื่อก่อนนั้นชาวนาไม่มีความหมาย ทั้ง ๆ ที่ชาวนาของเรานั้นมีถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ในประเทศไทย ส่วนมากมีอาชีพชาวนา เมื่อคืนนี้ท่านได้มาแถลงถึงโครงการที่ท่านจะช่วยเหลือ โดยมี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีรัฐมนตรีว่าการในสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการในการที่จะมาตั้งกรรมการระดับชาติพิจารณานั้น ในข้อนี้กระผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างมากที่ท่านได้อุตสาหะมาตั้งคณะกรรมการพิจารณาอย่างนี้ แต่ที่นี้ผมเห็นอย่างนี้ครับ ผมเห็นว่าการมาตั้งนี้มีเงินครั้งแรก ๗ ล้านบาท นั้นไม่พอ นี่ก็มีผู้อภิปรายเยาะเย้ยแล้วครับ แต่ที่นี้ผมก็อยากจะให้ความเห็นแก่คณะกรรมการชุดนี้สักเล็กน้อยว่าเหตุที่มาช่วยเหลือนี้ ก็เพราะเดี๋ยวนี้เนะ นาของราษฎรในประเทศเดี๋ยวนี้สูญเสียให้แก่พวกนายทุนไปหมดเสียแล้ว ที่นี้เหตุที่สูญเสียท่านทราบไหมครับ ท่านทราบไหมครับว่าสูญเสียไปเพราะอะไร ในเรื่องเหล่านี้ท่านได้หาวิธีป้องกันหามาตรการป้องกันไว้อีกบ้างหรือเปล่า เดียวนี้มันเหลือเพียงสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นละครับที่เหลือเป็นนาของชาวนาอันแท้จริง เรื่องนี้ ที่นี้การสูญเสียของชาวนาที่เสียที่ดินให้แก่พวกนายทุนนั้น เรื่องนี้ในฐานะที่กระผมอยู่ต่างจังหวัด กระผมใคร่จะชี้แจงขอให้ ฯพณฯ ได้ทราบไว้บ้างว่าวิธี

การของนายทุนที่จะพยายามหาวิธีริบเอานาของพวกชาวนานี้ไปเป็นของเขา นั้น มีหลายวิธี เยอะแยะด้วยกัน หากจะมาแยกแยะให้ท่านฟังในวันนี้คงไม่หมดแน่ เพราะฉะนั้นกระผมจะ ยกตัวอย่างให้ท่านฟังสักเล็กน้อย สักอย่างหนึ่งคืออย่างนี้ครับ พวกนายทุนนั้นมีวิธีการอัน ชาญฉลาด ใช้วิธีการอย่างนี้ครับ คือหมายความว่าให้ชาวนานี้แหละครับไปยืมเงิน ครั้งแรกยืมเงิน คิดดอกเบี้ยไม่แพงนัก สมมติว่าตามราคาตลาดเดี๋ยวนี้ร้อยละ ๕ บาทต่อเดือน นี่แต่ว่าเป็น ราคาที่ผิดกฎหมายละ แต่ว่าอย่างต่ำสุดร้อยละ ๕ บาท ที่นี้พอยืมได้ ๑ ปี ผลสุดท้ายชาวนา นี้จะมีคล้าย ๆ กับยืม ๑๐๐ บาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๕ บาทต่อปี จะคิดดอกเบี้ยได้ไปถึง ๖๐ บาท เพราะฉะนั้นในปีที่ ๒ นี้เขาจะเป็นหนี้สินถึง ๑๖๐ บาท เมื่อเป็นหนี้ถึง ๑๖๐ บาทนี้ เขาจะ คิดดอกเบี้ยอีกร้อยละ ๕ บาท โดยคิดจากต้นทุนร้อยละ ๖๐ บาทอย่างนี้ ชาวนาหากว่าปีไหน หนี้ครับไม่ได้ทำนา ไม่มีเงินชำระหนี้ นี่สิครับแย่ ๆ และนายทุนนี้พยายามจะครับ พยายาม ไปยุให้ชาวนานี้มาเอาเงินไป มาเอาเงินไป ยุหาวิธีคล้าย ๆ กับว่าหลอกให้ชาวนานี้มาเอาเงินไป โดยไม่มีอัน จนกระทั่งชาวนาไม่มีปัญญาใช้แล้วนั้นแหละครับ นายทุนก็หาวิธีฟ้องร้องยึดเอา นานี้เป็นของเขา นี่เป็นส่วนย่อย คือส่วนหนึ่งซึ่งกระผมยกตัวอย่างขึ้นมา หากกระผมมี โอกาสได้ไปพบท่านประธานกรรมการ แล้วกระผมจะเล่าเรื่องละเอียด ๆ ให้ฟังมากกว่านี้ เรื่องอย่างนี้ท่านได้หามาตรการวิธีแก้ไขไว้หรือยังนี่อันหนึ่ง ถ้าหาเอาไว้แล้ว ท่านหาไว้อย่างไร บ้างนะครับ อยากจะเรียนถามท่านประธานกรรมการ นี่ข้อหนึ่ง กระผมถามข้อเดียวนี้แหละ ครับ สำหรับข้อนี้ ที่นี้ปัญหาในข้ออื่นต่อไป เดียวนี้พวกนายทุนไม่ใช่เฉพาะประเทศไทยเรา นะครับ กระผมได้ข่าวมาว่าอย่างนี้ กระผมได้ข่าวมาว่าเดี๋ยวนี้ประเทศสหรัฐอเมริกา กำลัง ต่อรองหาวิธีซื้อที่ดินของคนไทยเราจริงหรือเปล่า นี่กระผมก็ยังไม่ทราบแน่ชัด แต่ว่าถ้ามีข่าว จริง รัฐบาลเราจะหาวิธีแก้ไขเรื่องนี้อย่างไร โดยรัฐบาลอเมริกาเขาว่าอย่างนี้ เขาว่าคนไทยเรา นี้มีอำนาจมีสิทธิที่จะไปซื้อที่ดินในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ แต่ว่าเขาอยากจะมาซื้อที่ดินใน ประเทศไทยเราบ้างอย่างนี้ ทางรัฐบาลไทยเราได้มีความเห็นอย่างไร ถ้าเป็นจริงอย่างนี้นี่เป็น ข่าว แล้วก็อยากจะขอถามท่านว่าเป็นความจริงหรือไม่ ขอถามรัฐบาลนี้ว่าเป็นจริงหรือ ข่าวนี้ มีมูลแห่งความจริงหรือไม่ ถ้าหากมี ท่านจะให้เขาหรือไม่ ให้กรรมสิทธิ์เขาซื้อหรือไม่ นี่ข้อหนึ่ง เพราะว่ากระผมต้องการสงวนที่ดินนี้ไว้ให้คนไทย ไม่อยากจะให้คนต่างด้าวหรือคนชาติอื่น มาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ข้อนี้ขอเรียนถามรัฐบาลด้วยนะครับ นี่ข้อหนึ่ง และอีกประการ หนึ่งนะครับ เห็นว่ารัฐบาลนี้ขาดความเอาใจใส่ในเรื่องราคาข้าว ราคาข้าวเดี๋ยวนี้แหละครับ

ชาวนาเราแย่ไป เพราะราคาข้าวเราตกต่ำ ตลาดค้าข้าวของเรามีน้อย เดียวนี้ทุก ๆ ประเทศ กำลังมาแย่งเรา ตอนนี้ได้ข่าวว่าทางกระทรวงเศรษฐกิจได้ไปตกลงคล้าย ๆ กับว่าไปขายข้าว ให้เขา ๆ ดีใจนิดเดียว เพราะว่าเดี๋ยวนี้อเมริกาฝนมันแล้งแล้วครับ ท่านไม่ได้ผล ความจริง แล้วอเมริกานี้แหละครับเป็นตัวการที่จะมาแย่งตลาดข้าวของเรา ท่านหาวิธีป้องกันไว้หรือเปล่า ราคาข้าวเราจะได้ไม่ตกต่ำ นี่ท่านได้วางมาตรการไว้ที่จะป้องกันราคาข้าวเราไว้อย่างไรบ้าง นี่ครับประการหนึ่งนะครับ กระผมขอถามเพียง ๓ ข้อพอเท่านี้ละครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสริม โกลเลียง (กรรมการ) : ในเรื่องที่กระผมจะชี้แจงก็มีหลายข้อ ข้อแรก ที่สุด คือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งนครสวรรค์ที่พูดว่า กรรมการฝ่ายรัฐบาลได้แปรญัตติ เข้ามานั้นไม่ชอบ อันนี้กระผมก็เคยได้ตอบในที่นี้แล้วว่า เราได้พิจารณาแล้วว่าคำแปรญัตติ ของรัฐบาลนั้นไม่ชอบด้วยข้อบังคับและกฎหมายก็ไม่เปิดโอกาส แต่ว่าเป็นการทบทวนของ คณะกรรมการที่เห็นว่าแต่ละโครงการที่เข้ามาถึงมือกรรมการแล้วเห็นว่าเป็นประโยชน์ ก็ตั้งให้ อันนี้คงจะหายข้อข้องใจไป สำหรับประเด็นที่ว่าเงิน ๗ ล้านบาทที่สมาชิกผู้มีเกียรติ ก็มีความห่วงใยว่ามันน้อยไป คือว่าช่วยได้ไม่ถึงอกถึงใจ อันนี้กระผมก็ยอมรับ ซึ่งทางฝ่าย รัฐบาลมีโครงการที่จะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการก็ไม่สามารถที่จะจัดสรรหา เงินจากที่ใดมาให้ได้ซึ่งมีอยู่เพียงจำนวนเท่านี้ ก็แบ่งให้ไปเพื่อเป็นการเริ่มต้นในการที่จะก้าว ไปสู่ความช่วยเหลือที่ถูกต้อง และถึงเป้าหมายในวันข้างหน้า ได้มีความห่วงใยอยู่มากเหมือนกัน ที่ว่าจะช่วยอย่างไร สำหรับรายละเอียดที่กระผมได้กราบเรียนไปนั้นเป็นเพียงวิธีการเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่กระผมเสนอแนะเข้าไป ส่วนของทางฝ่ายรัฐบาลนั้นมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน ข้อเสนอแนะ ของท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังที่ได้กรุณาแนะนำและอยากจะทราบว่าจะ ทำการปฏิรูปที่ดินหรือไม่ กระผมก็ได้ซักถามกรรมการฝ่ายรัฐบาลแล้วก็ว่ายังไม่สามารถ ที่จะทำถึงขั้นปฏิรูปที่ดินได้ อาจจะทำในเพียงขั้นแลนด์ แบงก์ (land bank) คือหมายความว่า กองทุนสำหรับที่จะช่วยเหลือเกษตรกรที่มีเหตุริบถ้วนเฉพาะหน้าอยู่ในขณะนี้เท่านั้น สำหรับ เป็นก้าวแรก ส่วนก้าวต่อไปนั้นก็ยังมีโครงการระยะยาวที่จะดำเนินการอยู่แล้วซึ่งจะได้ดำเนินการ ต่อไป สำหรับเงินเพียงเล็กน้อยนี้ก็ถือว่าเป็นเพียงก้าวแรกที่จะเริ่มต้นในโครงการใหญ่ อันเป็นโครงการหลักต่อไปเท่านั้น กระผมคิดว่าบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะคลาย ความวิตกกังวลลงไปได้ ตามที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เห็นว่าได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้วครับ ก็จะขอ

มติที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายในเรื่องนี้ได้หรือยังท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้แล้ว ที่นี้ข้าพเจ้าจะขอลามมติต่อที่ประชุมเห็นว่า อนุมาตรา (๓๑) นี้ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการเสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าอนุมาตรา (๓๑) นี้ที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการเสนอมา ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔ ววรรค ๒ มีสมาชิกขอแปรญัตติ และคณะกรรมการได้แก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็อยากจะเรียนถามที่ประชุมว่า ววรรค ๒ กับวรรค ๓ นี้ก็สัมพันธ์กันก็อยากจะให้พิจารณารวมประเด็นกันเลยทั้งสองวรรคแล้วก็มีผู้แปรญัตติอย่างนั้นด้วย ที่ประชุมจะเห็นควรประการใด จะว่าอย่างไรครับเฉพาะขอรวมนี้อีกครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมคิดว่าเป็นอำนาจของประธานคือการพิจารณาที่เราได้พูดกันเมื่อเช้านี้แล้ว ตามญัตติของคุณวิรัตน์ สุชะพันธ์ว่า อะไรที่มันควรจะอย่าแย้งก็อย่าแย้งแล้วผมเองเป็นคนแปรญัตติตัดหมดทั้งสองวรรค ผมคิดว่ารวมดีกว่า ท่านประธาน ความมุ่งหมายคล้ายๆ กัน แล้วขอให้ท่านประธานชี้ขาด อย่าปรึกษาเลยครับ คงไม่มีใครมาเถกเถกกับท่านประธานหรอกครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นขอให้รวมพิจารณาท่านกรรมการมีอะไรจะชี้แจงก่อนครับ เชิญครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมการ) : เพื่อเพิ่มพูนบรรยากาศแจ่มใสในวันที่ ๒๙ นี้ ผมขอตัดความบางตอนครับ คือในตอนท้ายวรรคผมขอตัดตอนท้ายของวรรคต้นก่อน ความที่ขอตัดก็คือถ้อยคำที่ว่า “สำหรับรายการ (๔) ให้ (สำนักงานประมาณ)” คำในวงเล็บนะครับ แล้วก็ต่อไป “กระทรวงการคลัง” คำสัญญาประกาศ “มีอำนาจจัดสรรให้รัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ด้วย” ประโยคนี้ขอตัดออกครับ นอกจากนั้นคงเดิม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อตัดแล้วก็คงอ่านได้ความว่า “ให้ (สำนักงานประมาณ) กระทรวงการคลัง มีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลางตั้งแต่รายการ (๖) ถึง ((๒๘)) (๓๑) ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายโดยตรง หรือเบิกจ่ายในรายการต่าง ๆ ของส่วนราชการนั้น ๆ ได้ตามความจำเป็น”

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมการ) : หยุดแค่นี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นอกนั้นตัดใช้ใหม่ เฉพาะวรรคนี้

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมการ) : วรรค ๒ ตอนท้าย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ สำหรับวรรค ๒ ตอนท้าย ตั้งแต่ “สำหรับรายการ (๔) ให้ (สำนักงานประมาณ) กระทรวงการคลัง มีอำนาจจัดสรรให้รัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ด้วย” นี่ตัด

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมการ) : ครับ ส่วนวรรคสุดท้ายตามเดิมครับ คือเหตุผลในการที่ขอตัดนี้ก็เพื่อจะป้องกันข้อกังขาที่ว่า การที่จะโอนงบกลางคือรายการ ๔ นี้ไปให้รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นที่สงสัยเคลือบคลุมอยู่นั้นให้หมดหายไป ผมว่าท่านสมาชิกทุกท่านคงมีความพอใจครับสำหรับขึ้นวันใหม่ในวันที่ ๒๙ นี้ก็คงจะผ่านไปโดยเรียบร้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ทั้ง ๒ วรรคนี้มีผู้แปรญัตติอยู่ ๘ ท่าน แต่ที่แปรตรง ๆ ขอให้ตัดตั้งแต่ความว่า “สำหรับรายการ (๔) ให้สำนักงานประมาณ กระทรวงการคลัง มีอำนาจจัดสรรให้รัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ด้วย” นี่คือคุณสมบัติ คุณสมบัตินั้นอย่างไรครับ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : เพื่อเพิ่มพูนบรรยากาศครับ ท่านประธานที่เคารพในเมื่อถ้าทางท่านกรรมการคือประธานกรรมการท่านได้พิจารณาด้วยความเหมาะสมอย่างนี้ ก็กระผมคิดว่าไม่ติดใจครับ

(มีสมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แล้วต่อไปครับ ท่านผู้แปรญัตตินี้ครับ คุณบุญเย็น แปรญัตติไว้ เชิญครับ

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ออกจะผิดหวังนิดหน่อยนะครับ คือที่แรกเข้าใจว่าการแปรญัตติในวาระ ๒ วาระ ๓ นั้นมันจะง่าย แล้วก็สิ้นรวบรัดนะครับ แต่พอมาศึกษาปัญหาจริงๆ แล้วเรื่องมันจะยาว อันนี้ขอประทานได้กรุณารับฟังกระผมชี้แจงต่อไป คือเดิมมันมีอยู่ว่าเรื่องนี้มันติดพันกับวาระต้น คือที่เราแปรญัตติกันในวันแรก คือมันเป็นคล้ายกับว่าประเด็นต้นนั้นมันเป็นประเด็นหลัก อันนั้นมันก็เป็นประเด็นที่ตามไปคือว่าการคุมจะให้ ๒ หน่วยงานหรือหน่วยงานเดียว วาระต้นเดิมที่มันมี ๒ หน่วยงาน แล้วเราก็แปรให้หน่วยงานเดียวคลุมไป แล้วกระผมได้ตั้งข้อสังเกตไว้วันนั้นว่ามันจะขัดกับกฎหมายวิธีการงบประมาณไหม อันนี้ก็ได้รับการอภิปรายกันไปนะครับ อันนี้กระผมจะขอทวนนิดหน่อย มันมีปัญหาอยู่การอภิปรายนั้นเป็นการอภิปรายในแง่ที่ว่าคุณค่าในการที่โอนความรับผิดชอบนี้ไปให้กระทรวงการคลังนั้นมันดี ผู้อภิปรายส่วนใหญ่ก็อภิปรายเน้นหนักในเรื่องคุณค่าในการโอนไปให้แก่กระทรวงการคลัง มีการพูดถึงปัญหาเรื่องขัดกฎหมาย คือขัดกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณปี ๒๕๐๒ อยู่หลายท่านเหมือนกัน แต่บังเอิญมันไม่ใช่หน้าที่ของสภาจะมาตีความว่าขัดหรือไม่ขัด เพราะเป็นเรื่องของศาล ที่นี้ก็เกิดเป็นปัญหา การลงมติว่าให้โอนความรับผิดชอบในการคุมงบประมาณ งบกลางนี้ไปให้กระทรวงการคลังนั้น มิได้หมายความว่าการทำงานที่อย่างนั้นมันจะไม่ขัดกฎหมายวิธีการงบประมาณ เพราะเราไม่ได้ตีความ ไม่มีอำนาจ เป็นเรื่องของศาล การตีความในกฎหมายวิธีการงบประมาณนี้ว่าจะขัดหรือไม่ขัดนี้มันเป็นเรื่องยุ่งยาก ที่นี้กระผมก็เคยตั้งข้อเรียกว่าตัวอย่างว่าจะเป็นการว่าเราให้อำนาจคนหนึ่งฟันดาบให้คนหนึ่งถือดาบ มันก็จะยุ่งไหม ที่นี้เราทราบไม่ได้เลย แม้ท่านนักกฎหมายซึ่งหลายท่านก็ได้พูดไปแต่ว่าไม่มีใครยืนยัน ปัญหาที่ยังมีอยู่ คือกระผมคิดว่าความเป็นห่วงเป็นใยของเราอยู่ที่ว่า เราอยากให้มันเป็นอย่างไร และเราต้องมั่นใจว่าเป็นไปได้จริง ๆ หรือไม่ครับ อันนี้คือปัญหา ที่นี้พอมาถึงว่า ถ้าเรามั่นใจในประเด็นว่ามันไม่ขัด ซึ่งกระผมว่าไม่รู้แน่ ๆ จนกว่าจะมีการใช้เงินไปแล้วมีการยอมไม่ยอมกัน เกิดว่าอำนาจอยู่กับคนหนึ่งไม่ยอมก็มีการฟ้องศาล ศาลชื่ออะไรท่านองนั้น ตีความมัน จะยุ่งที่นั่นถ้าเรามั่นใจได้ ๒ วาระนี้ก็อาจจะสอดคล้องกันไปเลย และผมก็มาดูแล้วไม่ใช่อย่างนั้น มันไม่ใช่อย่างนั้น ถึงเราจะโอนไปแล้ว ผลจะเป็นอย่างไรนั้นก็ยังไม่เป็นที่แน่ชัด คือกระผมก็อยาก

จะพิจารณาว่า ในการขอแปรญัตติสำหรับวรรค ๒ และวรรค ๓ นี้ สำหรับตัวกระผมเองใช้คำว่า “ให้สำนักงบประมาณโดยความยินยอมของกระทรวงการคลัง” และก็มีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายอันนี้ก็เรียกว่าตรงตามร่างเดิม ที่นี้ปัญหามีอยู่ว่าคือกระผมมานั่งตรอง คือถ้าไม่มีปัญหาเรื่องอำนาจแล้วก็อยากจะขอถอน แต่ตอนนี้ยังไม่ถอนนะครับ คืออยากจะขอถอนญัตติโดยอาศัย กระผมเชื่อว่าเราใช้ข้อบังคับข้อ ๓๔ วรรค ๒ ขออนุญาตให้ประธานขอถอน แต่ที่นี้กระผมยังไม่อยากถอน เพราะอยากจะพิจารณาต่อไปว่า การให้กระทรวงการคลัง คือที่นี้กระผมขอชี้แจงว่ามันพัวพันกัน คือระหว่างที่กระผมขอแปรญัตติกับที่กรรมาธิการแปรนี้ ถ้าถอนออกมาก็แปลว่าจะพิจารณากันเฉพาะที่กรรมาธิการแก้ไข ซึ่งกระผมก็มีสิทธิที่จะพูดเหมือนกันนะครับ แต่ที่นี้มันพัวพันกันอยู่ว่าถ้าจะให้กระทรวงการคลังกระทรวงเดียวมีอำนาจจัดสรร คำว่า “จัดสรร” วันนั้นกระผมตั้งข้อสังเกตไว้ว่าคืออะไร กระผมก็ย้อนไปดูว่ามันเป็นอำนาจผู้อำนวยการสำนักงบประมาณนี้ คือกระผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ ตามมาตรา ๖ อนุมาตรา (๓) มีถ้อยคำซึ่งกระผมก็ได้อ่าน ขออนุญาตครับว่า “กำหนดเพิ่มหรือลดเงินงวดประจำ ตามความจำเป็น” ที่นี้คำว่า “กำหนดเพิ่มหรือลด” นี้ จะเป็นการจัดสรรตามถ้อยคำที่ทางผู้ร่างได้ใส่ไว้ในวรรค ๒ ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนี้หรือเปล่า ก็มีนักกฎหมายผู้อาวุโสท่านหนึ่งอยากจะขอแย้งถึง คือว่าคุณเสวตร ได้มาพูดเป็นทำนองว่าไม่เกี่ยวกับ จัดสรรก็จัดสรร เงินงวดก็เงินงวด แต่จะเป็นงวดออกมาได้นั้นก็ต้องจัดสรร เพราะฉะนั้นการที่ว่ากำหนดงวดนะครับ กำหนดเวลาเพิ่มลดอะไรต่ออะไรนี้ กระผมก็ได้ชี้แจงว่า สมมติว่าเงินให้มาเป็นก้อนใหญ่ ๔๐๐ ล้านบาท การที่จะบอกว่าจะใช้ได้งวดละกี่ล้านบาท และก็เดือนมาเอาไป ๑ งวดนะ นี่คือการจัดสรร เพราะฉะนั้นการกำหนดเพิ่มลดหรือกำหนดเวลาจะเป็นงวดมาได้ต้องจัดสรร ที่นี้ในกฎหมายคำว่า “จัดสรร” มันไม่มี แต่มีคำว่า “แบ่งสรร” ในมาตรา ๔ วรรค ๕ คือตอนนิยามคำว่าเงินประจำงวดนั้น หมายความว่าส่วนหนึ่งของงบประมาณรายจ่ายที่แบ่งสรร ก็กลายเป็นว่าจัดสรรกับแบ่งสรร มันก็ครือกัน ที่นี้ตอนร่าง ผู้ร่างจะได้สนใจในถ้อยคำอันนี้หรือเปล่านั้นกระผมไม่ทราบ ที่นี้เมื่อมันน่าจะเป็นอันเดียวกันแล้ว อำนาจจัดสรรก็เป็นอำนาจของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณซึ่งเราไม่ได้แก้กฎหมาย คือพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่นี้การให้ตัดออกตามที่ว่านี้นั้นก็เห็นว่ากระทรวงการคลังนี้คุมจริง จะไปจัดสรรมันก็จัดไม่ได้ อันนี้คือปัญหา เป็นปัญหาซึ่งว่าเราจะเอาอย่างไรกันแน่ ถ้าจะปล่อยไปถึงกับให้มีการปฏิบัติไปแล้วทำไม่ได้ สำนักงบประมาณก็ไม่

ยอม กระบวนการคลังก็ไม่ยอม ให้ศาลตีความ เรื่องก็คงจะไปกันใหญ่ ทีนี้ทำอย่างไรในกระบวนการพิจารณาหรือของเราเนี่ย จึงจะแสวงหาสิ่งที่มันเป็นไปได้ อันนี้กระผมจึงได้เรียนตอนต้นว่า กระผมรู้สึกผิดหวังที่ว่า เรื่องนี้มันชักจะยุ่งยากๆ ทีนี้เมื่ออำนาจจัดสรรนี้ก็คืออำนาจแบ่งสรรให้เงินมันเป็นงวดออกมา แล้วกำหนดได้ว่า ๓ เดือน คุณมารับไปงวดหนึ่ง แล้วคุณก็รายงานผลเข้ามา คุณทำไปได้ผลไหม ยังมีความจำเป็นต้องใช้ต่อไป คุณก็มารับต่อไปอีก นั่นเป็นวิธีการปฏิบัติในการต่อเติม หรือดำเนินนโยบาย คือเราอนุมัติไปแล้ว เข้าไปใช้นี้ก็เป็นปัญหาขึ้นมา ถ้าอันนี้ไม่เป็นปัญหา กระผมก็ขอเรียนว่าเรื่องการที่กระผมจะถอนขออนุญาตให้ท่านประธานขอปรึกษาที่ประชุม ขอถอนมันก็ง่าย ทีนี้มันก็ยังไม่ง่ายอย่างนั้น นี่เป็นปัญหาสำคัญ ทีนี้ถ้ากระผมถอนออกมาได้แล้ว ก็มีปัญหาต่อไปนิดเดียวว่าถ้าเอาตามร่างของทางกรมการนิเทศฯ ข้อความที่ว่าจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตั้งแต่รายการ ๖ ถึง ๓๑ อะไรทำนองนี้ ซึ่งหมายความว่า รายการ ๒๘ นะ ท่านตัดออก จำเป็นต้องมีไหม เพราะว่าเมื่อกระบวนการคลังคุณคนเดียวจะสมมติว่าเราไม่ตั้งใจในเรื่องอำนาจ เรายอมแล้วว่าเอาสำนักงานงบประมาณออกไปให้กระบวนการคลังคนเดียว ข้อความตามที่กรมการนิเทศฯ เขียนมาว่า ตั้งแต่รายการ ๖ ถึง ๓๑ นี้ จำเป็นต้องมีไหม เมื่อกระบวนการคลังคนเดียวก็แปลว่าคุณตั้งแต่ ๑ ถึง ๓๑ เลย ก็ไม่จำเป็นต้องมาแบ่งว่า ๖, ๓๑ เพราะถ้าแบ่งว่า ๖, ๓๑ นี่ ๑ ถึง ๕ ละใครเป็นคนให้จ่าย เพราะมันก็มีเป็นเรื่องที่ว่ามีการเบิกจ่ายเหมือนกัน ถ้าท่านกรุณาจะดูตามข้อความจาก ๑ ถึง ๕ นี่ก็เป็นเรื่องท่านเองเดียวกัน คือการชำระเงินกู้ ชำระอย่างไร รับที่ไหนก็ต้องมีบัญญัติไว้เหมือนกัน ค่าดอกเบี้ย ค่าจัดการอะไร ก็ต้องให้ใครมาเบิกจ่ายโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ต้องว่าไว้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้ก็แปลว่า เราจำเป็นต้องมี คือถ้าเราพิจารณาประเด็นว่ากระบวนการคลังมีอำนาจแน่ แต่กระผมนี้ขอลองว่าเรื่องนั้นมันจะต้องให้ศาลตีความ ถ้าจะเอากันอย่างนี้ ทีนี้ถึงอย่างนั้นก็ตามถ้าเรายอมรับว่ากระบวนการคลังมีอำนาจแน่ ก็ยังเป็นปัญหาว่าอันนี้ควรจะเอาออกหรือเอาไว้ หรือจะแก้อย่างไร อันนี้เป็นความยุ่งยากที่กระผมมองเห็น มันเป็นเรื่องใหญ่ ก็ขอฝาก คือจะให้กรมการนิเทศฯ นี้คือปัญหานะครับ ทีนี้ผ่านวาระนี้ไปก่อน คือยังไม่จบ เรื่องยังไม่จบ ไปถึงวรรค ๒ ก็เกิดว่า ในกรณีจำเป็นสมมติว่ากระผมไม่ถอนอนุมัติ คือที่กระผมขอแปรว่าในกรณีจำเป็น สำนักงานงบประมาณ นี่ข้อความเดิม กระผมแปรตามร่างเดิม สำนักงานงบประมาณอาจโอนรายจ่ายงบกลางรายการใดไปเพิ่มรายการอื่นในงบเดียวกันได้โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี อันนี้ก็โดยเหตุผลซึ่งได้เรียนต่อ

คณะกรรมการแล้ว จะไม่พูดในที่นี้ เพราะว่ายังไม่ได้พูดถึงเรื่องการแปรโดยตรง ที่นี้สมมติ
 กระผมถอนของกระผมออกไป คือถ้ากระผมไม่ถอน กระผมก็จะชี้แจงว่าทำไมถึงไม่ถอนถ้า
 กระผมถอนออกไปมันก็จะเหลือว่า ท่านกรรมการได้เขียนไว้ว่า กรณีจำเป็นสำนักงบประมาณ
 ท่านไม่เอา ท่านบอกว่ากระทรวงการคลังอาจโอนรายจ่ายงบกลางรายการใดรายการหนึ่งไป
 เพิ่มรายการอื่นในงบเดียวกันได้ มันก็เป็นปัญหาเรื่องอำนาจ คือว่ากระทรวงการคลังโอน
 รายจ่ายนี้ก็คือโอนจากรายการหนึ่งไปสู่รายการหนึ่งนี้ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
 มาตรา ๑๔ ถ้าเป็นการโอนรายจ่ายในกรณีที่ว่ากระทรวงทบวงกรม หรือหน่วยงานอื่น ๆ ส่วน
 ราชการนี้ได้รับไป ถ้าโอนก็ต้องมาขอให้ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณอนุมัติ ที่นี้ถ้ากระทรวง
 การคลังเอาเรื่องนี้ไปทำ การโอนนี้ต้องขอใหม่ ก็มีการถกเถียงกันว่า มาตรา ๑๔ นั้น มุ่งเฉพาะ
 รายการซึ่งกำหนดให้ส่วนราชการใดส่วนราชการหนึ่งแล้ว ส่วนงบกลางนี้ไม่ใช่ส่วนราชการใด
 ส่วนราชการหนึ่ง มีคนว่าอย่างนี้ กระผมคิดว่าเราไม่น่าจะไปเพ่งตรงคำว่าส่วนราชการใดส่วน
 ราชการหนึ่ง เพ่งตรงว่าวัตถุประสงค์มันอยู่ที่ว่าการโอนงบประมาณคือยอดการโอนรายการ
 หนึ่งไปสู่รายการหนึ่งในหน่วยงานเดียวกันนี้ มันอยู่ที่ตรงนั้น คือกฎหมายต้องการให้มีการ
 คุมการโอนส่วนหน่วยงานใดหรือส่วนราชการใดนั้น ก็เป็นถ้อยคำซึ่งพ่วงกันมา และบังเอิญ
 ว่าในกฎหมายวิธีการงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ไม่มีพูดเรื่องงบกลางไว้งบกลางมาเกิดขึ้นใน
 พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนี้มันก็เลยยุ่ง จะว่าเป็นช่องโหว่ของกฎหมายก็เป็น ที่นี้
 เมื่อเราสมมติว่า กระผมถอนของกระผมออกไปละ ปัญหาที่ยังมีอยู่เนะครับ ปัญหาที่ยังจะมี
 อยู่ จึงอยากจะขอให้ท่านกรรมการได้พิจารณาอย่างนี้อีกว่า กระทรวงการคลังนี้จะต้องไป
 ขออนุมัติสำนักงบประมาณไหม เมื่อทางกระทรวงการคลังต้องไปขออนุมัติสำนักงบประมาณ
 แล้ว วัตถุประสงค์ในการที่เราจะให้กระทรวงการคลังได้เป็นผู้ควบคุมเงินยอดนี้จะเป็นไปได้
 แค่นั้นเพียงไร อันนี้กระผมขอกราบเรียนท่านนี้ก่อนครับ อยากจะฟังท่านกรรมการได้โปรด
 กรุณามาให้ความรู้ในเรื่องนี้ดีกว่าครับ กระผมขอกราบเรียนท่านนี้ก่อน ขอขอบคุณครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมการ) : ข้อข้อใจของท่านสมาชิกนั้นก็คือ
 หมายความว่า ถ้าเราเขียนกฎหมายให้กระทรวงการคลังมีอำนาจจัดสรรงบประมาณแล้วก็ไม่
 ต้องไปหาสำนักงบประมาณ คืออำนาจมาตกอยู่ที่กระทรวงการคลัง มาอยู่ที่นี้แห่งเดียว ที่นี้
 ท่านอาจจะสงสัยว่าอำนาจจะแบ่งกันอย่างไร จัดกันอย่างไร อำนาจที่จะแบ่งกันนั้นก็ถือว่า
 สำนักงบประมาณจะเป็นผู้ดูแลในรายการแต่ละรายการ ตามที่ตั้งไว้ในนี้ครับแต่ละรายการนี้

สำนักงานประมาณจะเป็นผู้จัดให้ เป็นผู้แบ่งสรรให้จ่ายตามงบประมาณที่กำหนดไว้นี้ สำหรับ ส่วนงบประมาณกลางนั้นนะ ถ้าเขียนไว้อย่างนี้แล้วกระทรวงการคลังมีอำนาจทำได้เลย เพราะ เหตุใดจึงมีอำนาจทำได้ ก็เพราะเหตุว่าในพระราชบัญญัติวิธีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้นไม่ได้เขียนไว้ในเรื่องการจัดสรรงบกลาง จึงได้มาเขียนไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี เขียนอย่างนี้ไว้ทุกปี นี่เขียนไว้ก็เพราะเหตุว่ามาพบไม่ได้ให้อำนาจจัดสรรไว้ในงบกลางก็มาเขียนให้จัดสรรในงบกลาง ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ประธานครับ ดึกเต็มที่แล้ว พนักงานเป็นลมไปสองคนแล้ว กระผมก็พอใจวรรค ๒ ของมาตรา ๔ ที่ผมแปรญัตติขอให้ตัด เมื่อกรรมาธิการตัด ไม่ให้อำนาจเงินตามอนุมาตรา (๔) ไปจ่ายให้รัฐวิสาหกิจซึ่งเราพูดกันมานั้นก็รู้สึกว่าการเงินของประเทศจะปลอดภัยขึ้นมามากแล้ว แต่ว่าวรรคสุดท้ายนั้นผมยังติดใจ แต่ว่าการติดใจของผมมันไม่ใช่หมายความว่า ถ้ากรรมาธิการจะมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผลจะเอาเองไว้ก็เห็นจะต้องตามใจ คือว่ามีการลดหย่อนผ่อนปรนเข้าหากัน แต่ผมคิดว่าไม่มีความจำเป็น ในกรณีจำเป็นกฎหมายวิธีการงบประมาณก็ทำได้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมาเขียนไว้คือวรรคสุดท้ายนี้จะเขียนไม่เขียนมีผลเท่ากัน ถ้าตัดออกได้แล้วก็เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่กรรมาธิการเห็นด้วยกับผู้ที่แปรญัตติแล้วก็คงจะเป็นนิมิตดีว่า ต่อไปอาจจะเร็วขึ้นกว่านี้ ไม่ใช่ยื่น ๓-๔ ข้ายันเลยตะบันเลย ไม่ยอมใครเลย อย่างนี้ก็คงจะลำบากหน่อย ที่นี้ผมอ่านดูแล้วผมแปรญัตตินี้เดิมก็มาท้วงอนุมาตรา (๔) ที่กลัวจะเอาเงินของแผ่นดิน ๑๒๐ ล้านบาท ที่พูดกันเมื่อวานนี้ไปเที่ยวให้รัฐวิสาหกิจซึ่งกรรมาธิการไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจนั้นอยู่ เมื่อตัดอันนี้ได้แล้ว แปลว่าเงินของประเทศปลอดภัย ๑๒๐ ล้านบาทไปจ่ายเพื่อรัฐวิสาหกิจไม่ได้ ถ้าจ่ายได้ก็กลัวมีปัญหาว่าจะเกิดถ้อยร้อยความขึ้นภายหลัง ประเดี๋ยวก็เรียกคืนก็เพราะไม่มีอำนาจ เพราะกฎหมายวิธีการงบประมาณปี ๒๕๐๒ ไม่ได้ให้อำนาจไว้ ส่วนวรรคสุดท้าย ผมนี้อยากให้กรรมาธิการได้โปรดพิจารณาครับว่ามันมีความจำเป็นไหมไม่จำเป็นเลยครับ ถ้าตัดออกไปแล้วผลเท่ากัน รัฐบาลทำได้โดยอาศัยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม มีเท่านี้ครับ ท่านประธานจะพูดไม่พูดก็พอใจ ผมมีเท่านี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าอย่างไรวรรคสุดท้ายนี้

นายเสริม วินิจฉัยกุล (ประธานกรรมาธิการ) : ก็ท่านสมาชิกพอใจแล้ว กรรมาธิการก็ขอเอาไว้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : สำหรับวรรค ๓ นี้ ผมไม่เห็นด้วยนะครับ คือเห็นว่าเขียนไปนี้จะยุ่งยากทีหลัง เพราะอะไร เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ นี้เป็นแม่บทและเขามีมาตรา ๔ ไว้ชัดเจนเหลือเกินว่า บรรดาบทกฎหมายใดถ้าขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฉบับนี้หรือมีบัญญัติไว้แล้วในกฎหมายฉบับนี้ให้นำกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับ ที่นี้กระรมาธิการบอกว่างบกลางนี้ไม่ใช่เงินส่วนราชการ ผมสงสัยเป็นเงินส่วนไหน พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฉบับนี้มีอยู่ ๒ บ ๑. ส่วนราชการ ๒. รัฐวิสาหกิจ แล้วส่วนราชการนี้เขามีบัญญัติคำไว้คราะห์ศัพท์ไว้ว่าหมายถึงกระทรวงทบวงกรม แล้วก็ต่อไป ที่นี้ทำไมถึงทำงบกลางกรรมาธิการเคยบอกว่ากฎหมายฉบับนี้มีช่องโหว่จึงได้มีรายการบางอย่างซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งไว้ต่างหาก เพราะไม่อยู่ในกระทรวงไหนโดยเฉพาะ แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้เป็นเงินของส่วนราชการ ท่านประธาน มันหมายความว่างบแต่ละงบตามรายการในมาตรา ๔ นี้เป็นเงินของส่วนราชการหลายส่วนร่วมกัน เป็นต้นว่างบประมาณรายการเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญนี้เป็นของส่วนราชการทั้ง ๑๒-๑๓ กระทรวงนี้ทุกกระทรวงทบวงกรม หรือเงินที่เกี่ยวกับที่ตั้งเพิ่มขึ้นไป ๒-๓ ราย อย่างเกี่ยวกับการเลือกตั้งนี้เป็นของกระทรวงมหาดไทยก็มี เป็นของสำนักงานสถิติแห่งชาติก็มี จำเป็นที่จะต้องให้ใครเป็นคนจัดสรรๆ นี่ภาษาอังกฤษเรียกว่าแอฟโพรพริเอชัน (appropriation) คือว่าสำนักงบประมาณนี้จัดไว้แล้ว จัดหมดทุกกระทรวงทบวงกรม เว้นแต่รายการซึ่งหลายกรมจะต้องจ่ายๆ เงินบำเหน็จเพิ่มสู้รบก็หลายกรม ทหารบ้าง ตำรวจบ้าง พลเรือนบ้าง อย่างนี้ก็ให้อำนาจใครจัดสรรไว้เสียฝ่ายหนึ่งอย่างว่าถ้ามาแก้อย่างนี้แล้วก็หมายความว่ากระทรวงการคลังเป็นผู้จัดสรร จัดสรรให้ใครบ้าง ๑. กระทรวงมหาดไทย ๒. กระทรวงกลาโหม ๓. กระทรวงสาธารณสุข สำหรับอนามัยอะไรพวกนี้ นี่เขาเรียกว่าวิธีจัดสรรมันเป็นส่วนราชการร่วมกันหลายๆ ส่วน ความจริงแยกนะแยกได้ แต่ไม่สะดวกสำหรับวิธีการเบิกจ่าย อย่างงบบำเหน็จบำนาญหรือเงินเพิ่มสำหรับข้าราชการนี้จะแยกเป็นแต่ละกรมก็แยกได้ คือว่ากรมนั้นเอาไป ๓ บาท กรมนั้น ๕ บาท แต่ว่าถึงเวลาที่จะจ่ายจริงแล้วเป็นรายจ่ายที่ไม่แน่ ก็จำเป็นต้องหาเงินมาหมุนจ่าย ถ้ารายจ่ายไม่พอ เพราะฉะนั้นเขาจึงจำเป็น ทำกันมาสมัยก่อนมีงบประมาณฉบับนี้ด้วยซ้ำไป ก่อนมีพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณที่ว่าเอาไว้ในยอดรวมซึ่งมาในการทำงบประมาณฉบับหลังๆ นี้เรียกว่างบกลาง แต่ความจริงนั้นถ้าจะให้สวดยละก็ต้องเขียนว่าส่วนราชการร่วมหรืออะไรทำนองนั้น มาตรา ๔ ส่วนราชการร่วมเงินนั้นๆ แล้วจะจ่ายให้ใครเป็นเรื่องของกระทรวงการคลังตามที่

แก้ไขใหม่ เพราะฉะนั้นหนี้ไม่พ้นครับว่าเงินบกลางนี้เป็นเงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ มีอยู่ ๒-๓ รายรัฐวิสาหกิจ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เงินทั้งหลายใน ๓๑ ยอดนี้จะต้องอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ เพราะเป็นเงินของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจในการจะโอน ผมเห็นอย่างนี้ในการจะโอนต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ ไม่ใช่กระทรวงการคลังหรือผู้อำนวยการจะทำได้จากรายการหนึ่งไปรายการหนึ่ง เพราะเป็นของแต่ละส่วนราชการหรือส่วนราชการรวม อย่างว่าบำเหน็จบำนาญนี้เป็นของตั้ง ๑๒ กระทรวงร่วมกัน หรือเงินเพิ่มในการสู้รบ ๓-๔ กระทรวงร่วมกัน จาการายการหนึ่งไปสู่อีกรายการหนึ่งนั้นนะ มันเป็นเรื่องว่าข้ามกรมไปแล้ว ข้ามส่วนราชการไปแล้วเข้าตามมาตรา ๑๘ ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติในการโอน ที่นี้ถ้าหากว่าในระหว่างที่จัดสรรเงินนะครับ จัดสรรไว้เสร็จแล้วจะให้กรมไหนเท่าไร แล้วมีการเปลี่ยนแปลงจะโอนกันในระหว่างกรมอย่างนั้น ถ้าว่ามันอยู่ในงบเดียวกันอย่างนั้นก็ต้องขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อันนี้เป็นแม่บทคือแม่บทตามมาตรา ๑๔ นี้บอกว่า รายจ่ายทั้งหลายที่กำหนดไว้ในรายการใดสำหรับส่วนราชการรัฐวิสาหกิจนั้นนะ ถ้ามีความจำเป็นจะต้องโอนก็ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ คนอื่นไม่ได้ กฎหมายนี้ให้อำนาจผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณนี้ไว้อย่างกว้างขวางที่สุดเลย และจะแก้ก็ไม่ได้ เพราะถ้าจะไปแก้ให้เป็นอื่นไป สมมติว่าจะเขียนมาให้กระทรวงการคลังเป็นผู้โอนนี้เขียนนะเขียนได้ แต่บังคับไม่ได้ เพราะว่าเขียนอย่างนั้น มันก็มาขัดกับมาตรา ๑๔ ก็เข้ามาตรา ๔ ว่ากฎหมายใดที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือ ซึ่งขัดหรือแย้ง นี้มันขัด มันขัดมาตรา ๑๔ เพราะฉะนั้นถึงเขียนไว้ก็ไม่มีประโยชน์ที่นี้ผมจะให้เห็นอันตรายของการที่ว่างมาตรานี้ไว้ สมมติว่ากระทรวงการคลังนี้จัดสรรงบใดบหนึ่งเป็นต้นว่างบ พ.สร. เงินเพิ่มสู้รบนี้ให้แก่กรมนั้น ๆ นั้นะครับ ที่นี้ผู้เบิกจ่ายก็เบิก พอเบิกไปเกิดมีคนค้านว่าเป็นการละเมิดกฎหมายวิธีการงบประมาณมาตรา ๒๖ ตามมาตรา ๒๖ ซึ่งท่านสมาชิกผู้แทนพระนครเคยบอกไว้แล้ว มันเป็นดาบสำคัญว่าผู้ใดเบิกเงินหรือจ่ายเงิน ผ่าฝืนพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องรับผิดชอบเรื่องอาญาไม่ต้องพูดถึง แต่ต้องรับผิดชอบ ในเรื่องที่จ่ายเงินนี้ไป หมายความว่าแผ่นดินต้องเสียเงินไป สมมติว่า ๓ ล้านบาท ความเห็นของผมนี้ะครับ ผู้สั่งจ่ายต้องรับผิดชอบนะ ต้องรับผิดชอบในเงิน ๓ ล้านบาทนั้นะครับ นี่ไม่ใช่ว่าผมไปคัดค้านว่า เพราะว่าอำนาจนี้โอนไปอยู่แก่กระทรวงการคลังไม่ใช่อย่างนั้นเราพูดในหลักของกฎหมาย และไม่ใช่เรื่องของการตีความ เราต้องพูดกันเสียก่อน ก่อนที่กฎหมายนี้จะออกไปว่ามันมีแม่บทอย่างนี้แล้ว เรา

ไม่มีทาง ผมว่าเราไม่มีทางที่จะแก้ไขเป็นอย่างอื่น จนกว่าเราจะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ แก้เป็นอย่างอื่นแก้ไขไปนะครับ แต่ตราบใดที่ยังไม่แก้ กฎหมายฉบับนี้ยังต้องใช้ อยู่ ยังต้องใช้อยู่นะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าวรรค ๓ นี้ไม่ควรจะเขียนไว้ ผมไม่ได้ แปรญัติแต่ให้กรรมาธิการพิจารณา จะเอาไปก็ไม่ว่า ๆ ผมก็ทักไว้ว่า ถ้ามันเกิดเสียหายขึ้น ภายหลังแล้ว ผู้รับผิดชอบมันต้องมีเสียด้วยครับเพราะกฎหมายมาตรา ๒๖ บังไว้ชัดเหลือเกิน ใครสั่งจ่ายผิดกฎหมาย ผ่าผิดกฎหมายนี้ต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัวด้วยนะครับ เพราะฉะนั้น ผมจึงหนักใจแทน ถ้าเราจะบัญญัติวรรค ๓ ไว้ตามที่ร่างมานี้ ไม่เชื่อก็ลองถามท่านผู้แทนพระนครดู นักกฎหมายเหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าอย่างไรครับท่านกรรมาธิการยืนยันไหม วรรค ๒ วรรค ๓ นี้ ยืนยันไหม เชิญครับ

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (กรรมาธิการ) : กระผมจะขอเรียนชี้แจงเจตนาของกฎหมาย ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ กับมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เจตนาของเจ้าหน้าที่ผู้ร่างกฎหมายเป็นอย่างที่กระผมจะกราบเรียนให้ทราบ ส่วนที่ว่าถ้อยคำ ตามที่เขียนไว้นี้จะเดินได้จนตีความเป็นอย่างอื่นไปได้หรือไม่ั้น กระผมไม่สู้สันทัดในการ ตีความกฎหมาย เพราะเหตุว่าโดยอาชีพนั้นไม่ได้เล่าเรียนทางกฎหมายมาเลย เป็นแต่เพียงว่า เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ มาตรา ๑๘ นั้นที่เขียนไว้ว่ารายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับ ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ดี กระผม ขอยกแต่ประโยคเดียว นะครับ ในที่นี้มีคำสำคัญอยู่ ๓ คำครับ "ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด" เจตนา ก็คือว่าต้องเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งระบุชื่อไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ซึ่งก็มีอยู่คืองบประมาณซึ่งเราตั้งไว้ในมาตราต่าง ๆ ซึ่งระบุว่าของกระทรวงนั้น กรม นั้น เช่นสำนักงานกฤษฎีกาแบ่งเป็นกรมต่าง ๆ ออกไป นี่ดูจากตัวบทก็มองเห็นว่า เป็นของกรมใด เพราะมีชื่ออยู่ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจ ดูจากตัวบทก็มองออกว่าเป็น ของรัฐวิสาหกิจชื่อใด เฉพาะในส่วนนี้ มาตรา ๑๘ บัญญัติไว้ว่า ถ้าจะโอนจากส่วนราชการหนึ่ง ไปให้ส่วนราชการอื่น หรือว่าจากรัฐวิสาหกิจหนึ่งไปให้รัฐวิสาหกิจอื่น อย่างนี้เรียกว่าโอนข้าม ราชการ ถ้ามาตราว่ากันตามจริง ในพระราชบัญญัตินะครับ เช่นโอนจากกระทรวงหนึ่งไปอีก กระทรวงหนึ่ง หรือโอนจากกรมหนึ่งไปอีกกรมหนึ่ง แม้ในกระทรวงเดียวกันก็ตามต้องตรา เป็นพระราชบัญญัติ คือให้สภานี้มาให้ความเห็นชอบ เจตนาเป็นอย่างนั้นนะครับ แต่ถ้าถ้อยคำ

จะเดินได้อย่างที่ท่านผู้แทนจังหวัดระยองเข้าใจ กระผมขอबारมีท่านผู้รู้กฎหมายเป็นที่พึ่งครับ มาตรา ๑๙ บัญญัติขึ้นควบคู่กับมาตรา ๑๘ เขียนไว้ว่า “รายจ่ายที่กำหนดไว้ในรายการใด สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ” นี้ ก็หมายความว่า กระผมยกตัวอย่าง กรมบัญชีกลางก็เป็นส่วนราชการซึ่งระบุชื่อไว้ในตัวพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินรายจ่ายประจำปี ในกรมบัญชีกลางเองก็ระบุรายการไว้เช่น เงินเดือน ค่าใช้สอย ค่าตอบแทน ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้างเป็นต้นเหล่านี้เป็นรายการซึ่งระบุไว้ภายในกรมนั้นนะครับ ถ้าหากว่ากรมเจ้าของงบประมาณคืออธิบดีกรมนั้นมีความประสงค์ว่าอยากจะโอนจากค่าใช้สอยไปเพิ่มค่าตอบแทน เพราะเหตุมันไม่พอด้วยเหตุประการใดก็ตาม หรือว่าจะโอนจากค่าครุภัณฑ์ ซึ่งสามารถประหยัดได้ในการจ่ายเงินมีเหลืออยู่อยากจะเอาไปเพิ่มทางค่าใช้สอยซึ่งมันขาด มาตรา ๑๙ บัญญัติไว้ว่าทำเองไม่ได้ ต้องมาขออนุญาตผู้อำนวยการ เจตนาเป็นอย่างนี้ครับ การโอนระหว่างรายการของกรมใดกรมหนึ่ง โดยเฉพาะ เมื่อเป็นดังนี้แล้วนะครับ ลองดูมาตราอื่น ไม่มีมาตราใดที่ไหนดบัญญัติไว้เกี่ยวกับงบกลาง กระผมเองเป็นเจ้าหน้าที่เรื่องนี้ในด้านกรมบัญชีกลางก็ตั้งปัญหาถามขึ้นว่า ที่เราเคยถือปฏิบัติกันแต่ก่อนนี้ว่าตามข้อเท็จจริงนะครับ มีการโอนรายการจากรายการหนึ่งไปอีกรายการหนึ่งในงบกลาง กระผมก็ตั้งปัญหาถามว่าใช้อำนาจตามมาตราอะไร ตามกฎหมายวิธีการงบประมาณ ก็หาไม่พบ จึงได้เกิดความคิดขึ้นว่า ไม่ว่าจะให้ออนได้หรือออนไม่ได้ก็ตาม เห็นจะต้องบัญญัติไว้ให้แจ่มแจ้ง ถ้าสถานะเห็นว่าไม่ควรให้ออนระหว่างรายการต่าง ๆ ในงบกลางได้ก็ควรจะบัญญัติไว้ให้แจ่มแจ้งว่า ห้ามโอน จะได้ไม่เกิดปัญหา ไม่อย่างนั้นทางเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางเองติดปัญหานี้อยู่เสมอ ถึงแม้ผู้อำนวยการจะอนุญาตให้ออน เราก็ไม่แน่ว่าเหมือนกันว่าจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถึงอยากให้เขียนไว้ให้ชัด จะไม่ให้โอนหรือจะให้โอนได้ด้วยเงื่อนไขอย่างไร ก็ควรจะเขียนไว้ให้ชัด ข้อกฎหมายเป็นอย่างนี้ครับ ที่นี้ตะกี้ก็มีท่านสมาชิกท่านหนึ่งมีความสงสัยเกี่ยวกับคำว่าแบ่งสรร จัดสรรเงินประจำงวดอะไรนี้ครับกระผมเห็นใจครับว่าถ้อยคำค่อนข้างจะสับสน แต่ขอเรียนว่า เจ้าของร่างแต่เดิมมาก็ได้พยายามหาคำซึ่งเราสร้างขึ้นให้มันต่างกันเพื่อเจตนาต่างกันครับ เงินประจำงวดนั้นเจตนาของเจ้าของร่างกฎหมาย คือเจ้าหน้าที่นะครับ มุ่งหมายให้ใช้เฉพาะกรณีที่ว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีบัญญัติไว้แล้วว่าเป็นงบประมาณของกรมใด เมื่องบประมาณประกาศใช้แล้ว อธิบดีกรมนั้นก็ทำหนังสือถึงสำนักงบประมาณขออนุมัติเงินประจำงวด เงินประจำงวดนี้ก็คือส่วนหนึ่งของงบประมาณของเขาเอง ที่เขาขออนุมัติแบ่งเอาไปใช้เป็นระยะ

เวลาตามที่คุณอำนวยการกำหนด จึงได้ใช้คำว่าแบ่ง ที่นั่งบกลางการที่เราใช้คำว่าจัดสรรก็เพื่อ
 เลี่ยงคำว่าแบ่งสรร เพราะเหตุว่างบกลางรายการที่ตั้งไว้นั้นไม่ได้กล่าวโดยเฉพาะเจาะจงว่า
 ตั้งไว้ให้สำหรับกรมใดโดยเฉพาะ ก็ไม่เข้าลักษณะการแบ่งสรรตามเงินประจำงวด คือแบ่งสรรนี้
 แบ่งตามระยะเวลาที่คุณอำนวยการกำหนด ส่วนจัดสรรนี้ เราหมายความว่าผู้ซึ่งมีอำนาจที่
 จะพิจารณาว่างบกลางที่ตั้งไว้เช่นสำรองจ่ายอย่างนี้จะเจียดให้กระทรวงใดกรมใดเท่าไร เมื่อ
 เจียดให้แล้วครั้งเดียวเสร็จ ไม่ใช่เป็นระยะๆ ตามลักษณะของเงินประจำงวด เจตนาเป็นอย่างนี้
 ครับ นี่ถ้าถ้อยคำที่เราคิดสร้างขึ้นไม่เหมาะก็ขอให้ท่านผู้รู้กฎหมายช่วยกันคิดสร้างคำอื่นมา
 ใช้แทนด้วยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมว่าอย่าตีความกันเลย เพราะไม่ใช่ศาล ที่นี้ ปล่อย
 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกับผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และคณะรัฐมนตรี
 ท่านฟ้องกันเองดีกว่า เสียเวลาเปล่าๆ เลย เพราะกรรมาธิการท่านก็ยืนยันแล้ว ผมจึงอยาก
 จะถามมติที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะปิดอภิปรายได้หรือยัง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : วันนี้ขอช่วยทางฝ่ายรัฐบาลหน่อย ขอเสนอให้ปิด
 อภิปราย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี เสนอให้ปิดอภิปราย ท่านผู้ใดรับรอง
 โปรดยืนยันขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวครับ คือเขาเสนอญัตติแล้ว แต่คุณทองดี
 เป็นผู้เสนอที่แรก ผมจะขออนุมัติต่อที่ประชุมนี้ ที่นี้คุณทองดีก็เสนอให้ปิดอภิปราย ก็มี
 ผู้รับรองถูกต้องแล้วถ้าคุณไกรสร จะให้เปิดก็เอา

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมเป็นคนแปรญัตติครับ ไม่ได้พูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อ่านข้อบังคับกันเสียก่อนซิ ผมจะอ่านเสมอ ถ้าไม่
 มีผู้เสนอเปิดอภิปราย ก็ให้ถือว่า.....

นายไพบุลย์ มัชฌิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : ผมขอเสนอให้เปิดอภิปราย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณจะเสนอเปิดอภิปรายหรือครับ ท่านผู้ใดรับรอง
 โปรดยืนยันขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็มีผู้รับรองถูกต้องเหมือนกัน ผมก็อยากจะขออนุมัติที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายในเรื่องนี้ต่อไปอีก หรือว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๖ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายในเรื่องนี้ ก็อยากจะขออนุมัติที่ประชุมเห็นว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าความในวรรคนี้ควรจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการขอแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรให้เป็นไปตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการขอแก้ไข

สำหรับวันนี้ได้เวลาพอสมควรแล้ว ขอเลิกประชุม และนัดประชุมต่อไปในวันพรุ่งนี้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

เลิกประชุมเวลา ๐๒.๐๕ นาฬิกา

